

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228926

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. ۵-ع ۳۲.۵۴۵۵ Accession No. ۱۷۱۷۸

Author

Title

قسم علمي محمد تقی خاوری در منطق
This book should be returned on or before the date last marked below.

قیام
کلنل محمد تقی خان پسیان
در خراسان

396

تألیف : س. علی آذری

ناشر : بنگاه صفیعلیشاه

چاپ دوم مکتب چاپ اول

تهران - خرداد سال ۱۳۲۹

حق چاپ محفوظ مخصوص مؤلف است

چاپخانه نقش جهان

تقدیم به‌پیشروان انحراف ناپذیر آزادی ایران
س . علی آذری

فهرست مندرجات

صفحه	موضوع
۲۰۱	سرآغاز مؤلف
۳	۱ - تقریظ و انتقادات :
۴ تا ۷	نامه آقای سعیدی معاون وزارت
۸ < ۹	مجله جهان نو
۱۰ < ۱۳	مجله دانستنی های زندگی
۱۴	روز نامه پیک صلح
۱۵ < ۱۶	نامه آقای فتیحی
۱۷ < ۱۹	روز نامه اطلاعات
۲۰	روز نامه اتحاد ملی
۲۱ < ۲۵	نامه مدیر روز نامه آفتاب شرق - مشهد
۲۶ < ۳۰	انتقاد بر انتقاد پیک صلح
۳۱ < ۳۶	مجله کایات
۳۷ < ۳۸	۲ - مقدمه مؤلف
۳۹ < ۴۶	۳ - مراحل انقلابات جهانی :
۴۷ < ۷۷	انقلاب اسپانیا و ایتالیا
۷۸ < ۸۲	> فرانسه
۸۳ < ۸۸	۴ - انقلاب مشروطیت ایران
۸۹ < ۱۰۶	> « فرقه اجتماعیون عامیون
۱۰۷ < ۱۲۰	« قرار داد ۱۹۰۷ توپ بستن مجلس شورایی ملی
۱۲۱ < ۱۲۸	« نقشه منطقه نفوذ روس و انگلیس
۱۲۹ < ۱۳۳	« توپ بستن مجلس شورایی ملی
۱۳۴ < ۱۴۱	« « آغاز توپ »
۱۴۲ < ۱۴۶	« ایستادگی تبریز
	« هجوم متقابل مجاهدین
	۵ - قرار داد ۱۹۱۹
	۶ - تأثیرات تحول عظیم جهانی

صفحه

- ۷ - نهضت جنگل - بیوگرافی و خدمات پیراج مهندس
 ۱۵۸ < ۱۴۷ حیدر خان عمواوغلی
- ۸ - قیام خیابانی در تبریز
 ۱۷۴ < ۱۵۹ قیام کلنل محمد تقیخان پسیان در خراسان:
 ۱۷۵
- ۱ - حکومت قوام السلطنه
 ۱۷۸ تا ۱۷۸ بمباران مرقد مطهر
 ۱۷۹ < ۱۷۸ مصادره املاک آستان قدس رضوی
 ۱۸۱ < ۱۸۱ تشکیل قوا از طرف قوام السلطنه ورژة نوروز ۱۳۰۰
 ۲ - چند خاطره :
- پیشنهاد عروسی
 ۱۸۶ < ۱۸۹ هدیه هندنبرک
 ۱۸۹ < ۱۹۱ پذیرائی عید نوروز ۱۳۰۰
 ۱۹۲ < ۱۹۲ صبح عید
 ۱۹۳ < ۱۹۳ کلنل توپ پاك میگرد
 ۱۹۴ < ۱۹۴ پروتست کلنل به باش کماندان قشون عثمانی
 ۱۹۶ < ۲۰۱ ۳ - سیزده بدر و دستگیری قوام السلطنه
 ۲۰۲ < ۲۰۷ ۴ ملاقات کلنل با قوام السلطنه در زندان
 ۲۰۸ < ۲۱۱ ۵ - مناعت طبع
 ۲۱۲ < ۲۱۳ ۶ - کابینه سیاه با حکومت ۹۳ روزه
 ۲۱۴ < ۲۱۸ ۷ - ورو: نخستین سفیر کبیر شوروی رفیق روتشتین بایران
 ۲۱۹ < ۲۲۱ ۸ - سقوط کابینه سیاه و قطع رابطه با تهران
 ۲۲۲ < ۲۲۳ ۹ - قول ایلیاتی صمصام السلطنه
 ۲۲۳ < ۲۲۵ ۱۰ - ورق بعد
 ۱۱ - پذیرائی از کلنل گلوپ رئیس کل تشکیلات ژاندارمری
 ایران ۲۲۶ < ۲۳۱
- ۱۲ - ملاقات و مصاحبه کلنل محمد تقیخان با کلنل گلوپ
 ۲۳۱ < ۲۳۴
- دوران قیام :
- ۱ - آغاز فعالیت .
 ۲۳۵ < ۲۳۸
- ۲ - قلم کلنل محمد تقیخان پسیان
 ۲۴۰ < ۲۴۶
- ۳ - قلم کلنل محمد تقیخان پسیان متمم رد دادخواهی
 ۲۴۶ < ۲۵۳

صفحه

۲۵۳ تا ۲۵۵	نگارش درزیر قلم پسیان از مؤلف
۲۶۸ < ۲۵۶	۳ - تعیین سن ، تاریخچه خدمات ، درجات و نسب کلنل
۲۷۲ < ۲۶۸	وسه غزل از عباسقلی خان مظفر
۲۷۴ < ۲۷۳	۴ - آخرین مصاحبه نگارنده
۲۷۷ < ۲۷۵	۵ - عروسی کلنل
۲۸۲ < ۲۷۷	۶ - عواید ادارات - رفتار بامردم
۲۸۵ < ۲۸۳	۷ - جنگهای محلی - اردوی کاوه و چریک
۲۸۷ < ۲۷۶	۸ - نشان پرچم کاوه
۲۹۱ < ۲۸۸	۹ - تلگراف قوام السلطنه به علم
۲۹۶ < ۲۹۲	۱۰ - ژنرال حمزه خان کی بود ؟
۲۹۹ < ۲۹۶	۱۱ - این عکس
۳۰۰ < ۲۹۹	۱۲ - واکنش مرکز
۳۰۵ < ۳۰۰	۱۳ - آخرین ملاقات کلنل پریدا کس با کلنل محمد تقیخان
	۱۴ - خیانت نوذری
	جنگ:
۳۱۰ < ۳۰۶	۱ - جنگ اول
۳۱۱ < ۳۱۰	۲ - راهپرت آذرخشی
۳۱۲ < ۳۱۱	۳ - بسیج اکراد
۳۱۲	۴ - مصاحبه کلنل باخان شماره ۲
	جنگ دوم :
۳۱۵ < ۳۱۳	۵ - صبح دوشنبه اول صفر ۱۳۴۰ برابر دهم میزان ۱۳۰۰
۳۱۷ < ۳۱۶	۶ - فرار صاحبمنصبان
۳۱۹ < ۳۱۷	۷ - آخرین لحظات
۳۲۲ < ۳۲۰	۸ - تلگراف حضوری باسر بریده
۳۲۷ < ۳۲۳	۹ - سرنوشت آذرخشی
	قیامهای کوتاه :
۳۳۰ < ۳۲۸	۱ - در مشهد چه فوغامی است ؟
۳۳۳ < ۳۳۰	۲ - تشیع جنازه
« ۳۳۳ »	۳ - حرکت قوای مرکز *
	قیام کلنل اسماعیل خان بهادر :
۳۳۵ تا ۳۳۴	۱ - بعد از کلنل محمد تقیخان پنج کلنل باقی مانده بود

صفحه

موضوع

۳۳۷ < ۳۳۵

۲ - ورود کلنل بهادر به مشهد

۳۳۸ < ۳۳۹

۳ - دستگیری کلنل نوذری

۴ - ملاقات کلنل بهادر با آیت الله زاده

۳۳۹

۵ - تسلیم اردو بنوذری

۳۴۴ < ۳۴۰

۶ - عزیمت بهادر بار دو

۷ - يك راز نهفته !

۳۴۴

۸ - آقای معتصم السلطنه فرخ

۹ - توی دلها خالی شده بود

۳۴۶ تا ۳۴۵

۱۰ - ورود قوای مرکز

۱۱ - آغاز فعالیت اداره نظمی

۳۴۸ < ۳۴۶

۱۲ - محاکمه مجوسین

۳۴۹ < ۳۴۸

۱۳ - شب !

۳۵۰ < ۳۴۹

۱۴ - شاهکار کمیته ملی خراسان

۳۵۲ < ۳۵۰

۱۵ - ریاست وزرائی قوام و نبش قبر کلنل

۳۵۶ < ۳۵۱

۱۶ - پذیرائی شیرزن در تبریز

۳۵۸ < ۳۵۵

۱۷ - دارائی کلنل

۳۶۴ < ۳۵۸

۱۸ - نایب احمد خات

۳۷۰ < ۳۶۴

۱۹ - داود خان طوسی و کلنل

۳۷۲ « ۳۷۰

۲۰ - کلنل وسید حسن صاحب الزمانی

۳۸۰ « ۳۷۲

۲۱ - چهلیم

۳۸۵ « ۳۸۱

۲۲ - ایرج میرزا و کلنل

۳۸۸ « ۳۸۶

۲۳ - عارف و قیام خراسان

۳۹۱ < ۳۸۸

۲۴ - کلنل چرا تهران نتاخت ؟

۳۹۶ « ۳۹۱

۲۵ - انتقام !

عقاید دانشمندان معاصر، آثار ادبی، تراوش

دلسوختگان، قضاوت يك مرد بلژیکی و يك

بانوی آلمانی

۳۹۷

۴۰۴ < ۳۹۸

آثار ادبی

۴۱۴ < ۴۰۴

تراوش دلسوختگان

صفحہ	موضوع
۴۱۷ < ۴۱۵	عقیدہ یگمرد بلژیکی
۴۲۶ < ۴۱۷	عقیدہ یک بانوی آلمانی
۴۳۰ « ۴۲۷	پایان
۴۳۲ < ۴۳۱	شرح گراور صفحہ ۱۷۶
۴۳۴ < ۴۳۳	صفحہ شکفت آور - فتنہ
۴۳۵	تقدیر از هنرمندان
۴۳۶	مآخذ و شواہد
	ماقبل صفحہ آخر پشت جلد گراور و قطعہ ادبی مؤلف کتاب .

فهرست تصاویرها

کلیهٔ کلیشه و گراورهای چاپ اول و آنچه در چاپ دوم افزوده شده بشرح زیر بطور تفکیک از نظر خوانندگان گرام میگذرد .

شماره	صفحه	اول	دوم	اسامی
۱ - « ۴۸ »	-			ستارخان ، سردار ملی قائد بزرگ آزادی ایران
۲ - « ۵۱ »	-			عده‌ای از مجاهدین گیلان در صدر مشروطیت
۳ - « ۵۳ »	-			صادق طاهرباز مجاهد سر سخت
۴ - « ۵۷ »	-			عباس آقا قاتل اتابک
۵ - « ۵۸ »	-			میرزا علی اصغر خان اتابک
۶ - « ۶۳ »	-			شرح اصول آزادی کشوری
۷ - « ۷۰ »	-			غلامحسین نوری ایرانی مجاهد
۸ - « ۷۳ »	-			حیدرخان عمواوغلی وعده‌ای از مجاهدین صدر مشروطیت
۹ - « ۷۴ »	-			آرم عکاسخانه مسیوروسی خان
۱۰ - « ۸۰ »	-			حسن خان و کریم طاهرزاده دوم مجاهد
۱۱ - « ۸۸ ضمیمه »	-			نقشه کامل ایران - تقسیم منطقه نفوذ روس و انگلیس
۱۲ - « ۱۴۸ »	-			میرزا کوچک خان جنگلی
۱۳ - « ۱۵۲ »	-			حیدرخان عمواوغلی
۱۴ - « ۱۶۷ »	-			پیشوای تجدید و آزادی شیخ محمد خیابانی
۱۵ - « ۱۷۴ »	-			کارت پستال ایران خط کلنل محمد تقیخان
۱۶ - « ۱۷۶ »	-			کلنل محمد تقیخان در لباس هواوردی در آلمان
۱۷ - « ۱۸۳ »	-			رژه ژاندارمری در نوروز ۱۳۰۰
۱۸ - « ۱۷۸ »	-			مرحوم حاج رحیم آقا و علی رحیم زاده طاهرباز
۱۹ - « ۱۸۸ »	-			علی اکبرخان طاهرباز - محمد حسینخان فرزند عباس آقا اسلامبولچی
۲۰ - « ۱۹۸ »	-			قوام السلطنه
۲۱ - « ۲۰۳ »	-			احمدشاه قاجار
۲۲ - « ۲۰۶ »	-			مسیو دبوا پیشکار مالیه خراسان

شماره	صفحه	اول	دوم	اسامی
۲۳ -	۲۹۰ <	-		تصویرنامه هیئت وزیران
۲۴ -	۲۱۸ <	-		رفیق رتشین و نادر آراسته و آقاخان خوشکیش
۲۵ -	۲۲۰ <	-		کلنل و ۲۵ افسر ژاندارمری پس از سوگند
۲۶ -	۱۲۹ <	-		پنج نفر از افسران سوئدی ژاندارمری ایران
۲۷ -	۲۳۷ <	-		شاگردان ژاندارمری در دوره اول
۲۸ -	۲۳۹ <	-	< < <	دوم
۲۹ -	۲۴۸ <	-	<	آلبوم کلنل محمد تقیخان
۳۰ -	۲۴۹ <	-	< < <	
۳۱ -	۱۵۷ <	-	<	سلطان غلامرضاخان برادر کلنل وعده دیگر
۳۲ -	۲۶۰ <	-	<	کلنل علیقلی خان و سرلشکر کوبال
۳۳ -	۲۶۲ <	-	<	مرحوم محمد باقرخان عنایت السلطان پدر کلنل محمد تقیخان
۳۴ -	۲۶۴ <	-	<	شجره نسب خانواده پسیان
۳۵ -	۲۶۷ <	-	<	اشعار و خط کلنل
۳۶ -	۲۷۶ <	-	<	آقاخان خوشکیش
۳۷ -	۲۷۹ <	-	<	مرحوم سالار اشجع
۳۸ -	۲۸۱ <	-	<	سید حیدر بربری
۳۹ -	۲۸۲ <	-	<	سردار معزز بجنوردی
۴۰ -	۲۸۵ <	-	<	آرم کاوه و نشان کاوه
۴۱ -	۲۸۹ <	-	<	ژنرال حمزه خان
۴۲ -	۲۹۴ <	-	<	کلنل محمد تقیخان در پای چنار باغ ایالتی
۴۳ -	۲۹۵ <	-	<	گاراگین عکاس
۴۴ -	۳۰۲ <	-	<	منظره دروازه بالا خیابان درشکه حامل کلنل عکس مولف
۴۵ -	۳۱۶ <	-	<	سلطان حسینخان پلیتیک
۴۶ -	۳۱۹ <	-	<	سربریده بدوت روتوش کلنل
۴۷ -	۳۲۴ <	-	<	احسان آذرخشی در ۱۲۹۷
۴۸ -	۳۲۵ <	-	<	بیماری آذرخشی
۴۹ -	۳۲۶ <	-	<	خط
۵۰ -	۳۲۷ <	-	<	احسان آذرخشی پس از خوردن پنج گلوله

شماره صفحه اول دوم	اسلمی
۵۱ - « ۳۲۹ » -	سر بریده کلنل و رباعی معروف عارف
۵۲ - « ۳۳۶ » -	ماژور اسماعیل خان و جیلوند
۵۳ - « ۳۶۱ » -	خط کلنل
۵۴ - « ۴۶۳ » -	نایب احمدخان
۵۵ - « ۳۸۱ » -	ایرج میرزا قاجار
۵۶ - « ۳۸۷ » -	آخرین عکس عارف در همدان
۵۷ - « ۳۹۲ و ۴۹۳ » -	صحنه انتقام
۵۸ - « ۴۰۵ » -	ابوالقاسم عارف شاعر انقلاب مشروطیت
شرح عکسهای آلبوم کلنل صفحات ۲۴۸ و ۲۴۹ از چپ براسیت ۱-	
کلنل در حال تبسم باتفاق پسرعموی خود حیدرقلیخان ۲- منظره ای از	
مناظر بفازهای داردانل ۳- کلنل معتمدتقیخان ۴- کلنل با کلاه پوست باتفاق	
یک افسر آلمانی ۵- کلنل با جمعی آلمانی ۶- پروفیسور سپاستیان بیک	
آموزگار کلنل ۷- مرحوم سیدجلیل اردبیلی و سیدمحمدرضامدیرروزنامه	
مساوات ۷- کلنل بافراک و شاهو باتفاق سیدمحمدرضامساوات و جمعی دیگر	
در کارخانه «کروب» آلمان	

سر آغاز

چاپ اول این کتاب را میتوان نخستین گام در بیداری يك تاريخ خفته معاصر ايران دانست .

نگارنده در پايان چاپ اول زير عنوان «خواهش نگارنده» بمنظور تکميل گوشه ای از تاريخ معاصر ايران ، در مقام استمداد برآمدم ، حتی نام بعضی از روشنفکران و ارباب اطلاع را که امکان مساعدت و کمک معنوی در آنها تصور میگرفت گوشزد نمودم ، ولی تا زمانی که چاپ دوم آغاز گردید تنها فردی که از خراسان بنمای نگارنده صدا داد آقای محمود روحانی جوان روشنفکر و ايران دوست ، فرماندار نیشابور است ، که از زبان مرحوم آیت الله آقا نجفی عموی گرام و پدرزن خود اطلاعات جامع و رسائی ، مبنی بر جریان ملاقات «گدار سلیمان» جهت نگارنده ارسال نموده اند که در جای خود مورد استفاده قرار داده شد .

در تهران نیز آقای حسینعلی پسیان فرزند منحصر بفرد شهید راه آزادی ايران غلامرضا خان پسیان برادر مرحوم کلنل ، تا حد امکان با نگارنده تشریک مساعی و ابراز همت نمودند ولی نگارنده خود بنا بر وظیفه مهمی که یکتنه برعهده داشت ، دامنه مطالعه را وسیع کردم و برای اینکه وقایع و علل قیام ها در ايران نیک حلاجی شده و تاجای ممکن بیشتر روشن شود مأخذ و شواهدی را که در این چاپ نامبرده ام دقیقاً مورد مطالعه قرار و ذخیره سوی دیده را در این راه مصرف و خود را نیازمند عینک ساخته ام .

چرا دقت من در مطالعه فزونی گرفت ؟ از آنجهت افزون شد که ، انتقادات جرایدوزین و مؤثر تهران بویژه انتقادات آقای ع . بهمن در روزنامه پیک صلح و آقای ج . پیشداد در مجله کویان و سایر دانشمندان که ضمناً اطلاعات موثق و بسیار جالبی نیز در اختیار نگارنده گذارند ، موجب تشویق من در تحقیق بیشتری نسبت بتاریخ معاصر ايران گردید . بر عایت حق شناسی و ادب از آن ذوات محترم سپاسگذاری میکنم .

بار هری همان انتقادهای منصفانه و بیطرفانه و در عین حال دلسوزانه

در این چاپ وظایف نگارنده از لحاظ وقایعی که در جهان خارج از ایران اما بزبان ایران رخ داده منجمله قرارداد ۱۹۰۷ تقسیم ایران بین روسیه تزاری و انگلیس دموکرات (!) و همچنین قرارداد ۱۹۱۹ که معروف بقرارداد منحوس و ایران برباد ، ده شد و علل ایجاد قیام ها در ایران و تأثیر تحول عظیم جهانی درباره این قراردادها و نتیجتاً استخلاص سیاست خارجی ایران از سیاست بلا معارض انگلستان بسیار سنگین و بحث نسبتاً کافی بعمل آورده ام .

آرزو مندم زحماتی که در این چاپ برای تلخیص ، تلفیق ، تجزیه و تحلیل وقایع متحمل شده ام رضایت خاطر خوانندگان و ناقدان گرام را جلب و موجبات تشویق و خورسندی بیشتری برایم فراهم شود .

اکنون انتقادات و تقریظ هایی که شده بارعایت تقدم تاریخ درج می کنم تا خوانندگان گرام از نحوه انتقادات مستحضر و سنگینی وظیفه نگارنده را در این چاپ سنجش فرمایند .

ضمناً خوانندگان را آگاه میسازم که در این چاپ حق شهادی راه آزادی ایران بنظر نگارنده نیک اداء شده است و در سایه « قیام کلنل » که یکی از فرزندان بنیاد گذاران مشروطیت ایرانست بدرج مطالبی در این چاپ مبادرت شده است که دانستن آن با وجودیکه تا حدی کوتاه نوشته شده ؛ برای نسل معاصر بسیار ضروری است . نسل معاصر را بایستی جداً متوجه ساخت که فرزندان از جان گذشتگان راه آزادی ایرانند و باید از چگونگی فداکاری پدران رشید و باشهامت خود استحضار حاصل نموده و وجود خود را با آن فداکاران در ترازوی سنجش قرارداد و بدانند که همین مشروطه نارس با نثار خونهای پربهای پدران آنها بوجود آمده است ، همین نیمه نفسی که در جانها باقی است مرهون خدمات ، زحمات و رشادتهای آن جان بر خیان ایرانست .

وظیفه نسل معاصر است مشروطیتی را که خائنین استقلال و آزادی ایران متوقف ساختند ، بانیروی دانش ، هنر و رشادت پیش برانند ، از فرزندان خلف ورشید ایران جز این انتظار نیست .

تهران دهم فروردین ۱۳۲۹

س . علی آذری

دوست عزیز آقای علی آذری

با اظهار امتنان و وصول کتاب (انقلاب بیرنگ یا قیام کانل محمد تقی خان
پسیان) را اعلام میدارم آنچه از مطالعه اجمالی مندرجات کتاب مسز بور
استنباط کردم در جمع آوری مطالب آن زحمت فراوان کشیده شده و ذوق
سرشاری بکاررفته است امیدوارم در این قبیل خدمات فرهنگی توفیقهایی
بیشتری حاصل فرمائید -

محمد سعیدی

جهان نو

مؤسس : حسین حجازی

پایه های جهان نو را با صاحب پی ریزی
کنیم تا بروی خرابه های جنگ دوم، عمارت
صلح بلند و برای همیشه استوار بماند .
هؤاف

انقلاب بیرنگ

قیام کلنل محمد تقیخان پسیان

این میزهای پوسیده که گروهی بیرو جوان بعنوان «کارمند دولت» عمر
گرانمایه در پشت آن سپری میکنند ، راستی که تباه کننده عقل و فرسوده
ساز اعصابست .

اگر یک نفر روانشناس ماهر ، در روحیه این مردمی که محکوم پشت میز
نشینی شده اند و دست سر نوشت ، آنانرا در حصار کادر کارمندی دولت افکنده
مطالعه کند ، چه نتایج عبرت انگیز بدست خواهد آورد ...

در پشت این میزهای فرسوده ، چه موهبتهای سرشار که مثل سرچشمه
های ایام قحطی ، رو بخشگی نهاده و چه ذوقهای تابناک که همچون ستاره
سهیل ، برقی زده و دیگر برای همیشه افول کرده است !

در پشت این میزهای بیروح ، گاهگاه هنرمندانی دیده شده اند که
جامعه از هنرشان خبری ندارد و خودشان نیز حال و مجال پرورش آنرا نیافته
اند . عمری از ایشان میگذرد ، بی آنکه گلی از نهال قریحه خود و نمری
از بوته ذوق و فراست خویش بچشند و بچشانند ...

دوست من «س . علی آذری» مؤلف کتاب «انقلاب بیرنگ» سی سال
تمامست که عمر در پشت این میزهای دولت بسر آورده و سوابقی در عالم
شعرو هنر دارد که بخوبی گواهست اگر گرفتار کار بی حاصل دولت نبود ، امروز
یایک هنر پیشه خوب بود و یایک نویسنده مشهور .

صحنه های تأثیر بانزده با بیست و پنج سال پیش ، شاهد بازیگریهای ماهرانه « آذری » بوده و اگر باور اچایی و غیر چایی او مرا حظه کنیم ، اشعاری ساده و روان که رنگ و رونق شعر ایرج و عشقی دارد ، در آن بدست میآوریم .

« آذری » یکی از آن محاصره شدگان کادر دولتی است که با همه ناملازمات و مسئولیتهای رسمی ، در طی سی سال عمر « پشت میز نشینی » ، هر گاه که حال و مجالی یافته ، از پرورش ذوق و آزمایش قریحه خود ، فارغ نمیشسته ، و سوسه های اندیشه و بارقه فراست مخصوص خویش را بدست فراموشی نسپرده و نگذاشته است قلمش ز نگار بطالت گیرد و قدمش در عالم ادب ، راه ضلالت سپرد . چنانکه یکی از نمونه های کار ذوقی و ادبی او ، سناریوی « زندگی فردوسی » است که گرچه سازمان فیلمبرداری در کشور مانعست ، اما شاید این اثر ، نخستین و بهترین سناریومی باشد که در زبان فارسی از یک صحنه مهیج تاریخ ادب ایران ، بروی کاغذ آمده و تدوین و طبع شده است .

آذری دارای عقیده و مسلک دموکراسی است و برای آزادی واقعی ایران عزیز ، بسهم خود گامهایی برداشته است و در طریق طرفداری از تجدید نسوان ایران نیز زرنجها کشیده و حتی در مسیر تبعید نیز قدم نهاده است .

دیری بود که « آذری » در مصاحبههای روزانه ای که بحکم همکاری بامن داشت ، سخن از خاطرات ایام جوانی خود که شاهد صحنههایی از تاریخ محاصر ایران بوده است بیان میکرد و چون این سخنان ، نه چنان بود که بیپایانه شهوت کلام باشد ، بلکه موج مهیج اطلاعاتی از تاریخ سی ساله اخیر ایران بود که در افق خاطرات « آذری » پدید میآمد و او را بی اختیار بسر- ریز ساختن آن میگماشت ، مرا که سرگرم کار خویش بودم ، از کار باز میداشت و افاقه از پاره بی ماجراها که درین سی ساله اخیر ایران گذشته است ، در دورنمای تخیل من پدیدار میساخت .

یکبار سخن از اختلاف عارف و ایرج به میان آورد که من نیز مانند همه عشاق دیوان این دو شاعر ملی ، مشتاق آگاهی از آن راز بودم و بارها از خود پرسیده بودم که از چه رواج عارف را در شعر خود ، چنان هجو کرده است « آذری » که خود شاهد نخستین برق آتش آن اختلاف در مشهد بود ، وقتی راز آن ماجرا را برایم گشود درینم آمد که دیگران بیخبر مانند . ازو خواستم که تابلویی از آن صحنه بروی کاغذ آورد . . . و همان شد که چندین

پیش در یکی از مجلات هفتگی تهران بطبع رسید .
 طبع این مقال ، در طبع او تحریکی پدید آورد و چون یکبار دیگر ، ضمن
 گفتگو هائی که داشتیم ، از « کلنل پسیان » سخنانی گفت ، باز مرا بصرافت
 انداخت که اطلاعات بیسابقه « آذری » از زندگانی آن سردار دلیر ورشید
 ایرانی ، لااقل در یکی از مجلات تهران بطبع برسد تا آنان که شیفته تحولات و پیش
 آمد های تاریخ معاصر ایرانند ، ازین شمه بهره ای برگیرند ،
 از « آذری » خواستم که آنچه از کلنل میدانند ، بروی کاغذ آورد زیرا
 حیف بود که حدیث شیرین زندگانی آن راد مرد چنانکه جسته گریخته از
 « آذری » میشنیدم - در بوته فراموشی افتد . اما آنچه « آذری » از زندگانی
 کلنل میدانست ، نه آنقدر بود که باز در یک مقاله بگنجد . این بود که قصد
 مقال از حیات آن راد مرد برداختن ، بتألیف کتابی در « بیوگرافی » او منجر
 گردید و بر راستی « آذری » درین کار ، چنان پشت کار و ثبات بخرج داد که من
 از منظرة نشاط و فعالیت او درین راه ، حظ میبردم !

✽✽✽

هر کس تاریخ مینویسد ، منابهی را عنوان میکنند که مشرب او در تدوین
 کتابش بوده است . اما تألیف کتابی از زندگانی کلنل و قیام او . که کمتر از سی
 سال از آن میگذرد و ما هنوز تاریخ جامعی از دوره معاصر ایران در دست
 نداریم نمیتواند مبتنی بر منابع مدون و متکی بر ماخذ معین باشد . ازینرو
 « آذری » برای تألیف این کتاب ، از محفوظات خاطر و قوه ذهن و نیروی
 حافظه خود مدد گرفته و چون خود از نزدیکان و مصاحب کلنل بوده است ،
 مشاهدات و مسموعات خود را در اطراف قیام کلنل ، توأم با استنباطی که از صفات
 و روحیات خود او داشته برشته تحریر کشیده و البته از سالخوردگانی که
 قیام کلنل را با چشم بصیرت و تجربت دیده اند و از سایر پهلوانان آن ماجرا که
 هنوز زنده اند - تا آنجا که توانسته - تحقیق کرده و نظر آنان را در تألیف
 کتاب خود دخیل دانسته است .

سبك كتاب از حیث شیوة تحریر ، عبارت از اثر ساده ایست که عاری
 از روانی و لطیف نیست و از حیث شیوة تدوین ، نه بروش سنگین تحقیقات
 خشك تاریخی است و نه بسادگی و کم عمقی و بیمیزی مطالب روزمره
 مطبوعات است .

اما در عین حال ، از بعضی خصائص تحقیقات تاریخی و پاره ای مزایای
 شیرین و سرگرم کننده نوع مطبوعات ، توأم بهره وراستی . بنابراین میتوان
 گفت این کتاب ، امتزاجی است از يك تحقیق تاریخی با سبك سریع و زود گذر

«ژورنالیزم». ازینرو خواننده هرگز از مطالعه فصول کوتاه و جامع آن که گاهی با حکایاتی شیرین آمیخته، در خود احساس ملال نمیکند. چون ضمن کتاب بنا باقتضای فصول و حوادثی که پیش میآید یادآوری نام اشخاصی ضرورت پیدا کرده است که هنوز حیات دارند، «آذری» با شهامت تمام، آنچه آن اشخاص کرده و بوده اند بی کم و کاست شرح میدهد ولی البته نباید فراموش کرد که «آذری» از شیفتگان کلنل بوده قضاوتش در باره کسانی که نامشان درین کتاب آمده و بجایاتی در قیام کلنل دخیل بوده اند، از نظر نفیض ضرر نیست که نسبت بآن قیام داشته اند.

بیان حوادث قیام نیز عاری از استدلال نیست همچنانکه در بیان شخصیتهای کتاب، «آذری» ناآنجا که میدانسته، از ذکر خصوصیات اخلاقی و روحی آنان خود داری نکرده است.

مشکل دیگر تدوین و تألیف چنین کتاب، بدست آوردن عکسهای تاریخی آنست که هر یک، از گوشه و کناری فراهم شده و البته ایشکار مستلزم صرف وقت بسیار و تحمل زحمات زیاد است.

امید است که این کتاب برای روشن ساختن گوشه ای از تاریخ معاصر ایران - که همه از آن بیخبریم و از همینرو نیاز فراوان بنظائر چنین کتاب داریم - مفید افتد و استقبال خوانندگان عزیز، چاپ آنرا بدو مین بار رساند تا اگر نقائص فنی و تدوینی درین طبع هست، در طبع مجدد برای رفع آن، کوشش بلیغ بکار رود و زحمت مؤلف گرامی، بی اجر نماند.

علی اکبر کسمائی

دانستنیهای زندگی صاحب امتیاز و مدیر مسئول : علی شب پیمون

دانستن فواید ، ارج بیشمار و چشیدن
شیرینیهای صلح از دانستنیهای حتمی زندگی
بشریت است .
داروی صلح را در حلقوم های جوامع
بشری باید فرو ریخت تا از سرایت گزند بیماری
جنگ مصون بماند .
مؤلف

قیام کلنل محمد تقی خان

نام کتابی است که اخیراً با چاپی بسیار زیبا و مطالب تازه و تاریخی بدست ما رسیده است این کتاب شامل يك سلسله مطالب تاریخی و جالبی است که از روی اسناد معتبری تهیه و تنظیم شده و کاملاً معرف ذوق و زحمت مؤلف کتاب میباشد و بخوبی واضح میگردد که برای تهیه هر قسمت آن چه قدر صرف وقت لازمست تا هم نویسنده ای که کتاب را تحریر نموده و هم خواننده ای که کتاب را برای درک حقایق زیادی از زندگانی قهرمان کتاب مطالعه میکند صد درصد اطمینان داشته باشند که آنچه را که از مطالب تاریخی بروی کاغذ آورده و اسنادی را که برای مزید اطلاع خود در باره کلنل میخوانند کاملاً صحیح و از روی منابع موثق کسب شده است .

آقای آذری مؤلف کتاب که خود از نزدیک شاهد اعمال و افعال کلنل محمد تقی خان و چگونگی قیام و فعالیت های او بوده اند حقایق شیرین و زیادی از زندگانی او را که در تاریخ معاصر ایران حائز کمال اهمیت است و آنچه را که در باره کلنل در دسترس داشته اند با ذکر سند ، با هزار گونه زحمت در کتاب جامعی که از هر لحاظ قابل تقدیر میباشد بخواستاران کتاب خوب و مخصوصاً به علاقمندان دانستن وقایع تاریخی تقدیم نموده اند .
کسانی که با مطبوعات سروکار دارند میدانند زحمات آقای آذری

مؤلف کتاب تا چه اندازه درخور تقدیر می باشد و مطالعات ایشان در تهیه و تنظیم مطالب کتاب تا چه حد شایان توجه است .

چه اینگونه مطالب تاریخی و سیاسی که درخور نهایت توجه و اهمیت است و نمودار فکر ایرانی و جامعه ایرانی است بصورت رمانهای بیپوده درآمده بود و هر مطلب تاریخی را بدون اساس و پایه و حتی منطق عقلی در ضمن داستانی متدکر شده بودند و آنان را که بایک علاقه زیاد و عشقی مفرط برای درک حقایق از سیاست و زندگی و کارهای قهرمانان تاریخ که در زمان قدرت و یا سلطه حکومت آنان و دوران نفوذشان از اطلاع بر آنها محروم بوده اند و یا اینگونه نوشته ها متوسل میشدند بکلی از تاریخ و کتاب های تاریخی منزجر و فراری میکردند .

بنابراین جای کمال خوشوقتی است که مؤلف کتاب انقلاب بیرنگ یا قیام کلنل تقی خان این قسمت را تا حد توانائی رعایت نموده و از آوردن مطالبی که خود بر صحت و سقم آنها بخوبی اطمینان نداشته خود داری نموده است .

در این کتاب روابط کلنل بارضاشاه و قوام السلطنه که یکی از کسانی است که در تاریخ معاصر ایران نقش مهمی را بازی نموده است بخوبی تشریح گردیده و شرح قیام و بالاخره دستگیری و کشته شدن وی بخوبی حل و بحث گردیده و جای هیچگونه شك و ابهامی را برای خوانندگان باقی نگذاشته است .

از مطالب کتاب که بگذریم نوبت چگونگی چاپ کتاب میرسد که باید اذعان نمود که ذوق ناشر کتاب آنرا بصورت خوب و پاکیزه ای که در این اواخر کمتر نظیر داشته بخوانندگان تقدیم نموده است .

تنها نکته ای که ذکر آن لازمست اینست که در صورت داشتن اینهمه وسایل و تهیه پشت جلد رنگین بهتر از این میتوانستند باخوبی عکس پشت جلد کتاب برزیبائی آن بیفزایند .

پیك صلح مدبر: عباس برادران قاسمی

بشریت رادر پر تو صلح پایدار جاویدان
سازیم . مؤاف

قیام گلنل محمد تقی خان پشیان

«چون لازم بود روزیکه آزادی خواهان از قزوین به تهران می‌رسند
«سردار اسعد وقشون او هم حاضر باشند و بنام «قهرمانان آزادی» زمام
«حکومت را بجای آزادی خواهان دردست خود که همان دست انگلیس‌ها
... بود ، بگیرند و اردشان ساختند» صفحه ۱۳ کتاب .

انقلاب مشروطیت اساساً معلول رشد بورژوازی ایران و بیداری افکار
وازه‌مه مهمتر نفوذ انقلاب ۱۹۰۵ بود . منتها همان‌طور که در کتاب انقلاب
بیرنگ می‌نویسد ، انگلیس‌ها خواستند عده ای از فتوادلها یعنی «رجال
استخوان دار» را که بعدها بنام «رجال صدر مشروطیت» معروف شدند
وارد جریان نموده جابزنند و جازندند .

نتیجه انقلاب مشروطیت برای ملت ایران روشنی افکار و بدست آوردن
قانون اساسی و متمم آن و برای انگلیسها نفوذ شدید در مجریان این قوانین
و سرکوبی رجال متکی بروسیه نزاری بود . وقتی شیرهایی مثل ستارخان
و هم فکرا نش به ایادی استبداد حمله می‌بردند ، انگلیسها مشغول دوختن
پوست شیر برای گرگها بودند .

البته منظور ملت ایران این نبود که بانشارخون رشیدترین فرزندان
خود فقط چند صفحه کاغذ سیاه شده از مواد «زیبا» بدست آورد ، و منظور
انگلیسی‌ها هم این نبود ، که موادمزبور بنفع ملت ایران اجرا شود . بنا بر
این ، تضاد بین ملت و «رجال» ، بعد از انقلاب مشروطیت علت قیامهای
دیگری گردیده و می‌گردد تا ملت فاتح شود .

ریشه قیام خیابانی ، قیام گیلان و خراسان و دیگر قیامها همه از همین

سرچشمه آب می گیرد. ولی صحت جریان همه آنها البته یکسان نیست. اگر اهمیت هر قیام را به تعداد مردمی که توانسته بندبند خود بکشد حساب کنیم، باید گفت که قیام خراسان نسبت به تمام قیام های پس از مشروطیت کم اهمیت تر است. حتی در روز توقیف قوام السلطنه - که باید آن را یکی از مهمترین جریان های قیام خراسان بحساب گرفت - بغیر از ژاندارم ها فقط یک نفر، آن هم ازدور، شاهد جریان دستگیری بوده (صفحه ۵۰ کتاب) و شاید اصرار مؤلف در اثبات اینکه کلیه قیامها و انقلابات جهان برهبری نظامی ها بود. برای این است که قیام خراسان را در ردیف انقلابات جهانی قرار دهد.

شرکت نظامی ها در قیام ها و انقلابات ممکن و صحیح است ولی این که اصولا همیشه در تاریخ باعث آن نظامی ها بوده اند البته اشتباه است خیلی کم و اصولا بسیار بندرت اتفاق می افتاد که چاقودسته اش را ببرد. کتاب، هنگامی که درباره انقلاب مشروطیت بحث می کند (اگرچه بسیار محدود و نارساست) نقاب از چهر «رجال صدر مشروطیت» برمی دارد و در عین حال شخصیت های مبرز و پاک امثال ستارخان، علی مسیو و غیره را میستاید. این ها را غیر قابل نفوذ، بی طمع و فقط ملی می داند و اسناد رشوه خواری و خیانت «رجال» را ارائه می دهد.

بد نیست یکی از این اسناد را در اینجا بیاوریم. این سند عبارت از نامه جرج بار کلی به سرادارد گری مورخه ۱۶ آوریل است:

«...صمصام السلطنه همه روزه منتظر ورود سردار اسعد است... مستر گرهام جنرال فونسول تاحال در متقاعد نمودن صمصام السلطنه برای حفظ «تلگراف کمپانی هندو اروپ» که سر کرده مزبور شکایت داشت که بر علیه او «بکار برده می شود، موفق شده، معلوم می شود و عده ای که مستر گرهام «بموجب تعلیمات من باوداده است که بعد از آوریل عایدات مخابرات داخلی «با و پرداخته خواهد شد. او را نرم کرده است برای ایفاء باین تعهد در «اوائل آوریل يك مبلغ قلیلی (۱۲۳۱) قران از بابت عایدات داخلی در «عوض بصمصام السلطنه پرداخته شد...» (صفحه ۱۳) و یکی از دوستان مؤلف «در زیر سند مزبور می نویسد:

«اینها هستند آن کسانی که بعدها در اثر تبلیغات عمال انگلیس در «شمار بزرگترین آزادیخواهان درآمدند و نام حیدر عموغلی و علی مسیورا «پوشاندند...» (همان صفحه)

نویسنده کتاب درباره قیام جنگل حقیقت گوئی میکند و میرزا کوچک

خان را قضاقدری میداند ؛ اورا بسلت قتل مبارز رشید ، حیدر عمواغلی ، خود سرو مستبد میکوید .

مؤلف درباره قیام خیابانی برده ایرا که اکنون میخوانند بروی حقیقت آن بکشند پاره میکند و قسمتی از نطق روزیکشنبه ، ۱۲ نور ۱۲۹۹ اورا در تبریز باین ترتیب میآورد :

«... دزدانی که از تبریز رانده میشوند نباید در تهران صدر نشین امارت شوند ، جانیها که از مرکز آذربایجان فرار مینمایند نباید زمام حکومت ایالت و ولایات دیگر را در دست بگیرند زیرا که تمام خاک آذربایجان ایران مقدس و مجموع کل دموکراسی ایران صاحب حقوق است ...» (صفحه ۳۷۴) و وقتی خواننده ای این قسمت از کتاب را میخواند بیاد این جمله از کتاب خاطرات جناب مخبر السلطنه هدایت درباره مرام خیابانی میافتد که مینویسد : «... کم کم آن مرام ناگفتنی آشکار تر شد ، رشت و تبریز گول تقسیمات قفقاز را خورده بودند که با کوو تفلیس و ایروان هر کدام دم از «استقلال» میزدند ....»

پس از این مقدمات مؤلف وارد بحث در قیام خراسان می شود ولی در این قسمت فقط بذکر نقل قولهای اکتفا می کند .

برای کتابی که جنبه تاریخی دارد فقط بنقل قول اکتفا کردن شایسته نیست برای يك کتاب تاریخ مدرک و سند لازم است و کتاب انقلاب بیرنگ بهمین دلیل قدسند کوچک و کم ارزش شده است .

نویسنده کتاب چون بدنبال سند نرفته دچار اشتباه و خصوصاً سردرگم شده است . شکست قیام کلنل را صرفاً بدلیل «بیرنگ» بودن آن میداند در صورتی که اگر ردیف وقایع را بدنبال میکرد و اسناد را مرتب مینمود در خصوصیات قیام خراسان که خود واقعه ای مربوط بوقایع آن زمان بوده است وارد میشد ، قیام خراسان همزمان باتغییر عظیمی در سیاست همسایه جنوبی ما بوده . ردیف وقایع چنین است .

قرارداد ۱۹۱۹ بوسیله «برادر قوام السلطنه» در جریان انجام و قوام السلطنه حکمران خراسان است حکومت و ثوق الدوله (عافد قرارداد) سقوط میکند . ولی سید ضیاء الدین مدیر روزنامه رعد (طرفدار قرارداد) رئیس الوزراء ، قیام خراسان تحکیم و قوام السلطنه دستگیر و بتهران اعزام می شو .

اماناکهان قوام السلطنه «برادر و ثوق الدوله» رئیس الوزراء و رئیس الوزراء طرفدار قرارداد تبعید میشوند و کلنل قتل میرسد و بکلی چریات

دیگری بوجود میآید . بطوری که ملاحظه میشود علت این تغییر بزرگ در سیاست همسایه جنوبی باید معلول تحول بزرگی در دنیا باشد و این تحول همانست که مؤلف در صفحه ۱۰۰ کتاب در اثربك اشتباه بسیار بزرگ، پیروزی آنرا فقط مرهون كمك امپراطوری آلمان میدانند :

☆☆☆

کتاب گذشته از نوشته ها دارای بعضی عکسهای گرانبها از سران مشروطیت و چاپ نسبتاً خوب می باشد و عیب آن محدود بودن مطالب و اکتفا کردن بنقل قول اشخاص است و چنانچه عجله ای در چاپ آن نمی شد البته بهتر بود .

اول اسفند ماه ۱۳۲۸

هم‌پاور گرامی و دانشمند ارجمند جناب آقای علی آذری

کلنل محمد تقیخان دین خدمات و زحمات خود را با دست یکنفر از فرزندان غیور و متعصب ایرانی تأدیه شده یافت، روح پرفتوح آن شادروان از شما راضی است. رویت سفید و خامه ات توانا و نامهات رسا باد، کتاب انقلاب بیرنگ شما جامعترین کتابی است تا بحال در موضوع بخصوص نوشته شده و در عین حال بیک معنی ادعائانه است که با مدارك زنده و جاندار بر علیه جنایات کاران و مسببین فاجعه شنیع خراسان تنظیم و به پیشگاه عدالت اجتماعی ملت ایران تقدیم شده است، باشد روزی در محکمه عالی و با شکوه ملی مستند قرار گیرد، اگر نسل حاضر موفق نشود باری نژاد آئنده ایرانی این وظیفه را انجام خواهد داد چه خوش گفته: زنده بخونخواهیت هزار سیاوش- گردد از آن قطره خون که از توزند جوش. یاد داشتهای مخلص را که بی مقدمه چاپ فرموده اید سپاس می گذارم در حالی که برای مقدمه آنهم مانعی بنظر نمی رسید، بهر حال برادرم باز در صد تنبیه یاد داشتهای از مطلعین و معاصرین هستم و امیدوارم برای چاپ دوم آماده گردانیم. عرض کرده بودم از روزنامه عالم که دکترا میرسپاسی مینوشته و در آن جامدتی مدارك و تلگرافاتی را جمعی بقیام کلنل درج می شده استفاده فرمائی گویا فراموش فرموده اید؛ ضمناً متشکرم که کتاب مزبور باره اشتباهات مرا در حق مرحوم ایرج رفع کرد و دانستم اوازها خواهان کلنل بوده و در این خصوص کتاب «عارف و ایرج» تالیف خودم را که مهبیای چاپ است تصحیح کردم. ضمناً از آثار چاپ نشده او که جواب «دش غلم این جا نگاه کن ...» میباشد حظ وافق و لذت کافی بردم راستی که در شیرینی و سلامت بیان حد کلام را رعایت کرده است خدا قرین رحمتش کند و بشما نیز اجر دهد. افسوس که گردن مسببین هنوز کلفت است و برای شمع ... هزار پروانه دور میزنند!!

ارادت کیش نصرت الله فتحی

روزنامه اطلاعات شماره ۷۱۵۹ تاریخ ۲۸/۱۲/۲۸
صاحب امتیاز: عباس مسعودی   دبیر: محمد علی مسعودی

انقلاب بیرنک

تاریخ معاصر ایران متأسفانه برخلاف تاریخ قرون اخیر ملل زنده جهان که جزئیات حوادث و وقایع و فلسفه تاریخ را روشن کرده اند نقاط مبهم و مطالب مجهول بسیار دارد. نسل آینده که جای خود دارد نسل معاصر هم غالباً از وقایع مهمی که در دوران زندگی او اتفاق افتاده باندازه کافی مطلع نیست چون این صفحات حائز اهمیت تاریخ قرن اخیر ایران هنوز بطوری که وافی بمنظور باشد تدوین نگردیده و اگر افرادی که خود در جریانات وقایع بوده و خوشبختانه زنده اند در صدد ثبت و نشر مشهودات خود بر نیایند بیم آن میرود که قسمتهای مهمی از تاریخ اخیر ایران یکباره در پرده ابهام ابدی پیچیده شود و برای همیشه مجهول و تاریک بماند.

از جمله وقایع مهم تاریخ معاصر قیام مرحوم کلنل محمد تقی خان پسمان در خراسان و قیامهای دیگری است که در آذربایجان و گیلان و غیره رخ داد این وقایع که هر یک در موقع خود تأثیر فراوان در اوضاع روز داشته است اکنون از شمار مسائل جاری خارج گردیده ولی سیماهای برجسته و اشخاص بزرگی که در آن وقایع شرکت داشتند هیچوقت از خاطر مردم محو نمیشوند روشن کردن شخصیت و سرگذشت و کیفیت روحی و اخلاقی این قهرمانان حوادث مهم تاریخی یکی از مباحث اساسی و عمده تاریخ معاصر ایران است که متأسفانه هنوز از مرحله آرزو و مرحله عمل نرسیده و اتفاقاً یکی از قسمت های حساس و شیرین و قابل استفاده تاریخ اخیر ایران می باشد.

درباره قیام کلنل در خراسان علاوه بر کتاب سودمندی که در برلین بوسیله ایران شهر طبع شده در بعضی کتابهای فارسی و آلمانی و فرانسه و انگلیسی نیز مطالبی نگاشته اند ولی هنوز کتاب جامعی که شخصیت عالی و کم نظیر مرحوم کلنل را نمایش دهد وجود نداشت تا این اواخر که آقای سید علی آذری کتاب سودمندی زیر عنوان - انقلاب بیرنک - درباره مرحوم کلنل و قیام خراسان تألیف و منتشر ساخت.

این کتاب از آنجهت که مؤلف آن خود ناظر وقایع و بعلمت شغل دولتی

با مرحوم کلنل ارتباط داشته و مخصوصاً از لحاظ اینکه بعضی نکات مهم زندگانی کلنل را که تا کنون مجهول بود روشن کرده حائز اهمیت خاص می باشد.

کلنل محمد تقی خان پسیان یکی از مردان برجسته و با عظمتی بود که نظیر او در جامعه ما کمتر دیده شده است. تأثیری که اعلیحضرت ققید هنگام وصول خبر قتل کلنل ابراز داشتند نشان آن بود که به صفات حمیده و کاردانی و عظمت روح مرحوم کلنل پی برده بودند.

کلمه کسانی که کلنل پسیان را از نزدیک دیده اند پاکدامنی، پرهیز کاری، تملک نفسی که موجب حیرت همه شده بود، شهامت و روشفکری و قابلیت فوق تصور آن مرحوم را ستوده اند. مرحوم کلنل یکپارچه عشق بمیهن بود. آرزوی عظمت ایران بالاخره او را در خون خود غوطه ور ساخت.

کسی میتواند بملکات عالی این جوان دلیر فداکاری پی برد که آنچه را در باره او نوشته شده است بخواند.

کتاب آقای علی آذری هر چند از لحاظ روش نوین تاریخ نویسی حالی از بعضی نقاط ضعف نیست ولی حقاً یکی از کتابهایی است که هر فرد ایرانی باید آنرا بخواند و تصویر درخشان قهرمانی و قهرمانان را در آینه صفحات کتاب تماشا کند.

برای ملتی که در آستانه تعالی است هیچ چیز باندازه شرح حال رجال برجسته سودمند نیست.

در کتاب - انقلاب بیرنگ - صحنه های جذابی بر فداکاری و خویشتن داری و پاکدامنی و شجاعت و میهن پرستی وجود دارد که شایسته است سرمشق جوانان گردد.

افروزانه

اتحاد ملی

دبیر: احمد هاشمی

صاحب امتیاز: محمد هاشمی

زندگی نو، بستگی کامل با اتحاد و
آزادی ملت دارد، در هر کشور آزادی که
اتحاد به تمام معنی وجود داشته باشد، در آن
جا خواه و ناخواه قوای مملکت ناشی از
ملت میشود مؤلف

انقلاب پیرنگ

شما در اینجا قیافه حقیقی قوام السلطنه را آنطور

که بوده می بینید

من يك نسخه از این کتاب را با عریضه بحضور ملوکانه تقدیم
داشته و مخصوصاً استدعا کردم برای شناختن رجال معاصر و زنده
آنرا مطالعه فرمایند

کتاب تاریخ وقتی ارزش دارد که نویسنده خود ناظر و شاهد حوادث
باشد - اگر نویسنده شریف و با وجدانی یافت شود که تحت تأثیر حب و
بغضهای سیاسی قرار نگیرد و واقعاً بیطرفانه آنچه دیده بنویسد، این نوشته
و کتاب مورد استفاده بوده و منشاء اثر خواهد بود.

سید علی آذری را خوانندگان ما می شناسند - اگر شخصاً او را نشناسند
لااقل به اسم میدانند زیرا در بسیاری از جرائد شعر گفته - مقاله نوشته و با
از کتب او بحث شده - چند ماه اخیر قبل از انتشار کتاب تازه او - فصول
شیرینی از کتاب جدیدش در مجلات کثیرالانتشار تهران چاپ شد و مورد
توجه قرار گرفت.

او درسی سال قبل در خراسان عضو وزارت فوائد عامه بوده و با کلنل
محمد تقی خان بسیان از نزدیک تماس داشته - او حوادث دوران حکمفرمایی
قوام السلطنه را در خراسان برای العین دیده و از روابط کلنل با قوام اطلاع

داشته - او کلنل را آنطور که بوده شناخته . آثار حکومت قوام السلطنه را هم در آن زمان دیده - ۳۰ سال تجربه برمشاهداتش افزون شده - حکومت های بعدی قوام السلطنه را هم شاهد بوده از اهل اطلاع هم هر چه کم داشته و کم میدانسته پرسیده و کتب و جرائد مربوط باین قیام و تاریخ این چندساله را هم دقیقاً مطالعه کرده و از مجموعه آن کتاب شیرینی بچاپ رسانده که به نام (انقلاب بیرنگ یا قیام کلنل محمد تقی پسیمان در خراسان) امروز در دسترس خوانندگان قرار دارد .

در این کتاب شما پرده های سیاه و سفید - خاطرات شیرین و تلخ و حوادث پرافتخار و تنگین زیاد می بینید - در این کتاب شما خوب درمی یابید که کلنل چه میخواست و قوام السلطنه چه کرد و کابینه سیدضیاءالدین و حوادث کودتا در ایران چه اثراتی در خراسان باقی گذاشت در این کتاب شما خوب درمی یابید که سیاست شمال و جنوب - روسها و انگلیسها چه رلهائی در ایران بازی کرده اند .

فصول مختصر و شیرین - توام با حکایات دلچسب - عبارات محکم و وقایع غیرخسته کننده تشریح شده - آنقدر تحریک آمیز است که بی اختیار با خواندن فصل عزاداری مادر کلنل در مرگ فرزندش در آذر بایجان هر سنگدلی بگریه میافتد - کتاب انقلاب بیرنگ حس وطن پرستی را تحریک میکند و نفرت عجیبی از خائنین مملکت در دل خواننده باقی میگذارد - چون سطور آن اغلب مربوط بر جال زنده و معاصر است خواننده تمایل بیشتری بمطالعه پیدا میکند . آذری در این کتاب پرده پوشی روا نداشته و آنکه خیانت کرده و لوا امر و زحی و حاضر است و در بالا نرین مقام هم زندگی میکند بدون آنکه حقیقت را کتمان کند آنچه میبایست بگوید گفته این خودارزش و لطف خاصی باین کتاب میدهد .

من در مرتبه اول که این کتاب را خواندم و کتمان نمیکنم خیلی باشوق و رغبت خواندم - حس کردم که شاید آذری خواسته با قوام السلطنه تصفیه حساب کند - زیرا دلیلی نمیدادم که او عملیات سی سال قبل او را در خراسان و در مواجهه با کلنل محمد تقی خان با عملیات سه سال پیش وی در حزب دموکرات ایران در همین طهران مقایسه کند - یکی دو هفته در این اظهار نظر و چاپ این مشروح خودداری کردم - چند روز قبل آقای آذری را دیدم و آنچه حدس زده بودم بوی گفتم - بقید شرافت قسم خورد و دلائلی برای من آورد که نظری جز حقیقت نویسی نداشته - اگر مشاهده خود را در خراسان با همان حرارتی که برای من تشریح کرد برای شما هم بگوید فکر میکنم

قائم خواهید شد - آذری میگفت چندماه قبل - پس از ۲۸ سال اغلب شخصیت هائی که اسمشان را در این تاریخ برده ام وزنده و مقیم تهران هستند در منزل دعوت کردم و پس از ۲۸ سال تجدید دیدار شد و خواهش کردم اگر در آن کتاب لفظش - اشتباه - غرض وقصور و یا دروغی می بینند تذکر دهند که رفع نقیصه کنم - میگفت بالاتفاق آنچه نوشته بودم تصدیق کردند - میگفت خیال داشتم نظریه کتبی از آنان بگیرم - دیدم اخلاقاً این اتخاذ سند صحیح نیست - ولی من عقیده دارم آقای آذری نظریه آنان را کتباً استعلام کند و در اول چاپ دوم کتاب چاپ کند که اگر احتیاطاً کسی هم تصور نابجایی می کند باین وسیله مرتفع گردد -

آذری میگفت یک جلد از این کتاب را بنام شخص اعلیحضرت همایونی فرستاده ام و نوشتم (این کتاب حوادث سال اول تولد ذات همایونی را تشریح میکند و اشخاص مؤثر را آنطور که بوده اند معرفی می نماید و تقاضا کردم مختصراً آنرا مطالعه فرمایند ....)

این کتاب بقطع معمولی - با کاغذ خوب در ۲۴۵ صفحه و دوازده فصل و دارای بیش از چهل کلبشه تاریخی است و با این مزایا فقط ۶۰ ریال قیمت دارد. بنظر ما خواندن آن خواننده را ناراضی نمیکند و وقتی که تمام شد قبول میکنید که بسیاری اطلاعات خوب از تاریخ معاصر فرا گرفته و از رجال امروزی را شناخته اید و این خود برای یک فرد ایرانی در این اوضاع پرا زهرج و مرج و شرب الیهود که خیلی اشخاص خائن و بی شخصیت و وطن فروش ادعای وطن پرستی و ایران دوستی میکنند ارزش دارد - بد نیست علمی معمول در آخر موفقیت آقای آذری را از خداوند بخواهیم و اظهار نظر کنیم اگر هر کسی بتواند با اندازه خودش بپوشن شدن حقایق کمک کند و خادم و خائن را در زمان حیاتشان معرفی نماید - بطور اطمینان در اصلاح وضع و طرز رفتار زعمای قوم و زمامداران و هیئتهای حاکمه تأثیر بسزائی دارد و این خود بزرگترین و بهترین اقدام در راه اصلاح اوضاع عمومی و اجتماعی و سیاسی این مملکت است .

ما سعی میکنیم در آینده متناسب زمان و موضوع از مندرجات این کتاب در صفحات اتحاد ملی نقل کنیم و شاید از این راه معرفی بهتری از این تاریخ شیرین شده باشد.

مشهد

آفتاب شرق مدیر: علیرضا آموزگار

آذر میهن پرستی از عنفوان جوانی
در دلم مشتعل و این اشتعال مداوم و روز-
افزون بوده و هست ، آن دلی که برای
میهن سوزان نباشد دل نیست بلکه تنوری
است خاموش .
مؤلف

دوست قدیم عزیزم؛ کشاکش روزگار فواصلی طولانی بین دیدار آذری و آموزگار بوجود آورده بود که با آنکه همیشه بیادت بودم از دیدارت محروم و معلوم نبود که دست حادثه ایام با جوانی که آذر میهن پرستی در قلبش مشتعل بوده است چه کرده است و در کجاست و بچه - کاری مشغول است خوشبختانه امروز ضمن مطالعه روزنامه اتحاد ملی تقریباً ادیبانه و محققانه آقای هاشمی را درباره انقلاب بیرنگ (که بتصدیق خود شما بنده هم از ناظرین امروز شاید تا اندازه ای وارد کوران اقدامات مرحوم کمیل بوده ام) مؤثره سلامتی شما و توفیق بانشاء یک سلسله حقایق تاریخی را خوانده و بر خود لازم شمردم که قبل از مطالعه کتاب با سوابق آشنائی بطرز نگارش و قلم شیوای شما که قطعاً سیر تکاملی کرده و با مقالاتی که در آفتاب شرق منتشر فرموده اید تبیین کلی دارد تبریک و تمنیت بگویم .

علیرضا آموزگار

انتقاد بر انتقاد

آقای مدیر پیک صلح

در شماره ۱۱ صفحه چهارم انتقادی بر کتاب انقلاب بیرنگ تألیف من، از آقای ع. بهمن مندرج بود چون تألیف مرا قابل انتقاد تشخیص داده اند، بیاس حقشناسی از شما و نویسنده تشکر میکنم. ضمناً شایسته دیدم برای روشن شدن اذهان اجمالاً تذکری داده باشم و از آقای مدیر پیک صلح تمنا دارم اجازه درج آنرا بدهند.

منقد محترم در چند مورد یادچار فشار احساسات و یا گرفتار سرریز قلم شده اند که در نتیجه ایجاد سوء تفاهم گردیده و مطلب واژگون شده است اینک اجمال موارد را در زیر بریز اختصاراً شرح میدهم.

۱- من در کتاب مذکور صرفاً دعوی نکرده‌ام باعث انقلابات همیشه نظامی‌ها بوده اند، اگر منظور منقد انقلابات اسپانیا و ایتالیا و فرانسه باشد دو جلد کتاب تاریخ قرن نوزدهم تألیف آلبرماله نسبت باین معنی صراحت دارد و بهر صورت منم مانند ایشان دانسته و میدانم که چاقودسنه- اش را نمیبرد.

۲- در «بحث محدود و نارسای» انقلاب مشروطیت تعدد داشته‌ام زیرا اولاً همانطوریکه منقد محترم مرقوم داشته اند اینروزها پرده کشی بر روی حقایق تاریخی منحصر بقیام خیابانی نیست بلکه میخواهند بر روی خیلی از حقایق پرده بکشند و همین شرایط ناگوار (که قدرت و تسلط نگارش را از من سلب نمود) باعث شده که موضوع در نظر ایشان نارسا جلوه گر شود! ثانیاً یک مراجعه اجمالی بچند مجله هفتگی تهران که در این اواخر و در حین چاپ کتاب من که بطور هم آهنگ و هماهنگ انتشار یافت و با مراجعه بچریان فداکاری حزب اجتماعیون عامیون و همچنین از خود گذشتگی عباس آقا قاتل اتابک که حقیقت بارز آن ماجرا در کتاب من نگارش یافته، بخوبی آشکار خواهد شد که اولاً بدین وسیله هر گونه سوء تفاهمی را که متممداً ایجاد کرده اند، برای زمان حاضر و آینده نیز مرتفع ساختم.

ثالثاً در این پرده دری بجا و بمورد شهادتی بکار رفته است که نگارش بیشتر از آن مغایر بامصلحت بود

۳- راجع به «اهمیت قیام ها» کمیت و کیفیت و همچنین شرایط مکان و مخصوصاً زمان را که مقارن بایک تحول عظیم جهانی بود، در این جابجاسب نیاورده و در پایان انتقاد بنحودیکری اکتفا کرده اند.

باید دانست که پس از انقلاب مشروطیت ایران فقط دو نفر، صرفاً برای حمایت و خطر استخلاص وطن از یوغ ستم و ستمگران، صمیمانه قیام کرده اند که اولی شیخ محمد خیابانی در تبریز و دومی کلنل محمد تقی خان در خراسان بود. نهضت جنگل موضوعی است که بجبهاتی ارتباط با این دو قیام بایک و بی آرایش ندارد و من در چاپ اول اختصاراً حق مطلب را ادا کرده و پرده ای را که روی آن حقیقت کشیده شده بود، دریدم و اگر حیاتی باقی باشد در چاپ دوم که در دست اقدام است در این باره بیشتر بحث و حقایق را همچنانکه بوده است عریان خواهم کرد.

قیام خیابانی هم در دست تألیف من است؛ در این باره هم بعضی از مجلات و دشمنان خیابانی تا توانسته و خواسته اند حقایق را منقلب و چون خودشان را در میدان تحریف و تقلیب بیکه تاز دیده اند هر نسبت ناروایی را بدان قیام منتسب و علل واقعی را مسکوت گذارده اند.

نسبت به زیمت حثیم منتسب بدستگاه انجمن سرویس تبریز و فراهم نمودن وسائل قتل «ویستوروپ» کنسول آلمان مقیم تبریز، علل انتقال ویستوروپ از شیراز تبریز و خیلی چیزهای دیگر را نا دیده و ناشنیده گرفته است.

اما من، حقایق را که تا کنون در حال استتار باقی و از آنها بطور شایسته بحثی بمیان نیامده، در این کتاب جمع آوری نموده ام پس از اتمام و انتشار و مقایسه این دو قیام، بهتر خواهیم توانست اهمیت آن دورا تشخیص داد. در اینجا کافی است بنویسم که در قیام خراسان بیش از ۳ هزار نفر، از ۶ هزار نفر ژاندارم را روشنفکران، طرفداران تجدد، آزادی خواهان دل-سوخته و دلباختگان حریت و مساوات، تشکیل میداد و با طایب خاطر بدنبال قیام روانه شده بودند.

۴- در نوشتن تاریخ معاصر که خود مبنای تاریخ آیندگان خواهد شد، نقل قولهای موثق جایز و اگر نیک دقت شود تواریخ باستانی و تواریخ اعصار نزدیک از نقل قولها انباشته شده و اگر عمل من که در نوع خود ابداع و ابتکاری بشمار میرود صحیح و بامورد پسند نباشد تواریخ مشابه سایرین نیز قابل استفاده نخواهند بود.

چنانچه منصفانه قضاوت شود بخوبی معلوم خواهد شد که تواریخ

اکثرأ در او ان پیدایش از گفتارها و انتقال، گفتگوها پدید آمده است، مثال میزنم :

«ستارخان قائد بزرگ آزادی ایران گفت هر چه حیدرخان عمو اوغلی بگوید همانست.»

آیا در آن عصر از اولین مورخی که این عبارت را از قول زیدی نوشت سند مطالبه کردند؟ البته نه. اما اگر امروز مورخی بخواهد همین عبارت را مورد استفاده قرار دهد باید گفته اش متکی بیکى از اسناد تاریخی باشد. آری باید اذعان کرد که تواریخ از انتقال گفتگوها پدید آمده و سپس قابل استنساخ و مورد استفاده نویسنده گان مورخ قرار گرفته است. ۵ - در ترتیب اسناد نیز قصوری ورزیده نشده چه اینکه من تئوری تاریخ نویسی را در تاریخ معاصر بکار نبرده و رعایت آن تئوری را چندان ضرورت تشخیص ندادم زیرا اسناد این تاریخ معاصر از مقداری کاغذ جامد ولی تعداد بسیاری از انسانهای زنده و متحرک ترکیب یافته است و چون اکثر از شخصیتهای برجسته و نامبرداران در کتاب زنده هستند و خودشان داستان های ماجرای قیام را آنچنانکه بود، دیده اند، آیا بکار بردن آن تئوری باز هم ضرورتی داشتند؟ مطمئناً اگر برخلاف حقایق نقل قولی شده بود لافاقل ندا و صدای یکی از آنها بلند میشد.

در خصوصیات قیام نیز تاجائیکه شرایط کنونی از هر جهت که فرض شود؛ امکان نگارش میداد، وارد و بردیف وقایع نیز آشنائی داشته و دارم و با این وصف در چاپ دوم باصراحتی بیشتر وقایع را تا حد امکان و با در نظر گرفتن اراعه طریق انتقاد کننده تجزیه و تحلیل خواهم کرد، بنابراین نسبت دادن اشتباه بزرگ و یا سردرگم شدن اخلاقاً ناروا و اگر در آن باره اشتباهی رخ داده باشد ناشی از تاریخ قرن نوزدهم تألیف آلبرماله فرانسوی است و من اشتباه او را در دوسه سطر آخر، آخرین فصل مراحل انقلابات جهانی «صفحه ۱۰» نه تنها تعدیل کردم بلکه مرتفع ساختم بنابراین پیروزی آن تحول عظیم جهانی مرهون آن چیزهایی است که من در این دوسه سطر نوشته ام نه تنها مرهون کمک امپراطوری آلمان. منقد محترم اگر مایل باشند یکمرتبه دیگر باین سطور مراجعه فرماید.

تهران ۱۲۷۱/۱۳۲۸ س. علی آذری

پاسخ آقای ع. بهمن :

بطوریکه ملاحظه شد مؤلف محترم غیر از دو مورد (قسمت ۱ و ۴ نامه) نظر ما را نسبت به کتاب انقلاب بیرنگ تأیید کرده اند. و اما در قسمت یکم

اعتراض ایشان . اینك نوشته نویسنده درباره انقلابات جهانی :

« .. آخر سال ۱۸۱۹ درقاس قوائی جمع آوری و برای اعزام به
«امریکای جنوبی نامزد شد دراول ژانویه ۱۸۲۰ ، ریگو ، رئیس این «فوج»
«اتباع خود را وادار کرد که خودشان را طرفدار قانون اساسی ۱۸۱۲
«معرفی کنند ...

« ... سه ماه بعد از این انقلاب ، انقلاب دوسیسیل بدست «نظامیان»
و آزادیخواهان که عموماً از نجبا ! بودند آغاز گردید ...
« جنبش پی مون که مانند اسپانیا و ناپل جنبش «نظامی» بود...
«صفحه ۷ کتاب

« .. این نقشه (مقصود نقشه انقلاب کبیر فرانسه است) را «صاحبمنصبان»
«قدیم و ... تحت ریاست گودفروای کاوناک ... فراهم آوردند» (صفحه ۹
کتاب ...)

بسیار خوب اگر نویسنده خود معترف است که چاقو دسته اش را
نمی برد ، بفرض که مورخی هم مانند آلبر ماله وحتی شخصیت ممتاز تری
بگوید «میبرد» البته نباید قبول بفرمایند .

ولی جواب ما بچهارمین قسمت نامه ایشان که مینویسند «در نوشتن
تاریخ معاصر که خود مبنای تاریخ آیندگان خواهد شد ، نقل قول های موثق
جایز است» موثق از نظر چه کسی ؟ نویسنده یا خواننده ؟ همان طور که
نویسنده بشخصی که میگوید کلنل چنین گفت و چنان کرد اعتماد دارد
همانطور و بهمان سادگی هم خواننده ای حق دارد که اعتماد نداشته باشد .
پس مدرک و سند چیست ؟ مدرک و سند آن چیزی است که ، برای طرف
مقابل یعنی خواننده یا شنونده ، موضوعی را ثابت کند و تنها از نظر
نویسنده یا گوینده قابل اعتماد بودن کافی نیست . وقتی سندی کتبی موجود
نباشد ، مورخ ناگزیر باید چندین «قول» را مقابل و پهلوی هم قرار داده و
حوادث همزمان با وقوع آن حادثه و کلیه شرایط دیگر را که بنحوی با موضوع
مورد بحث مربوط است در نظر بگیرد ، تجزیه و تحلیل کند ، واقعیت را
بیرون کشد و بنویسد و آنوقت است که آن نوشته قابل اعتماد خواهد بود ،
آنها قابل اعتماد نسبی ، یعنی بنسبت آنچه که نویسنده توانسته باشد اطراف
و جوانب يك حادثه را بیابد ، بچه ترتیب تحلیل و چگونه درك کرده باشد .
پس فقط ، مثلاً بقول کسیکه منشی کلنل بوده نمیتوانیم کلنل و خصوصاً
قیام اورا بشناسیم و قول آن شخص را بعنوان سند قبول کنیم .

ولی در باره قسمت سوم نامه ایشان ما حرف داریم : اینکه ایشان

مینویسند که پس از مشروطیت فقط همان « قیامها » صحیح و سالم بوده ، هیچوجه معلوم نیست . کسی چه میداند ؟ هنوز که نویسنده محترم شروع به تحقیق در باره « کلیه قیامها » نکرده اند ؟ پس چگونه بخود اجازه داده اند که باین صراحت اظهار نظر کنند ؟ .

امیدواریم که مؤلف محترم در نوشته های آینده خود باین « موضوع بخصوص » توجه فرمایند . یعنی حقیقتاً توجهشان جلب شود .

رویه مرفته نامه فوق ، بکتاب انقلاب بیرنگ ، روشنی بیشتری افکند و ما امید آن داریم که نویسنده محترم تحقیق خود را در باره کلیه قیامهای پس از مشروطیت بنحو شایسته و با حقیقت جوئی کامل ، تمام کرده و منتشر سازند .

کاوایان

مدیر و دبیر: مشفق، همدانی

موجد قیام در ایران. کاوه آهنگر
بود، کاوه اولین پهلوانی است که مردم را
بر ضد حکومت جابر برانگیزاند و ظلم را
از بن برافکند. اروپائیان اینگونه بر-
خواستن را «رولت» (۱) گویند. مؤلف

ماهیت قیام

از ج پیشداد

شخصیت کلنل پسیان

من در قسمت اول مقاله تا آنجا که صفحات محدود روزنامه اجازه
میداد صفات و مشخصات اساسی انقلاب را توضیح دادم (۲) و متذکر شدم که
انقلابات اساسی بر طبق این صفات از حوادث نسبتاً کوچکتر و محدودتر متمایز
میکردند و اگر ما بخواهیم حوادث دسته دوم را در ردیف انقلابات اساسی
بشمار آوریم چون آنها را از کادر خود خارج کرده و در برابر مقیاس وسیع تری
قرار داده ایم سخت است که ارزش واقعی آنها را درک کنیم.

به همین جهت نیز ما سعی میکنیم حادثه خراسان را بدون مقایسه آن
مثلاً با انقلاب فرانسه در همان کادر اوضاع و احوال داخلی مورد قضاوت قرار
دهیم و ارزش آنرا روشن سازیم.

در حادثه خراسان هیچیک از آن صفات و شرایطی که آنها را جزء
اصول اساسی انقلاب شمرديم وجود نداشت نه تنها در خراسان بلکه در
سراسر ایران فتوای لازم با اقتصاد عقب مانده ولی با قدرت و
تقو و عظیم خود حکمفرمائی میکرد. هر نقطه از ایران قلمرو

1- Revolte

۲- قسمت اول مقاله آقای ج. پیشداد در مراحل انقلابات جهانی، انقلاب فرانسه
درج شده است.

قدرت و اختیار یکی از صاحبان املاک وسیع و تیول یکی از خاندانهای اشرافی و مالک بود تکامل صنعتی باوجود چندسال که از عمر مشروطیت ایران میگذشت، بعلت شکست و متوقف ماندن انقلاب تازه آغاز شده و هنوز ریشه عمیقی در ایران پیدا نکرده بود. قیام خراسان رابطه باجهان کهنه و فئودالیزم را هم از هم نگسسته بود و هیچگونه رژیم اقتصادی جدید ترو مؤثری را بر مردم عرضه نمیکرد.

هدف وسیع و مبینی را برای دگرگونی ساختن شرایط و وضع اقتصادی خاص کشور تعقیب نمیکرد و راه مشخصی برای وصول باین هدف در پیش نداشت.

باین جهت حادثه خراسان بمفهوم وسیع و علمی کلمه انقلاب نبود بلکه در آغاز کار و قبل از اینکه در جریان وسیعتری بیفتد يك اقدام جدی و اساسی و صمیمانه ای بود برای تصفیه ادارات و مخصوصاً ژاندارمری وقت که بمرور در جریان عظیم تری افتاد و بشکل ماشینی بر علیه فساد دستگاه اداری بطور کلی بحرکت درآمد.

برای اینکه وسعت و ماهیت و هدف این انقلاب را بهتر بشناسیم هیچ بهتر از این نیست که بقول خود مرحوم کلنل استناد نمایم.

«لیکن نظر باینکه روساء از داد و حساب پولهای که میگرفتند خودداری مینمودند و بیچاره مستر شوسترامر یکائی هم مثل پیشکار حالیه مالیه خراسان از آدم حساب میخواست و حساب داده نشد او هم دیگر پول نداد و اساس قشون جدید التاسیس برهم خورد. و گویا مقصود واقعی هم همین بود.» (ص ۳۵) جای دیگر:

«بخوبی حس میکردم مقصود از اعزام من بخراسان اصلاح ژاندارمری نبوده و کسی در خراسان طالب انتظام حقیقی امور نمیباشد» در این کتاب موارد بسیاری میتوان یافت که نشان میدهد در قیام خراسان ابتدای کار تصور میشد بابر کنار کردن يك والی، يك رئیس اداره مالیه، يك فرمانده و غیره انقلاب واقعی صورت گرفته و کار مملکت بسامان رسیده و يك ملت اسیر مبدل بیک ملت آزاد خواهد شد حتی در صفحه ۹۸ کتاب اظهار نظر بوجود دارد که می توانیم آنرا بمنزله کلیدی برای حل مسئله بشمار آوریم مؤلف ارجمنده که برای جمع آوری اسناد و مدارک معتبر و ذیقیمت راجع باین حادثه متحمل زحمات زیادی گردیده است اینطور مینویسد:

«اگر معاندین اوصرفاً از نظر بغض و حسد او را روانه مشهد نکرده بودند و مقامی را که حقاً درخور او بود تفویض نمیکردند از نظر اخلاق

وجدان، انسانیّت، و از نظر وطن پرستی کاملاً عاقلانه بود و عواقب وخیم ناگواری هم مرتب نمیشد» بطوریکه خود نویسنده ارجمند کتاب شفاها بشکارنده توضیح دادند منظور اساسی ایشان از ایراد این جمله این بوده است که در آن موقع در نظر بود مرحوم کلنل را برای سرکوبی خیابانی با اتفاق مخبر السلطنه هدایت به تبریز بفرستند ولی او زیر بار نرفت و با اخلاق و صفاتی هم که داشت بودن او را در مرکز از نظر مقاصدی که تعقیب میکردند صلاح ندیدند و باینجهت او را بخراسان سنک قلاب کردند.

ولی در هر حال این نتیجه بدست می آید که اگر مرحوم کلنل بخراسان نمیرفت قیام خراسان که در اساس کار از مردم سرچشمه نمیگرفت بوجود نمی آمد.

اما در مورد شخصیت علمی و اخلاقی مرحوم کلنل.

مرحوم کلنل قسمت اعظم تحصیلات نظامی خود را در زمان جنگ در آلمان گذرانید تحصیلات وی در آلمان افکار و معتقدات خاصی را جمع بمفاهیم وطن، مملکت، آزادی، همراه با بعضی تئوریهای منحرف که در مکتب امپراطوری آلمان رایج بود در او ایجاد نمود و در عین حال او را که ذاتاً ریشه شریف و باعاطفه و دارای روح بشردوستی بود یک افسر بادیسیلین، با انضباط، با پرستش و بیار آورد. مرحوم کلنل مردی بود شرافتمند، بسیار وطن پرست و فداکاری یکی از جمله افرادی بود که حقیقتاً و صمیمانه آرزوی ترقی و سعادت میهن خود را داشت، با ظلم و اجحاف و تعدی سازگار نبود. دزدی و رشوه خواری و سوء استفاده از شغل و مقام اداری را دشمن میداشت و این گفته وی که اگر مرا بکشند قطرات خونم کلاه ایران را ترسیم خواهد کرد و اگر بسوزانند خاکستر من نام وطن را تشکیل خواهد داد بیانی بسیار صمیمانه و از سوز دل بوده است.

اما مرحوم کلنل با اینهمه صفات و سجایای قابل تحسین جریانیهای سیاسی و اجتماعی جهان را نمیشناخت، با اصول و موازین تحولات و انقلابات آشنا نبود: بهم بستگی سر نوشت آزادی برای او مسئله ای بود نا مفهوم و بفرانج، از وابستگی استوار دستگاه حاکمهای که ز آن سخت مینالید با قدرتهای مستولی و جهانگیر دولتهای امپریالیستی اطلاع صحیحی نداشت و به همین علت گرچه صمیمانه و از اعماق دل خود فریاد میزد که دما بدهد ریشه های تکین خیانت

را از جا کنده و اصول اریستو کراسی را از مملکت نابود سازیم عزم آهنین سلاسل قیودات ارتجاعی را از هم گسسته و تمام موانع عوائق را در هم می شکند (ص ۱۱۵) ولی در عین حال خود را تفویض به «قول ایاماتی» مردی مانند مصمص السلطنه میکرد و گاه از آقای تقی زاده برای نجات ایران استیضاد میجست .

با این ترتیب می بینیم مرحوم کلنل گرچه از لحاظ معتقدات و سنجایای شخصی خواستار نجات ایران و بساطقه روح و فطرت پاك خود جویای اصلاحات بود ولی بعلمت همان آشنا نبودن بر رمز تحولات و انقلابات و عبارت صحیح تر نداشتن يك روح جهان بینی صحیح و منطقی ملعبه دست کارگردانان اسارت گردید و بعلمت محدود بودن چشم انداز خود، کودتا را راه نجات ایران تشخیص داد و وقتی روند از سوابق اختلاف او با قوام السلطنه اطلاع پیدا کردند و بوسیله تلگراف رمز جریان امر را از آقای معتصم السلطنه فرخ استفسار نمودند فوراً در مقام سوء استفاده از وجود او برآمدند و او را نیز بدون اینکه خود بخواهد یا بداند مبدل بیکى از مهره های کودتا نمودند با این ترتیب مردی پاك طیت ، شریف و وطن پرست با کمال میل حاضر بود تا قطره آخر خون خود را فدای نجات ایران کند، آلت دست سلسله جنبانیان کودتا گردید .

گرچه بعدها باین خطب عظیم خود متوجه شد و فهمید خونی که میبایست در آستان معبد مقدس آزادی ریخته شود برای محکمتر کردن زنجیر اسارت ملت ایران دارد فدا میشود ولی متأسفانه بسیار دیر شده و وقت گذشته بود. آن دیگر وقتی بود که عامل اصلی کودتا کنار رفته و بیچ و مهره ها تمام در جای خود استوار گردیده بودند آنوقت بود که خود را در مسیر انتقام جوئی چون قوام السلطنه دید و بالاچار فکر تصفیه اداری او مبدل ، بفکر وسیع تری که شامل مرکز کشور هم بود شد ولی چون پایه سست بود. تشکیلات وسیع و منظمی وجود نداشت ، دیگر تمام چاره جوئی هادیر رسید و این مرد شریف سر بر سر عقیده خود عقیده ای که مقدس ولی غیر منظم و مشوش بود گذاشت اما در مورد انقلاب مشروطیت :

این انقلاب فاتح مشروطیت نبود که بدست عده ای و بنفع دیگران «ر بوده» شد. انقلاب مشروطیت بفتح نهائی نرسید. دنباله آن انقلاب در تاریخ کشور ما هیچگاه قطع نشد. ایادی مخصوصی که در صف انقلابیون راه یافتند آن را در نیمه راه متوقف ساختند. فتوایلیزم به نیروی قبل از انقلاب خود باقی ماند: اقتصاد صنعتی نتوانست توسعه ای شایسته پیدا کند: طبقاتی که اصول

قدیم بستگی داشتند بار دیگر در رأس قدرت حکومت قرار گرفتند و از طرف دیگر تغییر و تحول عظیم اساسی که در روابط و مناسبات بین‌المللی بوجود آمده بود . بطوریکه تمام منابع قدرت در همه جا بدست صاحبان صنایع بزرگ افتاده و دستهای آهنین آنها در همه جا حکومت میکرد : دیگر امکان نشو و نما برای ملت‌های عقب افتاده نمانده بود . این‌ها در همه جا خود را با قدرت کشور های صنعتی در بر و میدیدند باین جهت انقلاب مشروطیت در ایران بفتح نهائی نائل نگردید و بشمر نرسید . بنابراین در مورد انقلاب مشروطیت ایران قضیه شکل دیگری پیدا کرد . ایادی دشمنان آزادی ملل شرق حاصل انقلاب فاتحی را بخود اختصاص ندادند بلکه بمدد دستکاری و رهبری همان دشمنان ، انقلاب را متوقف نمودند و آن را فلج کردند و مانع پیروزی آن شدند .

مقدمه مؤلف:

نویسنده این کتاب از ابتدای ورود کلنل محمد تقیخان بخراسان (مشهد) تا روزی که آن قتیق را در مقبره نادرشاه بختک سپردند، حضور داشته و تا حدی که برایم ممکن بود خاطرات آن دوران را نیک بخاطر سپرده ام.

مخصوصاً در دوران قیام، رفیق تحصیلی من مرحوم میرزا علی اکبر خان طاهباز رئیس دفتر مخصوص کلنل (محرم اسرارش) بود، کلنل باین جوان با هوش خیلی علاقه داشت و این جوان نوه دختری مرحوم حاج محمد رحیم آقا طاهباز پدر مجاهد معروف صدر مشروطیت صادق طاهباز بود، او علاوه بر تحصیلات نسبتاً خوب در فن موسیقی نیز بهره کافی داشت و در نواختن ویلن در عصر خود وحید و فرید بشمار میرفت قسمتی از اطلاعات نگارنده تحصیل خبر و اطلاعات از اوست، و اما ممکن است در طول این بیست و نه سال نقصانی در محفوظات من حاصل شده باشد، بنابر این از خوانندگان گرام و نویسندگان محترم استمداد جسته، بار دهم نمائیم که باز هم لغزش و انحرافی در تاریخ حاضر مشاهده فرمایند با تذکر بنویسنده و هدایت و ارشاد او بتکمیل این تاریخ کومک فرمایند، چه آنکه فاصله این قیام با زمان فعلی اینقدر ها دور نیست و با وجود اینکه فاصله نسبتاً نزدیک است، متأسفانه باز هم در بعضی از مندرجات گذشته یا بطور عمد و یا از نظر عدم اطلاع دقیق بنحو غرض-آمیز له و علیه مرحوم کلنل محمد تقیخان و قوام السلطنه چیزهایی دیده میشود که برای تمیز صحیح از سقیم، درست از نادرست، انسان منصف و بیغرض را نیازمند اندیشه بسیار میسازد.

من سعی میکنم واطمینان میدهم در درجه اول جانب بیطرفی را تا حد ممکن رعایت کرده و هرگونه اشتباهی را که دیگران مرتکب شده اند با استدلال صحیح مرتفع سازم.

دوم - کوشش کافی بخرج داده ام که در نگارش من تعصب آمیخته بهمزاد و بومی وجود نداشته باشد تا نگویند که نویسنده چون اهل آذربایجان بوده. تحت تأثیر احساسات قرار گرفته است و اگر احساساتی هم بکار

رفته باشد ناشی از رعایت مصالح عالیۀ ملت ایران است بنابراین مورخ وطن پرست نمیتواند در این قبیل موارد بیطرف بماند. من این درس را در مکتب آزاد بخوانان واقعی ایران آموختم.

سوم - چون غالباً بمناسبت ارادت و شغلی که داشتم در تماس نزدیک بوده و تا حدی بروحیه، عقاید و افکار آن فقیه وارد و از مصاحبه با او بی‌ملاحظات درویش برده بودم، از این جهت در هر کجای این کتاب ملاحظه میفرمائید چیزی در باره اش نوشته‌ام، مبتنی بر عقیده شخصی و ناشی از استنباطات و اطلاعات اکتسابی خودم میباشد، در این باره نیز اطمینان میدهم جز اتخاذ طریقه راستی و درستی راه دیگری نپیموده‌ام.

چهارم - آنچه در بارۀ قیام خراسان در جراید و مجلات منتشر شده و یا در یکی دو کتاب آمده خیلی خلاصه و بلکه اجمالی از تفصیل واقعۀ بوده و در بعضی از آن نوشتجات پیرایه و یا پیرایه‌هایی بدان واقعۀ ناروا منتسب کرده‌اند که خواننده بیطرف نمیتواند در صحت آنها مردد نشود، مثلاً عنوان خورده حساب کلنل با سردار سپه در غرب، آنها هم بآن نحوی که در یکی از تواریخ استنساخی مندرج است و یا اینکه سردار سپه را بد نیامده کلنل از بین برود و بهمین جهت قوام السلطنه را در امحاء او و اعوان و انصارش تهییج و ترغیب مینمود؛ صحیح بنظر من برسد زیرا بفرض مختصر تکدر در عملیات جنگهای غرب، تصور می‌رود که در سردار سپه حس گذشت و اغماض وجود داشت و برخلاف قوام مردی کین‌توز و بیگذشت نبود، چه آنکه اگر کلنل بفریزۀ ذاتی قوام پی‌نبرده و او را مرد بیگذشتی تشخیص نداده بود کار بانجا که خواهید خواند نمیکشید.

برای اینکه مطلب بیشتر روشن شود، عین سخنان کلنل را در بارۀ برخورد با سردار سپه، در اینجا نقل میکنم:

« ما باروسهای تزاری دشمن سرسخت مشروطیت ایران می‌چنگیدیم »
 « بمردان حمله کردیم و بحمدالله فاتح شدیم رئیس آذربایق قزاق از من »
 « وقت ملاقات خواست، در اینموقع من بخوردن ناهار - نان و پنیر و »
 « سبزی مشغول بودم اجازه دادم، مرد بلند قامتی در لباس قزاقی »
 « وارد و ابتدا بناهار من متعجب شد، تعارف کردم، سپس گفت شما... »
 « گفت من رضا خان هستم و چون مدت‌هاست از زن و فرزند دور مانده‌ام »
 « آمدم با کسب اجازه از شما بیدار آنها بروم، گفتم خیلی مایلم با ما »
 « همکاری کنید اظهار داشت کمال افتخار و سعادت هست ولی تمنا دارم »
 اجازه داده شود بروم، منهم موافقت کردم دیگر ملاقاتی روی نداد. »

این سخنانی بود که بهاج رحیم آقا طاهراز میر بی قدیمی خود، در خراسان گفته بود، ولی شکی نیست که قزاق ایرانی بمناسبت تأمل صاحبمنصبان روسیه تزاری، بهحمایت از روسها جنگ میکردند. و ژاندارمری که کلنل در رأس آن بود صرفاً بهحمایت از وطن و دراینکه قوای قزاق در حمله ژاندارمها بهمدان شکست خورده واسیر شده بودند، تردیدی نیست (۱) نویسندگان این پیش آمد را بعنوان خورده حساب، بهحساب آورده اند.

در حالیکه سردار سپه با محمد طاهر خان میر پنج خورده حساب و بلکه دشمنی داشت و زمانیکه میر پنج رئیس یکی از دوائر قزاقخانه بود زیر دست او بکرات زجر کشیده و قبل از اینکه رضاخان بتهران حمله کند محمد طاهر خان میر پنج در رأس محاکمات قزاقخانه قرار داشت در نتیجه رسیدگی بیک پرونده محاکماتی رضاخان را بچهارروز حبس محکوم ساخته بود.

ایشان یکنوع خورده حساب بارز و روشنی است که بهرض خوانندگان رسید، بعضی از دوستان محمد طاهر خان قطع داشتند بنابر سوابق تیره ای که بر اثر انجام وظیفه برای خود خیره نموده سردار سپه وزیر جنگ قاعدتاً او را سخت نسق و بالا اقل از کار برکنار خواهد ساخت، برعکس در زمان ریاست وزرائی خود یکروز بفکر محمد طاهر خان افتاده و تصمیم میگرفت او را بخواهد و از وجودش استفاده کنند؛ هنگامی که دستور احضار به محمد طاهر خان ابلاغ میشود او هم دچار همان اشتباه دوستان خود میگردد، بخانمش میگوید قطعاً مرا بیچاره خواهد کرد چطور است نرم و از این گوشه عزت خارج نشوم تا ببینم در احضار من اصرار میورزد یا خیر، زنش گفته بود بهتر است بروی، باترس و ارز بسیار از زیر قرآن مجید رد شده و روانه عمارت صدارت میشود.

بتفصیل وارد مطلب نمیشوم. بطور خلاصه نحوه ملاقات از این قرار بوده:

هنگامیکه محمد طاهر خان وارد میشود دبیر اعظم باو میگوید حضرت اشرف امروز یکساعت زودتر از هر روز تشریف آورده و بانظار شما

۲- در او قتل جنگ بین الملل و اوان مهاجرت، رضاخان را در همدان جزء دسته تیر اندازان همدان میبینیم که مصلاهی همدان را در دست دارند و با مأثور محمد تقیخان صاحبمنصب ژاندارم در ۱۴ محرم ۱۳۳۴ در جنگ است و از آنجا شکست خورده بر گزمیاید.

تاریخ احزاب سیاسی صفحه ۷۳ تألیف بهار.

هستند ؛ دو دفعه هم تا کنون سراغ شما را گرفته اند و با اینکه نیم ساعت بوقت ملاقات باقی مانده ، آمدن شما را اطلاع میدهم .
 پس از آن که دبیر اعظم پرده را بالا زده محمد طاهر خان را برود و تشریف دعوت میکند ، محمد طاهر خان با چهره‌رونگ بریده و حال پراضطراب و متلاطمی وارد شده سلام میکند ، رئیس الوزراء با کمال خوشروئی احوال بررسی کرده و بطور کله مانند میگوید شایسته نبود تا من مصدر کار شدم آقایان گوشه گیری اختیار کنید ، اشاره میکنند روی صندلی بنشیند ، خودش هم از پشت میز بلند شده در کنار محمد طاهر خان جلوس و میپرسد وضع زندگی شما بهمان حال سابق است ؟

- آری مگر برای آن زندگی عیبی مشاهده فرمودید ؟
 - ای محمد طاهر خان پس است ، پس است ، یکمهر رنج و خود خوری فشار بزن و فرزند کافی است . حالا بگو بینم میل داری بامن همکاری بکنی ؟
 - اگر این همکاری متضمن سعادت مملکت باشد ، چرا ، افتخار دارم .

- همان سعادت مملکت در نظر است .
 باقیافت متبسم و بطور شوخی میگوید :
 - خرسی شکار کرده ام و میخواهم آنرا بدست تو بسپارم .
 - متشکرم ! اما من تا حال خرس چرانی نکردم .
 - خرس چهار پا نیست . دو پا است (خنده میکند) امیر افشار را میشناسی ؟
 - خیر قربان .
 - میخواهم او را بدست تو بسپارم تا باتفاق او زنجان عزیمت کنی و رفتار و کردار او را کاملاً تحت نظر بگیری ، این شخص ؛ اول متمول ایران است ، سیصد پارچه قریه دارد ، دماغش هم چاق و اگر او را بحال خودش واگذاریم ممکن است تولید زحمت شود ، دستود خواهم داد علاوه بر رفع احتیاجات زندگی ماهی یک هزار تومان هم پول بدهد - هزار تومان ! این چه پولی است که من بگیرم ، مشروع است یا ...

- گفتم ، پس است ، پس است عمری بجانکندن گذرانیدی ، چند صباحی هم راحتی لازم است ، دستور میدهد امیر افشار را وارد میکنند باو میگوید :

- این صاحب منصب را می شناسی ؟

- خیر قربان

- این شخص محمد طاهر خسان میر پنج برادر بزرگ من ، پدر من ، دوست من است ، می خواهم تو را بدست او بسپارم که با اتفاق حرکت کنی ؛ ضمناً علاوه بر کلیه ما به احتیاج زندگی ماهی هم یک هزار تومان باو خواهی داد .

امیر افشار در اجرای دستور کاملاً جاهل و حتی شنیدم موقعی که بر حسب ضرورت ریاست انبار غله به عهده محمد طاهر خان واگذار شد (۱) پیوسته مقررى او را منظم تهران میفرستاد .

خورده حسابی را که با محمد طاهر خان داشت اینطور تصفیه نمود در اینصورت برای کوچکترین برخورد با کلنل محمد تقیخان نمیتوان گفت حسابی باز کرده و برای انتقام او انتهاز فرصت میکرد .

شنیدم سر لشکر خدایار خان در قزوین و یا تا کستان تبریک عرض کرده بود ، می پرسند تبریک برای چی ؟ عرض میکنند برای کشته شدن کلنل محمد تقی خان ، فوق العاده برافروخته شده و پس از کمی تأمل میگویند کشته شدن یک سرباز رشید و مفید بحال کشور تبریک ندارد .

در محاکمه مازور اسمعیل خان بهادر وقتی رو نوشت مکانبات و تلگرافات کلنل را بدست سردار سپه دادند واقعاً متأثر شده بود ، و همین تأثر بود که بهای جان مازور بهادر تمام شد و مجدداً بخدمت قشون وارد گردید .

دوران قیام کلنل کوتاه بود یعنی از ۱۳ حمل ۱۳۰۰ شروع و در دهم میزان ۱۳۰۰ خاتمه یافت ، از آن زمان تا کنون ۲۹ سال بیش نمیکرد

۱ - در خلال سقوط کابینه قوام السلطنه و تشکیل کابینه مشیرالدوله

سردار سپه موقع را مناسب دیده برای تحصیل نفوذ بیشتری دستور داد که محمد طاهر خان میر پنج که از افسران قزاق بوده انبار غله دولتی را در تحت اختیار خود بگیرد و مستقیماً در تحت امر و اراده سردار سپه اداره شده تا بدینوسیله بتواند رشته حیاتی مردم تهران را دردست داشته باشد و در مواقع مقتضی و هنگامی که سیاست مشار الیه اقتضا مینماید در گندمی که بهخوارها برای بخت نان شهر داده میشد بشفیع و پیشرفت سیاست خود اعمال نفوذ نماید و چنانچه بعداً خواهیم دید این مسئله در ریاست و زرائعی وی کاملاً بشفیع او تمام شد و وسیله ای برای اعلام حکومت نظامی بدست وی داد . جلد اول تاریخ کودتای ۱۲۹۹ تألیف مکی صفحه ۳۶۰

کوشش برای کشف حقایق بمناسبت کوتاهی زمان خیلی مشکل نیست ولی نویسنده باید در تجزیه و تحلیل وقایعی که در همان دوران کوتاه رخ داده دقیق و عمیق شود.

در این قیام فقط دو نفر باهم زور آزمایی میکردند؛ یکی بحق و دیگری بناحق، خوانندگان گرام ضمن قرائت متن کتاب تشخیص خواهند داد که کی محق بود.

پنجم - لازم دانستم بمناسبت؛ مراحل از انقلابات جهانی و سپس انقلاب مشروطیت خودمان و چند نهضت و قیام آزادی طلبی را در این کتاب از نظر خوانندگان بگذرانم و ردیف آن مراحل عبارتند از:

۱ - مراحل انقلابات جهانی:

انقلابات اسپانیا

انقلابات ایتالیا

انقلابات فرانسه

۲ - انقلاب مشروطیت ایران

۳ - قرارداد ۱۹۰۷ و تأثیرات زهر آگین آن، منجمله توپ بستن مجلس شورای ملی و انهدام مشروطیت ایران.

۴ - ایستادگی مردانه ستارخان قائد بزرگ آزادی ایران و سایر مجاهدین در تبریز و اعاده مشروطیت.

۵ - قرارداد ۱۹۱۹ قرارداد معروف به: شوم، منجوس، خائن، برانداز و ایران بر بادده.

۶ - تأثیرات تحول عظیم جهانی در آزادی و استقلال ایران و رهائی سیاست خارجی ایران از سیاست بلا معارض انگلیس

۷ - نهضت جنگل - بیوگرافی و خدمات برارج مهندس حیدر خان عمواوغلی مجاهد و دموکرات بزرگ؛ بمشروطیت ایران.

۸ - قیام خیابانی در تبریز.

۴ = مراحل انقلابات جهانی

اگر اندکی حس کنجکاری را بیدار و بدقت انقلابات سراسر گیتی را مورد مطالعه قرار دهیم بخوبی آشکار خواهد شد که انقلابات اکثرأ از جانب و یا جوانبی صرفاً حمایت و یا کومک و رهبری گردیده و بالاقل از ابراز همدردی بدان دریغ نمیشده است .
در اینجا بهترین شاهد مثال ما انقلاب اسپانیا است که بدین ترتیب شروع شد :

آخر سال ۱۸۱۹ در قذاس قوامی جمع آوری و برای اعزام به امریکای جنوبی نامزد شد ، در اول ژانویه ۱۸۲۰ ریکو «Rigo» رئیس این فوج اتباع خود را وادار کرد که خودشان را طرفدار قانون اساسی ۱۸۱۲ معرفی کنند .

بروز جنبشهای بعدی در کرنی ، بارسلن ، ستارا کس ، منتهی ب نتیجه شد و فردیناند مستبد پادشاه اسپانیا مجلس ملی کورتس «Cortes» را در ابتدای مارس دعوت و بحفظ قانون اساسی ۱۸۱۲ که مجدداً برقرار شد سوگند یاد کرد . « ۹ مارس ۱۸۲۰ » .

سه ماه بعد از این انقلاب ، انقلاب دوسیسیل بدست آزادبخواهان و یکمده از سپاهیان که شیفته آزادی بودند آغاز گردید .

پیشرفت آزادبخواهان اسپانیا سبب شد که اهالی ناپل نیز دست بکار شوند ، بلافاصله پس از شکست آزادبخواهان ناپل ، آزادبخواهان « بی مون » ایالت شمالی ایتالیا نیز انقلابی برپا ساختند .

جنبش « بی مون » که مانند اسپانیا و ناپل جنبش ملی بود در شهر « الکساندری » با فریادهای مرده باد آلمان یعنی مترنیخ و طرفدارانش شروع شد . (۱)

مدیران این انقلاب منظورشان این بود که با این جنبش و ابراز فداکاری و ایثار جان شیرین باهالی ناپل ابراز همدردی نمایند . متأسفانه این انقلابات با تمام فداکاری کوشش و خونریزی مفید نیفتاد تا آنکه انقلابات سال ۱۸۴۸ یعنی بیست و هشت سال بعد از انقلاب

اول در مقابل مقاومت فردیناند دوم علیه آمال ملت بالاخره کار خود را کرد هیجان ناپل در ظرف چندروز بسایر ممالك ایتالیا سرایت و بالنتیجه در نیمه مارس همانسال انقلابیون شاهد فتح و ظفر را در آغوش گرفته و پرچم دموکراسی «حکومت مردم بر مردم» را در سرتاسر ایتالیای مستقل باهتزاز درآوردند.

این انقلابات جنبه همدردی و کومک بیکدیگر را داشت و اکثراً بر محور نابود ساختن حکومت‌های استبدادی و برقراری مشروطه دور میزد.

مردمان ساده دل و پاک نهاد، آن عصر شعر استادزندگی یعنی سعدی ایران را بکار بسته و بمقاد «بنی آدم اعضای یکدیگرند»، از بذل هر گونه کمک حتی ایثار جان در برابر پیشرفت آزادبخواهی و سرنگون ساختن کاخهای استبداد دریغ نمیورزیدند.

انقلابات فرانسه

انقلاب کبیر یا انقلاب اول فرانسه که در سال ۱۷۹۲ میلادی رخ داد نتیجه اش این شد که پس از محاکمه لوئی شانزدهم و اعدام او حکومت ترور بوجود آمد که آن حکومت را ناپلئون اول از بین برد.

انقلاب دیگری که مادرچاپ اول اختصار آذکری از آن بمیان آوردیم انقلاب داخلی فرانسه در سال ۱۸۳۰ بوجود آمد.

این انقلاب مولود مظالم و فساد طبقه اعیان و اشراف بویژه دربار کهنسال بوربن های عیاش و ستمگر و بالاتر از همه عناد، لجاج و خصومت شارل دهم بود.

این انقلاب در تاریخ قرن ۱۹ آلبرماله چنین ترجیه شده است: «در آغاز انقلاب، فرمانهای شارل دهم، صبح دوشنبه در روزنامه وابسته بدوات موسوم به «مونیتور» بضرزملت انتشار یافت، روزنامه نویسها که قبل از سایرین گرفتار اختناق و ازاین فرامین آسیب میدیدند، در اداره روزنامه «ناسیونال» گرد یکدیگر جمع شده و بنام قانون بدوات اعتراض و بیانیه شدیداللحنی را که «تییر» انشاء کرده بود امضاء نمودند.

تییر؛ درموقع ختم خواندن بیانیه اظهار داشت: شما میدانید که امضاء جمعی لازم نیست باید بهوض امضاء سردرپای

این اوراق نهاد ، اینک سرمن.

بیانیه ای که بقلم تی برانشاء شده بود ، میگفت حکومت قانونی از میان رفت و حکومت زور و قلندری شروع گردید ، میگفت دولت مساوات را نسخ کرده بنا بر این مادیگر نمیتوانیم از یک چنین حکومتی اطاعت کنیم .
باین ترتیب شورشیان انقلاب با کمال مهارت و از خود گذشتگی با قوای شارل دهم پیکار نمودند .

خطای بزرگ شارل دهم از اینجاشروع میشود ؛ وقتی فرمان چهار گانه را که در زیر ملاحظه خواهید نمود ، در قصر (سن کلور) امضا کرد پادست خود تیشه را بریشه بوربن هازد ، باین معنی مقدمات بلوای عام از شب سه شنبه ۲۷ تا شب چهارشنبه ۲۸ ژوئیه ۱۸۳۰ تهیه و تنظیم گردید .
این نقشه را مردمی که: در زیر بار جور ، ظلم و فساد طبقات عالی له می شدند و همچنین فشار فوق الطاقه ای که باعث بیداری آنان شده بود ، با اتفاق جمعی از جمهوریخواهان بر حرارت با کمکهای پر بهای شاگردان با ایمان و غیر تمند مدرسه دارالفنون فراهم آوردند .

فرامین چهار گانه نقض قانون اساسی عبارت بودند از: صدور فرامین نسخ آزادی مطبوعات ، انحلال مجلس ، تغییر قانون انتخابات و تاریخ انتخابات جدید .

این نقض قانون اساسی از طرف شارل دهم انقلابی را بر پا ساخت که در ظرف چهار روز یعنی از روز دوشنبه ۲۶ تا روز پنجشنبه ۲۹ ژوئیه ۱۸۳۰ اساس سلطنت و زور گوئی بوربن هارا سرنگون ساخت .

نتیجه این شد که با تمام خونریزی و بیکاری که انقلابیون کردند ، با کمک «آدولف تی بر» شارل دهم بوربن عوض شد و بجای اولوئی فلیپ بوربن اورلئان را گماردند .!

انقلاب سوم فرانسه در سال ۱۸۴۸ یعنی ۱۸ سال بعد از انقلاب ۱۸۳۰ بوقوع پیوست که نتیجه این انقلاب هم بدست ناپلئون سوم عبث و بیهوده شد و از بین رفت .

انقلاب سوم فرانسه در سال ۱۸۷۰ یعنی ۲۲ سال بعد از انقلاب دوم رخ داد .

ایست انقلاب ، پس از فتح آلمان و تسخیر پاریس و بزدان افتادند ناپلئون بدست آلمانها ؛ حکومت کمون اول را بوجود آورد .

حکومت کمون اول پس از تسخیر پاریس بمحاصره افتاد و توسط قوای دولتی که همان آدولف تی بر «که میگفت: در عوض امضاء باید سردر پای

این اوراق نهاد اینک سرمن» در رأس آن قرارداد داشت با کشتلورف جیم و جاری شدن سیل خون از بین رفت !

در تاریخ دیپلماسی بین المللی انشاء بوجومسکین (۱) در باره آدولف تییرچنین نوشته است . تییر در انقلاب بورژوازی فداکارهای بی مانند بی بخرج داد . نامبرده یکی از تاریخ نویسان فرانسه و شغلش «آوکا» وکیل داد کستری بود، تألیفاتی از قبیل تاریخ انقلاب فرانسه، تاریخ کونسولگری (۲) امپراطوری ناپلئون نوشته و بچاپ رسیده است .

روزنامه (ناسیونال) که در بالا اشاره ای بدان شد در همان سال ۱۸۳۰ توسط تییر ایجاد گردید . این شخص برای عدم اضمحلال حکومت پادشاهی کمکهای مؤثرو بیچائی نمود .

منظور نگارنده نوشتن بیوگرافی تییر نیست ولی در ردیف وقایع انقلاب نام او بیشتر بچشم میخورد و ناگزیر دنباله بحث بنام او کشش پیدا میکنند .

تییر در سال ۱۸۳۲ بمقام رئیس الوزرائی فرانسه رسید. در سال ۱۸۳۹ یعنی ۳۷ سال بعد وکیل مجلس شورای ملی فرانسه بود ، با اعلام چنک ناپلئون سوم با آلمانها کاملاً مخالفت میکرد .

پس از اینکه در سال ۱۸۷۱ فرانسه از آلمان شکست خورد حکومت ناپلئون سوم از بین رفت و تییر اولین شخصی است که بریاست جمهوری

1- PotemKin

۲- تعریف کونسول: در رم قدیم هر سال دونفر کونسول یکی کونسول اول دیگری کونسول دوم از طرف مجلس شورای ملی برای اداره مملکت و اجرائیات تصمیمات قانونی انتخاب میشدند. از این دونفر در سال بعد حق انتخاب سلب میگردد و دونفر دیگر برگزیده میشوند .

ناپلئون نیز پس از فتح ایتالیا و اسپانیا شخصیت ممتاز و قابل احترامی شده بود ، مجلس شورای ملی فرانسه بیاس احترام ، بنا بر ترابه کونسول اولی و دونفر دیگر را بنامهای «سیه» Sieyès و «روژردو» Roger doos بکونسول دوم و سوم انتخاب کرد

ناپلئون نخواست و با نتوانست خود را باین مقام راضی کند ، رفته رفته زیر آب این دونفر را زد و خود را برای کونسول دائمی فرانسه تحمیل کرد زان سپس طوولی نکشید که بد تا کرد و امپراطوری فرانسه را شخصاً تشکیل داد .

فرانسه رسید.

مختصری درباره کمون دپاری.

در ۲۸ مارس ۱۸۷۱ پس از شکستن محاصره پاریس مردم بیدار دل پاریس انقلاب کردند و در آخر مه همان سال حکومت کمون را تشکیل دادند، رویهمرفته این کمون ۴۲ روز حکومت کرد. قتل عام کمون هائو جریان سیل خون وسیله قوای انجام شد که تیپ در رأس آن قرار داشت. این جنبشهای انقلابی همچنان ادامه داشت. فرانسه کانون انقلاب عالم شده بود، بنا بر نوشته شوالیه ژانتز که یکی از خویشاوندان و محرم اسرار مترنیک صدراعظم اتریش بود و بعقیده آلبرماله مؤلف تاریخ قرن ۲۹، با نظر ضابطی هم نوشته بود، «انقلاب فرانسه اروپا را بدنیال خود کشانید. نوشته ژانتز چنین است «نهضت ارتجاعی ۱۸۱۳ که موقتاً جنبش انقلابی را در فرانسه معوق گذارد موجب پیدایش همان جنبش در سایر ممالک گردید»

از آن به بعد چون سایر انقلابات اروپا با انقلابات فرانسه تأسی جسته و از کانون انقلاب الهام می گرفتند، فرانسه دردنیای سوم به مادر انقلاب گردید و الحق ملت فرانسه از هر حیث وظیفه تاریخی خود را بخوبی انجام داد.

یکی از دوستان با ایمان، آزادپخواه، پروپاقرص و فاضل من آقای ج پیشداد انتقادی بر چاپ اول کتاب؛ بویژه نام دوم کتاب من نوشته بودند، این انتقاد از صفات و مشخصات «انقلاب» اعم آغاز گردیده و دقیقه تجربه و تحلیل شده است، همانطوری که نویسنده دوست نوشته است، من از انتقاد نیمه راسم اساساً کتابی را که قابل انتقاد نباشد زیاد درخور مطالعه نمیدانم، انصاف نیز اجازه میدهد که انتقاد اصولی و بسیار مدققانه ایشان را نوعی از درس با ارج تلقی کنم و چون از روی کمال بیفرضی رهبر شده اند اولاً از نام دوم کتاب در این چاپ صرف نظر و بهمان نام «قیام کلل» اکتفا کردید. ثانیاً برای اینکه مرحله از مراحل بزرگ انقلاب جهانی «انقلاب فرانسه» و حق فداکاری ملت آزاده فرانسه نیک اداء شده باشد قسمت اعظم مرقومه ایشان را با مقدمه ای که برای نحوه تولید انقلاب چیده اند درج میکنم.

ابتدای این بحث بسیار جالب با انتقاد کتاب ارتباط مستقیم دارد و بعداً وارد ادوار بردگی، فئودالیته، بورژوازی و نتیجتاً منتهی به پیروزی

تاریخی و نهائی انقلاب فرانسه میشود :

☆☆☆

« در مورد عنوانی که برای این کتاب برگزیده اند مسائل بسیاری هست که باید حلای شود تا بتوان در باره ارزش اجتماعی و سیاسی کتاب نامبرده قضاوت صحیح تری نمود .

نخستین سؤالی که در اینجا بنظر می رسد اینست : اساساً انقلاب چه معنی و مفهومی دارد ؟

این مسئله باید حتماً در آغاز گفتار حلای شود و این مفهوم روشن گردد زیرا اگر ما بمعنی و مفهوم علمی و صحیح این کلمه آشنا نباشیم یا بدان توجه نکنیم یا استنباط منا نزدیک بهم نباشد ایجاد تفاهم بین من و نویسنده محترم کتاب کمی مشکل خواهد بود : زیرا وقتی مقدمات يك مسئله غلط بود نتیجه این مقدمه سازی غلط نیز غلط از کار درخواهد آمد .

☆☆☆

انقلاب برای اجتماعات بشری يك مسئله نفز و بی سابقه ای نیست . در حیات بشر اولیه دورانی بود که موجود انسانی اساساً با انقلاب احتیاجی نداشت وسیله تولید او عبارت بود از سنك و فلاخن . این وسیله بسیار ساده و ابتدائی تولید بهره گیری از زحمت و رنج دیگران را برای فردی و لوهر قدر قوی پنجه و شیراوژن هم بود غیر ممکن و اساساً غیر لازم میساخت : هیچکس بزمن بیش از آنچه که شبانگاه در آن بیارامد محتاج نبود . کسی مفهوم تملك زمین را نمیدانست : بین همه افراد مساوات کامل برقرار بود بدون اینکه لازم باشد کسی برای حصول آنت مبارزه و فداکاری کند ولی انسان نمیتوانست در این مرحله بدویت کامل بماند . وسائل تولید او بتدریج رو بترقی و تکامل نهاد و با تکامل این وسائل تولیدی استحصالی بمقیاس وسیع تری امکان پذیر گردید . باین معنی که يك فرد زحمتکش در نتیجه زحمت روزانه خود میتواند مقدار محصولی که احتیاجات بیش از یک نفر را تکافو کند تولید نماید . این بزرگترین تحولی بود که در تاریخ حیات بشری حادث گردید و سطح و شکل اجتماع را بکلی تغییر داد . ترقی و تکامل وسائل تولیدی و این پیشرفت و تحول عظیم ارزان تمام نشد بلکه این امکان را برای عده معدودی بوجود آورد که درصدد سلب حق و سلب آزادی دیگران برآیند : آنها را بسود خود بمزدوری بگیرند ! زمین هائی را که آنها زراعت می کنند غصب نمایند ، آنها را بنده و برده خود بشناسند ، بسود خود بکار و ادارند و يك سیستم سیاسی خاصی را که بقای این وضع

را امکان پذیر سازد بعنوان سنتی جاویدان بر قرار سازند . این دوره و تاریخ بعنوان دوره غلامی یاد کرده است .

ولی همانطور که از طرف عده ای محدود دست اندازی به فوق اکثریت مردم و اجتماع آغاز شد متقابلاً مقدمات طفیان و انقلاب برای برهم زدن سیستم غلامی و ایجاد دوران نوینی در زندگی بشر نیز بتدریج آماده میشد تا بالاخره در یک مرحله خاصی از تاریخ پس از کشمکشها، جنگها، خونریزی های وحشیانه بنیان سیستم غلامی درهم شکست . انقلاباتی که در جریان تاریخ قدیم بر علیه این سیستم صورت گرفت سرانجام بکلی فاتح شد و فتودالیزم را با سیستم اقتصادی خاص خود جانشین دوران غلامی نمود . فتودالیزم هرگز به محنتها و رنج قاطع بشری که تمام حقوق زندگی آنها از دست آنها گرفته شده بود خاتمه نداد . معیناً قدم مترقیانه ای در تاریخ بود . قدم بزرگی بود که نوع بشر در راه ترقی و آزادی برداشت ولی بالاخره این سیستم نیز دوران خود را به پایان رسانید فرسوده و منحل شد : آنچه دیروز قدم بزرگی در راه ترقی بود امروز دیگر معبر تاریخ را سد میکرد . تکامل صنعتی و قدرت فنی دیگر نمیتوانست در حدود و ثغور چهار دیواری قلاع فتودالها محبوس بماند : انسداد معبر تاریخ امکان نداشت . با وجود این فتودالیزم با اجاجات مأبوسان ای برای دوام خویش دست و پا میکرد . انقلابات متعددی بوجود آمد : مبارزات سخت و وحشت انگیزی بین نیروی جوان و کهن در گرفت و سرانجام آنچه جوان و نیرومند و شاداب بود بر آنچه فرتوت و ناتوان شده بود غالب گردید و بدوران سلطه اقتدار فتودالیزم و اصول خان خانی خاتمه داد و قلاع استوار و پررونق و شکوه فتودالها نیز که وابسته باقتصاد فتودالیزم بودند درهم شکست .

ضربت نهائی و قطعی را انقلاب کبیر فرانسه برپیکر فتودالیزم زد و سیستم نوین سرمایه داری و اقتصاد صنعتی را جایگزین اقتصاد فتودالیزم نمود در اثر این انقلاب جای فرماندهان و صاحبان قوت و اختیار تغییر یافت و بهره کشی از رنج مردم از فتودالهای ده نشین بصنعتگران شهری انتقال یافت .

این فتح آسان بدست نیامد . وقتی نعمه طفیان یک طبقه نوینی در اجتماع که اقتدار صنعتی را در دست خود متمرکز می ساخت در اروپا طنین انداز گردید اروپای فتودال بر علیه انقلاب فرانسه برخاست : روسیه تزاری که بزرگترین تکیه گاه فتودالیزم بود بر رأس نیروهای ضد انقلابی فرانسه قرار گرفت و بادول پروس ، اطریش ، و سوئد برای سرکوبی انقلابیون فرانسه

اتحادیه‌ای بوجود آورد. شمار این اتحادیه این بود.

«دفاع از حق پادشاه فرانسه دفاع از حق تمام پادشاهان است.»

کاترین ملکه روسیه و دشمن بی‌امان انقلاب فرانسه بزرگترین فتوئدال عصر خود شمرده میشد بامر او کلیه روابط بین روسیه و فرانسه جمهوری قطع گردید. کلیه اتباع جمهوریخواه فرانسه بعنوان «تعمه‌های خطر» از آن کشور اخراج گردیدند.

فتوئدالها و اشرافه فرانسه که تا آن زمان و در طی يك دوران چندین صد ساله تمام مزایای زندگی و حقوق انسانی را بخود اختصاص داده و ملت را بنده و خدمتگزار خویش میشناختند. ادامه اوضاع و حفظ سیادت خود را غیر ممکن دیدند.

اینها ناظر غروب آفتاب عظمت و اقتدار خود بودند و باین جهت عمده کثیری از آنها بدربار کاترین ملکه روسیه پناهنده شده و در آنجا زمین، پول، قصر، مقام و عنوان و جواهر و جلال از ملکه سخاوتمند روس دریافت داشتند، از همانجا بود که صدای آنها بر علیه فرانسه باغی، فرانسه جمهوریخواه، فرانسه‌ای که به «حقوق آسمانی» آنها تجاوز کرده بود بلند شد. اینها در مقام متهم ساختن ملت پیروزمند و طبقات جوان و در حال رشد و نمو فرانسه از هیچ دروغی، از هیچ دشنامی فروگذار نکردند اینها از تمام وسائلی که در دسترس آنها گذاشته شده بود برای بدنام ساختن حکومت نوین فرانسه منتهای استفاده را نمودند.

کاترین ملکه روسیه تمام نیروی خود را چه در داخل روسیه و چه در خارج برای مقابله با کلیه آثار و افکار و کنش‌های احتمالی انقلاب فرانسه تجهیز کرد. در عین اینکه دشمنان داخلی فرانسه را آزاد گذاشته بود تا در متهم ساختن ملت خود بکوشند خود نیز محکمه تقنینی عقاید برای جلب و محاکمه طرفداران فرانسه بوجود آورده و هر نوع فکر مترقی را که از آن بوی مخالفت با فتوئدالیزم بشام میرسد بعنوان «فحش آمیزی از قبیل «مالیخولیای فرانسوی» «بیماری واگیر فرانسوی» و «طاعون فرانسوی» ملقب ساخته و محکوم میکرد. بر طبق تبلیغات دربار کاترین و تمام اروپای فتوئدال در فرانسه انقلابی دیگر اثری از حقوق بشری باقی نمانده و تمام اصول مقدس انسانی نقض شده و دستخوش هرج و مرج گردیده بود!

تزارسم روسیه باینها هم اکتفا نکرد. برای درهم شکستن انعکاس انقلاب فرانسه در لهستان صدهزار سرباز بیکم فتوئدالهای جبار و مستم گستران کشور اعزام داشت «تا نظم و انضباط» را برقرار سازند مستمگران لهستانی

از کمک روسیه کمکی که ملت آنها را ذلیل میکرد مانند فرستادگان آسمانی استقبال کردند و بامدد سرنیزه آن ها نهضت آزادیخواهانه ملت لهستان را بیرجمانه درهم شکستند. گویانکه با این ترتیب کشور آنها ببدل به مستعمره روسیه میشد ولی چون آنها از انقراض نجات می یافتند هیچ عمل ضد انسانی و ضد ملی در این امر نمیدیدند.

در آن زمان نه تنها مالکین بزرگ و صاحبان اراضی وسیع لهستانی بلکه بطور کلی اروپای فتودال برای بقای خویش چشم امید به تزاریسیم روسیه داشت و سراسر اروپای فتودال برای درهم شکستن کانون انقلاب دست بدست هم داد. با همه اینها و علی رغم همه اینها انقلاب فرانسه فاتح گردید و اروپا را بدنبال خود کشانید. هدف اساسی و نتیجه نهائی تمام این انقلابات عبارت بود از دگر گونه کردن وضع و شرایط اساسی اقتصاد قدیم برقراری روابط اقتصادی نوین و متناسب با وسائل تولیدی و تکامل یافته نوین، تبدیل اجتماع فرسوده و وامانده بیک اجتماع تازه و مبرقی تغییر اصولی در وضع اساسی و فرهنگی و فکری مردم.

با این ترتیب مؤلف محترم کتاب «قیام کلنل محمد تقی خان پسیان در خراسان» توجه میفرماید که انقلاب برای خود صفات و مشخصاتی دارد. برای بیشتر روشن شدن مسئله این مشخصات را بدین گونه میتوان خلاصه کرد. هیچ انقلابی در سراسر جهان و سراسر تاریخ مولود فکری و خواست فرد معینی نبوده و نمیتواند باشد بلکه بستگی بشکامل تولیدی داشته و زمینه آن از مدت ها قبل در عمیق ترین زوایای حیات جامعه آماده گردیده است و افراد برجسته فقط توانسته است این جریان را رهبری کنند و عظمت آنها وابستگی بعیزان اتقان و صحت این رهبری میباشد.

انقلاب همیشه هسته مرکزی و جوانترین طبقه در حال رشد و نمو جامعه را در رأس تمام قوای انقلابی بدنبال خود دارد و از پشتیبانی جدی آنها بر خوردار است:

همیشه هر انقلابی مستلزم تغییر روابط و شرایط اقتصادی و اجتماعی جامعه بوده و کوشیده است بین روابط و مناسبات تولیدی و خاصیت اساسی و مسائل تولید هم آهنگی برقرار سازد و دوران مبرقی تری را در حیات اجتماع شروع کند.

اینها است مشخصات اساسی هر انقلاب.

مؤلف محترم کتاب در صفحه ۲۳ سطر ۷ بعد در مقام مقایسه انقلاب مشروطیت ایران با انقلاب فرانسه چنین مینویسد: «همانطوری که تا نتیجه

زد و خورد انقلابیون فرانسه نامعلوم بود هشت نه نفر از بیباکترین و کلا بیک اعتراض نابهنگام آنهم بدون امضا برضد فرمانها اکتفا کردند ولی وقتی او را تصرف شد دیگر همین و کلاء از شرکت در انقلاب بیمی نداشتند خود را با انقلابیون رسانده گفتند ما هم هستیم : با این عرض اندام اداره انقلاب فاتحانه ای را بدست گرفته و فتح ملت را بردستی برای خود بردند و در پایان چنین نتیجه میگیرند : «همین چند نفر فرانسوی «رنک ناپذیر» اگر من غیر حق فتحی را بردند باز برای فرانسه بود : ولی انقلاب فاتحانه مجاهدین ابرار متأسفانه بنفع ایران رفته باشد»

وقتی از انقلاب باصفا مشخص و معلوم آن از نظراسولی بحث میکنیم دیگر صحبت سر این نیست که مثلاً چند نفر این الوقت نیز خودی داخل جریان کنند و افتخاراتی موقتی برای خود قائل شوند : ثمرات اساسی انقلاب به دست آمده است افتخارات انقلاب فرانسه اختصاصاً بملت فرانسه تعلق دارد . ثمر آن جانشین شدن اقتصاد صنعتی بجای اقتصاد فئودالیزم است . انقلاب فرانسه علی رغم دشمنی سبعانه تمام جباران اروپا و تزارسم روسیه که آن را «طاعون فرانسوی» مینامیدند فاتح شد و زمینه فتح سیستم نوین را در تمام اروپا فراهم ساخت . باینجهت انقلاب فرانسه تنهاتعلق بفرانسه نبود نیروهای ارتجاعی آن قدرتهای اروپائی و تزارسم روسیه را بمنزله ناجی خود مینگریستند و قدرت مترقی و انقلابی آن بروح صنعتی عصر اتکاء داشت .

۲ = انقلاب مشروطیت ایران

انقلاب مشروطیت ایران که در آغاز کار پاك و منزّه بود ، در مقابل مظلّم و رفتار خشن و سبّمانه دربار قاجاریه که دولت تزار حامی و طرفدار آن بود ، وسیله بریتای کبیر بطور آشکار و نهان از طرف جنوب ایران ظاهراً حمایت میشد ،

بطوریکه بعضی از مورخان نوشته اند ، امثال پرفسور ادوارد برون مستشرق ، حامی و طرفدارش بودند ؛ لیکن تحقیقات و تحقیقات بعدی بعضی از مدقّقین و متّبعین پرده را بالا زد و حقایق را عریان ساخت .

پایه تحقیقات آنها بجائی رسیده است که بجرأت میتوان نوشت انقلاب مشروطیت ما در دو صف طبیعی و مصنوعی قرار گرفته بودند باین معنی که صف اول انقلاب را در شمال ایران با کمال از خود گذشتگی و بدون در نظر گرفتن منافع همسایه شمالی (تزار) اداره مینمودند و صف دوم در جنوب با حال نوسان کر کری میکرد و بدستورانگلیسها پس و پیش میشد ؛

سران انقلاب شمال ایران «تبریز رشت» را با تمام قدرتی که بکار بردند نتوانستند تطمیع کنند ، حتی ستارخان در مقابل وعده صریح و مذاکره حضوری قونسول روس در سنگر مبنی بر اینکه ماهی سیصد تومان بگیرد و بریاست قره سوران برقرار و برای خود آقائی کند ، زیر بار نرفت و پیشنهاد او را باتو دهنی رد کرد (۱)

---

۱ - در بلوای تبریز ، که داستان آن را در فصل علیحده ای بنام « مقاومت تبریز » در مقابل محمد علی میرزا نوشته ام و ملاحظه خواهید فرمود . روز ۱۶ جمادی الثانی ۱۳۲۶ مطابق با تیر ماه ۱۲۸۷ شمسی « باخیتافت » کونسول روس مقیم تبریز بمحلّه امیر خیز بدیدار ستارخان شتافت . نحوه مذاکره این دو تن در تاریخ کسروی جلد سوم صفحه ۱۵۵ چنین مندرج است . « کونسول میگوید : آمدم از شما پیمان بگیرم که بجنک پیش دستی نکنید تا پیش آمد با گفتگو پایان پذیرد . ستارخان پاسخ میساده داده و گفت . « ماهیچگاه بجنک پیشدستی نمیکنیم و همیشه از آنسوی بما مینازند و ما جلویشان میگیریم » . سپس حاج شیخ علی بقیه پاورقی در صفحه ۴۹

ستارخان سردار منی وقائم بزرگ آزادی ایران
 لکه سیاهی که در نتیجه زبونی و کار ندانی نمایندگان پارلمان و
 شکست آزادیخواهان تهران ، بدامن تاریخ ایران نهشته بود . این مرد
 با جان بازیهای خود آن را پاک کرد و مشروطه را بایران بازگردانید

سایر سران انقلاب از طرف شمال همه مانند ستار خان صرخا حامی و طرفدار واقعی انقلاب و بکرسی نشاندن امیال مقدس مشروطه - خواهان بودند .

توجه خوانندگان را اجمالاً بطرف جنوب معطوف میسازم و باز کر یکی از اسناد زنده تاریخ که عیناً در زیر درج میشود دعوی ما مبنی براین که صف شمال باصف جنوب از حیث ثبات قدم و ایمان بمشروطه کاملاً متمایز بودند ؛ ثابت میشود .

این سند عبارت از نامهٔ چرج بار کلی به سردار واری و وزیر امور خارجه انگلستان مورخه ۱۶ آوریل است :

صمصام السلطنه همه روزه منتظر ورود سردار اسعد است که از قرار راپورت دوهزارسوار بختیاری همراه دارد و از قرار مذکور تصمیم عزم شده که در دوم آوریل بطرف تهران حرکت بنماید ؛ و از قرار مذکور حالا رؤسا باهم متحد شده اند و ظاهراً هیچ احتمالی نمیرود که قشون شاه در کاشان در مقابل آن ها مقاومت نماید ، عدهٔ قشون مزبور تقریباً هزار و پانصد نفر است منجمده سیصد نفر بختیاری که محتمل است در اولین فرصتی که بدست بیاورند بهم قبیله های خود ملحق شوند .

مستتر گرهم جنرال قونسول تاحال دره تقاعد نمودن صمصام السلطنه

بقیهٔ پاورقی صفحه ۴۷

اصغر و دیگران نیز سخنانی را نداشتند . کونسول بستار خان پیشنهاد کرد که بیرقی از کونسولخانه فرستاده شود و او بدر خانهٔ خود زده در زینهار دولت روس باشد و نوید میداد که سرقره سورانی آذربایجان از دولت ایران برای او بکیرد . ستارخان چنین گفت : من میخواهم هفت دولت بزیر بیرق ایران بیاید . من زیر بیرق بیگانه نروم . کونسول که این پاسخ را شنیده بود خیره ماند ...

هر بیط بگر اور ستار خان

این مرد بزرگ که اینهمه فداکاری کرده، تنها مجسمه از او در تهران وجود ندارد و نه تنها خیابانی در تهران بنام او نامیده نمیشود بلکه آرامگاه ابدی او نیز رفته رفته از بین می رود ! متأسفانه خدمات و فداکاری اعاده دهندهٔ مشروطیت را در نظر ندارند ! آیا اینگونه رفتار و حقیقتشناسی با بزرگترین مفاخر آزادی ایران پسندیده است ؟ افسوس !

برای حفظ تلگراف کمیانی هند واروپ که سر کرده مزبور شکایت داشت که بر علیه او بکار برده میشود ، موفق شده معلوم میشود وعده که مستر گرهم بموجب تعلیمات من باو داده است که بعد از آوریل عایدات مغایرات داخلی باو پرداخته خواهد شد او را نرم کرده است . برای ایفاء باین تعهد در اوائل آوریل يك مبلغ قلیلی (۱۲۳۱) قران از بابت عایدات مغایرات داخلی در عوض بصلصام السلطنه پرداخته شد . یکی از دوستان قدیمی من که در بنداست در مراحل انقلاب ایران و در پایان این نامه نوشته است که : « اینها هستند آن کسانی که بعد هادرائر تبلیغات عمال انگلیس در شمار بزرگترین آزادبخواهان در آمدند و نام امثال حیدر عمو اوغلی و علی مسیورا پوشاندند » (۱)

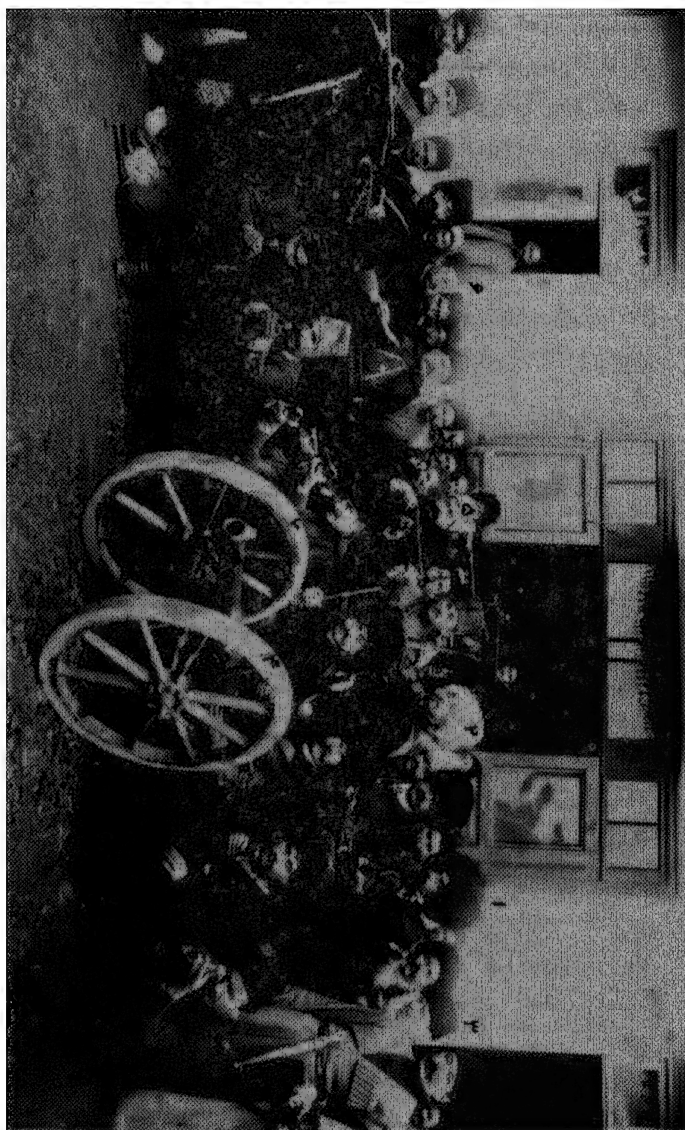
« ... و چون لازم بود روزی که آزادبخواهان از قزوین به تهران میرسند سردار اسعد و قشون او هم حاضر باشند و بنام (قهرمانان آزادی) زمام حکومت را بجای آزادبخواهان واقعی در دست خود که همان دست انگلیسها همان دست پردازنده ۱۲۳۱ قران و امثال آن بود . بگیرند » و اردشان ساختند .

آری همانطور که گفتیم انقلاب در بادی امر کاملاً سیرت و صورت ایرانی داشت اولین شعله این آتش مقدس از آذربایجان و بلا فاصله از رشت و سپس از قاطدینگر ایران زبانه کشید ولی متأسفانه این آتش مقدس در قسمت های جنوبی ایران بر سر حفظ مقام و تثبیت (ایلخانی) و همچنین حفظ منافع کمپانیها از آن اشتعال واقعی افتاد و دست آویز جرج بارگلی هامستر گرهم هاووو ... عمال سرادارد گری شد .

مردان و جوانان شمال ایران که در طریق تحصیل مشروطیت قسم گذارده بودند ، اکثراً با ایمان ، سرسخت متهور و در پیشرفت مرام خود

۱- در مقاومت تبریز یکی از پشتیبانان ستارخان علی مسیو بود فداکاریهای علی مسیو در انقلاب تبریز و خدماتیکه در انجمن ملی و حزب اجتماعیون عامیون تبریز خود و دو نفر از فرزندان موسوم به : حاجی خان و حسن نموده اند هرگز فراموش نخواهد شد ، ملت ایران جانبازی پیشروان مشروطیت را با کردار آنانکه سربوخی بروی خدمات قهرمانان واقعی آزادی گذارده اند فرق میکند و از من که یکی از فرزندان آذربایجان عزیز ایرانم در این هنگام که چهل و یکسال از ماههای ایستادگی تبریز میگذرد بروان او و فرزندان او درود میفرستم .

۱- میرم خان ۲- صادق طاهرباز ۳- حیدر عمو اوغلی ۴- دکتر اسماعیل خان مرزبان (امین الملک)
 ۵- حاجی خان خیاط ۶- میرزا حسین خان کسمانی ۷- سردار معینی وعده ای از مجاهدین گیلان

عده از مجاهدین گیلان
 آ زمان متمم قانون اساسی با خون این مجاهدان پاکدل نوشته شد ..

فوق العاده ساعی و فداکار بودند ، از هیچ چیز هراس و باکی نداشتند برای جان خود ، زن ، فرزند ، خواهر ، برادر ، در این راه پرخطر و سهمگین حقیقتاً بهائی قابل نبودند و در عین حال با کمال عدل و انصاف ، مروت و مردانگی در تئزیه و تحلیل و وضع و اردعمل میشدند و اگر فردی را خوار و آزادی تشخیص و از طریق اندرز و بالاخره اتمام حجت در نیل بمقصود توفیق حاصل نمیکردند آنگاه تصمیم شدیدی اتخاذ و بارعایت تمام موازین منطقی و عقلانی و وجدانی نسبت بهیشرفت مشروطیت گام برمیداشتند .

مثلاً اقدامات و فداکاریهای حزب اجتهاد - عامیون - عامیون ایران را نویسندگان مزدور منقلب و حقایق امر را در ترور علی اصغر خان اتابک دگرگون ساخته اند ؛ اینجانب تا آنجا که تحقیق کرده ام مؤسسين حزب اجتماعيون تهران که بستگی به حزب اجتماعيون عاميون تبریز و باکو و تفلیس داشتند بشرح زیر در حدود چهل نفر میشدند ، و در اینجانبند که اساسی چند تن از آنها اکتفا میشود .

سید جمال الدین واعظ - اصفهانی - یحیی میرزا - ملک المتکلمین - میرزا قاسم خان سوراسرافیل - جهانگیرخان - حیدرخان عمو و قلی - ضیاء السلطان معروف - بچراق برقی - صادق طاهباز - میرزا محمد صادق طباطبائی میرزا محمد علیخان تربیت - حاجی خان خیاط - میرزا آقا (فریار) مدیر عصر انقلاب - آقا شیخ ابراهیم تبریزی نماینده مجلس - سلیمان میرزا - میرزا سلیمان خان میکده - اسدالله خان کردستانی نماینده مجلس ارباب کبخسرو - شریف الدوله - بنی آدم - شریف زاده تبریزی - سید محمد رضا مدیر روزنامه مساوات - سید جمال الدین قمی مدعی العموم تهران میرزا محمد نجات - بامداد - سید کمره ای و علی اکبر دهخدا در مقابل فشار افکار عمومی آزاد بخوانان واقعی و استنباطات و معلومات خودشان از هر راهی داخل شدند نتوانستند با میرزا علی اصغر خان کنار بیابند ، ناگزیر در یکی از جلسات سری حزب تصمیم گرفته میشود که برای آخرین بار يك نفر بعمارت صدارت رفته و با او ، اتمام حجت کند ، میرزا صادق طاهباز داوطلبانه نزد اتابک اعزام میگردد عین گفتار میرزا صادق که از زبان مرحوم پدرش (طاهباز) در مشهد شنیدم این است .

میرزا صادق در عمارت صدارت حاضر و با معرفی خود تقاضای شرفیابی میکند ، صدراعظم از شنیدن نام نماینده حزب اجتماعيون عاميون عصبانی و تاظهر طاهباز را پشت در معطل میسازد ، چند دقیقه به ظاهر به خدمت برده را بالا زده طاهباز بدون اطلاق وارد و میبیند سفره ناهار چیده شده تعجب

میکند، از در دیگر اطاق اتابك و چند تن از محارم او وارد و بر سر سفره می‌نشینند، طاهباز را پهلوی خودش می‌نشانند.

نگاههای اطرافیان نسبت به طاهباز استهزاء آمیز بوده و گوئی برای تمسخر این نماینده، قبلاً مذاکره و تباخی بعمل آمده بوده است.

اتابك بشقابی جلوی طاهباز گذاشته خود برایش برنج میکشد، صادق از خوردن غذای متنوع ورزیده و درگوشی چند کلمه ای با اتابك صحبت میکند، گفته بود من مأورم عرض کنم که شما هرچه وعده فرمودید عملی نشده، بعد از آمدن شما مملکت یکپارچه آتش شده در عراق حاج

صادق طاهباز مجاهد سرسخت

آقا محسن، در شیراز قوام الملك در قم متولی، در ماکو اقبال السلطنه ماکوئی، بیشت گرمی شما بمال و جان و ناموس مردم تجاوز نموده اند، و حضرت اشرف در عوض جلوگیری آنها را تقویت میکنید. قبل از بازگشت شما بایران هوا خواهان شما میگفتند حضرت اشرف بکلی تغییر ماهیت داده اند ولی افسوس عملیات شما میرساند که در ماهیت شما ابدأ تغییری حاصل نشده، اتابك برافروخته شده در عوض جواب مرغی را تشریح و یک ران و یکبالش را جلوی طاهباز میگذارد، طاهباز میگوید من برای سورچراندن نیامدم، پیغام من جواب دارد یا خیر؟

- جواب شما بامتلاشی کردن این مرغ تلویحاً داده شد و بعلاوه شما حق مداخله در این امور را ندارید.

- من یکی از افراد این مملکت و مشروطیت و قوانین آن اجازه مداخله نمیدهم، وانگهی من از طرف جمعیتی آمده و عقاید آن هارا ابلاغ کردم بهتر است استعفا بدهید هم خودتان و هم مردم را راحت کنید.

- گفتم شما هنوز دهستان بوی شیر میدهد. (از کثرت عصبانیت

سیل‌های خود را میجویند)

- اجازه میفرمائید ؟ بلند میشود .

در حین خروج ، اتابک و جمعیت سرسفره همه با صدای بلند قهقهه خند کرده بودند ، طاهیار هم بلند گفته بود ، بشما خواهند فهماند که ما حق مداخله داریم ، تأمل کنید . (۱)

۱- صادق طاهیار فرزند حاج رحیم آقا طاهیار بمناسبت عدم گرفتاری ناهای مستعار از قبیل دکتر رحیم زاده . رحیم اف ؛ برای خود انتخاب کرده بود .

روز پنجمشنبه شانزدهم مرداد ۱۲۸۶ مطابق با ۱۱ رجب ۱۳۲۵ جنبشی در انجمن آذربایجانیان در تهران رخ داد و این جنبش بر اثر وصول تلگرافی بود که از مردم ارومی رسیده و حاکی از کشتار فجیع سپاهیان دولت عثمانی بود و انبوه جمعیت رو بمجلس آوردند ، در بخش دوم تاریخ کسروی صفحه ۲۹۲ چنین نوشته شده :

« .. و چون فرارسیدند از مجلس تقی زاده و میرزا فضلعلی و حاجی امامجمعه برای خاموش گردانیدن ایشان بجلودیدند ولی مردم خاموش نمی شدند و سرانجام گفته شد پنج تن از میان خود برگزینند که بمجلس روند و بفرستادگی از آنان گفتگو کنند .

این پنج تن چون بمجلس رفتند صادق رحیم اف که یکی از ایشان بود بسخن پرداخت . صنیم الدوله بهوا داری از اتابک میکوشید و پاسخی می داد و نداشتن پول و سر بازارا بهانه میآورد . سپس با وزیر علوم (حاجی مخبرالسلطنه) که در مجلس میبود گفتگو آغاز شد که چون این تکه ارجدار است خود گفت و شنید را میآوریم :

رحیم اف : بنده از طرف این مردم سؤال میکنم آیا این وزیر داخله مسئولیت نظم داخلی را قبول فرموده یا نه ؟ ..

وزیر علوم : بلی ما هر هشت وزیر قبول مسئولیت کرده ایم .

رحیم اف : بنده هر هشت وزیر را عرض میکنم . در صورتیکه میفرمائید قبول مسئولیت فرموده اید پس جهت چیست که داخله خودتان را نظم نمیدهید ؟ ..

وزیر علوم : اینقدر که از قوه ما بفعل در میآید و لازمه کوشش است که میکنیم .

جریان را بکمیتة مربوطه گزارش میدهد، تصمیم نهائی گرفته می شود و در نتیجه بحکم قرعه صادق طاهباز مأمور ترور میشود، اما چه شد که

بقیة پاورقی از صفحه ۵۴

رحیم اف: پس معلوم میشود که بیش از این از قوۀ این هشت وزیر بفعل نیاید که نظم بدهند. در هر صورت بنده هم از طرف این مردم عرض میکنم که ما هم باین اندازه قانع نیستیم.

وزیر علوم: ما شب عیش خود ما را آن شبی میدانیم که استفاده داشته باشیم لیکن روز قبل در مجلس هم گفتیم وجدان ما مانع است که در وقت استراحت و آسایش برویم و در این وقت که وقت کار و حمت است خود را عقب بکشیم و علاوه یقین میدانیم آن روز یک ما یا ما را عقب گزاریم مملکت ایران بپادشاه خواهد رفت. رحیم اف: این گمان نیست که خودتان میفرمائید.

وزیر علوم: شاید این حرفی که شما میزنید مردم راضی نباشند رحیم اف: بنده از طرف مردم عرض میکنم در صورتیکه این وزراء مسئول ادارات خودشان را منظم ندارند یا مانعی داشته باشند یا اینکه نخواهند نظم بدهند استعفا بدهند با کمال تشکر و امتنان قبول خواهم کرد. از طرف مردم میگویم: از امروز تا ده روز دیگر هر گاه وزراء ادارات خودشان را تنظیم و اغتشاش سایر ولایات رافع کردند و فها و الا باید استعفا بدهند و هیچ عذری هم قبول نخواهیم کرد.

رئیس مجلس: خیلی خوب

وزیر علوم: اگر سر یازده روز یک نفر بزند سر یکی را بشکنند از وزراء خواهید دید؟!...

رحیم اف: بنده آنچه را که اسم او را بینظمی میگویند عرض میکنم و او را ایراد خواهیم گرفت.

چون در اینجا انبوه جمعیت در پشت سر صادق طاهباز بود جرئت نکردند باو بگویند: شما هنوز دهنتان بوی شیر میدهد با استناد بتاریخ کسروی که تاریخ پرارجی است بدن نیست بعضی از رجال فعلی را که با ماسک آزادیخواهی جلوه گرند بشناسید. کسروی در دنباله گفتگوی صادق طاهباز رحیم اف مینویسد:

«تا اینجا است روبه گفتگو. به بینید تا چه اندازه پرده دری میرفته از این سخنان مخبر السلطنه و از بهانه آوردنهایش پیدا است که با همه این فشار مردم، اتابک و همراهان او در اندیشه کناره جوئی نمیبودند و چنین می خواستند که بمانند تا مشروطه را از میان بردارند.»

عباس آقا اتابك را ترور و جان خود را هم در راه مشروطیت داد اینك تفصیل واقعه :

عباس آقا هنوز وارد بیستمین سال نشده جوانی بود زیبا . بر حرارت شجاع و با اصطلاح تودل برو ، جنب سرای حاج ملا علی صرافى كوچكى داشت دارای يك خواهر و يك برادر بود ، وقتی قرعه بنام صادق طاهراز اصابت ميكند ، توجه حضار را با اقدامات گرانبهای صادق جلب و ميكويد : او در انقلاب وجود فوق العاده ذى اثر و فقدانش ممكن است جبران ناپذیر و كار انقلاب را بتأخیر اندازد ، و علاوه اودارای پدر ، مادر ، خواهر ، برادر ، زن و فرزند است ، اما من خودم هستم با خواهر و برادری كه از حیث معیشت نا حدی راحتند ، پیشنهاد کرده بود كه این افتخار نصیب او شود و رای اکثریت هم پذیرفته بود .

چون عباس آقا تیر اندازی بلد نبود ، در پاچنار كوچه فراش باشی منزلى اجاره كردند و در آنجا حیدرخان عمو او غلى همه روزه مشق تیر اندازی باو میاموخت ، پس از حصول مهارت در تیر اندازی بطور منظم در پی اتابك بودند تا آنشبى كه بمجلس رفت .

اتابك اكثریت مجلس را مانند موم در دست داشت و در فریب دادن آنها مهارت داشت ! اگر حزب اجتماع بون عامیون در ترور او تأخیر ميكرد امکان داشت در راه آزادی چاله ها و بلكه چاههای عمیق و سهمگینی ایجاد شود با وجود اتابك و محمد علی میرزا امکان نداشت ، متمم قانون اساسی بسهولت تدوین و از تصویب مجلسى كه در دست اتابك بود بگذرد .

آدر بايجانى ها از طفولیت محمد علی میرزا را میشناختند و بر رفتار ناپسند و درندگیهای او كاملاً آشنا و بالمره او را طرفدار مشروطیت نمیدانستند اتابك مترنخ ایران چا كر غلام خانزادش كه باروسهای تزاری سر و سری داشت و در باطن مطیع و فرمانبر تزار بود باطناً مایل بود نیات محمد علمیرزا را عملی و مقام خود را محفوظ نگهدارد ، در اینصورت برای آزاد بخوانان درك جایز نبود ، لذا عباس آقا را با چند نفر بطرف مجلس اعزام كردند .

جمعیتی در جلوى مجلس وجود داشت ، ابتدا به عباس آقا گفتند اتابك از آن در خارج ميشود ، چند قدمی كه رفت مجدداً باو گفتند از این در خارج ميشود ، هنگاميكه عباس آقا خواست تیر اول را خالى كند میبینند دست شادروان سید عبد الله بهبهانی در دست اوست ، يكی از مامورین كمیته بنحوى سید را از او جدا

عباس آفا قاتل اتابك
عباس آفا «بروسی خان» که «اول خدایان علاء الدوله قدیم» فردوسی
عکاسی داشت گفت : شیشه این عکس را خوب نگهداری کنید قیمتی خواهد شد

میرزا علی اصغر خان اناباک مترنیک ایران

میکند و عباس آقاسه تیر پشت سر هم بر روی قلب اتابک شلیک و قلوب آزاد بخوان را روشن میسازد، پس از ختم کار اتابک، بجای داخل شدن در صفوف مردم اشتیاقاً بطرف دروازه شمیران روانه میشود و در آن نزدیکی عده‌ای سرباز قراول چاقمه را میبیند، خود را میبازد و ناچار انتحار میکند.

لازم بتوضیح است: اتابک در روز ۲۱ رجب سال ۱۳۲۵ که برای آخرین بار جهت گول زدن نمایندگان بمجلس آمده بود تا وکلارا نرم نرمک با خود رام سازد و کار مشروطیت را یکباره بسازد، دستخط شاه را که بنام (جناب اشرف اتابک اعظم) بتاریخ شهر رجب صادر گردید بود برای مجلسیان خواند و بنا بر نوشته کسروی با جمله‌های فریب آمیز مجلس آنروز را پایان رسانید. کسروی در فصل (کشته شدن اتابک) صفحه ۲۱۸ و ۲۱۹ از بخش دوم تاریخ مشروطیت چنین نوشته است:

« اتابک در اندیشه کناره گیری نمیبود. او را از اروپا برای بر انداختن مشروطه خواسته بودند و گذشته از محمد علی میرزا، پادشاه روس در این زمینه پیمانی میداشت و هیچگاه نمیبایست خود را کناره گیرد. »

در اینصورت ما حق داریم افعال ناپسند او را بمترئیخ اطرش شباهت داده و از کشته شدنش آزاد بخوان را خورسند نشان دهیم. و نیز در همان صفحه ۲۲۱ مینویسد:

« اتابک باشیرین زبانی و نیرنگ سازی نمایندگان را فریفته بادل شاد و روی گشاده میگفت و می شنید و میخندید و هیچ نمیدانست که آخرین ساعت زندگی را بسر میبرد و زمانش تاهنگامی است که اینچنان شسته است چون چائی و قلیان بیایان رسید اتابک با آقای بهبهانی بمیان آمدند و دست بدست هم داده گفتگوکنان راه افتاده تا بیرون در بهارستان رسیدند. در اینجا گدائی از آقای بهبهانی پول خواست و او که باین پرداخت دو سه گامی جدا افتاد ولی اتابک که همچنان گام برمیداشت و چشم بسوی درشکه خود میداشت که نزدیک بیاید ناگهان جوانی از جلو در آمده باششلول که در دستش میبود سه تیر بیابای باو نواخت که هر سه کارگر افتاد. تیری نیز پهای سیدی از تماشاچیان خورد او را زخمی ساخت.

اتابک بزمین افتاد و جوان زننده چون خواست بگریزد سربازی از نگهبانان در مجلس او را دنبال کرد جوان زخمی نیز باو زد ولی از سراسیمه گی یا چون میدان را بخود تنگ میدید تیری هم بروی خود تپان کرد که بمغزش رسید و در زمان افتاد و جان داد. ^{در این زمان که سربازان} کسروی در صفحه ۲۲۲ که سطر اول آن حاکی از جان دادن عباس آقا

است عکس حیدر خان عمو اوغلی مجاهد بزرگ و دمو کرات واقعی ایران را چاپ کرده و عباس آقا راهمچنان که من معرفی کرده ام با اختلاف بسیار کوتاه معرفی کرده و مینویسد:

« جوان کشنده همچنان بروی زمین ماندو کسی اورا نمیشناخت تا بولیس رختپایش را کند و بجسته و پرداخت ، واز جیبش کارتی در آمد که در آن چنین مینوشت : عباس آقا صراف آذربایجانی عضو انجمن نمره ۴۱ فدائی ملت نام پدرش حاجی محمد و خود عباس آقا نام داشته »

باستناد تاریخ کسروی که نوشته است « ولی از سراسیمه گی با چون میدان را بخود تنگ می بیند » گفته مامبئی براین که وقتی چشمش بعدة قراول سر باز چاتمه می افتد خود را باخته و انتہاری میکند کاملاً صحیح است. در یکی از مجلات هفتگی، تهران نحوه ورود اتابک را بایران خواندم همین، نویسنده در شماره بعد همان مجله قتل اتابک را از معماهای تاریخ معاصر معرفی و با حروف درشت مینویسد:

« عباس آقا اتابک را کشت یا موقر السلطنه » و باز در زیر این عنوان علاوه کرده است که : « هفت نفر در حضور محمد علی شاه هم عهد شدند و پشت قرآن را مهر کردند که اتابک را بکشند. »

پیدا است که اکثر مطالب نوشته این نویسنده از تاریخ کسروی استنساخ و نویسنده خود در یکجا اسمی از تاریخ کسروی نیز بدین ترتیب : « بطوریکه مرحوم کسروی در بخش دوم تاریخ مشروطیت ایران می نویسد : همینکه حاج حیدر خان از واقعه آگاه گردید مصمم شد که از مجاهدین و سر بازان نیروئی پدید آورد و با گردان اقبال السلطنه دست و پنجه نرم کند ... » برده است .

معلوم میشود این نویسنده بتاریخ کسروی ارجی قائل است و الا اکثر نکارش خود را از مندرجات تاریخ آن مرحوم انباشته نمیساخت بنابراین من گفتار تاریخی کسروی را که حلال این معما است برای تسکین خاطر آن نویسنده و مرادشان « بخیر السلطنه عیناً در اینجا نقل میکنم :

« عباس آقا که بود و چرا اینکار را کرد ؟ !

ممیاید دانست که درباره کشتن اتابک سخنان بیهوده ای بسیار گفته اند . هنوز هستند کسانی که میگویند : اتابک را یحیی میرزا زد و برای اینکه دیگری را بدنام گرداند یک تیری نیز به عباس آقا زده او را برانداخت. یا میگویند عباس آقا را پس از کشتن اتابک حیدر عمو اوغلی زد که زنده نماند. و راز کار بیرون نیفتد، و یا میگویند دستور کشتن اتابک را محمد علی

میرزا داد چون این در نهان خواهان مشروطه میبود؛ ولی اینها پندارهایی است که از روی دلخواه و برای خود نمایی بافته اند. راجع به حیدر عمو اوغلی و کمیتهٔ اجتماعیون عامیون آنچه در صفحه ۲۲۴ نوشته است من در فصل نهضت جنگل-بیوگرافی حیدر خان تاحدازوم خواهم نگاشت اما در اینجا از ذکر این جماعات کسروی بمناسبت روشنی بیشتر ناگزیرم:

«هرچه هست این حیدر عمو اوغلی کشتن اتابک را برگردن میگیرد.»
در صفحه ۲۲۵ نیز مینویسد:

«یک چیزی که میباید در پایان گفتار بیفزاییم اینست که انگلیسیان چون اتابک را افزود دست سیاست روس میشناختند از او آزرده می بودند، و باشد که کشته شدن او را آرزو مینمودند، و بدست یاری آقای تقی زاده از پیش آگاهی میداشتند.»

نویسندهٔ همان مجله در صفحه ۲۲ مجله زیر عنوان (قتل اتابک) به روزنامهٔ مجلس با این عبارات:

«روزنامه مجلس در همان روز وقوع واقعه چگونگی قتل اتابک را بدین شکل بیان میکند که ما برای اینکه سبک نگارشات روزنامه های آنروز را هم بنظر خوانندگان رسانیده باشیم نقل میکنیم»
استناد جسته و در مقاله خود گنجانده است. من نیز بمناسبت قسمت مربوطه را باز برای روشنی بیشتر از روزنامهٔ مجلس استنساخ و در اینجا درج میکنم تا مطلب نیک روشن شود.

.. در حالتیکه حضرت آیت الله آقا سید عبد الله مجتهد دست جناب اشرف اتابک اعظم را در دست داشته از صحن عمارت بهارستان خارج و بفضای جلوخان وارد شدند از تصادف امور سائلی بذیل عنایت حضرت آیت الله متشبت شده بکثرت الحاج حضرت آیت الله را چند قدمی عقب نگاهداشته در بین این احوال جوانی «عباس آقا نام تبریزی الاصل» که مدتی بود در تهران بشغل صرافی اشتغال داشته پیش میآید و بار و لول سه تیر متوالیا خالی کرده وزیر داخله یکمرتبه بزمین میافتد. نویسندهٔ مجله علاوه کرده است که: «تلگرافی هم که همانروز از طرف مجلس بولایات مغایره شده واقعهٔ قتل اتابک را تقریباً همینطور که روزنامهٔ مجلس نوشته بود شرح میدهند و قاتل اتابک را عباس آقا صراف تبریزی معرفی میکنند.»

بنابر این، این واقعه تاریخی بسیار بارز و روشن است، نه راز نهفته ای است و نه معمای لاینحل و نه از مسائل نودمجهولی.

این نویسنده شاید مرادشانرا از فرط دوستداری؛ آنطوری که باید

نمیشناسند و کور کورانه بگفتار ایشان دل میبندند. مراد ایشانرا من در فصل قیام خیابانی آنطوری که بوده و میباشد معرفی کرده ام. در اینجا باجمال عرض میکنم که ایشان حرص و ولع و افری در کاستن زحمات و فداکاری شخصیت های آزادی ایران داشته و دارند. او بنان و نمك اتابك و مهر بانی هائیکه در دوران مسافرت اروپا دیده بود بیشتر ارج میگذارد تا بنام مشروطیتی که برای مجلسیان حامل بود و روزی نیز معنی آنرا هم «با خدا فرستادن اتابك» بجهل بیان مژده داد. بروید تواریخی را که از نای دل سوختگان آزادی تراوش کرده و بخامه شیفتهگان استقلال وطن ترسیم یافته ورق بزنید تا صداقت گفتار و اصالت رفتار آنان در راه بدست آوردن آزادی و مشروطیت ایران دستگیرتان شود.

این قبیل مرادها؛ مانند بشیز قلمبند که سکه شناسان حقیقی اینان و امثالشان را نیک میشناسند. و من بنا بر وظیفه ملی، در معرفی آنها، در این کتاب باوجودیکه بعضی از آنها بر کرسی های قدرت تکیه دارند، بی پروائی نموده ام. اکنون مطلب را از سطر نهم صفحه بیست چاپ اول کتاب دنبال می کنیم:

ماحصل عباس آقا با کمال رشادت اتابك را کشت و خود نیز شهید شد جسد او را بحوضخانه مجلس بردند. قبلاً گفته شد که صادق طاهباز برای آخرین بار جهت اتمام حجت نزد اتابك فرستاده شد، در همان هنگامی که عباس آقا بانتظار آمدن اتابك بود صادق طاهباز نیز طبق دستور حیدر عمو اقلی بمسجد شیخ عبدالحسین که آقا سید جمال الدین واعظ اصفهانی مجاهد بی پروا در آنجا وعظ میکرد حاضر شده و مخصوصاً خود را بدهای نشان داده بود، با این وصف صادق طاهباز را دستگیر و زندانی کردند.

در اینجا رشته این سخن را متوقف و با اقدامات ناروای محمدعلیمیرزا و آموزگاران او میبردازم:

محمدعلی میرزا چون در حکومت استبدادی سالیان دراز با مقام ولایت عهدی در تبریز خو فیزی ها، سفاکیها و جلادیهها نموده و خوی درندگی عادت ثانوی از شده بود، نمیتوانست و بالمره نمیخواست، بمشروطه و قوانین آن. سر تکریم و تعظیم فرود آورد. بنابراین برای برانداختن بنیان مشروطه باعمال بسیار زشتی دست زد، منجمله بدستور و هر جمعی از او باشان شرا بخوار و مرده جو در میدان توپخانه چادرها پیا کرده و مستبدین را در

۱- آزادی مطبوعات یعنی از مشروب فروشی شماره ۱۲ دولتی و دکان خرابه و در معبر عمومی سر آن را باز نمایند ۲- آزادی اجتماعات در مستراح عمومی مانعی ندارد ۳- آزادی اتحادیه یعنی جمعی از او باشند متحد شوند و بر مغز کارگر مظلومی بکوبند ۴- آزادی وجدان یعنی هر کس مایل شد با چماق مظلومی را دنبال کند بلا مانع است ۵- مصونیت شخصیتها؛ یعنی مشت زدن بچانه شخصیت های معصوم چندان مهم نیست - آزادی بیان یعنی نا-زا - گوئی زن بشوهر.. اینها اصول آزادی کشوری تزارسم بود که محمدعلی - میرزا نیز پیروی از آن مکتب استبداد، طرفدار همان اصول بوده و در رواج آن با کمک مستبدین اهتمام داشت!

آنجا گرد آورده و بشیخ فضل الله نوری دشمن تمام عیار مشروطه نیز دستور داد تو در خانه ات همان تا مردم را برای آوردن بتو پخانه بر انگیزانم و همین کار را کرد .

بساط اجرای اصول آزادی دولتی که در کلیشه صفحه پیش ملاحظه فرمودید در تو پخانه کاملاً چیده شده بود ، میخوارگی ، اتحاد ، به آزار مردم و کشت و کشتار بتمام معنی رواج داشت ، قسمتهای کوتاهی از تاریخ کسروی در اینجا نقل میشود :

« چنانچه گفته ایم کشتن عباس آقا اتابک را ، ترسی در دلهای درباریان پدید آورد . و در نتیجه این ترس بود که آن آرامش سه ماهه رخ داد ولی چوستان اتابک کهن گردید ، « و یک فدائی » دیگری که گمان میرفت پدید نیامد کم کم ترس از دلهای بیرون رفت و محمدعلیمیرزا و درباریان و دیگر بدخواهان مشروطه نیز دوباره بدخواهی آغاز کردند .

در این هنگام گذشته از شاپشال و امیر بهادر و اقبال الدوله و مجمل - السلطان و دیگران که گردشاه را گرفته او را بایستادگی در برابر مجلس دلیر تر میکردانیدند سعدالدوله نیز یکی از دشمنان بزرگ مشروطه گردیده در برانگیختن شاه به دیگران پیشی میجست .

این مرد از هنگامی که از مشروطه کناره جست ، با مشروطه دشمنی نشان میداد . ولی چون وزیر خارجه گردیده و کارکنان آزادیخواه آنوزارتخانه او را نپذیرفتند کینه او بامجلس : مشروطه بیشتر گردید و در کوششهایی که بهمدستی دیگران در دربار میکرد پافشاری بیشتر نمود .

از دربار این سخن درز بانها میبود که سعدالدوله و امیر بهادر نشستهای نهانی بر پا میکنند و بزیان مشروطه نیرنکها میریزند . گفته میشد حاج شیخ فضل الله و بلکه حاج شیخ مرتضی آشتیانی نیز با آنان همراه میباشند . این گفتگو در مجلس بهمان آمد و نام سعدالدوله آشکاره برد شد »

کمسیون بودجه مجلس پس از رسیدگیهای دقیق ۳۸۰۰۰۰۰ ریال از دریافتی سالیانه دربار کم کرد محمدعلیمیرزا ابتداء چیزی نگفت ولی رفته رفته همین مسئله را دست آویز قرار داده و دست با قدامانی زد که کاملاً ناشایسته بود . با اینکه این رقم مربوط دریافتی شخص شاه بود معذراً عده زیادی از قاطر داران شتر داران . سرایداران فراشان را جیره و مواجب نداد و بر علیه مجلس برانگیخت و گفت جیره و مواجب شمارا مجلس بریده است کسروی مینویسد : با این سخن آندسته از کارکنان دربار را که گروه انبوهی و خود مردانی ناتوان و دزد آگاهی میبودند بدشمن با مشروطه و مجلس

برانگیخت. اینان بدسته بندی پرداخته بایسنو و آنسو میرفتند و بمشروطه و مجلس دشنام میدادند.»

سعدالدوله و همدستانش، حاجی شیخ فضل الله، سیدعلی یزدی و مؤسسين «انجمن فتوت» هريك مجالس سری تشکیل و بزبان مشروطه آغاز فعالیت کرده بودند. با اینحال مجلسیان دست روی دست گذاشته داد مظلومیت میدادند تصور میکردند بصرف این که خود را مظلوم قلمداد کنند حریف سر جایش خواهد نشست و با انقلابیون فرانسه بآسیا و بویژه ایران سرازیر و بحمايت آنان با محمد علی میرزا و پیرامونیانش پیکار خواهند کرد. با اینکه میدیدند و از منابع موثق نیز تحصیل اطلاع میکردند که محمدعلی میرزا بهمراه جاتلگراف میکند، قاصد میفرستند تا مردم را با آشوب دعوت و بدشمنی با مشروطه و ادار می کنند باز هم از جای خود تکان نخورده و در سدد بسیج آزادخواهان بر نمیآیند؛ برای جلوگیری از آتشی که در حال اشتعال میباشد اقدامی نمیکردند. کارها را به آنچه پیش آید خوش آید محول میساختند و گوئی در اینکار هم دست تعمدي وجود داشته است. کسروی هم نوشته است «میخواستند کار را باستمديدگی از پیش برند و نیازی به بسیج نیرو نمیدیدند این يك اندیشه خامی میباشد که در دل های برخی از پیشروان جامیداشت.»

کاری را که صد درصد از وظایف مجلسیان بود دشمنان مجلس و مشروطه انجام میدادند، یعنی در خرید تفنگ، آلات و ادوات دیگر چنك پیشدستی میکردند و خود را برای کارزار آماده میساختند تا روزیست و سوم آذر ۱۲۸۶ شمسی برابر نهم ذی قعدة ۱۳۲۵ تکانی خورده و مهیای کار شدند. ابتدا دسته ای از ولگردان و لوطیان و قداره بندان سنگلج بسرپرستی مقتدر نظام و گروهی دیگر از قلدر و لوطی های چاله میدان بسر کردگی صنیم حضرت، هر کدام از محله های خود رو بمجلس راه افتادند و در بین راه باهم تلافی و یکی شدند وقتی بمسجد سپهسالار رسیدند وارد مدرسه شده هر چه دلشان خواست بمشروطه و بمجلسیان دشنام داده و از آنجا روانه مجلس شده بپرتاب کردن سنگ پرداختند و چندین گلوله نیز بدر مجلس خالی کردند.

مجلسیان در را بروی آنها بسته و خود در تالار مجلس مظلوم وار در کنجی نشسته پروائی از این همه نکرند و ابدأ دست از آستین بر نیاوردند.

باز هم مجاهدین، درود بروان آنها، دویا سه تن از آنان در گلدسته های

مدرسه سپهسالار برای نگهداری مجلس پاس میدادند. جداً بشلیک پرداخته این انبوه جمعیت را که مجلسیان تصور میکردند زمین را با آسمان خواهد دوخت با تیراندازی پراکنده ساختند. این جمعیت متشکله از اوباشان مقاومت نکرده رو ب توپخانه نهادند.

در توپخانه نیز بنا بر دستور محمد علیمیرزا همان استدرداران، شترداران زنبور کچیان، توپچیان، فراشان، غلامان، که تصور میکردند جیره و مواجبشان را مجلس کسر کرده و یا بریده با ضافه سر به ازان فوج امیر بهادر اجتماع کرده چادرها بر افراشته دیک و دیکبر بکار گذارده و بساط میخوارگی بر طبق اصول آزادی کشوری محمد علیمیرزائی چیده شده بود. در یک چنین روزی میدان توپخانه کانوت دشمنان آزادی شده و چون بد خواهان بهیاهو پرداخته بودند، بازارها نیز بسته شد و دشمنان آزادی و مشروطیت رو به میدان توپخانه آورده جمعیت کثیری گرد آمد و بدشنام مشروطه و مشروطه خواهان پرداختند، رسوائیهائی تاریخی در اینجا بیارآمد کار بآدم کشی کشید! کسروی مینویسد: «امروز در میدان توپخانه خون نیز ریخته شد میرزا عنایت نام جوان زنجانى بادست او باشان تکه تکه گردید» نویسنده حاجی شیخ فضل الله نوشته است که او بطرف سید محمد آقا تیر خالی کرد مردم او را با قداره باره باره نموده و جسدش را بد رخت میدان مشق آویزان کردند ولی حقیقت جزاین بود و حیل المتین راستش را نوشته است: «میرزا عنایت هفتصد تومان اسکناس با خود میداشت که در میان او باشان از جیبش در آورده به بقلش گذاشت و آنان این را دیدند نیز ساعت و زنجیرش زر بوده، اینها او باشان را بکشتن جوان وا داشت. او باشان نخست با رولول باو تاخته چند تیری زدند و سپس با قداره زخمهای بسیار رساندند و چون او بیجان افتاد پسر نقیب پیش آمده و دیگران را بکنار کشیده چنین گفت: (ای حضرات مسلمانان شاهد باشید و در نزد جدم روز قیامت شهادت دهید که من در راه دین اول کسی هستم که چشم مشروطه طلبان را بیرون آوردم) این را گفت و با کارد چشم آن جوان را کند سپس او را از درخت آویختند که هریکی از او باشان قداره ای باو میزدند.»

بچند نفر دیگر بنا بر عایت همان اصول آزادی کشوری زخمها زدند منجمله علی آقانام صراف و اسماعیل نام شاگرد درزی.

این بساط قدری بایک تلگراف رسیده از تبریز مانند کاخ پوشالی فرو ریخت و موجبات دلگرمی مجلسیان فراهم گردید. ه

محمد علیمیرزا از روی خدعه و تزویر اشک تمساح میریخت، تهدید

تبریز و تأسی سایر ولایات برشادت تبریزبان . سیل تلگرافات زنندگان خود را کرد ، انجمن ری با گروهی بیاری مجلس آمد جبل المتین تعداد راسه چهار هزار آنهم ۵۰ مسلح و مکمل نام برده است . تلگراف تبریز که مانند لقمه درست کرده دیگری دردهن «ستمیدگان مجلس» گذارده شد مهمتر از هر گونه اقدامی بود .

تبریز بیدار و انجمن ملی هوشیار با جلب نظر و موافقت سران مجاهد و برهبری آنان محمدعلیمیرزا را بتوان اینک سوگند خود را شکسته از پادشاهی خلع کرد و بلاد رنگ تصمیم کاملاً بخردانه خود را بتمام ایالات و ولایات تلگرافاً اطلاع و همداستانی آنها را خواستار گردید ، بلافاصله تو دهنی دیگر هم زد و آن عبارت از دستور تلگرافی بصاحبمنصبان آذربایجانی ؛ که با سربازان خود در تهران میزیستند و محمدعلیمیرزا بآنها پشت گرمی و دلگرمی میداشت صراحتاً باین صاحبمنصبان گوشزد کردند که اگر کوچکترین اهانتی از آنها نسبت بمجلس دارالشورای ملی بشود خانه های آنان در آذربایجان ویرانه ، زنان و فرزندان آنان را دستگیر خواهند ساخت .

این تلگراف نیز بسیار بجا و مؤثر واقع شد ملایان و اوباشان و لوطیان از ادامه توقف در توپخانه مأیوس شده بساط قلدری را برچیده و بدربار عظمتدار شتافتند .

تلگراف تبریز کمر محمدعلیمیرزا خم نمود و عادت همیشه دست توسل بدامان بیگانگان دراز کرد .

در کتاب آبی خواندم که نمایندگان سیاسی روس و انگلیس برای ادامه سلطنت او پافشاری میکردند و بطوریکه کسروی نوشته است منظورشان این بوده اسب که (ریشه آشوب از ایران کنده نشود) و نامه ای در این باره بهمدستی مشیرالدوله نوشته نزد رئیس مجلس فرستاده اند ، در نتیجه این کار هایکرشته از گفتگو ها در پرده رخ داده و بطوری که از جلسه روز شنبه ۲۹ آذر ۱۲۸۶ برابر ۱۶ ربیع الاول ۱۳۲۵ مجلس شورای ملی مفهوم میشود ، گفتگو از قانون شکنیهای شاه بمیان آمده و بعضی از نمایندگان در این باره تند سخنی میکرده اند تقی زاده بجلوگیری برخاسته و چنین گفته است : « این مذاکرات که میشود فعلاً لازم نیست ... نتیجه در مجلس خصوصی گرفته و بهمه اطلاع داده میشود » این پیش آمدهای تلخ و شیرین یکی بعد از دیگری ناشی از فداکاری حزب اجتماعيون عاميون و از خود گذشتگی عباس آقا بود ، محمدعلیمیرزای

کژدم صفت، مار زخم خورده ای شده و تنها چیزی که در اندیشه میپزوراند حفظ مقام استبدادی خود بود. این را اکثر آیدانستند بالاخص تبریز او را خوب میشناخت و گفتار او را مبنی بر تبعیت از قانون و نگهداری مشروطه هیچگاه باور نمیکرد. از اینرو برای یکسره نمودن کار و احیاء آزادی و نگهداری مشروطه قد مردانگی علم نمود که تفصیل آنرا در «ایستادگی مردانه و دلاورانه تبریز» خواهید خواند.

اینگ روی سخن را بگرفتاری مجاهد سرسخت صادق طاهباز بر میگرددانیم. گفتیم که او را دستگیر و زندانی نمودند. اجتماعات آزادخواهان مخصوصاً حزب اجتماعیون عامیون که اولین حزب کاملاً بایر نسیم و جهان بین در ایران بشمار میرفت، شروع بفعالیات کردند. استخلاص طاهباز یکی از هدفها بود، مستشارالدوله صادق که یکی از رجال واقعی و پاکدامن صدر مشروطیت است، در مجلس شورای ملی از صادق طاهباز دفاع کرده در محکمه نیز کلیه اشخاصی که صادق را در شب واقعه در مسجد شیخ عبدالحسین پای منبر وعظ آقای سید جمال الدین (۱) دیده بودند

محمد علی میرزا از هشت تن از آزادخواهان صدر مشروطیت دل پری داشت و قبل از توب بستن مجلس هشت نفر را از مجلس خواست - و منظورش این بود که این هشت نفر را یا از کشور خارج کنند و یا بدست اوسپارند. تا در حضورش شکم آنها را بدرند. نام شش تن از آنها را کسروی در تاریخ خود صفحه ۲۴ بخش سوم چاپ دوم بدین ترتیب آورده است.

مجلسیان که انجمنها را پراکنده گردانیدند امید می بستند که محمد علی میرزا از خشم و تندی کاسته نرم روئی خواهد نمود لیکن او بگستاخی افزوده فردای آنروز بیرون کردن هشت تن از سران آزادی را خواستار گردید.

از آت هشت تن یکی میرزا جهانگیرخان مدیر صور اسرافیل، دیگری سید محمد رضا شیرازی مدیر مساوات، دیگری ملک المتکلمین و دیگری سید جمال واعظ، دیگری بهاء الواعظین، دیگری میرزا داود خان بود. اما دوتن دیگر را نشناخته ایم.

معلوم نیست این دوتن را بعداً برحوم کسروی معرفی کرده اند یا خیر. بهر حال نویسنده این کتاب خیلی سپاسگذار میشود که نام آن دوتن را باو معرفی نمایند تا در «قیام خیابانی» و فصل مربوط بشهادت آزادی بقیه باورقی در صفحه ۶۹

گواهی دادند تا بالاخره این جنبش منتهی باستخلاص طاهباز شد ولی پس از دوسه روز بحال تبعید از ایران خارج گردید .

مجاهدین صدر مشروطیت ، فداکاریهای خارق العاده بخرج دادند منجمله همین صادق طاهباز که نام مستعار سیاسی او دکتر رحیم زاده و یارحیم اف بود . روسهای تزاری را خسته کرد ، محمد علیمیرزا مکرر بدر بار تزار اطلاع داد که اکثر آوجوه و تجهیزات جنگی که بپندر پهلوی و جافای تبریز میرسد و بداخله کشور روانه و تحویل مجاهدین « بقیه - ده او اشرار و بیدینان » میشود یکی از عاملین مؤثرش دکتر رحیم زاده « طاهباز » «مقیم باکو است . او آدرس آزادبخواهان است ، او کسی است که از مخالفین ما که تبعید میشوند در باکو نگهداری و بانجمن اجتماعیهون عامیون هدایت میکند . و یک کانون بزرگی علیه سلطنت ما در آنجا تشکیل داده است . دردستگیری او اقدام و شتاب کنید زیرا سلطنت در خطر است .

محمد علیمیرزا در اینجا راست میگفت زیرا که یکی از برادران صادق طاهباز دوسرای زکی یوف باکو ، حجرة تجارت داشت و اغلب از آزاد مردانی که بآنجا تبعید میشدند . از طرف حزب اجتماعیهون عامیون تهران بآنجا رهبری میکرد بدند .

پشت کارت پستال میرزا محمد علی نوری مجنون وطن که در صفحه بعد گراور شده حاکی از این است که یکی از آوارگان وطن ، موسوم به عبدالرحیم الموسوی آواره دیگری را موسوم بمیرزا عبد الکرم معرفی و نوشته است : «آدرس مخلص باد کو به سرای زکی یوف بتوسط آقای صادق رحیم زاده بفلانی میرسد .

در انبار تجارتخانه رحیم زاده صندوق های چوبی باماد مختلف روی هم انباشته شده و ظاهرأ «اتی کت» آنها حکایت از صابون و امثال آن مینموده ولی محتوی تمام صندوق ها عبارت از افزار آلات جنگی و تسلیحات بوده و منظمأ از

بقیه پاورقی از صفحه ۶۸

مورد استفاده قرار گیرد .

در صفحه ۲۵ همین تاریخ کسروی در باره فواید خدمات آقا سید جمال واعظ بمشروطیت ایران چنین مینویسد :

« او نیز از سخنرانان توده ولی مرد پرده دری نه بود . بیشتر سخنان او را در روز نامه و بژه ای بنام « الجمال » چاپ کرده اند .... بویژه که خود او یکی از بنیاد گزاران مشروطه بشمار میرفت و راستی آنست که زبان او در پیشرفت جنبش بسیار کارگر افتاده بود . »

این ژانده پوشش انقضای آن بود. این هم نوری بود. شیخ فضل الله
در ضمن مشوره طلبه نیز نوری. چون اشعار در کراور خوانند. در باور قیام (۱) نرسه ۹

۱- ظلم چون من ز خطه ایران
هر که حاصله ایست ایرانی است
با ز ما ز ندان و با از رشت
فوج فوج از جوانهای وطن

کرده آواره يك گروه نفوس
با ز تیر بس با که از گروس
با ز تیر بس رسیده با از طوس
گدازند از عراض با افسوس
قیه باور قیام در صفحه ۷۱

طریق بندر بهای و جلفای تبریز برای مجاهدین فرستاده میشده.

روسها، در بدر، در پی چنین شخصی بشکاف و افتاده بودند.

برای دستگیری چنین شخصی در باکو و تفلیس بیش از همه جافعالیت میشد. تا بالاخره یکنفر اهل اردبیل را که اسم کوچکش صادق و شهرتش رحیم زاده بود، دستگیر و بدر بار محمد علی شاه تلگرافاً اطلاع دادند، شب وصول این خبر؛ کوئی در دربار جشنی بر پا بود و اطعام مسکین می کردند!

وقتی صادق رحیم زاده مشابه اعتراف نمود آن شخصی که مطلوب شما است منم، بسبیری تبعید شد، صادق حقیقی همچنان بفعالیت خود ادامه میداد توپ، تفنگ، موزر، هفت تیر، بمب، نارنجک و انواع آلات حرب را از طریق لهستان بنام صابون و غیره بباکو و از آنجا بداخله ایران حمل میکرد و بر طبق دستور انجمن ابالتی آذربایجان که جانشین مجلس شورای ملی شده و شرح آرد در فصل ایستادگی تبریز خواهید خواند بوسیله کمیسیون جنگ بین آزادخواهان مجاهد تقسیم میشد.

در حدود متجاوز از ششصد هزار تومان اعانه از اسلامبول تفلیس، باکو و داخله ایران جهت مخارج مجاهدین جمع آوری و وسیله همین صادق طاهباز رابط حزب بمخارج ضروری و واقعی میرسید که پس از پیروزی نهائی مجاهدین بحسابش رسیدگی و مقاصد گرفت.

از این صادق طاهباز مجاهد صدر مشروطیت داستانها دارم که هر يك خود کتابی لازم دارد، ولی من باب نمونه و شاهد مثال یکی دوقره از کارهای او را برای روشن شدن تاریخ و رفع سوء تفاهم از نظر خوانندگان گرام گذراندم.

ناگفته نمیکندارم برای اینکه از فداکاری و رشادتها و بالاخره از

بقیه پاورقی صفحه ۷۰

از تندی همه - پراکنده	پر شده هند و روم و خطه روس
آن یکی کنده دل ز اهل و عیال	و اینک از ملک و مال خود مأیوس
نیز داماد یکشبه از ظلم	شد فراری ز نزد تازه عروس
این دو مصراع را ز هجر وطن	نالم هر صبح و شام چون ناقوس

میزنم داد تا رسند بداد

بل شود چاره ز استبداد

مجنون وطن غلام حسین نوری ایرانی ۱۳۲۶

خود گذشتگی مجاهدین بکاهند و ارزش معنوی شخصیت‌ها را تنزل دهند ترور میرزا علی‌اصغر خان اتابک را بدستور محمدعلی میرزا منتسب ، و دیگری رامعرفی کرده‌اند که در مجله تهران مصور ملاحظه شد ، من بآن نویسنده محترم عرض میکنم خوب بود در این مورد بصادق صادق که از آغاز انقلاب مشروطیت تا کنون در طریق صداقت قدم زده و ذره ای انحراف حاصل ننموده است مراجعه میفرمودید ، بهر حال من اطمینان دارم که حاج محمد رحیم آقا طاهباز ذره ای راه خطا نپیموده و حقایق همانست که از قول او نوشته شد ، و از تاریخ کسروی و روز نامه مجلس نیز شواهد مسلم و مسجل ارائه گردید قائل اتابک عباس آقا بود و چنانچه وجود حزب اجتماعیون عامیون را کسی بتواند منکر شود وجود عضویت عباس آقا و کارت عضویت او را هم میتواند انکار کند ؛ لا غیر ...

پس از مدتی صادق طاهباز یعنی صادق واقعی در باکو دستگیر و دستور استخلاص صادق اردبیلی بر اثر دوندگیهای خویشاوندان او بسپیری مضاره و بیباکوا حضار میشود .

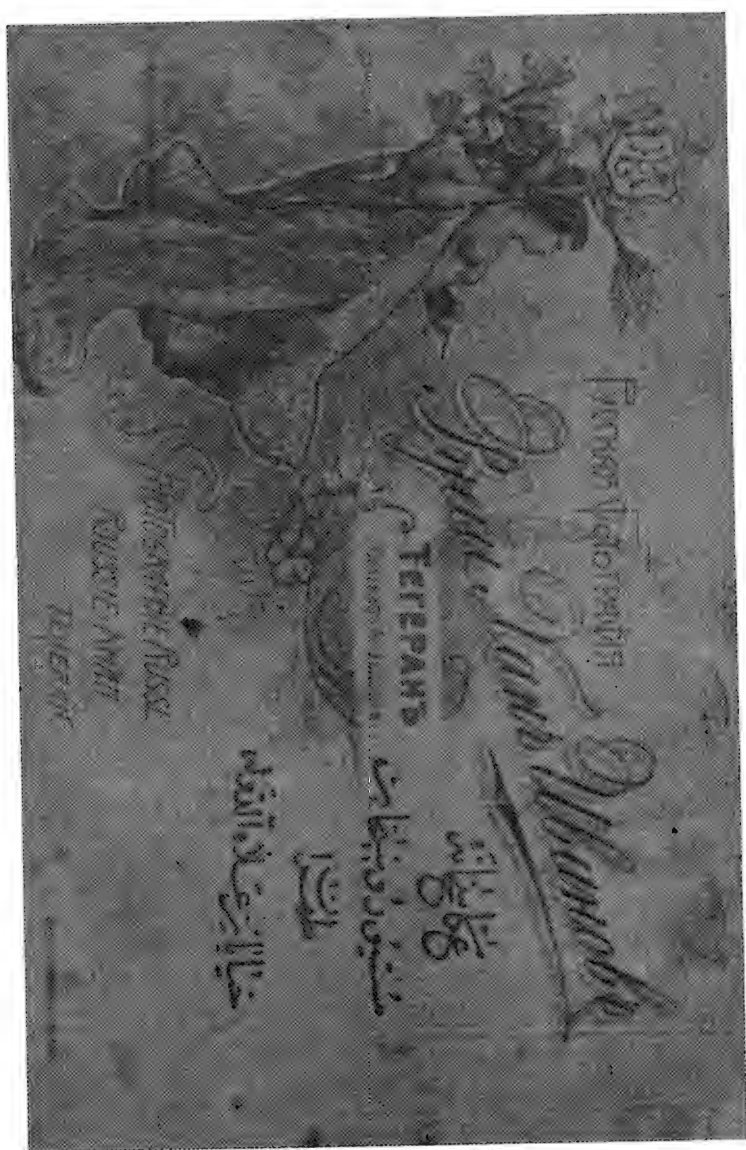
بعد از ورود صادق اردبیلی ، در محکمه باو میگویند شما اشتباهاً گرفتار شده بودید ، او تجاهر میکند و میگوید این صادق که شما گرفته‌اید کاره ای نیست ، مجاهد و کارگردان من بودم « منظورش این بود که صادق طاهباز را راه‌آورد او را مجدداً بسپیری عودت دهند » خویشاوندانش او را از تجاهر بر حذر میسازند ، بآنها گفته بود برای وطن از دست من و شما کاری ساخته نیست ؛ من خورسندم که چند میاه در زندان سپیری بسر بردم تا طاهباز و امثال او توانستند آزادانه بکارهای ملی بپردازند ، از دست من اینکار ساخته است که بجای او در زندان سپیری بسر برم ، از هر کس یکنوع فداکاری بایستی بمنصه ظهور رسد ، بروید سعی کنید طاهباز حیدر خان عمر اقلی ، علی مسیو و مانند آنها گرفتار نشوند ، و الا ریشه استبداد در مملکت ماقوی و زحمات مجاهدین عبث و بیهوده خواهد شد .

طاهباز سخت گرفتار بود ، تاهمیت صادق اردبیلی وعده دیگر از مجاهدین آواره از وطن مقیم باکو ، تفلیس ، عشق آباد ، بیست هزار منات اعانه جمع آوری و ادا دادن تعارف ، موجبات استخلاص و فرارش را بسوی وین پایتخت اطریش فراهم ساختند .

فتوت و مردانگی ، غیرتمنی و ایمان بمسلك در مجاهدین صدر مشروطیت بعد وافر وجود داشت ، سرموقیت آنها را در این صفات ممدوح و ملی

ردیف پائین از چپ بر است ۱- حیدر خان عمو اوغلی ۲- ابوالقاسم خان بختیاری
 ۳- مدیرالصنایع ۴- اسمعیل فدائی عمو اوغلی صف بالا از چپ بر است. ۱- علیرزاده
 ۲- عباس آقا برادر حیدر عمو اوغلی ۳- میرزا عبدالباقی.
 آقای علیرزاده در سالهای ۱۳۱۰ و ۱۳۱۱ رئیس رسیدگی اداره حسابداری
 وزارت راه و در سنوات اخیر رئیس ضرابخانه و اکنون در وزارت دارایی میباشند.

توضیح : این عکس در سال ۱۳۲۹ قمری هجری یگروز پیش از تبعید
حیدر خان مجاهد و دمکرات معروف ، در عکاسخانه روسی خان برداشته
شده و مخصوصاً پشت عکس را که حاکی از آرم عکاسخانه بود گراور کردیم

پسند باید جستجو کرد؛ برای گرفتن مشروطه فداکاریها کردند، خونهای جوانانی امثال عباس آقا، علی مسیو، صادق طاهباز (۱) و ده ها هزار نفر مانند آنها نثار راه آزادی شد، مجاهدین تبریز و اهالی آزاده آن شهر؛ هنگامی که در تنگنای قحطی مصنوعی که نو کران محمد علی میرزا ایجاد کرده بودند، افتاد ماهها یونجه خوردند و در مقابل گرسنگی اطفال معصوم خم بابر و نیاوردند. تا فتح و بیروزی از آن مجاهدین شد.

ولی باید متأسف بود از اینکه زحمات و جان بازیهای آنها بمناسبت مداخلات بیگانگان که تفصیل آن در فصل بعد «قرارداد ۱۹۰۷» مندرج است، نتیجه کاملاً مطلوب نداد و در انقلاب وقفه حاصل شد!

حقیقتاً انقلاب مشروطیت مادر آغاز کار سیرت و صورت ایرانی داشت مخصوصاً در سمت شمال، بدبختانه یکمده چند نفری بنا بر تمایل دیگران همین مشروطیت نارس را هم بنفع خود و از باب انباشت منحرف نموده و باین نیز اکتفا نکرده در انحصار خود نگذاشتند؟!

همانطوری که تا نتیجه زد و خورد انقلابیون فرانسه نامعلوم بود هشت نه نفر از بیباکترین و کلا بیک اعتراض نابینگام آنها بدون امضاء دست زده و بر ضد فرمانها اکتفا کردند و لای و نئی او در تصریح لای (۲) در سال ۱۷۹۲ میلادی تصرف شد دیگر همین و کلا از شرکت در انقلاب بیمی نداشتند خودی با انقلابیون رسانده گفتند ما هم هستیم. با این عرض اقدام اداره انقلاب فاتحه ای را بدست گرفته فتح ملت و رهبران را بتر دستی برای خود ربودند.

انقلاب فاتحان ایران نیز متأسفانه بنفع ایران ربوده نشده هیچ استبدالی روشنتر و جامع تر از تجدید قرارداد نقطه «داری» بر این دعوی نیست...

اگر انقلاب مشروطیت ما کاملاً فاتح و علی رغم تمایل دشمنان آزادی بشمر رسیده بود، متعماً متوقفش نمیساختند، چنانچه وسائل کهنه و فرسوده عهد فتودالیزم ایران بوسائل نو و افکار مترقی تبدیل میافت، و اگر کشاورزی از سیستم بدویت خارج و صنعتی و ماشینیزه میشد. امروز ده ها هزار

۱ - صادق طاهباز از وین پیشهاداتی وسیله سید ضیاء الدین طباطبائی برای مستوفی الممالک حکومت وقت در جنگ اول فرستاد. هنوز نتیجه آن پیشنهادات معلوم نبود که بدست متفقین دروین کشته شد.

۲ - اکنون این قصر که سالیان دراز مقرستمکران بود، موزه ملی است

کشاورزان آذربایجان و سایر نقاط ایران دچار وضع رقت و فلاکت بار میشدند. کشاورزان آذربایجان در انقلاب مشروطیت با وجودیکه تفنگ انقلاب بردوش و قطارهای سنگین فشنگ را برگردن داشتند با وجود هزاران موانع و مشکلات در پشت گاوها بشیار زمینهای کوه و دامنه دشت مشغول و از بذرافشانی غفلت نمیورزیدند، اما امروز چه باعث شده است که فرزندان آنها بجال آوارگی و درماندگی زاده و بوم خود را هلاکدانی در تهران مشغول شده اند؟!

این پیش آمد ناگوار و بسیار تلخ دلیل بارزی است بر دعوی توقف مشروطیت که بدست همان چند نفری که آقای ج پیشداد در انتقاد اصولی خود وجود آنها را مؤثر در توقف انقلاب ندانسته اند، انجام یافته است. نگارنده معتقدم نظرایشان درباره انقلاب فرانسه با در نظر گرفتن جهات مختلف منجمله میزان بسط و توسعه فرهنگ و رشد و نمو ملت فرانسه در راه آزادی صدق نماید ولی با در نظر گرفتن همان جهات در باره مشروطیت ما نمیتواند صادق باشد. چه آنکه وجود چند نفر اَبَن الوقت در انقلاب فرانسه ممکن بود تأثیر نکند ولی در صف انقلابیون مشروطیت ما متأسفانه این اَبَن الوقت ها تأثیر کردند و هر چه استاد ازل گفت بگو گفتند و بهر راهی که ارباب اصلی آنها را بنفع خود هدایت کرد رفتند.

بانیان و فدائیان انقلاب صغیر مشروطیت با خونهای پاک و شفاف خود قانون اساسی و متمم آنرا (۱) بدست آوردند و ریشه استبداد محمد علی میرزای خونخوار را با تمام کوششهایی که شایمال و کلنل لیاخوف رئیس بریگاد قزاق و مخصوصاً نمایندگان سیاسی دولت جابر تزار برای نگهداری او بخرج دادند، از بیخ و بن برافکندند.

همان قانونرا که با خونهای اولادان وطن نوشته شده و زینت یافته است، همان اَبَن الوقت ها با آب میشویند!

قانونی که هریک از حروف کلمات آن با قطرات خون یکی از جوانان آزادیخواه و مشروطه طلب ایران نوشته شده بدست همان اَبَن الوقت های «غیر مؤثر» بزبان ملت جرح و تعدیل میشود!

۱ - متمم قانون اساسی که مشتمل بر ۱۰۷ ماده و در حقیقت اصول عمده قوانین اساسی در همین نسخه مندرج است در تاریخ ۲۹ شهریور ۱۳۲۵ هجری قمری امضا شده است.

قانون اساسی مشتمل بر ۱۵ اصل مورخ ۱۴ ذی القعدة العرام ۱۳۲۴ میباشد

بنا بر این کمیت و کیفیت، زمان و مکان را اگر در نظر بگیریم همانطوریکه اشاره شد نظر آقای ج. پیشداد در باره ابن الوقتهای ایران و عدم تأثیر آنها در باره انقلاب، صدق نمیکند. زیرا رهبران انقلاب ما از عده معدودی ترکیب یافته بود، چند نفر از آنها از انقلاب و مشروطیت سود خود و ارباب خود را میجستند و نتیجتاً بمشروطه شخصی خودشانهم رسیدند و اکنونهم من غیر حق بنام رجل صدر مشروطیت معروف و از این نام نامسمی نیز استفاده کرده و بریش مامیخندند.

اگر بواسطه دوری زمان کسی درباره آنان معرفت نداشته باشد تاریخ اشخاص را خوب میشناسد و قطعاً قضاوت در باره آنها را بدست فراموشی نخواهد سپرد، زیرا قدر مسلم این است که «حقیقت قابل استتار نیست» دیر یا زود ماسک آزادیخواهی را از صورت آنها خواهد گرفت ربه نسل معاصرونسل های آینده معرفی خواهد نمود ولو اینکه در قید حیات نباشند.

آقای ملک الشعرا در مورد ماسکدارها و ابن الوقت ها در تاریخ احزاب سیاسی چنین ابراز عقیده کرده اند.

«آنروز هر کس برخلاف آزادی عقیده و آزادی قلم و حکومت ملی و قانون دم میزد کمترین مجازاتش این بود که در خانه بتمرکد و یا گورش را گم کند رفته رفته مرتجعین حس کردند که مقاومت در برابر این قوه تازه و حزب نوظهور فایده ندارد اول ساکت شدند بعد خود را داخل مشروطه خواهان کردند، یعنی باحزاب سیاسی پیوستند» یعنی رهبران غیر واقعی و ابن الوقت ها! و آنانکه مانند سعدالدوله از بیخ مستبد بودند، لباس استبداد را درآوردند و با لباس مشروطه خواهی نتیجه زحمات آزادیخواهان واقعی را عبث و بیهوده ساخته و بریش بانیان و فدائیان حقیقی مشروطیت لبخند زدند. و این لبخند بامبارزه آزادیخواهان واقعی و از جان گذشته، هنوز ادامه دارد. و قدر مسلم این است که غلبه باحق خواهد بود

بپاس حق شناس و بیاد مرحوم علی مسیو یکی از مجاهدین ارجمند صدر مشروطیت، مؤسس حزب اجتماعیون عامیون تبریز؛ گفتار این فصل را بدرج شرحی که آقای مهندس کریم طاهر زاده بهزاد مجاهد جوان عصر انقلاب مشروطیت ایران درباره تشکیل این حزب نوشته اند پایان میدهم.

فرقه اجتماعیون عامیون در تبریز

انتشار فرمان مشروطه ایران در تاریخ ششم شهریورماه ۱۲۸۵ - مطابق ۲۹ رجب ۱۳۲۴ (۱) در تبریز تولید وجود و سروری کرد که در تبریز بیسابقه بود. نویسنده که در آن تاریخ قریب به ۱۶ سال بیشتر نداشتم خاطره دارم تمام طبقات مردم از عوام و خواص از انتشار فرمان مشروطیت اظهار مسرت میکردند، بدون اینکه معنی حقیقی آنرا بفهمند؛ طولی نکشید یک اختلاف شدیدی بین طبقات بظهور رسید؛ حتی بعضی از کسانی که در روزهای اول خودشان را بیرق آزادی میدانستند در این ایام در پس پرده بر علیه آن مشغول فعالیت شدند؛ میرهاشم و میر ربیع برادران و امثال آنها در رأس این اغفال شدند؛ طولی نکشید که مستبدین و آزادیخواهان بکلی از هم جدا شده و دو طبقه متخاصم تشکیل دادند، این دو طبقه یکی عمال دولت و دیگری منورین افراد، کسبه و صنعتگران بودند، پس از توپ بستن شورای ملی سه شنبه دوم تیرماه مطابق بیست سوم جمادی الاول ۱۳۲۶ این اختلاف بشدت اشد خود رسید و ابراز رشادت طبقه ملی خارج از شرح و بسط است خیلی میل داشتم که طرز تشکیل اردوی ملی را شرح بدهم که باچه احساساتی در سر دفترها حاضر شده و باو طلبانه نام نویسی میکردند، و باچه شوق و ذوقی میخواستند اسلحه برداشته با اردوی ملی بطرف تهران حرکت بکنند تا آزادیخواهان را نجات دهند، (ومن باسن ۱۸ ساله در این دفتر نام نویسی کرده بودم) باوجود همه این احساسات و غلیان ملی اشخاص مطمئن و دانشمند میدانستند که بدون اتحاد و اتفاق از روی اصول حزبی این اقدامات به نتیجه نخواهد رسید باید اقدام اساسی کرد. درچنین ایامی که هر کس سر کلافه را گم کرده بود مرد قوی قلب و با تدبیر و مطلع مثل علی مسیو قد علم کرده و شالوده فرقه اجتماعیون عامیون را طرح ریزی کرده و این مرد وطن پرست با فداکاریهای فوق العاده این فرقه را اداره میکرد، سازمان این فرقه خیلی مفصل است و در این صحبت مختصر نمیتوانم بگویم فقط میشود از اساس آن تذکراتی داد.

مرکز فعالیت این حزب کاملاً مجرمانه بوده و بطوریکه نام او را مرکز غیبی میگفتند و یکمده کسانی مثل مرحوم حاج رسول صدقیانی، حاج علی دوافروش، یوسف خزدوز (۲)، حاج علینقی گنجه، میر علی اکبر سراج، و

۱ - در مجموعه قوانین دوره اول و دوم فرمان مشروطیت ۱۴ جمادی

الثانیه ۱۳۲۴ مندرج است.

۲ - یوسف خزدوز بدستور کمیته مرکزی حزب اجتماعیون عامیون بجهاتی که بر مؤلف معلوم نیست، ترورش.

عده دیگری بارهبری علی مسیو کمیته مر کزی را تشکیل میدادند این کمیته با فرقه هم نام خود در قفقاز رابطه سیاسی داشته است . در درجه دوم رؤسای حوزه هائی بودند که هر کدام زیر دست خود ۱۱ نفر عضو داشتند ولی اینها مدت مدیدی بغیر از شبهای تاریک و مکانهای بی چراغ که مبادا هم دیگر را بشناسند بایکدیگر روبرو نشدند و آشنائی پیدائی نکردند یعنی هر ۱۱ نفر دستور حزبی را از سر پرست خود دریافت میکردند و خطرناکترین دستورات کمیته مر کزی بدون جزئی تخلف بموقع اجرا گذاشته میشد ، روزهای اول که تشکیل این حزب مورد تمسخر فراشها و فراشباشیها واقع شده و خیال میکردند این سازمان را بایک اقدام کوچک نابود خواهند کرد ولی طولی نکشید که به اشتباه خود پی بردند و عملیات این حزب يك نزول غیر قابل وصفی در ارکان تشکیلات و افکار فراشها و فراشباشیها انداخت .

امروز از کلمه فراش و فراشباشی طبقه جوان مامطلبی درک نمیکنند ولی آنهائی که یادهای دلخراشی از آن دوره دارند وقتی که نام فراش و فراشباشی را میشوند موء در بدنشان راست میشود کافی است که از عملیات آنها يك مثالی بیاوریم :

کریم نامی که عضو حزب اجتماع یون عامیون بود و در اجرای دستورات هیئت مر کزی بی باک و متهور میبود در گردش شب از طرف دسته های فراشهای محله گرفتار شده فراشها این فدائی را بیاتوق فراشباشی برده در يك زیر زمین چهار میخ کشیده و روی بدن او شمعهای زیادی روشن و نصب کرده و تا بایات سوختن شمعها خواسته بودند که او اسرار حزب را فاش کند ولی وقتی که موفقیت حاصل نکرده بودند او را زنده قطعه قطعه کرده و بزندگی این میهن پرست خاتمه داده بودند .

مثال دیگر: - حسن آقا نام مجاهد را زندانی و يك پای آنها در کند و زنجیر کرده و دستهای او را نیز بسته و هر روز شلاق زده و پول میخواستند یکروز فراش فکر تازه کرده و از قوطی عقری بی نزدیک پای زندانی انداخته و از زندانی پول میخواهند و التماس و خواهش حسن آقا بجائی نمیرسد بالاخره زندانی با پای چپ خود بایک ضربت عقر را میکشد ، فراش از این عمل او سخت عصبانی شده و او را بیاد فحش و ضربات شلاق گرفته و هی میکفته است که فلان فلان شده عقر دولت را میکشی ؟ ای بابی عقر دولت را میکشی ؟

این قبیل اعمال وحشیانه یکی دوتا نبود هر فردی از افراد این حزب

از چپ بر راست : ۱ - حسن خان ۲ - کریم طاهرزاده
 از عکسهای زمان انقلاب آذربایجان این عکس گویا در تاریخ ۱۳۲۹
 هجری انداخته شده است این افسری که با اینجانب عکس برداشته یکی
 از مجاهدین میهن پرست میباشد و نامش حسن خان برادر حسین خان که در
 يك جنگ با صمدخان شجاع الدوله بدست سربازان او اسیر شد و تیر باران
 گردید میباشد. نایب حسن خان هنوز زنده و در تبریز اقامت دارد
 مهندس طاهرزاده بهرادر

که دست فراشها میافتادند سر نوشت مشابهی پیدا میکرد بنا بر این در مقابل این تشکیلات مفصل آدم کشی و وحشی گری يك حزبی که اعضای او عبارت از عده کسبه و صنعت گر بودند چه فداکارها و چه رشادت هائی میبایست از خود بروز بدهند تا پی این کاخ وحشی گری و استبداد را واژگون سازند. حزب اجتماعيون عاميون از دادن تلفات جانی و مالی مضایقه نکرد خدمات غیر قابل شرح و توصیفی انجام داد و خیلی ناگوار است که ما بدانیم صدی نود این فدائیان حقیقی در راه آزادی نابود شده و چراغ خانوادگی آنها برای ابد خاموش شد. برای مثال، خود مر حوم علی مسیو، یوسف خزدوز، شیخ سلیم، حسین باغبان، محمد صادق خان چرندابی، موسی خان عموزاده نویسنده و صدها فدائیان دیگر را می شود نامبرد.

برای درود بر روح پاک این فدائیان راه آزادی بعضی از این مردان پاک را نام میبریم . -

حاج محمد میراب، میرزا آقا بالا معروف به مکتب دار، ملاح حمزه خیابانی، میرزا غفار واعظ چرندانی، میرعلی اکبر لیل آبادی، شیخ - الاسلام ششکلانی، قلعه بان باشی، میرعلی اکبر و یجویه، حسن آقا چرندانی. يك عده دیگر از اعضا این حزب که از تبریز بققاز مسافرت کرده و در آن ایام بنام مجاهدین ققاز وارد تبریز شده بودند بدین قرار بودند .

مشهدی حسن خیاط، مشهدی محمد علی کلاهدوز، داروغه، تقی اف، علی اکبر خان برادر میرزا جلیل مدیر روز نامه ملانصر الدین، مشهدی اسماعیل، «نابود کننده شجاع نظام» اسدخان صادق عمواوغلی، حسن آقا و «داد بیگ» نام بردگان بادونفر گرجی در شبی که باردوی عین الدوله در باسمنج هجوم برده شد بشهادت رسیدند» باید این را هم تذکر بدهم که این فرقه در حدود هزار و سیصد و بیست و شش قمری تشکیل و تا ورود سربازان روسیه نزاری که اوایل ۱۳۲۹ هجری قمری بوده ادامه داشت گویانکه اوایل عده یادی از فراسها و فراسباشیها عبارت دیگر گروه ناپاک با تغییر لباس و نام وارد این حزب شدند و بنام پاک این حزب صدماتی وارد کردند .

نوشته آقای مهندس طاهرزاده بهزادر اینجا خاتمه یافت . مؤلف قبلا متذکر شدم که ع . ای مستبد وقتی نتوانستند برویه پیشین خود دوام بدهند با همان نقیاد استبدادی خود بلباس مشروطه درآمدند ؛ در تبریز نیز این عمل نظایر داشته است باین معنی که عده ای مستبد بحزب سیاسی پیوسته و در تخریب آن کوششها کرده بودند !

ذات نا یافته از هستی، بخش

کی تواند که شود، هستی بخش

بطور کلی دربارهٔ مشروطیت میتوان نتیجه را باین نحو خلاصه کرد:

انقلاب مشروطیت ما متوقف ماند و بطور بایسته و شایسته بشمر نرسید؛

انقلاب هنگامی ثمر بخش میشود که در پشت سوختن ها، وسائل ساختنهای
بمفهوم واقعی تولید انقلاب آماده گردیده باشد.

بر انداختن اصول پوسیده فتودالین و نگون ساختن کاخهای ستمگری

حتماً مستلزم برافراختن اصول نو، فرهنگ نو، صنایع نو و یکانبزه کردن
کشاورزی است.

از این انقلاب بمفهوم واقعی طرفی بسته نشد، امید میرود عاقبت از

زحمات و فداکاری جان بازان و از خود گذشتگان واقعی انقلاب مشروطیت

نتیجه ای مثبت بدست آید زیرا این کلمه در گوشهای اولادان وطن طلبین

انداخته و آنطوریکه شایسته میباشد این نهال آزادی را بشمر رسانده و
بارور خواهند کرد.

۳- قرارداد ۱۹۰۷

بمباران مجلس شورای ملی ایران و انهدام مشروطیت

دردورانی که سلطه و قدرت با دول بزرگ و جابر بود ملل کوچک و بویژه ملت‌هایی که دارای منابع حیاتی از قبیل نفت، آهن، پولاد و دیگر مواد اولیه بودند زیر چنگال بیرحمانه صاحبان اقتدار و نفوذ در بدترین شرایط عمری بتلخی بسیار و جان‌کندن تدریجی میگذرانند!

یکی از این دولتهای جابر را باید روسیه تزاری نام برد، این دولت قبل از شروع جنگ با ژاپن قریب پانصد میلیون ملت چین را مانند مومی درمشت نابکار خود داشت و بهر شکلی که میخواست، میساخت!

اکثر قراردادهای ۹۹ ساله با چین مظلوم منقذ و شیرۀ حیاتی‌اورا مانند زالو میمکید و در مکیدن خون ملت‌ها حرص و ولع عجیبی بکار میبرد تا در سال ۱۹۰۴ ژاپن که مدت‌ها ناظر بر این اوضاع تطاول و غارتگری روسیه بود دیگ طمعش بجوش آمد و بر آن شد که این خان بغمارا بیا طور کلی از آن خود سازد و بالا اقل سهمی ببرد، این اندیشه نابکارانه دولت جابر دیگر یعنی ژاپن همچنان تقویت میشد تا بدولت روسیه اعلان جنگ داد.

روسیه چون از منافع بیکران چین نمیتوانست چشم‌پوشد و از طرفی خود را قادر بمقابله با ژاپن میدانست جنگ را قبول کرد.

بیکاران دو دولت خونخوار در روز ۲۷ ژانویه ۱۹۰۴ با شدت هر چه قویتر شروع گردید.

روسیه تزاری چون از داخلۀ خود مخصوصاً از ناحیه آزادبخواهان

در بیم بود، این واهمه‌اورا ناگزیر ساخت دست استمداد بطرف آزادبخواهان دراز و در صدد برآمد که از روحیه ناسیونالیستی که در آن عصر صفت ممدوحی بشمار میرفت و جای خود را بیستم مترقی‌تری نداده بود، استفاده نماید.

بازادبخواهان چنین وانمود کردند که وطن در خطر است. ما با ژاپن در جنگ هستیم، بهتر است فعلاً اختلاف را کنار گذارده تکلیف ژاپن را بکسر کنیم و پس از حصول موفقیت و شکست ژاپن باز ممکن است هر یک در ابراز عقیده و سابقه راه قبلی را پیمائیم.

بعضی از ناسیونالیستها این پیشنهاد را قبول و در صفوف جنگجویان

داخل و بطرف فرونت روانه شدند .

طولی نکشید که این جنگ بضرر دولت روسیه پایان یافت یعنی در اواسط اکتبر ۱۹۰۵ بشکست قطعی روسیه تمام شد و سیادت او در چین قهرآ برآین تفویض گردید .

برای ملت فلك زدهٔ چین فرقی محسوس نبود زیرا زالوئی رفت و زالوی تازه نفس دیگری بجایش نشست و بدتر از زالوی سلف شروع به مکیدن بقایای خونس کرد .

در آن دوران افق سیاسی کشور ما نیز مانند چین تیره و بلکه بدتر از چین بود چه آنکه چین در زیر لگدچکمه های سر بازان يك دولت قوی مانند روس با ژاپن جان میداد ولی ما از دوسود چارتهاجم شده و بدبختی بزرگتر این بود که این دو همسایهٔ قوی برای توازن سیاسی و حفظ منافع خود در صدد برآمدند به عوض و معوض های سیاسی پردازند ، در ایران نیز منافع اقتصادی و سیاسی خود را با تهیهٔ يك قرارداد کاملاً برخلاف اصول بین المللی و برخلاف قواعد انسانی تأمین سازند .

تنظیم و مبادلهٔ این قرارداد که مدتها بطور محرمانه بر روی مواد آن بین دولتمردان روس و انگلیس مباحثات طولانی میرفت ، معلول پیشرفت سریم نفوذ روس در آسیا بود .

این پیشرفت از لحاظ بمخاطره افتادن هند سیاستمداران انگلیسی را بر آن داشت که موقعیت خود را ابتدا در افغانستان و سپس در تبت و ایران مستحکم سازند !

روسیه نیز چون آقائی ، حکمفرمایی و اقتدار و مخصوصاً بهره گیری از چین و نفوس کثیر و مظلوم آنرا از دست داده بود کاملاً میل داشت منافع از دست رفته را در جای دیگر بدست آورد و خسارت خود را جبران نماید . بنابراین ، طرفین ؛ انعقاد و مبادلهٔ قرارداد ۱۹۰۷ را کاملاً بنفع خود تشخیص و در ۳۱ اوت ۱۹۰۷ دولتمردان مذکور آنرا امضا نمودند .

نگارنده برای استحضار نسل معاصر ؛ عین قرارداد مزبور را از اینجمله که در آغاز انقلاب مشروطیت ما (مانند سرخری) بمیان آمده ، عیناً در این جا نقل میکنم تا معلوم شود انگلیس ها از مشروطیت ما چگونه حمایت می کردند ؛ متن فرانسه و ترجمهٔ فارسی این قرار داد در تاریخ ۱۵ شعبان ۱۳۲۵ ، هجری قمری برابر ۲۴ سپتامبر ۱۹۰۷ میلادی توسط « سراسپرینک رابین » وزیر مختار انگلیس در ایران ضمن مراسلهٔ زیر ترجمهٔ سعدالدوله وزیر امور خارجهٔ ایران « دشمن مشروطه و مشروطه خواهان . » فرستاده شد .

مراسله: «جناب مستطاب اجل اکرم افخم را با کمال احترام تصدیق افزا میگردد بموجب دستور العملی که از دولت متبوعه دوستدار رسیده شرف دارم که صورت ترتیب منعقد فیما بین دولتین انگلیس و روس مورخه ۳۱ اوت ۱۹۰۷ را تا اندازه که راجع بدولت علیه ایران است لفاً ابفاد دارم محض تسهیل قرائت نوشته مزبور ترجمه غیر مستند آنرا بنسخه فرانسه الحاق داشت محض احتراز از هر گونه اشتباه نیز باید اظهار بدارم که مسلم است نسخه فرانسه سندیت خواهد داشت صورت این قرار دادرسمأ بدول معظمه ابفاد خواهد شد و بزودی نیز انتشار خواهد یافت.»

مقدمه ترجمه فصول معاهده دولتین روس و انگلیس راجع بایران که در یاد داشت سفارت روس بوزارت امور خارجه ایران ارسال شده . چنین است :

مقدمه :

«بفضل الهی ما نیکلای دوم امپراطور بل استقلال کل ممالک روسیه و مسکو و کیو و ولادیمیر و نوگروود پادشاه غازان و حاجی طرخان و لهستان و غیره و غیره اعلام میداریم بموجب موافقتی فیما بین ما و اعلیحضرت پادشاه انگلستان و امپراطور هندوستان حاصل شده بود و کلای مادر بطرز بورغ بتاریخ ۲۸ ر ۳۱ اوت ۱۹۰۷ قراردادی را که راجع بکارهای ایران و افغانستان و تبت و شرح آن کلمه بکلمه از قرار تفصیل ذیل است منعقد و ممضی داشتند.»

متن قرارداد

اعلیحضرت امپراطور کل ممالک روسیه و اعلیحضرت پادشاه انگلستان و امپراطور هندوستان چون از روی صداقت مایل بودند که بارضایت طرفین بعضی مسائلی را که در آسیا دولتین در آن ذی منفعت بودند تسویه نمایند مصمم شدند که بمقد موافقتی از هر گونه اختلافات فیما بین روسیه و بریطانیه جلوگیری نمایند و باین مقصود امپراطور روسیه و ایزولسکی وزیر امور خارجه را و اعلیحضرت پادشاه انگلستان و ایرلاند و امپراطور هندوستان سر نیکولسون سفیر کبیر خود مقیم در بار روسیه را و کیل خود قراردادند و ایشان بعد از اراء اختیار نامجاب خود که صحیح و معتبر بود مراتب ذیل را مقرر داشتند :

فصل اول

دولت بریتانیا متعهد میشود که در ماوراء خطی که از قصر شیرین شروع شده از اصفهان و یزد و خواف گذشته بنقطه ای در سرحد ایران در

مقطع حدود روسیه و افغانستان «ذوالفقار» منتهی میشود برای خود امتیازی خواه تجارتی باشد خواه سیاسی از قبیل امتیاز راه آهن و بانک و تلگراف و حمل و نقل و بیمه و غیره تحصیل ننماید و از رعایای انگلیس یا دولت دیگر در تحصیل این امتیازات تقویت نکند و در صورتی که دولت روسیه در تحصیل این قبیل امتیازات تقویت بکند دولت انگلیس بطور مستقیم یا غیر مستقیم تعرض ننماید.

بدیهی است محل مفصله فوق قطعه ایست که دولت بریطانیا متمهد میشود در آنجا در صدد تحصیل امتیازی نباشد

فصل دوم

دولت روسیه از طرف خود متمهد میشود که در موارد خطی که از سرحد افغانستان از «گزیک» شروع شده از بیرجند و کرمان گذشته ب بندر عباس منتهی میشود برای خود امتیازی خواه تجارتی باشد خواه سیاسی از قبیل امتیاز راه آهن و بانک و راه و حمل و نقل و بیمه و غیره تحصیل نکند و در صورتی که دولت انگلیس در تحصیل این امتیازات تقویت بکند دولت روسیه بطور مستقیم یا غیر مستقیم تعرض ننماید بدیهی است محل مفصله فوق قطعه ایست که دولت روسیه متمهد میشود در آنجا در صدد امتیاز نباشد.

فصل سوم

دولت روسیه متمهد میشود که بدون مذاکره و قرارداد با دولت انگلیس از این که در وسط خطوط مفصله در مواد ۱ و ۲ امتیازی بر رعایای انگلیس داده شود مخالفت ننماید و همچنین بریطانیا در باب امتیازی که بر رعایای دولت روسیه در نقاط مزبور داده شود همین تعهد را مینماید تمام امتیازات که فعلا در نقاط مفصله در مواد دوم موجود است بحال خود باقی خواهد بود.

فصل چهارم

واضح است که عایدات گمرکات ایران غیر از گمرکات فارس و خلیج فارس که محل تأدیه اصل و فرع قروضی میباشد که دولت ایران از بانک استقراضی و رهنی ایران تا تاریخ امضاء این قرارداد نموده است کماکان بهمان مصرف خواهد رسید واضح است که عایدات گمرک ایران در فارس و خلیج فارس و نیز عایدات صید ماهی در کناره بحر خزر که معلق بایران است و همچنین عایدات پست و تلگراف کما فی السابق بمصرف استقراض خواهد رسید که دولت ایران از بانک شاهنشاهی تا تاریخ امضاء این قرارداد نموده است.

فصل پنجم

در صورتیکه در استهلاك يا در تأديقه تنزِيل قروض ايران از بانك شاهنشاهی ايران و بانك استقراضی و رهنی تا تاريخ امضاء اين قرارداد نموده است بي ترتيبی بروز نمايد و اگر مقتضی بشود که در عايداتي که محل استقراض است که از بانك استقراضی و رهنی ايران شده است روسيه در تقاطعی که در ماده دوم ذکر شده است نظارت نمايد و اگر برای دولت انگليس اقتضا نمايد که در عايداتي که در ماده اول اين قرارداد ذکر شده است نظارت نمايد دولتین روس و انگليس متعهد میشوند که قبل از وقت دوستانه مبادله افکار نموده در اقدامی که برای نظارت بايد بکنند اتفاق کرده از اقدامی که مغایر اساسی اين قرارداد باشد احتراز نمايند .

پنج ماده ای که راجع بایران بود درج شد بقیه مواد مربوط یسایر نقاط آسیا است که بدرج آن نیازی نیست .

در پاسخ مراسله سراسرینک رایش وزیر مختار انگليس بتاريخ ۲۵ رمضان ۱۳۲۵ هجری قمری شرحی بامضاء مشیر الدوله وزیر خارجه ایران صادر شد که با حذف قسمتهای تعارفات دیپلماتیک کوتاه شده مطلب نامه این است : « تصدیق خواهید کرد قرارداد مزبور فیما بین دولتین قویشوکتین انگليس و روس منعقد شده بنابراین مفاد آنهم راجع بدولتین مرقومتین که قرارداد را امضا کرده اند خواهد بود و دولت علیه ایران نظر باستقلالیه که بفضل خداوند متمال بخودی خود دار است کلیه حقوق و اختیاراتی را که از استقلال تام این دولت علیه حاصل است از اثر نفوذ هر قسم قراردادی که مابین دویا چند دولت خارجه در باب ایران منعقد شده یا میشود اصولاً و حتماً مصون و محفوظ میدارد . »

نامه وزارت امور خارجه بآراء رعایت نزاکت سیاسی خوب تنظیم و قرارداد مذکور را رد مینماید و در دنباله نامه چنین مذکور است : « در باب وجوه استقراضی هم بدیهی است که دولت علیه فصل قراردادهای را که در این باب منعقد شده بدون تخلف رعایت خواهد نمود »

دولت روس در قرارداد مذکور وی تیختر فرعونیه که داشت هیچگونه اشاره ای بقراردادهائی که قبلاً در باره استقراض بین او و ایران مبادله شده بود ننکرده و این بار ایران را بصورت لقمه چرب و نرمی باموافقت حریفش « و باتزاید نفوذ در قسمتهای مهمی از ایران » زیر دنداناش گذاشت و مشغول جویدن و فرو بردن شد . سرادارد گیری وزیر امور خارجه انگليس مطابق اسناد موجود بانی

ضربت بر استقلال ایران معرفی شده و با انعقاد این قرارداد میخواست جلو توسعه نفوذ سریم روس را بگیرد و بهمین لحاظ در تقسیم مملکتی که دروازه‌های هند محسوب شده و میشود همت گماشت و بطوری که در نقشه صحیح و سند تاریخی ضمیمه ملاحظه میفرمائید ایران را به سه قسمت منقسم نمود، قسمتی را که شامل تهران و ایالات شمالی و غربی و شمال غربی و شرقی میشود بروسیه داد قسمتی را در جنوب که شامل گزیک مرز ایران و افغانستان میشود و از آنجا بکویر لوط سپس بکرمان و به بندر عباس منتهی میشود بخود اختصاص داد؛ منطقه سوم را هم که عملاً زیر نفوذ خود داشت بنام منطقه آزاد نامید.

فعلاً این موضوع را دنبال نکرده و بشرح مقایسه نقشه ای که آقای وحید مازندرانی در کتاب خود چاپ کرده با نقشه ای که اینجانب با زحمت بدست آورده و در این کتاب بنظر خوانندگان میرسد مبادرت میورزم.

نقشه کتاب آقای وحید مازندرانی اولاً دارای اشل نیست دوم عراق عرب را که در آن زمان جزء مملکت عثمانی بوده کشور مستغلی نشان داده و مملکت عثمانی را ترکیه نامیر کرده است. چهارم - تاریخ نقشه معلوم نیست. از همه مهمتر اینکه این نقشه فاقد نشان دادن جزایر بحرین که صد درصد متعلق بایران بوده و بایستی باشد و هست، میباشد.

نقشه ای که اینجانب برای این قرارداد بدست آورده ام و ملاحظه می فرمائید، مورخ سال ۱۳۳۹ هجری قمری یعنی درسی سال پیش بدو رنگ چاپ شده است قسمت منطقه روس سبز، منطقه انگلیس، قرمز، منطقه آزاد سفید است. این نقشه میرساند که دولت ترکیه را که آل اتاترک هنوز تشکیل نداده و با درشرف تشکیل بوده است زیرا آن کشور را بنام « مملکت عثمانی » قلمداد کرده است. با این توضیحات لازم نگارنده در صحت این نقشه هیچگونه تردیدی ندارم.

اینک دنباله مطلب:

مرحوم مشیرالدوله رونوشت نامه مورخ ۲۵ رمضان ۱۳۲۵ راجعه نمایندگان سائر دول مقیم تهران ارسال داشت. بریچمن امرسن وزیر مختار امریکا مقیم تهران در جواب نوشت: «خاطر جمع می میدهم که دولت متبوع دوستدار نسبت باین دولت علیه و اشکالاتی که واقع شده است با نیت صافی و دلسوزی امیدوارند که نهایت سعی را در انتظام مخالفت آن مرعی خواهند داشت.»

این قرارداد پس از علنی شدن در نظر آزادیخواهان ایران با نفرت تلقی و در سایر دول دموکرات نیز تأثیر نامطلوب و بلکه تأثیر زننده کرد. سفارت ایران مقیم لاهه نوشته بود «... یکی از مطالب مهم مندرج در این قرارداد که طرفین تمهید کردند مسئله بیطرفی در آسیا است باین معنی که بعضی از دول آسیا را بیطرف قرارداد و باین واسطه رفع اختلاف مابین خودشان نموده و طوری نمایند که دیگر دول اروپا در آتیه آسیا و مسئله سیاست آنرا مورد واسباب منازعه و اختلاف خود قرار ندهند در هر صورت فواید این عهدنامه بدیهی است برای دولتین متعاهدین است و برای کشور-های ضعیف و ناتوان زیانش بسیار.

وزیر مختار ایران در لندن چنین اظهار نظر کرده بود « با این وضعی که ایران دارد قرارداد بین روس و انگلیس با اینکه تعیین منطقه نفوذ نموده و در باب رهن و استقرضات شرایط قرارداد و اندوخته‌ها برای ایران بهتر است؛ خاک بر فرق چنین سفیری، يك مرد آزاده وطن پرست يك نو کردلسوز ایران، يك مرد باوجدات و يك انسان بتمام معنی؛ یعنی مستمر مورگان شوستر که با فشار همان روسهای جابر از مالیه ایران برکنار و بمیهن خود بازگشت نمود، در کتاب خود موسوم باختناق ایران درباره این قرارداد چنین نوشته است:

« قرارداد ۱۹۰۷ چیز مسخره و برتر و برتری بود و نمیتوانست برای روس و انگلیس در منع اسلخام میجر استوکز جهت زاندار مری ایران دلیلی باشد. زیرا در مقدمه همان قرارداد تصدیق و تصریح شده که روس و انگلیس تعهد دارند که تمامیت ارضی و استقلال ایرا را محترم شناخته و تماایل صمیمانه خود را برای حفظ نظم صلح آمیز و ترقی، در سراسر ایران اعلام داشته اند و یکی از اصول اولیه حق حاکمیت يك کشور آنست که در اداره امور داخلی لااقل در حدود حقوق بین المللی مختار باشد. رجال و محافل انگلیسی و کارگردانان حکومت هند که احساسات شدید ضد روس داشتند با قرارداد ۱۹۰۷ بصورتیکه امضاء شده بود مخالف بودند و بیشتر آنرا برله روسها میدانستند برد کرزن در تاریخ ششم فوریه ۱۹۰۸ در مجلس اردما گفت خطر حقیقی برای هندوستان از نقطه ای است که در منطقه نفوذ روس واقع شده و آن راه خلیج فارس است. «منظورش بندرعباس بود» لرد کرزن عقیده مند بود که انگلستان با امضاء این قرارداد سیاست دیرین آسیائی انگلیس را فدای مقتضیات دیپلماتی اروپائی ساخت و این کار خیانت نسبت با اعتمادی بود که ایرانیها در طی نیم قرن بدوستی

انگلستان نموده بودند. ارد کرزن درست میگفت و در باره مخالفت با این قرارداد زبان بخش با استقلال و تمامیت ارضی ایران از گوشه عزت خارج شده و علناً گفت « گمان نمیکنم این قرارداد از لحاظ قسمت ایران منتهی بامنیت هندوستان و یا استقلال ایران بشود و یا موجبات تأمین صلح و آرامش را در آسیا فراهم سازد و باز گفته بود که این قرار داد نه فقط در نظر ایرانی ها و خارجی ها بمنزله قصد تقسیم ایران تلقی خواهد شد بلکه روسیه حتی يك لحظه هم خود را حقیقتاً پابند اصولی که در مقدمه قرارداد قید شده نخواهد دانست. ارد کرزن درست میگفت در بمباران مجلس شورای ملی ایران حدس او بیشتر صائب جلوه خواهد کرد.

در بالا متذکر شدم قسمت سوم که بنام منطقه آزاد نامیده میشد، عملاً زیر نفوذ منطقه انگلیس بود، از لحاظ کم کردن طعم روس ها علی الظاهر آن منطقه را بصاحب خانه واگذار نمودند. اینک براین گفته شامدی اضافه میکنم و آن اینست که پس از پیدایش تحول عظیم جهانی بدست زحمتکشان خیلی از اسرار بیرون ریخته شد و بسیاری از راز های نهفته علنی گشت: منجمله دولت نو بنیاد اتحاد جماهیر شوروی در نوامبر ۱۹۱۷ مواد عهدنامه سری موسوم به: موافقت نامه بیست و هشتم ماه مه ۱۹۱۵ را منتشر ساختند. بموجب این قرارداد سری روسها قسطنطنیه و تنگه های داردانل را تصرف میکردند، و انگلیسها در عوض تمام منطقه بیطرف یعنی منطقه آزادی که بین دو منطقه نفوذ روس و انگلیس در ایران واقع شده بود بر منطقه خود افزایش میدادند، و در نتیجه اجرای قرارداد ۱۹۱۵ روسهم در شمال ایران آزادی عمل بطور مطلق پیدا میکرد. با این وسف سردار واری وزیر امور خارجه انگلیس بر سر سفیر ما شیر ما لیده و بنحویکه بجه ای را گول بزند. گفته بود صحبت تقسیم ایران بمنطقه نفوذ در بین نیست، ما استقلال و تمامیت ارضی ایران را در این قرارداد تضمین کرده ایم. منظورش رفع رقابت و ایجاد صلح و سازش است، گمان دارم وقتی دولت ایران متن آنرا دید ایرادی نگیرد و اگر دولت ایران هیچیک از ما امتیازی ندهد در حقیقت این قرار داد را کلن لم یکن کرده است!

این قرارداد زبان بخش در هر کجا که عواطف انسانی و انسان دوستی وجود داشت تولید نفرت و انزجار کرد، مطبوعات اروپا و ایران نیز شروع بتجزیه و تحلیل و انتقاد و انزجار نمودند.

روزنامه «نویه ورمیا» چاپ پترزبورگ نوشته بود تا بحال در

تاریخ سابقه ندارد که يك مملکت آزادی را مانند ایران دودولت بین خود تقسیم نموده باشند و امروز این مسئله واقعیت یافته است .
 یکی از رجال ایران از قول مطبوعات کشورهای روس و انگلیس گفته بود که بهتر از این لفه خداداد هیچوقت بگلوی هیچیک از دول سرازیر نشده بود . دولتین روس و انگلیس سرزمین ایرارا بدون اینکه جنبنده صدا کنند در نهایت آسانی و کمال راحتی و بدون کشمکش و بالاخره بدون جنگ فیما بین خود تقسیم کردند !

در شماره ۲۷ دسامبر ۱۹۰۷ همین روزنامه شرح خشن و تندی مبنی بر این که بصداقت و دوستی روسیه شك و تردید میبرد منتشر ساخت . مجدداً مقاله دیگری تحت عنوان « بریطانیای کبیر و آلمان » مبنی بر يك پیش بینی منتشر ساخت و کوتاه شده آن این است : قرار داد ۱۹۰۷ ممکن است هم باعث صلح و هم موجب جنگ شود ؛ غلبه با کدام يك خواهد بود بستگی برویه سایر دول و خود ما دارد زیرا بواسطه دوستی با انگلیس ها دولی را که تاحال با او دشمن بودند باخود دشمن و دولی را که با او دوست بودند باخود دوست میکنیم .

روزنامه « بورس گازت » نوشته بود : شکل این قرار داد بیسابقه است و جای تعجب نخواهد بود هر گاه دولت ایران که بدون اطلاع او اینکار شده است اظهار عدم رضایت بنماید .

روزنامه « کلن گازت » آلمانی نوشته بود انگلیس و روس البته میتوانند مابین خودشان هر قرار دادی که میخواهند منعقد نمایند ولی این قرار داد نمیتواند سایر ممالک را از ایران مستقل بکنار دارد . حال که روس و انگلیس برای خود منطقه منافع و نفوذ معین کرده اند سایر ملل هم آزاد خواهند بود و این بستگی بقابلیت و لیاقت خود ما نیست .

ادوار برون انتقاد شدیدی در « آلبانی رویو » نوشته و گفته بود که ایرانیان انگلستان را حامی آزادی میشمردند و بسبب این قرار داد از آن عقیده برگشته اند . همین روزنامه نوشته بود قید حفظ استقلال و تمامیت ایران را هم که در مقدمه جاداده اند حیل و تزویر میشمارند زیرا که در خود قرار داد در واقع ایران تقسیم شده

روزنامه « دیلی نیوز » آزاد بخواه چاپ لندن نوشته بود : کسانی که مخالف قرارداد بودند این عمل را گناهی نسبت به عالم آزادی میدانستند ولی ممکن است این قرارداد بدتر از گناه یعنی خطای محض باشد اساس این قرار داد وقتی گذارده شد که روس دولت بزرگی بود و ژاپن ما را از حمله

روس ایمن نساخته بود و ایران طعمه خوبی بنظر میآمد که منتظر درنده بود.

چون نوشته های دلیلی نیز بمناسبت آغاز مشروطیت ما و بحث در آن باره جالب است با وجودی که ضیق صفحات کتاب اجازه نمیدهد مهندسان میتوان از درج آن غفلت ورزید در دنباله مقاله خون مینویسد: نفوذ مادر ایران در موقع جنگ ترانسوال تقریباً از میان رفته بود و تعرفه جدید گمر کی ایران بنفع روسیه بود تجارت مارا از بین برد در چنین وقتی امضاء قرارداد با روس سیاست عاقلانه بود و بدین ترتیب ممکن بود هند را از حمله روس محفوظ بداریم و قسمتی از تجارت خود را در ایران برای خود نگهداریم ولی از آنوقت تا بحال اوضاع شرق میانه بکلی تغییر یافته و بواسطه شکستی که بروس رسید هیچ در قوه ندارد که با انگلستان و ژاپن مقابله نماید و از همه مهمتر تغییری است که در ایران روی داده سه سال قبل ایران عبارت بود از شاهی و درباری و وزرائی رشوه خوار تجارت و مملکت همه آماده تصرف و در ملت ایران آثاری از زندگی و بهبودی نبود، امروز ایران بیدار شده هوش ملی و استقلال بسرش برگشته و بانهایت جدوجهد و شور و فکر اصلاح کار خود از روی اساس پارلمانی افتاده با این وصف تمام اوضاع دگرگون شده است.

سه سال قبل انگلیس در مواقع دشواری در ایران فقط ملتجی برای و میل روس میتوانست بشود اما امروز نکته در این است که بچه نه و جلب اعتماد خود ایران را بکیم.

دلیلی نیز در دنباله مطلب نوشته است که: در همین شماره عقیده يك شخص محترم ایرانی را در باره قرار داد چاپ کردیم. از خواندن آن شرح معلوم میشود که از حیث شهرت و نفوذ و تجارت خطب بزرگی کرده ایم ما مقام خودمان را در تبت و افغانستان که هیچ محل خطر نبود با این قرار داد ایمن کردیم و در عوض قسمت بزرگ ایران را بدایره نفوذ روس گذاشته ایم در اینصورت جای تعجب نیست که مستر لینچ اینهمه داد و فریاد بر پا سازد. شمال ایران نه فقط از لحاظ تجارت و جمعیت رسایر نقاط مزیت دارد بلکه اهالی آنجا مردمان خیلی مطیع و بصیرند و شمال جایی است است که ماده اصلاح از آنجا پیدا شده است.

در باره قسمتهای اخیر مقاله او اختصاراً ناگزیر از تفسیرم. شمال ایران را خیلی مطیع نام برده است، آری مطیعند ولی در مقابل قانون آنهم قانونی که مردم با خون خود آنرا نوشته اند.

بصیرند از آن لحاظ که نه زیر بار این قرار داد و نه زیر بار قرارداد اوت ۱۹۱۹ رفتند. بطوریکه دلیلی نیوز نوشته است انگلستان مرتکب خطای نا بخشودنی شد و به همین جهت اگر هم بقول خودشان و جاهنی در ایران داشتند از دست دادند .

من در آغاز فصل «انقلاب مشروطیت» خودمان نوشتم که قسمت شمال با قسمت جنوب از لحاظ ایمان بمشروطه و ثبات قدم از یکدیگر متمایز بودند دلیلی نیوز هم مینویسد: شمال ایران جایست که ماده اصلاح آز آنجا پیدا شده است .

و باز مینویسد: ایرانیها که عقایدشانرا امروز درج کردیم در نهایت تلخی و لای باقوت قلب در مقابل این خطر بزرگ خود را نگاه داشته اند . ملت ضعیف یکباره و تنها وقتی میتواند حقوق خود را حفظ کند که بتواند در مقابل قزاق روسی مقاومت نماید . هر عبارتی که محض پنهان کردن تقسیم منطقه تجاری و غیره بکار برند عقیده ما بر این است که کار استقلال ایران ساخته شده، هر قدر کم از ایران باخبر باشیم باز اینقدر از این جنبش اطلاع داریم میدانیم در این نهضت اصلاح طلبانه، روسیه مستبد طبق سیاست خود عمل کرده است. زیرا روس هر وقت دولت ضعیفی را میبیند که میخواهد تجدید حیات نماید سرش را فوراً میکوبد و با همه احتجاجات «روزنامه تایمز» امیدواریم وزراء آزاد بخوان انگلستان خود را از چنین گناه عظیمی کنار بکشند .

روزنامه «تایمز» نوشته بود «پارلمان ایران جاهل است و تا کنون لیاقتی در اجرای قوانین و انتظامات نشان نداده و از اصلاح مالیات عاجز مانده اند شاه نیز هر قدر که میتواند پول در راه تفرقه و فساد اصلاح خواهان صرف میکند و مفتنین هم مداخله دول خارجه را کمک خیالات خود برای دفع اصلاح طلبان میدانند .»

وقتی عبارات اولیه تایمز را مبنی بر نسبت دادن جهالت و عدم لیاقت نسبت به پارلمان خودمان خواندم در شگفت شدم . آقای مدیر تایمز جوابی را که ممکن بود آنروز بار بدهند خودش تلویحاً بخود داده و تصدیق ضمنی نموده است که شاه برای تفرقه و فساد آزاد بخوان هر قدر دلش می خواست پول میداد . الخ. در اینصورت پارلمانی را که کتش را عاقدین قرار داد ۱۹۰۷ بسته بودند انتظار داشتند بیش از آن فعالیت کند. آیا مجال فعالیت

و یا بروز لیاقت به پارلمان ایران دادید که او تکامل و تجاهل بخرج داد ؟ روزنامه حب المتین ایران نوشت که انگلیس از يك طرف جنگ اقصای شرق را برپا نمود و دولت روس را فوق العاده گرفتار و بریشان ساخت

وا از طرف دیگر بهر شکلی که بود خیالات اهالی روسیه را بسمت آزادی معطوف داشت و بعد از فراغت از جنگ با ژابن دولت روس یکسره دچار انقلابات داخلی گردید و تارفت خبر دارشود انگلیس نفوذ و قدرت خود را در سرزمین تبت استوار ساخت .

این قسمتی را که قبلاً نوشتیم در شماره ۳۰ رجب ۱۳۲۵ قمری در مقاله اول حبل المتین مندرج است، این مقاله مفصل است و من باختصار نکات لازم را استنباح کردم . همین روزنامه با شهامت در دو شماره قبل از آن نوشته بود : « سبحان الله کدام تمدن اذن میدهد که برای محافظت هندوستان ، انگلیس مملکت ما را مال المصالحه قرار دهد و روس را در عوض سلب نفوذش در افغانستان و تبت ، از ایالات شمالی ایران عوض کرامت فرماید . »

در شماره دیگری نوشته بود : « همه این کشمکش و منازعه در سر لحاف ملانصرالدین بوده است نه انگلیس از این معاهده به بطرز بورغ و سایر نقاط روسیه دست تصرف دراز خواهد کرد و نه روس از این عهدنامه مالک جزایر اصلی بریطانیا خواهد شد . همانا اگر گذشت و بخششی از هر سمت بطرف مقابل و حریف باشد از خاک دیگران است روس جنوب شرقی ایران را با انگلیس میبخشد و انگلیس شمال و مرکز ایران را بروس عطا و موهبت فرموده است . پس ما باید بفکر کار خود باشیم و دودستی با همه دقت و مواظبت کلاه خود را نگاه داریم و بهیچوجه معتقد باین فصول معاهده که جملگی بر ضرر ما بسته شده نیاشیم . »

یکی از وکلای ایران در پارلمان ایران ، که بنا بر عقیده ابرازی تایمز لندن هم جاهل بود و هم لیاقتی از خود نشان نداد ، درباره این قرارداد در مجلس علنی چنین گفت : « دولتین روس و انگلیس خود میدانند هر نوع قراری با یکدیگر بدهند منتهی نیابستی در این مورد نازک اینطور بر علیه ما معاهده میکنند لیکن حال که کرده اند خود میدانند ولی بقدر سرسوزنی خود را بهیچ کلمه از کلمات آن مقید و پابند نمیدانیم . »

دولتین ایران و افغانستان بر علیه موافقت نامه انگلیس و روس شدیداً اعتراض کردند مع الوصف دولتین روس و انگلیس اعتنائی با فکر عمومی ملت ایران و افغان نکرده عهدنامه ای را که از نظر خوانندگان گذشت بموقع اجرا گذاردند .

اینک مضار علنی و عملی آن برای خوانندگان توضیح میشود .
قبلاً تذکر دادم که اردگرزن در همان موقع اعلام داشته بود این

قرارداد نه فقط در نظر ایرانیها و خارجیها بمنزله قصد تقسیم ایران تلقی خواهد شد بلکه روسیه يك آن هم خود را حقیقتاً پابند اصولی که در مقدمه قرارداد قید شده نخواهد دانست .

اینك شاهد گفته اورا می آورم . هفت سال بعد یعنی در فوریه ۱۹۱۴ سرادوار دگری همان پهلوان عاقد قرارداد بسفیر جدید انگلستان در پترزبورغ نوشته بود : در اینجاشکایت نسبت بطرز اجرا و نتیجه قرارداد در باره ایران موجود است چون قرارداد ۱۹۰۷ بر اصل حفظ استقلال ایران امضاء شده و حالا روسها برای حمایت از شاه بشمال ایران (۱) قوا وارد کردند اگر قونسولهای روس همواره در کارهای ایران مداخله می کنند و من از این جهة حیرتی ندارم چون قبل از قرارداد هم روسها در شمال ایران و در تهران نفوذ و تسلط داشتند ولی اشغال نظامی شمال ایران از طرف روسها و اینکه هیچگونه اثر و علامتی جهة تخفیف این مداخلات دیده نمیشود و علاوه تجارت روس تجارت انگلستان را در شمال ایران از بین برده و بواسطه مشکلاتی که در راهها و جاده های جنوبی ایران هست تجارت مسا بکلی فلج مانده و ممکن است نفوذ بازرگانی روسیه حتی جنوب ایران را که خارج از منطقه اواست فرا بگیرد و این اوضاع در اینجا باعث نگرانی شده و اگر بجای اینکه برای دولت ایران مشکلاتی ایجاد نمایند فقط در صدد باشند قوای ایرانی را مرتب کنند و قشون خود را از ایران بیرون ببرند و دستور بدهند کونسولهای آنها در کارهای مملکت دخالت نمایند در اینصورت امیدواری بیشتری برای تسکین افکار عمومی در اینجا و زمینه بهتری برای پیشرفت کار راه آهن سراسری ایران فراهم خواهد گردید .

نکارنده فعلا وارد این بحث که چرا يك مورخ انگلیسی عمل وزیر امور خارجه مملکت خود را که صد درصد بزبان دولت و ملت ایران بود . تأیید و آنرا با مصالح سیاسی انگلستان عمل صحیحی جلوه داده و یابدفاع از سرادوار دگری پرداخته است . نمیشوم . منظور من از آوردن نامه سرادوار دگری برای تأیید پیش بینی لرد کرزن بود . از اینجهت این نامه را درج کردم که بی بندوباری دولت تزار در عدم اعتنا با اصول معاهداتی که بسته و می بست معلوم و مشخص شود : ملت آزاده روس حق داشت بر علیه چنین دولتی انقلاب عظیم جهانی را برپا سازد تا هم خود و هم همسایگان ضعیف را از شر قلدری آن دولت «شداد» رها سازد .

آن فزاق ایران را که سرادوارد گری درنامه بالا نوشته بود تقویت شود کدام فزاق بود ؟

درج تاریخیچه ایجاد آن بدرازا خواهد کشید . همینقدر کافی است اجمالا با استفاده از تواریخی که در دسترس نگارنده می باشد بریکاد فزاق را برای نسل معاصرو آیندگان معرفی کنیم .

بکدسته سپاه در عهد ناصرالدین شاه بدست صاحب منصبان روس تشکیل گردید و از آغاز تشکیل کوشش لازم بکاررفته و میرفت که این بریکاد و افرادش کور کورانه فرمانبر صاحب منصبان روسی بوده و علاقه ای نسبت به ایران و ایرانیت نداشته باشند . باوجودیکه صاحب منصبان و افرادش از خزانه ملت ایران حقوق می گرفتند ابداً در بند نبودند که در مواقع لزوم بحفظ حقوق ارباب اصلی یعنی ملت ایران بمقتضای نوکری ملت عمل نمایند . این مکتب جا برانه را دولت روس ایجاد نموده بود تا در مواقع مقتضی بسود خود بکار اندازد .

در فصل گذشته نگاشتم که محمدعلیمیرزا نقشه ای را که برای انهدام مشروطیت چیده بود و گروهی از او باشان را در توپخانه گرد آورده بود با تهدیدات شدید مجاهدین تبریز از میان برداشته شد و ناگزیر روی همان امیال سخیف و لثیف خود بطرح نقشه دیگری پرداخت باین معنی از دهه دوم خرداد ۱۲۸۷ برابر جمادی الثانی ۱۳۲۶ که اجرای قرارداد ۱۹۰۷ بشدت خود میافزود برای برانداختن ساط مشروطه و مجلس و تهیه زمینه کامل جهت اجرای قرارداد مزبور بین محمدعلیمیرزا و سفارت روس تبانی شدیدی آغاز و چون کلذل لیاخوف افسر روس در رأس همان بریکاد فزاق ایران قرار داشت رتحت تعلیمات «لشکر قفقاز» که محل ستاد آن در پترزبورغ و تقلیس بود انجام وظیفه میکرد ، جهت اجرای اقداماتی که از سفارت روس بمحمدعلیمیرزا تلقین شده بود ، انتخاب گردید .

برای اجرای مقصود زشت خودشان بر نامه ای تنظیم کردند . ابتدای برنامه حاکی از شوراندن سربازهای سیلاخوری بر مردم بود .

اینکار انجام و در مردم رعبی ایجاد شد . و مردم خواستند بازار هارا به بندند ولی خودشان جلوی انسداد بازار هارا گرفتند .

کار دوم از اجرای برنامه رفتن محمدعلیمیرزا بیباغ شاه بود و رفت .

سوم کشیدن چند تنوب بدروازه های شهر بود کشیده شد .

چهارم ایجاد بینظمی مصنوعی و مداخله دادن قزاق در تأمین شهر بود اینکار هم با دادن سیصد نفر از فوج و صد نفر قزاق با اختیار نظمیه شهر عملی گردید.

راه شمیران راهم بدست سردار فیروز سپردند و آمدند به مجلس گفتند اینکارها را برای امنیت شهر طبق دستور انجام داه ایم و ریختن سیلا خوری ها بکوچه و بازار مهم نبود و با این ترتیب ظاهراً امنیت شهر دستاویز بود ولی در باطن تمام اینکارها برای امحاء آزادی صورت میگرفت و مجلسیان بیخبر و آنانکه خبر داشتند چیزی نمیگفتند زیرا سرسپرده بدر بار بودند.

برای اینکه صف مخالفین خوب آراسته شده باشد و شمع گل و پروانه و بلبل ، همه در گردش حلقه بزنند ، امیر بهادر که چند روز پیش برخلاف آئین ایرانیّت بسفارت روس پناهنده شده بود از سفارت خارج و یکسر بیابان رفت تا هر وقت شاه تصمیم باستحمام گرفت او باشمشیر برهنه داخل حمام شده دم اجانین کند!

روز هجدهم خرداد ۱۲۸۷ قزاق ها در شهر بگردش افتاده در خلم سلاح آزاد بخواهان که بطور انفراد دیده میشدند اقدام میکردند در دنباله این کارها يك بیانیه بنام (راه نجات و امینواری ملت) از طرف محمد علی میرزا در شهر منتشر و نسخه ای هم از آن بایالات و ولایات مخابره کردند.

در ابتدای بیانیه چنین آغاز سخن شده بود:

«ملت قدیم و قویم ایران فرزندان حقیقی و روحانی ما هستند البته خوشوقت نخواهند بود که دولت شش هزار ساله ایشان پایمال هوی و هوس مشتی خائنین خود غرض و خود خواه که بکلی از شرف ملیت دور و از حیث انسانیت مهجورند گردد...»

او آزاد بخواهان و دلباختگان مشروطیت را خائن و خود خواه نام میبرد در جای دیگر نوشته بود که: «صراحتاً بشما میگویم که هیچوجه من الوجوه ممکن نیست بیش از این دولت و ملت خود را دچار حوادث و انقلابات دیده و از اعمال مغرضین صرف نظر فرمایم...»

در اینجا انقلابیون را تهدید کرده و با این حرفهای میان تهی می خواست آنها را از میدان بدر کند.

ضمناً برای فریب مردم نوشته بود «بطوریکه دستخط فرموده ایم و بموم دول اعلان فرموده ایم ایران مشروطه و در عداد دول کنستیتیوسیون محسوب است و کلاً و مجلس شورای ملی در کمال امنیت (!) و قدرت

بتکالیفی که از برای آنها مقرر است عمل خواهند کرد...»

او تصور میکرد و کلای ملت هم مانند امیر بهادر و سعدالدوله و امثال آنها نوکر شخصی او هستند ولی غافل از این بود که قانون اساسی و متمم آن تکلیف هر کس را بصراحت روشن ساخته و هر کسی را از عالی تادانی و وظیفه مشخص مقرر است و شاه نیز فقط از نظر تشریفات و وظائفی دارد منجمه اصل چهل و نهم از متمم قانون اساسی مورخ ۱۴ ذی القعدة ۱۳۲۴ که مشتمل بر یکصد و هفت اصل است چنین مقرر نموده :

«صدور فرامین و احکام برای اجرای قوانین از حقوق پادشاه است بدون اینکه هرگز اجرای آن قوانین را موقوف و یا توقیف نماید.»

استادان او نمیخواستند ملتفت شوند که در اصل سی و پنجمین قانون مقرر فرموده اند «سلطنت و دیعه ایست که بموهبت الهی از طرف ملت بشخص پادشاه مفوض شده»

وقتی محمدعلیمیرزا پشت پا بسوگند زد و بنحویکه خواهید خواند مجلس مقدس را بتوب بست. آن و دیعه ای که از طرف ملت بشخص شاه مفوض شده بود، همان ملت از او سلب کرد. این ملت هنوز زنده است و اگر بمقررات ملی و قوانین او که با خون نوشته شده دست تجاوزی دراز شود آیا آنچنان سر نوشت و تاریخ تجدید نخواهد شد؟

قبل از اینکه قزاقها ظاهر آباختیار نظمیه در آیند و تپاها (مخبرالدوله) برای اینکه تلگرافات مجلس و آزادخواهان بگوش ایالات و ولایات نرسد. سیم هارا قطع کرده بودند. مخبرالدوله دوباره سیم هارا متصل کرد تا این راه نجات و یا اعلام خطر دولتی بایالات و ولایات مخایره شود.

در مقابل راه نجات دستوری محمدعلی میرزا اعلام خطری هم از طرف دو نفر بنیاد گذار مشروطیت شادروان سید عبدالله بهبهانی و سید محمد طباطبائی بصورت تلگراف بقزوین ارسال شد تا از آنجا وسیله میرزا حسن رئیس - المجاهدین بنقاط لازم و مخصوصاً تبریز مخایره شود. عین تلگراف درج می شود :

خدمت علمای اعلام و محسوف اسلام انجمن ولایتی و سایر انجمنها تبعد چند نفر در بارها از قبیل امیر بهادر که از اول مشروطیت بشدت مشغول افساد و اخلاص روابط بین ملت و سلطنت بوده دست فسادش بدامن خارج دراز گشته استقلال مملکت را در معرض خطر عاجل گذاشته بانواع وسائل

مناسبه از حضور همایونی استدعا شده بود چند روز قاطبه امراء و سرداران در منزل حضرت اشرف عضدالملک متحصن و تبعید آنها را از دربار استدعا نمود و قبول نشد ولی بازار قوه بفعل نرسید روز پنجشنبه اعلیحضرت بصورت خیلی موحشه بقتلاً بیابان شاه که بیرون دروازه است تشریف برده اردوی مفصلی در آنجا تشکیل داده دیروز یکشنبه ۱۷ خرداد ۱۲۸۷ در موقع شرفیابی چند نفر از سران امرا را امر بتوقیف فرموده بیرون دروازه ها توپ گذارده از حالت حاضره موحشه خیلی اهالی مشوش سیمها مقطوع اقدامات درباریان کلیتاً بانهدام مشروطیت و مجلس قریب وقوع عبدالله الموسوی بهبهانی - محمد بن صادق طباطبائی .

در دنباله این اقدام انجمن های آزادخواهان در مدرسه سپهسالار مجتمع شدند . مدرسه مزبور و بهارستان مملو از آزادخواهان مسلح شده بود . همه برای دفاع از آزادی بایک روحیه بسیار قوی آماده و مهیای جان بازی شده بودند . روز چهارشنبه بیستم خرداد بیابان رسید ، انجمن ها جسد آبه بسیج پرداخته بودند . روز بیست و یکم خرداد نیز بدانسان گذشت ولی متأسفانه روز بیست و دوم خرداد بطوری که کسروی نوشته :

« غلامرضاخان سرهنگ قزاقخانه از سوی شاه بمجلس آمده چنین پیام آورد: گردآمدن انجمنها در مدرسه و بهارستان نیکی نمیدارد . بویژه که باره جوانان افزار جنگ همراه میدارند آنان پراکنده شوند تا ما خودمان بامجلس گفتگو را دنبال نموده بیایات رسانیم » (۱)

در همین هنگام توپها را بدستور شاه بدروازه های دوشان تپه و شمیران گذارند . این پیام که توأم با توپ گذاری بود دل های بعضی را از شجاعت تهی ساخت و در همان وقت بهبهانی ، سید عبدالله ، تقی زاده ممتاز الدوله ، مستشار الدوله و یکمده دیگر بمدرسه شتافته در صدد تفرقه مردم برآمدند . مردم نپذیرفتند و غوغائی برپا ساختند و گفتند فریب این سالوس ریاکار و سوگند شکن را نخورید . بهبهانی وقتی سخنان مردم را شنید دودل شد حق داشت دو دل شود ولی تقی زاده استادگی کرده « چنین وانمود که رازهایی در کار است . و از هر راهی بود مردم را از آنجا پراکند تنها از هر انجمنی یکی دوتن برای نگهداری کاچال و افزار باز ماندند تاریخ کسروی بخش سوم صفحه ۱۷ » (۲)

- ۱ - اینکار طبق ماده دو و سه پر گرام لیاخوف انجام شد .
- ۲ - پس از مطالعه مواد پر گرام لیاخوف بقهقرا برگردید و این مطالب را دوباره بخوانید .

این کارنا بجا باعث نومیدی آزادخواهان مجاهد و دلیری دشمن شد. کسروی مینویسد: «در همان شب بوزباشی مهدی که از پیشگامان آزادی بوده، و در زمان سروربری عین الدوله آسیب و گزند سختی از دست دولتیان کشیده بود. از بس ترس و نومیدی، تریاک خورده خود را کشت و نخستین قربانی دورنگی نمایندگان او بود»

این پراکنندگی مردم شاه و لیاخوف را شاهادمان ساخت زیرامینان فعالیت برای آنها وسیعتر شد.

لیاخوف و سفارت روس گفتگو را با شاه ادامه داده نمیگذاشتند خیر اندیشی باو نزدیک شود، گرچه او نه خیر خود را میخواست و نه رفاه مردم را. او تصور میکرد سفارت روس مانند برادری او را محافظت و تقویت خواهد کرد غافل از این بود که این دولت نالوطی فقط در جستجوی سود خودو زبان دیگران است، گوئی کدویش را از گاه پر کرده بودند.

هرچه آنها و مخصوصاً لیاخوف میگفت قبول میکرد برای حفظ مقام خود بنده و برده روسهای تراز شده بود. اینک برای اثبات این گفته‌ها دوشماره از راپورتهای لیاخوف را که یکی مورخ ۱۹ خرداد ۱۲۸۷ و دیگری ۲۳ خرداد ۱۲۸۷ برابر ۲۷ و ۳۱ مارس ۱۹۰۸ میباشند و بستاد قشون روس در قفقاز داده است و در کتاب «شورش ایران» تألیف مستشرق معروف پرفسور برون نیز مندرج است در اینجا درج میکنیم.

مجرمانه - نمره ۵۹

جناب جلالتما با در بیست و ششم می اعلیحضرت شاه مرا با ترجمان اول سفارت بباغ شاه دعوت کرد و با تقریرات دوستانه موافقت خود را بتکلیف سابق که پیش جنابعالی عرض کرده ام بشرط تدبیری که تخلیم گریبان از اعتراض دول اروپا بجهت تبدیل کردن حکومت مشروطه باستبداد قدیمی ممکن باشد بیان کرد و منضمّاً بموافقت خود گفت که خواهش این است که هر قدر ممکن است خونریزی کمتر باشد ولی با این خواهش او جسارت کرده در جواب گفتم که خونریزی در این جنگ مجبوری و ضروریست چون از باغ شاه برگشتیم من و ترجمان مذکور همان شب در سفارت ترتیبی بجهت معامله آینده با آشیانه دزدان که در این شهر بنام مجلس نامیده میشود معین نمودیم در این ترتیب که يك اساس است برای اجرای کارهای آتیه اول قراری که داده شد این بود که تا دم آخر باید مجلس و طرفداران او را بکلی غافل کرده و بسفارت نیز نباید گذاشت چیزی مکتوم شود تا یکدفعه کار را

بمخالفت و با استعمال قوه مرتبه عسکریه آشیانه دزدان ورشوه خواران (۱) را خراب و حامیانش را که مقاومت و ممانعت کنند بکشیم و آنها را هم که زنده بودند در عدلیه محکوم و با جزایهای بسیار سخت مجازات دهیم چون حال تمام مأمورین و شاه در دست است که همیشه در هر کاری اعم از اینکه خوب باشد یا بد مسامحه و عیب جوئی کرده و باین جهت تمام کارها را ناتمام میگذارند لازم دیدیم بعد از آنکه ترتیباتی که معین کردیم قبول شد از طرف شاه بخود من آزادی تامه در اجرای کار داده شود چنانچه مجبور نباشد که امر احدی را در این کار قبول کرده باشم ولو از هر که صادر شده باشد تا اینکه کار بکلی تمام شود اگر چه از او امر سابق و تعلیماتی که جناب جلالتآب عالی داده اید موقع و حدود قوت بنده کاملاً معلوم است ولی باز جسارت کرده و استدعای میکنیم که حدودات مداخله بنده را در این کار که در دست دارم غیر از خدمات سری که در موقع خواهم کرد معین فرمایند وقتی که ترتیبات کار را معین کرده ایم از طرف سفیر و شاه تصدیق شد صورت او را بدون تأخیر بجناب جلالتآب عالی میفرستد منتظر او امر عالی تهران - ۲۷ مای روسی - برابر ششم ژوئن ۱۹۰۸

کلنل و. لیاخوف

پر گرام خطر ناک شیطانی لیاخوف

مجرمانه نمره ۶۰

جناب جلالتآب! ترتیباتی را که از طرف بنده و ترجمان اول سفارت معین شده بود سفیر بعد از آنکه اجمالاً با بطرز بورع مخابره کرد و از بطوز بورع قبول کردند اما شاه مانند يك ایرانی بسیار تردد کرد میترسید از اینکه خونریزی خواهد شد بنا کرد بعضی تصورات بیجا کردن یعنی صلح و غیره چون اینرا دیده مجبور شدیم که وسیله قطعی و آخری خود را بکار ببریم که این ترتیبات از طرف دولت روسیه قبول و بهترین ترتیبات برای حال حاضر ملاحظه شده است اگر شما قبول نکنید دولت روسیه دیگر هیچوجه از شما حمایت نخواهد کرد و هر چه هم بعد از این بشما واقع بشود خود را مسئول نخواهد دانست وسیله قطعی ما بسیار مهم و مسئله مؤثر بود شاه بالطبع بدون تأخیر قبول کرد و آزادی کامل نیز بجهت اجرا و اتمام کار داد مواد اساسی این ترتیبات برقرار زیر است :

اول - با پولی که از طرف سفارت و شاه داده خواهد شد رشوت دادن

...۱ در اینجا ناگهان گفته آفای د کتر مصنف در دوره چهاردهم بیاد

آمد ..

بوکلای مهم مجلس و وزراء که در جلسه آخری ترتیبی را که بایشان داده خواهد شد قبول و بر وفق عمل کنند .

دوم - تادقیقه آخر یعنی حاضر شدن کلیه ترتیبات بطور دوستانه با مجلس رفتار نمودن و چنین وانمود کردن که شاه با مجلس صلح کند همچنین داخل مکالمه شدن با مجلس .

سوم - سعی کردن بارشوت یا وسائل دیگر بجهت خارج کردن مردمان مسلح از مجلس و مسجد و انجمنهای نزدیک .

چهارم - اقدامات کردن که رؤسای انجمنها را با رشوت و غیره با خود طرفدار نموده تا در روز موعود ، اعضاء انجمن خود را نگاهداشته و نگذارند بیرون بروند .

پنجم - یکروز پیش یا در روز اجرای کار فرستادن قزاقها با تبدیل قیافت ، بمجلس و مسجد تا از آنجا بهوا شلیک نموده هم بهانه برای هجوم و خراب کردن مجلس بدست بدهند و هم کسانی را که در مجلس و مسجد مقاومت خواهند کرد بکشند .

ششم - کمال دقت و جهد کردن برای اینکه مبادا کسی بسفارت دول اروپا خاصه انگلیس داخل شود .

هفتم - وقتیکه تمام ترتیبات حاضر شد در يك روز متینی مجلس و اطراف او را با قزاق بریگاد و توب محاصره و خراب کردن و کشتن کسانی را که در مقابل مقاومت کنند .

هشتم - تسلیم کردن خانهای رؤسای مشروطه طلبان و و کلاء بعد از تخریب مجلس بسرباز و عوام ناس که غارت کنند .

نهم - گرفتار کردن رؤسای مشروطه خواهان و و کلا و طرفداران مجلس را و بدار زدن نفی کردن آنها نظر با اهمیت موقع و شخصی ایشان

دهم - بجهت آسوده کردن خیال جمهور و دول اروپا اعلان کردن که مجلس دوباره باز خواهد شد .

شاه موافقت خود را باین ترتیبات بیان کرد و گفت بهتر است که سرباز و سوار ایران بهم در اینکار اشتراك بکنند ولی بنده بملاحظه اینکه اینوقت برای بریگاد قزاق بهترین اوقات است که وظیفه حقیقی خود را از پیش برده و رسوخ کامله خود را در حیات سیاسی دولت ایران محکم و اجرای خیالات آینده را آسانتر کند قطعاً و منحصراً دردم. اما درخصوص مداخله شخصی و فعلی بنده در روز بمباردمان سفیر راضی نمیشد و میترسید

که دول سایره اعتراض کنند ولی بنده امر جناب جلالتماب عالی را در نظر داشته و بملاحظه اینکه کار را بدست افسر های ایرانی ندهم . اگر چه افسر های ایرانی قزاقخانه صداقت خالصانه بروسیه دارند ولی هر چه باشد باز هم ایرانیند ممکن است که در موقع اجرای کار حساب ملی آنها را مانع شده و کار را بکلی خراب کنند . بمداخله شخصی و فعلی خود قرار دادم من جناب جلالتماب عالی را امنیت کاملاً میدهم که در بریگاد قزاقخانه که در دست بنده است افسر و غیر افسر انتظام و صداقت مخصوص بجهت کار دارند . در صورتیکه مانعی از خارج ظهور نکند موفقیت کار مستولم منتظر او امر عالی ۳۱ می روسی کلنل و . لیاخوف

منظور لیاخوف و سفارت روس از جمله و عبارات : رسوخ کامل در حیات سیاسی دولت ایران برای استحکام اجرای خیالات آینده همانا اجرای کامل مواد قرارداد ۱۹۰۷ بود که ایرات را یکباره ببلند و به ۱۷ شهری که سابقاً بلعیده بودند ضمیمه نموده و شکستی را که از زبان خورده بودند جبران نمایند خوشبختانه ضربت زحمتکشانشان خیالات آینده آنها را درهم شکست .

باجرای یکی از مواد این پرگرام محمدعلی میرزا هشت تن از زعمای مجلس و مبارزین راه آزادی را از مجلس خواست که من جریان آن را در پیش نوشتن . مجلس نیز با کمال رشادت جواب رد داد و در واقع توده‌نی زد منظور تنظیم کنندگان پرگرام لیاخوف هم همین بود .

بعضی از نمایندگان که شاید وابستگی با پرگرام پیدا کرده بودند گفتند بهتر است این چند تن را بسپاریم و باین کشمکش خاتمه دهیم . به بهانی گفته بود اگر ما این درخواست در بار را بپذیریم نظایر بسیاری پیدا خواهد کرد . باین جهت پایداری مجلس در رد تقاضای نامشروع محمدعلی میرزا باید اتر شد .

بنحویکه قبلاً ذکر شد بمناسبت قطع سیم ها ایالات و ولایات از جریانی که در مرکز رخ میداد بی اطلاع بودند . روز هجدهم خرداد هنگامی که در صدد استعلام بر آمدند معلوم شد تمام سیم ها مقطوع است فردای آنروز انجمن ایالتی تبریز تشکیل و بجستجو پرداخت . آراء مختلفی برای کسب اطلاع از مرکز بمیان آمد . در بین این گفتگو ها رئیس تلگرافخانه بانجمن آمده (راه نجات) را با خود آورد ، رؤسای انجمن از اینکه سیمها متصل شده خواستند از موقع استفاده و بتلگرافخانه بروند ولی این اقدام مفید نمیشد زیرا آنها وسیله نمایندگان مجلس میخواهند

کسب اطلاع کنند. آنها هم تحت نظر بوده و قادر بحضور در پای سیم نبودند.

با حصول اطلاع از مفاد «راه نجات» حدس زدند که چه نیرنگها بکاررفته و می‌رود و در پس پرده چه اقدامات شومی نهفته است، اما از حقیقت امر بی اطلاع بودند، برای آزمایش تبریزیان قدم‌دانگی علم کرده و وسیلهٔ عدة علمای آزادبنخواه بمخابرهٔ این تلگراف مبادرت کردند.

«صدمه ای که از این مخالفتها خدائکرده ملحوظ است جزء اعظم متوجه بغوانوده سلطنت است» در بیستم خرداد نیز تلگرافی بانجمنهای ایالات و ولایات باین مضمون مخابره کردند.

«رفتار و حرکات مخالفانه و خائنانه این شخص خائن دولت و ملت و وطن مسبوق شده بلادرنک با اقدامات مادی و معنوی مؤثره قیام نمایند که دارالشورا و مبعوثین محترم ملت در خطر مهاجمات خائنین، موقع غیرت و فتوت است که از برکت يك قوه متحده ملی عموم ملت ایرانرا از شر و فساد خائنین مستخلص نموده و بسامات ابدی نائل شویم انجمن ایالتی آذربایجان در پاسخ، ندای بیزاری از محمد علی میرزا بلند شد و ایالات شیراز، خراسان اصفهان و کرمان با انجمن تبریز همصدا شدند. تماقب این اقدام يك تلگراف دیگری توسط رئیس المجائین بدین مضمون مخابره نمودند. از تلگرافخانه قزوین توسط رئیس المجاهدین بموم سوار و صاحبمنصبان کشیکخانه آذربایجان حاضرین اردوی تهران بموجب این تلگراف بهمهٔ آن برادران دینی و وطن اعلام و اخطار میشود بر تمام ملت غیور آذربایجان ثابت و محقق شده است شاه بنای مخالفت و عسیانرا که با اساس مقدس مشروطیت و دارالشورای کبری گذاشته با تکیاء و اطمینان شما میکند توضیحا و صراحتاً مینویسیم که اگر بمجرد وصول این تلگراف بدارالشورای کبری ملنجی و تلگراف با نشانه گرفته مخابره نمودید فبها و الا بدانید که ماملهٔ يك، خائن ملت و وطن در آذربایجان با خانه و کسان شماها شده بهیچ چیز شماها ابقا نخواهد شد البته این ننگ ملی را که باعقاب شماها نیز متوجه خواهد شد از خود بردارید. انجمن ایالتی آذربایجان.

انجمن نمیدانست که صاحبمنصبان آذربایجانی در انهدام مشروطیت مداخله ندارند و کلنل لیاخوف بکتنه برای ویران کردن مجلس و کشتار سران و رهبران آزادی و غارت اموال و نوامیس ملی قبول مسئولیت کرده است.

تبریز بجوش و خروش درآمده و با نهایت شهامت در نگهداری

مشروطه دست و پا میکرد در تهران نیز مجلس دار الشورا تصمیم گرفت مجدداً شاه را از عواقب وخیم افکار خطرناکش مستحضر سازد و بتکمیل این منظور در روز بیست و ششم خرداد برابر پانزدهم جمادی الاولی ۱۳۲۶ لایحه ای که گویا آقای مستشار الدوله صادق آنرا انشاء نموده بودند بدربار فرستادند. بعضی از عبارات کوتاه این لایحه مفصل را نقل میکنیم.

«... ندای غیبی اسلامیت و ایرانیت افراد اهالی را از خواب غفلت طولانی بیدار و براهی هدایت فرموده که هادی عقل و تجربه در طی مراحل تاریخ اختیار نموده لذا یکباره خاص و عام مملکت باوجود اختلاف مدارک پی بمخاطرات و مهالك برده بیک حرکت غیورانه از فضاحت بی حسی خود را دور ساخته متنبه باین دواصل اصیل استقلال ملت و استحکام قومیت شدند که قوای مملکت ناشی از ملت است و سلطنت و دیعه ایست که بموهبت الهی از طرف ملت بشخص پادشاه مقوض شده است..»

«... در حالتی که خون دلها در فوران و کلیه ایران در هیجان است نقض قانون اساسی از شمال تا جنوب و از مشرق تا مغرب ایران را با ناله و افغان پر کرده که اگر این ناله و فریاد ها یکجا جمع شوند خدای نخواستہ چه آهنگ مخالفی از آت ظهور تواند کرد بالجمله تکلیف بروکلای ملت خیلی سخت شده و انتظار مردم تهران و فشار ولایات در اعاده احترام قوانین و اصلاح کلیه امور آن بآن در تضاد و مجال را از دست میبرد. آنچه بطور قطع بر عقلای مملکت ثابت شده است ملت واقعی اینهمه خرابیها و تکرار اتفاقات ناگوار که شأن عهد و شیشه دلها را یکجا میشکند و حرمت قانون با نوامیس سوگند اسلامی یکسره بر طرف میکند دوجیز است :

اولا شبهات مغرضین تا کنون مانع شده است که در قلب شاهانه این اعتقاد راسخ شود که در سلطنت مشروطه تمامی امور در تمام اوقات باید در مجاری قانون سیر نماید تا اصول ذیل قانون اساسی از لفظ بمعنی رسد.

« اصل چهل و چهارم : شخص پادشاه از مسئولیت مبری است وزراء

دولت در هر گونه از امور مسئول مجلس هستند.»

« اصل چهل و پنجم : کلیه قوانین و دستخطهای پادشاه در امور مملکتی وقتی اجرا میشود که بامضای وزیر مسئول رسیده باشد و مسئول صحت فرمان و دستخط همان وزیر است.»

« اصل پنجاه و هفتم : اختیارات و اقتدارات سلطنتی فقط همان است که در قوانین مشروطیت حاضره تصریح شده است»

« اصل شصت و چهارم : وزراء نمیتوانند احکام شفاهی یا کتبی پادشاه

را مستمسك قراردادده سلب مسئولیت ازخودشان نمایند» ،

درصورتیکه کلیه امورازجزئی و کلی درمجرای وزارتخانه‌هایفصل پذیرفت مسئولیت نیک وبدآن ازشخص همایون شاهنشاهی مرتفع وبرعهده وزراءتحقق میابد.

نمایندگان که حامل این لایحه بودندباسردی پذیرائی شدندوبدون اخذنتیجه ودربافت پاسخ بازگشت کردند!

پاسخ محمدعلی میرزا پس ازچندروزتهیه شد ومن دراینجا نیزمانند لایحه مجلس بعضی ازعبارات کوتاه آنرا نقل میکنم :

درصددستخط نوشته است السلطان پنج تاسالطان مورخ ۱۳۲۶ که با خود محمدعلیمیرزا شش تن میشوند .

« بمجلس شورای ملی ... تمام مردم ایران ودایعی است که پروردگار عالم بحکمت بالغه حفظ وحراست وآسایش وامنیت قاطبه آنانرا برعهده کامله ما واگذارفرموده .. ».

« .. ولی جواب بعضی از مطالب اظهاریه را ازوماً مقرر وهیئت دارالشوری را ملتفت میفرمائیم که درچندین جا از حدود معینه تجاوز شده است... ».

« .... ازروی نهایت جود وسخا سلطنت خودودولت ایران را بتمام دول عالم درعداد دولت (کنستی توسیون) اعلام فرموده ... »

« .... چون بنا بمتابعت قانون اساسی واز روی حلم و بردباری که خلاق عالمیان دروجود ما ودیعه قرارداددهرقدردراصلاح امورورغم انقلابات مملکتی را ازقوای ثلثه مترصد شده نتیجه جزبعکس ندیدیم .. » (۱)

بدینسان برگرام لیاخوف یکی بعدازدیگری پیشرفت کردنتاروسه شنبه دوم تیرماه ۱۲۸۷ برابر ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶ م-بارزه آزادبخواهان و کارگردانان دولت بشت در گرفت کسروی مینویسد : « محمدعلیمیرزا که از بیست روزباز دشمنی آشکار گردانیده بود امروز چون زمینه را آماده میدیدید بکار پرداخت . از آن سوی آزادبخواهان پس ازیکهفته زبونی درروزهای آخر به بسیج پرداختند وباهمه دیری که رخ داده بودشتنص تن کما بیش تفنگدارگردآوردند . که در میان ایشان سران جنك آزموده دلیر نیز می بود . از جمله چندتن ازافسران قزاقخانه (ابولفتح زاده دیکران) که از دو سال باز.

۱- ناگزیربرای قلم وقلم انقلابیون وانهدام مشروطیت دست بدامان شاهشال وکلنل لیاخوف زد!

از قزاقخانه بیرون آمده بودند و ایترمان با آزادیخواهان همراهی مینمودند همچنین میرزا صالح خان وزیر اکرم که محمد علیمیرزا او را از حکمرانی تهران برداشته بود با چند تن از نوکران کارآمد خود با جاهدان همراهی نشان میداد. اینان که نیروئی میبودند و یکدسته از آنان در بالاخانه های عمارت شمالی مجلس آنجا که اکنون چاپخانه مجلس است و یادپرست بامهای مجلس مسجد و فراز مناره ها سنگر گرفته بنگهداری مجلس میکوشیدند یکدسته دیگر که از آذربایجان میبودند در پرست بام حیاط (انجمن آذربایجانیان) که در آن نزدیکی میبود - خانه ظل السلطان وزارت فرهنگ فعلی - سنگر بسته و همچنین خانه های ظل السلطان را در دست میداشتند میرزا صالح خان در خانه های بانو عظمی خواهر ظل السلطان می نشست در همانجا سنگربندی کرده بود. اینان اگر سران کاردانی داشتندی و سامانی در میانشان بودی بیگمان بشماره شان افزودی و بیگمان چیرگی بهره آنان گردیدی لیکن سران کاردانی نمیداشتند و سامانی در میانشان نمی بود و خواهیم دید که تفری زاده و دیگران چه رفتاری کردند. از آنسوی بسیاری از تفنگداران روز جنگ روپنهان کرده نیامدند. (۱) یکدسته از آنان که نگهداری مجلس میکردند شبها بخانه های خود رفته تنها هفتاد تن کما بیش برای نگهبانی میانند. شب سه شنبه نیز بیش از هفتاد تن نمانده بودند بامدادان که جنگ برخواست از آن شماره کاست که نیفزود.

آغاز جنگ و توب بستن مجلس شورای ملی

صبح روز سه شنبه ۲ تیر ۱۲۸۷ برابر ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶ قزاقها و سربازان دورادور مجلس و مسجد سپهسالار را محاصره کردند و کلیه راهها را بروی عابرین بستند.

علی آقا میر پنج بایکصد و بیست نفر قزاق تحت فرمان خود مأمور محاصره مسجد شده بود. چهار توب آتشبار در میدان بهارستان بکار گذاشته بودند میر پنج قاسم آقا با سوران ابواب جمع خود مأمور خیابانهای اطراف مجلس شده و از اجتماع مردم جلو میکرفتند.

علی آقا میر پنج با قزاقان خود طبق پروگرامی که قبلا برای حمله اوتعین شده بود. بطرف مسجد روانه شد با وجود شلیک مجاهدین پروائی نکرده بحیاط مدرسه وارد و آنجا را گرفت و فتح مدرسه را بار باب خود لیاخوف اطلاع داده الحظه ای طول نکشید که آزادیخواهان با فشار قزاقها را از مدرسه خارج و در مدرسه را بستند.

چون میرپنج علی آقادستور تیراندازی نداشت ناچار پشت درمدرسه قزاقها را بصف کرده و منتظر دستور شد این خبرنگار نیز بلیاخوف رسید دستور داد ۲۵۰ سوار و ۲۵۰ پیاده با چهار توپ بسمت مجلس روانه شوند خود لیاخوف بنا بر گفته پرفسور برون با شش نفر از افسران روسی بادرشگه بمیدان رزم حاضر شدند .

در تاریخ کسروی تعداد نفرات قزاقها را که پرفسور برون از قول مامانوف روس نوشته بیش از آنچه در بالانوشتم قلمداد نموده است . در آن هنگام شماره قزاق کمتر از دوهزار تن نمی بوده ، از آنسوی از سر بازان یادی نکرده در حالیکه يك فوج سر بازان سیلاخوری همراه قزاقان میبودند که لیاخوف آنها را اینکهداری درهای شرقی مسجد و مجلس و آنت پیرامونها گمارد نیز مسامیدانیم که علیخان ارشد الدوله (همان مردیکه از سر جنبانان آزادیخواهان بشمار میرفت و رئیس انجمن مرکزی میبود) با دیگران از نزدیکان محمدعلیمیرزا در جنگ پا در میان می داشتند (۱)

اگر نظر مجددی بر اپورت لیاخوف خطاب بجناب جلالتمایا بیفکنیم شرکت يك فوج سر بازان ایرانی را نمیتوانیم قبول کنیم زیرا گفتیم او بکتنه افتخار این مسئولیت !) را بعهده گرفته و پیشنهاد محمدعلیمیرزا را مبنی بر مشارکت سر بازان ایرانی رد کرده بود و سندی هم برای پیشنهاد مجدد شاه یالینکه لیاخوف وجود سر بازان ایرانی را در ابتکار ننگ آور لازم شمرده باشند در دست نیست .

قزاقها و سر بازاها مانع از ورود و خروج اشخاص غیر مجلسی ، بمجلس بودند و در این باره بر عایت اجرای پر گرام لیاخوف کاملاً سختگیری میکردند . قبل از اینکه آمد و رفت ممنوع شود طباطبائی ، بهبهانی ، حاج میرزا ابراهیم آقا امامجمعه ، مستشار الدوله ، میرزا محمدصادق طباطبائی (۲) ، حکیم الملک با احساس خطر خانه ملت را خالی نگذاشته و بمجلس حاضر شده بودند . پیروان و خویشاوندان آنان نیز آنها را تا مدون مجلس همراهی کرده و بحمايت از مجلس و بنیاد گذاران مشروطیت قدمردانگی افراشته بودند .

۱ - ماده چهارم پر گرام لیاخوف مراجعه شود

۲ - همان مردی که در انتخابات قلابی دوره یازدهم قانون گذاری رئیس انجمن انتخابات تهران بود و برای حفظ آبروی پدر آن مرد وارسته و بزرگوار و بنیاد گذار مشروطیت ، انتخابات را ابطال و با وجود تمام مشکلات کناره گرفت و برشت رفت .

قاضی ارداقی ملك المتكلمين . ميرزا جهانگیرخان سوراسرافیل و دیگر سران آزادی بمناسبت احساس خطر از چند روز قبل بخانه ملت پناه نموده شده و در آنجا بودند .

بهبهانی و طباطبائی بشیوه همیشه بجلو گیری از جنك میکوشیدند . مجاهدین اخطار کردند که در جنك پیشدستی نکنند و بویژه بافسران روسی تیر نیندازند . این مردم صفا و نیک نهاد بیخبر بود از برگرامی که برای انهدام کاخ آمال و آرزوی ملت ریخته شده . نمیدانستند سر انجام دچار چه سرنوشت دلخراشی خواهند شد افسوس که در مجلس پولی و آل آجیلی نبود که مانند دربار برای کسب خبر تقسیم شود و شکفتی در اینجاست که جمعی از نمایندگان بآنسو گرویده و تحت تأثیر یکی از مواد برگرام لبخوف قرار گرفته بودند . شکفتی بیشتر در اینجاست که اخلاف این قبیل نمایندگان مزدور مانند اسلافشان از کار درآمدند . وضع ادوار پیشین سند مااست . اگر این دوسید جلیل القدر را کسی از ماهیت جریان آگاهی داده بود کار بآن سختی نگرانیده بود و لا اقل اجازه تیر اندازی بطرف روسهای جابر همان نامردانی که خانه مارا تقسیم کرده بودند ، داده میشد ، از چندین طرف دهانه توبها بطرف عمارت بهارستان میزان شده بود ، گویی میخواستند انتقام ژاپن و شکستی را که از آنولات خورده بودند ، از بهارستان بکشند ،

هر دو طرف در مقابل یکدیگر آماده شده بودند ، کبریتی لازم بود که آتش جنك را مشتعل سازد ناگهان سید جمال الدین افجه ای پیر مرد غیرتمند و باشرف با چندین صد نفر به امداد مجلس از کوچه های تخت بر بریها و جلو عمارت ظل السلطان روانه شد ، روسها جلو او را نتوانستند بگیرند تویی با گلوله یا بی گلوله شلیك شد و سید از بالاغ بزمین افتاد ، افسرش از روسها بعلامت اعلام جنك رولول خود را آتش کرد و جنك آغاز شد . قزاقها محتملاً بشلیك پرداختند مجاهدین نیز بآنها پاسخ دادند دوسه تن از پیرامونیان سید افجه ای کشته و زخمی شدند و از این دقیقه خونریزی برای انهدام کاخ مشروطیت آغاز شد !

قزاقها بملاحظه داشتن توب و نفرات بسیار نیازی به سنگربندی ندیده بودند . ولی مجاهدین کار آزموده برخلاف اینکار را کرده و از پشت سنگرهای خود آغاز شلیك کردند . تیر اندازان کار آزموده مجلس و تیر اندازان زبر دست انجمن آذربایجانیان عده بسیاری از قزاقها را از پا درآوردند .

اینها میدانستند که داد مظلومیت در مقابل ستمگر مفید نیست و باید خون را با خون شست با کمال مهارت تیر اندازی میکردند. برای هر يك فشنگ خود قیمتی برابر يك جان قائل بودند.

گلوله مانند ژاله میبارید. یکی از افسران توپچی (قزاق روس) با این وصف خود را نباخته با توپ شروع بشلیک کرد و با این ترتیب جنگ بمنتهای شدت رسید. اسبها و استرهای توپخانه با بارهای قورخانه بیابانی از زیر درختها بیرون میجستند و آماج گلوله قرار میگرفتند و بخون درمیقلطیدند.

در ابتدای جنگ پیروزی از آن مجاهدین بود ولی چیزی که باعث عدم پیشرفت این پیروزی شد همانا تا کیدزما در نینداختن تیر بر افسران روسی بود. افسری که با گلوله توپ جماعتی از آزادبخواهان را نابود میساخت چنانباید او را هدف قرار داد؛ اینکار بر تجری دشمن افزود با تمام این احوال بازهم پیروزی از آن آزادبخواهان بود باوجود اجرای این دستور عده از آنها بیکدیگر از توپها حمله ور شده و میخواستند آن توپ را بمجلس ببرند هنگامی که کار جنگ با اینجا گرامید جریان را بلیسا خوف گزارش دادند و او بلاد رنگ بمیدان حاضر و دستور داد تمام توپها از چهار طرف شروع بشلیک کنند و این توپها را کافی ندانستند از باغ شاه دوباره توپ خواست. یکی از توپها را که در دهنة میدان رو بمجلس گذارده بودند گلوله مجاهدین باین توپ چی مجال تیر اندازی نمیداد تا گزیر آن را بیناهی برده و شروع با آتش فشانی کردند. مقاومت در درون مجلس با گلوله های توپ که بی در پی بداخل و بدنه های عمارت میخورد کار عاقلانه ای نبود، از طرفی اشخاصی که در درون مجلس بودند، تصور این همه شقاوت و درندگی نمیکردند، و هم گریبانگیر آنها شده و ناگزیر دیوار سمت شرقی بهارستان را شکافته از آنجا بیرون رفته باترس و لرز خود را بخانه امین السلطان رساندند.

مجاهدین که در گلدسته ها و بامهای مجلس میجنگیدند، پس از مشاهده تپ شدن مجلس از سران آزادی دلسرد شده سنگرها را تهی و باین طریق آتش نشانی از این سمت خاموش شد ولی انجمن آذربایجان و میرزا صالح خان و پیرامونیانش همچنان ایستادگی کرده بشدت پیسکار میکردند. لیاخوف برای نابودی آنها دستور داد سر توپها را بطرف انجمن و خانه بانو عظمی گردانند، توپها در مقابل تعداد قلیل مجاهدین و تفنگهای آنها در حکم استعمال گاز خفه کننده بود که نامردان در جنگ بکار میبردند. او چو ت در نزد جناب جلالتاً با قبول مسئولیت کرده بود از هر نوع

اقدام فجیع و شنیعی خود داری ننمود! باینکار هم اکتفا نکرد یگدسته از قزاقان را به پشت بام قراولخانه (۱) اول خیابان صفی علیشاه فرستاد که از آنجا جنک آغاز کنند. توپها پیوسته بهارستان را می‌کوبیدند. بهارستان با اصابت گلوله های توپ ویرانه شده بود؛

یکی از تیراندازان زبردست از پنجره های عمارت ظل السلطان با تفنگ ماورزی پیدا شد و توپچیان را یکی بعد از دیگری هدف قرارداد. هنوز توپچی بتوب نزدیک نشده باتیرایند تیرانداز ماهر نقش زمین میشد میر پنج فرمانده توپخانه که در کنار لیاخوف بود سختی زخمی شد. این تیر انداز می‌توانسته است لیاخوف را نیز هدف قرارداد اما دستور رهبران بزدل مانع بود.

تا اینهوقم که چهار ساعت از جنک می‌گذشت شلیک توپها بطرف خانه های بانوعظمی و انجمن آذربایجان ناگزیر آتش آنجا نیز خاموش گردید چون مقاومتی در جلو اراذل های لیاخوف نبود جنک پایان یافته تلقی شد. مع الوصف توپچیان پیوسته بشلیک ادامه میدادند. خانه های بانوعظمی و ظل السلطان و انجمن آذربایجان کوبیده میشد.

جنک که پایان پذیرفت نوبت اجرای ماده هشتم پروگرام لیاخوف شد. سربازان سیلاخوری و گروه دیگر از او باشان را که در گوشه و کنار برای پایان جنک نگهداشته بودند بعمارت بهارستان ریخته بکشدن در و پنجره و غارت اشیاء آنجا پرداختند. انجمن آذربایجانیان، انجمن مظفریه هم که مشغول جنک بود و همچنین خانه های بانوعظمی، ظل السلطان نیز تاراج شد.

مجاهدین دلاور بمناسبت فقدان رهبر دلسوز، بی سرو سامان شده خفیف گردیدند اگر این دسته های جنگجو و جنگنده های دلیر در دست رهبری شده و دلاگرشان میساختند امکان نداشت شکست بخورند.

در تاریخ کسروی نامی از این دلاوران برده شده من نیز مقتخرم که نام آنها را زینت صفحات کتاب خود سازم:

«ابوالفتح زاده (اسدالله خان) با دو برادر خود، این مرد از مهاجران و خود در قزاقخانه سرتیب میبوده، ولی از دو سال پیش بالیاخوف راه نرفته بادو برادرش از قزاقخانه بیرون آمده بودند و امروز در میان جنگندگان بالاخانه های مجلس میبودند.

۱- شنیدم در آینده نزدیکی این مکان که روزی مقتل آزادخواهان بوده تبدیل بسینمایی زیبا خواهد شد تا اسم آنرا صاحب فراریش چه گذارد؟

حسن خان پولادی . این مرد در قزاقخانه سرهنگ میبوده و او نیز از دو سال پیش بیرون آمده بود و امروز در میان جنگندگان مجلس بود .
منشی زاده (۱) این در قزاقخانه از کار کنان دفتری میبوده و او نیز بیرون آمده و امروز در میان جنگندگان بود .
حاجب السلطان که بایکدسته از تفنگداران مظفرالدین شاه از انجمن مظفریه می جنگید و چون تیراندازان زبردست میبودند تیرهاشان همه بآماج میخورد .

اسماعیل خان سرابی که او نیز در میان تفنگداران انجمن مظفری میبود و سپس در پیش آمد دیگری بدار آویخته شد .
حامدالملک که سپس در میان مجاهدان بنام بود و در کاشان بدست نایب حسین کاشی کشته گردید سید عبدالرزاق که جوان غیرتمندی میبود و سپس باستانبول گریخت و از آنجا بمجاهدین گیلان پیوست و بتهران آمد و بامیرزا علیهمحمدخان سرتیپ کشته شد .

خواهرزاده میرزا جهانگیرخان صوراسرافیل (گویانامش اسدالله میبوده) که در همان جنگها کشته شد شجاع لشکر خلخاله که در انجمن آذربایجان یکی از جنگندگان بسیار دلیر اومیبود و سپس گریخته بباکو رفت .

مسیبخان که او نیز آذربایجانی میبود و سپس یکی از سر دستگان گردید .

سلطان العلمای خراسانی مدیر صوراسرافیل که از اداره روزنامه خود در خیابان چراغ برق می جنگید و نارنجکی بقزاقها برانیده بود .
میرزا صالح خان وزیرا کرم که از خاندان کلانتر باغمیشه تبریز میبود (سپس لقب حشمت الدوله) میداشت . مردانه با آزادخواهان پیوست و دلیرانه جنگهایی کرد .

رو بهمرفته از سنگرهای مجلس یکساعت و از سنگرهای انجمن آذربایجان و انجمن مظفری و از خانه های بانوعظمی و ظل السلطان توسط وزیرا کرم و کسانش چهار ساعت جنگ شد . از قزاقها گروهی کشته شدند ولی از مجاهدین تنها خواهرزاده میرزا جهانگیرخان و متفرقه بسیار کشته شد .
از قول مامانوف روسی که گویا خبرنگار یکی از جراید روسیه بود

---

۱ - در تاریخ احزاب سیاسی صفحه ۳۲ و ۳۳ منشی زاده را عضو کمیته مجازات معرفی کرده اند که در حکومت اول و ثنوق الدوله گویا تیرباران شده بود .

چنین نوشته اند. گزندیکه قزاق دیده بود بسیار گرات و همه بیمارستان از زخمیان سخت پر شده بود. آنانکه زخمشان سبک بود پس از پانسمان بخانه های خود رفتند، دو پزشک ایرانی و دکتر ویسپوشکو از بس زخم بندی کردند راستی از پا درآمدند. در چادرها و اطاق کار خون موج میزد و بوی گوشت تازه میآمد. کشتگانرا هم در دوصف در حیاط سرباز خانه نزدیک بیمارستان گذاشته و جمعی در گرد آنها و حه سرائی و گریه میکردند از قول آقای مستشارالدوله که خود نیز در جمع فراریهای مجلس بمنزل امین الدوله رفته بود چنین نوشته :

همانروز چون آفتاب سرزد یکفر از مجلس بخانه ما آمده اطلاع داد که قزاقان بمجلس آمده اند زود تر بیایید بدرخانه های دیگرانهم رفته اطلاع داده بودند، در حین رخت پوشیدن حاج میرزا ابراهیم آقا درخانه را کوبیده پیغام داد « من رفتم شماهم زود بیایید ». او رفت من نیز لباس پوشیده روانه شدم وقتی بمجلس رسیدم جمعی قبل از من آمده و وعده ای هم بعد از من آمدند. باشلیک توب ممکن نبود با بیستانی انبوهی که در مجلس بودند آنها را نگهداری کرد ناچار دیوار مجلس را شکافتیم بهیپانی. طباطبائی امام جمعه و دیگرانرا با دسته انبوهی از مردم از آنجا خارج و خود در مجلس ماندیم و پس از اندکی از آقایان پیام رسید که مادر جای امنی هستیم شماهم بیایید تا باهم اندیشه و راه چاره پیدا کنیم ناگزیر منهم با پیغام آورنده رفتیم و بمنزل امین الدوله فرزند میرزا علی خان امین - الدوله وارد شدیم. اواز پناهنده شدن ماها دلخوش نبود میگفت خانه مرا خراب خواهند کرد. بهر حال در اندیشه فرورفتیم و نتیجه این شد که بهیپانی و طباطبائی و امام جمعه بهر نحوی هست خود را بری رسانند و در آنجا متحصن شوند شاید در دنبال آنها مردم هم بآنجا بگریوند و گروهی تشکیل گردد باین نیت آقایان روانه شدند و پس از اندکی بازگشته گفتند تمام راهپارا قزاق گذاشته و راه عبور برای ما مسدود شده است. در این اثنا بنا بر آنچه پرفسور برون نوشته امین الدوله بقزاقخانه تلفن کرده آگاهی داد که آقایان در خانه من هستند مستشار الدوله میگوید : او گفت « اجازه میدهید من بخانه نیرالدوله بروم و برگردم ... » گفتیم بروید، ولی نمیدانم آیا از آنجا تلفن کرده است یا نه. میگوید بهر حال در گرما گرم این ترس و سرگردانی بودیم که ناگهان در پارك امین الدوله را کوبیدند و همین که گشوده شد ناگهان دسته انبوهی از سرباز و نوکر و جلو دار و مردم بیسر و پا بدرون ریختند ما که در حیاط ایستاده بودیم با هیاهو و اشتلم رو بسوی

ما آوردند . همین که نزدیک شدند هنگامه دلگدازی بر پاشد که بگفتن راست نیاید . بیش از همه بدستارداران پرداخته توگویی کینه همه را از ایشان باز میجستند ، میزدند ، دشنام میدادند ، رخت از تنه‌اشان میکندند من کنار تر ایستاده بودم و چون مرا از شمار ایشان نمیگرفتند کاری با من نداشتند ولی از آسیبی که با آقایان میرسانیدند دلم نزدیک بود بترکد . بهیهائی و طباطبائی و امام جمعه خوئی را چندان زدند که اندازه نداشت ، یکی از اینرو سیلی بامشت یافتند تفنگ مینواخت و آن یکی فرصت نداده از آنرو مشت بایسلی میجو آبانید ، میدیدم سرلخت آقا سید عبدالله در هوا این ور و آنور می رفت در همه این آسیبها تنها سخنی که از زبان ایشان بیرون می آمد جمله « لاله الا الله » بود بویژه بهیهائی که هرگز جمله دیگری بر زبان نراند . پس از آنکه از زدن سیر شدند بکندن ریش ها پرداختند دسته دسته موها را میکندند و دور مینداختند . در این میان کسانی را هم باشوشکه یا با ابزار دیگری زخمی ساخته بودند که خون از سر یا از گردن یا از رویشان روان میگردد . در این هنگامه دلگداز بود که حاج میرزا ابراهیم آقارا کشتند (۱) گویا اوششول همراه داشته و دست باز کرده بیباکانه خونس را ریخته اند . ولی چندان شلوغ و درهم می بود که من از چنان رخ دادی آگاه نشدم تا سپس آنرا از دیگران شنیدم این آقایان را باوضع بسیار رقت باری از خانه امین الدوله خارج کرده میبردند در بین راه قاسم آقا میر بنج بعنوان اینکه این آقایان را اعلی حضرت خواسته از دست جلادان قزاق نجات میدهد . تا اینجا باین ترتیب که ملاحظه نمودید ماده هشتم پر گرام لیاخوف عملی و اجرا شد حالا برویم بیابغ شاه ببینیم آنجا چه خبر است اجرای این ماده در آنجا بمنتهای درجه تکمیل و فائحه مشروطیت خوانده میشود !

در باغ شاه چه خبر است ؟

آقای مستشار الدوله دنباله این پیش آمد جگر خراش را اینطور عنوان کرده بود . اگر قاسم آقا میر بنج نبود بی گمان ما ها بدست قزاقها و سر بازان خود دست بشوشکه کرده در میان ما و مهاجمین افتاد و بهرنحوی بود ما را بکوچه کمال الملك رساند و در آنجا در خانه ای را کوبید که گویا متعلق بسید علی نامی بود ، زنها و قتی ماها را بآب و ضم دیدند آنچه

۱ - کسروی مینویسد : چنانکه دیگران میگویند چون او تفنگ در دست میداشته قزاقان دو آغاز آمدن نخست او را کشته اند .

بزبانشان آمد بقاسم آقا گفتند . اینها پیشوایان دین ماهستند اینها نمایندگان مجلس هستند . ای نامسلمان آیا چه کرده بودند باین حالشان انداخته اید؟
 « قاسم آقا متانت و بردباری را از دست نداده میگوید خواهراں جای این گفتگوها نیست در را باز کنید آقایان اندکی استراحت کنند نان چائی برایشان بیاورند »

قاسم آقا چند نفر را دنبال در شکه میفرستد که آقایان را بخانه هاشان برسانند . یک نفر مفتش نظمیه در بین بوده میگوید نمی شود بایستی بیباغ شاه تلفن کنم و کسب اجازه نمایم . پس از تلفن او این آقایان را در در شکه گذاشته بیباغ شاه میبرند وقتی پیاده میشوند باز عده ای قزاق و سوار بمرشان ریخته بنای زدن را میگذارند در اینجا هم حشمت الدوله بیباری آنها قیام و از این مهلکه نجاتشان میدهند و با حال بسیار بدی همه را بدرون باغ شاه برده و هر یک را بچادری میبرند . مستشار الدوله را هم میبرند بچادری که ابوالحسن میرزا شیخ رئیس و شیخ مهدی پسر شیخ فضل الله نوری در آنجا محبوس بوده اند .

در باغشاه عده دیگری از بیروان بهبهانی و طباطبائی کند و زنجیر شده بودند کمی از شب گذشته یک نفر آمده ملك المتكلمین ، میرزا جهانگیر خان وقاضی ارداقی را میبرند .

ممتاز الدوله و حکیم الملك بدستگیری یکی از نوکران امین الدوله خود را پنهان ساخته و شب آنروز خونین خود را بسفارت فرانسه رسانده و بعد از چند روز روانه پاریس شدند .

سید جمال افجه ای پیرمرد شرافتمند که مدتها پنهان بود پس از خروج از نهانگاه بدستور محمد علی میرزا از تهران تبعید شد .

بهبهانی پس از سه روز زندانی بودن بخاك کلهر تبعید شد .
 طباطبائی هم پس از سه روز آزاد شد اول بهونك رفت و سپس بخراسان عزیمت کرد .

داستان تقی زاده و پناهنده شدن او را بسفارت انگلیس کسروی چنین نوشته :

« چنانچه دیدیم این نماینده جوان آذربایجان در روز های بازبینی خواهان جنگ میبود . با اینحال در این روز از خانه بیرون نیامد و رخ نمود در حالیکه گذشته از نمایندگی رئیس انجمن آذربایجان نیز میبود که در جنگ بادر میان خواستی داشت ، و بهر حال بایستی بیرون آید شکفتن آنکه میگویند : تقی زاده از داستان جنگ پیش از دیگران آگاه شده بوده

اینست بامدادان نو گر خود را بخانه های کسانی میفرستاده و پیام میداده : « امروز جنگ خواهد شد زود تریبائید » با اینحال خود او بیرون نیامد در این باره میرزا علی اکبر خان دهخدا نویسنده گفتار های صور اسرافیل و کسان دیگری نیز با وی همراهی کردند. پرفسور برون نوشته: تقی زاده دیر رسید و قراقان راه ندادند ولی ما از چنان چیزی آگاه نمیباشیم و آنچه میدانیم هر که آمد و خواست راه پیدا کرد و تقی زاده که خانه اش در پشت مجلس می بود میتواند زودتر از دیگران بیاید « بعلاوه یکی از مواد برگرام لیاخوف با این رویداد تباین دارد

در پاورقی صفحه ۱۰۴ جلد سوم تاریخ کسروی نوشته شده « خانه تقی زاده در روبروی مجلس میبوده . دوزخ پیش از بمباران آنرا ها کرده خانه در کوچه های پشت مجلس میگردد . »

دنباله نوشته کسروی چنین است : « باری مادر این باره گفته های سید عبدالرحیم خلخالی را که دستیار مدیر مساوات و در آن روز با تقی زاده همراه میبوده در دست میداریم که خود آنها را میاوریم . می گوید . در آن روز من خواستم به بهارستان بروم از هرسو که آهنگ آنجا را کردم راهم ندادند در این میان که باز میگذشتم در خیابان دوشان تپه بنو کر تقی زاده برخوردی که مرا آواز داد پرسیدم آقا کجا است ؟ گفت : در خانه همراه او روانه شده بخانه تقی زاده رسیدیم . امیر حشمت و میرزا علی اکبر خان دهخدا و چند کس دیگر در آنجا میبودند نشستیم گفتگو میکردیم که ناگهان آواز شلیک برخاست دانستیم جنگ آغاز شده همچنان در آنجا میبودیم تا جنگ پایان پذیرفت و چون همه آن پیرامونها را سر بازاران فرا گرفته بودند کسی را یارای بیرون رفتن نمیبود و ما همچنان گرسنه نشسته نمیدانستیم چه باید کرد چندان ترس بر ما چیره شده بود که با چشم خود دیدم موهای سر دهخدا سفید گردید . چون شب شد علیمحمد خان تربیت خویشاوند تقی زاده بیرون رفت و با درشکه آمد من و تقی زاده و دهخدا و یک نفر دیگر در آن نشسته بکسر بسفارتخانه انگلیس رفته پناهنده شدیم »

سید حسن مدیر حبل المتین نیز فردای آنروز بسفارت انگلیس پناهنده شد .

میرزا جهانگیر خان و ملک المتکلمین فردای آنروز در باغ شاه به دست جلادان محمد علی میرزا خفه شدند و بدرود زندگی گفتند روانشان شاد . قاضی ارداغی راهم سیزده روز بعد از بمباران مجلس مسموم کردند . میرزا محمد صادق طباطبائی فرمان شاه از ایران خارج و باروبا

رفت .

مستشارالدوله پس از ماهها بندی بودن رها شد .
 حاج آقا امام جمعه خوئی پس از رهایی از زندان باغ شاه در تهران ماند
 و زندگی برداشت .
 شیخ مهدی پسر شیخ الله و ابوالحسن میرزا شیخ رئیس نیز پس از
 رهایی از ایران خارج شدند .

در همان روز که ملك الماکلمین و میرزا جهانگیر خان را کشتند بتکمیل
 برنامه آلیاخوف در همان باغ شاه اطلاقی را برای دادگاه و بازپرسی و رسیدگی
 انتخاب و این آقایان بعصویت برگزیده شدند .
 مؤید الدوله حکمران تهران ، شاهزاده مؤید السلطنه ، سید محسن
 صدرا لاشراف (۱) ، ارشد الدوله ، میرزا عبدال مطلب بزدی مدیر روزنامه
 آدمیت ، یکنفر میر پنج قزاقخانه میرزا احمد خان اشتری (۲) باقر خان پندر
 از همان روز کسانی را که در پیرامون آقایان طباطبائی و بهبهانی گرفتار
 گردیده و از آنان کاری سر زده بود در آن دادگاه محاکمه و پرسش نموده
 مرخص میگردند آقامیرزا محمد علی پسر ملك الماکلمین را هم پس از کشتن
 پدرش رها ساختند ، دستگیری آزادخواهان پیوسته ادامه داشت . یکمده
 بیست و نفری را اما در زیر قلزنجیر می بینیم که اردا قی و یحی قاضی میرزا
 نیز در آن میان دیده میشوند !
 سلاسل زنجیر استبداد بر گردن این بیست و دو نفر مجاهداتصال داشت
 و در زیر این زنجیر، دلهای آزادخواهی نیز بهم پیوسته و با این شعر
 تکمیل میشد :

خواهی که دادت بر در صد سلسله بیدار را

هفت بکش گردن بنه زنجیر استبداد را

بیست نفر بقیه از این قرارند : ۱- مدیر روح القدس ۲- میرزا حسین
 نوکر آقا بالا خان سردار ۳- شیخ ابراهیم پسر عموی روح القدس ۴- آقا
 مجید سیگار فروش ۵- آقا علی سرناز ۶- شریف صحاف ۷- میرزا محمد
 ۱ - وزیر دادگستری و نخست وزیر سابق که اکنون استاندار
 خراسان است . .

۲ - میرزا احمد خان «یا آقای اشتری» را و اکنون نیز هست از
 عدلیه برده بودند و او بگرفتار آن دلسوزی بسیار نشان میداد تاریخ کسروی بخش
 سوم ص ۱۱۳

علیخان مدیر روزنامه ترقی ۸- مشهدی باقر تبریزی ۹- حشمت نظام ۱۰- شاهزاده ناصر الممالک ۱۱- میرزا علی اکبر خان معتمد دیوان ۱۲- میرزا محمد علی پسر شادروان ملک المتکلمین که پس از کشته شدن پدرش آزاد شد ۱۳- نایب باقر خان «۱۴- میرزا داود خان» ۱۵- میرزا بزرگ تبریزی ۱۶- شیخ ابراهیم طالقانی ۱۷- حاجی خان خیاط که پس از استخلاص بمجاهدین گیلان پیوست و در صفحه ۵۱ این کتاب زیر شماره ۵ نشان داده شده ۱۸- علی بیگ نوکر مستشار الدوله ۱۹- حاجی محمد تقی بنکدار ۲۰- میرزا علی اکبر ارداقی برادر شادروان قاضی ارداقی .

از این بیست و دو تن این سه نفر: میرزا محمد علی فرزند ملک و حاجی محمد تقی بنکدار و میرزا علی اکبر ارداقی در تاریخ کسروی زنده معرفی شده اند ولی تحقیقات نگارنده یک نفر را بر این سه نفر افزود و آن رقم ۱۴ میرزا داود خان است . این رجل صدر مشروطیت که افتخار گرفتاری باغ شاه را کسب و در زیر زنجیر استبداد مانند دیگران جان میداد فرزند میرزا مسیح خراسانی است که زمانی دبیر اعلم و دبیر الممالک و سالیانی ممتد در مجلس منشی و اکثراً ایشان را منشی باشی نیز خطاب میکردند سه دوره نیز نماینده خراسان بوده علاوه بر ادوار نمایندگی ۲۲ سال است که متوالیاً سه اداره معاونت اداری مجلس را ادامه میدهند، این مجاهد که یادگار صدر مشروطیت است در دوران قیام خراسان معاون اداره ایالتی خراسان و از همکاران کلنل محمد تقی خان بودند نسبت بکلنل ارادت صمیمانه داشت. علاوه بر این بیست و دو تن بازم مجاهدینی یافت میشدند که بمناسبت بغض و کینه مستبدین در بار مخصوصاً محمد علیمیرزا بطور مجرد و یا دو نفر سه نفر در زندان باغ شاه بودند منجمه ضیاء السلطان چراغ برقی و مدیر روزنامه روح القدس که این دو نفر را با اتهام انداختن بمب در خیابان اکیانان بطرف کالسکه محمد علیمیرزا هر شب بوسط باغ میآوردند و بسته بپایه بسته تازیانه میزدند . فریاد این دو تن مظلوم در تمام باغ انعکاس مییافت ، تمام مجوسین خود و درد خود را فراموش و بحال این دو تن بسیار آندوهگیت و ماتم زده بودند . فرمانده باشقاوت این شکنجه سلطان باقر خان نام داشته یکی از شبها که شلاق فراوانی بضیاء السلطان چراغ برقی و به روح القدس میزدند و باحال بیهوشی آن دو تن را بزندان اعاده میدهند سلطان باقر خان مجالی نداد که آنها برای خوردن شلاق مجدد تجدید قوا نمایند ، بشتاب بزندان رفته آن دو تن را دوباره بیاد شلاق خود میکشید . باز، خشمش فروکش نکرد و بجان سایرین افتاد . حاجی محمد تقی بنکدار ، ارداقی ، میرزا

داودخان و یحیی میرزا را با شلاقهای آتشین خود، زجر داد. یحیی میرزا در ضمن خوردن شلاق خونسردی خارق‌العاده‌ای از خود نشان میداد بروی ضارب نگاه نمیکرد چند شلاقی که سلطان باقرخان بسرو روی او نواخت ابتدا خم با برو نیآورد.

یحیی میرزا گرچه چنین روزی را ندیده بود اما میدانست که آزادی مفت بدست نخواهد آمد از جانبازیه‌های آزادیخواهان سایر ملل آزادیخواه اطلاع داشت و میدانست که با آن آزادگان چه ستمها رفته و چه شکنجه‌ها دیده اند.

خونسردی یحیی میرزا و عدم توجه بقیافه باقرخان، ضارب را جری ساخت و بر آن داشت که یحیی میرزا را بحال بیاورد ولی غافل از این بود که اگر سرش را هم ببرد آه و ناله و تضرع و زاری نخواهد کرد. در این میان محکمه تراستاد و باها را عقب و جلو گذاشت، فهماند که میخواهد کتک فراوانی به یحیی میرزا بزند، یحیی میرزا هم با کمال خونسردی و متانت که خاص خه‌دش بود با آرامی سر خود را از زیر زنجیر بیچانیده رو بدیوار نشست و پشت خود را بدم شلاق سلطان باقرخان دار، ضربه‌های شلاق پشت سر هم تکرار و فقط صدای شلاق در اطاق طنین می‌انداخت تا شصت هفتاد شلاق متوالیا نواخت و چون جزیک پیراهن يك لا رخت دیگری در تن یحیی میرزا نبود گمان میرفته است او از حال رفته.

باقرخان خسته شده با همان حالت درندگی از زندان خارج میشود بمحض خروج او، یحیی میرزا رورا برگردانده بایک قیافه گشاده و آرامی میگوید: «رفت آن نامرد» همه زندانیان هم زنجیر او از این برد باری و شجاعت او در شگفت میشوند. با آنهم شلاقی که خورده بود دامن خونسردی را از دست نداده لب بسخن گفتن باز و داستانهای بی‌ازنچ و فداکاری آزادیخواهان فرانسه سرود و با این رفتار و گفته‌ها خود آب بر آتش دلها ریخت. روان او و سایر شهدای راه آزادی شاد.

داستان بمباران مجلس و اجرای پروگرام کلنل لیاخوف که بیگمان با قرارداد ۱۹۰۷ بستگی تام داشت و تخریب دارالشوری ملی و انهدام مشروطیت را در اینجا بدرج آخرین راپرت کلنل لیاخوف پایان داده و می‌رویم بر سر «تایستادگی تبریز» و دلاوریهای مجاهدین جان برخی آن شهر غیر تغیز.

تهران مجرمانه راپرت نمره ۶۳

مورخ ۱۲ ژوئن ۱۹۰۸

جناب جلالتمآ با تلگراف عالی رادر حضور افسرهائی که در راه روسیه
واجرای خیالات او حاضرند تن و جان خود را فدا کنند در خصوص
خدمتگذاری بریکاد قزاق در تخریب مجلس باعلیه حضرت امپراطور کرده
بودند با دستخط خودشان مرقوم فرمایند « آفرین قزاقها » « تشکر به
افسران شجاع » خواندم تمام ایشان غرق مسرتی شدند که تعریفش خارج
امکان است و چنان صدای خود را بزنده باد بلند کردند که تا مدتی دراز
عکس صدای زنده باد آنها مسموع بود شدت مسرت افسرها را بیان کردن
غیر ممکن است افسرها متعقلاً قرارداده اند که بنده از جناب عالی خواهش کنم
که از جناب سردار قفقازیه خواهش کنید حسیات صادقانه افسران را در
راه امر تاجدار روسیه عظمی و تمام هستی خود را برای انجام فرامین
امپراطور اعظم خودشان فدا کنند عرض نمایند متشکر الطاف اعلیه حضرت
امپراطور اعظم

کلنل و . لیاخوف

اکنون که چندین سال از آن جنایت بزرگ یعنی توب بستن مجلس و
انهدام مشروطیت ما میگذرد ، باز هم خورده لیاخوف ها و بقایای او دیده
میشوند که در کشور ما دست از پا دراز تر شاغل کاری بوده و بنام اینکه
اینان از اعقاب همان جنایتکاران دست و روشسته و سفیدند با نهایت پروپی
زندگی میکنند و شگفتی در اینجا است که دشمنان اینها را که هستی بخش
بر ملل ضعیف و ناتوان شدند ، دشمن میدانند . و این دشمنان مسلم را که
با نوامیس مقدس ملی او آنگونه رفتار سبعانه نمودند ، دوست میپندارند !

۴ = ایستادگی قیروز

پس از اینکه مجلس شورای ملی بآنوضع جگر خراشی که خواندید برانداخته شد ، حکام مستبد سایرولایات بارباب خود تاسی بسته آنها هم انجمنهای ملی را برانداختند وچوب و فلک رادوباره بمیان آورده قانون را دورانداختند !

آتش مقدس آزادی را در تمام شهرها باستثنای رشت وتبریز خاموش ساختند . راجع بمقاومت موقتی رشت در کتاب آبی چنین نگاشته اند :
« در تاریخ ۲۴ ژون آگاهی از کودتای شاه رسید (۱) نگهبانان در جلوخانه حکمران گذارده سه توپی هم در چندجا گذاردند ، روز ۲۷ دستور داده شد مردم بازارها را بکشایند . ولی کسی گوش نداد . حکمران یکدسته سرباز فرستاد که ناچارشان گردانند واین بود جنگی رخ داد که سه تن کشته گردید و چهارده تن زخمی شدند . روز ۲۹ بازارها باز شده آرامش برپا گردید . »

در تاریخ کسروی نسبت بعمل ظهیرالدوله حکمران گیلان ابراز شکفتی شده است که چرا او که از هواداران مشروطه بشمار میرفت ، بچنین عملی دست زد ؟ خود پاسخ خود را باین شرح داده است :
« به نوشته برون یک کشتی جنگی روسی ببندرانزلی آمده بحکمران آگاهی داد که اگر انجمن و آزادیخواهی را برنچیند ، او خود بکار برداخته خواهد برچید و بدینسان ظهیرالدوله را ناچار گردانید » .

چریان اسف آورتوب بستن مجلس ونحوه گرفتاری آزادیخواهان تهران را سریعاً برشت اطلاع دادند بنا بر این با ظهیرالدوله که خود از مشروطه خواهان بشمار میرفت نمیبایستی جنگ میکردند ، و ظهیرالدوله بز نمیبایستی پیش دستی میکرد میباید بمقتضای آزادیخواهی با آزادیخواهان کنار آمده وقوایم تشکیل میداد و جزو حکومت تهران را که بصورت اولیه خود یعنی استبداد درآمده بود میگرفت و یا اگر نمیتوانست بکشتی پاسخ میداد این گوی واین میدان تا همان عمل لیاخوف را در رشت نیز اجرا و این ننگ را مانند تهران وتبریز مستقیماً عاید خودشان میساختند . اگر چنین

شده بود، نگارنده نیز در این موقع که دارم ایستادگی تبریز را مینویسم حق رشت را هم آنطور بکه باید برای همین مورد بخصوص ادا میکنم بهر حال اجر آزادبخواهان رشت بمناسبت بستن بازار و بیکار با حکمران در جای خود و در صفحات تاریخ تا همان اندازه که میتوانستند و کردند، محفوظ است.

اما از اصفهان و شیراز، که قبلا هزاران مواعید پهلوان و ارانه میدادند کوچکترین جنبشی برای مقاومت در برابر حکومت استبداد تهران و عمل تنگین محمدعلیمیرزا ابراز نشد.

ظل السلطان هم که از نام مشروطه و قانون و زحمات آزادبخواهان می خواست بسود خود استفاده و بجای برادر بتخت سلطنت نشیند، هنگامی که دید آزادی و مشروطه و مجلس را از بین بردند، از ترس جان و برای حفظ اموال خود اوهم مانند برادرش به بیگانه دیگری متوسل شد یعنی آن یکی بدامان روس افتاد و این یکی بدامان انگلیس!

ولایات آذربایجان هم همین حال را داشتند، در این میان فقط شهری که ممتاز از دیگر ولایات بود همانا تبریز است ولی تبریز هم ابتدا دچار همان سرنوشت دولی بدجبران کرد.

در همان روز بمباران مجلس در تبریز هم دولتیان جنک را آغاز و برانجن ایالتی آذربایجان تاخت آوردند اینک باید دید، چرا انجمن تبریز غافل گیر شد؟ محمدعلیمیرزا چون سالیان دراز در تبریز نشو و نما کرده راه و چاه را خوب میشناخت و بروحیه طرفداران خود هم نیک آشنائی داشت قبل از بمباران رابطه خود را با تبریزیانی که استبداد در روحشان رسوخ یافته، باشیر اندرون شده بود، که باجابت میبایستی در رود، برقرار ساخت منجمله سید هاشم معروق به دوجی. دستورات لازم مبنی بر هجوم بانجن و بر چیدن آزادی را بمیر هاشم فرستاده بود چند محله از قبیل دوجی، سرخاب باغمیشه، ششکلان که در شمال مهران رود تبریز واقع شده خواهان و هوا دار استبداد میبودند و این محلات در دست دولتیان بود. تنها محله ای که از شمال مهران رود جدا طرفدار مشروطه و آزادی خواهی بشمار میرفت همانا محله امیر خیز است.

چنانچه بستر رود خانه مهرآرود را خط مرزی بین مشروطه خواهان و دولتیان قرار بدیم فقط محله امیر خیز در آن سمت مرز مشروطه خواهان باقی میماند که در آغاز جنک با بستی یکتنه با چندین محله مستبد بیکار کنند اگر چه از سایر محلات آزادبخواهان با آن محله کمک شده و میشد.

محلات آزادبخواهان بدو بخش ، بخشیده شد . يك بخش را بافر - خان و بخش دیگر را ستارخان به عهده گرفتند .

مغازه های مجیدالملک که در دست آزادبخواهان بود شروع به سنگربندی نمودند . مجاهدین خیابان و نویر زیر نظر باقرخان و مجاهدین امیر - خیز و سایر پیرامونها بسر پرستی ستارخان درآمدند .

آغاز جنگ از طرف دولتیان شد . مناره های سید حمزه و صاحب الامر که در ارتفاع نسبتاً بلندی ، قرار دارد و سایر محلاتی که از طرف دولتی ها سنگربندی شده بود ، بشلیک گلوله پرداختند شجاع نظام که داستان کشته شدن او را بتمهید مجاهد بزرگ حیدر خان عمو اوغلی خواهید خواند اول کسی بود که از روی مغازه ها بسوی آزادبخواهان شلیک کرد تا از آن طرف ارباب بزرگ و ولی نعمت مضاف علیه لقبش لا اقل به الملک تبدیل و هم لقب شجاع الملک هزاره شود اما اینهم آرزویی بود که وسیله بمب حیدر خان عمو اوغلی بگور برد .

نخستین روز جنگ تصور میکردند بایک حمله مجاهدین از پا در خواهند آمد ، بهمین لحاظ مانند باران بر سر مجاهدین گلوله میریختند گاهی هم پیشرفت کرده امیدوار میشدند ولی دلیری و پافشاری ستارخان و باقرخان و مجاهدین از جان گذشته امید آنها را مبدل بیأس میساخت . آنها برای محمد علی میرزا و لقب ، مقام ، جاه و جلال فردی می جنگیدند ، ولی اینها برای آزادی ، و خاطر مردم ، خاطر قانون و اعقاب خود جان فشانی میکردند .

دو روز باینسانت گذشت و دولتیان کاری از پیش نبردند روز سوم جنگ که روز پنجشنبه چهارم تیر ماه ۱۲۸۷ بود همچنان جنگ و گریز میرفت و دو مجاهد بزرگ در مقابل تکرک گلوله ایستادگی میکردند .

دو یاسه روز بعد از بمباران مجلس محمد علی میرزا برای اینکه رشادت خود را نمایانده باشد تلگرافی بمضمون زیر بمیرهاشم دوچی میخابره نمود . جناب مستطاب شریعتدار آقای میرهاشم سلمه الله تعالی با کمال قدرت فتح کردم مفسدین را تمام گرفتار کرده سید عبدالله را بکربلا فرستادم سید محمد را بخراسان ملک المتکلمین و میرزا جهانگیر را سیاست کردم مفسدین تماماً محبوس شاهم با کمال قدرت مشغول دفع مفسدین باشمید و از من هر نوع تقویت بخراشید حاضر من منتظر جواب هستم جنابان حجج الاسلام سلمه الله را احوال پرسم همین تلگراف را بایشان نشان بدهید .

محمد علی شاه قاجار

با در نظر گرفتن تبانیهای قبلی وصول يك چنین تلگرافی بیک سید که در رأس لوطی های محله دوجی قرار داشت معلوم است چه تأثیری را متضمن بود کوچکترین تأثیرش این بود که شاه بازبان مبارك امر بقتال مردم مظلوم و آزادبخواه داده است آنها هم بر تجری خود افزودند .

شجاع نظام و سایر سرکردگان دولتی بر شادت و شجاعت مجاهدین پی نبرده بودند تصور میکردند که بامختصر فشار شهر را تسخیر خواهند کرد و آنچه لیاخوف در تهران کرده بود اینها هم در تبریز خواهند کرد ولی در این سه روز جنگ پی بعدم قدرت خودشان برده و فهمیدند که حریف برزور است و کار تبریز با تهران از زمین تا آسمان فرق دارد . فهمیدند که آنها برای دیگری و بسود دیگری میجنگند ولی حریف برای خود و اعقاب خود .

جنگ پیوسته ادامه داشت ، گاهی بساعات بمد از غروب روز هم میکشید ، رفته رفته از سوی دولتیان دست بتاراج نیز زده میشد . آنانکه اسلامیه را در تبریز بنا نهاده و با آزادی مخالف و حتی فتوای ریختن خون آزادبخواهان را داده بودند خانه هاشان بتاراج میرفت و بایستی هم برود خانه حاج میرزا حسن مجتهد مستبد همکار صمیمی شیخ فضل الله تاراج شد .

روزشنبه ششم تیر ماه ۱۲۸۷ که جنگ بشدت در کار بود و سواران دولتی شکست خورده بودند خانه آن مجتهد مستبد تاراج شد و خانه او را هم گرفتند و سنگریزندی نمودند ، دوباره سواران هجوم آورده عده ای کم از مجاهدین را که در آنجا میبودند خارج ساختند و پس از یکساعت دوباره مجاهدین هجوم آورده آنجا را گرفته سواران را بعقب راندند .

اولین قربانی ایستادگی در تبریز آقا بالاخان خیابانی بود که در : برگشت دومی سواران بخانه حاج میرزا حسن ابن جوان دلیر مجاهد قاتل بگریختن نشده وقتی سواران نزدیک میشوند دو نفر را کشته و خودش نیز بدست سواران کشته میشود ، سواران نقش او را آتش زدند !

جسد نیم سوز او را مجاهدان و خویشاوندانش بروی تابوتی گذاشته برای اینکه سفاکی و ناپاکی دولتیان را بهمه نشات دهند اول در کوچه ها گردانند سپس بکنسولخانه ها بردند و از اینها بود که مجاهدین سخت تکلف خورده بمقاومت خود افزودند ؛ خویشاوندان آقا بالا خیابانی هم حس خونخواهی شان بیدار شد . از حالا پیکار شدید و خیلی شدیدتر میشود . از آنطرف ملایان ملانما مشروطه خواهان را (بابی) خطاب و بسواران

دولتی میگفتند «جان و مال ایشان حلال است» (۱) بهمین جهت سواران از هر نوع کشتار فوج و تاراج دریغ نمیکردند و باز بهمین جهت میرزا - ابولحسن بزشک که مردی دانشمند و اروپا دیده و در محله دوجی سکونت داشت بدستور شکرالله خان شجاع نظام دستگیر و بنام اینکه بابی است اعدام شد. پس از آن تلگرافی توسط سپهسالار اعظم بشاه مخابره کرد که میرزا ابولحسن حکیم نواده میرزااسلمان حکیم رئیس و مدرس تمام بابی ها بود گرفته دادم تیر باران نمودند.

تا روز نهم تیر دولتیان با تمام زوری که زدند کاری از پیش نبردند بیوک خان پسر رحیم خان قره داغی بایکمه از سواران خود بکمک دولتی ها آمد.

شاه پیدرش رحیم خان دستور داده بود بکمک برخیزد اما رحیم - خان گفته بود مجاهدین لایق نیستند که من خود بروم. بنده زاده رامیفرستم. فردای آنروز بیوکخان بسا هفتصد نفر سواران تازه نفس خود از راه خیابان بشهر تاخت آورده باقر خان در میان خیابان سنگری ساخته بود و دسته از مجاهدین بایکدستگاه توپ در آنجا پیاس مشغول بودند. سواران بیوکخان اسب تازان بنزدیک تیررس که رسیدند، مجاهدین باتوپ و تفنگ بشلیک پرداخته دسته ای از سواران را بخاک هلاکت ریختند بقیه سواران تاب نیاورده با (بنده زاده رحیم خان) مشعشانه گریختند و مجاهدین موقع را مغنم شمرده آنها را دنبال و عده دیگری از آنانرا کشتند.

یکی از یادداشتهای آقای مهندس طاهرزاده بهزاد که شاهدعیان است و خوشبختانه از کید حادثات رسته و نمونه ای از جنگ یکی از سر دسته های مجاهدین تبریز است در اینجا بمناسبت درج میکنیم و در دنبال آن بنگارش خود و سایر پیشرفتای مجاهدین ادامه میدهم:

نمونه ای از هنر نمایندهای مشهیدی محمد صادق خان چرندابی تلگراف خانه تبریز سنگرمجاهدین محله چرنداب بود. بنای تلگراف خانه که در ایام گذشته شاهد صحنه های پر شور سیاست بود حالا سنگرمجاهدین میباشد، مدتیست خبیر السلطنه رئیس تلگراف خانه و مأمورین مخابرات در نتیجه شدت جنگ محل مأموریت خودشان را ترك کرده و کلیه ماشین

۱ - اینکار ناپسند در چند سال پیش بنام دیگری در آن صفحات

تجدید شد!

آلات آنجایی سرپرست و اکثر اوقات ماشینهای مخبراتی کار میکنند و معلوم است که از تهران و سایر شهرها مشغول مخابره هستند ولی کسی نیست که از گرفتن و کشف مخابرات اطلاعی داشته و نتایج آنرا باستحضار صاحبان آف برساند.

جای حیرت و یا میزان صفا و صداقت مجاهدین از اینجای معلوم میشود که از اینهمه ماشین آلات که آنجا موجود بود يك پیچ و مهره آنها حیف و میل نمیشد.

محل تلگراف خانه در سمت جنوبی باغ عالی قابو واقع شده و از نقطه نظر جنگ حفظ آنجا دارای اشکالات فراوانی بود. و گویا به همین جهت یکی از رشیدترین سردسته های مجاهدین را برای حفظ و حراست آنجا انتخاب کرده بودند. این ایام خطرناکترین و پرهیجانترین و سخت ترین روزهای تبریز بشمار میرفت، ساختمانهای مسجد الملك کلیه بناهای سمت شرقی باغ عالی قابو در دست سوارهای شجاع نظام و ضرغام و تفنگچی های انجمن اسلامیه بود. در این روزها پیش جنگ همه وقت ضرغام بود، قبل از همه صدای ده تیر او شنیده میشد (ده تیر - یا ماورز) ده تیر ضرغام هر تیرش که خالی میشد دود فیه صدا میکرد و بالاخره هم معلوم نشد که این چه جور اسلحه ای بوده که بعضی يك صدا دو مرتبه صدا میکرد و این اسلحه بالای جان مجاهدین بود زیرا وقتی صدای او را میشنیدند با کمال احتیاط میگفتند که ضرغام شوق کرد و خودشان را آماده جنگ میکردند. این مرد خونخوار هنگامیکه شلیک میکرد هر ده تیر را بطور تسلسل خالی میساخت که در واقع صدایست دفعه شنیده میشد - اگرچه بعضی ها اوائل تصور میکردند این صدای دومی از ترکیدن گلوله او بعد از اصابت به هدف تولید میشود، ولی زان بپس بارها تیرهای او بسنگرهای ما اصابت کرد و این حدسیات تأیید نشد.

امروز زودتر از هر روز صدای ده تیر ضرغام شنیده شد و در پی آن از کلیه سنگرهای دولتیان صدای تیر تفنگ شلیک شد. امروز روز جهنمی و روزیست که هیچکس امید به ادامه حیات ندارد. صدای توپ و تفنگ به صدای رعد و برق بیشتر شباهت پیدا کرده بود، عده مجاهدینی که در تلگرافخانه بودند قریب پنجاه نفر اینها در ساختمان خود تلگرافخانه و در پنج خانه هائیکه در جوار تلگرافخانه واقع شده بودند سنگر بندی کرده مشغول جنگ شدند، صدای توپ و تفنگ از یکطرف صدای شیپور و خروش مهاجمین از طرف دیگر قویترین دلها را آب میکرد. از ترس دهن ها

خشک میشد ، لب ها تر کیده خون میریخت ، چند نفر تاب مقاومت نیاورده با بفرار گذاشتند ولی زودتر از دیگران شربت شهادت نوشیدند زیرا این محل راه فرار نداشت سر راهها در دست مهاجمین بود از این عده چند نفری به روسیه بود موفق بفرار شدند ، عده ای هم در حال فرار و عده دیگر در سنگرها کشته شدند ، مشهدی محمد صادق خان این مرد پولادین در طبقه دوم بنای تلگرافخانه ، ییچنگید ابداً ترس و واهمه بخود راه نمیداد بعد از چندین ساعت جنگ ، مهاجمین به در خانه های روبروی ساختمان تلگرافخانه هجوم آورده آنجا را گرفتند و فاصله بین طرفین ده پانزده متر بیشتر نبود بطوریکه از پشت سنگرها بهمدیگر فحش و ناسزا می گفتند ، حتی همدیگر را هم بنام میخواندند . مشاهده زخمی ها و کشتگان ، مجاهدین را سخت متأثر میکرد ، به تضرع زخمی ها واستمداد آنها پاسخ داده نمیشد و بعضی از زخمیها اصرار میکردند لااقل مجاهدین آنها را بکشند تا با آن حال زخمی بدست دشمنان آزادی نیفتند .

مجاهدین ناچار یکی پس از دیگری خانه های اطراف تلگرافخانه را از دست داده و عقب نشینند متأسفانه قطارهای قشک خالی میشود . چند صندوق فشنگی که موجود بود چند بار قطارها را پر کرده بود ولی دیگر ذخیره ای موجود نیست مرحوم محمد آقا عموزاده من که يك مرد ساده و بی سیاستی بود پیش محمد صادق خان رفت ، وقتی که باو نزدیک شد منظره وحشت آوری مشاهده کردم دیدم سرپرست مالوله ده تیر را مجاذی پیشانی محمد آقا گرفته ، با خشم باو میگوید اگر یکدفعه دیگر این حرف را بزنی از توی دهنت میزنم . مرد غیرتمند نمیتوانست کلمه عقب نشینی رفرار را بشنود میل داشت صد مرتبه کشته بشود ولی از جلوی دشمن فرار نکند .

میان رفقای ما ملاقاسم نامی بود که با همان دستار و لباس ملائی بصف مجاهدین درآمده و از همه مجاهدین مسن تر بود در اینوقت سرپرست ما را مخاطب قرار داده گفت از کشته شدن باکی نداریم ولی با کشته شدن نتیجه نمیرسیم باید زنده بمانیم که مردم را حفظ بکنیم . مشهدی محمد صادق خان بایک وضعی که از شدت تأثر و غضب سیاه شده بود گفت من حاضرم پیشنهاد شما را بپذیرم ولی راه عقب نشینی نداریم . ملاقاسم گفت چرا داریم حیاط تلگراف خانه به سمت غربی دری دارد که دارای قفلی است که با يك تیر میشود آنرا شکست و از آن حیاط هم بحیاط دیگر میشود راه پیدا کرد و بالاخره بدین وسیله میشود بازارچه خیابان رسید و در آنجا سنگردوم را ایجاد کرد . محمد صادق خان گفت چك را باید ادامه داد ولی شما اگر بتوانید

چند نفر بروید این راه را ایجاد بکنید اول جنازه های کشته ها و زخمی ها را ببرید و وقتی که آنها را نجات دادید بمن خبر بدهید . مجاهدین مطابق نظر او اقدام و در آخرین دیواری که می شکافتند دچار خطر دیگری شدند و آن این بود که مجاهدین خیابان که در بازار میبودند بتصور این که شتربانیهای دشمن دیوار را می شکافتند شروع به شلیک کردند ، با زحمت زیاد بآنها فهمانیدیم که ما مجاهدین تلگرافخانه هستیم پس از انجام عمل برگشته و به مشهدی محمدصادق خان خبر دادیم ، گفت شما همگی راه بیفتید من پشت سر شما میآیم ، این غیرتمند از همه عقب تر میآمد ، با این وضعیت ما وارد بازارچه خیابان شده جلوی حمامی که اسمش حمام محمدصادق بود شدیم بمحض ورود بیازارچه بسا کمال حیرت مشاهده کردیم که بیش از سیصد نفر مجاهدین آنجا اجتماع کرده اند و مرحوم میر هاشم که نانا بود و باوجود اینکه اینها خبر داشتند که محمدصادق خان چهار ساعت بیشتر است از هر سمت محاصره شده است قدمی بکمک او بر نداشته اند ، محمدصادق خان که سخت متأثر و عصبانی بود حضار را مخاطب قرار داده و آنانرا مورد توبیخ قرار داد . حرف خیلی سنگینی زد یعنی گفت لچک زنهاسرتان باشد با این بی همتی ، همه در میان مجاهدین بلند شد و ما ها تصور کردیم که از دست دشمن که نجات پیدا کرده ایم حالا در دست دوستان کشته خواهیم شد ولی مرحوم سیدهاشم گفت رفقا اگر من هم چهار ساعت با این شدت در محاصره بودم عصبانی شده و آنچه که نگفتمی است میگویم دست محمدصادق خانرا گرفته و دلجوئی و اظهار شادمانی کرد که بقیه مجاهدین نجات یافته اند چندتا نان سنگکی میان مجاهدین تقسیم کردند و پس از نیمساعت استراحت و شور کلیه مجاهدین را تقسیم کرده و اقدام به هجوم متقابل کردند .

هجوم متقابل مجاهدین

در نقشه هجوم متقابل مجاهدین چرنداب پیش قراول شدند که بقوای دولتیان که در بازارچه مقدم باغ عالی قابو بابگاه داشتند هجوم ببرند و برای عملی کردن این نقشه ما میبایستی از بازارچه نو وارد کوچه مرحوم سیدتقی پیشینماز شده و از آنجا از خانه های مردم خودمان را به پشت بام بازارچه رسانده و از در بچه های گنبد های بازارچه دست به هجوم بزنیم در این اثنا عده رفقای ما به سی نفر میرسید بهر گوی بود خودمانرا بیالای گنبد ها رسانده و سواره های شجاع نظام را که توی بازارچه بودند هدف قرار دادیم . در این هجوم من حدس میزنم که کمتر تیری خطا رفت .

پهلوی من يك جوانی که هم اسم من کریم نام داشت تهور بخرج داده بالای کنبدرفت وقتی که تفنگ را راست کرد تیر خالی کند ناگهان از بالا به پائین واز کون شد فوراً او را گرفته و مشاهده شد که تیر دشمن چند سانتیمتر پائین تر از قلبش اصابت واز پشت بیرون رفته بر طبق شمار مجاهدین دو نفر داوطلب شدند که او را از رزمگاه خارج کنند . کریم خواهش میکرد که او را تکان ندهند تالاقل راحت جان بدهد این گفتار و چهره پژمرده او هیچوقت از اعماق خاطرم محو نمیشود ، خواهش او پذیرفته نشد این جوان دردوش اسماعیل که او را میبرد جان داد ، وقتی این خبر بچرنداب رسیده بزد همان شب در آق مسجد (مسجد سفید) ساکنین محله چرنداب بنام من مجلس عزای ترتیب داده بودند ! چند نفر نگاههای حسرت را بدرقه راد کریم کرده بودند .

مرد شیردل محمدصادق خان مجاهدین را مخاطب قرار داده و گفت کارتان را انجام بدهید بامرده بازی نکنید ، کشته شدن و کشتن شعار ماست این دیگر تماشا و حسرت ندارد . هجوم را ادامه دادیم و طولی نکشید بازارچه از دولتیان خالی شد و این اولین رخنه ای بود که همان روز بصف دشمن وارد شد ، از پشت بازارچه پائین آمده دشمن را تعقیب کردیم طولی نکشید باغ عالی قابو هم بدست ما افتاد . مژه هجوم از پشت گنبد های بازارچه بمذاق مالذین آمده بود ، اینك بالای پشت بام بازار چه اورسی دوز ها رسیدیم بی درنك هجوم را شروع کردیم ولی متأسفانه در اینجا هم قربانی دادیم . موسی که يك جوان فوق العاده خوش قیافه و تماشائی ولی در کارها خیلی بی رویه و بی سلیقه بود و او بمناسبت بی احتیاطی و بی پروائی جان خود را از دست داد ، آنطوری که بمن گفتند این مرحوم جلوی در بچه گنبد نشسته سرش را از در بچه بطرف پائین خم کرده بدقت قراول میرو که تیرش خطا نکند و در همان حال تیر دشمن پیشی بسته از دهنش خارج میشود و بدون اینکه يك کلمه حرف بزند جانت شیرین خود را در راه آزادی از دست میدهد . جنازه او را هم توسط مرحوم محمد آقا عمو زاده با یک نفر دیگر بمنزلش فرستادیم محمدصادق خان مثل شیر بدون ابراز خستگی به هجوم خود ادامه میداد طول نکشید بازار خالی شد واز آنجا پائین آمد چون هوا تاریک میشد جنگ شدت خود را از دست داد و بالاخره جنگ آنروز خاتمه پیدا کرد ، و دوباره تلگرافخانه بدست ما افتاد .

این بود جنگ و گریز و سرگذشت يك روز مجاهدین و انقلابیون مشروطه . شاد باش ارواح آن مرغان دلیر و شهدای راه آزادی که مردانه

برای گرفتن آزادی و اعاده مشروطیت جان می دادند و ارزش برای بقاء حیات قائل نبودند سعادت آنها در این بود که با کمال افتخار شهید شدند و اوضاع تأثر آور مجلس شورای امروز را مشاهده نکردند .
این بود نمونه ای از هنر نمایه های مجاهدین در ایستادگی تبریز که آقای مهندس طاهرزاده بهزاده نوشته اند .

قبلاً متذکر شدم که بیوک خان با هفتصد تن سوارهای تازه نفس، ضرب شصت مجاهدین را خورد و مجاهدین بدنبال آنها افتاده و عده ای از سوارانش را بهلاکت افکندند این پیشرفتهای مجاهدین در بار را سخت آشفته ساخته بود ، باین اندیشه افتادند که مخبر السلطنه را باید برکنار و عین الدوله را بجای او گسیل داشت زیرا عین الدوله دشمن بنام مشروطه خواهان بود و تصور میکردند بعضی اینکه پای عین الدوله بیاسنج برسد ، ریشه مشروطه بخودی خود خشک خواهد شد . خوشبختانه خواهیم دید که عین الدوله هم نتوانست کاری از پیش ببرد . دیگران را نیز بیاری او گسیل داشتند .

پیش از رسیدن عین الدوله بیوک خان زمینه را سخت دیده و فهمید که همان راهزنی و غارتگری در بیابان بهتر است ، باقی ماند سواران خود را برداشت و راه قره داغ را در پیش گرفت . پس از اینکه تعیین عین الدوله بسمت ولایت آذربایجان در شهر منتشر شد مخبر السلطنه هم از جلفا راه اروپا را در پیش گرفت و آزادخواهان را بحال خود گذاشت تا دشمنان آزادی هر چه میخواهند برشان بیاورند ، بجای او مقتدر الدوله که بلباس آزادی ملبس شده ولی در این موقع که جنگ آغاز شده بود ، زندگی در حلقه دوجی را بزنگی با آزادخواهان ترجیح داد ، موقتاً بکفالت معین شد تا عین الدوله برسد . عین الدوله روز دهم تیرماه ۱۲۸۷ همان مقتدر الدوله را پای سیم خواسته باو گفت : این ستارچه قابل است در مقابل این همه استعداد در ولایت ایستاده است ...»

این تلکراف مقتدر الدوله را برانداخت که رحیم خان پدر بیوک خان را بای سیم بخواد و او را بیاری بطلبید شاید پدر تواند آبروی ریخته پسر را جمع کند . روز ۱۷ تیرماه رحیم خان با سوار و سرباز بسیاری که میداشت با تو بهائی که سابقاً از انجمن ایالتی آذربایجان برای حفظ آزادی گرفته بود بتبریز رسید و در باغ صاحب دیوان نشست و بازار دشمنان آزادی را گرم گردانید . مردم نیز از آمدن او متوهم شده فشار خود را بر آزادخواهان افزون ساختند . کونسول روس هم از موقع استفاده کرده عده از تجار بنام

را از قبیل حاجی حبیب لك ، حاج محمد رضا شكومی ، حاج ابراهیم صراف حسن آقا تاجر باشی و یکمده دیگر را برانگیختند که بوسیله افتاده آزاد بخوانان را از ادامه پیکار بازدارند، پیام آور آنها ملاحمه بود پیشنهاد میکرد که آلات جنگ را برحیم خان سپارید و در زینهار دولت روس در آئید میرهاشم خان مجاهد و باقر خان گوش باین یاوه سرائیها نداده همچنان پیکار را ادامه دادند .

گاهی بمناسبت دودلی بعضی ها تاحدی وقفه در کار مجاهدین حاصل میشد . امور شهر هم از طرف محمد علی میرزا برحیم خان تفویض شده و از هر طرفی که بتصور آید راهپارا بر مجاهدین مسدود میساختند . با اینهمه مجاهدین در کار خود استوار و انجمن نیز در هدایت آنها کمال حسن تدبیر را بکار میبرد و مجاهدین نیز از اطاعت دستور انجمن غفلت نمیزورید . حزب اجتماعیون عامیون هم با اجتماعیون عامیون با کوو تفلیس تماس گرفته و از آنجا کمک میخواستند ، انجمن نیز لازمه فداکاری و کمک را در راه پیشرفت کار مشروطه طلبان بمنصه ظهور میرساند . همانطوریکه در فصل مشروطیت ایران نوشتیم در رساندن تسلیحات جنگی و مخصوصاً مجهز نمودن آزاد بخوانانی که از وطن آواره و هجرت کرده بودند جداً کوشا بود

تا روز دو شنبه ۲۲ تیر ماه جنگ همچنان ادامه داشت در این روز برحیم خان بسواران خود بشهر درآمد پشت سرا و سهام الدوله رئیس فوج ملایر نیز وارد شهر شد و روز سه شنبه بخلم سلاح هر يك از مجاهدین که در کوچه و خیابان دیده میشدند دست زدند . خانه شادروان علی مسیو رهبر حزب اجتماعیون عامیون را که در محله نوبر بود غارت کردند ، مجاهدینی که در آن نزدیکی ها بودند خود را پنهان ساختند .

این يك پیروزی موقتی بود که نصیب رحیم خان شد و بمناسبت این ظفر تلگرافاتی بدر بار مغایر و هر يك بتوصیف رشادت خود بدیگری سبقت گرفت و با این پیشرفت موقتی کار را پایان یافته مینداشتند .

چون تمام محلات بتصرف در نیامده بود ، ستارخان با عده قلیل خود مردانه ایستاده و مقاومت میکرد ، ستارخان که سالیانی بود در تبریز به دلیری ، شجاعت و شجاعت مشهور شده و در این جنگهای اخیر کاردانی و لیاقت خود را ثابت کرده بود ، میدانست که این پیروزی های دولتیات چندان مهم نیست و باید مردانه مقاومت کرد و آنها را از پا در آورد . از اینرو با وجودیکه بعضی از محلات مجاهدین دست از جنگ کشیده بودند و از سنگرها عده ای از مجاهدین قفقازی و دلیران دیگر بمحله امیر خیز پناهیده و بستارخان

گرویده و از جان و دل به همکاری او تن در داده بودند مقاومت میکرد با اینکه در مقابل آنهمه سواران دولتی فوج ملایر، فوج رحیم خان، سواران شجاع نظام لوطی های محله دوجی که واقعا لشکری محسوب میشدند، او با قوای اندک مجاهدین و روحیه بسیار قوی ایستادگی مینمود. از آنطرف ارک که یکی از سنگرهای بسیار مهم و استوار بشمار میرفت و محل قورخانه مجاهدین بود و سبله چند تن از مجاهدین غیور نگهداری میشد از طرف دیگر حاج شیخ علی اصفرو میر کریم سخترانان آزادی در این چندروزه مسجد صمصام خان را انتخاب و جمعی از مردم که از آزادی کفار رفته بودند با آنجا دعوت و بنام مشروطه سخترانی های مؤثر میکردند اینهم يك پشتیبانی مفید از ستارخان بود.

دولتیان ارجی برای این اقدامات در مقابل انبوه لشکر خود قائل نبودند و اکثراً در این تصور بودند که ستارخان یافراز خواهد کرد و بدستگیر خواهد شد دیگر گمان نمیکردند که این مرد دلیر در مقابل انبوه دشمن خواهد ایستاد و خواهد جنگید و سرانجام پیروز خواهد شد.

کسروی در تاریخ خود نسبت باین دلاوری ستارخان چنین مینویسد: «.. این ایستادگی گردانه ستارخان يك کار بزرگی میباشد. در تاریخ مشروطیت ایران هیچ کاری باین بزرگی و باین ارجداری نیست این مرد عامی از يكسو اندازه دلیری و کاردانی خود را نشان داد و از يكسو مشروطه را بایران بازگردانید»

در این موقع مشروطه از تمام ایران رخت بر بسته و فقط در تبریز و آنهم فقط در محله امیر خیز وجود داشت.

صفحات این کتاب گنجایش شرح کامل ایستادگی غیورانه تبریز غیرتخیز را ندارد اجمالاً میتوان گفت در حدود یازده ماه پس از بمباران مجلس شورای ملی، دلاوری ستارخان قائم بزرگ آزادی ایران و فداکاریهای بی مانند انجمن ایالتی آذربایجان که در طول این یازده ماه جانشین مجلس دارالشورای ملی ایران شده بود و رهبری حزب اجتماعيون عاميون که شادروان علی مسیو در راس آن قرار گرفته بود، مهمتر، صبر و بردباری مردم تبریز در مقابل قحطی مصنوعی که دولتیان و نوکران محمد علی میرزا ایجاد کرده بودند که نتیجتاً مردم و اطفال آنها مدتی با یونجه سدجوع میکردند، مصائب و دشواری های دیگر ابجائی رساند که نه تنها مشروطه در تمام معلات تبریز مستقر شد بلکه بتمام ایران بازگشت کرد و نام پرافتخاری برای آذربایجان عزیز ایران در صفحات تاریخ انقلاب

کیتی جای گذاشت . شاد زی آذربایجان .

تبریز و دلاوران آذربایجان و وطن پرستان آواره از وطن مقیم اسلامبول
یا بابا کو و یا قفلیس و یا نقاط دیگر زحمت و فداکاری خودشان را تا حدی که
در قدرت داشتند بجا آوردند ، اگر بعد از آن مداخله بیگانگان آنرا متوقف
ساخت موضوعی است جداگانه و از حساب فداکاران مشروطیت ایران
خارج . ننگ بر آن کسی که به بیگانه پناهنده شد و درود بروان مجاهدین
و آزادیخواهانی که در باغ شاه ، در تبریز و یا نقاط دیگر ایران برای بدست
آوردن آزادی از جان شیرین خون بست کشیدند .

۵ = قرارداد ۱۹۱۹

درباره این قرارداد شوم که درسی و یکسال پیش در دومین دوره حکومت وثوق الدوله با انگلستان بسته شد؛ گفتگوهای بسیاری رفته و مقالات فراوانی درجراید، عصر منتشر گشته و حتی کتابی هم بنام «ابطال الباطل» تألیف آقای عبدالله مستوفی منتشر شده است.

آقای مستوفی بمناسبت بیماری که نسبت بآذربایجان و آذربایجانی در یکی دو جای کتاب خود موسوم به «زندگانی من» کرده ما آذربایجانیان را از خود آزرده ساخته است. ولی آذربایجانی حسابهای شخصی راهیچگاه با حسابهای عمومی و اجتماعی مخلوط نمیسازد، باین لحاظ حساب ما و مستوفی را باصطلاح محاسبین بانگی در محل خاص «اکسترا بودجه تر» می گذاریم. ولی از نظر عمومی و از نظر تجزیه و تحلیل زبان این قرارداد انصافاً باید تصدیق کرد که هیچکس مانند مستوفی یکتنه بحدک وثوق الدوله و بریطانیا زرفته است. اوحاق مطلب را گفته و حق موضوع را نیک اداء کرده است او مانند بعضی از مورخین دچار نسوان نشده و باصطلاح نعل و میخ بکار نبرده است. از اینرو تاریخ او ناآنجائیکه مربوط بمردم ایران است و جنبه های عمومی دارد با ارج میباشد.

مؤلف این کتاب نیز بر رعایت ترتیب و قایم پس از درج ترجمه قرارداد ۱۹۱۹ و نامه کاکس سفیر انگلیس اجمالی درباره این قرارداد توضیح میدهد.

ترجمه قرارداد اوت ۱۹۱۹

نظر به روابط محکمه دوستی و مودت که از سابق بین دولتين ایران و انگلیس موجود بوده است و نظر به اعتقاد کامل به اینکه مسلماً منافع مشترک و اساس هر دو دولت در آئینه تحکیم و تثبیت این روابط را برای طرفین الزام مینماید و نظر بلزوم تهیه وسائل ترقی و سعادت ایران بعداعلی بین دولت ایران از یکطرف و وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه انگلستان بنمایندگی از دو طرف خود از طرف دیگر مواد ذیل مقرر میشود

(۱) دولت انگلستان با قطعیت هر چه تمامتر تعهداتی را که مکرر در سابق برای احترام استقلال مطلق و تمامیت ایران نموده است تکرار می نماید.

(۲) دولت انگلستان خدمات هر عده مستشار متخصص را که برای لزوم استخدام آنها در ادارات مختلفه بین دولتين توافق حاصل گردد بخرج دولت ايران تهيه خواهد کرد اين مستشارها با کنترات اجير و بانها اختيار داده خواهد شد کیفیت اين اختيارات بسته بتوافق دولت ايران و مستشار خواهد بود .

(۳) دولت انگليس بخرج دولت ايران صاحبمنصبان و ذخاير و مهمات سيستم جديد را برای تشکيل قوه متحدالشکل که دولت ايران ايجاد آن را برای حفظ نظم در داخله و سرحدات در نظر دارد تهيه خواهد کرد عده و مقدار ضرورت صاحبمنصبان و ذخاير و مهمات مزبور بتوسط کمسيونی که از متخصصين انگليسی و ايرانی تشکيل خواهد گرديد معين خواهد شد .

(۴) برای تهيه وسايل نقدي لازمه بجهت اصلاحات مذکوره در ماده ۲ و ۳ اين قرارداد دولت انگلستان حاضر است يك قرض کافی برای دولت ايران تهيه و با ترتيب انجام آن را بدهد تضمينات اين قرض باتفاق نظر دولتين از عايدات گمرکی يا عايدات ديگر که در اختيار دولت ايران باشد تعيين ميشود تا مدتیکه مذاکرات استقراضی مذکور خاتمه نيافته دولت انگلستان بطور مساعد و جوهات لازمه که برای اصلاحات مذکور لازم است خواهد رسانيد .

(۵) دولت انگلستان باتصديق کامل اختياجات فوری دولت ايران بترقی وسايل حمل و نقل که موجب تأمين و توسعه تجارت و جلوگيري از قحطی در مملکت ميباشد حاضر است که با دولت ايران موافقت نموده اقدامات مشترک که ايران و انگليس را راجع بتأسيس خطوط آهن و يا اقسام ديگر وسايل نقلیه تشويق نمايد در اين باب بايد قبلاً مراجعه به متخصصين شده و توافق بين دولتين در طرحهائي که مهمتر و سهلتر و مفيدتر باشد حاصل شود .

(۶) دولتين توافق مينمايند در باب تعيين متخصصين طرفين برای تشکيل کمیته که به تعرفه گمرکی مراجعه و تجديد نظر نموده و با منافع مملکتين و تهيد و توسعه وسايل ترقی آن تطبيق نمايند

جناب مستطاب اجل اشرف افخم

اميدوارم که حضرت اشرف در دوره زمامداری با موفقيت خودتان در امور مملکت ايران يقين کرده ايد که دولت اعلي حضرت پادشاه انگلستان هميشه سعی نموده است که آنچه در قوه دارد کابينه حضرت اشرف را برای اينکه از بیکطرف اعاده نظم و امنيت در داخله مملکت تکميل و از طرف ديگر روابط صميمانه بين دولتين ايران و انگليس محفوظ باشد

تقویت نماید .

برای ابراز جدید این احساسات که همواره مکنون خاطر کابینه لندن بوده است حالا ماذون هشتم که بحضرت اشرف اطلاع بدیم که در موقع امضای قرارداد بیکه مربوط بر فرمهایی است که کابینه حضرت اشرف اجرای آنرا در نظر گرفته اند دولت اعلی حضرت پادشاه انگلستان حاضر خواهند بود بادولت علیه ایران برای اجرای تقاضاهای ذیل موافقت نمایند .

(۱) تجدید نظر در معاهدات حاضره بین دولتین .

(۲) جبران خسارت مادی وارده به مملکت ایران بواسطه دول متخاصمه دیگر .

(۳) اصلاحات خطوط سرحدی ایران در تقاضای که طرفین عادلانه تصور نمایند .

انتخاب ترتیب قطعی و زمان و وسائل مقتضیه تعقیب مقاصد فوق در اولین موقع امکان موضوع مذاکره بین دولتین خواهد گردید .
اینموقع را برای اینکه احترامات فائده خود را بحضرت اشرف تقدیم نمایم مختتم می شمارم .

(ب . ز . کاکس)

این قرارداد را پس از اینکه مشیرالدوله بر اثر فشار افکار عمومی ملت ایران لغو کرد و در متن کتاب قیام کلنل بشاریخ آن نیز اشاره شده ، آقای سیدضیاء الدین نیز در اعلامیه خود تحت عنوان سیاست خارجی ، بخاطر اصول آزادی و حق حاکمیت الغاء آنرا مانند پشکی که بر مغز مرده ای زده شود ، تذکر دادند ، تاریخی قرارداد را « اوت ۱۹۱۹ » قلمداد کرده اند ولی در تاریخ احزاب سیاسی تألیف آقای ملک الشعراء بهار صفحه ۳۴ تاریخی بسته شدن قرارداد مورخ ذی القعدة ۱۳۳۷ مطابق دسامبر ۱۹۱۹ درج گردیده .

انتقاد این قرارداد که مرحوم کلنل نیز در باره آن بحث و در متن قیام کلنل خواهید خواند ، بانجارب تلخی که از قرارداد ۱۹۰۷ حاصل شده بود سیاستمداران بریتانیا را متنبه ساخت ؛ انتقادات دلمی نیوز ، پرسور برون ، چنین انتقادات جراید آزاد بخواره و روسیه ، بورس گائز و جراید آلمان و جبل المتین و سایر سیاستمداران آزاد بخواره و وطن پرست ایران را بالای ۱۲ سال بیش از آن تاریخی نمیگذشت ، یکباره در طاق نسیم و هراموشی گذاشت ؛

کوبا کلافه سردرگم شده و نمیتوانست اطراف و جوانب کار را خوب جمع و جور کند ، جنگ بین الملل تمام شده ولی دامنه آن در روسیه بشکل

مهیجی توسعه مییافت و بصورت تحول عظیمی در جهان جلوه گرمی شد .
دوست و حریف سابق خود را منکوب میدید ، گرچه فتح نهائی نصیب
متفقین شده بود و روسیه نیز یکی از متفقین بشمار میرفت اما از این فتح
طرفی برای دوست دیرینش تزار بسته نشد زیرا آتش از داخل کشور روسیه
که سالیانی بود در زیر خاکستر نهفته میبود ناگهان باوزیدن تند باد انقلاب
جهانی ، از زیر خاکستر بیرون آمد و اوضاع را بطور حیرت انگیز دگر گونه
ساخت ، حسابهای را که متفقین بویژه انگلستان بسود خود و بزبان ملل
کوچک کرده بودند بکلی واژگون و آن طومار لایزال درهم نور دیده
شد .

چون آتشی در شمال ایران در شرف اشتعال میبود ، برای خاموش
کردن ، برای عدم سرایت آن بحقوق آسمانی آنها ، برای عدم نفوذ بهند
درصد برآمدند این بارتها بمیدان حق کشی و خودکامگی ، افتاده و با
انقاد قراردادی ایران را یکباره مستعمره سازند و بر تمام شئون حیانی
او اسب چنگیزی بتازند .

از طرف دیگر مصمم شدند با تشکیل دولت های کوچک ، کوچک ، از قبیل
ارمنستان ، قفقازستان ، ترکستان ، ترکمنستان و غیره در ریشه انقلاب رخنه
نمایند ، تا در آینده دست تحسیر بهم نسایند . و بتکمیل این منظور هم اقداماتی
کردند که ورود در آن موضوع بحث ما را بدرازا خواهد کشاند و قلت صفحات
کتاب هم اجازه نمیدهد ، ماحصل اینکه از این اقدامات توفیقی حاصل
نکردند .

در انعقاد قرارداد ، شوم ۱۹۱۹ جدیتی نکاز برده و مصرأ در صد
تعمیل آن برآمدند ، با این قرارداد دور کن معظم و بعبارت صریح استقلال
و هر گونه حق حاکمیت مابست آنها مبادند ، رکن اول مالیه کشور و رکن
دوم قشون ایران بود .

با وجودیکه این قرار بعد وافر مخالف داشت و از همه مهمتر این که
مجلس ایران در مقابل مخالفت ملت نمیتوانست حتی درباره آن کوچکترین
سخنی بگوید چه رسد باینکه در مجلس علنی مطرح و بسا در باره آن شور
بنماید ، و نفر انگلیسی بنام آرمیتاژ اسمیت برای اداره مالیه کشور و دیگری
ژنرال دیکسن برای اداره قشون ایران وارد مملکت شدند .

تاریخ تجدید میشود ولی گاهی هم دیده ایم که در صحنه سیاست ، تاریخ با
بیشمری تجدید گردیده است . قرار داد ۱۹۱۹ تجدید تاریخ محسوب میشود
تصادفاً قرارداد ۱۹۰۷ نیز در ماه اوت بین دولت های روس تزاری و انگلیس

بسته شد .

با مخالفت‌های شدید و قیام‌هایی که وقوع یافته و با درشرف وقوع بود ضربتی می‌بود که برپیکر قرارداد وارد میشد ، بقول دلی نیوز ایرانی هوش و هواس دموکراسی بسرش برگشته و درجادهٔ اصل قانونی قدم گذارده بود، ایرانی برای همین مشروطهٔ نارس که بدست عاقدین قرار داد های مذکوره متوقف شده بود خون-باریخت دیگر ممکن نبود زیر بار بردگی برود ، دیگر ممکن نبود برای بندگی سند رسمی هم بسپارد . اگر و نوق-الدوله عاقد قرار داد طرفدارانی در اطراف احمد میرزا داشت ملت هم مخالفینی در گردشاه جمع کرده و مضار این قرارداد را خوب مر کوزذهن شاه کرده بودند .

بدیهی است وقتی رشته‌های حیاتی کشور از قبیل مالیه و قشون در دست اجنبی باشد دیگر فاتحهٔ استقلال کشور خوانده شده است و ایرانی بهیچ قیمتی حاضر نبوده و نیست دست از استقلال خود بکشد . روی همین اصل مقدس بود که احمد میرزا زیر بار نرفت که نرفت و بهمین جهت نام نیکی از خود در تاریخ باقی گذاشت .

کار این قرارداد بجائی کشید که وسائلی برای انگیختن شاه را بلندن برسانند و شاید که بتوان در آنجا تصدیق و لو ضمنی و یا تلویحی از او بگیرند .

در اوائل سال ۱۳۳۸ شاه مصمم شد که بسفر فرنگستان برود (۱) و نصرهٔ السلوه و دیرامور خارجه نیز با او همراه شد، ابتدا احمد میرزا باستامبول رفته با پدرش محمد علیمیرزا که بعد از انقلاب روسیه و فقدان میزبان وارد استامبول شده و در آنجا اقامت گزیده بود ملاقات کرد و در بار خلافت از وی بذیرائی گرمی بعمل آورد و بتحریرك احتشام السلطنه سفير ایران که بسا و ثوق الدوله و نصرت الدوله بد بود از وزیر خارجه بذیرائی بسیار زشتی کردند و حتی در روزی که شاه با امارد دعوت داشت و مهمان سلطان عثمانی بود وزیر خارجه و یک نفر همراه انگلیسی که جزء مزکب شاه از تهران عزیمت کرده بود دعوت نشدند و مقارن ظهر از قصر سلطان بازگشتند . همچنین صمد خان ممتاز السلطنه سفير پاریس خواست بازی احتشام السلطنه را تجدید کند و با روابط زیاد و خصوصیتی که شاه با صمد خان داشت احتمال دارد که از طرف شاه نیز انگشتی بشیر زده بود ؛ ولی نصرت الدوله دست پیشی گرفته صمد خان را از سفارت کبری در پاریس عزل کرد و در مهمانخانه ای که منزل داشت سفارت ایران را باز کرد و پرچم ایران را بر پا نمود .

معدالك صمدخان دست از تحریكات خود برداشت و سیاسيون پاریس و جراید ملی را همدست کرده بوزیر خارجه و بدولت ایران حملاتی آورد و به بهانه عقد قرارداد دولت را طرف تعرض ساخته و حتی نوشته شد که دولت رسمی ایران بمصام السلطنه است (۱) که هنوز استعفا نداده است و در نتیجه این صحبتها از شاه هم خوب پذیرائی بعمل نیامد و مامورین مجلس صلح نیز بهمین دلائل کاری نکردند و رسوائی بر رسوائی افزودند و يك كلمه از دعاوی ایران در باب خسارات وارده از جنگ و برهم زدن بیطرفی این مملکت پیش رفت و کسی اعتنا نکرد.

مؤکب شاه از پاریس بلند شدن رفت بدیهي است در لندن دیگر این بازبها و دسته بندیها ممکن نمیشد (۲) از رجال برک ایران ناصر الملك آنجا بود ، شاه و مؤکب او که وزیر خارجه و نصرت السلطنه عمومی شاه و وسایر درباریان باشند در مهمانخانه مجملی فرود آمدند ، اتفاقاً قبل از اطاقیکه مقابل اطاق شاه واقع شده بود از طرفی بمستر وینستون چرچیل وابسته سفارت بریطانیا در تهران که آنروزها عوض شده و عضو وزارت خارجه انگلستان در لندن بود اجازه رفته و مستر چرچیل در آن اطاق سکونت داشت !

من از چند تن همراهان شاه شنیده ام که روزی که بنا بود شبش شاه ایران در مجلس ضیافت پادشاه انگلستان در باب قرار داد ۱۹۱۹ که انگلیس آنرا منعقد ساخته بود صحبت کند . در تاریخ احزاب سیاسی نوشته اند « بین دولتمن منقذ شده بود » و چون این دولت قانوناً نمیتوانست قبل از استعفاء کتبی کابینه سلف خود ، حکومت قانونی باشد باین لحاظ من انعقاد آن قرار داد را یکجانبه یعنی از طرف انگلستان معرفی کردم زیرا انگلستان که در دنیا بر استور بسی سیاسی و پشت هم اندازی معروفیت دارد در آن موقع از کثرت عجله ای که داشت حتی ظواهر قانون را هم رعایت نکرد !

پس از آنکه صورت نطق پادشاه انگلستان را برای شاه آوردند و قرار شد که جوابی تهیه شود شاه از حسن قبول آن سر باز زد و گفت:

۱ - شاه تکلیف استعفاء بمصام السلطنه کرده بود او میگوید ما استعفا نمیدهیم و نداد ، بدون اینکه دولت بمصام السلطنه استعفا بدهد و ثوق الدوله از طرف شاه مأمور تشکیل کابینه شد .

۲ - در کشور ما در انقلاب از حق ملت ایران بهره صورتی که ممکن بوده مدافعه شده ، نام آن اقدامات را بازی و دسته بندی گذارده اند ؛

کسانیکه پول گرفته اند تصدیق کنند ، من هرگز تصدیق نخواهم کرد !

این پاسخ باعث پربشانی حواس در ملتزمین شد ، ابتدا بنصرت السلطنه متوسل شدند مفید نیفتاد ، سپس ناصرالملک را واسطه قرار دادند او هم هرچه کوشش کرد به نتیجه ای که آنها ، یعنی همانها که بقول شاه پول گرفته بودند « میخواستند نرسید .

و بالاخره پاسخ ساده ای باین نحو تهیه شد که درجراید هم منتشر گردید و مضمون پاسخ این بود : « درباب قرارداد ، مملکت من کشوری دموکراسی است و باید این قرارداد بمجلس شورای ملی ارجاع شده و پس از تصویب مجلس شورای ملی بصدقه برسد »

آقای لافان الدوله ادهم گفته بودند : من درسریز حاضر بودم که بعد از پادشاه انگلستان هنگامی که شاه نطق خود را بمبارت « مملکت دموکراسی » رسانید ، خانمی بهملوی من بود عصبانی شده بدمو کراسی بدگفت !

آن زن تا حدی بزعم سیاستمداران انگلیس منجمله سرادوارگری محق بود دموکراسی تاوقتی در نزد آنها محترم است که سود سرشارشان را تأمین کند . وقتی پیای زیان برسد ، دموکراسی لغتی میشود و دیکتاتوری را بر آن ترجیح میدهند ، که اینک دربی همین کشمکش ها این مسئله واقعیت پیدا کرد ! همانشب ناصرالملک بشاه گفته بود : کارخودت را ضایع کردی ! شاه نیز پاسخ داده بود که : اگر درسویس کلم فروشی کنم بهتر است تا در چنین مملکتی پادشاه باشم !

ناصرالملک هم با آن حرف نام خود را در تاریخ ضایع کرد . پس از مراجعت شاه باوجودیکه کابینه و نوق الدوله بر سرکار بود و قرارداد هم باهمراجل اجرا گذارده بود ، بشتکار آزادبخوانان و ناراضی ها و مخصوصاً قیام خیابانی در تبریز که مولود مخالفت بااین قرارداد بود ، بایه قرارداد از بنیان سست کرد .

انتحار شرافتمندانه کلنل فضل الله خان افسر ژاندارمری نیز بر این سستی بنیان قرارداد مزید شد از قول احمدشهریور که یکی از قضات دادگستری و پدر آقای مهندس علی اکبر شهریور ، همکار دوست و همسایه مؤاف است (۱)

۱- این تاریخ یعنی تاریخ احمدشهریور باوجودیکه ریش را کشیده اند و مستندیکی از تواریخ معاصر است ، باز هم بوارث بالاستحقاق مسترد نشده تا برای استفاده عموم چاپ کند ، این تذکر بنابر خواهش آقای مهندس علی اکبر شه ، یورفرزند مرحوم احمدشهریور داده شد .

چنین بیان شده « صاحب‌منصبان انگلیس تصمیم داشتند که صاحب‌منصبان قشون ایران از درجه سلطانی «سروانی» بی‌الا باید انگلیسی باشند و ایرانیان تا رتبه نایب دومی «ستوان یکم» نباید ترفیع یابند و نتیجه مطالعات مذکور در ورقه ای نوشته شد که تقدیم رئیس الوزراء شود بدون اینکه ذکری از وزیر جنگ بمیان آید و توسط اورا پرت تقدیم دولت شود.»

این جریان کاملاً مستبدانه انگلیس‌ها باعث شد که، کلنل فضل‌الله خان که از صاحب‌منصبان تحصیل کرده و مجرب بود و تحصیلات خود را در انگلستان بپایان رسانده و برای جامعه مادر آموخته که دچار فقر آدم‌های تحصیل کرده بودیم میتوانست بسیار مفید باشد، انتحار کند.

این افسر شریف از ابتدای تأسیس ژاندارمری داخل خدمت آن اداره شد و تا درجه سرهنگی «کلنل» ارتقاء یافت.

نظر باینکه او خود کاملاً انگلیسی میدانست و بمضار صورتمجلس کمیسیون نیز آگاهی میداشت و امضا کردن آن صورت را خیانت بزرگ نسبت باستقلال و شرف ایرانیت میدانست از امضاء این ورقه‌ننگین خودداری و بهمین سبب مورد اعتراض وزیر جنگ قرار گرفت و چاره منحصر بفرد را در انتحار شرافتمندانه تشخیص داد. بنابراین تصمیم گرفت و در روز اول حمل «فروردین» برابر ۲۹ جمادی الاخر ۱۳۳۸ بعد از این که نیمروز از عید را گذراند و در هنگامی که با اصطلاح نوروز شده و مصنوعاً مسرتی در مردم دیده میشد او در خانه خود، خود کشی کرد.

روانش شاد و تنگ بر آنها که آن صورت مجلس را برای خوش آینداری باب اصلی امضا کردند.

گفتار این فصل را بانام پرافتخار کلنل فضل‌الله خان پایان داده و میرویم بر سر تأثیرات تحول عظیم جهانی در باره این قراردادها و امحاء سایر اندیشه‌های زیان بخش.

۶ = تاثیرات تحول عظیم جهانی

در فصول قبل نوشتیم که تأثیر این تحول خیلی از طومارهای ظالمانه دولت های قوی را درهم نوردید، و در فصل قرار داد ۱۹۰۷ نیز اشاره با فشاء خیلی رازها شد، بویژه بیرون ریختن اسرار نزار و انگلیس درباره قرار داد ۱۹۱۵ راجع به تقسیم قسطنطنیه و بازارهای داردانل، تسلط و استقلال عمل دولت روس در شمال ایران، و در عوض واگذاری منطقه آزاد موضوع قرار داد ۱۹۰۷ با انگلیس، نیک توضیح شد و دانستیم که اگر چنین تحول بزرگی بسود ملل ضعیف و ناتوان رخ نمیداد حال و روز آن ملل معلوم بود از چه قرار ممکن بود شود.

یکی از آثار بارز و روشن همان اعزیت آقای سید ضیاء الدین بپاکو و انعقاد قرار دادهائی با آندولت بوشالی بود، هنوز غرق اعضاء میسیون اعزامی خشک نشده بود که با مساعدی از حمتکشان و مؤسسين همان تحول بزرگ دولتهای کوچک کوچکی که همسایه جنوبی ما بروی کار آورده بود یکی بعد از دیگری ضمیمه دولت نوینباد شدند، پس از مراجعت آقای سید ضیاء الدین نیک روشن شد که پایه های قرار داد ۱۹۱۹ تق و لبق شده و در حال نگرانی است. و در همین موقع بود که جراید لندن شروع بر ریختن اشک تمساح برای قرار داد مجتضر کردند.

نوشتند قرار داد انگلیس و ایران در مخاطره افتاده، منافع انگلستان دچار خطر شده است.

نمی توان باین قسمت جهانی بادیده بی اهمیتیتی نگریست، با وجودیکه دولت انگلستان در نظر گرفته است روح قرار داد را بقلب دیگری ریخته و آنرا کسیون تفویت بآن بزند، معینا تصور نمیرود که منافع انگلستان تأمین شود. از این حرفها در لندن بسیار پراکنده شد؛ تا بمز نیز بصدا در آمد ماصدای کریمه او را درباره قرار داد ۱۹۰۷ شنیده ایم، صدای نوازش و طرفداری آزادیخواهانه دلیلی نیوز راهم شنیده ایم.

تا بمز در تاریخ بمجلس شورای ملی جوان ما هوین کرده است، فعلا کافی است از زبان تاریخ باو گفته شود که:

بزرگش نخواهند اهل خرد که نام بزرگان بزشتی برد

صدای تایمز در اینمورد چنین است : مقاله از قول مخبر تایمز که از انگلیسی ترجمه شده در شماره ۷۸ روزنامه رعد مورخ ۲۸ شوال ۱۳۳۸ گویا مقارن رفتن و یابرگشتن آقای سید ضیاءالدین بباکو منتشر شد . بتیتر های این مقاله نیک توجه فرمائید .

نقار در ایران ، انحطاط نفوذ انگلستان ، بمخاطره افتادن قرار داد انگلیس و ایران .

« تهران ۱۶ مه - پس از سقوط بهاد کوبه وضعیات اینجا بانهایت سرعت روبه فساد (۱) نهاده و باره ای احتمالات برای قرارداد انگلس و ایران و منافع انگلستان ظاهر گشته و لذا لازم است بطور صریح و علنی وضعیات را بیان کرد :

اگر چه واضح و مبرهن است که حکومت هندوستان هیچگاه طرفدار عقد قرار داد مذکور نبوده و بیم آن داشت که دچار مسئولیتهائی چند گردد و علاوه بر این بقین نداشت ملت ایران آنرا باحسن نظر تلقی کرده و بپذیرند معذالك قرارداد مذکور برزمینه وسیعی وضع گشته و صرف نظر از آن که احتمال دارد وضعیات عمومی و سیاسی مساعدت نماید تصور میرفت مطلوب واقع شود .

نظر باینکه وزیر مختار انگلستان خویش را متحمل وثوق و اطمینان دولت ایران قرار داد و فهماند که ایران یکه و تنها میباشد ممکن است در پرتو چنین قرار دادی ایران یکدوست (۲) مقتدری مانند انگلستان برای خود تحصیل نماید و منافع وی را مصون و محفوظ دارد معینا دولت ایران نیز ناگهانی تصمیم بعقد آن داد این واقعه اساساً ترتیبی بود که میتوان گفت مجاهدتی بعمل آمده است که اقدام جدیدی در شرق وسطی معمول شده باشد و بهترین مشابه آن اتحاد انگلیس و برتقال میباشد .

هیچ هیئات دولتی اعم از سلطنت خواه ، جمهوری طلب روحانی و ضد روحانی هیچگاه بفکر الغاء آن نیفتاد است (۱)

بدبختانه ملت ایران باندازه ملت پرتقال اعتماد و اطمینان نسبت بانگلستان ندارد و نمیبایستتر هم داشته باشد ، بگفتار ارد کرزن و مقاله دیلی نیوز مراجعه مجدد شود عبارت کوتاهی از دیلی نیوز را در اینجا تکرار میکنم : « سه سال قبل انگلیس در مواقع دشواری در ایران

۱- این فساد را ، فساد محمدعلیمیرزائی و یافساد لیاخوفی میتوان نام گذارد .

۲ - از اینها که خودشان را بجای دوست بایران قالب کردند قرنهایست زبان دیده و میبینیم . گفتار سیاستمداران منصف انگلستان نیز سند ما است .

فقط ملتجی برای و میل روس میتوانست بشود اما امروز نکته درایت است که بچه نحو جلب اعتماد خود ایران را بکنیم « اینک دنباله نگارش مخبر تابیز :

.. بناء علی هذا هرگاه تصور کنیم که چون آن قرارداد منعقد شده است و ما میتوانیم آنرا بحال خود وا گذاشته و آنهم نتیجه داده و بارآور میشود موجبات خرابی آنرا هم فراهم ساخته و با هیچ باب و بنایی جز قوای مادی برای آن باقی نخواهیم گذاشت .

بایشرفت قوای بشویرم در شرق وسطی « چنانچه ما بچشم خویش مشاهده میکنیم » نفوذ روسیه که موقتاً رو به انحطاط نهاده بود مجدداً جان گرفته ولی چون این مرتبه قسمت اعظم اهالی طرفدار آن هستند تحت سرپرستی و مراقبت اشخاص جدید و نیروئی تازه با کمال سرعت رو به باتساع نهاده است . هر عنصر حقیقی روسی اعم از بالشویکی و غیر آن طبعاً با کمال صراحت مخالف قرارداد انگلیس و ایران میباشد و بنایت مسرور است از اینکه روسها مجدداً بیاد کوبه آمده و امیدوار است که بار دیگر نفوذ روسیه در شمال ایران مستقر گردد .

يك قسمت دیویزیون ایرانی که متماثل به «دنیکیف» بود حالیه با همدردی به بالشویکها مینگرد.

سابقاً وطن خواهان ایران مؤسسه قزاق را تکفیر مینمودند ولی اکنون قهرمان آزادی ملت گردیده و فرمانده آن «استارو واسکی» که بکفر از وطن خواهان قابل روسیه و منفرداً با کمال شایستگی مشغول کار است شخصی بسی قوی الاراده میباشد .

اغتشاش طوفان آسمانی که از شمال ایران ظهور کرده و اگرچه غیر مترقبه نبود معیناً کشتی ایرانت را دچار تلاطم ساخته . در صورتیکه نا خدا شدت مریض و ملاحات آن با اشتیاق برهائی آن فوق التصور ضعیف و نحیف میباشد (۱) یکمرتبه دیگر دموکراتهای تبریز بر وفق دلخواه مشغول اقدامات گردیده (۲) و مخالفین سیاست انگلستان و قرارداد انگلیس و ایران که در تهران هستند بانهایت چالاکی از موقعیت استفاده نموده اند. هیئت دولت هدف حملات پیاپی واقع گشته و عدم رضایتی که عموم از آن دارند بسفارت انگلیس هم سرایت کرده است در صورتیکه انگلستان

۱ - اگر ضعیف و نحیف نبود که بقول خودت « بطور ناگهانی تصمیم بمقدار آن قرارداد نمیگرفت و ایران را یکباره نمی فروخت !

۲ - منظور ش قیام خیابانی است .

بطور ناکهانی خود را حافظ و پرستار ایران معرفی نمود و اینک بنظر می آید که انگلستان در نظر چنان مستغرق گرداب عدم تمایل عمومی خواهد شد که آنرا هیچ چیز نمیتوان تشبیه کرد مگر بروسیه تزاری قبل از حدوث جنگ. (۱)

بعضی از این اشکالات را سفارت انگلیس بدست خود ایجاد ننموده است بکدمه ایرانیان بواسطه وطنخواهی و متغیر از روسیه در ظرف جنگ طرفداری از مخالفین ما (۲) نموده و اینک یک فهرست بیهوده از اسامی آنها بر سفارت تحمیل گشته در صورتیکه با مخالفت و بدون مساعدت آنها استقرار صلح سیاسی در ایران که برای اصلاحات ضرورت دارد امکان پذیر نمیشد.

در ایران و اروپا یک عده ایرانیانی وجود دارند که مردود وزارت امور خارجه انگلستان میباشند (۳) در صورتی که سابقاً جزء دوستان حقیقی ما بشمار میرفته و حالیه ممکن است در پرتو مساعدت آنها قرارداد نتایج مطلوبی بیار آورد. منجمله تقی زاده است که عجالتاً مخالف اصول هر اتحادی بود اکنون بالشویکها اسم وی را ورد زبان ساخته و واقعاً بایستی بتهران آمده و آنچه را که بجزیده «تابز» گفته است برای هموطنان خویش توضیح دهد. (۴)

واقعاً جای تأسف است که در چنین موقعی بایستی عمداً با اتفاقاً وزیر مختار انگلیس (۵) مأمور دربار تهران تغییر یابد باید دانست وزیر مختار جدید که بهدوب مأموریت خود عزیمت نموده و عموماً او را مرد قابل و نیکوئی میدانند در موقع فوق الماده مشکلی مشغول انجام وظیفه میگردد. من واجب میدانم که هموطنان خود را از ماجرا آگاه سازم ولی در

۱ - آخرین آقای مخبر! همان عدم تمایل عمومی بود که منجر بایجاد قیامها شد. اینها زبانهای بود که بی دری از طرف ارباب شما باورده میشد!

۲ - بعضی از ایرانیان ساده دل که در جنگ دوم طرفدار جدی آلمان بودند باین لحاظ بود که آلمان را دشمن دشمنش میدانست.

۳ - آنها یک طرفدار استقلال و حاکمیت مطلق کشور خود ایرانند و همیشه بسود کشور خود حرف زده و قدم برداشته اند مردود وزارت امور خارجه انگلستانند.

۴ - تا معلوم شود که او در دوستی ثابت قدم است و این موضوع در تجدید قرارداد نفت «دارسی» مسلم شد.

۵ - سرپرسی کاکس

اینجا عموماً میدانند که پس از عزیمت «سرپرستی کاکس» خلف‌وی قرارداد را بیروح یافته و برای اینکه هوای جدید در ریتین آن داخل نموده و به هوشش آورد لازم است مساعی جمیله بعمل آورده و مشکلات چندی را مرتفع سازد.

بدبختانه نمیتواند در اجرای وظیفه خویش چندان چشم داشتی بهم - قطاران خود یعنی نمایندگان دول معظمه داشته باشد. تا اینجا بود خبر مخبر تایمز.

حکومت کمونیست جای امپراطوری تزار را گرفت و اوضاع نوینی بوجود آورد که در خلال خبر مخبر مذکور نمایان است. چون انگلیس ها با وضع تازه ای در جهان سیاست رو برو شده بودند دست و پا میزدند. سعی داشتند بقول خودشان بجان این قرارداد خیلی محضر روانی بدمند و بی هر گونه کوششی در مقابل آن تحول سیل آسا غیر مفید میبود. فعالیت آزادیخواهان و عدم تمایل عمومی کار این قرارداد را بجائی منتهی ساخت که در فصل گذشته از نظر خوانندگان گرام گذشت. توضیح بیشتر درباره تأثیر این تحول جهانی را در فصل «ورود اولین سفیر کبیر شوروی بایران» ملاحظه خواهید فرمود. بنابر این باین فصل خود نیز پایان داده بشرح نهضت جنگل و بیوگرافی مجاهد بزرگ میپردازیم.

۷- نهضت جنگل = بیوگرافی و خدمات

پیراج مهندس حیدر خان عمو اوغلی مجاهد و ده و کرات بزرگ
بمشروطیت ایران

درباره نهضت جنگل تاریخ را تا حد لزوم ورق زدم، صحنه‌های بیم
و امید، شیرین و تلخ در این نهضت فراوان دیده میشود در تاریخ معاصر هیچ
قیام و یا نهضتی در ایران مانند نهضت جنگل طولانی نبوده است؛ بعضی
هامیگویند این نهضت شالوده اش در ابتدای جنگ ۱۹۱۴ و برخی معتقدند
در سال ۱۳۳۳ هجری قمری با اختلاف یکسال کم و بیش ریخته شد، هر چه
بود مولود جنگ اول و طرف محبت آلمان و بلهلمی و مرکز خلافت یعنی
دولت عثمانی بود، چه آنکه در فصل دوم کتاب «دکتر حشمت که بوده؟
و جنگل کیلان چه بوده؟» صفحه دهم پس از یک مقدمه چنین نوشته است:
این حزب «یعنی حزب اتحاد اسلام» در نظارت یکمده از احرار و مشارکت
نمایندگان دولت ترکیه و آلمان با موافقت زعمای مرکز تهران و نجف
رفته رفته از احزاب دیگر قویتر شد «منظور مؤلف آن کتاب، حزب دموکرات
تند رو و اعتدالیست، که خدمات آن دو حزب مخصوصاً حزب دموکرات
در مبارزه با دولت تزاری و قرار دانه‌های منهدمه بین انگلیس و روس
و پس دولت و توق الدوله و انگلیس هیچگاه از خاطره هامحو نخواهد شد.
در همین کتاب و در همان صفحه ۱۰ نوشته است «که عده آنها بالغ
۱۵۰۰۰۰ رسید ولی این حزب دارای رشد سیاسی و اقتصادی چندانی نبود
فقط گفتارهای نفرت آمیز آنها بر علیه روسیه تزاری بود» حزب دموکرات
و اعتدالی قبل از آغاز جنگ بین الملل اول متفقاً بضررفداری از مصالح کشور
ایران داخل مبارزه بود و نتایج مفیدی هم حاصل کرد.

برای بی بنیانی و درهم ریختن پسایه‌های یک حزب ولو هر قدر
نفراش زیاد باشد کافی است که فاقدر شد سیاسی و اقتصادی و بویژه تشویرهای
علمی جدید باشد با همه این احوال با اشاره عفا لائی چند برای احیاء آزادی و
استخلاص از ستمگری روسیه تزاری ائتلافی بمیان آمد، احزاب دموکرات
و اعتدالی با این حزب اتحاد اسلام که در باطن برای خاطر پیشرفت مقاصد
جنگی آلمان و عثمانی علیه روسیه تزاری ایجاد شده بود، ائتلاف کردند

میرزا کوچک جنگلی

و عده ای از سران جنگنده را انتخاب و بشمال اعزام نمودند که در جنگل کانونهای لازم را بطور سری تشکیل بدهند تا وسیله اعانه و ارسال لوازم جنگی عده کثیری را در مازندران و گیلان جهت حمله بروسهای تزاری آماده سازند .

سپس از بین احزاب سه گانه : دموکرات ، اعتدالی و اتحاد اسلام چند نفر انتخاب شدند که بانظر کمیته سری مرکز حزب اتحاد اسلام بچهار قسمت منقسم و ببقا مینی مأموریت یافتند .

دسته اول بسرپرستی اسماعیل خان مجاهد مأمور آستارا شد که بآنجا رفته حدود آستارا و مغان را اشغال نمایند .
دسته دوم : میرزا کوچک خان و عده ای مجاهد برشت و طوالش رفته و آنقسمتها را اشغال کنند .

دسته سوم بسرکردگی جوادخان تنکابنی گلپایگانی و دکتر حشمت طالقانی بطرف نواحی ران کوه و لاهیجان و دیلمان بروند . این دستجات هر یک بوسائلی از تهران خارج شدند .

اسماعیل خان که عازم اردبیل بود در انجام مأموریت توفیقی حاصل نکرد و تشکیلاتی نتوانستند بدهند . جوادخان گلپایگانی تنکابنی که بادکتر حشمت طالقانی از تهران خارج شده بودند بلواسان رسیدند و در آنجا جوادخان بیمار و در گذشت ولی دکتر حشمت بمناسبت این که دکتر علمی اصغر حشمت برادرش بمناسبت کمک های حکومت گیلان در لاهیجان وجه نیکی داشت موفق شد بآنجا رفته کاری صورت بدهد سالار فاتح ، میرزا کوچک خان ، کریم خان و نبی خان هم بطرف کجور روانه شده بودند .

دکتر حشمت بزودی موفق شد در حدود یکصد و پنجاه نفر از بین روشنفکران و آزادیخواهان لاهیجان ، لنگرود ، رانکوه ، دیلمان همکار و هم عقیده برای خود انتخاب و آماده مبلرزه باروسهای تزاری شود . یکی از شبها که بابینی عم و برادر زاده خود مشغول شور در کارها بود کاغذی آوردند که حاکی از آمدن میرزا کوچک خان بلاحیجان و

تقاضای ملاقات داکتر بود.

داکتر حشمت بمجل میعادگاه، خانه « مؤید دیوان » حرکت و در آنجا میرزا کوچک خان را ملاقات مینماید. از میرزا سؤال میکنند چرا بمجلی که مأمور بودید نرفتید جواب میدهد بمناسبت نداشتن راه و تأمین جانی از طرف روسهای تزاری نتوانستم بروم و اکنون بزحمتی و بنام عوضی خود را باینچارسانده ام. داکتر حشمت میگوید حال که جوادخان در گذشته شما بجای او بیایید بامن همکاری کنید. میرزا کوچک خان میگوید لاهیجان و دیلمان منطقه گرز کم دارد ممکن است بزودی از بین برویم ولی فوئنت وضعیت جنگی و جنگلهای بسیار دارد و برای تمرکز قوا مناسبتر از اینجا است که تمام در تحت تسلط قدرت مالکین که آنها نیز با محمد ولیخان سپهسالار روس فیل دارای رابطه و بستگی هستند.

داکتر حشمت پیشنهاد میرزا را قبول و همان شب برشت حرکت نمودند، در این موقع دو نفر از مجاهدین اولین نهضت مشروطه ایران نیز موسوم به شیخ عبدالسلام و سید محمدخان بجرگه آنها وارد شدند. پس از چندین هفته اقامت در رشت یکمده صد نفری همفکر و همدست پیدا کرده بطرف جنگل عزیمت و بجنگل «تولم» وارد شده آنجا را برای مرکز کار انتخاب کردند. در رشت نخستین کسی که باین دو تن گروید حاج احمد کسمائی و خویشاوندان او بودند. اکنون حاج احمد کسمائی نیز در جنگل است و برای کمک بافکار میرزا و داکتر مجاهدت و بجمع آوری پول، اسلحه و دعوت نفرات جنگنده جداً کوشش مینماید.

کنسول روس را از جریان اجتماع انبوهی در جنگل مطلع ساختند. او از حکومت وقت مفاخر الدوله خواست که بدفع آنها اقدام کنند. حکومت یکمده دو بیست نفری که نفرات مخلوطی بودند انتخاب و از راه «پسی خان» بجنگل تولم اعزام داشت رفقای جنگلی موضوع عزیمت اولین ستون دولتی را بجنگلگیاها اطلاع دادند.

نفرات اعزامی مفاخر الدوله شب در پسی خان باستراحت پرداخت و در همان شب این غده از طرف جنگلی ها خلع سلاح شده و عده ای از آنان فراراً برشت برگشتند.

آغاز کار جنگل و تاریخیچه آن بنحوی بود که در بالا عرض شد و چون دوران فعالیت جنگلی ها و دوران فترت خیلی طولانی است کتاب من گنجایش نگارش شش هفت سال وقایع جنگل را ندارد. کار جنگل بجائی رسید که برای نخستین بار میرزا اعلام جمهوری

کرد. این بار کار او نگرفت و برای بار دوم در تاریخ ۲۴ رمضان ۱۳۳۹ لایحه‌ای از طرف میرزا مجدداً در درشت منتشر میشود.

این لایحه اعلام جمهوری را در برداشته است. میرزا رسماً خود را بریاست وزمامداری معرفی مینماید. و در همین هنگام بانی بکله اش خورده چند نفر از کارکنان صدیق نهضت را از قبیل سردار محیی و حاج میرزا احمد کسمائی و چند نفر دیگر را دستگیر و محبوس میسازد. اقدام دیگری که در آن موقع کرد تشکیل یک کمیته در درشت به عضویت احسان الله خان، خالو قربان میرزا محمد علیخان و دو نفر دیگر که نام آنها نوشته نشده به اضافه یک نفر روس (۱) تشکیل و جهت تسخیر تنکابن قوایی اعزام داشت.

در این نهضت، رهبری که سیاست جهانی آشنائی کامل داشته باشد وجود نداشت قبل از ورود حیدر خان، آنها شخصیت علمی و جنگنده که نهضت را رهبری میکرد دکتر حشمت بود که در حکومت تیمورتاش با ۲۸ نفر دیگر اعدام گردید.

یک نفر موقوف از اهالی طائفان نحوه محاکمه دکتر حشمت و همراهان او را چنین بیان کرد:

در آن موقع که کار جنگل تق واقع میشد میرزا فرار کرد و دکتر حشمت که قبلاً با او پیشنهاد شده بود بخارج دولت برای تکمیل و تحصیل اطلاعات طبی اعزام اروپا شود و او برای ادامه نهضت و وفای عهد و سوگند قبول نکرده بود با چندین نفر دیگر دستگیر میشوند.

همان شبی که آنها گرفتار میگردند در منزل سپهبد ارشدنی مجلس جشن و قمار بوده است.

تیمورتاش در این مهمانی و مجلس قمار شرکت داشته یک نفر از مأمورین سراسیمه وارد مجلس شده دستگیری دکتر و سایرین را اطلاع میدهد. تیمورتاش میگوید صورت اسامی آنها را همراه دارید مأمور میگوید آری مداد دورنگی بدست مأمور میدهد و میگوید یک اسامی آنها را بخوانید نخستین شخصی را که نام میبرد دکتر حشمت بوده، میگوید قلم قرمز بکشید دیگری را که گویا بقال بوده قلم آبی میکشد. بهمین ترتیب تا پایان صورت قلم آبی و قلم قرمز کشیده شد و در نتیجه این محاکمه غیابی و امری ۲۸ نفر محکوم با اعدام و صبح آن شب بزندگی آنان خاتمه دادند!

من بخاطر دارم در دوره چهارم که برای تماشا بمجلس رفته بودم ناصر الاسلام ندامانی هنگام طرح اعتبارنامه تیمورتاش گویا باین سفاکی

و نظیر آن که عبارت از اعدام چند نفر میرآب «مقسم آب» اشاره ای کرد و تیمورتاش در جواب او گفت چون اجتماعات قدغن بود و آنها در يك نقطه معین اجتماع کرده بودند اعدام گردیدند!

این نهضت و قایم نویسی معین و دلسوزی نداشته اسب که جریات ترتیب و قایم را منظم بنویسد باین لحاظ ترتیب و قایم نیز مانند عملیات جنگلیها مخصوصاً خود میرزا مشتت است در این صورت اگر تئوری تاریخ نویسی در این فصل نيك رعایت نشده تقصیری متوجه نگارنده نمیشود و اینك این انقلاب را بطریقیکه در چاپ اول نوشتیم قبل از آغاز بیوگرافی حیدر عمو اوغلی باین نحو خلاصه میکنیم:

انقلاب جنگل را مردی موجب شد که معتقد بقضا و قدر بود، غالباً کارها را باستخاره برگذار میساخت؟ این مرد میرزا کوچک نام داشت و دارای تحصیلات علوم دینی و عضو اتحاد اسلام بود، در مدارس عتیق رشت مشغول تحصیل ابتدا معمم و تا انتها غیر معمم بود!

در صفوف این نهضت چندین بار رخنه باز شد و تشتت آراء حاصل گردید مخصوصاً هنگامی که احمد کسمائی را دستگیر و موجبات آزر دگی خاطر او را فراهم ساخت!

اختلاف او با احسان الله خان باعث شد که نه بار این نهضت تغییر راون بدهد.

میرزا برخلاف دیگر حشمت که اکثر کارها را با تحصیل آراء رفقای عاقل و باشعور انجام میداد، بمشورت عقیده نداشت، رفته رفته استبداد رأی بر سایر صفات او چیره میشد. سخنان رفقای صمیمی و یارهای خود را بهیچ میگردفت و بسیار دهن بین بود و تحت تأثیر نفقین مفتنین میرفت! کم کم غرور و نخوت و خود سری بر وجودش مستولی گردید تا سرانجام با ارتکاب قتل بی رحمانه حیدرخان عمو اوغلی مجاهد و دموکرات معروف انقلاب مشروطیت، فرزند خلف ایران (۱) شیراز کار از دستش بیرون شد و در کوههای طوالش و خلخال از سرما سیاه گردید و درود سرش را بریده بعنوان ارمغان بر بهار شت آوردند!

خطای میرزا کوچک نسبت بقتل حیدرخان عمو اوغلی محرز و مسلم و از این جهت نام خود را در تاریخ انقلاب جنگل برای همیشه لکه دار نمود!

۱-... و بین خالو قربان و میرزا نزاع شده خالو از میرزا جدا میگردد و حیدر عمو اوغلی که از احار دموکرات بود بدست میرزا کشته میشود. تاریخ احزاب سیاسی صفحه ۱۶۵ تالیف آقای ملک الشعرا بهار

حیدر خان عمو اوغلی

مهندس برق از
پیشروان جنبش مشروطیت
«چکیده انقلاب» ایران
سراسر زندگی این
مجاهد رزم جو در خدمت
ملت ایران سپری شد
سرانجام با اشاره دشمنان
آزادی و مشروطیت ایران
در آن شب تیره ، تیر-
باران شد .

اینک بیوگرافی آن مرد بزرگ و مجاهد بیپروا:
کسروی در جلد دوم تاریخ مشروطیت ایران صفحه ۲۲۴ در باره
مجاهد بزرگ حیدر خان عمو اوغلی چنین نوشته است:

«در این هنگام در تهران یک میزاد آزادیخواهی میزیست که خود جوان
ولی بسیار دلیر و کارداران میبود و سپس یکی از پیشروان بنام شورش ایران
گردید ، این جوان چونت در کارخانه برق حاج امین الضرب کار می کرد و
مهندس آنجا میبود حیدر خان برقی شناخته میشد .»

فتوای عارف شاعر انقلابی در باره او چنین است: «در بیست و سه سال
قبل با مرحوم حیدر خان عمو اوغلی که شخص بزرگ و چکیده انقلاب
بود آشنائی داشتم و خصوصیت من با مرحوم حیدر خان عمو اوغلی در منزل
همین میرزا سید باقر خان بانگی شد ، صحبت آشنائی در آنجامی شنیدم و هیچ
نیخواستم صحبت دیگری بشنوم .»

آزاد مردی که مرحوم کسروی مورخ رشید و بردل او را از «پیشروان
شورش ایران و عارف شاعر حساس و انقلابی» «چکیده انقلاب» و لاهوتی

شاعر بنام «صدر اجتماعیونش» نامیده یکی از درخشنده ترین چهره های انقلابی جنبش مشروطیت ایران است.

حیدر عمو اوغلی فرزند علی اکبر فرزند حاجی محمد علی از خانواده های قاری و ردیوف اهل سلماس و مقیم «شهر الکساندر پول» ارمنستان بوده و تاریخ تولد او از روی قریبه بنا بنوشته مرحوم میرزا محمد خان قزوینی در شماره پنجم از سال سوم مجله یادگار به مدیریت استاد محترم آقای اقبال آشتیانی و نوشته مرحوم کسروی در صفحه ۲۲۴ جلد دوم تاریخ مشروطیت قبل از سال ۱۲۹۸ قمری و فوت او تحقیقا در پائیز سال ۱۳۴۰ قمری و ۱۳۰۰ شمسی مقارن قیام کلنل محمد ققیخان در خراسان و مدت عمرش رو به مرگ رفته ۴۲ سال بوده است.

چون تحصیل خود را در رشته مهندسی برق در شهر تفلیس با تمام رسانده بود، بدعوت «رضایوف» نام از بازرگانان تبریز، بایران آمده در کارگاه برق مشهد استخدام (۱) شده مدت یکسال در آنجا بود تا اینکه به تهران آمد.

در شماره پنجم سال سوم مجله یادگار ضمن عنوان شرح حال او از یادداشت هایی که تقریر او و نوشته آقای میرزا ابراهیم منشی زاده است نام میبرد، قسمتهای کوتاه شده چنین است:

در تمام مدت یازده ماه که من در خراسان اقامت داشتم هر چه سعی و تلاش کردم که بلکه بتوانم يك فرقه سیاسی تشکیل بدهم ممکن نشد چون

۱ - این نظر مرحوم کسروی است ولی عقیده مرحوم محمد خان قزوینی این است که سال ۱۳۱۸ قمری مظفرالدین شاه و اتابک، در بازگشت از فرانک او را آوردند. آقای ا. حسابی مرقوم داشته اند: «میان آن دو نفر آندراختلاف نیست چه کارگاه برق مشهد متعلق به من رضایف بود» نگارنده برای تأیید نظر آقای ا. حسابی علاوه میکنم:

در بازار بزرگ مشهد نزدیک در قبله مسجد گوهرشاد زنجیری وجود داشت که آنجا راعده ای مستبد تحت سرپرستی یکی از توله ها که در ادوار مختلف و کیل مجلس میبود، در دست داشتند. مجاهدین جوان از قبیل رضا آذر فرزند حاج میرزا علی آقا نماینده دوره اول و دوم مجلس نیز دهنه بازار مجاور حمام شاه را در دست میداشتند حیدرخان داوطلب شد بکنه بزنجیر آمده نظام اتولیه را خلع سلاح کرده برگردود همین کار را کرد و آروز پیاس این رشادت مجاهدین از طرف رضا آذر باچلو کباب اطعام شدند. آقای رضا آذر اکنون در تهران میباشد و همسایه نگارنده است.

کلمه‌های مردم بقدری نارس بود که سعی من در این ایام بی نتیجه مانده و مطلقاً معنی کلمات مرادک نمی‌کردند در این مدت یک نفر مشهدی ابراهیم نام میلانی را که کارخانه گل‌ساز می‌آورد و مشغول ساختن گل‌ساز بود با خود هم عقیده یافتیم (۱) که می‌توانستم با او صحبت فرقه بمیان آورم. «در این موقع راهی با بعضی از علما پیدا کرده بودم اهالی تهران بواسطه عکس انداختن مسیونر رئیس گمرکات در لباس آخوندی بهانه‌ای بدست آورده تبعید او را می‌خواستند، کم کم ماده غلیظ تر شده مردم می‌گفتند ما عدالت و عدالتخانه می‌خواهیم»

«و کلاً انتخاب شدند رفته رفته انجمنها تشکیل شدند که تمام ترتیبات سابقه بهم خورده و هر کس در انجمنی عضویت پیدا کرده و حوزه عمومی ما از هم باشد، پس از آن من ماندم و همان هفت نفر حوزه خصوصی که با فرقه اجتماعیه عامیون روسیه اطلاع داده شد که در تهران فرقه اجتماعیه عامیون تشکیل داده شده است از آنجا بشخص من نوشتند که لازمه دستور العمل را بشعبه مسلمانها و ایرانیها در قفقاز داده شده است و شما هم شعبه آن را در تهران افتتاح کرده مماً با آنها کار کنید الی آخر.»

در تمام جریان سالهای ۱۲۲۳ و ۱۳۲۴ حیدر عمه و اوغلی چنانچه معلوم می‌شود دست داشته و گفتگو از قانون و عدالتخانه و تنظیم دستگاه دولتی را پیش می‌کشیده و پس از افتتاح مجلس اول (۱۷ شعبان ۱۳۲۴) تا ۱۳۲۵ جمادی الاولی ۱۳۲۶ که انجمن‌های مجلی بسیار در تهران تشکیل یافته او هم از اعضاء فعال انجمن آذربایجان بوده است که جریان فداکاری جنگندگان آن در فصل قرارداد ۱۹۰۷ و توپ بستن مجلس از نظر خوانندگان گذشت و بیگمان حیدرخان در آنروز تا حدود قدرت برای حفاظت خانه ملت با همکاران انجمن آذربایجان رشادت به خرج داده است.

تربیت عباس آقا را از بردست او در فصل مشروطیت برای کشتن اتابک نگاشتیم اقدامات او در خوی نیز مفصل و خدمات او یکی بعد از دیگری در تاریخ مشروطیت ما برجسته است. در خوی بمیی ساخت و برزین اسمی گذاشت و اسب را بدون

۱ - سالیانی پیش از این در یکی از جرایدها مجلات ترکیه از قول یکی از بر فوروهای آذربایجان و امسلک چنین خواندم: در هر کجا که موتوری یا ماشینی بکار گذارده می‌شود؛ در همان موقعی که فوندامنت آنرا میریزند تخم سوسیالیستی در آنجا کاشته می‌شود و محض اینکه ماشین باموتور برافزاند و شروع بتولید کرد همان عده‌ای که در اطراف او «برگله» کردند مشغول میشوند مولود همان فوندامنت تخمی هستند که در زیر فوندامنت کاشته شده بود.

را کب بسمت دشمن رها ساخت و وقتی کردها اسب را دیدند هر يك برای تصاحب کردن او بهمدیگر پیشی جستند، انبوهی از اکراد دور اسب گرد آمدند و وقتی که یکی از آنها اسوار اسب شد بمب محترق وعده ای از اکراد کشته و بقیه متواری شدند. هنگامی که دولت در برابر ایستادگی دلیرانه نبریز در صدد انسدادهای راه جلفا و تبریز برآمد و این مأموریت بکف کفایت شجاع نظام برگذار شد. برای چهارمین بار حیدرخان دست باختراع زد.

مرحوم کسروی در جلد سوم تاریخ مشروطه صفحه ۲۹۷ درباره این اختراع چنین نوشته است :

« این یکی از شاهکارهای تاریخ مشروطه و خود داستای شگفت و شیرین است در زبانها آرایه ها بآن میبندند، ولی ما از کسانی که خود آنرا از نزدیک دیده و دانسته اند جسته ایم و خواهیم نوشت سیف السادات نامی از سیدهای بنام و توانگر دوچی و خود باشجاع نظام دوستی میداشت مهر او از خانه اش بدست حسن نام مجاهدی میافتد و او آنرا بنزد حیدر عمو اوغلی که بساز بمباران مجلس بقتل گریخته و از آنجا بتبریز آمده بود میآورد و اوغلی از دیدن آن نقشه ای باندیشه اش میرسد و آنرا بادست کسانی از سران آزادی بکار میبندد بدینسان که بدستکاری گرجیان بمب بمب بر رویه جمعی از ساخته نامه ای نیز بامهر سیف السادات نوشته هر دو را از نوشته و بمباران پست برای شجاع نظام میفرستد میرزا اسمعیل نوبری برگردن میگردد که جمعه را به پستخانه رساند و نگران راه انداختن آن باشد میرزا علیخان پستخانه آنرا گرفته بادست چاپار روانه میگردداند.

شجاع نظام ناچار شد جمعه را باز کند ولی همینکه کار در برابر پستخانه قوطی کشیده آنرا برید یکباره بمب ترکید و آوایش تا چند فرسخ رفت و سراسر شهر را بتکان آورده و مردم را عراسان گردانید خود شجاع نظام شکمش دریده و رانش برگشته بود چون کسانی که میسرند اندک جان می داشته و آب میطلبید ولی تابیاورند در میگذرد. »

شجاع لشکر پسرش گفته بود: از بس ظلم کرد گرفتار شد.

این مجاهد بزرگ همه جا بیاری آزادیخواهان میشتافت و در همه جا داد فعالیت های خارق العاده میداد از شرق تا شمال و شمال غرب ایران هر کجا که جنبشی برای احیاء آزادی بوجود آمده حیدرخان را در آنجا میبینیم

چه شد که حیدرخان بجنگل آمد ؟

حیدر خان پس از تبعید سال ۱۳۲۹ هجری قمری بکشور شوراهای پانهاد، در آن روزها یکمهنوز پابان جنگ و وضع جبهه ها معلوم نبود و هنوز

از میدانهای جنگ آتشها برخواسته و زبانه میکشید. فریادی در جهان شنیده شد که برای انهدام کاخ ستمگری آن صدا براتب غراتر و مهیبتر از گلوله های شراپنل و هر نوع اسلحه نو ظهوری بود، صدائی بلند شد که بگوش مظلومان و ستمدیدگان و مضطربان شدگان در زیر چکمه های قزاقان تزاری روح افزا و روشنی بخش دیده ها بود، این صدا در کشوری بلند شد که تحول جهانی را ایجاد و مسیر تاریخ را بکلی عوض نمود.

در يك چنین روز هائی بود که حیدر خان عمو و غلی بآن دیار پا نهاد ولی دلش را در گرو آزادی و استخلاص ایران و برادران ایرانی خود گذارده و آنی از فکر رهائی آنان از یوغ ستمگران استبداد غفلت نمیورزید، آنروز ها این شراره همچنان در دلش زبانه میکشید و بخود نوید امید بخش میداد. در يك چنین روز هائی بود که میرزا کوچک خان بنحویکه قبلانیز اشاره کردم برای بار دوم کوس جمهوری را در همانجا کوبیده و با اینکه ضعف و افزای در قوای مرکز وجود داشت پا را از رشت فراتر نهاد.

اعلام استقلال جمهوری کیلان را بتمام سفارتخانه ها و سردار خود را رئیس جمهور معرفی کرد، در آن اوقات قوای انقلابی جنگلی عبارت از دو دسته بود که یکدسته جناح راست از همان اتباع میرزا کوچک خان تشکیل میشد این دسته بعد از شهادت دکتر حشمت آموزگار داسوز و مبارزی که تا حدی جهان بین بود. کلافه سردرگم شده بودند.

دسته دوم جناح چپ بود که از احسان الله خان معروف و خالو قربان تشکیل مییافت.

روش آنها با میرزا کوچک خان و اتباع او اختلاف و تفاوت کلی داشت و بطوریکه از نظر خوانندگان گذشت دامنه اختلاف کار را ایجاد می کشاند. اختلاف در این بود که دسته دوم میگفتند برای تمام ایران فدا کاری میکنیم تنها منظور همان کیلان نیست و باید در اینموقع که در سرتاسر کشور ضعف پدیدار است حمله کنیم و کار را یکسر سازیم این بود که در مرداد ۱۳۰۰ بدون مشورت با کمیته مختلط با اتفاق ساعدالدوله بشهر سوار رفت که از آنجا بر گز حمله آورد ولی قوای ساعدالدوله و قوای مرکزی در قریه «دوزار» راه را براو گرفته بودند تعداد بسیاری از قوای او را کشته و اسیر ساختند. این حرکت احسان الله خان بهانه ای بدست میرزا کوچک خان داد. در همین هنگام بود که حیدر خان که از چندی در باکو نگران اوضاع کیلان بود، راه رشت را پیش گرفت تا با آشنائی و اطلاعی که از جریان کشور عزیز خود ایران دارد شاید میان طرفین افتاده راه حلی برای رفع اختلاف بیابد.

و نگذاشتند این جبهه بدون حصول نتیجه از هم بپاشد.

حیدر خان ضمناً نظرش این بود که جبهه کاملاً قوی از آزادبخواهان تشکیل و با انگلستان که با انعقاد قرارداد ۱۹۱۹ هوی قبضه کردن ایران را در سر میپرورانید از در پیکار درآید و نتیجتاً یک دولت صلح جو و آزادبخواه روی کار آورد، با این نیت پاک بگیلان آمده و پس از دوسه روز استراحت قرار می‌شود در محلی بین طرفین ملاقات روی دهد و بکارا اختلاف رسیدگی و حل عقد و بالاخره بمشاجره خاتمه دهند. هنگامی که دسته جناح چپ حاضر و بانتظار بودند که میرزا کوچک و اتباع او برای مذاکره بیایند، بدستور میرزا کوچک خان از چارسومورد شلیک قرار گرفته جمعی مقتول و عده‌ای اسیر شدند. حیدر خان از این میان گریخت ولی در «بسی‌خان» بدست حسنخان معین الرعایا از اتباع میرزا کوچک خان مجوس و سپهش شبانه در زندان تیرباران شد.

در مرداد ۱۳۰۰ بعد از چند روز میرزا کوچک خان برشت هجوم آورد و قریب ۱۵ روز دو خورد بین قوای دولت و جنگلیان ادامه داشت تا قوای جنگل بدست قوای دولت شکست خورد و کار میرزا بانجا کشید که قبلاً نوشته شد.

لاهورتی درباره قتل حیدر خان اشعاری دارد که چند شعر آنرا درج می‌کنم :

میرزا کوچک خان میگوید :

نه ! ... من باید که در تاریخ این کشور سر کردم
در ایران شخص اول شاه ، بی تاج و کمر کردم
اگر همدست مشتبی مردم بی سیم و زر کردم
پس این جاه و جلال و دولت و شوکت چه خواهد شد ؟

حیدر خان در حبس :

ز حبس پیشه‌وای خود قوای اجتماع‌ایون
پریشان بود و دشمن شاد از این کردار ناموزون
از اینرو طالع اردوی دولت گشت روز افزون
سپاه شاه رو در حمله از کپسار و از هامون

در تاریکی، یکی از شبهای تیره :

شبی تاریک و بادوسردی و بوران زحد بیرون
 بزندان حال حیدرزاین هپاهو بود دیگر گوت
 دلش پیش رفیقان، چشمش از زور غضب پر خون
 دودستش محکم از پس بسته و زنجیر در گردن .

در آن تاریکی شب هیئت‌ی وارد بزندان شد
 سپس برقی بزد کبریتی و شمع‌ی فروزان شد
 به پیش اهل زندان صدر (۱) «ملیون» نمایان شد
 سخن کوتاه حیدر (۲) بار رفیقان تیر باران شد

۱- میرزا کوچک خان صدر ملیون بود
 ۲- حیدر خان عه‌واوغلی صدراعظم‌اعیون

قیام خیابانی

در تبریز

قرارداد ۱۹۱۹ چه آتشی که در ایران مشتعل ساخت؟! و چه عقاید و نظرهای متضاد و متفاوتی که تاکنون نسبت باین قیام ابراز نشده است؟! مشیرالدوله که پس از وثوق الدوله بر کرسی صدارت ایران نشست بطرفداری از مأمور دولت این قیام را نهضتی برضد مرکزیت نام گذاشت اما طرفداران خیابانی و کارگردانان قیام معتقد بودند و آنانکه در قید حیاتند هنوز هم معتقدند که آذر بایجان ایران، از آن ایران و جزء لا ینفک ایران بوده و خواهد بود، صرفاً نظر اصلی قیام و هدف عالی و مهم آن تقویت مرکز بود. قبل از حکومت مشیرالدوله الیاف قرارداد ۱۹۱۹ بدست و پای دولتیان و مخصوصاً در اکثر اشئون کشور ما پیچیده و در نقاط حساس کشور رخنه نموده بود، مشیرالدوله فقط نتوانست از لحاظ تسکین افکار عمومی ظاهر آنرا ملغی سازد ولی آثار آن محو نشده و کاملاً زوال نیافته بود.

خیابانی که در ماههای بسیار سخت ایستادگی تبریز در مقابل محمدعلی میرزا، برای اعاده مشروطیت تفنگ بردوش گرفته مانند سایر دلوران مجاهد با دشمن خونخوار در پیکار بود ابداً آن خیالی را که مشیرالدوله و طرفداران او در مغز خود جاداده بودند، در مغز پر فهم و ادراک خود نه پیروراند و اصولاً چنین اندیشه ای را بکانون افکار خود راه نداده بود. خیابانی می-گفت: هدف قیام ما عظمت ایران است و آذر بایجان قسمت لا ینفکی از ایران میباشد. پیش از آنکه تفصیلاً قیام را تجزیه و تحلیل کنیم لازم است خیابانی را در انقلاب سال ۱۳۰۶ مشروطیت و فعالیت و مشارکت او را در انقلاب نشان بدهیم:

شیخ محمد خیابانی که خود یکی از پیشگامان مشروطه میبود در روزهای ایستادگی تبریز برای بازگشت مشروطه در تکاپو بود. روز نوزدهم شهریور ۱۲۸۷ برابر ۱۴ شعبان ۱۳۲۶ و هنگامیکه انجمن ابالتی آذر بایجان از گرایش محمدعلیمیرزا به مشروطه بکلی مأیوس گشت بر آن شد که رشته را بکباده پاره کند و بهمین لحاظ نامه ای از زبان توده نوشته میشد و این نامه روز پنجشنبه مورخ بالا نهیه گردید.

همان روز، جنگ بالشکریات اقبال الدوله ماکوئی بشدت میرفت
و شهر تبریز در نهایت سختی و گرفتاری بود، کسروی در صفحه ۲۸۸ از
جلد سوم تاریخ مشروطیت دوباره رساندن این کاغذ بعین الدوله که در باغ
صاحبدهان می نشست چنین نوشته است :

« چهارتن از سردستانان که شیخ محمد خیابانی و میرزا محمد تقی
طباطبائی و سید حسینخان عدالت و میرزا حسین واعظ میبودند آنرا برداشته
همراه نماینده سیاسی انگلیس آهنگ باغ صاحبدهان کردند و در هنگامی
که جنگ در سختی در شهر پیش میرفت، آنان در آنجا بگفتگو پرداختند
عین الدوله باز همان سخنان دورنگ را میگفت، و در پایان اندیشه خود را
بی پرده گردانید و چنین گفت تا مجلس در تهران باز نشده انجمن تبریز را
بهیچ عنوان نتواند شناخت. انجمن نیز چند روز پیش از آن، بهمه کنسولخانه
های تبریز و شهرهای دیگر آذربایجان، بنامه و تلگراف آگاهی داده بود
که چون باید قانون اساسی همیشه در کار باشد عین الدوله را که نه از روی
قانون بآذربایجان فرستاده شده، بوالگیری نمیشناسد، و همان مخبر-
السلطنه را که از روی قانون فرستاده شده بود والی آذربایجان دانسته در
نبودن او احوال الملک را بنایب الایالکی بر می گمارد، نیز تلگرافی در
همین زمینه بوزارت داخله فرستاد. بدینسان آمدرفت و گفت و شنید با
عین الدوله بریده شد. »

آری افکار شیخ محمد خیابانی در اداره انقلاب مشروطیت تجلی بخش
بود و از اینرو تبریز تا آخرین سرحد امکان مقاومت کرد و مشروطه را بملکند
ایران اعاده داد.

شیخ نیز مانند سایر سران انجمن عقیده داشت که حاکم قانونی تبریز
مخبر السلطنه است و سنک باز گشت او را بسینه میزد ولی معصوم بینوا نمیدانست
چه سرنوشت شومی در دست همان حکومت قانونی (!) خواهد داشت.

روز چهاردهم آذر ۱۲۸۷ برابر ۱۰ ذی القعدة ۱۳۱۶ چون بعضی از
نمایندگان انجمن بکنار رفتند دوباره دوازده تن از طرف کمسیون اعانه و
سران آزادی برگزیده شدند، ستارخان، باقرخان نیز پیروی از مردم
نموده ابراز خورسندی نمودند.

اینک نام آن دوازده تن از تاریخ کسروی جلد سوم صفحه ۳۱۷
اقتباس و در زیر نگاشته میشود :

۱ - میرزا محمد تقی طباطبائی ۲ - شیخ محمد خیابانی ۳ - مشیر -
السادات، ۴ - شیخ اسماعیل هشتروندی ۵ - حاج شیخ علی اصغر ۶ - میرزا

اسماعیل نویری ۷- میرزا حسین واعظ ۸- حاجی مهدی آقا ۹- حاج میرزا علیقلی گنجی ای ۱۰- حاج میرزا ابراهیم طاهباز ۱۱- مشهدی محمدعلی مطبوعه ۱۲- حاج میر محمدعلی اصفهانی. میرزا محمد تقی طباطبائی این بار نیز رئیس برگزیده شد »

وقتی محمدعلی میرزا میخواست برای سرکوبی آزادی وام هنگفتی از خارجیه بگیرد، انجمن ایالتی که از نامبردگان بالا تشکیل شد دست بیک اقدام مهمی زد و آن اعتراض شدید بخارجیان بود که در غیبت مجلس شورای ملی هیچگونه و امیراملت ایران نخواهد پذیرفت و با اشاره خیابانی تلگراف به مجلس شورای ملی و سنای پاریس مخابره و جریان را با اطلاع نمایندگان کشور مادر انقلاب رساندند و این کار یکی از کارهای پراج بشمار رفت.

خیابانی شخص تازه وارد ب صحنه سیاست نبود، او نیز چکیده انقلاب و نسبت سیاست، نیک جهان بین بود اکنون وارد بحث در باره قیام او میشویم :

قبل از قیام، خیابانی بنمایندگی آذربایجان، لیاقت و کردانی و مخصوصاً عرق ایرانیت و وطن پرستی خود را در دوره دوم قانونگذاری ثابت و منصفه ظهور رساند. روزی که اولتیماتوم معروف دولت تزاری بایران داده شد، او در مجلس شورای ملی خطابه و نطق کلام مثبت مبنی بر مخالفت خود با قبول اولتیماتوم مزبور ایراد و گفتار مهیج او در حدود یک ساعت بطول انجامید. خیابانی از همان دوران، سیاست را خوب شناخته و طریقه مبارزه با دشمنان استقلال ایران را نیک تشخیص داده بود.

پس از آنکه دولت وقت اولتیماتوم تزار را قبول و مجلس تعطیل شد خیابانی ساکت نشست در سبزه میدان تهران میتینگ پرشوری داد و نطق او که طولانی بود در مردم اثر نیکوئی بخشید و پس از خاتمه میتینگ چون بیم آن میرفت که بدستور و نوق الدوله (۱) دستگیر شود راه خراسان را در پیش گرفت چون باو دسترسی نیافتند عده ای از رفقایش را دستگیر و زندانی نمودند. همین عدم توجه به گفتار عاقلانه و مدبرانه خیابانی، باعث شد که مجلس شورای ملی ایران شش سال دچار فترت شد !

در طول دوران فترت مجلس شورای ملی و تا زمان تاجگذاری احمد شاه بتجارت اشتغال داشت و در تبریز میبود. چون عمال حاج محمد خان شجاع الدوله کهنه مستبد آگهی تاجگذاری احمد شاه فرزند ار باب صمدخان

را باره کرده بودند. شیخ محمد خیابانی از این عمل ناروا آزرده شد و از آنوقت تصمیمی را که باید اتخاذ و شروع بفعالیت کرد.

دوستان فهیم و مبارز را بدور خود گرد آورد و با همکاری آنان پروتستی بسیار شدیداً لاجن از طرف آزادبخواهان منتشر ساخت و بلادرنک تهران آمد. یکماه در تهران بملاقات رجال و وزراء و صاحبان نفوذ و قدرت پرداخت و آنها را صمیمانه بخدمت وطن و حفظ آزادی و استقلال ایران دعوت نمود ولی از این اقدامات خود نیز نتایج مفید بسود ملت حاصل نکرد ناگزیر بتبریز بازگشت نمود و در ضمن تجارت با تجاربی که در سیاست آموخته بود بتشکیل کانونهای ادبی، فلسفی پرداخت و بروشن ساختن افکار جوانان همت گماشت. از اینجا بود که زمینه قیام را آماده میساخت. وقتی آذربایجان از قشون تزار تخلیه شد، محیط فعالیت شیخ رو باتساع گذاشت تشکیلات حزب دموکرات را تقویت کرد؛ شالوده تشکیلات ژاندارمری که زائیده افکار خیابانی محسوب میشود. ریخته شد. در یک دوره کوتاهی قریب بانصد نفر تحت تعلیمات صاحبمنصبان ایرانی آماده شدند مقصود از تشکیل ژاندارمری در تبریز ایجاد یک قدرت بمنزله هسته مرکزی بود که با ورود قشون عثمانی این نقشه عملی نشد.

«در اواخر شعبان ۱۳۳۷ قشون عثمانی وارد تبریز شد و در سراسر آذربایجان شروع بتاراج انبارهای غله نمود، ترکها میخواستند آذربایجان را ضمیمه عثمانی کنند و نقشه «پان ترکیزم» را عملی سازند خیابانی جداً مخالفت کرد و عثمانیها را و چند نفر از رفقای او را دستگیر و بارومیه فرستادند. پس از تخلیه آذربایجان از قشون عثمانی شیخ محمد خیابانی و رفقای او آزاد شدند.» (۱)

موقعی که قرارداد وثوق الدوله «۱۹۱۹» علنی و وثوق الدوله دست بکار انتخابات مجلس شد دموکراتهای تبریز واکنش سختی نشان دادند و در انتخابات آذربایجان با آنکه ایادی وثوق الدوله مداخلات جدی در آن داشتند. شش کرسی را ربودند.

«وثوق الدوله متوجه شد که اگر خیابانی و سایر نمایندگان آزادبخواه تبریز بتهران بیایند نقش مؤثری در مجلس شورای ملی بازی خواهند کرد باینجهت تصمیم گرفت حزب دموکرات تبریز را منحل و روسای آنرا منکوب کند. دموکراتها همان آزاد مردانی که در مقابل محمد علی میرزا ایستادگی کرده و مشروطیت را بایران برگرداندند، تصمیم بمقاومت گرفته و بلا-

درنگ در روز هفدهم حمل «فروردین» ۱۲۹۹ قیام را آغاز کردند .
در ظرف دوروز تمام شهر تبریز و کلیه ادارات دولتی را متصرف و در
مدت شش ماه که قیام دوام داشت شهر فوق العاده منظم و خیابانی در انتظام
شهر بسیار کوشا بود .

چون «قیام خیابانی» در دست تألیف نگارنده است در اینجا باجمال
جریانات این قیام اکتفا کردن اصالح و اولیتر است .

در این مورد نیز نگارنده از اهل اطلاع مخصوصاً آقای صفوت مقیم
قم استمداد میجویم و خواهانم که اطلاعاتی برایم فرستاده شود که قبلاً در
جراید، مجلات چاپ نشده باشد . هر وطن پرستی که یکدوره از روزنامه
«تجدد» تبریز را برای ما بفرستد نام او را بنحوشایسته در قیام درج خواهم
نمود .

اینک قسمتهای کوتاهی از نگارش آقای حسین کاظم زاده مدبر ایران شهر
را بمناسبت در این بخش چاپ میکنم که تا حد ممکن برده هر گونه ابهام بویژه
ابهامی که مصنوعاً ایجاد شده دریده شود .

«آری يك مزرعه آب ندیده و يك بوستان خشکیده هر قدر احتیاج
بریزش قطرات باران داشته باشد ملت ایران نیز بهمان اندازه تشنه و
محتاج آبیاری از سر پشه فیض قوه (فکر واراده) می باشد.»

«چون من شیخ محمد خیابانی را از سیراب شدن این جام فیض بخش
ربانی میدانم و چون این نایفه در گذشته ایران را یکی از نوادر رجال
عهد اخیر می شمارم و از این نقطه نظریک ارج اجتماعی به مجاهدات اومی
دهم لذا تذکیر و تخلید نام او را از فرایض خود شمردم..»

«چون اغلب ایرانیان و بخصوص اهالی ایالات دوردست ایران در
موضوع شخص خیابانی اقدامات و مقاصد سیاسی او که در برنجترین موقع
خطرناک سیاسی ایران (۱) امور آذربایجان را بدست گرفته از ورطه
پربشانی نجات داد ، بکلی بیخبر هستند و اکثر مردم او را مانند یکی از یاغیان
و عاصیان بی سرو پا که گاهی بر ضد حکومت مرکزی در گوشه و کنار مملکت
قیام میکردند تصور میکنند لذا این رساله (۲) هویت و شخصیت او را بخوبی
معرفی کرده بیخبران را از افکار و آمال و خدمات آن مرحوم آگاه خواهد
ساخت . و مخصوصاً بوجود يك آتش عشق تجدد و ترقی که از قلب پاك و

۱- اشاره بقرارداد ۱۹۱۹ و نتایج تلخ آن میباشد

۲- در قیام خیابانی که در دست تألیف من است تا حد لزوم از آن رساله اسفاده

شده است

سرشار اوشعله میزد آشنا خواهد کرد و نشان خواهد داد که آن نادره زمان مردی بافضل و کمال و صاحب متانت و شور و حرارت و فکر و اراده بوده و در راه نجات ایران با سرخود بازی کرده و سرمشقی بآیندگان داده است. از نگارش آقای د کمر شفق :

«... ملت بی فکر محکوم بمرگ است. معارف صحیح تنها وسیله تولید فکر است. و از این رو است که آنهایی که نه تنها برای الغاء انقلاب سیاسی بلکه برای تلقین انقلاب فکری در ایران کار کرده اند بهمان اندازه که شماره آنها کم است، قیمت و اهمیت آنها نیز زیاد است.»

«... شیخ محمد خیابانی یکی از آنها بود و قدرش از این نقطه نظر بلند است و گمان دارم قیمت او را جوانان تازه بهتر خواهند دانست. شیخ از آن اشخاص نادر انقلاب ایران بود که تمام توجهش معطوف بشنودن افکار مردم بود. نگارنده در دوره «قیام» شیخ در خارج ایران بودم، اصلاً شیخ را نمی شناختم. يك سال از گذشته شدن شیخ میگذشت که باآذر بایجان آمدم. نشانه ذکاوت و نور صفا و صمیمیتی که شیخ در چهره های بعضی از جوانان تبریز از خود بیادگار گذاشته و گذشته بود بزرگی او را در يك نظر در چشم من مجسم نمود. مجالس نطق روزانه شیخ، که قسمتی از آنها بقلم جوان پرشور ایرانی مرحوم میرزا تقی خان رفعت در اوراق «تجدد» ثبت است بی مبالغه مدرسه های عقل و کیاست بوده.»

«تاریخ هرچه بگوید بانگوید تنها حقیقت آنکه شیخ از محدودترین مجاهدین معنوی و جنگیای فکری بوده است که او را در نظر آیندگان بزرگ خواهد نمود. شیخ، فقر معنوی و استیصال فکری عوام بدبخت را خوب دید، و فهمیده بود، «قیام» او را نباید حرکتی دانست برضد فلات وزیر یا امیر، او مقصودی عالیه نداشت. قیام آذر بایجان مقدمه يك نهضت فکری بود.»

«شیخ محمد خیابانی مرد و بزرگ خاک سیاه رفت، و قاتلین او حتی آن رجاله ای که نسبت به نقش او نیز بی احترامی کردند زنده اند حتی بعضی از آنها هنوز شهنوایی و حرمتی دارند ولی در حقیقت شیخ زنده است و آنها مرده. اینها عده ای عجزه و بیچارگان و بندگان شکم و پابندان دینار و درمند. اینها ابنای زمانند که کار را موافق مذاق حاکم وقت نمایند خواه معاویه و خواه علی راه بحکم زور و زرمی پیمایند خواه فانی و خواه ازلی!

«آنچه از اینها می بینید شکمی است و چند ذرع روده که از گردن اینها آویخته و حلقه بگوششان کرده است اینها در مقام آدمیت ارزش ندارند

و در بازار حقیقت به بیشیزی نمی ارزند. آن جاه و جلال آنها نباید چشمها را بفریبند، قارون هلاک شد که چهل خانه گنج داشت، شکم پروری و شهوترانی را خوکان نیز توانند و خران نیز دانند. دنیا زنده کسانی است که به فکری و مسلکی داشته اند. نه برای خود بلکه برای حق و حقیقت زندگانی کرده اند. آروز که شیخ در زیر زمینی خانه همسایه اش بدستور مخبر-السلطنه هدایت بدست قزاقهای آزموده روسی کشته گردید همانروز نیز او را سروش آزادی تاج شاهی بر سر نهاد و زمام حکومت در عالم افکار را بدستش داد. سلطنت اشرار کجا و سلطنت افکار کجا؟

شیخ برای اصلاح افکار کوشید و در آن راه نیز مرد. تجدد خواهان نیز باید همان راه را پویند.

کار تجدد حتمی و ضروری است. صدای شیخ محمد خیابانی خوابیدنی نیست. اقتباسی چند از نگارش حاج محمد علی آقا بادمچی مندرجه در نشریه ایران شهر:

« با وجود آنکه ملیون تبریز با نظریه مشیرالدوله مبنی بر انحلال قیام مخالف و بصراحت گفته بودند که کابینه حاضر بدون استظهار به تکیه گساره قوای ملی، محال است چند ماهی دوام کند و لابد مشیرالدوله محفل کابینه دیگری است که خلف و ثوق الدوله خواهد شد و باین لحاظ ادامه قیام صلاح است مع هذا مشیرالدوله قبول نکرد و آقای مخبر السلطنه (!) را آو و کبل تهران و بآزادخواهی و وطن پرستی «!!!» معروف بوده بسمت حکومت آذر بایجان به تبریز فرستاد »

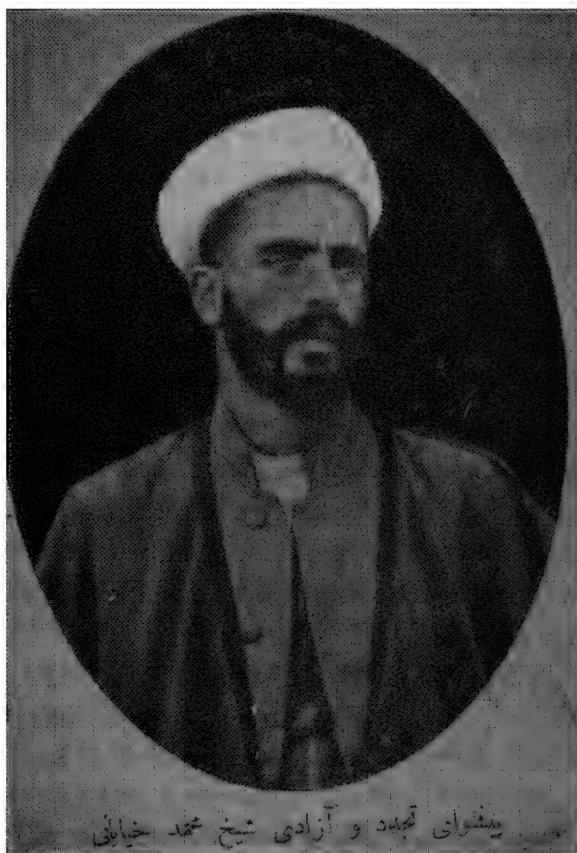
« با وجود آنکه ملیون با نظریه فوق و دلایل متقن ازوم و وجوب ادامه قیام را ثابت کردند که در غیاب مجلس بدون استظهار بقوای ملی این کابینه بیش از سه ماه عمر ندارد و اتصالا کابینه های سیاه و سفید روی کار آمده و در نتیجه کشمکشهای کابینه مملکت زیاده از سابق دچار هرج و مرج شده و بیرنگاه فنا و زوال خواهد رفت باز قبول نشده آقای مخبر السلطنه دواسه (!) برای خفه کردن قیام و آزادی از طهران رهسپار و در اواسط ذیحجه ۱۳۳۸ وارد تبریز شد. »

« با بیاناتی که مخصوص مشارالیه است پیغاماتی بیوجه بهرحوم خیابانی داده و باطناً مشغول تهیه قوا بود که قیام را خفه و نور آزادی و نهضت ملی را بیکبارگی خاموش نماید و ملیون که همیشه اتکالشان بصحت عمل و نیت پاك خود بوده حاضر نشده بودند که قوه مسلحه حاضر کرده و در موقع ضرورت مدافعه کنند علاوه بر آن از مخبر السلطنه انتظار نداشته و تصور هم نمیکردند برای خفه کردن آزادی استعمال اسلحه نماید و میدانستند

که مخبر السلطنه شنیده و فهمیده است که دوات وقت و کابینه و ثوق الدوله این تکلیف خفه کردن آزادی با استعمال اسلحه را بشاهزاده عین الدوله (که باصطلاح فامیل مخبر السلطنه، مستبد فرتوت بوده) نمودند و حتی آترباد اردبیل را برای این مقصود بتبریز اعزام داشتند. شاهزاده مذکور زبربار این تنگ تاریخی نرفته و صراحتاً گفته بود: «ببخشید این کلاه را بسردیگری بگذارید من نمیتوانم در آخر عمرم دست خود را بخون ملت آغشته کنم» ولی آقای مخبر السلطنه، آن مؤسس آزادی (!) و آن معلم حریت (!) آن نماینده ملت (!) عصر روز ۲۸ ماه ذیحجه الحرام ۱۳۳۸ پس از آنکه تمام وسائل کودتار را فراهم کرده بود بقزاقخانه رفته و شب را با رئیس قزاق که روس بود علیروایه باره ای مأمورین دیگر که در این مذاکره شرکت داشتند نقشه حمله با آزادی و آزادیخواهان را تهیه کرده و شبانه شروع بعملیات نموده مرکز قیامیون و آزادی خواهان را طغوغ آفتاب بمباردمان و تصرف نموده و چند نفر آزادیخواه را مقتول و بخون آغشته کرد (بعقیده مخبر السلطنه) پس از این فتح بمالی قاپو آمده مرتجعین و مستبدین و دشمنان آزادی را بدربار خود احضار و ایشانهم بوالی آزادیخواه (!) تهنیت گفتند و در عین حالیکه فرمانفرمای آزادیخواه در صندلی حکومت با کمال عظمت مستقر بود قریب سیصد خانه آزادیخواهان را بقول خود مخبر السلطنه قوه غالب (در مقابل شکایت بعضی از وحشیگری قزاقها گفته بود که قوه غالب باید اینکارها را بکند و تاسه روز مجاز هستند) یغما و تاراج کردند پس از استقرار در حکومت بقزاق نظمیه امر میکند که هر وسیله باشد مرحوم خیابانی را زنده یا مرده پیدا کنند. بناء علیه روز بیست و نهم ذیحجه ۱۳۳۸ پس از آنکه خانه فقید مرحوم را غارت و خراب کردند چند نفر قزاق با راهنمایی يك سك بچه جای اختفاء فقید شهید را که در منزل آقا شیخ حسن میانجی بود کشف کرده آن مرحوم را با چند تیر تفنگ کشته بآتش هم قناعت نکردند باز ویش را با شاشه قطعه کرده بمد جنازه اش را در نهایت بی احترامی بیرون کشیده در روی يك نردبان کوچکی گذاشته با هلهله و شادی مثل اینکه يك مملکتی را از اجنبی فتح کرده اند بدربار آقای مخبر السلطنه میآورند.

«پس از کف زدنهای ممتد و شادی مظهر السلطنه با کمال تحقیر می گویند: (ببرند یکجایی دفن کنند) اگر تمام سیئات مخبر السلطنه قابل عفو باشد تنها این مسئله بیرحمی او قابل اغماض نیست.»

قیام خیابانی در تبریز صرفاً برای آزادی و استخلاص ایران بوجود آمد، این قیام مولود بی اعتنائی مرکز، بآن ایالت پنهاور و آن سامان بزرگ لایتنجای ایران بود.

این قیام بر اثر مضالم عمالی بوجود آمد که از مرکز میرفتند و مردم آذربایجان را میچاپیدند و با کیسه های پر بمرکز مملکت مراجعت میکردند؛ یکی از زنان روشنفکر آذربایجان در تبریز بمن گفت :

«نه تنها مأمورین دولت ما را میچاپزند و غارت میکنند بلکه بعضی از روضه خوانهای دوره گرد نیز بآنها تاسی جسته و میجویند!»

علت دیگری که قیام را بوجود آورد قرار دادشوم ۱۲۹۹ بود، و بهر

صورت عوامل مختلفی در ایجاد این قیام مؤثر شده بودند .
 جمله کوتاهی ، از مقاله مفصل شیخ محمد خیابانی را که چند ماه قبل از قیام در شماره ۳۴ روزنامه «تجدد» با تیتر «آذربایجان» درج شد میاوریم .
 «... همه اینها در يك عنصر يك درمیان فرزندان پیداشد . از قوه بفعل آوردن آمال مذکوره ، و بالاخره ویران ساختن مبنای استبداد «زور» عناد ، بردباری ، رامقتضی بود ، اینها نیز ، بدرجه اعلی در نهاد تو تجلی کردند .

«و اینك امروز دوره استفاده از زحمات ماضیه فرا میرسد . در روی خرابه های دیروزی باید عمارت فردا را بلند کرد .
 «و بلند کردن این عمارت فکر میخواید : فکر دور بین و دور اندیش فکر تمقل و تدبیر ، فکر ایجاد و تمثیل ، فکر تطبیق و اجرا ، فکر تنسیق و اصلاح ، همه نوع فکرهای کمیاب که بیشتر از چشمهای عضه - لی ، عرض افتقار ورزشهای دور و دراز دماغی مینمایند ، صبر و ثبات میخواید و اصول پرستی ، دیسپلین ، تشکیلات ، پیداری ، امیدواری و فداکاری !
 بلی فداکاری ! همیشه فداکاری !

هرگز نباید به خستگی و یأس اعتقاد داشت ، هرگز ولی بخصوص وقتی که بار سنگین زندگی يك ملت از يك موی باریك آویزان میباشد .
 ای آذربایجان و قوای دموکراسی این ایالت غیرتمند که در ماضی پشتیبان ایران و در همان زمان پیشوای ایران بوده ای .
 دموکراسی ایران درمشی با زحمت خودش بطرف تجدید و تکامل و با بطور ساده تر و عمومی تر بجانب زندگی و بقا ترا همیشه در پیش خود در موضع ارشاد و هدایت دیده ، و باز تو رادر عقب خود احساس کرده پشت گرمی و اطمینان برتورا پیشه و آئین خود قرار داده است یعنی تو زره و سپر و سر نیزه ایران بوده ای .
 ای آذربایجان لايموت ، این انتظارات را تکذیب منما ! سرت را بلند داد و زنده و پاینده باش !»

قسمت کوتاهی نیز از کتاب خاطرات آقای مخبر السلطنه را از انتقاد روزنامه پیک صلح برای مقایسه نیات با او گفتار ناروای این «درج میکنیم :
 «... کم کم آن مرام ناگفتنی آشکارتر شد ، رشت و تبریز گول تقسیمات قفقاز را خورده بودند که باد کوبه و تفلیس و لهران هر کدام دم از «استقلال میزدند» ....»

بکبار دیگر قسمتهای کوتاه شده مقاله شیخ فقیه را بخوانید عبارات

بالا را با گفتار و نیات او در ترازوی انصاف و سنجش بگذارید و تصدیق کنید که واقعا حق با خیابانی بود و نظر آقای مخبر السلطنه درباره او و قیام او ابداً صادق بوده و نیست.

شیخ محمد خیابانی در نطق روز یکشنبه ۱۲ نور ۱۲۹۹ خود در تبریز چنین گفت:

«ما چرا قیام کردیم؟ اگر وضعیت مقدم بر قیام را از نظر مطالعه بگذرانیم حالت اسف آمیز مملکت و اختلاسات بیحد و حصر ماله و اقدامات بی ناموسانه و جانپایانه نظمی را در نظر بگیریم لزوم فوری قیام را احساس مینمایم...»

«دزدانی که از تبریز رانده میشوند باید در تهران صدر نشین امارت شوند، جانبها که از مرکز آذربایجان فرار مینمایند نباید زمام حکومت ایالت و ولایت دیگر را در دست بگیرند زیرا که تمام خاک آذربایجان ایران مقدس و مجموع کل دموکراسی ایران صاحب حقوق است... فعلا میدانیم که صدای (ایران) را در خارج تبریز در تهران در شرق و غرب و شمال و جنوب بایک موفقیت خفیه می کنند ولی این مشاهده مارا عصبانی نمی کند و در تانگتیک ما عوامل وقت و زمان نیز منظور شده است.»

روز ۲۹ ذی حجه ۱۳۳۸ یعنی چهل و یک سال پیش از این صدای رسا و ندای غرای پیشوای تجدد و آزادی، و آموز کار ایجاد فکر نو و زندگی نو را در آذربایجان عزیر ماضی را آشفته و خاموش ساختند ولی، بحکم جبر سیر تکامل مگر میتوان جلوتجلی حقیقت را گرفت؟ نه! صدای شیخ محمد خیابانی خوابیدنی نیست. امروز هم که چهل یکسال از قتل آن مرد زرگوار میگذرد، صدای او از خلال جراید تبریز بکوش ما میرسد.

مفتخرم که ختام این فصل را بصدای آذربادگان و نطق کوتاه یکی از فرزندان آذربایجان در مجلس شورای ملی، اختصاص دهم و بتکمیل این منظور مقاله اول شماره ۴۷ روزنامه آذربادگان مورخ چهارشنبه نهم فروردین ۱۳۲۹ برابر دهم جمادی الاولی ۱۳۶۹ را عیناً درج و سپس باز وارد متن قیام میشوم:

ملت ایران در آستانه سال نو

امروز اصل پیروزی ملت بر مشکلات نهائی چیست؟ در این هنگام که سال نو با یکدنیا امید و آرزوهای حیاتبخش خود آغاز میشود و دیدگان خسته و بی فروغ و دلهای خونین و داغدار پانزده

ملیون لخت و برهنه ایرانی را بخود معطوف داشته و همه انتظار دارند در این فصلی که آغاز امید و آرزو هاست بتوانند بر مصائب و مشکلات طاقت فرسای جامعه خود فائق آیند ولی از آنجائیکه همیشه کار این ملت مادر مرده و غریب شده و گرسنه و غریبان نشستن و سر برانوی تفکر و ماتم فرو بردن است بدینجهت آنقدرها نیز بعید نیست که در اثر عدم اعتناء ملت شئون حیات و مقدرات خود، باز قیافه وحشتناک مصائب سال گذشته یا خدای با کرده بدتر از آن در مقابل ملت عرض اندام نماید آنوقت است که دیگر باید فاتحه جامعه ایرانی را خواند.

البته در اینموقع که افراد ملت با دیدگان پر از امید بآینده نگاه میکنند منظور ما ایجاد یأس و نومیدی در قلوب آنها نیست بلکه ما میخواهیم خاطر نشان سازیم در صورتی که همان چپاول و وحشیگری های جنایتکاران و طفیلی های خون آشام یعنی آن يك عده مالکین پلید و مفرور یکه دهاقین بیچاره را در خاک و خون سرنگون کردند ادامه یابد و دستهای سیاه و آلوده این خائنین کثیف و بی وجدان باز هم گلوی دهقانان بی خانمان را بفشارد این مرك و در بدری برای دهاقین در سال جاری نیز امر عادی و حتمی است.

مامیگوئیم: ای مسئولین امور که خود نیز تاکنون یکی از عاملین اصلی و مؤثر این بد بختیها هستید اگر این دزدبها این رشوه خواربها، این ضعیف کشیها این فساد و خرابیها در ادارات دولتی حکمفرما باشد باز هم یأس و ناامیدی و بدبینی مردم از دستگاه حاکمه پایدار و بخت خود باقی خواهد ماند.

مامیگوئیم: اگر همان دزدان گردنه همان کردن کلفتان عاری از شرافت و انسانیت همان يك عده تاجر و سرمایه دار با وارد کردن سیل اجناس لوکس و بیمصرف خارجی ذخیره طلای کشور را بجیب سرمایه داران بیگانه بریزند و واحدهای صنعتی ما را دستخوش هوی و هوسهای پلید و مطامع شخصی و پست خود قرار دهند همین بیچارگی، فقر و فلاکت اصناف و کارگران ما مسلم و اجتناب ناپذیر خواهد بود.

مامیگوئیم: اگر این وعده های سرخرمین و بعد از عید، این انبوه (انشاء الله خواهد شد) ها که بخورد ملت میدهند سر توده ایرانی را بخود مشغول دارد و هیئت حاکمه نیز به لالاییگری های خود ادامه دهند باز همان بد بختیها و پریشانیا با ملت ایران سروکار خواهد داشت باز افراد گرسنه و برهنه ما در ژرفنای مفاسد و مرك و تباهی ها باقی خواهند ماند.

باید فکر اساسی نمود باید يك جنبش دامنه‌داری هم از طرف ملت غفلت زده بعمل آید والا همان آتش است و همان کاسه ، و نصیب همان خواهد شد که سال گذشته بود .

لابد می‌برسید چطور این هیئت حاکمه و این ملت خواهند توانست جنبشی کنند و با چه وسایلی قادر خواهند بود این امر خطیر را انجام دهند جواب این سؤال خیلی آسان است بدین معنی در این موقع که کابینه جدید در شرف تشکیل است و به اصطلاح افراد تازه نفسی دارند به عرصه سیاست کشور گام می‌نهند شایسته است که بنام نجات کشور از سیه چال بدبختیها ، بنام خلاصی ملت ایران از آغوش فقر و فلاکت ، آن اقدامات اساسی و آن اصلاحات ضروری که سالهاست ملت ایران در آرزوی آن جان میکنند بعمل آورند البته می‌توان گفت که در رأس این اصلاحات ایجاد تعادل اقتصادی و جلوگیری از ورود هرگونه اجناس لوکس ، تقدیم بلا یحه تقسیم اراضی بمجلس . استرداد حقوق حقه ملت ایران از شرکت نفت انگلیس ، اجرای قانون تعلیمات اجباری ، تسهیل وسائل کشاورزی میباشد که فقط دولتی خواهد توانست آنها را به مرحله عمل در آورد که واقعاً بمملت ایران دلسوز بوده و خون ایرانیست در عروق و شرائین اعضاء آن در جریان باشد .

البته تشکیل کابینه از طرف جناب آقای منصور تا حدی مایه امیدواری است و این امر نیز می‌تواند تا اندازه‌ای با رسیدن سال نو آروز و امید اصلاحات را در قلوب ایرانیان پرورش دهد و او این قدمی که نشان خواهد داد؛ آیا آقای منصور قادر هستند اینکارهای بزرگ را انجام دهند یا خیر تشکیل اعضاء کابینه از شخصیت‌های پاك و فعال بوده و از خیانتکاران مار کدار در کابینه معظم‌الیه اثری نباشد .

در اینصورت ؛ ملت ایران نیز خواهد توانست بامیدی که دولت شروع با اصلاحات اساسی کرده است جنبشی نماید و اینهمه سستی و رخوت را از خود دور نموده و بر مشکلات اساسی فائق آید . البته آینده خیلی نزدیکی نشان خواهد داد آیا این امید بحقیقت خواهد پیوست یا نه ؟

آری صدای خیابانی خوابیدنی نیست!
صدای او را در عصر حاضر حتی از حلقوم یکی از فرزندان آذربایجان
یعنی از گلوی آقای بهادری نماینده سراب و میانه که در جلسه علنی مجلس

شورای ملی، مورخ صبح پنجم اردی بهشت ۱۳۲۹ شمسی ایراد کردند نیز می‌شنویم. عین گفتار او را که مؤید قسمتی از مندرجات صفحات ۷۵ و ۷۶ «فصل انقلاب مشروطیت ایران» این کتاب است برای مزید اطلاع خوانندگان گرام نقل می‌کنیم تا آقای بهادری را در مبارزه با هر گونه نا مساعدت‌ها، تضييع حق‌ها، و بالاخره هر نوع بی‌عدالتی‌ها که بآذر بایجان و آذر بایجانی وارد شده و یا بشود تشجیع کرده باشم.

آقای بهادری - از شهر بور ۱۳۲۰ باین طرف بهیچوجه توجهی بوضع مردم نشده و هر يك از نمایندگان هم که تذکراتی داده اند جز حرف جوابی علمی نشنیده‌اند.

روز بروز بیکاری و فقر و فلاکت بیشتر این کشور را احاطه می‌کنند. آقای نخست وزیر شما سالیان دراز مصدر امور کشور بوده‌اید و با اطلاعی که از این اوضاع دارید باید هر چه زودتر درد های اجتماع را درمان و جلوی اینهمه نارضایتی‌ها را که بنفع کشور نیست بگیرید. یکی از موضوعات مهم وضع خراب اقتصادی است که بدبختانه قهر طبیعت هم باین وضع خراب کمک کرده است.

وضع آذر بایجان که از نقاط حاصلخیز است خیلی خراب است بطوری که سال گذشته ده يك محصول سالهای قبل را بدست نداده و بابت تذکراتی هم که داده شد برای بهبود وضع انجا قدم مؤثری برداشته نشد و عده زیادی از اهالی آنجا بسایر نقاط رفتند حالا از دولت می‌خواهیم برای اجرای ماده ششم برنامه هر چه زودتر اقدام نمایند.

قسمتی از عرایضم مربوط به بهداشت و فرهنگ دهات است. از اینهمه بودجه‌ای که برای بهداشت و فرهنگ موجود است دیناری برای دهات خرج نمیشود.

هر روز عده زیادی از ساکنین دهات در اثر نداشتن وسایل بهداشت و فرهنگ از بین می‌روند و این وضع قابل دوام نیست و مسئول این امور هیئت حا کمه است.

امروز در این کشور واژه فرهنگ (۱) کلمه بی‌معنایی بیش نیست و تقاضا دارم دولت بوضع فرهنگ و بهداشت دهات توجه دقیقی بنماید.

۱ - فرهنگ و آب آشامیدنی! این دو چیز را اگر بفهمم واقعی خود بما داده بودند، امروز ما دارای همه چیز بودیم، ولی چون تمام اصلاحات از این دواصل سرچشمه می‌گیرد باین لحاظ با کمال تأسف آنطوری که باید بما داده نشده است!

در خاتمه از دولت میخواهیم که برای تأسیس بانک کشاورزی در میانه توجه بفرماید .

☆☆☆

ستاره این قیام با کشته شدن خیابانی افول نمود؛ قبلاً هم اشاره نمودم چون نویسنده تصمیم دارم برای قیام تبریز کتاب جداگانه‌ای بنویسم فعلاً باین مختصر اکتفا و یک بیت از اشعار مرحوم فرخی مدیر روزنامه طوفان را در اینجا مینگارم :

برد ز افق بر چرخ فواره خون هر روز تا غوطه ز ند خورشید در خون خیابانی

☆☆☆

آخرین قیام در ایران تا سال ۱۳۰۰ خورشیدی که آنهم مولود قرارداد شوم ۱۹۱۹ بود قیام کلنل محمد تقی خان پسیان (۱) است .

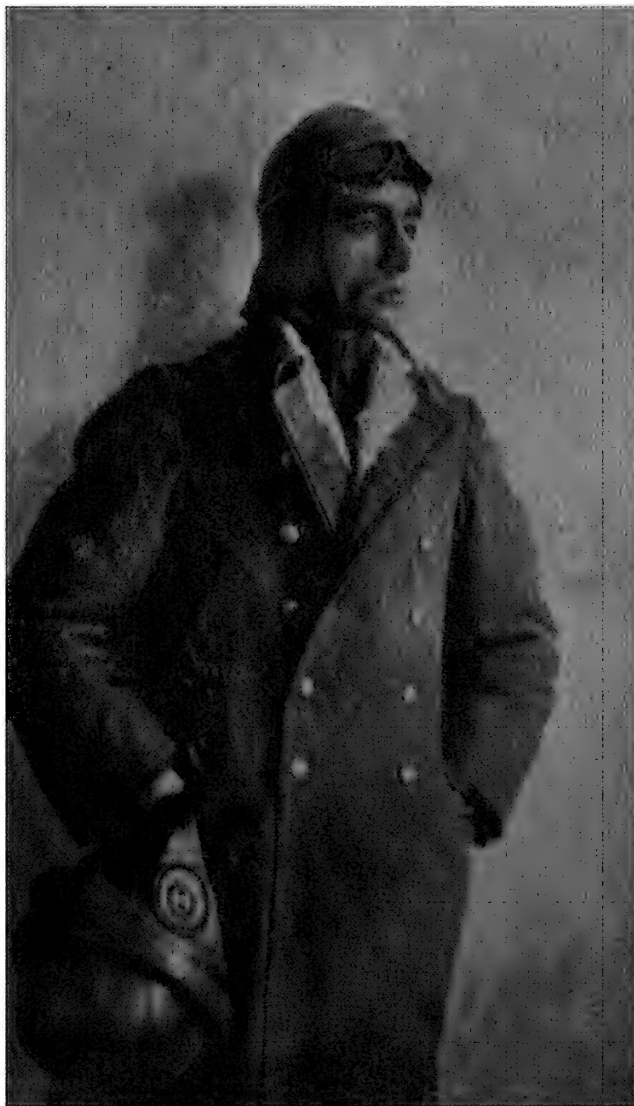
مرحوم کلنل در دوران قیام خیابانی در تهران و نگران آن قیام بود ، در کارت پستی‌ای که در صفحه بعد بخط او خطاب به برادرزاده اش آقای حسینعلی پسیان نوشته ، با شعر « تاجه کنده مت بازوی دوست » تلویحاً بقیام اشاره و انتظار پیشرفت مقاصد مقدس خیابانی را داشته !

قیام کلنل محمد تقی خان پسیان

در خراسان

کلنل محمد تقی خان پسیان بالباس هواوردی در آلمان

حکومت قوام السلطنه و آذازاده

اوضاع اجتماعی و سیاسی در خراسان خوب نبود ، زمزمه مخالفت با قرار داد ۱۹۱۹ کم کم بکوش میرسید ، ولی گویا قوام السلطنه با نقشه قبلی بفرمانفرمایی مطلق ایالت پهناور خراسان برگزیده شده و در زمان ولایت او استبداد صرف در خراسان حکفرما ، قوه قضائیه در مقابل تشکیلات او تحت الشعاع قرار گرفته و باضطلاح تسمه از گردن ها کشیده بود ؛ ظاهراً کسی که با اورقابت میکرد و یامبارزه داشت آیه الله زاده فرزند مرحوم آخوند ملاکاظم ، ملای روحانی ، فتوادهنده مشروطیت ایران و بطور جمعی حزب دموکرات و انفراداً سایر آزادبخواهان بودند .

از مشروطه فقط اسمی برده میشد ، رحمت باستبداد ، اقتصاد بیرونق ، امنیت قضائیه بکلمی فلج ، معارف رو بزوال ، اخلاق اجتماعی در انحطاط و تدنی ، بازار رشوه و ارتشاء رواج داشت ، محمد هاشم میرزای افسر که از قضات عالیرتبه و ازلیدر های حزب دموکرات آنزمان بود باین اوضاع اسف آمیز اعتراف و درخفا مردم را بمبارزه با هر گونه ظلمی تهییج و ترغیب میکرد .

میرزا قاسم خان معروف « بکور » در این میان کپانه کش معرکه و بضرر حزب دموکرات و سایر آزادبخواهان حتی با آیه الله زاده هم کنار آمده و ائتلاف کرده بودند ، در اینصورت حال و روز مردم بینوای يك ایالت مهم مانند خراسان را میتوان در نظر گرفت که ؛ از چه قرار بود ؛

قدرت مخالفتهای علنی با قرارداد منحوس فوق العاده نبود ، ولی با این اوصاف جراید آزادبخواه و باشهامت عصر ، از حمله بو توق الدوله و اظهار مخالفت شدید قلمی با قرارداد خودداری نمیکردند ، اغلب از روزنامه های آنوقت بمناسبت حمله بو توق الدوله و اظهار مخالفت شدید با قرارداد ، دچار توقیف و مدیران و نویسندگان آن باطراف متواری و بعضی هم مخفی شده بودند ، مبارزات قلمی بهار « مشهد » انصافاً متهورانه و در نزد وطن پرستان واقعی مورد تحسین بود .

بیش از سه سال و چند ماه میگذشت که مردم خراسان در آتش بیداد میسوختند ، تازه گریبانشان از تحسینی خلاص شده ، فتنه طالب الحق و

یوسف خان هراتی نیز مزید شد و صدمه ای را که بحساب ناید خاصه به آزادیخواهان وارد ساخت ، از بمباران مرقه مطهر بدست روس های تزاری نیز داغدار بودند ؛ با وجودیکه من در آن موقع طفل ولی طفل کنجکاو بودم ، این خاطره تلخ را باچشم دیده و تا آخرین لحظه حیات فراموشم نخواهد شد . این پیش آمد ناگوار در سال ۱۳۳۰ هجری قمری رخ داد (۱)

چون صرف نظر از اجمال بمباران مزبور وجداناً برای من ممکن نبود ، لذا شمه ای از آنرا برای نسل معاصر در فصل جداگانه ای توضیح میدهم .

بمباران مرقه مطهر ۱

درهمسایگی ماعمارتی نسبتاً مرتفع متعلق بهاج میرزا حسن افشار بود ، مقارن غروب یکمده قزاق روسی توپهای خود را بیشت این بام حمل کردند ، چند نفر قزاق دیگر بسوراخ کردن دست اندازهای بام مشغول و پس از اندک صرف وقت ، پشت همان سوراخها بحال دراز کش شروع بتیر اندازی نمودند .

توپچی ها هم پس از میزان کردن توپها ، بطور مسلسل شروع بشلیک کردند ، خانواده افشار باحالت اضطراب و وحشت زده ، سراسیمه بمنزل ما ریختند غوغای عجیبی برپا شده بود ، این شهر دو یست و چند هزار نفری در ناله و فریاد و شیون فرو رفته و صدای ضجه اطفال به آسمان میرسید !

من تا آنساعت صدای گلوله توپ را نشنیده بودم ، از شما چه پنهان وقتی که از صدای مهیب گلوله و طنین غرش آن ، خانه میلرزید متوحش میشدم و هر آن مترصد بودم که الان سقف خانه باین خواهد آمد و ما همگی در زیر آوار جان خواهیم سپرد ، بعدها شنیدم که این گلوله های برصدا ، از نوع گلوله شراپنل بوده .

مادرم بیشتر بفکر برادرش بود زیرا که اودر صحن مطهر بمحاصره افتاده و راه فرار نداشت . اودر این محاصره که ناشی از يك حمله نابهنکام بود ، تنها بود ، بیش از هزارها زن و مرد دختر ، پسر بحرم مطهر پناهنده و آنچارا بهترین پناهگاه تشخیص داده بودند .

۱ - حقیقه الرضویه تألیف استاد گرام آقـای محمد حسین هروی خراسانی .

مجدداً ، چندین تیر بطور مسلسل بسمت گلدسته های طلار گلدسته های مسجد گوهرشاد شلیک شد ، از گلدسته هاهم بروسها جواب میدادند بطوری که نفرات پشت بام یکی بعد از دیگری تیر خورده و جان میسر دهند ، باور کنید از ناودانهای بام مانند باران خون برافشاده بود ، بر تعداد نفرات روسها دائماً افزوده میشد ، این تیراندازی در حدود يك ساعت ادامه داشت تا رفته رفته فشك افرادی که در گلدسته ها بودند رو بتقلیل نهاد ، روسها شروع به پیشروی کرده بام پیام بطرف صحن نزدیکتر شده و بالاخره صحن و مسجد را متصرف و در ایوان های مختلف مخصوصاً در ایوان شاه عباسی که سمت جنوب صحن کهنه واقع شده اسبهای خود را بستند و بجان زن و مرد و اطفال افتاده و دست بکشتار فجیعی زدند و چه چیز های ناگفتنی که بعداً شنیده شد ! اینها ضایعاتی بود که بعد از عقد قرارداد ۱۹۰۷ یکی بعد از دیگری نشأت کرده و میکرد !

دائی من فردا نزدیک ظهیر جانی بسلامت در برده بمنزل آمد ، او شاهد صحنه های فجیع و جانگدازی بوده و از آن مناظر دلخراش چیزها میگفت این بیچاره از ترس تا مدنی مریض و در ستر افتاده بود .

فجایع و مظالمی را که این قشون ظفر نمون ! در صحن بویژه در حرم مطهر مرتکب شده بودند قلم عقیف نمیتواند آنرا توصیف کند .

این پیش آمد بسیار تلخ از آثار شوم قرارداد ۱۹۰۷ و عکس العمل فتنه معروف طالب الحق مستبد بود خوشبختانه انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ انتقام این خنایات را از تزار گرفت .

علاوه بر آنچه عرض شد عبور بآتوقف قشونهای روس و انگلیس در جنگ بین الملل اول و سپس قشون انگلیس بمنظور تقویت اجرای قرارداد ۱۹۱۹ که شوسه کردن راه مشهد - دزداب «زاهدان» نیز یکی از آثار اجرای آن قرارداد بود . خسارت فوق العاده ای بملت ایران و بالاخص بمردم خراسان وارد ساخت که در آن زمان بنظر جبران ناپذیر میآمد ؛ اینها شمه ای بود از اوضاع نأسف انگیز سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی خراسان ، در عهد فرمانروائی سه سال و چند ماهه قوام السلطنه .

مصادره املاک آستان قدس رضوی

مبارزه حزب دموکرات

دامنه حرص و آرز ؛ بمصادره املاک رضوی کشید ؛

مجموع املاک آستانه را میتوان بیکی از املاک خورده مالک تشبیه

کرد ، چه آنکه اگر يك ملك زورده مالك را از دست صاحبان آن عتفاً بگیرند بدیهی است معاش زارعین و نظام زراعت نیز با تولید عدم رضایت و وحق کشی بهم میخورد .

این اصل مسلم با مصادره عمومی املاك آستانه ، مصداق یافته بود . چند نفر از محارم ، مأمور اجرای مقاصد قوام در اداره امور این مصادره شده بودند ، منجمه مرحوم حاجی مجلل التوایه که با فاصله خیلی کوتاه ، جان خود را در این راه بر مخاطره و راهی که حق ده ها هزار مردم ستم دیده و وحشت زده و آسیمه سر را تضییع ساخته بود ؛ از دست داد .

حزب دموکرات آن زمان که از یکمده مردان وطن پرست و ضعیف نواز ترکیب یافته بود ؛ نمیتوانست فریاد مظلومان را نشنیده بگیرد ، نمیتوانست دست روی دست بگذارد تا هست و نیست مردم بیش از آن بیفما رود ، چون این حزب مورد اعتماد مردم و تنها ملجأ و پناه بینوایان محسوب میشد ، بمقتضای وظیفه ای که به عهد داشت ، مصمم شد مبارزه کند و جدا بفعالیّت پرداخت .

شب نامه ای بر علیه این مصادره با تصویب انجمن ایالتی حزب تهیه و بطور مخفی چند نفر مأمور توزیع آن شدند ، منجمه مرحوم مدرس زاده عضو فواید عامه ، و آقای عبدالقدیر آزاد که آن زمان از جمله آزاد بخواهان تندرو محسوب میشد و یکی دو نفر دیگر در توزیع این شب نامه افتخار حاصل نمودند ، در این شب نامه و شب نامه های بعدی نیز عمل مصادره املاك آستانه را شدیداً تقبیح و هر گونه فسادى که از این اقدام ناروا ممكن بود ناشی شود مصادره کننده را مسئول تشخیص میداد .

خوشبختانه ، پس از استعفای وثوق الدوله و بر سر کار آمدن مشیرالدوله خوش نام ، بر شدت این مبارزات افزود ، عوامل بین المللی هم در سیاست عمومی ایران کومك و مؤثر شد ، چه آنکه سیاست خارجی ایران روی بیهودی میرفت زیرا که دولت شوروی قدرت خود را در تمام خاك روسیه و مخصوصاً قفقاز توسعه داده و مستقر میساخت ، هر چه بر اقتدار این دولت نو بنیاد افزود میشد ، سیاست خارجی ایران نیز بزمان اندازه تقویت و بالاخره تفوق این دولت تازه تأسیس و غلبه او بر دشمنان داخلی و خارجی باعث شد که ایران از اسارت سیاست یکطرفه و بلامعارض همسایه جنوبی مستخلص شود .

و باز همین مسئله تاحدی باعث شد که مشیرالدوله در توقیف اجرای قرارداد ۱۹۱۹ که مورد تنفر عموم آزاد بخواهان و اقوام ایران بود در فصل مخصوص بآن بحث کافی رفت . از نظر تسکین افکار عمومی شهادتی بخرج

داد و رسماً اعلام نمود که اجرای این قرارداد بدون تصویب شورای ملی ایران مخالف قوانین داخلی و قواعد بین‌المللی است.

بموازات این اقدامات تمرکز بخش در مرکز کشور، حزب دموکرات خراسان هم قدم برمیداشت، فعالیت حزب دموکرات تبریز و قیام خیابانی روح تازه‌ای در کالبد نیمه جان دموکرات خراسان دمیده و بیدارش ساخته بود. از طرف دیگر این رشادت مشیرالدوله بر فعالیت و تجری حزب مزبور و سایر آزادیخواهان افزود و کارمصادرهٔ املاک تق و لق شد؛ ولی با همهٔ این احوال قوام هم بیکار ننشسته بود..

محمدحسین میرزا جهانبانی داماد برادرش قسمتی از وظیفهٔ نظمیه را در حبس و تبعید آزادیخواهان بهمهٔ گرفته ر قوای مجریهٔ صمیمی قوام محسوب میشد.

این ژاندارمری وجههٔ بسیار بدی بهم زده بود، البته حزب وظیفه داشت در ریشه کت کردن این لانهٔ فساد اجرائیات افکار نامطلوب قوام؛ اقدام مجدانه بعمل آوردن و از اینرو نامه‌های متعدد به مشیرالدوله بمزکز فرستادند و جداً تعویض او را خواستار شدند.

خوشبختانه این اقدامات حزب مقارن با معاودت کمنل محمد تقیخان از آلمان بود، مشیرالدوله بنابر پیشنهاد تشکیلات کل ژاندارمری ایران مصمم شد کمنل را بخراسان اعزام دارد و همینطور هم شد، حکم کمنل صادر و بخراسان عزیمت نمود.

تشکیل قوا از طرف قوام السلطنه

ورژة نوروز ۱۳۰۰

اوضاع درهم و برهم مرکز، بویژه ایجاد تشنگت در قشون جدید التشکیل استعفای کابینهٔ مشیرالدوله که حزب دموکرات تبریز در آغاز قیام، او و کابینهٔ او را محلل دانسته و رسماً گوشزد کردند که بدون وجود یک قوهٔ ملی ادامهٔ آن کابینه امکان پذیر نیست و این پیش بینی کاملاً صحیح درآمد. و همچنین کابینهٔ خلف او و بر سر کار آمدن سید ضیاء الدین، سیاست طرفدار کابینهٔ وثوق الدوله را بر آن داشت که قوام السلطنه را احتیاطاً در خراسان تقویت نماید.

قوام افکار ناهنجاری در معز خود میپروراند و حاکی از نمک خورن و نمکدان شکنی بود، شاید هم طرفداری شاه از مصمص السلطنه برای انصباب بایالت خراسان قوام را وادار کرده بود که بجمع آوری قوا

مشغول و در تمام شئون قوای مجریه رخنه نماید ، بطوریکه دیده شد قشون پلیس ، قوای چریک محلی ، خوافی ، باخرزی ، کردوغیره ، همچنین ادارات را باستثناء مالیه که «دبا» در رأس آن قرار داشت ، بختیار خود در آورد . در جمع آوری اسلحه از هر نوع و سیستم ، مخصوصاً تفنگ های بازده تیر انگلیسی ، چه آتش و چه کزنیز چنین و آنمود ساخته بود که برای جلوگیری از نفوذ قوای بلشویزم مشغول تدارک ده هزار قشون بخرج مردم هستیم .

باین ترتیب در نظر داشت ، در مقابل ژاندارمری عرض اندام کند ، زیرا تنها قوایی که تحت تأثیر او نرفته و نمیرفت همانا ژاندارمری تازه دیسپلینه بود که کلنل محمد تقیخان در رأس اداره آن قرار داشت . لازم است در اینجا بتفسیر قسمتی از مندرجات «رد داد خواهی» که در فصول بعد بنظر خوانندگان خواهد رسید اختصاراً بپردازم :

کلنل با ایما و اشاره مینویسد : «لیکن نظر باینکه رؤسا از دادن حساب بولهائی که میگرفتند خود داری مینمودند و بیچاره مستر شوستر امریکائی مثل پیشکار حالیه مالیه خراسان از آدم حساب میخواست و حساب دادنت کار عاقلانه نبود ، حساب داده نشد او هم دیگر پول نداد و اساس قشون جدیدانشکیل برهم خورد گویا مقصود واقعی هم همین بود»

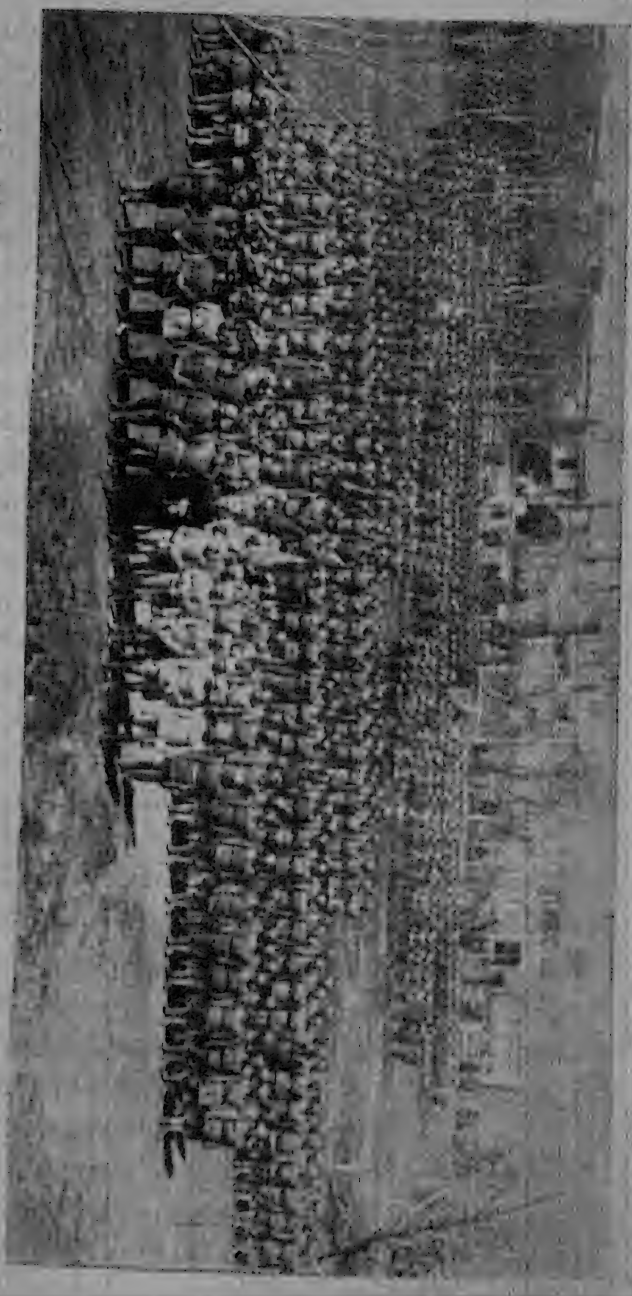
از ابتدای ورود لمنل محمد تقیخان بخراسان تا حد اکثر نسبت ببیشرفت امور ژاندارمری کارشکنی شد ، «مسئو دبا» بلژیکی که خدمات صادقانه او را تاریخ دارائی و اقتصادی ایران فراموش نخواهد کرد ، در مقابل پرداخت وجوه مخارج ژاندارمری حساب میخواست ، میرزا قاسم خان معروف (بکور) هم که در این میان کبابه کش معر که محسوب میشد در تهیه حسابهای مصنوعی بد طولانی داشت . طرز پول گرفتن او را در فصل ملاقات کلنل با قوام در زندان ملاحظه خواهید فرمود .

بدیهی است این جریان نامطلوب بعد از ورود کلنل منتفی و چون این روزنه دخل بکلی مسدود گردید با کلنل فوق العاده ضدیت و در ایجاد موانع و مشکلات در حسن اداره ژاندارمری از هیچ اقدام ناپسند خودداری نمی ورزیدند !

در جای دیگر همان رد داد خواهی نوشته است : «... و بخوبی حس میکردم که مقصود از اعزام من بخراسان اصلاح ژاندارمری نبود و کسی در خراسان طالب انتظام حقیقی امور نمیباشد ...»

قوام از دو نظر باین گونه مخالفتی نسبت به کلنل موافقت داشت ، یکی اینکه منافعی که مشروعشان بمخاطره افتاده و از بین رفته بود ، دیگر اینکه

قسمتی از افراد ژاندارمری، خراسان است که تحت تعلیم و تربیت کلنل محمد تقیخان در مدت فیللی با بنصورت
 و صفوف منظم درآمده، این صف آرائی نوروز ۱۳۰۰ بود ولی بهایی که در کتاب ملاحظه میفرمائید از شرکت
 در روزه امتناع ورزیدند. در وسط با بالبو مشکی - کلنل محمد تقی خان از راست بجانب - تشریف
 ماژور اسماعیل خان بهادر - تشریف طرف دست چپ ماژور محمد خان نوذری تفر دست راست کلنل محمد تقیخان - سالار امیر

کلنل را صاحب منصب بایرنسیب و فعال و باصلاح باجریزه و مدبر نظامی تشخیص داده بود، باین دو جهة اورا کاملاً مانع و رادع بيشرفت افکار خود میدانست لذا بجمع آوری قوا پرداخت و همواره مشغول تجهیز بود تا این جریان منتهی بعید نوروز ۱۳۰۰ گردید.

صبح روز عید علی الرسم بایستی سان دیده شود و تمثال شاه را در محل مناسب بگذارند تا بسلامتی شاهنشاه مملکت از حضور نماینده رسمی شاه احاکم ولایت باو الی ایالت، دلیله برونند.

در ساعت دلیله تمام دستجات قشون بدون توجه بیک اصل دلیله رفتند و بی صفوف منظم ژاندارمری با توجه بهمان اصل مهم از دلیله رفتن استنکاف ورزیدند و کاملاً در این اقدام خود محقق بودند. زیرا قوا السلطنه تمثال احمد شاه را که بعد از متمم قانون اساسی یگانه محمول فعالیت و جان بازی شهداء و مجاهدین انقلاب مشروطیت ایران بود، برخلاف سالهای پیش در جایگاه خود نگذاشته و خود را بجای تمثال جلوه گرساخته بود: (۱)

۱- تاریخ تجدید میشود، همین عمل در ابتدای تشکیل حزب دمکرات سال ۱۳۲۵ شمسی نظیر پیدا کرد، باین معنی که در شعارهای حزبی هم، اسم اورا مقدم بر نام اعلیحضرت همایونی نوشته و عکس اورا هم مقدم بر تمثال گذاشتند، ما با چشم خود این عمل خارج از نزاکت یا بمبارت صریحتر اقدام بسیار کودکانه را دیدیم، منتها چون پوشالی بودن این کاخ کاملاً نمایان بود، اهمیت بر آن مترتب نشد، همین قوا السلطنه که آن عمل را تجویز و در دل خورسند بود هنگامی که بعد از ۱۵ بهمن ۱۳۲۷ میخواستند اورا بشهربانی ببرند از موقع استفاده و بیپانه‌ای پای تلفن رفت و مراتب خضوع و خشوع خود را بمرض رساند، و استدعا نمود که اجازه مرحمت شود چاکر غلام خانه زاد خاک پای همایونی برای معالجه بسویس عزیمت کند، باوجودیکه خاطر باریک اعلیحضرت همایونی از اعمال و سیاست او مستحضر بود مأخوذ بجایاشده موافقت میفرمایند.

او هم بشتاب آرزوهای خود را در جامه دانه جاداد و رهسپار گردید، منظور من تحریک احساسات له یا علیه او نیست بلکه خواستم ماهیت ذاتی این عنعن خودخواه و جاه طلب و این پیر کین توز را در اینجا بقراین گرام معرفی کرده باشم.

آری تاریخ جلومیرود، باین اصل مسلم همه واقفیم، اما اوعلی بغم ادعای خود عقر به ساعت را عقب زد، علف‌های هرزه نیز برخلاف آنچه که بقیه پاورقی در صفحه ۱۸۵

از آنساعت ژاندارمری آینده خود را کاملاً تشخیص داد و قوام نیز از آنروز بیهود بیشتر از پیش انتظار فرصت میگرد تا بنحوی از انحاء کلنل پسیان و ماژراسمیل خان بهادر را دستگیر کرده و با ساختن پرونده دامن آنانرا آلوده سازد و دراستقلال استبدادی خود با معارض شود .
 اکنون برای روشن شدن ذهن خواننده گرام چند خاطره از خاطرات کلنل را مینگارم تا معلوم شود که این صاحب منصب تازه وارد دارای چه عقاید و افکار و روحیاتی است .

بقیه پاورقی از صفحه ۱۸۴

جنازش در اعلامیه ها و رادیوها بیان کرده بود در عوض ریشه کن شدن با تقویت خود ایشان قویتر و بیشتر از پیش رو میزند ! تاروزگار ملت فلك زده ایران را تباہ کردند .

بحران عجیب اقتصادی امروز ، تدنی اخلاقی جامعه ، کشتار ۱۷ آذر کشتار در آذربایجان ، بیخانمانی اهالی آنسامان زر خیر ، دادن جوازهای جو و گندم بسو گلیها (همان علفهای هرزه) و صدور آن بکشور ایران با گرفتن حق و حساب بی حساب و سیله حزب دموکرات دوسال قبل و فقدان قوت لایموت امروزه مردم و هزاران مفاسد دیگر مولود عناد و لجاج او است .
 نسبت به ریضه سرگشاده مورخ ۲۸ ر ۲۸ قوام و پاسخ وزارت در بار بایشان ، در فصل مة قضی بحث خواهیم کرد و از نظر خوانندگان گرام خواهد گذشت این عربضه و پاسخی که باو داده شده بهترین سند و مؤید نگارش مؤلف است .

چند خاطره

۱- پیشینه‌های عروسی

قبل از حرکت کلنل از تهران بمشهد، ژنرال حمزه خان عموی کلنل شرحی به حاج محمد رحیم آقا طاهباز که زمان تحصیل کلنل او نیز سمت مربی کلنل را در تهران داشت، مینویسد تا برای سکونت کلنل، محل آبرومندی در نظر بگیرد.

حاج طاهباز منزل حسینخان مشاق را که در اجاره خود داشت تخلیه کرد و برای کلنل مفروش ساخت، کلنل پس از ورود بمشهد در آنجا سکونت اختیار نمود.

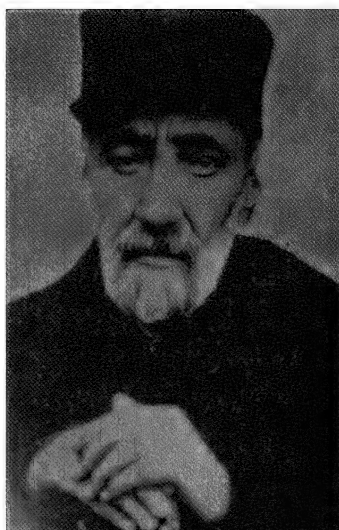
یکی از شبهای زمستان ۱۲۹۹ حاج محمد رحیم آقا طاهباز، خانمش، علی رحیم زاده طاهباز، علی اکبر خان طاهباز (۱) دورا، دور کرسی نشسته بودند، کلنل وارد شده در کنار کرسی روی صندلی مینشیند، پس از صرف چای و شیرینی حاج رحیم آقا مانند پدری که در فکر فرزندی خود باشد بکلنل میگوید من میترسم در این شهر تو را آوده سازند.

کلنل میگوید: چرا؟

- برای اینکه در این مقام فعلی دشمنانی پیدا کرده ای و بر واضح است هر کس درستی و صداقت و امانت را پیشه سازد، در این محیط گردد. آلود خواه ناخواه دشمن پیدا میکند، بنا بر این خیلی مایلم بمن اجازه دهید مادر رحیم زاده را بفرستم دختر یکی از خانواده هارا که از هر جهت همکفو شما باشد، خواستگاری کند، تو هم مانند فرزند هستی و بلکه پیاس دوستی قدیمه با ژنرال و خانم عزت الحاجیه سادرت هم موافقت، در این صورت تصمیمی که من بگیرم ژنرال و خانم عزت الحاجیه سادرت هم موافقت، در این صورت هیچگونه اشکال و مانعی در پیش نیست، عقیده خود شما چیست؟

کلنل رنگش سرخ میشود، همانطوری که روی صندلی نشسته بود، دستکشهای چرمی خود را بکف دست آهسته آهسته میزد، و پیدا بود که بفکر فرو رفته است.

خانم طاهباز نیز بزبان مادری اظهار میدارد، اینکار البته مستلزم

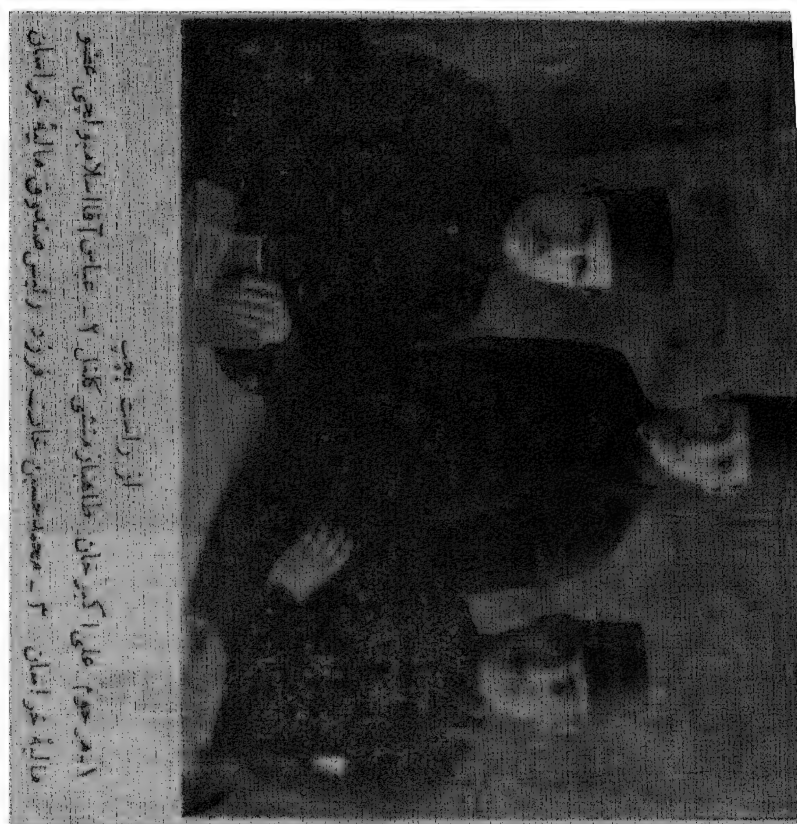

علی رحیم زاده طاهباز

مرحوم حاج محمد رحیم آقا طاهباز

فکر است ولی حاج آقا که سرد و گرم روزگار را خیلی چشیده پس از چند روز فکر و مذاکره با من تصمیم گرفت این پیشنهاد را بنماید ، ضمناً اینرا هم بگویم ما تصمیم داریم که افتخار این امر خیر را کاملاً نصیب خود سازیم . کلنل با اظهار تشکر میگوید من نیکی های پدرانه حاج آقا را در ایام تحصیل تهران که در واقعه تحت قیمومیت ایشان بودم ، هیچگاه فراموش نکرده و برای همیشه حق شناس خواهم بود و از دستور ایشان هم یارای سرپیچی ندارم ، اما خودتان بخوبی آگاه هستید که حقوق من فقط سیصد تومان است که یکصد تومان آنرا برای کمک خرج جهت ژنرال و پنجاه تومان هم بقیه را برای مادرم میفرستم ، با باقی مانده زندگی برای من که تنها هستم باشکال و زحمت اداره میشود وای بوقتی که زنده باشم ، وانگهی اختیار تأهل برای من که

۱- عکس قبل از کلاه پهلوی حاج محمد رحیم آقا و علی رحیم زاده طاهباز بدست نیامد . عکس قبل از کلاه پهلوی مرحوم علی اکبر خان طاهباز «منشی کلنل» و محمد حسینخان فرزند رئیس صندوق مالیه خراسان در زمان پیشکاری «مسئود بوا» و عباس آقا اسلامبولچی عضو مالیه را در صفحه ۱۸۸ گراور کرده ام . آقای فرزند در چاپ دوم اطلاعاتی در اختیار نگارنده گذاردند ، را اینجا از ایشان اظهار امتنان میشود .

سربازم و هر چند ماهی را در یکجا بسر میبرم فعلا تاحدی دور از احتیاط است ، تصدیق فرمائید من زهستم موظفم بارسئولیت و هر کجایم و رنجی را تحمل کنم ، زن چه تقصیری دارد ؟ از طرفی من مردی نیستم که مانند بعضیها از رنج و زحمت لذت ببرم . کس من معتقدم که اگر روحیه زن تضعیف شود مولود او نیز ضعیف و ناتوان خواهد بود ، و این اقدام به قیده بعضی از علمای روان شناس نوعی از جنایات محسوب میشود ، سعدی استاد زندگی هم گفته است :

مردیت بیازمای و آنکه زن کن دختر منان بخانه و شیون کن
مصرع اول این مناویں مختلف تعبیر و تفسیر شده و میشود و در باره منہم آنطور کہ عرض شد مصداق پیدا میکند .

حاج طاهربار بالبخند جواب میدهد که نمیگویم چرا وارد فلسفه شدید اینکار البته بحث لازم دارد ولی بالاخره شما هم مدیون جامعه هستید ؟ اینطور نیست ؟

- چرا ؛ اما من با خود پیمان بسته‌ام که تا ایران و ایرانی را از هر حیث آسوده خاطر من نبینم . در جامعه شرکت نکنم زیرا زن گرفتن لا اقل نیمی از وقت مرا در انحصار خود خواهد گرفت و صرف این وقت برای اداره زن و فرزند مرا از خدمت بوطن باز میدارد و بهمین جهت نا حصول موفقیت نهائی اختیار تأهل را تحریم کرده‌ام ، بساعت خود نگاه کرده میگوید چون باید سر خدمت حاضر شوم اجازه فرمائید بروم ولی نا گفته نمیگذارم ، این تحریم منحصر با اختیار تأهل نیست بنا بر این حاج آقا آسوده خاطر باشند که بخواست خداوند آلوده نخواهم شد ، بلند میشود ضمن خدا حافظی آهسته در گوش رحیم زاده میگوید از این قالیچه تر کمنی که روی کرسی افتاده یکی کوچکتر برای پائین تخت خواب من لازم است اگر دیدید بخرید اما زیاد گرانها نباشد .

۲- هدیه هندنبرك

شخص موافق از زبان کلنل برای نگاونده تعریف میکرد که روزی در برلین بطور تصادف کلنل محمد تقیخان باهندنبرك ملاقات کرده بود ، تفصیل واقعه چنین است :

یکروز برای خرید دستکش چرمی وارد مغازه‌ای شدم ، قبل از من «ونفر بانودرت آجامشغول خرید بودند ، ناگهان یکی از خانمها بآندیکری گفت: هندنبرك! در باز شد و مرد رشید کهنسالی وارد گردید . من در آن موقع درجه یابوری داشتم و با همان لباس ژاندارمری مملکت خودم بیرون می‌آمدم با کمال ادب دست را بالا برده سلام دادم ، جواب سلام را داده جلو آمد دست مرا بامهربانی آهسته پائین کشید و گفت : گویا شما محمد تقیخان هستید ؟ عرض کردم بلی باز دستم را پائین آورد ، گفت معالجه شما تمام شد ؟ گفتم بلی . حاضر بخدمت هستید ؟ گفتم بلی گفت چه میخواستید بخرید ؟ بدستکشا که روی میز بود اشاره کردم ، نزد صاحب مغازه رفت و بسته خود را خواست ، معلوم شد قبلاً آمده و خریده کرده است ، آهسته با مدیر مغازه صحبت کرد ، مدیر مغازه دستکشا را توی قوطی گذاشت و بدست هندنبرك داد .

هندنبرك پیش آمد و اظهار داشت شما باید افسر لایقی باشید ، آئینده درخشانی برای شما پیش بینی میکنم این ، یکجفت دستکش را بنام هدیه

از من بپندیرید ، صاحب مغازه ، باتمام کار کنانش وهمچنین آندو نفر بانو بحال احترام این منظره را تماشا میکردند ، قیافه همه بشاش شده بود .
 باآمال ادب نزدیک رفته دستکشها را گرفته تشکر کردم ، موقم خروج از مغازه مجددا گفت حاضر بخدمت هستید . گفتم بله ، گفت در این صورت فردا ساعت ۹ بیایید مرا ملاقات کنید ، خدا حافظی کرد و رفت .
 مدیر مغازه جلو آمده دستم را در دست گرفت وهمانطوری که میفشرد از طرف خود وعوم کار کنان مغازه تبریک گفت ، سپس آندو نفر بانو هر يك بنوبه خود تبریک گفتند ، این مغازه پر از نشاط و سرور شده بود ، با نهایت شغف وانبساط خدا حافظی کرده از مغازه خارج شدم .
 فردا ساعت ۹ صبح بقصر مقر هند نبرك رفته خود را معرفی کردم ، چند دقیقه طول نکشید صاحب منصبی آمد و نام مرا جوابا شد ، سپس بهدایت این صاحب منصب بدفتر مخصوص هند نبرك روانه شدیم .
 تفصیل گفتگو از این قرار بود :

هند نبرك - خوب ! حالتان كاملا بهبودی یافته است ؟

کلنل محمد تقیخان - بله

هند نبرك - تصمیم گرفته ام شمارا بفرونت فرانسه فرستم چطور است ؟
 کلنل محمد تقیخان - اگر من درانتخاب محل خدمت مخیر باشم ؛
 در این باره بایستی فکر کنم .

هند نبرك - چنین مفهوم میشود که باین فرونت راغب نیستید ، اینطور نیست ؟

کلنل محمد تقیخان - همانطور است .

هند نبرك - چرا مایل نیستید ؟

کلنل محمد تقیخان - برای اینکه ایرانیان نسبت بفرانسه وفرانسویان بر خلاف ژرمن ها دشمنی وعداوت یا اختلاف ندارند ، نسبت بمعارف فرانسه هم شاید معارف ایران مدیون باشد ، همانطوری که معارف اکثر از ملل نیز مدیون آنست

هند نبرك - پس از کمی فکر - بکدام فرونت راغبترید .

کلنل محمد تقیخان - بفرونت روسیه كاملا راغبم .

هند نبرك - كاملا ؟

کلنل محمد تقیخان - آری كاملا زیرا ما باروسهای «تزاری» خورده حساب خیلی داریم .

هند نبرك - خورده حساب . . ممکن است بطور اختصار بگویم سبب

دشمنی چیست ؟

کلنل محمد تقیخان - بحکم شواهد تاریخی و اسناد زنده و موجود ، تزارها دشمن سرسخت ملل همسایه خود هستند مخصوصاً ایران که بنا بر تمایل اکثریت ملت علی رغم تمایل دربار تزارچندی است حکومت ملی را برقرار ساخته است ، نسبت به بیطرفی ایران هم تخطی کرده اند! بهترین شاهد خود هستیم که مدتها در صفحات غرب ایران با آنها جنگیده و در همدان شکستشان دادم ، گرم صحبت شده بودم میخواستیم بسختی نام ادامه دهم زیرا اظهار درد ، درد را تسکین میدهد ، اشاره کرد . . .

- دستور میدهم شما را بفرونت لهستان بفرستند . راضی هستید ؟ عرض کردم بله دیگر صحبتی باقی نبود لذا با تحصیل اجازه مرخصی از دفتر هند نبرك خارج شدم .

فردای آنروز حکم خود را از ارکان حرب قشون آلمان گرفته با هواپیما عازم فرونت شدم و فرماندهی ستون مستقلی را که در حکم قید شده بود تحویل گرفتم .

در نقشه حمله ای که صاحب منصب سلف طرح کرده بود ، دقت کافی بخرج داده بامتخصر تغییر شروع بحمله نمودم ، در این حمله فاتح و انتقام مظالم تزارها را عملاً گرفتم ، خیلی خورسند شده بودم ، صاحب منصبان بمن تبریک میگفتند ، پس از آن در این فرونت جنگ و گریز می کردیم تا متفقین در فرونتهای خود آغاز پیشروی کردند ، اخبار عقب نشینی منظمأ بما میرسید ، ناگزیر عده ای از نفرات این فرونت را انتقال دادند ، دشمن نیز از موقع استفاده مینمود ، یکی از حملات دشمن کار را بر ما سخت گرفت بطوری که باقیمانده نفرات ما کشته شدند ، فقط من و سه صاحب منصب آلمانی و ترك و يك سرباز باقیمانده و در محاصره بودیم ، که خوشبختانه یکی از طیارات آلمان ماها را نجات داد و در برلین پیاده کرد .

بواسطه عارضه کسالت در یکی از مریضخانه های اشتوتگارت بستری بودم ، فرزند ویلهلم از من نیز عیادت گرمی بعمل آورد چون آلمانی را خوب حرف میزد تصور کرده بود آلمانی هستم برای رفع سوء تفاهم خود را معرفی کردم ؛ خوشحال شد .

۳ - پذیرائی عید نوروز ۱۳۰۰

دو روز بنوروز مانده قلیچه ای را که سفارش داده بود ، ببلخ ششصد ریال خریداری و توسط رحیمزاده فرزند ارشد حاج رحیم آقا بکلنل تحویل میشود ، یکصد ریال آنرا پرداخته و بقیه را هم گفته بود ماهی یکصد ریال

میردازم تا تمام شود، سؤال شده بود خیلی گرفته بنظر میرسید، متفکر هستید، چه شده؟ خیر باشد، جواب داده بود یکی دو روز دیگر عید میشود و نمیدانم چه کنم، همه در حال شادمانی هستند چرم که عزا گرفته ام.

— چرا؟

— برای اینکه شنیده ام محمد حسین میرزای جهانبانی همه ساله پنجهزاری و دو هزارى طلا به صاحب منصبان عیدی میداده، متأسفانه من محلی برای پرداخت عیدی طلا ندارم، از طرفی هم اگر ندهم بسیار بد میشود، نمیدانم چه باید کرد.

— من حاضرم بشما قرض بدهم هر وقت داشتید، مسترد خواهید فرمود.

— نه! بایول قرض عیدی دادن لذتی ندارد.

— پس چه باید ...

— خودم راه حلی پیدا خواهم کرد.

در همین موقع عباس پیشخدمت، کاغذی بدستش میدهد، سر پا کت را باز و در زمین خواندن قیافه اش تغییر میکند، اوقاتش تلخ بود، تلختر میشود.

پاکت را روی میز ناهارخوری پرت و بقدم زن مشغول و با خود میگفته:

نمیفهمم! مگر این لباس چه عیبی دارد، هر روز که نمیشود مدل لباس را عوض کرد؟ تصور میکنند منم مانند بعضیها در عواید سرشار (! غوطه ورم، عجب وضع نامطلوبی است!.

گفته بود: یکی از دوستان ژاندارمری از تهران بمن نوشته است که فرم لباس صاحب منصبان قریباً عوض میشود؛ اگر لباس برای عید تهیه نکردید ناآمل کنید تا مدل لباس جدید برسد، من قبل از حرکت در تهران چهارصد تومان خرج و سه دست لباس تهیه کردم، یکدست لباس سلام دودست دیگر معمولی که هنوز، اتوی آن بهم نخورده است.

اگر من پول داشتم بقیه بهای قالیچه را میدادم، اگر بنیه مالی من خوب بود چندتا پول طلا تهیه میکردم که زیر بار خجالت صاحب منصبان آب نشوم، میخواست روی راحتی بنشیند، با تحصیل اجازه مرخص شدم.

۴ — صبح عید

عموم صاحب منصبان ارشد حسب موافقت قبلی در اداره ژاندارمری اجتماع و از آنجا مجتمعاً بمنزل کلنل رفته بودند، منهم شرفیاب و صمیمانه

دستش را فشرده تبریک گفتیم .

هنگام خروج بهریک درخور مقامی که داشتند پنجهزاری یادوهازاری زرمیداد ، بمنهم يك پنجهزاری طلامرحمت كرد . بیاد مصاحبه سه روز پیش افتاده در شكفت شدم ، باخود میگفتم كلنل از كجا پول تحصیل کرده ، حس كنجكاوی مرا وادار كرد كه از عباس بیرسم ، عباس از عوالم یگانگی ومودت فیما بین مطلع بود ، عباس را گوشه حیاط برده گفتم ، كلنل طلاعیدی مرحمت میكرد ؛ بمنهم پنجهزاری طلاداد ، از كجا پول تهیه كرد ؟ گفت شما چه اصراری دارید كه با سرار مردم بی بیرید ، دیدم حرفی است حسابی خواهش كردم وقول دادم كه بروزنخواهم داد ، وقتی مطمئن شد ، گفت : پریروز كه شما رفتید مرا احضار وفرمود لباس سوبل بیوش واسب شخصی مرا ببر بازار مال فروشها بهرمبلفی كه توانستی بفروش وسپس ببر نزد میرزا عبدالله صراف ، تمام پول اسب را پنجهزاری ودوهازاری زربخرو بیاور ، منهم همین كار را كردم .

پس از اینكه پول اسب را از خریدار تحویل گرفتیم ، مدتی بتماشای اسب زیبا همانجا ایستادم ، خریدار اسب را سوار شده براه افتاد تا از نظر ناپدید نشد ، نتوانستم از نگاه باین اسب نجیب انصراف حاصل كنم . بهر حال خوب اسبی بود وحیف شد ، اما جای خوشوقتی است كه این اسب در اینموقع باریك باعث حفظ آبروی كلنل شد .

ه - كلنل توب پاك میكرد !

آقای نصرت الله فتحي آتشپاك در حین چاپ كتاب نامه ای بمؤلف نوشته وبرای «چند خاطره» خاطره هائی را كه از مردم شنیده است فرستاده وتقاضای چاپ نموده است .

از درج مقدمه خاطره بملاحظاتى فعلا معذور وعجالتاً بامختراصلاحی بدرج دو خاطره از نگارش ایشان اكتفا میکنیم تا بعد...

«على ابعال اطلاعاتی كه راجع بكنل از مردم شنیده ام بشرح زیر

است :

میگویند : كلنل محمد تقیخان همیشه وقت وبوقت شخصاً بسر بازخانه های شهسركشی كرده وجزئیات را از نزدیك میدید ؛ يك روز موقع ظهر بسر بازخانه آمده می بیند ؛ سربازی زیر اشعه سوزان آفتاب پاك كردن تویی مشغول است ، میپرسد چرا تا اینموقع برای استراحت نرفته ای ؟ آیا ناهار خورده ای ؟ سرباز جواب میدهد خیر ، چون تقصیری كرده ام ، وكیل باشی قسمت بچرم آن ، دستور داده كه این بیكاری را بكنم وبعد ناهار

بخورم؛ کلنل میگوید «تو برو و استراحت کن و ناهار بخور من توب را پاک میکنم که هم تو بزرگمت نیفتاده باشی و هم امر ما فوقت اجرا شده باشد» گرچه ژاندارم حاضر نمیشد ولی با صراحت او ادارش میکند که بکلاس استراحت برود.

همینکه وکیل باشی آن ژاندارم را می بیند، تعرض میکند که چرا آمدی؟ سرباز وکیل باشی را از جریان مستحضر میسازد، وکیل باشی بی-درنگ وسط میدان دویده فرمانده کل قوای نظامی خراسان را در حال پاک کردن توب مشاهده و با اعتدال استدعا میکند که بقیه کار را به من خود او واگذار نماید ولی کلنل وظیفه ای را که بعهده داشت تمام کرده بود

پرو تست کلنل به ((باش کماندان))

قشون عثمانی!

آقای میرزا علی اکبر ساعت ساز نقل میکرد: سالی که کلنل بمناسبتی با قوای عثمانی داخل در سرحدات ایران تماس گرفته و موقعی بوده است که هر دو قوا باهم عملیات مشترکی داشته اند، کلنل با در نظر داشتن تجاوزات گذشته عثمانی ها بایران اضطراب را در این اشتراك عمل مقدم و هم کاری میکرده است، يك روزی می بیند که از این خوی بد قدیمه باز آثاری بروز و بوی بد از آن استشمام میشود، باین معنی که قوای عثمانی سرودی ساخته اند که معنایش این بود: «ایران را ما فتح کردیم و تمام آنرا هم بچنگ خواهیم آورد ما مردان غیور ترك حق آنرا داریم که عروس قشنگی مانند (ایران) را در آغوش کشیده متصرف شویم».

کلنل بی اندازه عصبانی شده و قوای تحت فرماندهی خود را جمع کرده میگوید قضیه از این قرار است، من بفرماندهی قوای عثمانی پرو تست شدید خواهم کرد که اگر تا ۲۴ ساعت دیگر سرود مزبور را پاره نکرده و از خواندن آن خودداری نکنند، حمله کرده و با آنها جنگ خواهم نمود زیرا من فرزندمادری مثل ایران باشم و يك چنین جسارتی را از اجنبی تحمل کنم؟ حاشا، همینطور که گفته بود اقدام میکند فردا صبح «باش - کماندان - فرمانده قوای ترك» از کلنل تقاضای وقت ملاقات میکند، در این موقع کلنل در وسط میدان انجام وظیفه میکرده کماندان در وسط میدان از دور بکلنل سلام نظامی داده و کلنل را که از حیث سن و درجه از او کمی داشته در آغوش کشیده و پیشانی مردانه او را میبوسد و از ساختن سرود مزبور منعذرت خواسته و قول میدهد تا سه ساعت دیگر عوض کنند

و بر می گردد .

گوینده میگفت ، آروز کلنل بحدی ناراحت شده بود که بغض کلوش را گرفته و گونه هایش از شدت تأثر نیله گون شده بود ، صبح فردای آروز ، اول وقت صدای سرود تازه ای را که قشون عثمانی ساخته بود بگوش خود شنیدیم و نسخه آنرا فرستادند که این معنی را داشت ؛ « ما همسایه ، ما برادر ، ما کیش ، ما کمک ملت ایران و مهمان عزیز آنانیم ، سعادت و عظمت ملت ایران را مانند سعادت خود خواستاریم ، زنده باد ملت ایران ، پاینده باد فرزند غیور و قهرمان آن محمد تقیخان پسیان) اینها اجمالی از خاطرات کلنل بود که مؤلف بتحصیل آنها توفیق حاصل کردم .

در فصل گذشته نوشتم که با تمام مبارزات حزب دموکرات و سایر آزادیخواهان ؛ قوام هم بیکار ننشسته بود ، مخصوصا پس از عزل محمد حسین میرزا و انتصاب کلنل محمد تقیخان و عدم شرکت ژاندارمری در رژه نوروز ، رنگ مباررات طرفین بکلی تغییر یافته ، جریان صورت و نحوه دیگری بخود گرفته بود ، همانموقعی که دست قوام از ژاندارمری کوتاه شد باندیشه دیگری افتاد و شروع بفعالیت تازه ای نمود .

همیشه در

مبارزه قوام با کلنل همچنان ادامه داشت ، برای تضعیف و تخویف کلنل پیوسته آشکار و نهان اقداماتی میشد ، در همین اوقات که هفته اول نوروز ۱۳۰۰ بود ، سیدضیاء الدین رئیس الوزراء وقت وسیله رمز وزارت امور خارجه از معتمد السلطنه فرخ کار گزار خراسان ، سؤال میکند که روابط کلنل محمد تقیخان با قوام السلطنه چگونه است ؟

فرخ هم به رمز پاسخ داده بود ، که چون قبلاً رئیس ژاندارمری خراسان محمد حسین میرزا جهانبانی داماد معتمد السلطنه برادر قوام بودجه ژاندارمری در دست آنها بود ولی بعد از آمدن کلنل پسیان بودجه ژاندارمری با فعالیت و بشکار و حتی زد و خورد های فامی که کلنل کرد ، منحصرأ بمصرف ژاندارمری میرسد ، باین لحاظ و بمناسبت عدم اعتناء بمشال همایونی در دفیله نوروز ؛ و اعتراض کلنل محمد تقیخان و همچنین عدم شرکت ژاندارمری در رژه روابط آنها باطناً بکلی تیره میباشد .

پس از مخایره این رمز ، دستور رمز مجدد مبنی بر دستگیری و توقیف قوام السلطنه از همان مجرای رمز وزارت امور خارجه و وسیله معتمد السلطنه فرخ بکلنل محمد تقیخان مخایره شد ، که کشف آنرا فرخ حضوراً تسلیم کلنل کرد . (۱)

از روز وصول این تلگراف ؛ کلنل بایکی دوسه تن از صاحب منصبان محرم و باوفای خود مشغول تبادل افکار ، راجع بنحوه دستگیری قوام السلطنه بودند ، بعقیده یکی از آنها انجام ایشکار نیازی مطالعه زیاد نداشت ولی کلنل معتقد بود که دستگیری قوام ببا وجود عده فداکار و دیپلینه در ژاندارمری باید بدون خونریزی انجام شود ، یکی دوباره هم برای دستگیری آزمایشهایی بعمل آمد . فی الجمله يك شب عده ای داوطلب از باغ مستوفی بهمارت ابائی رفتند اما وجود قراولهای چريك خوافی و ساغرزی مانع

---

۱ - نظیر این تلگراف وسیله کلنل پریدا کس ژنرال کنسول انگلیس مقیم مشهد هم بکلنل شد ، شاهزاده امجد الملك «اعتضادی» و خان بهادر تلگراف را بکلنل تسلیم نمودند !

از انجام متصور شد ، تبادل نظر برای دستگیری پیوسته ادامه داشت تا روز ۱۱ و ۱۲ فروردین ۱۳۰۰ یک نفر فدائی کلنل با اتفاق نایب داودخان سینکی برادر مرحوم میرزا جوادخان سینکی وزیر مختار سابق ایران در قاهره ؛ برای دین عبدالحسین خان ملکی پسر عمه و پیشکار حاج حسین آقا ملک میروند ، در ضمن ملاقات تقاضا میکنند که موافقت شود ؛ روز سیزده این دو نفر با اتفاق دوستان خود در ملک آباد بیتوته کنند ، عبدالحسینخان جواب میدهد که ؛ طبق مذاکره قبلی برای روز سیزده ملک آباد با اختیار حضرت اشرف گذارده شده ، و معذرت میخواهد .

همان فدائی پس از خروج از منزل حاج حسین آقا بلاد رنگ نزد کلنل رفته جریان را گزارش میدهد ، کلنل گفته بود ، خدا کند ارمن اسکورت بخواهد و اتفاقاً همینطور هم شد ، یک اسکورت دوازده نفری تحت فرماندهی نایب محمود سامی تعیین و اعزام میشود .

تا اینجا نقشه دستگیری بطور دقیق تنظیم و مجرمانه در دست جریان و انجام بود .

عصر روز سیزده نوروز ۱۳۰۰ در دروازه ارگ مشهد ، چند نفر ژاندارم کاملاً مجهز و خیلی بشاش و در عین حال اندکی هم مصمم بنظر میرسیدند .

در نزدیکی ژاندارمری ، ژاندارمهای کارآزموده و مجربتری دیده میشدند ، ماژور اسمعیل خان بهادر نیز در جلوی اداره ژاندارمری قدم میزدند از قیافه او آثار هیچگونه تصمیمی هویدا نبود ؛ خیلی خونسرد و بحال عادی گام برمیداشت .

سید اسدالله ؛ یکی از دوستان مکتبی من گفت . دوسه بار تصمیم گرفتم جلورفته تحصیل اطلاعی کنم باز در جای خود ایستاده با خود گفتم ، چوب روز سیزده نوروز است قوای انتظامی ژاندارمری بیشتر شده اند ، این دلیل هم مرا قانع نساخت لذا در جای خود ایستاده بتماشا پرداختم .

پشت بام ژاندارمری صاحبمنصبی را دیدم که بادوربین مسیر دروازه ارگ و جاده خارج دروازه را مورد دیده بانی قرار داده بود ، حس کنجکاویم تحریک وجهه دید خود را عوض کردم ناگاه انومبیل شیکی از دور نمایان شد .

با اشاره ماژور اسمعیل خان شیپور حاضر باش را نداختند ؛ بلافاصله ماژور بهادر فرمان خطر نجر دانوراء عبور و سائط قلیه و حتی پیاده رو نیز مسدود گردید

در اینموقع اتومبیل رسید ، چون متعلق بکونسول انگلیس بود ، اجازه عبور دادند ؛ در همین اثنا متعاقباً اتومبیل حضرت اشرف (۱) رسید و خط زنجیر را شکافت و چند قدمی هم رد شد ، ناگهان مازور اسمعیل خان بهادر از عقب اتومبیل دوید و فرمان ایست داد اسکورت هم طبق دستور قبلی دورادور اتومبیل را محاصره کردند .

قوام السلطنه در اتومبیل را بازو بمازور بهادر گفت : مازور بهادر منم ، منم ؛ مازور بهادر میگوید : میدانم شما هستید ، منم با شما کار دارم و بلاد رنگ دستور توقیف را ابلاغ میکند ، قوام السلطنه با حال برافروخته و عصبانی باین اقدام اعتراض مینماید ، در اینموقع کلنل محمد تیغخان از بالکن ژاندارمری با صدای بلند میگوید :

حضرت اشرف ! امر دولت است و صلاح شاهم در اطاعت .
از اتومبیل پیاده میشود در یکی دو قدمی اتومبیل جوی آبی بود و چون در حال طبیعی نبود پایش میلفزد و میان جوی میافتد ! بلندش میکنند میگوید : بسیار خوب ، کجا باید رفت ؟

مازور بهادر ، بدرون ژاندارمری اشاره میکند ، اینجا ؛ بفرمائید .
اتومبیل و اسکورت نیز متعاقب قوام السلطنه وارد ژاندارمری میشود ، قوام در یکی از اتاقهای ژاندارمری که قبلاً آماده شده بود محبوس میگردد .
تفتیش اداره ایالتی تازه شروع شده بود که من با چند نفر از رفقا از قریه پنجشنبه بمنظور کسب اطلاع بیشتر درباره دستگیری قوام السلطنه بآنجا رسیده و از درشکه پیاده شده بودیم که بقتلاً بسید اسدالله برخوردم و او جریان دستگیری را از اول تا آخر بیان کرد .

هیجان آمیخته بانبساط و سرور در مردم دیده میشد ، طبق نقشه قبلی عده ای دیگر نیز دستگیر شدند ، ادارات نظامیه ، قشون و همچنین قشون چریک باختیار و تصرف صاحب منصبان ژاندارمری در آمد و مهمام امور را رسماً بدست گرفتند و باین ترتیب فرمانروائی مطلق سه سال و چند ماهه قوام السلطنه در اینجا خاتمه پذیرفت .

ارگ مشهد محل تفریح عمومی است ، خاصه در عصر ۱۳ که هوا هم بر خلاف سال پیش خوب و مملو از جمعیت شده بود ، ماجرای دستگیری را

۱ برای خدمات خارق العاده (!) حضرت او بجناب تبدیل و اخیراً بمناسبت همپاشی از دورافتخار «جناب اشرفی» از او سلب و گرفتار .... سکاکی شد اما قطعاً در ماهست او تفسیری حاصل نخواهد شد چونکه بنیادش بداست !

هر کس بنحوی تعبیر و تفسیر میکرد ، یکی میگفت دست درازی باملاک و اموال حضرت رضا (ع) باین روزش نشاند ، دیگری میگفت این بجای خود محفوظ ، آه بیوه زنان ، یتیمان و پیر مردانی که پارسال زمستان در کوچه ها از گرسنگی و سرما جان سپردند ، اثر خود را کرد و از این قبیل سخنان که قلب هر انسانی را میگذاخت .

من مبهوت و پریشان بآنچائیکه میگفتند این جنایات از آنجا نشأت کرده نگاه میکردم و میدیدم که : دستهای مکافات هم اکنون بیش چشم من و سایرین ، در حال آمدورفتند .

در همین موقع اسبهای حضرت اشرف از اصطبل ایالتی به اصطبل ژاندارمری انتقال داده میشدند ، درباره این اسبها ایرج شیرین سخن ، اشعاری درتأیید اشمارداش غلم آقای شیخ احمد بهار بعلاوه تحلیلی از اوضاع آنروز سروده است که در اینجا بذکر سه بیت از آن اکتفا میشود .

☆ ☆ ☆

سی و شش اسب گرانمایه ز من کلنل زد
سی و شش داغ بر افروخته ام بردل زد
پاک بر روزنه دخل خراسان گل زد
بر جراحات من از بینمکی فلفل زد

با چنین حادثه گر من نستیزم چکنم ؟

خون سرتا سر این ملک نریزم چکنم ؟

☆ ☆ ☆

متعاقب انتقال اسبها یکمده ژاندارم دیگر دیده شدند که هر کدام شش تفنگ نو و براق یازده تیر انگلیسی را بر دوش گرفته بودند و به ژاندارمری حمل مینمودند ، عده ای هم تعداد بسیاری مزدوق فشنگ به راهای ژاندارمری انداخته و بانبار ژاندارمری میبردند ، ظریفی گفت : حضرت اشرف خوب تجهیز کرده بود اما بخت برگشته غافلگیر شد .

تاصبح ۱۴ فروردین ۱۳۰۰ قوام السلطنه در انتظار کومک واستخلاص خود بود ، ولی از هیچ کجا بوی امداد نشد ، صبح آنروز عده ای ژاندارم با علامت « قانون برای انتظام » از جلوی پنجره زندان او که مشرف بخیابان بود عبور کردند ، بعضی مشاهده آنان رنگ از چهره اش پریده و از وصول هر نوع کومک مأبوس میگردد .

صبح روز سوم بدستور مائور بهادر ابن سی و شش اسب را « باستثناء دواصپ نر کنی » در حضور قوام السلطنه داغ دولتی میزنند و دل او را بیشتر

داغدار میسازند ، سوزش درون او از سیمای بر افروخته اش کاملاً احساس میشود ، با این اقدام میخواهند تلویحاً بفهمانند که این است سزای زمامداری که بجای تمثال شاه ابراف خود را جلوه گر میسازد ، و اینست سزای عمل کسی که بر علیه حکومت مشروطه بتجهیز قشون میپردازد ؛ و بالاخره این است پاداش تحقیر قوای دبسیلینه ژاندارمری .

پس از اتمام داغ ، اسبها عموماً جزء جمع ژاندارمری بدفتر وارد و مورد استفاده ژاندارمری قرار گرفتند .

ملاقات کلنل باقوام السلطنه

نرزدان ژاندارمری

کلنل محمد تقیخان که صاحب منصب غیور و سلحشوری است در عین حال بسیار متین و مؤدب و مبادی آداب بود ، بمناسبت کسالت قوام السلطنه باتفاق مازور بهادر برای عیادت و احوال بررسی او بزندان میروند ، پس از مبادله سلام و احوال بررسی ضمن مذاکرات بر حسب تصادف واستفاده از موقع بقوام گفته بود :

برادر شما وسیله نصرت الدوله در پاریس موجبات تعویق حرکت اعلیحضرت احمد شاه را بایران فراهم میساخت تازمینۀ اجرای قرار داد با انگلیسها را کاملاً آماده سازد ، مگر ممکن بود وطن پرستان و آزادی خواهان واستقلال طلبان ایران زیر بار یک چنین تنگی بروند ؟ مگر قابل تحمل بود که ایران را در مقابل تمن بخشی بیبیکانه ها بفروشد و آنها هم بایستند و تماشا کنند ؟ مشاهده فرمودید که ندای بلا انقطاع آزادیخواهان واقعی ایران بالاخره کار خود را کرد و نگذاشت این قرار داد صورت تحقق و عمل بخود گیرد ، همین صدا و ندای مستدفردان خلف و شرافتمند ایران بود که مشیرالدوله را وادار ساخت آخرین ضربه مهلک را بر مغز این قرارداد عفریتی فرود آورد . قوام در پاسخ گفته بود :

- شما تصور میکنید قرارداد مزبور بدون اطلاع واستیجازه از اعلیحضرت شاه تدوین یافته بود ؟

- بفرض صحت من یقین دارم که اعلیحضرت همایونی را از زبان قرارداد مستحضر نساخته بودند و بهمین جهت اعلیحضرت احمد شاه بر عایت افکار عمومی ملت ایران ؛ یکی از دشمنان سرسخت این قرارداد بوده و هست ، قطعاً حضرت اشرف اطلاع دارند که پذیرائی شخصی ژرژ انگلستان برخلاف سنن درباری بریطانیای کبیر از اعلیحضرت پادشاه ایران ، برای اخذ تصدیق این قرارداد ولو بطور تلویح بود ، اما این جوان مشروطه خواه با احترام خون شهداء انقلاب مشروطیت و با احترام مجلس شورای ملی ، حتی یک کلمه هم بر زبان نیاورد و در این باره برخلاف تمایل آنها فقط بایراد نطقی مبادرت کرد که در جراید خوانسیم .

سلطان احمد شاه فاجار سمبل مشروطیت ایران

ایرانیت و مشروطه خواهی بوجود يك چنین سلطانی فخر و مباهات میکند ، در عوض ، حضرت اشرف بالاستحضار از این جریانات دستور میدهد تمثال مبارک شاهنشاه در دفیله نوروز کان لم یکن فرض شود ؛
آنطوریکه شفیقیم و استعجاب میشود ، گو با حضرت اشرف با سلطنت مشروطه سازش ندارید و حدس میزنند که شما هم خیال کودتا داشتید ؛ حضرت اشرف اطمینان داشته باشند که :

ما آزادبخوان واقعی ایران جداً تصمیم گرفته ایم بهر قیمتی شده شاه را نگه داریم و نگذاریم نیت باید دشمنان آزادی در باره سلطان احمدشاه سمبل مشروطیت بموقع اجرا درآید .

گفتند ، قوام السلطنه اظهارات کلنل را رد کرده بود ولی دم خروس از بیرون جیبش دیده میشد و با کشف تعدادی زیاد ، سلاح نو در خانه او هر گونه حدسی صائب و مخصوصاً قدامت تمثال همابونی در رژه نوروز انکار نا پذیر بود .

این اقدام او در اذهان عمومی بویژه آزادبخ- واهان خطه خراسان تأثیر نا مطلوبی بخشید و این پیش آمد نیز بیشتر باعث شد که به کلنل محمد تقیخان بگروند و او را کاملاً تقویت کنند .

در طول تمام این مذاکرات چندین بار قوام اجازه جلوس بکلنل داده بود ولی کلنل از نشستن در حضور قوام امتناع میورزد و با دادن دستور مبنی بر احضار دکتر حافظ الدوله تقی طیبی معالج مورد اعتماد قوام ، با نهایت احترام خدا حافظی کرده از اطاق زندان خارج و در نزدیکی کرباس در گفته بود ، فراموش کردم عرض کنم : همین گرفتاری شما مولود خدمات صادقانه و نوق الدوله برادر حضرت اشرف ، بآنهاست ، این قبیل سیاستمداران برای آنها مانند چوب کبریتند ، در اعصار قدیمه هم صاحبان باپردگان چنین عمل میکردند ، یعنی وقتی میدیدند فرسوده شده و با به مرحله انحطاط گذاشت ، مانند يك شیئی بیمصرف دورش میانداختند ؛
او-س ! قدرتی که خداوند در برادر شما برای آباد کردن مملکت بودیمت گذارده بود ، جهت تغریب وطن صرف شد ؛ اینها را گفته از در خارج میشود .

چند روز بعد از این ملاقات ، دستور اعزام قوام السلطنه به تهران رسید ، با وجود مخالفتهای محلی مبنی بر عدم اعزام قوام و تشکیل محکمه رسیدگی بعملیات دوران فرمانروایی و تشیخات از بین بردن قوام . کلنل محمد تقیخان باین حرفها گوش نداد و برخلاف تمام تظاهراتی که علیه

قوام، آشکار و نهان، بعمل آمد، قوام را صحیح و سالم روانه تهران نمود، حتی مامورینی برای حفظ جان او انتخاب و در پی کالسکه او بطوری که قوام هم خبر نداشت، اعزام کردند، تمام اثاثیه زندگی قوام السلطنه هم «باستثناء اتومبیل و اسبها که داغ دولتی خورده و جز و جمع ژاندارمری در آمده بودند» به تهران ارسال گردید و تحویل شد.

بطوریکه قبلاً از نظر خوانندگان گذشت میرزا ابوالقاسم خان طبق دستور ارباب خود روزی نبود که بصندوق مالیه حاضر نشود و وجوه جمع آوری شده را دریافت نماید موفقی که عکس ایشان را با مرحوم میرزا علی اکبر خان طاهباز و عباس آقا اسلامبولچی گراور کردیم اظهار داشتند:

من در آن موقع رئیس صندوق اداره مالیه خراسان بودم. وجوهی که قوام السلطنه میبایستی دریافت کند ۱۰۰۵۰ ریال مستمری خود بود ولی ۱۲۰۰۰۰ ریال بودجه ژاندارمری را هم میرزا ابوالقاسم خان بحواله کرد قوام السلطنه دریافت میکرد علاوه بر این ۱۳۰۰۵۰ ریال هرچه در صندوق گردآوری میشد. طبق حوالجات مختلف از یک هزار تومان تا بیست هزار تومان که بهر قوام السلطنه درجیب خود حاضر داشت، اخذ مینمود. مثلاً اگر ساعت ۱۰ روز بصندوق میآمد و آن ساعت ۱۵۰۰۰ ریال در صندوق موجود بود فوراً بین حوالجات که بمبلغ مختلف بودند قبض ۱۵۰۰۰ ریالی را خارج نموده تسلیم وجوه دریافت میکرد. مسیود و بوا از این وجوه علاوه بر بودجه ای که بامضای قوام میرزا ابوالقاسم خان پرداخته میشد کاملاً اطلاع داشت دستور داده بود حساب جداگانه ای بنام «اکسترا بودجه تر» باز کنیم تا بعداً تکلیف روشن شود. پس از آمدن کلنل و مبارزات شدیدی که برای دریافت بودجه ژاندارمری کرد و موفق شد. وجوه علاوه بر بودجه ای که بحواله کرد قوام پرداخت شده بود تا چند روز بعد از دستگیری او همچنان بلا تکلیف ولی قبلاً بوا کلنل را از این جریان کاملاً مستحضر ساخته بود.

دو سه روز پس از دستگیری قوام السلطنه میگذشت دیو مرا به دفتر خود احضار و کارنی بکلنل نوشت و بمن گفت با اتفاق عبدالرحیم خان بروید نزد کلنل و خودتان را در اختیار معزی الیه بگذارید.

همینکار را کردیم. کلنل، مادونفر را در اختیار سلطان غلامحسین خان معروف پسر گذارد.

باتفاق سلطان مذکور روانه اندرون شدیم معلوم شد. قبل از ورود ما سلطان غلامحسین خان بصندوقخانه قوام رفته و دستور جمع آوری وجوه نقد و جواهرات را داده بود.

مسعود بوایشکار مالیه خراسان

هنگامی که ما وارد شدیم زنهاش یون کنان از صندوق خانه خارج شدند فقط هادی قوام در آنجا باقی ماند .

سلطان غلامحسین خان به قوام گفت :

خوب باقی پولها ؟ پس جواهرات کجا است ؟ هادی قوام بقید قسم اظهار داشت جزمین وجوه نقد و لیره هاجیزی دیگری نیست . او هم قبول کرد و شروع بشماره نمودیم .

صورتمجلس باین ترتیب تنظیم شد :

وجه نقد	ریال	نقره	-۲۵۰۰۰۰ ریال
« «	لیره عثمانی		-۵۰۰۰ لیره
« «	لیره انگلیسی		-۱۰ «
« «	ده مناتی روسی		-۱۲ «

صورتمجلس و وجوه را نزد کلنل بردیم دستور دادند بپرید اداره مالیه و این وجوه را بحساب مبالغی که بحواله کرد قوام السلطنه علاوه بر بودجه پرداخته بودید محسوب نمایند

دویست و پنجاه هزار ریال را از حساب برگشت دادیم .

پنجهزار لیره عثمانی تحویل میرزا محمد علی خان کمرک شد که بهروز تسعیر و باداره مالیه مسترد نمود . لیره های انگلیسی و ده مناتی نیز بر ریال تسعیر و بحساب برگشت از وجوه دریافتی میرزا ابوالقاسم خان محسوب گردید .

این عمل کلنل بسیار بحق و کاملاً بجای آورد بود ولی وقتی قوام السلطنه دز تهران از زندان آزاد و در رأس صدارت قرار گرفت مبلغ پنجاه هزار تومان ضمن تصویبنامه بنام این که وجوه او را از بین برده اند و بعبارت دیگر بنام « اموال منهبوده » از خزانه فقیر ملت دریافت کرد !

مناحت طبع

کامل در پندیرائی عید نوروز و مغارج دیگرى که بالاى نظر بيشرفت انجام وظیفه و با برعايت اخلاق برايش الزامى بود، نسبتاً مقروض و قطعاً در اين انديشه بود که محل مشروعى جهت پرداخت آنها تأمین سازد .
انديشه‌هاى گونه گونى و احوال اطافه کرده بود، خوشبختانه ا تنظيم شهر کاملاً رضایت بخش ، یاغیان و لایات نیز از قبیل مرسل ، خداوردی ، الله وردی ، زبردست خان ، دین محمد خان ، حضرت تعلی و امثال آنها را در طول قلیل زمانى از بین برد و آرامش را در همه جا مستقر ساخت و از این رو جهت ژاندارم و ژاندارمرى خراسان تحصیل و جاهت کرد .

با وجود صاحب منصبان اصیل ، تحصیل کرده و کار آزموده که اغلب آنها را با خود بخراسان آورد و با احضار نمود و هر يك را بفرأخور تحصیل ، هوش و لیاقت بکارى گمارده بود ، قائداً تمیایستى نگرانى داشته باشد ، ولى رفته رفته محسود بعضى که فاقد ظرفیت بودند و اقامه و این معنی را از ريك رخساره و نگاههای آنان که توأم با حسد بود استنباط و از يکى دوتن تا حدی مظنون شده و دستور داده بود رفتار آنها را تحت نظر گرفته و دقیقاً کترل کنند .

در این انديشه ها بود که تلگرافى از تهران مبنی بر صدور تصویبنامه هیئت وزیران جهت پرداخت ماهى سه هزار ربال مادام العمر علاوه بر سه هزار ربال حقوقى که میگرفت واصل میشود .
گرچه گراور رو نوشت مصدق تصویبنامه را خوانندگان ملاحظه مى فرمایند ولى احتیاطاً بدرج آن بیز در اینجا اقدام شد :

شیر و خورشید

- (ریاست وزراء) -

بتاریخ ۲۸ برج نور ۱۳۳۹

۳۲۴۵

ضمیمه

سواد تصویبنامه است

وزارت مالیه

نظر بمالیت نظامى و کمال توانائى و لیاقت که در انجام خدمات مهمه

از آقای کلنل محمد تقیخان مشاهده شده هیئت وزراء بهاس خدمات ایشان در جلسه بیست و هفتم نورنخاقوی نیل هزار و سیصد تصویب نمودند علاوه بر حقوق اداری که باقتضای شغل درجات نظامی دریافت میکنند مادام‌العمر همه ماهه مبلغ سیصد تومان از تاریخ اول جوزا چه در حالت خدمت و چه در موقع استراحت و بیکاری به کلنل محمد تقیخان پرداخته شود .
تصویب نامه در کابینه ریاست وزراء ضبط است .

سواد مطابق اصل است

محل امضاء

محل کابینه مهر ریاست وزراء

جوابی با خط خود نوشته و بطاهباز رئیس دفتر خود میدهد تا بفرستد مخابره نمایند ، طاهباز میگفت ابتدای تلگراف حاجی از سپاسگذاری ولی پس از آن نوشته بود که : فدوی کارهای اداره ایالتی را افتخاراً بعهده گرفته ام و از طرفی چون از ضعف بنیه مالی خزانه بی اطلاع نیستم استدعا دارم از دریافت آن معذورم فرمایند ، قبل از اینکه تلگراف را مخابره کنم با تلفن بدر بزرگم را احضار و داستان قروض کلنل را بطور خلاصه عنوان کردم ، جریان صدور تصویبنامه و اعطاء سه هزار ریال و عدم قبول کلنل را هم گوشزد نموده نشستم و بمشاوره پرداختیم .

البته این کار خیلی نیاز بمشاوره داشت ، زیرا هر گونه مداخله دادن دیگران در این امر مهم و باهر کار دیگر ، بامقام من که بمقتضای مدیریت دفتر او بایستی حافظ اسرار باشم ، مغایرت داشت .

پس از تبادل نظر قرار شد ، حاج آقا نزد کلنل برود بعد از اندکی منهم به بهانه ای وارد شوم ، همینکار را کردیم .

کلنل ، از من پرسید مخابره شد ؟ عرض کردم هنوز پاکت نویس نشده .. چرا ؟

- میفرمایید خودم پاکت نویس کنم .

- زودتر .

حاج آقا بکلنل گفت خیر است اشاء الله ، کلنل گفت آری خیر است اما بنفع خزانه ، داستان صدور تصویبنامه را برای حاج آقا بیان کرد ، حاج آقا گفت ؛ اگر من جای شما بودم با قروضی که هست مپذیرفتم و پس از پرداخت قروض و هموار شدن چاله چوله ها ؛ آنوقت امکان داشت از ادامه دریافت معذرت بخواهم .

کلنل اظهار داشت : از حیث اداره زندگی شخصی ، من باشانمیتوانم در يك ردیف قرار بگیرم ، زیرا شما شخصی هستید تاجر و مقصد و بر موز اقتصاد کاملاً آشنا ، اما من ، يك حقوق معینی دارم و بودجه زندگی خودم را بر روی آن مبلغ که سه هزار ریال است ، تنظیم و سعی دارم حتی الامکان دیناری بیشتر خرج نشود ، این قروض هم برای من در فصل نوروز الزامی بود و اگر حیاتی باقی باشد خواهم پرداخت ؛ و اما چرا این مبلغ اعطائی هیأت وزراء را متأسفانه نتوانستم قبول کنم : اولاً قبول این مبلغ خواه و

وزارت ایر

شماره

تاریخ

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

تعمیم غایب و کمال توانایی و یقین که در انجام خدمات

شاه به دست نیست و از این پس خدمت ایشان و بعد از دست

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

تعمیم امر در کارهای است و در از ضبط است

ناخواه احتیاجات مرا بالا میبرد ثانیاً وقتی میپذیرفتم ممکن بود بفکر بعضی چیزها بیفتم که فقط پول در ایجاد آنها مؤثر است .
- مثلاً!

- مثلاً؛ تهیه عمارتی نسبتاً زیبا و مدرن در شهر، باغچه ای در بیابان و بالاخره زندگی لوکس و مجلل ، البته نمیگویم اینها خوب نیستند ولی در صورتی خوب و لذت بخشند که ، ولو بطور نسبی ، عمومیت داشته باشد ، قدر مسلم این است و تاریخ هم نشان میدهد که : همیشه کشتارها ، کینه ها ، عداوتها و هرگونه اختلافات ، از آرزوی زیاد داشتن ، و از آفت خود - پسندی ، و جاه طلبی و عدم اعتنا بطلیقات پائین و وضع رقت بار زندگی آنان ظاهر شده اند ، و همین حب جاه طلبی است که عاطفه انسانیت را نابود میسازد ، و البته میدانید که من با جاه طلبی و خود پسندی جداً مخالف و هیچ آرزوی جز ترقی و تعالی مملکت و ابناء وطن خود ندارم .

ثانیاً این پول را از بیوه زنان و یتیمانی که خودشان از هر حیث قابل ترحم میباشند بعنوان مالیات گرفته و بمن خواهند داد ، بنا بر این بعقیده من این پول حرام و از هرزه‌ری تلختر است ، چنانچه قانون مالیات بمفهوم واقعی خود در این مملکت عملی و اجرا میشد ؛ یعنی عالی و دانی ، فقیر و ثروتمند ، قوی و ضعیف ، در پرداخت آن بحکم قانون و بدون تبعیض شرکت داشتند ، آنگاه قبول آن برای من شاید ممکن و سهل بود ، باین ملاحظات و بهمین جهاتی که شنیدید رد کردم .

به طاهراز میگوید : بروید با کنویس کنید و بیاورید .

پس ازده دقیقه همان جواب بر رئیس الوزراء مخابره شد ، آفرین بر عقیده و علوهمت او .

کابینه سپاه

یا حکومت ۹۳ روزه ۱

در طول این سه ماه و سه روز که آغاز آن از روز پنجم حوت ۱۲۹۹ با صدور دستخط ریاست وزرائی سید ضیاء الدین شروع میشود . در خراسان آرامشی احساس میشد .

آزاد بخوانان . مخصوصاً اعضاء حزب دمکرات و منتسبین بآستان قدس رضوی ، بمناسبت طرد قوام السلطنه خیلی خوشنود بودند . کلنل محمد تقیخان پسیان که کفیل ایالت شده و ذاتاً مسأله و وظیفه شناسی است ، پس از سالها محرومیت و ناکامیها ، میدان وسیعی برای فعالیت و خدمت بمردم بدست آورده بود ، آنی از کوشش و فداکاری در جلب رضایت عمومی ، غفلت نمیورزید .

نگارنده خود در ارگ مشهد دیدم ، پیر زنی میخواست نامه دادخواهی را بکلنل بدهد ، از اسب پیاده شد ، بآن پیرزن سلام کرد ، حالش را پرسید ، نامه اش را گرفت و بدقت خواند و برای رسیدگی باتفاق آن پیرزن پیاده باداره ایالتی مراجعت نمود ، او متعقد بود که در مقابل داد ، بایستی از تمام دل ، دادرسی کرد و رفع تعدی نمود .

واقعاً او صمیمانه خدمت میکرد و با وجود کثرت کار با بد احساس خستگی نمینمود ، شاید از ماهیت حکومت ۹۳ روزه بی خبر و اگر هم خبر داشت اطلاعات کافی بدست نیاورده بود ، کم کم رفقا و هم مسلکانش از تهران جریان را باو می نوشتند .

اوزندانی شدن جمعی مرتجع و متمول را در تهران ، طلبه اصلاحات میپنداشت ، ولی اطلاع نداشت که بعضی از همین سوگلیهای استبداد ، بنام اعانه ملی و یا از ترس جان خود پولی داده و از زندان رها شده اند ؛ او در بدو امر کاملاً واقف نبود ؛ که در بین این محبوسین مردان آزاد بخوان و وطن پرست مانند سید حسن مدرس و شیخ حسین یزدی و امثال آنان وجود دارند و از ماهیت این حکومت مطلعند .

حق با کلنل بود ، زیرا او نظامی است نه یک فرد کاملاً آشنا بموز سیاسی و بهمن جهت قضاوت او حاکی از صفای ضمیرش بود

اونه تنها انتظار نداشت از مجبوسین مستبد و دشمنان کامل العیار آزادی بولی ولو بعنوان اعانه ملی مطالبه و اخذ شود، بلکه انتظار انتقام سریع داشت. در این مورد اوج داشت، ولی غافل بود که این کودتا دارای نقشه و تاکنیک آزادبخواهانه نبود و بتصدیق شواهد تاریخی و اسناد زنده؛ حمله به تهران صرفاً روی حفظ منافع همسایه جنوبی و بر اثر ایجاد مشکلات و استعفاء مشیرالدوله و درین بست گذاشتن حکومت بعد از ایشان بعمل آمد.

قراردادشوم که وضع بسیار بدو غیر قابل تحملی در کشور ایجاد کرده بود، باعث شد که آنها از در دیگر در آیند و معارضه بمثل کنند، روی کار آمدن چنین حکومت پر رنگی، بحلاف انتظار و مبارزات جوانمردانه ر شرافتمندانه آزادبخواهان واقعی ایران بود، روی کار آمدن يك چنین حکومت مولود اوضاع و احوال ناگواری بود که از قرارداد ۱۹۱۹ ناشی شده و هر کس با آن مخالفت میکرد کاملاً حق داشت، این قرارداد که جانشین یکه تاز قرارداد ۱۹۰۷ شده بود بهر فرد وطن پرست و بهر ذیشعور سیاسی و دلسوز ایران و ایرانی معلوم داشت که در باره حیات اقتصادی و سیاسی ایران نقشه های خطرناکی در دست تهیه است و همانطوری که در بالا ذکر شد صحنه همان صحنه بر افکندن استقلال است، منتها دکراتور ماهر در تعویض دکراسیون و گریمود نیز در گریم کردن بازی کنان این تئاتر شوم مهارتی بکار برده بودند؛ طوری این گریم ها انجام شده بود که رفته رفته در قیافه بازیکنان بطور ثابت باقی ماند و از این تغییر قیافت آنها و ارباب آنها سود سرشاری بردند و ملت ایران ضرر؟!

با این اوصاف، کلنل محمد تقی خات انتظار داشت که از بعضی از مجبوسین خون آشام و چکیده استبداد و خائنینی که خیانت آنان غیر قابل بخش بود سرعاً انتقام گرفته شود، متأسفانه چون این حمله؛ فاقد نقشه صحیح ملی و اتکاء و اتکالش بملت ایران نبود و فقط از قزوین بسفارت و بالعکس انحصار داشت، چنین نشد؛ دوستانش نیز پیوسته از تهران واقعیات جریان را باطلاعش رساندند و مدلل ساختند که استنباط او صحیح نیست، لذا برای استخلاص وطن از یوغ استمکاران باندیشه فرورفت.

فصل پنجمین سفیر کمپیر دولت نو بنیاد

اتحاد جماهیر شوروی

در ایران و عبور او از خراسان

سفیر دولت واژگون تزاری ، در ۱۲۹۶ خورشیدی ایران را ترک گفت ، ولی سفارت ایران در دربار روسیه همچنان پا بر جا بود ، چون روابطی بین دولت ایران و دولت جدید التأسيس بلشویک وجود نداشت این دولت در صدد اینکار برآمد .

ابتدا براوین ، کونسول روسیه تزاری مقیم خوی که نسبت برژیم جدید اظهار ارادت و ایمان کرده بود . من غیر رسم باین سمت ؛ در تهران نمایان شد .

دولت شوروی برای جلب روسهای سفید مقیم سرا سرگیتی که سرکار بودند اقداماتی بعمل آورد و در ضمن درج اسامی این قبیل کارمندان در یکی از جراید روسیه ، نام براوین کونسول خوی را نیز درج و نامبرده را بسمت وزیر مختار آن دولت در ایران معین و اعلام کرده بودند .

این روز نامه بدست براوین افتاد و چند روزی هم بانتظار وصول اعتبار نامه رسمی بود ولی خبری نشد ناگزیر باهمان اعتبار نامه «روزنامه» وارد تهران گردید و در یکی از هتل ها سکونت اختیار و پرچم داس و چکش را بر فراز آن هتل باهتزاز در آورد و فوراً در بعضی از روزنامه های آن عصر ، ورود خود و همچنین آمده بودن خود را برای عقد قرار داد ، و التاء کابیتولاسیون و واگذاری کلیه امتیازاتی که از طرف دولت ایران بروسیه تزاری اعطاء شده بود ، بهلاوة واگذاری کلیه مطالبات دولت تزاری را اعلام نمود .

متأسفانه اعتبار نامه او که فقط حاکی از اعلانی مندرج در یکی از جراید دولت نو بنیاد شوروی بود ، نمیتوانست جایگزین یک اعتبار نامه رسمی ، شناخته شود ، باین لحاظ برای کابینه مستوفی الممالک (۱) ممکن نبود با او داخل مذاکره و عقد هر گونه قرار دادی بشوند .

آمدن این وزیر مختار به تهران مصادف با گرفتاریهای دولت اتحاد جماهیر شوروی و جنگ با کلمچاک، دنیکن، و ورانگل بود، با این وصف چون شالوده انقلاب نیک طرح ری-زی شده و هرآن بسوی موفقیت های نوینی گام برداشت، در فکر ایجاد روابط خارجی بودند و بتکمیل این منظور برای تجدید روابط با ایران تصمیم اتخاذ و کالا میتسف را بسمت سفیر بایران اعزام داشتند، ورود این سفیر به مازندران مصادف با زمان کابینه وتون الدوله شد که ایران را مانند لقمه ای چرب و نرم بدهان «جان بل» گذاشته بود، وای عاقبت بآنها فهمانند که ایران لقمه گلوگیر است و ممکن نیست در یک لمحّه او را بلعید و فروبرد، سپس باین اندیشه افتادند که اندک، اندک یا آرام، آرام بهتر میتوان خورد و هضمش نمود؛ بدینسان از این در که رانده شد، از در دیگر درآمد.

پر واضح بود که باوجود عقد و اجرای آن قرار داد، و وسیله شدن راههای شوسه ایران جهت حمل مهمات از طرف انگلیسها علیه بلشویکها، کسی جرأت نداشت باین سفیر تازه وارد توجه و یا اعتماد نماید.

این سفیر حامل طرح قرار دادی شامل شانزده ماده بود که در آن طرح، کلیه وعده های براوین را تأیید و بوزارت خارجه ارسال داشت، و حاضر بودن خود راهم برای بستن پیمان دوستی، بدولت ایران اعلام نموده بود اما کی شهادت و رشادت داشت که با بودن وثوق الدوله و سانسور کلیه شئون کشور از طرف عامل انگلیس باین سفیر و طرح پیمانی را که از طرف دولت نو بنیاد شوروی تقدیم وزارت خارجه ایران کرده بود، اهمیت بدهد!

این سفیر بینوا پای خود را از مازندران فراتر ننهاد، در مازندران بود تا در ضمن یک حادثه ای که گویا دست قرار دادیها، در آن مداخله داشته کشته شد! افسوس که تفصیل این حادثه بر ما پوشیده است. همینقدر شنیدیم که او دارای جواهراتی بوده، صحت و سقم این مطلب هم بر ما مجهول است، اگر از خوانندگان گرام اطلاعاتی در این باره برسد پس از بررسیهای لازم مورد استفاده قرار داده خواهد شد.

در کابینه مشیرالدوله بیک موضوع مهمی که توجه نمودند، فکر ایجاد روابط با اتحاد جماهیر شوروی بود، مشیرالدوله نیک دریافت که بلشویکها علی رغم تمایل و وثوق الدوله و اربابش، باد کوبه بایتخت قفقاز و سایر دولت های کوچکی را که آنها تشکیل داده بودند متصرف و انگلیسها را تاداخل ایران رانده، قشون او را که مرکب از ملل متنوعه مخصوصاً هندیهای بی

نو و فلك زده بود (۱) تار و مار ساخته و خود در سواحل ایران لنگر انداخته اند (نور ۱۲۹۹ خورشیدی) ، لذا در صدد برآمد که با این دولت طرح دوستی بریزد ؛ رو نوشت کلیه نامه های دولت اتحاد جماهیر شوروی بهارش-دافر ایران و طرح قرارداد ۱۶ ماده را که کالا میتسف مقتول همراه آورده و تقدیم نموده بود ، همه را گرفت ، از نو طرح قرار داد جدیدی را تنظیم و توسط علیقلیخان انصاری «مشاور الممالك» سفیر کبیر ایران در ترکیه ، که اختصاصاً مأمور انجام این کار مهم شده بود ، بمسکو فرستاد .

پس از يك سلسله مذاکرات ط-ولانی و رفت و آمدهای مامورین سیاسی از باد کوبه آستاراو بالعکس ، زمینه رفته رفته ملایم و قابل استفاده میشد .

روز چهارشنبه ۲۸ جمادی الثانی، منشور الملك نماینده سیاسی ایران

۱ - اشعاری که در زیر از نظر خوانندگان گرام میگذرد، بمناسبت جشن استقلال هندوستان ، در شب ششم بهمن ۱۳۲۸ و در اولین کنفرانس مطبوعاتی «ایران و هند» در سفارت کبرای هند ، قیم تهران ، معجلا سروده و خواندم ، این اشعار مخصوصاً در هندبهایی که حضور داشتند فوق العاده تأثیر توأم بشادی و تأثر بخشید .

نگارنده سراینده، از طرف آقای باسین کاردار سفارت مورد تحسین و تشویق قرار گرفتم . قبل از خواندن اشعار گفتم که یکی از آرزو های دیرینه ایرانیان همانا استقلال و آزادی هندوستان بوده و هست ، و اضافه نمودم که کلنل محمد تقیخان پسبان یکی از فرزندان ایران ، ابن معنی را در تلگراف حضوری خود با امیر شوکت الملك علم تصریح نمود و در کتاب ویژه ای که بنام «انقلاب بیرنگ یا قیام کلنل محمد تقی خان پسبان در خراسان» منتشر شده گفتار آن فقید مندرج است .

اینک آن اشعار :

دلها شاد شد!

عاقبت هندوستانی ؛ در جهان آزاد شد
 هندی فرزانه در هندوستان ، فرزاد شد
 در طریق انهدام بایه های زور و زبر ؛
 سالیانی بود ، قربانی بسی افراد شد
 ز ختلاف هند و مسلم ضایعاتی رخ نمود ؛
 کوی و برزن ، دشت و هام و نها پراز اجساد شد

در آذربایجان قفقاز برای آخرین بار با ستارای ایران آمده و باب مخابره حضوری را با وزیر امور خارجه و مهذب الدوله کاظمی مفتوح و با کمال مسرت اطلاع داد که پیمان مشتمل بر ۲۶ ماده بین ایران و اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی در تاریخ ۱۷ جمادی الثانی مطابق با هشتم حوت ۱۲۹۹ در مسکو با مضای اولیای مجاز دولت اتحاد جماهیر شوروی و نماینده ایران مشاور الممالک رسید.

پس از اعلام امضاء از طرف دولت ایران، قرارداد مزبور در مجلس شورای ملی ایران طرح و تصویب گردید.

بعد از امضای این قرارداد و مبادله آن، برای اعزام نخستین سفیر کبیر، در مسکو تصمیم گرفته شد، و پس از انجام تشریفات معمول رفیق روتشتین با مشایعت و مترجمی آقای نادر آراسته کونسول ایران در عشق آباد از طریق باکو و کراسناودسک بسرحد هودن وارد گردید.

کلنل محمد تقیخان پسیان در این موقع سمت کفالت ایالت خراسان را داشت، يك اسکورت ژاندارم بسیار مجهز، بسرپرستی نایب آقاخان خوشکیش، برای استقبال رفیق روتشتین براه کوچان اعزام داشت.

در نزدیکیهای مشهد نیز مطابق مراسم معمول و بویژه با در نظر گرفتن ودادی که بتازگی بین دولت ایران و اتحاد جماهیر شوروی ایجاد شده بود، با احترامات شایسته ای، از سفیر مزبور استقبال و پند-رایی بسیار گرمی نیز در مشهد بعمل آمد و سپس با احترامات لازمه و مشایعت اسکورت مذکور، این نخستین سفیر کبیر، از مشهد بتهران عزیمت نمود.

قرنها این ملت اندر زبر بار جور و ظلم
وزستم هائی که در این قرنهای هندی کشید؛
شیره جان، ثروت و قومیتش بر باد شد
این سیاست در میان ملت محبوب هند؛
شد فراموش آنچه کاندردوره شداد شد!
ماید محرومی نا کلامی و افساد شد
گاندی آن مرد سخنور بهر آزادی هند
سالها نالان و آخر ناله اش فریاد شد
تا شد از حقوق او فریاد آزادی بلند؛
مردم آزاده هندی، براه ارشاد شد.

گفت ملت زبر بار بندگی فرسوده شد
وقت آن گردیده با ما همچون درد داشت

دادخواهی کرد گاندی در جهان از سوز دل
تا که شد آغاز جمهوری و دلها شاد شد

آذری از شوق جان، بسرود این اشعار نفز
وز تمام دل از این جمهوری اودلشاد شد

ورود نخستین سفیر کبیر شوروی بایران
 نشسته از راست به چپ: ۱ - آقای نادر آراسته کونسول ایران در
 عشق آباد ۲ - رفیق روستختین سفیر کبیر و دو نفر از اعضاء سفارت
 ایستاده از راست به چپ: ۱ - نایب آقا خان خوشکیش رئیس اسکورت
 ومهماندار از طرف کلنل محمد تقیخان پسیان و سه نفر از اعضاء سفارت

سقوط کابینه سیاه و قطع رابطه با تهران

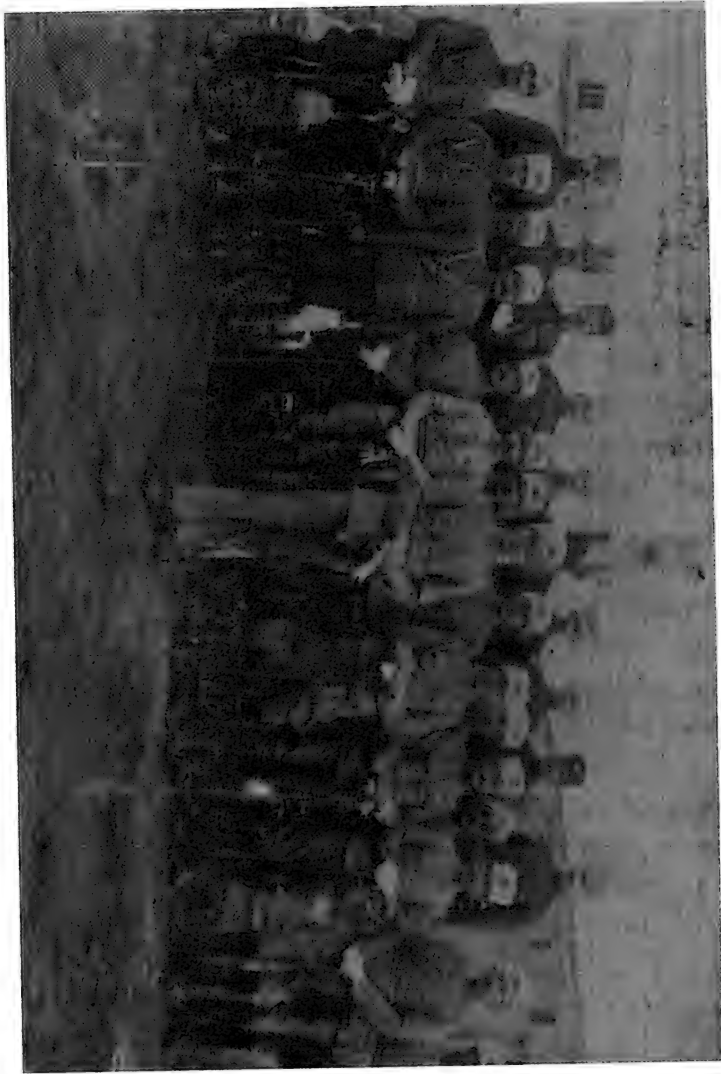
۳ جوزا «خرداد» ۱۳۰۰

کلنل رادر حال اندیشه گذارده بودیم ، این جوان معصوم و مردم یک ایالت بهناور و مهمی مانند خراسان با ریسمان پوسیده ای بچاه افتادند ! بطوریکه یکی از دوستان دانشمند و بسیار موثق برای نگارنده توضیح داد ، در مهاجرت بعضی ها بجهوهر ذاتی کلنل پی برده و وجود او را برای وطن منشأ اثر تشخیص داده بودند ، پس از مراجعت از آلمان علی رغم انتظارات خود مدتی بیکار ماند تا حکومت مشیرالدوله روی کار آمد و هنگامی که مخبر السلطنه برای سرکوبی قیام والی تبریز شد گریابا و تکلیف شد که بریاست ژاندارمری بمعیت مخبر السلطنه عازم تبریز شود ولی چون کلنل از ماهیت این مأموریت مطمئن و از طرفی خود یکی از طرفداران قیام بود معذرت خواست لذا بجای او ملک زاده «هیربد» که سابقاً یک هنگ ژاندارمری بریاست اودر مهاباد بدست اسماعیل آن سمیتقو منهدم شده بود بمعیت مخبر السلطنه عازم تبریز شد .

قبل از اینکه کلنل بمشهد عزیمت کند ، چند دفعه اورا در اداره روزنامه نو بهار دیدم ، آن زمان اداره روزنامه نو بهار در لاله زار بین کوچه های حاج سهم الدوله و کلیسا واقع بود .

کلنل طبق دعوت آقای ملک الشعراء بهار ، از یک در مخفی کراراً باداره روزنامه نو بهار حاضر و مدیر آن روزنامه او را بهزیمت خراسان تعریض و ترغیب میکرد ، حتی مواعیدی هم مبنی بر اینکه : «کانون آزادی خواهی در خراسان بوجود مانند شما صاحب منصب عالم و رشید و وطن پرست واقعی نیاز مبرم دارد ، باو داده بودند .

کانون آزادی خواهی و حریت طلبی خراسان ، همانطوری که در اداره روزنامه نو بهار از زبان آقای ملک الشعراء بهار برای کلنل توصیف شده بود ، واقعاً بوجود عنصر رشید و باشقامتی مانند کلنل محمد تقیخان نیازمند بود ولی برای نیل بمقاصد عالیه و وطن پرستانه و برای حصول آرمان ملی کلنل ، مرکزی لازم بود که مقتدر باشد و او را الاقل برای مدت یکسال از

صف بالا :

از چپ بر راست ۱ - سلطان میرزا علی خان ایزدی ۲ - نایب سید جلال
 خان زمانی ۳ - سلطان میرعلینقی خان توبچی ۴ - نایب حسن خان ۵ - نایب حسین
 خان اسلامبولی ۶ - ۷ - نایب بوشهری ۸ - نایب تقی خاٹ
 کاوسی ۹ - نایب علی آقاخان حقاری. بقية اسامی در پائین صفحه ۲۲۱

هر حیث تقویت نماید و این قدرت با رفتن سید ضیاء الدین نه تنها تضعیف شد بلکه بکلی از بین رفت .

هیچگاه تصور نمیکردند ، عمر این کابینه ، تا این اندازه کوتاه باشد و بهر حال کتل در انتظار وصول خبر سقوط این کابینه بود ، زیرا در اواخر عمر کوتاه کابینه سیاه بنابر سموعات و مضامین نامه های دوستان کتل و مسافرینی که از تهران آمده و اطلاعاتی داده بودند ، کاملاً مفهوم و بلکه معلوم شده بود که سید ضیاء الدین فاقد استقلال عمل و از همه مهمتر اینکه شاه را نیز از خود رنجانده و دستی هم که او را آورد ، مانند وثوق الدوله پرتابش کرده است ! و یگانه عاملی که جان سید ضیاء الدین را از خطر حبس و هلاکت هنگام خروج از ایران « در قزوین » نجات داد عنایت شاهانه همان سلطانی بود که سید او را مکدر ساخته بود .

کتل ، در حق همکار قوی سید هم بقدر کافی معرفت پیدا نمود و با این وصف چنانچه پیش از زمامداری قوام السلطنه ، همکار نظامی او بریاست وزرایی میرسید ، امکان داشت برعایت دیسپلین نظام و احترام بمافوق از اطاعتش سر نیچیید اما خوشبختانه و یا بدبختانه چنین نشد .

پس از ابلاغ رسمی سقوط کابینه و انتشار خبر زمامداری قوام السلطنه ، چاره منحصر بفرد را با تحریص و ترغیب جمعی از دوستان و همان کانون آزادیخواهی که آقای ملک الشعراء معرف آن بود ، قطع رابطه تشخیص داد ، زیرا همگی و بویژه کتل ، نیک دانسته بودند که قوام السلطنه مردی است کین توز و فاقد گذشت و تا او را بهلاکت نرسانند دست بردار نخواهد بود ! ناگزیر زنجیر اطاعت و انقیاد « از این حکومت » را پاره کردند .

صف پائین .

از چپ بر است : ۱ - نیم رخ نایب آقاخان خوشکین ۲ - نایب علی اصفرخان مشار ۳ - سلطان علی اصفرخان رفت ۴ - سلطان ابراهیم خان تاج بخش ۵ - سلطان غلامحسین خان دمیلی ۶ - سلطان جعفر خات تقی ۷ - سلطان احمدخان حکیمی ۸ - نایب داود خان سینکی ۹ - کتل محمد تقیخان پسیان ۱۰ - سلطان علی اصفرخان قاجار معروف بملخ ۱۱ - سلطان محمود خان نوذری ۱۲ - نایب حسن خان پلتيك ۱۳ - مازر اسماعیل خان بهادر ۱۴ - نایب ابراهیم خان کور ۱۵ - نایب اسماعیل خان جوشی ۱۶ - سلطان حسن خان دولتشاهی ۱۷ - نایب قاسم خان معروف به «عروس قاسم»

قول ایلیاتی !

تلگراف شماره ۴۱۴ مورخ ۱۰ اسد ۱۳۰۰ مخابره حضوری کلنل و صمصام السلطنه بختیاری را که بمناسبت مجلس تذکر روز چهارم ، بر سر مزار کلنل برای جمعیت خواندم ، در فصل «چهارم» مندرج شده و از نظر خوانندگان محترم خواهد گذشت ، در اینجا لازم دانستم تلگراف رمز شماره ۲۱۵ مورخ ۱۶ اسد ۱۳۰۰ کلنل بعنوان صمصام السلطنه بختیاری و پاسخ صمصام السلطنه را از لحاظ شریف خوانندگان بگذرانم .

از مشهد - تهران

۱۶ اسد ۱۳۰۰

نمره ۲۱۵

بعدالغنون : کراراً عرض شده قوای ژاندارمری دیسپلینه برای اجرائیات قانونی جنابعالی در اینجا موجود است ، مردم از آمدن سواران بختیاری بیمناکند و ناراضی ، چنانچه عده بختیاری همراه نخواهد بود اطلاع فرمائید تا بتوان اهالی را خاموش و مطمئن سازم ثانیاً ژنرال فونسول انگلیس اظهار میدارد : (۱) بندگان حضرت اشرف بظورت دولت فخریه اطمینان داده اید که نسبت به بنده اعتماد خواهید داشت ، فدوی طرفدار جنگ داخلی نیستم و نسبت به حضرت اشرف به اینکه « تا کنون خدمت نرسیده ام » حضور مبارک عقیده پاک و بی آلاش دارم ، لیکن چنانچه در تلگراف حضوری عرض کردم نسبت بدولت و مخصوصاً شخص رئیس الوزراء (۲) بدلائل کافی که در دست است اعتماد و اطمینان ندارم اگر بندگان حضرت اشرف ضمانت فرمائید که کابینه حاضره بمواعید خود وفا خواهد نمود بنام شرافت و درست قولی ایلیاتی که در حضرت اشرف سراغ دارم تسلیم محض خواهم شد و در اینصورت استدعائی که خواهم داشت همان ابقاء مسیودبوا است و بس. (۳) و امیدوارم از بذل توجه در اینموقع فدوی را مقتدر فرمائید

۱- ببینید ایاف مداخله در شئون کشور ما تا کجا پیچیده بود ! ..

۲- قوام السلطنه .

۳- برای حفظ جان و ابقاء دیوا کلنل قول ایوانیت داده بود .

از تهران - بمشهد

۱۸ اسد ۱۳۰۰

جناب اجل آق‌ای کلذل محمد تقیخان کفیل ایـالت جلیله خراسان
دام اقباله از مفاد دو فقره تلگراف مرموز و مکشوف جنابعالی مستحضر
اینکه اظهار داشته اید مطابق شایعات اینجانب با عدهٔ بختیاری و قوای
دیگر خیال حرکت بآنصوب دارم این شایعه را بکلی تکذیب مینمـایم چه
که با بودن جنابعالی وعدهٔ زاندارم مأمورین مشهد دولت و ایالت از قوای
دیگر مستغنی و احتیاجی نخواهد داشت لازم است جنابعالی با اطمینان
قول ابلیثانی من اشخاصی را که از این بابت دچار توهّم و تشّت خیال
شده اند بکلی مطمئن نمائید اینجانب با کالسکه چـاپاری قریباً حرکت
مینمایم اما جواب قسمتی که بخودتان اشاره نموده اید اینجانب بـشرافت
ابلیثانی خودم بجنابعالی اطمینان میدهم که کاملاً مورد اعتماد من هستید
از طرف دولت و اینجانب ابدأً مورد اعتراض و بی محبتی نخواهید بود بلکه
از لازمهٔ محبت و مهربانی در بارهٔ شما اغماض نکرده زحمات و خدمات شما
منظور نظر خواهد بود .

در موضوع مسیو دباوا با اینکه قانون امور کلیهٔ وزارتخانه های
دولت را چنانچه میدانید مجزا و کلیهٔ وزارتخانه ها در امور یکدیگر
موظف بمداخله نخواهند بود مع هذا نظر بعوالم محبتی که بشخص جنابعالی
دارم حتی القوه کوشش میکنم با این حال از این به بعد رشتهٔ این
مذاکرات را مقطوع و با کمال اطمینان خاطر و امید واری مشغول حفظ
انتظامات بوده مزید اطمینان اینجانب و رضایت دولت را فراهم دارید .
نجفقلی بختیاری

ورق بعد !

با وجودیکه قیام در حال رشد و نمو بود ؛ و با اینکه تصور نمیرفت
کلذل باین آسانیهـا دست از قیام بردارد ، مع هذا بامخابرهٔ آت تلکرافات
اوضاع ناحدی تسکین یافته تلقی میشد ، کلذل مخصوصاً اندکی خوشحال و
مسرور بنظر میآمد .

بانتظار حرکت صمصام السلطنه بودند ، در نظر گرفتند بمنـاسبت
اینکه روزاول مساء رجب ۱۳۲۷ هجری قمری ، روز فتح تهران بدست
مجاهدین واقعی انقلاب مشروطیت ؛ صمصام السلطنه نیز در رأس خوانین و
ایل بختیاری قرارداد داشت و باصطلاح از رجال صدر مشروطیت دوم بشمار

آمده تجلیل شایانی بعمل آورند .

پروگرام تجلیل و استقبال دردست تهیه بود ، میخواستند پروگرام علیحده ای هم بماژور اسماعیل خان بهادر و همچنین بحاکم نظامی نه شاپور (۱) مخایره نمایند .

کلنل گفته بود ؛ دراین تجلیل ، سهم بزرگ بعدۀ نوبت و کثرت مدارس محول شود ، گفتگوی استقبال شایان توجه ، بسیار بود و هر کسی يك نوع ابراز سلیقه میکرد .

در خلال این احوال ؛ تلگراف سوم صمصام السلطنه ، بر مرسید ، کلنل که در حیاط ایالتی قدم میزد بعلی اکبر خان طاهباز فوراً دستور کشف آنرا داد ، تصور میکردند متضمن تاریخ حرکت صمصام السلطنه میباشد ، متأسفانه چنین نبود زیرا وقتی که طاهباز کشف آنرا بیابان میرساند رنکش بکلی تغییر یافته و خیلی متأثر میگردد و هنگامی که بنزدیکی کلنل میرسد ، کلنل باو میگوید گویا بوی خوشی نمیآید ؟ و کشف تلگراف را گرفته بدقت مورد مطالعه قرار میدهد .

اینك مضمون تلگراف :

تهران - مشهد

۲۱ اسد ۱۳۰۰

جناب اجل آقای کلنل محمد تقی خان کفیل ایالت جلیله دام اقباله هزار نقش برآرد زمانه و نبود ، یکی از آنکه در آئینه تصور ماست ، بملاحظاتی قول ایلخانی خود را مسترد میدارم .

نجمقلی بختیاری

پس از خواندن تلگراف ، چند دقیقه ای باندیشه فرو میرود و سپس میگوید عجب مر کزی است ؛ تهران مر کز عجائب و غرائب است ؛ فوراً تصمیم میگیرد و کمیسیون از نزدیکان خود تشکیل و بمذاکره و مشاوره میپردازند . نتیجتاً قرار میشود که موضوع را به مستعان الملك جهانگیر ، که در تهران رابط بین آنها بوده است رمزاً اطلاع دهند .

مستعان الملك جهانگیر (۲) فوراً درصدد تحقیق برآمده جریان را

۱- نه ؛ بکسر نون و سکون هاء دربارسی بمعنی شهر است ؛ مانند نهندان نیشابور در قرون قدیمه و قبل از استیلای تازی نه شاهپور بوده و بعداً بدلخواه متمصبین به نیشابور تبدیل یافته ، چادار بازار بهمان نام باستانی بنام شود .

۲- مستعان الملك جهانگیر لیدر حزب اتفاق و ترقی بود و این حزب روزنامه ای بنام «استقلال ایران» داشت .

باین نحو بمشهد اطلاع میدهد :

بعدالعنوان - چون مصمص السلطنه معتقد بشفاعت قول و گویا بدون مشورت با مافوق خود پاسبخ تلگراف دوم شمارا بادادن قول ایلیائی مخابره کرده و از قرار مسموع خطومت دبیرینه فیما بین او و قوام السلطنه و طرفداری شاه از مصمص السلطنه بیز باعث عدم عزیمت او شد ، بجای او میگویند سردار اسفند نامزد شده ، غیرند دیگر اینکه لزوم قرار معلوم کلنل گلر و پ با یکجمله صاحب منصب بدون اطلاع قبلی ژاندارمری خراسان ، حرکت خواهند نمود ، خود ثابت علت و حرکت فوری گلر و پ و عدم اطلاع قبلی را تشخیص خواهید داد . جهانگیر .

خواننده گرام ! اگر شما بجای کلنل محمد تقی خان بودید ، بامشاهده این جریانات متضاد و بیاس آور چه حالی پیدا میکردید ؟

بعد ما معلوم شد مصمص السلطنه گفته بوده ؛ اگر بهر میتم رضایت بدهید ، من در حفظ قول ایلیائی خود پابرجا و نسبت باجرای آنچه وعده داده ام کوشا خواهم بود و چنانچه درباره این جولان وطنی بزمخت خیالهای دیگری دارید ؛ امری است علیحدده و در اینصورت من استعفا میدهم و استعفای مصمص السلطنه فوراً مورد قبول حکومت وقت واقع شده بود !

پذیرائی از کلنل گلوپ رئیس کل تشکیلات ژاندارمری ایران

و هه راهان او

یگی از قشهای که باز بعهده ماژراسمعیل خان بهادر واکذار شد، خلع سلاح و توقیف کلنل گلوپ و همراهان او بود. همراهان کلنل گلوپ سوومندی رئیس کل تشکیلات ژاندارمری ایران عبارت بودند :

۱- کلنل عزیزالله خان ضرغامی «سراشکر ضرغامی»

۲- کلنل سالار نظام

۳- کلنل فتحعلی خان تقفی «معروف بتوبچی»

۴- ماژرصادفخان

۵- نایب شیخ حسینخان «معروف به نوره یک»

این واقعه در شریف آباد سی کیلومتری مشهد بابت ترتیب صورت

گرفت :

پس از وصول تلگراف مستعان الملک جهانگیر، کلنل دستور عزیمت ماژراسمعیل خان را بشریف آباد صادر نمود ، ماژراسمعیل خان بهادر با عده ژاندارم کاملاً مجهز و یکصد سوار بربری خوافی که تحت سرپرستی سلطان براتملیخان خوافی بودند ، حرکت و در شریف آباد متوقف می شود. ساعت ۹ صبح روز ۱۰ ذیحجه ۱۳۳۹ دستور محرمانه ای که حاکی از طرز پذیرائی از کلنل گلوپ و همراهان او بود ، بماژر بهادر میرسد.

سلطان براتملی خان بربری که از فدائیان با نفوذ محلی و نسبت به پیشرفت آرمان کلنل پسیان بر حرارت بوده با افراد خود بر طبق دستور ماژر بهادر در ارتفاعات شریف آباد پراکنده و موضع گرفته بودند .

آنشب را در شریف آباد و گردنه ها بیتوته و تا ساعت ۱۰ صبح روز ۱۱ ذیحجه منتظر می شوند ، ساعت ۱۱ دو کالسکه که حسب اطلاعات قبلی بایستی حامل سردار احمد والی ایالت هراسان باشد ، کلنل گلوپ را با همراهان در میدان معروف به چاپارخانه شریف آباد پیاده کرد

ماژراسمعیلخان همان عده موجود ژاندارم را برای اداء احترام بخط

میکند، کلنل گلروپ بماژر بهادر میگوید .

- چرا عده را برای گزارش ، آنطوری که باید حاضر نکرده اید ؟

- عده افراد ژاندارم که برای استقبال تعیین شده اند « با اشاره » همین ها هستند .

- پس گزارش ...

- من عرایضی دارم ، اول آنرا گوش کنید ، بعد وظیفه نظامی انجام خواهد شد .

- بگو

- بانهایت احترام ، طبق دستوری که دارم توقیف شما و همراهان را اعلام میدارم . سپس به براتعلی خان دستور خلع سلاح میدهد ، براتعلی خان نزدیک گلروپ رفته ، هفت تیری را که گلروپ از کمر خود باز کرده بود ، از او میگیرد ، گلروپ بماژر بهادر میگوید .

- عرایض شما همین بود ؟

- خیر بقیه دارد .

- بفرمائید .

- ... شما که رئیس کل تشکیلات ژاندارمری ایران هستید ، واز رگلمانهای آن کاملاً مستحضر و میدانید که ؛ وقتی چون شما شخصی تصمیم بسر کشی و تفتیش قسمتی از قسمتهای ژاندارمری میگیرید ، قبلاً بایستی رئیس آن قسمت را آگاه سازید .

- ... یکنفر مادون بامافوق خود اینطور صحبت نمیکند ، « یکی از مواد رگلمان را متذکر میشود ... » .

- ... چون شما حرکت خودتان را از تهران و بالا اقل از شاهرود و سبزوار اطلاع ندادید ، ژاندارمری خراسان در صحت تصمیم شما که ظاهراً تفتیش است تردید حاصل کرد و بهمین جهت دستور توقیف شما و همراهان شما صادر و هم اکنون در توقیف هستید ، اما محترمانه ، بفرمائید ، با گشاده رویی آنها را بدارالحکومه هدایت و مشغول پذیرائی میشوند .

در طالار دارالحکومه میز بیضی شکلی بوده که آقایان دور آن میز نشسته و بنوشیدن چای مشغول میشوند ، گلروپ سعی میکرد است قیافه خود را متبسم نشان دهد ، ضرغامی در اندیشه بود که بقصد زیارت باین مأموریت تن درداده و اگر سعادت نصیبش نشود خوب نخواهد بود .

کلنل گلروپ در ضمن نوشیدن چای از ماژور بهادر میپرسد عده ژاندارم خراسان بطور کلی چند نفر است ؟

ماژور بهادر جواب میدهد که پاسخ این سؤال منفی است .

- چرا ؟

- برای آنکه از افسار نظامی است و انگهی من صلاحیت جواب چنین
تسوالی را ندارم .

- مگر شما مرا رئیس کل تشکیلات ژاندارمری ایران نمی‌شناسید ؟
- بپروا ؛ ما زحمات و خدمات چندتن از افسران سوئدی را نسبت بآب
و خاک وطن خودمان از نظر حق شناسی که یکی از صفات اختصاصی ملت
ایران است ، فراموش نخواهیم کرد اما جای تأسف است که شما گول خائنین
فرنگی را خورده و با نیت پلید آنان توافق نظر حاصل و بدین مسافرت
مظفرمانه که بیشتر جنبه خدعه و تزویر دارد ؛ تن در دادید ؛ مگر شما از ملت
و دولت ایران حقوق نمیگیرید ؟

- چرا .

- پس در اینصورت موظفید بملت و دولت ایران خدمت کنید ، رفتار
شما باید متضمن مصالح و منافع ملت ایران باشد ؛ افسوس که شما ربکی
دو نفر از همکاران شما تحت تأثیر عناصر غیر مطلوب و بلکه خائن قرار گرفتید ؛
زهی افسوس !

گلرپ اندکی با حال عصبانی - گفتم طبق ماده ... رگلمان
ژاندارمری طرز مصاحبه بکنفر مادون نسبت بمافوق نباید چنین باشد ،
رگلمان ژاندارمری در این مورد شمارا متخلف تشخیص می‌دهد .

- در کجا ؟ ذره‌بین پشت میز رسیده‌یون ؟

- فرق نمی‌کند .

- مطلب همانست که گفته شد ؛ مارا متخلف بامقصر ، هر چه ما بلید
بنامید چون مهمان هستید معذورید .

پس از این ، مجلس چند ثانیه ای درسکوت فرو می‌رود ، گلرپ سکوت
را شکسته می‌گوید ممکن است خواهش کنم با آقای کلنل محمد تقی خان ملاقاتی
شود ؟

ماژر بهادر می‌گوید چرا ممکن است ، چون معلوم بود چنین تقاضائی
خواهید کرد ، جریان قبلا به‌رض کلنل رسیده و قریباً با اتومبیل خواهند آمد
بلند شده از اطاق خارج میشود ، براتعلی خان در بیرون اطاق با چند نفر
از سواران خوانی بیاس مشغول می‌گردد .

کلنل بهادر پس از خروج از اطاق پذیرائی ، آقای قزرت منصور را
« که خوشبختانه اونیز از کید حادثات رسته » احضار و باو دستور می‌دهید
که شخصاً بمشهد عزیمت و جریان دستگیری کلنل گلرپ و همراهان او را

پنج نفر از صاحبمنصبان سوئدی که در خدمت ژاندارمری ایران تحت
 فرماندهی ژنرال یالمارسون قید انجام وظیفه میکردند و این عکس را
 بیاد کار تقدیم کننل اسمیل خان بهادر نموده بودند .
 از چپ بر راست : ۱ - کپتان لنتدبرک «Léntéd Bérh» ۲ - ماژور
 لاسن Lasén ۳ - کننل اگلا «Ogla» فرمانده ژاندارمری فارس
 ۴ - کپتان چیلاندر «Tehi landr» ۵ - کپتان پوست «Pausét»

بکلنل محمد تقیخان گزارش و کسب دستور نماید .
دوست قدیمه من آقای قدرت منصور (۱) این ماجرا را چنین توصیف کرده اند:

«در این باب تا کید کرد که من نباید در قراردادوی خودمان «قریه طرق» خود را بکسی نشان بدهم و نباید هیچکس از افراد اردو از این ماجرا باخبر شود، علت این بود که خبر محرمانه برسد، زیرا در اردوی ما افسرانی بودند که با افراد و هیأت اعزامی از مرکز، نسبتهای نزدیک داشتند و بیم آن میرفت که در صورت باخبر شدن آنان از ورود چنین هیأت؛ بندوبستهای مغایر مصلحت؛ صورت بگیرد.

من تمام شش فرسخ راه را که در خم و پیچ کوهستان است سواره، یورتمه و چهار نعل پیرودم؛ در «طرق» اسبم را عوض و پس از رفع خستگی، بدون اینکه کسی متوجه ورود و خروجم شود «جز گماشته و مهتر که مورد اعتماد بودند» بطرف مشهد حرکت کردم.

چنانکه «بر طبق دستور» در ناخت و تاز شتاب داشتم که وقتی بمشهد رسیدم و مقابل بنای حکومتی «دارالایاله» از اسب پیاده شدم خودم را کب بدشواری نفس میزدیم.

باطلاق کلنل محمد تقیخان که وارد شدم، عارف قزوینی شاعر معروف معاصر هم آنجا بود.

من پس از سلام نظامی بکلنل؛ قدرت تکلم و ایستادن نداشتم، تاخت و تاز با شتاب، با اسلحه و دوربین و تجهیزات کامل جنگی، بطوری ناتوانم کرده و از پایم درآورده بود که کلنل با دست بشانه ام فشار آورده و مرا بر صندلی نشاند.

در اینجا عارف برخاست و دستی بر کتف من زد و چنین گفت: «امیدوارم خبر فتح تهران را بیاوری»

هنوز کلنل نمیدانست من چه خبری دارم و مجال داد تا قدرت تکلم پیداکنم، آننگاه پرسید چه خبر آورده ای؟

من شرح بازداشت هیأت اعزامی را گفتم، در آن موقع خیلی میل داشتم که یکی در روز در شهر بهانم و بهمین واسطه از کلنل توقع کردم اجازه دهد، دوبار یک روز راحت و سپس خود را باز دو معرفی کنم، اما موافقت نکرد و فرمود الساعة باهم بشریف آباد میرویم.
اتومبیل کلنل حاضر بود و حرکت کردیم.

در اتومبیل کلنل بود و بنده و آجودان کلنل و راننده و در تمام مدت عجب همه ساکت بودیم .

بشریف آباد رسیدیم ، افراد ژاندارم هورا کشیدند . دهقانان و کشاورزان و اهل محل ، قربانیها نمودند و کلنل با این وضع بیدار بازداشت شدگان شتافت .

ملاقات و مصاحبه کلنل محمد تقیخان

با کلنل گلرپ

پس از ورود کلنل به مارت دارالحکومه و مبادله تعارفات معموله و اندکی استراحت باتفاق گلرپ بیاجبه دارالحکومه رفتند ، بین آنها مذاکره جریان داشت و خلاصه مصاحبه را که علی اکبر خان رئیس دفتر کلنل در دفتر خاطرات کلنل حسب تقریر کلنل یادداشت کرده و بمن گفت چنین بوده است :

کلنل محمد تقیخان بگلرپ گفته بود ، الان خراسان بایک قشون بسیار مجهز و کاملاً با ایمان در امنیت کامل و نظم و آرامش بسر میبرد ، من برای انتظام و برقراری امنیت در مشهد و ولایات زحمات طاقت فرسایی را تحمل کرده ام ، بتحقیق آرامش و رفاه فعلی بیسابقه می باشد ، بنابر این شایسته نیست و بلکه سزاوار هم نمی باشد پس از اینهمه فدکاری و تحمل رنج ، خراسان را هم بروز مرکز بنشانید !

من اطمینان دارم عملیات من که بموازا اصول وطن پرستی است در مرکز معکوس جلوه گر شده است ! و باز مطمئنم عرایض کتبی و تلگرافی مرا که حاکی از اطاعت صرف است روی عناد و لجاج و برای خاطریک اتومبیل و چند راس اسب که جزء جمع دولتی و در خدمت ژاندارمری قرار گرفته اند ، بهرض اعلیحضرت همایونی نرسانده اند و بلکه تا حد ممکن سعایت و ذهن در بار رانست بمن و خدمات گرانبهایم مشو پ ساخته اند ! من قطع دارم استدعای سراپا خضوع و خشوع عمویم ژنرال حمزه خان بسمع مبارک شاهانه نرسیده و الا امکات نداشت بلا تأثیر بماند ، من امیدوار بودم که با وساطت آن مرد سلحشور و بیاس خدمات دو بیست ساله خاندان پسیان با آنهمه تضرع و زاری مورد قبول افتد متأسفانه ...

بهر تقدیر ، آمدن شما به مشهد مصلحت خودتانهم نیست و صلاح در این است محترمانه به تهران مراجعت نمایید و آنچه را که شنیدید وسیله مسیو و ستائل ریاست کل نظمیه مملکتی که مردش را قتلند و باشقامتی است ، بهرض

ملوگانه برسانید .

کلنل گلرولپ گفته بود ، چرا بخواستید این افتخار نصیب من شود ؟
شاید از من و یا بعضی از همکارانم گله مند هستید ، اینطور نیست ؟

- چرا ، از کجا این معنی را دریافتید ؟

- از سخنان مازر بهادر چنین استنباط کردم .

- درست است ، گله سهل است بلکه شکایت دارم .

- شکایت ؟

- آری شکایت .

- چرا و بچه علت ؟

- بیلت اینکه ، از شبی که به تهران شبیخون زده شد و شما صاحب منصبان
سومدی با وجود داشتن قوای بیشتر و مجهز تر و دیسپلینه ، کوچکترین
دفاعی از مرکز ثقل مملکت ننمودید ، و عدم دفاع شماها را اینطور نزد
خود توجیه کردم که شهامت و رشادت سربازی شماها تحت تاثیر دیگران
خورد و بلکه مضمحل شده و از آن به بعد از شماها مأیوس شدم .
آیا شما برای حفظ و حراست سلطنت مشروطه ایران و مخصوصاً پایتخت
مملکت قسم یاد نکرده بودید ؟

- چرا قسم یاد کرده بودیم ، اما از این حمله اطلاعی در دست نبود
والا دفاع لازم بعمل میآمد .

- فقط تنها صاحب منصبی که بی اطلاع ماند و ستائیل رئیس نظمیه

مملکتی بود ، اطلاع دارم که او در یکشب مهمانی از مستر نومان سفیر
انگلیس شوال کرده بود در قزوین چه خبر است ؟ او در پاسخ تجاهل کرده
بود و ستائیل از لحاظ مقامی که داشت اصرار ورزیده و در نتیجه نومان گفته
بود ، قول شرافت میدهم که من بی اطلاعم .

من در تهران نبودم شاید شماها دیدید و یا شنیدید که تنها قوه ای که
در مقابل هجوم عده قلیلی قزاق بدفاع پرداخته کمیساریای شهر تهران
بود ، من بوستائیل آفرین میگویم ، مطمئن باشید نام او بنیکی در صفحات
تاریخ ایران ما ضبط خواهد شد ، به عکس ....

در اینجا گلرولپ از خجالت برافروخته و رنگش کاملاً تغییر یافته بود ،
لبش را گاز میگرفته ، کلنل پسین به سخنانش اشاره دانه و گفته بود :

- شنیدم و ستائیل پس از این وقایع بهمان سفیر شریف گفته بود ، مگر

شما بن قول شرافت مینی براینکه نمیدانید در قزوین چه خبر است ، ندانید ؟ ..
بر من ثابت شد که همه چیز را میدانستید و برای اینکه مرا اغفال کرده باشید

بقول شرف متوسل شدید . حالا من میفهمم که بزعم شما قبول شرافت یعنی چه ؟!

آنها برای پیشرفت مقاصد سیاسی و حفظ منافع مملکت خودشان حتی شرافت خود را هم فدا میکنند و گاهی هم اتفاق افتاده و میافتد که حتی ممکن است در این راه از ناموس خود نیز چشم ببوشند تا اوامر اولیای خود را بگری اجرا بنشانند ، ما باید بیدار باشیم و گول نخوریم ، ما باید بر موز سیاست دیگران تاحدی که ممکن است واقف شویم ، سود و زیان خود را کاملاً بسنجیم تا بتوانیم استقلال و تمامیت ارضی کشور خود را از سرسیاست شوم و بیرحم آنها حفظ و حراست کنیم : البته این وظیفه مهم بیشتر بهمه ما ایرانیان است و من بشما قبول میدهم که با تمام قوا برای حفظ استقلال مملکت خود کوشا خواهیم بود ، اینقدر میکوشم تاجان بیمقدارم در این راه مقدس فدا شود و لا اقل نام جزء شهدای آزادی ایران بحساب آید ، پس از لحظه ای سکوت دست میدهم و از همگی خداحافظی میکند .

در این موقع کلنل عزیزالله خان ضرغامی «سرلشکر ضرغامی» خواهش می کند که من بنیت زیارت مرقد حضرت رضا (ع) آمده ام ، اجازه بدهید از زیارت محروم نشوم . کلنل محمد تقیخان با تقاضای مشروع او موافقت می کند بلا درنگ با اتفاق کلنل ضرغامی ، مآثر بهادر ، آجودان کلنل پسیان و قدرت منصور با همان اتومبیل بمشهد مراجعت و بر تق و تق امور میپردازد ، ضرغامی هم پس از سه روز زیارت بتهران مراجعت میکند .

مآثر اسمعیل خان طبق دستور قبلی حضرات را با اتفاق اسپران اسدالله خان عودت میدهد و این صاحب منصب تاسبزوار آنها را مشایعت کرده بود . بعداً شنیده شد که کلنل گلوپ و همراهانش چند روزی در نیشابور تحت نظر بودند و پس از عزیمت اردوی بهادر بفرماندهی مآثر بهادر بسبزوار آنها را بتهران اعاده میدهند .

آقای قدرت منصور مینویسد : « بطرق ، مقرر اردوی بهادر که رسیدیم مآثر بهادر و من از ماشین پیاده شدیم و کلنل محمد تقیخان با ما خداحافظی نموده ضمناً بمن چنین فرمود :

«از طرف من در حکم از تمام افراد خداحافظی و بهمه خاطر نشانت کنید که این اردو از فردا در خط آتش است ، اما همه مطمئن باشید که من در هر خطری پیشقدم خواهم بود» .

در موقع ابلاغ این دستور کلنل ضرغامی نیز حضور داشته و قطعاً مشاهدهات و مسموعات خود را هنگام مراجعت بتهران بیان ، هیبت و صلابت

قشون کاملاً مجهز و منظم کلنل محمد تقیخان را نیز خاطر نشان ساخته بود، در آن موقع باور کنید هزار قبضه تفنگ یکتواخت و قابل استفاده در مرکز مملکت یافت نمیشد، بهترین دلیل بر این دعوی تلگرافی است که بخزاعی مخابره شد، و مضمونش چنین بود:

اگر بتصویب درجه میر پنجی خود علاقه مند هستید دوهزار قبضه از تفنگهای یازده تیر کلنل محمد تقیخان را تهران بفرستید زیرا ما از حیث تفنگ خیلی در مضیقه هستیم، فرستاده شد و چون فاقد سرنیزه بود از سر نیزه های تفنگهای سه تیر در قورخانه، برای تفنگهای یازده تیر ژاندارمری خراسان استفاده کردند.

دوران قیام

۱- آغاز فعالیت

در اواخر بهار ۱۳۰۰ هـ ای مشهد رفته رفته رو بگر می میرفت، اوضاع واحوال خراسان را در مرکز کشور مانند دریائی طوفانی و متلاطم جلوه میدادند، برخلاف شایعاتی که در مرکز وجود داشت قیام تا حدی مستحکم ادارات هریک بنوبه خود در حال عادی کار میکردند، خوانین محلی اکثراً مطیع و اغلب آنها با درجات سلطانی افتخاری وارد خدمت ژاندارمری شده بودند، مرزها در حدود قدرت قیام جوان تقویت شده بود، صاحبمنصبانی که در این قیام صمیمانه و بی آرایش با کلنل همکاری میکردند با استثناء ماژر محمود خان نودری خائن شماره ۱ که دودوزه بازی میکرد و نتیجه خیانت را دید و همچنین سلطان سید حسین خان میر فخرائی خائن شماره ۲ و سلطان حسن خان پولتیک خائن شماره ۳ بقیه همه اصیل و شرافتمند و دارای دوره تحصیلات ژاندارمری که « ژنرال یا المارسون فقید موجود آن تشکیلات بود » از قبیل ماژر اسمعیل خان بهادر، ماژر علیرضا خان شمشیر سلطان سید محسن خان کاظمی، سلطان علی اصغر خان رفعت، سلطان غلامحسین خان دمبلی، سلطان جعفر خان نفقی، سلطان علی اصغر خان قاجار سلطان حسین خان دولتشاهی، سلطان میرزا علی خان ایزدی، نایب آقا خان خوشکیش، نایب حاجی خان تفرشی، نایب محمد خان، نایب سید جلال خان زمانی، سلطان میر علی تقی خان توپچی، سلطان ابراهیم خان تاج بخش، سلطان احمد خان حکیمی، نایب علی اصغر خان مشار، نایب داود خان سینکی، نایب تقی خان کاوسی سلطان غلامحسین خان پدر واحسان الله خان آذر خشی وعده دیگر مانند آنها بودند.

کلنل محمد تیفان پسیان که صاحبمنصبی سلحشور و دارای تحصیلات عالی در فنون نبرد، خلبانی و همچنین ادبیات و موسیقی بود، رفته رفته بحکم الزام دست بتجهیزات نسبتاً کافی زد و بویژه در استخدام جوانان اصیل و روشنفکر و پر شور و دارای احساسات وطن پرستی، برای ژاندارمری قیام، بیشتر از پیش کوشا شد.

حقایقی چند

اقتباس از عارف نامه ایرج

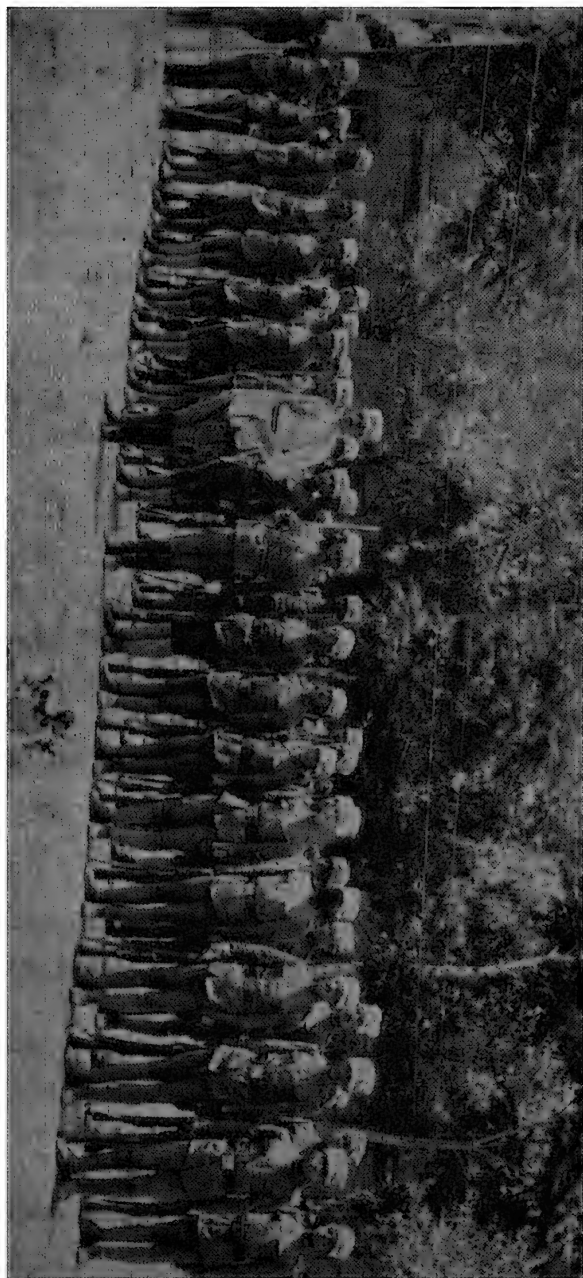
ولی در بهترین جا خانه داری	که صاحبخانه جانانه داری
گسوارا به باد مهمانی بجات	که باشد بهتر از جان میزبانان
رشید القدر صحیح الفعل والقول	فهاده آنطرف حتی زلاخول
مؤدب با حیاء عاقل فروتن	مهندب پاک دل پاکیزه دین
خلیق و مهر بان و راست گفتار	توانا با توانائی کم آزار
نیدارد با جوانی هیچ شهوت	بخلوت پاکدامن تر ز خلوت
چو دیده میر کز پهل راهمه دزد	خیانت کرده و برداشته مزد
ز میر کز رشته طاعت گسسته	کمر شخصاً با اصلاحات بسته
یکی ژاندارمری بر پا نمونه	که دنیا را پر از غوغا نموده
بهر جا یک جوانی با اصلاحست	در این ژاندارمری تحت السلاحست
همه با قنوت و با استقامت	صحیح البشیه و خوب سلامت
چو یک گویند و با گویند بر فاک	بیتد لرزه بر اندام افلاک
در آن ژاندارمری کرده است تأسیس	منظم مکتبی از بهر تدریس
همه دارای فن دارای علمند	تو گوئی از قشون و پهلماوند
بگناه جست و خیز و ژیمناستیک	تو گوئی هست اعضا شان زلاستیک
چنان با نظم و با ترتیب عالی	که اندر ریسمان عقد لالی

جز این چاره ای نداشت زیرا او بخوبی احساس کرده بود که بر اثر انجام وظیفه و اجرای یکی از دستورهای حکومت مرکزی ، دشمنی بزرگ و بیگذشت مانند قوام السلطنه پیدا کرده است .

پس از تشخیص ماهیت حکومت ۹۳ روزه و سقوط آن و زمامدار شدن قوام السلطنه غالباً میگفت با این سیستم فعلی که بحکم جبر فرسوده شده ، کار مملکت ادارم نخواهد شد ، باید این اساس بی بنیان عوض شود و پایه های روزگار تازد ای از نوپی ریزی گردد تا مردم نفس راحتی بکشند و مزه استقلال واقعی و آزادی حقیقی را آنطوری که در دموکراسی های مهالك متبدن مرسوم و رواج کامل دارد و من خود چند سالی طعم آن را چشیده ام . بچشند .

واقعاً این چه مشروطه ای است که طرفداران و سگلیهای استبداد دیروز ، حامی و طرفدار دو آتشه امروزش شده اند ! اگر بگوئیم نسنجیده و نفهمیده با حکومت مردم بر مردم دشمنی ورزیدند و اکنون نادم

دوره اول : مدرسه جدیدالتحصیل و اندامبری خراسان؛ کدیل محمد
 تقیخان باقرنچ سفید ، سلطان سیدجلیل خان زمانه مدبر و آموزگار مدرسه
 و اندامبری ، بقیه شاگردان مدرسه.

شده اند صحیح نیست ، زیرا مثلی است معروف توبه كرك ميرك است و بس مستبد همیشه مستبد بوده و خواهد بود ، کهنه پرست همیشه خواهان خرافات است و اطمینان باین قبیل عناصر خشن و بلیدکاری است عبث و بیهوده .

کلنل پسیان راست میگفت و کاملاً محق بود ، او حق داشت از دست عمال جور و ستم بنالد و شکوه کند ، او در مقابل مظالمی که در باره اش روا داشته و میداشتند خود را سنبیل مظلومیت میدانست و حقیقتاً هم چنین بود زیرا فداکاریها ، رشادتها ؛ ناکامیها و بویژه فعالیتهای خارق العاده او در صفحات لرستان مبنی بر شکست دادن آنها و شکست خوردنهای آواز روستهای تزاری در جنگ بین الملل اول و فتح نمایان و معروف « مصلا » ، عشق پاك و بی آلاش او نسبت بوطن عزیز خود ایران ؛ همه و همه اینها یکطرف بیمه‌ری اولیای وقت در تضعیف و تخویف این عنصر لایق و کارشکنیهای آنان در بساره پیشرفت کارهای او از طرف دیگر ، جای هیچگونه شك و تردید نیست .

او هر چه فکر میکرد ، هر چه میخواست ، و هر چه می گفت جز بخیر و صلاح وطن نبود ، او میگفت حکومت بر توده گرسنه و عریان ، حکومت بر مردگان متحرك و ورق و پا کوبی بر استخوانهای بیرمق این ملت بلادیده و ستمکش افتخاری ندارد !

او میگفت تهران مرکز فساد و لانه عناد ، منبع خصومت و ناکامیها و جایگاه عده مدسودی اشراف کهنه پرست را باید تصفیه ساخت ، ولی نمی گفت خراسان را باید تجزیه کرد ، قیام او صرفاً بـ رای تحکیم مبانی و اصول قانون اساسی مشروطیت ایران بود که مرکز ثقل آنرا سخت آلوده ساخته بودند و چون ، مردم اینهمه بیداد شدزمرکز داد - زدند تیشه بر این زیشه هر چه بادا باد .

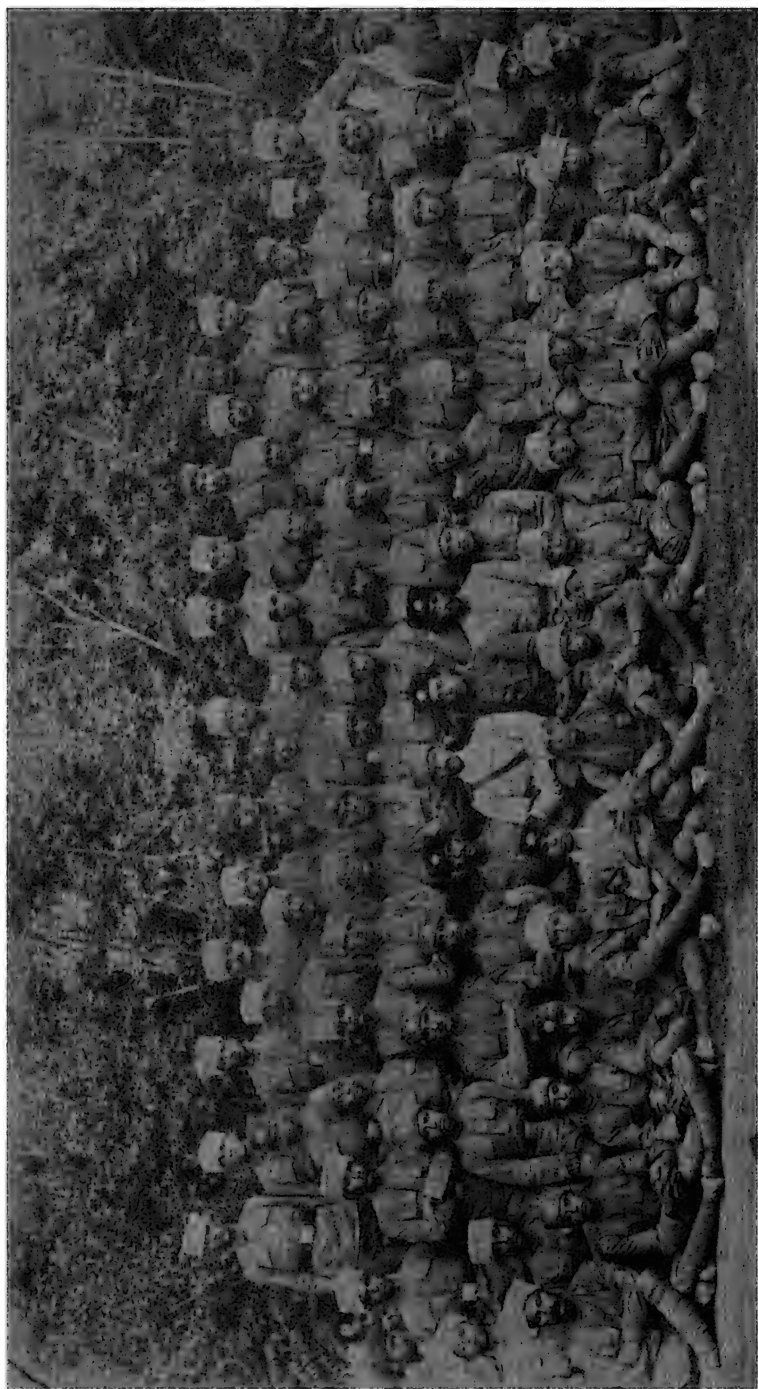
هر کس جز این در باره قیام کلنل قضاوت کند حقیقتاً راه خطا پیموده و از تاریخ معاصر و اعصار آینده شرمنده و بلکه مسئول خواهد بود .

آن جان برخی ایران با این امکار ، عقاید و روحیه بفعالیت پرداخت و برچم سه رنگ شیر و خورشید ایران را بمعنی و بمفهوم واقعی خود در قیام خراسان باهتزاز درآورد .

یکی از استدالات بارز جوابد دادخواهی محبوسین تهران توأم با شمه‌ای از بیوگرافی آن فقید بقلم خود او است که در فصل مستقلی از نظر خوانندگان میگذرانم .

سلطان سید جلال خان کرماتی و شاگردان دور دوم مدرسه ژاندارمیری خراسان

۲ = قلم گلنل محمد تقیخان پسیان

من مهاجر هستم یعنی اجداد من پس از جنگ ۱۲۴۳ و مجزا شدن قفقاز از ایران زیر بار رعیتی خارجه نرفته از همه چیز خودشان صرف نظر کرده و خود را باغوش وطن آباء و اجدادی انداخته اند ، پدران و پدر بزرگان من همه « سو گلیهای » رج-ال نامی ایران مثل میرزا تقی خان امیر ، حسنعلیخان امیر نظام و غیره بوده اند . من خود در (۱۳۰۹) در تبریز متولد شده و از سنه ۱۳۱۷ تا ۱۳۲۳ در آن شهر ابتدا در منزل و مکتب و سپس چند ماه در اولین مدرسه آن شهر که باسم لقمانیه معروف بود بتحصیلات فارسی و عربی و منطق و مقداری از علوم جدید و السنه خارجه اشتغال داشتم در ششم جمادی الاولی ۱۳۲۴ برای تکمیل تحصیلات بتهران آمده و در ۱۸ جمادی الثانی همانسال داخل مدرسه نظامی شدم و مدت پنج سال در آن مدرسه تحصیل میکردم و هنوز یکسال باختتام دوره مدرسه مانده بود که (رفرم) افواج قدیم شروع شد و وزارت جنگ من و نه نفر دیگر رفقای مرا برخلاف میل و رضای خودمان از مدرسه خواسته و برتبه نایب دومی داخل خدمت نمود «۱۳۲۹» دو سال در تشکیلات فوق الان کر خدمت کرد و بتدریج تا درجه سلطانی نائل گردیدم لیکن نظر باینکه رؤسا از دادن حساب پولهایی که میگرفتند خودداری مینمودند و بیچاره (مسترشوستر) امریکایی مثل پیشکار ح-الیه مالیه خراسان از آدم حساب میخواست و حساب دادن کار عاقلانه نبود حساب داده نشد او هم دیگر پول نداد و اساس قشون جدیدالتشکیل برهم خورد گویا مقصود واقعی هم همین بود زیرا جز این ترتیب مقصود کاملاً بعمل نمیآمد و ترتیب خودمانی از هر حیث رجحان داشت خصوصاً موقعی که حتم بود عذر خود شوستر هم خواسته خواهند شد ، در اینوقت ریاست گروهان و معاونت باطالیان در قزوین جزء اردوی اعزامی بر علیه حبیب الله خان کرد بودم در مدت ششماه فقط دو ماه حقوق گرفته یک ماه آنرا نیز بزرگستان خود مساعده دادم که هنوز هم قبض ها پیش من و پول در نزد آنها و شاید اغلب بدرود زندگی کرده باشند آنها را بری الذمه مینمایم ، حقوق چهار ماهه ما پیش کی و کجا است ؟ الله اعلم بحقایق الامور پس از تلکرافات غلبه و عدم وصول جواب به مرکز آمدن و البته تکلیفم معلوم بود که بایستی کنج خانه بنشینم طولی

نکشیده که از طرف معلم مدرسه خود آقای کلنل (کسترزیش) به یگانه صاحب‌منصب با شرافت و ایران‌دوست یعنی آقای ژنرال یالمارسون قفید که نام با شرفش در قاب هر سر باز صمیمی ایران مادام‌الحیات نقش ثابتی خواهد بود معرفی شده (اول ربیع‌الثانی ۱۳۳۰) باسم صاحب‌منصب دارطلب مدت شش‌ماه در یوسف‌آباد بسمت معلم و متعلم و مترجم خدمت کردم و با اینکه قرار نبود قبل از طی دوره مدرسه صاحب‌منصبان ژاندارمری کسی از داوطلبان صاحب رتبه شود خدمات من دقت صاحب‌منصبان سوئدی را جلب کرده و در اول‌ماه ششم از شاگردان دوره اول مدرسه بدرجه‌ای که در قشون داشتیم نائل گردیده بسمت آجودان مترجمی ریاست گروهان سیراب مأمور راه همدان شدم، راهیکه در آنوقت از اشرار و غارتگران مسدود و کلنل (مریل) آمریکائی با عده ژاندارم شوستری بواسطه اشغال الوار بغارت دهات نتوانسته بودند باز نمایند و عدم امکان عبور مال‌التجاره در آن راه اسباب شکایت بزرگ همسایه شمالی شده هرساعت و دقیقه به اعزام قوای امپراطوری تهدید مینمود یکسال در این راه خدمت کرده و اغلب شبها را بواسطه عدم اعتماد بقراولان اردو تا صبح مشغول سرکشی پاسبانان و محافظین بودم، در اثناء این خدمت مکرر از طرف صاحب منصبان سوئدی که در آنوقت هنوز اروپائی بوده و باز بردستان از روی بیغرضی و بیطرفی رفتار مینمودند درجه یابوری پیشنهاد شده لیکن از طرف ژنرال بواسطه عدم تناسب سن قبول نشد، تا اینکه بالاخره پس از اینکه صاحب‌منصبان مختلف پیشنهاد مزبور را تکرار کردند قرار شد مجدداً بتهران رفته و پس از اختتام دوره مدرسه بدرجه یابوری نائل گردم در چهارده ذی‌عده الحرام ۱۳۳۱ داخل مدرسه صاحب‌منصبان ژاندارمری شده یازده ربیع‌الثانی ۱۳۳۲ در مدرسه مزبور مشغول تعلیم و تعلم بودم در جریان دوره مدرسه در ازاء خدمات راه همدان باعطاء یک قطعه مدال طلای نظامی از طرف وزارت جلیله جنگ مفتخر گردیدم هنوز یکماه به اختتام دوره مدرسه مانده بود که مأموریت بروجرود پیش آمد و من به ریاست یک «اسکادران» صاحب‌منصب جزء در جزء اردوی اعزامی مأمور شدم، در اولین برخورد با الوار با یازده تن از عده خود مجروح شده (۲۳ ربیع‌الثانی ۱۳۳۲) لیکن نقطه مأموریت را از دست نداده و قبل از واگذار کردن فرماندهی بصاحب‌منصب دیگری از آنجا حرکت نکردم پس از بهبودی زخم در اغلب جنگهای بروجرود شرکت داشته و در عرض دو ماه بطوری جلب دقت رئیس جدید خود را نمودم که مجدداً رتبه یابوری

درخواست شده و مورد قبول افتاد (۱۷ ج ۲- ۱۳۳۲) پس از آن بموجب تقاضای رئیس رژیمان قزوین بجای مائر (تورل) بریاست باطالیان همدان منصوب گردیدیم (بیست رجب همان سال) و از آن تاریخ تا چهارم محرم ۱۳۳۴ در آنجا مأموریت داشته و در طول این مدت شاید سه ماه در شهر همدان نبوده و دمی آسوده نغزوده بودم که جنگ عمومی اوضاع را تغییر داد و حسب الامر رئیس رژیمان و رئیس کل ژاندارمری و شاید مقامات عالیتر بحملۀ (مهلا) اقدام کردم (چهارده محرم ۱۳۳۴) و بحمد الله با عده بسیار ناقابلی چون قصد و نیتی جز خدمت بوطن و رهائی مملکت از مظالم قشون (تزاری) نداشتم بطرد و دفع دشمن موفق گردیدیم لیکن بواسطۀ عدم اتخاذ و تذبذب و عدم صمیمیت هیئت رئیس و احزاب مختلف و فقدان اسلحه استقامت در مقابل قوای عظیمه ممکن نگردید و حرکت الاستیککی شروع شد و بالاخره سقوط بغداد و مسعود شدن راه مارا مجبور بعقب نشینی دائمی نمود در مدت این کشمکش چه کشیده و چه دیدم غیر قابل تصور و حقیقتاً غیر ممکن التقریر والتحریر راست همیتقدر باید متذکر شعر عربی منسوب بحضرت زهرا سلام الله علیها شده و بگویم صبت علی معائب لوانها - صبت علی الایام صرن لیاایا ! ﴿﴾

آیا من خدمتی در جهان جنگ کرده یا نکرده ام بایست بکتاب مطبوعۀ در آلمان و ممالک بیطرف مراجعه نموده زیرا اگر من شرح بدهم حمل بر خود ستائی و رجز خوانی شود در صورتیکه مقصودی جز بیان حقیقت و شرح مختصری از گزارشات زندگانی خود نداشته و فقط میخواهم هموطنانم بدانند که من کیستم و کجائی هستم و حرف حسابم چیست مخصوصاً در جنگهای پیش قراولی (تویسرکان) اسلحه و مهمات من عبارت از اشعار رزمی شاهنامه بود که بدانوسیله افراد «چریک» را بجنگ و کشته شدن در راه وطن عزیز ترغیب و تحریص میکردم خلاصه در نتیجه بعضی از اقدامات و حوادث که از ذکر آنها صرف نظر کرده و نمیخواهم یکبار دیگر بجراحات قلبم نمک پاشیده باشم اضطراب از کارکناره گیری کرده بدون اینکه در نقطه ای درنگ و توقف کنم برای معالجه ورم کبد بآلمان رفتم «ششم شعبان ۱۳۳۵» هنوز معالجه بانام نرسیده بود که استماع خبر موحش دیاله و درخون شنا کردن افراد رشید باوفایم دنیا را در جلو چشم تیره و تار ساخته برای اینکه خودی بآنها رسانیده و اقلاً باهم جان داده باشیم بسوی حلب و موصل شتافتیم (بیست و پنج ذی الحجه ۱۳۳۵) ولی افسوس افسوس ! صد هزار افسوس ! آب بی-رحم

﴿﴾ ترجمه:

بجانم ریخته چندان غم و درد و مصیبتها که گر بر روزها یزد بگردد تیره چون شبها

نمایشهای آن شهدای بیگناه را بسرعت امواج وحشت‌آور خود همه جا غلطانده و با ستراختگاه قمر دریا رسانده بود و دیگر برای من حتی دیدن آب‌خون آلود نیز میسر نمی‌شد. بلی «من از بیگانگان هرگز ننالم - که بر من چه کرد آن آشنا کرد»! مایوس برلین مراجعت کردم (بیست محرم ۱۳۳۶) برای اینکه هیچ‌دخالتی در کارها نداشته و ضمناً وقت خود را بی‌خود نگذرانده باشم با اینکه ضعف اعصاب و چشم و کلیه علت مزاج مانع از قبول خدمت هوانوردی بود بتصور وصول مقصود داخل این خدمت شدم (ده شعبان ۱۳۳۶) لیکن پس از ختم شناسائی میکانیکی وسی وسه مرتبه طیران سخت‌مریض شده و نتوانستم تعقیب‌نمایم و درخواست انتقال داده به قسمت پیاده‌منتقل گردیدم (سه شوال ۱۳۳۶) و تا حدوث سقوط آلمان و هنگام متار که جنگ مستمر آدر خدمت بودم ضمناً ریاضیات عالیّه و موسیقی نیز تحصیل می‌کردم چنانکه با وجود اطلاعات ناقصه دوائر مختصری از سرودهای ژاندارمری و اشعار ملی ایران را با «نت» بطیم رسانده و با سامی «سه سرود ملی و هفت آواز محلی ایرانی» با مختصری مقدمه بزبان آلمانی از خود بیادگار گذاشتم که یکی از آنها فوق‌العاده طرف توجه موسیقیدانهای آلمان شده بود نیز عده‌ای از رگلمانهای مختلفه را ترجمه و حاضر طبع نموده بودم که بواسطه عدم استطاعت طبع آنها ممکن نشد و تا امروز هم موفق نگردیدم و بالاخره از یکطرف روز بروز گرانتر شده و از طرف دیگر مختصر وجه پس اندازی که در مدتهای متمادی خدمت جمع آوری شده بود با آنها رسیده و نزدیک بود که کار بفلاکت و ذلت برسد و عده‌ای از دوستان آلمانی حاضر به راهی و مساعدت شده و حتی معلم انسان دوست من آقای (پرفسور سباستیان بیک) حاضر شده بود محلی در دارالفنون «لایپ سیک» برای من تهیه کرده و با اینکه با خود بجنوب امریکا بر دو هم‌چنین مسیو (اکسترون) سوئیسی توسط مادام (چلسترن) خانم رئیس رژیمان متوفای من مرا بسوئد دعوت کرده بود که هر قدر بخوام در آنجا مهمان باشم مخصوصاً نوشته‌جات دوستان اروپائی که مقارن حرکت میرسید تمام مملو از احساسات دوستانه بود و حتی دو نفر حاضر شده بودند که هر قدر قرض بخوام بدهند روقتی پس بدهم که مقتدر باشم همه را با ستغنائی طبیعی و جبلّی ایرانیت رد کردم پنج هزار مارک بقیه السیف دارائی خود را هزار فرانک سویس خریده بامید خدا حرکت کردم (بیست و هشت صفر ۱۳۳۸) در سویس مجبور شده چهار هزار فرانک دیگر قرض کردم پس از شصت و یکروز مسافرت در موقع ورود ببن‌در انزلی (۲۹ ربیع‌الثانی ۱۳۳۸) که از هر طرف جیب و بقلم را

میگاویدند چند قرانی بیشتر نداشتند آنهم بمصرف انعام حاملهائی رسید که مثل ملك الموت دور صندوقهای لباس را گرفته که میخواستند من و صندوق-هارا باهم ببرند حقیقتاً تفتیش انزلی یکی از یادگارهای فراموش نشدنی دوره زندگی من است و گویا زمامداران وقت تمام این اوامر را از روی اصول مشروطیت و مطابق با قوانین اساسی مملکتی صادر میکرده است و کسی هم که اسم آن کابینه را کابینه سفید نمیگذاشت! لاجرم از يك خان-م روسی که همسفر بود مبلغی قرض کرده با اتومبیل بتهران حرکت کردیم پس از ورود بمرکز (سه جمادی الاولی ۱۳۳۸) با اینکه بکلیه صاحبمنصبان و اشخاص مهاجر خرج معاودت داده شده و لدی الورد بخدمتی گماشته شده بودند بعلمت غیر معلومی (شاید معلوم است و از ذکرش صرف نظر میکنم).

با اینکه نسبت بدیگران قدیمی تر و برای اشغال مقام ریاست رژیمان و غیره مستحق تر بودم و اقلاً بایستی بخاطر برادر و پسر عموی شهیدم از من دلجوئی میشد بدون اینکه ذره ای از طرف دولت و حتی دوستان صمیمی ملی کسانی که درباره آنها از هیچ قسم فداکاری مضایقه نکرده بودم مساعدتی ابراز شود مدت پنج ماه یعنی تا تاریخ سقوط کابینه سفید آقای وثوق الدوله بیکار ماندم در این مدت مشغول ترجمه بعضی از کتب مفیده بودم از جمله (تاریخچه يك کنیز) تصنیف لامارتین که مقداری از آن در پاورقی روزنامه آگاهی (۱) بطبع رسید و همچنین يك سرگذشت واقعی باسم : سرگذشت يك جوان وطن دوست - شروع کردم که چنانکه عمری باقی باشد و باتمام آن موفق شوم بطبع برسانم و شاید قابل توجه باشد و خوانندگان بر نویسنده مظلوم آن رحمت و شفقت آورند (۲) بلافاصله پس از تغییر کابینه آقای کفیل تشکیلات شاید بصلاحدید مشاور بد کینه خودشان گویا بتصور اینکه حضرت آقای مشیرالدوله نسبت بخانواده ما مرحمت مخصوصی داشته و در دوره زمامداری خودشان حتی الامکان عدل و انصاف را کنار نخواهند گذاشت و میدانستند که ما البته بحضرت معظم لـه تعظیم خواهیم کرد با کمال عجله من و پسر عمویم را احضار کرده و همان روز احضار توسط خودم امر بنوشتن حکم عمومی راجع باستخدام مجدد ما (با اینکه کسی ما را اخراج نکرده بود فرمودند که شخصاً بوزارت برده و بامضاء معاون برسانند

۱- روزنامه آگاهی در مشهد بمدیریت مرحوم ملاباشی آل داود معروف با آگاهی چاپ و منتشر و از روزنامه های وزین عصر خود بشمار میرفت .

۲- سرگذشت خودش بود .

و) توضیح اینکه هنوز وزراء تعیین نشده ولی قطع بود که آقای مشیرالدوله رئیس الوزراء خواهند بود) لیکن بعلمت مجهولی این تصمیم باین شدت مدتها بعقب افتاد و حتی اگر باصرار دوستان، من همه روزه بتشکیلات زرفته شخصاً تعقیب نمیکردم و روزنامه‌ها نمی نوشتند ممکن بود مسئله بکلی مسکوت عنه مانده و بازویلان و سرگردان باشیم باری بالاخره حکم‌نمره ۱۷۶ مورخ (غرة ذی‌قعدة ۱۳۳۸) در حدود (۶ ذی حجه ۳۸) بامضاء رسید و بنده را بابودن یاور محمد حسین میرزا در مشهد و اطلاعاتی که از وضع ژاندارمری خراسان و تسلط کامل والی وقت داشتند بدون هیچ اسم و رسمی بفلاخن گذاشته بخراسان پرتاب کردند و برای تشکیلات جدید قوای خراسان امیدوار بیا دادند (شانزدهم ذی حجه ۱۳۳۸) برای اینکه بفهمانم در مقابل احکام مطیع صرف بوده و از خود رأی ندارم با اطلاع بمراتب فوق حرکت کرده بمشهد رسیدم حسب الامر والی وقت اداره را از کفیل تحویل گرفته مشغول کار شدم (۲۵ ذی حجه ۱۳۳۸) از بدو تصدی چهار یک سلسله اشکالات و مسائل لاینحلی گردیدم که دائماً مرا در زحمت داشته و آنی را حتم نمی‌گذاشتند.

از جمله مسئله حقوقات معوقه بود، که با وجود اینکه بودجه ژاندارمری همه ماهه مرتباً از طرف اداره مالیه پرداخت شده بود، حقوق چندین برج افراد نرسیده و مبلغ معتنا بیهی نیز اشخاص خارج طلبکار بودند و خیلی چیزهای دیگر که شرح کتاب مفصلی لازم دارد. عجبترا از همه آنکه همه می دانستند حقوق نرسیده ولی هیچکس نمیدانست که چقدر طلب دارد و در شعبه محاسبات ورق پاره ای نبود که شخص بآن رجوع کند. رئیس سابق علاوه بر اینکه خودش را مسئول هیچکس نمیدانست، بوسائل ممکنه از صاحب منصبان دیگر نیز حمایت نموده و نمیگذاشت از روی تحقیق طلب افراد نظامی و غیره معلوم شود بامزه تر اینکه همه روزه بایستی من که دخالتی در ایام گذشته نداشته و دیناری بابت بودجه گذشته اخذ نکرده بودم از صبح تا غروب بایک مشت طلبکار دست بگریبان شده و روزی ده بیست جواب رسمی با حکامی که راجع بپرداخت طلب این و آن میرسد بنویسم با همه اینها و با اینکه از همه طرف کوشش و جدیت میشد که عملیات من بی نتیجه مانده و ترتیبات اداره کمافی السابق درهم و بیچیده بماند، در مدت قایلی امورات را بگریبان طبیعی انداخته و شعبات فاقد تأسیس و شعباتی را که اسماً موجود بودند صورت خارجی داده و زحمات خودم را مشهود مخالف و موافق نمودم پس از فراغت از اصلاحات ابتدائی هم خود را بر آن مصروف

داشتم که حقوقات معوقه را وصول و بنوی الحقوق برسانم خود همین مسئله بود که مرا بدبخت کرد و بیشتر از پیش دچار مشکلات نمود جوابهای واصله از مقامات عالییه با اینکه اغلب مساعد بود ولیکن همان روی کاغذ و ابداً اثر عملی ندیده نمیشد و حتی جزء بقیه بودجه اولین برج تصدی که نقداً در یکجا پرداخته شده دیگر حوالجات ماهیانه مطابق معمول اداره داده نشد و برخلاف تمام قوانین حوالجات بودجه ژاندارمری برای وصول بحکومت ها فرستاده شده درخواستهای قانونی من بجائی نرسید بدیهی است راه انداختن چرخهای يك اداره خراب بانبودن پول غیر ممکن و محال بود خصوصاً با آن بدحسابی که دیگر هیچکس معامله و اعتبار ننکرده و اعضای اداره را بچشم آدمهای متمدی و غارتگر مینگریستند بالاخره چاره منحصراً بفرد خود را در کناره گیری دیده و در عرض دو ماه از شدت گرفتاری سه مرتبه مستقیماً با یالت و مرتبه چهارم توسط کفیل تشکیلات بوزارت داخله استعفاء داده و نمیدانم بچه علت هر چهار مرتبه مقبول نیفتاده و بمواعید گذشت زیرا یقین دارم هیچکس در خیال استفاده نبوده خلاف تمام قوانین حوالجات بودجه ژاندارمری وصول بحکومتها بسابق اضافه شده و همه روزه در اداره محشرو غوغائی داشتیم، من در اداره خود نه فقط رئیس بلکه بواسطه عدم اعتماد به بعضی اعضاء و عدم اطلاع برخی دیگر خدمات مختلفه را شخصاً انجام میدادم و در مقابل بهمان حقوق ریاست قناعت مینمودم هر پیشنهادی که بمرکز اداره خود میفرستادم، یا جواب نرسیده و یا جواب منفی با نزاکتی میرسید و دیگر تعقیب نمیکردید و بخوبی حس میکردم که مقصود از اعزام من بخراسان اصلاح ژاندارمری نبوده و کسی در خراسان طالب انتظام حقیقی امور نمیباشد بلکه مقصود این بود که در دست پنجه قادری اسیر مانده و وجود معطل شده بالاخره به بیکیفایتی معرفی و مفتضح شوم و اینکه میگفتند بواسطه عدم رضایت از رئیس قدیم بنده احضار شده ام باور کردنی نبود زیرا برای کسی که از ریاست ژاندارمری خلع گشته ریاست قشون پیشنهاد نمیکند.

در چاپ اول رد دادخواهی را تا اینجا که خواندید چاپ کردم؛ اینک متمم آنرا در این چاپ از نظر خوانندگان گرام میگذرانم.

هتمم رد دادخواهی بقلم کلنل پسیاه

اگر در آتیه حیاتی باقی لازم شد بیش از این در این موضوع می نویسم بالاخره دوایر زمامداری کابینه های سفید گذشت و بقول آقا بان امضاء

کالسکه ها ، شترها ، قاطرها ، اثنایه ها جواهرات و تزیینات از مالیه شخصی تهیه شده است ؟ آیا وجوهات استقراضی در کابینه آقای وثوق الدوله همه بمصارف ضروری مملکت رسیده است ؟ آیا درجاتی که بامر همان کابینه در ژاندارمری داده شده همه باستحقاق بوده است ؟ آیا قتل مائر استوار از روی عدالت بوده ؟ آیا انتخاب و کلا که بایستی نماینده افکار ملت و طرف اعتماد و اطمینان و معروف انتخاب کنندگان باشد مطابق قوانین مشروطیت و اصولیکه جنابعالی و سایر امضاء کنندگان خودتان را طرفدار معرفی میکنید بوده ؟ آیا هر دو روز یک کابینه عوض کردن و هر آن دسته این و آن شدن کار مملکت و ملت را اصلاح میکند ؟ سبحان الله در مدت دو ماه تغییر عقیده و مسلک تا چه اندازه ! آیا واقعاً با این عقاید متزلزل میتوان امید اصلاحی داشت ؟ حقیقتاً خیلی جای تأسف و تأثر است که : باهر کس انس گیرم از او سوخته شوم بنگر که انس نیز به تصحیف آتش است .

اثانیا از سایر آقایان امضاء کنندگان که يك قسمتشان را کاملاً میشناسم و قسمت دیگر را ناچار با سایرین باید هم عقیده و هم مسلک بدانم سؤال می کنم که آیا از حیث ملی و حرمت مقام حکومت شوروی «مشروطه» چیزی باقی مانده و باقی گذاشته بودید که کابینه سیاه لطمه بر آن وارد آورده ؟ آیا نمیدانید چه کرده و چه بلای مبرمی بوده و چه خاکی بسر فقر و ضعفاء و اهالی ستمدیده این مملکت ریخته اید ! اگر عملیات کابینه گذشته شرم آور بوده باشد عملیات قسمت اعظم شما امضاء کنندگان شرم آور تر و نشگین تر نبوده است خودتان مشتبه هستید و یا اینکه هنوز مردم را اینقدر عوامی و بی مدرک تصور میکنید و گمان میکنید می توان فضاحت و جنایتها را پرده پوشی کرد ؟ آیا هیچ در مدت عمر در فکر مملکتی بوده اید که شمارا بنار و نعمت پرورانده ؟ قلمی برای اصلاح بر داشته و قلمی بحق زده اید ؟ آیا يك مدرسه ، يك بیمارخانه ، يك تارخانه و یا يك شرکت خیریه تأسیس کرده و یا با وجود مالک بودن قسمت اعظم زمینهای حاصل خیز مملکت اقدامی برای اصلاح و توسعه امور فلاح و معمول داشتن آلات جدید با اینکه بخیر خودتان هم بوده نموده اید ؟ آیا هیچوقت بملاحظه خزانه خالی مملکت از حقوق اداری خودتان صرف نظر کرده و یا بهمان قناعت کرده اید ؟ بس است ! بس است ! بترسید از آن روزیکه واقعاً محکمه و مجازاتی باشد . زیرا :

می خوران راسه اگر خواهد بردارزند گذر عارف و عامی همه بردار افتد

✽ شرح عکسهای آلبوم صفحه ۲۴۸ و ۲۴۹ و علت ورود کلنل بخدمت هوانوردی آلمان در پایان کتاب مندرج است .

از عملیات کابینه گذشته همین بس است که رعایای فلک زده اقلاً يك مرتبه در عمر خود بجای عرایض تظلم و داد خواهی خودشان که همواره از دست شما وبستگان و کسانتان بود وستونهای جراید را دائماً اشغال میکرد عریضه داد خواهی ولو بمطلعه واشتباه کاری هم باشد بامضا معروضین خود میبستند واقعاً روز انتشار شماره ۹۲۰ روزنامه ابرار را جزو اعیاد متبر که شمرده و همه سال عید گرفت که الحمدلله زبردست وقوی پنجه ای هم پیدا شد که بقول خودتان بشما ظلم بکنند و بعقیده من انتقام مظلومان را بکشند بلی ، آه دل مظلومان بسوهان ماند
 بر فرض مظلومیت چه عیب دارد که یکمرتبه با قسمت اعظم ملت همرنگ شده باشید و بدانید مظلومیت چه در تلخ و ناگوار است .

آقایان اگر شما چند نفر از عملیات کابینه گذشته ناراضی باشید اهیتی نخواهد داشت بلکه خود یکی از موجبات افتخار اعضاء آن کابینه خواهد گردید چنانچه می بینید باجدیت تامیکه در محو نمودن آثار آن عملیات دارید پایهای محکمی ریخته و ساخته شده که فنا ناپذیر خواهد بود و تقریباً مجبور هستید قسمت عمده آنرا پیروی نمائید بلی ،
 هر بیشه گمان مبر که خالی است شاید که پلنك خفته باشد

وطن ما مردهای بزرگ تربیت کرده و باز هم خواهد کرد من یکی از مأمورین آن کابینه با پیشانی سفید و درخشانی حاضرم ثابت کنم که در مدت دوماه زمامداری خود با اقتدارات و قدرت فوق العاده که داشتم قدمی بر خلاف رضای خدا و صلاح مملکت برنداشته و حبه و دیناری استفاده شخصی نکرده ام ؛ با محبوسین خود با اینکه اغلب در محبس هم عملیات و سیاس خود را ترك نکرده بودند با کمال رأفت و مهربانی رفتار نموده و بتصدیق دوست و دشمن عفت و شرافت سر بازی را همیشه محفوظ داشته ام ؛ آنچه کرده ام مطابق حکم بوده و از قضا احکام هم بحق صادر میشده است و گمان ندارم در تاریخ ایران و مخصوصاً در تاریخ مشروطیت چنین نظم و ترتیبی بمعرض ظهور و بروز رسیده باشد ، من اولین کسی هستم که حساب و جوه دریافتی ایام تصدی خود را بمیل و رضای خاطر خود پس داده و از بودجه مصوبه ایالتی فقط آن مقدار بخرج آوردم که استحقاقش را داشتم و برای پرداخت مستمریهای فقراء و ضعفاء لازم و واجب بود ؛ برای اولین دفعه اعانه ای که برای قشون گرفته میشد بهمان مصرف خودش رسانده و بكمك صاحبمنصبان لایق و فداکار خود و سرعت برق چندین باطالیات پیاده و فوج سوار حاضر خدمت نموده با صاحبمنصبان يك باطالیان شش

مقابل آنرا اداره کردم، در حکومت من چندین فقره حسابهای پیچ در پیچ مؤدیان مالیاتی که سالها مطرح مذاکره وزارتخانه عا بوده و بجائی نرسیده بود، خاتمه یافت، اشرار نامی خراسان مثل خساروردی، انشوردی، مرسل دین محمد، حضرتعلی و غیره که با اردوهای دوسه هزار نفری و مخارج گزاف دستگیریشان ممکن نبود دستگیرم بمجازات و اعمال جنایتکارانه خود رسیدند، حل و تصفیة مسائل سرحدی، شروع باصلاحات بلدی، اتحاد شکل قوای نظامی خراسان و انتظام ادارات و شعبات مختلفه آن از یادگاری های فراموش نشدنی دوره حکومت و ریاست من است، بالاخره این در حکومت من و پیشنهاد من بود که دولت وقت برای اصلاح آستانه مقدسه تصمیم گرفته بر جوع این مأموریت مقدس خستگیها و دلنگیهای مراجبران نمود بایک دنیا اشتیاق کمسیونها تشکیل و نظامنامه ها نوشته شده و نزدیک بود که باوضاع اسفناک قعه متبرکه خاتمه داده شود که ظلمت بنور مبدل (۱) و ترتیبات سابق از سر گرفته شده یکمشت اوراق برای مایادگار ماند!!! اکنون حسب الامر اعلیحضرت قویشوکت همایونی ارواحنا فدا فرماندهی کلیه توای خراسان را عهده دار و تا موقعیکه بر خلاف تعهدات و مواعید صریحه که از طرف دولت داده شده رفتاری نبینم در صداقت و وفاداری نسبت بذات ملکوتی صفات همایونی، دولت و ملت پایدار بوده و اقدامی برخلاف اوامر صادره نخواهم نمود و امیدوارم هیئت دولت نیز احترام دستخط نگارافی ملوکانه مورخه لیله ۲۵ رمضان ۱۳۳۹ و موقع باریک و خطرناک مملکت را در نظر گرفته و خدا نکرده بوسوسه سیاستمداران مریکزفاسد و انتزیک اقدامی برخلاف انتظار برمایند.

من خود برای هر قسم مجاکمه و در صورت ثبوت تقصیر برای هر گونه مجازات حاضریم بشرط اینکه قضاوت محکمه معلوم و همه بنوبت خود مجاکمه شویم: «تا» به روی شود که دروغش باشد.

در خاتمه حق ناشناسی میدانم که بدو تشکر از دوستان غیر نظامی و صاحبمنصبان و افراد رشید قسمت خود لایحه دفاعیه و یا تاریخچه مختصر زندگانی خود را بآنتهی برسام و در این نصف شب از بشت میزتحریر در حالیکه قطرات اشک زیر پلکها حلقه زده آنها را در جلوی چشمهای از تحیر خسته ام مجسم نساخته و نگویم: دوستان و هم نظران عزیزم! تصور نکنید که من از نسبت دادن تمام عملیات بخود، خود پسند شده و ناسپاسی کرده باشم خیر، خیر، هرگز، هرگز! بلکه من خودم را شما

دانسته و شمارا خود می بینم و فداکاری ، صداقت ، لیاقت و وفاداری شما چیزی نیست که بتوان فراموش کرد ، هیچ قوه مقتدر نیست که محبت شمارا از من گرفته و رشته اتحادمارا از هم بگسلد و ممکن نیست که من ناسپاس و فراموشکار باشم خداوند همواره من و شمارا در پناه و امان خود نگهداری فرموده و در خدمت بوطن مؤید ، و منصور و مظفر فرماید !

هموطنان ! این دفاعیه را نوشتم که کسی را بیازارم بلکه خواستم یکمرتبه در عمر خود خواهش دلم را انجام داده و خود را راضی کرده باشم من ایران و ایرانی را نه فقط دوست داشته بلکه پرستش میکنم و بهمین دلیل اگر کسی در مقابل از من بدگفته و یا بنویسد جواب نخواهم داد . .

خیر الکلام قل و دل ، مرا اگر بکشند قطرات خونم کلمه ایران را ترسیم خواهد نمود و اگر بسوزانند خاکستر من نام وطن را تشکیل خواهد داد .
مشهد لیله ۱۳ سرطان ۱۳۰۰ محمد تقی

ایست بود بیوگرافی کلنل محمد تقیخان پسیان و رد دادخواهی محبوسین کابینه سیاه و شرح مظالم وزراء و صاحبان نفوذ و قدرت باو.

کلنل محمد تقیخان در دوران ریاست ژاندارمری خراسان نامالایمات فراوانی را بر خود هموار نمود ؛ تحمل آنهمه دشواری را آنهمه در یک جریان غیر عادی یکنوع فدکاری میبنداشت ، اما وقتی دید همانهاییکه بآعجله در تهران او را احضار و حاضر شدن کاری باو بدهند ؛ دریافته اند که این عنصر پاکدامن ، لایق کارهای بسیار مهمی است ، خاصه اینکه در آلمان ترقیاتی احراز نموده و در جراید اروپا نیز انعکاس یافته و ورد زبان خاص و عام شده ، از یک چنین رفتار مر کز بها در شگفت شد !

اگر معاندین وی ؛ صرفاً از نظر بغض و حسد او را روانه مشهد نکرده و مقامی را که حقاً در خور او بود تفریضش میکردند ، از نظر اخلاق ، وجدان ، انسانیت و از لحاظ وطن پرستی کاملاً عاقلانه بود و عواقب وخیم و ناگواری هم مترتب نمیشد ؛ ولی افسوس که بعضی از زمامداران آنوقت اکثراً بوئی از آن صفات بمشامشان نرسیده و بوی پول بیگانه و غنم حمایت از عناصر شریف و وطن پرستی مانند پسیان را برای ارضای خاطر اربابشان ترجیح میدادند !

پس از اعزام قوام السلطنه به تهران و توقف یکماهه او در زندان کابینه سیاه ، وقتی شنید ، بمحش سقوط آن کابینه ، حضرت اشرف را باسلام و صلوات

با کالسکه بمجلس شورای ملی بردند تا باورای اعتماد داده شود ! مات و
میبهوت شده و پس از قدری تأمل اظهار داشت، نگفتم :
تهران مرکز فساد و لایق عناد و خصومت و ناکامیها است ؟

که گمان داشت که این شور بها خواهد شد
هر چه دزدانست ز نظمیه رها خواهد شد
دزدکت بسته رئیس الوزراء خواهد شد !
مایه رنج تو و زحمت ما خواهد شد
مملکت باز همان آتش و همان کلاه شود
لعل ما سنک شود او او ما ماسه شود

این رئیس الوزراء قابل فراشی نیست
لایق اینکه تو دن بسته او باشی نیست
همنش جز بی احادی و کلاشی نیست
در ساطش بجراز مرثی و راشی نیست

که ر جهان را بسپاریش جهانرا بخورد
و ر وطن لقمه نانی شود آنرا بخورد

در قیام کلنل افکار هیچ، نگان ایدامؤرو واقع نشد، با وجود مراجعه باو
که: در آخرین ملاقات گفتن بریدا کس با کلنل نیز اشاره شده و از نظر خوانندگان
خواهد گذشت، و وعده کتبی بی برزی خود را اعلام نمود، با احسان الله خان نیز که
شنیده شد به عشق آباد آمده بود پیغام فرستاد که من احتیاج بکوبك ندارم، فقط
سعی نمایند سرحدات خودشان را خوب حفظ کنند، تا کسی از مرزهای خراسان
با آنطرف نیاید. خلاصه مرا بخبر تو امید نیست شرمسار، فعالیت شما و
رفقای شما را در نهضت جنگل دیدیم، نتیجه حاصله از آن چه بود؟ قتل
حیدر خان عمواوغلی دموکرات باحریت و مجاهد معروف مشروطیت! این
را هم باید اذعان کرد که شما زیاد تقصیر نداشتید زیرا نهضت و انقلابی که
پایه و اساس آن بر مراجعه بقویم منجم باشی، شاید و نشاید و قمر درعرب
و بالاخره هر گونه تصمیمی را موکول باستخاره کردن و بمشورت باعقلاء
قوم بی اعتنائی نمودن نتیجه اش همان... منفی است، اگر از نظر اقتصادی
ضرورتی حاصل گردد، در صورت لزوم امکان خواهد داشت بطور تها تر عمل شود.
بر روی همین اصل بود که در یکی از نامه های خود که برای آقای فرخ
دین پارسا فرستاده بود، تلویحا اشاره ای داشت که صحبت هست مقداری توپ
بگیریم و در عوض گندم بدهیم، ضمنا نوشته بود، بیخود تهران رفتید،

دیگر مراجعت شما نزد ما ممکن نخواهد بود زیرا سانسور خیلی غلیظ شده . و این نامه در داورزن پادهنه زیدر ، ضمن سانسور بدست قشونی که جهت سر کوبی قیام اعزام و ماهها در آنجا معطل مانده بودند ، افتاد . همسایه جنوبی هم که در اجرای قراردادشوم ۱۲۹۹ ایران بر بادده و ثوق - الدوله شکست خورده بود و بطوریکه قبلاً گذشت نفو آنرا مشیر الدوله اعلام نمود (۱) ، مواظب این قیام بود و در باره کلذل بطور ضمنی توجه داشت تا هر آن در او احساس نوسان نماید بجلب او همت گمارد و در شکست سیاسی خود جبرانی حاصل کند ، و الی هنگامیکه فهمید این صاحب منصب جز وطنش ایران محبوبی ندارد و در روی پای خود مستقل و استوار ایستاده و در عزم خود نیز کمال را ستیخ میبشد ، میاوس و بر مخالفت خود با او افزود و سیاستی را که از قزوین سرچشمه گرفت بیشتر تقویت نمود .

۱- در فصل قرارداد ۱۹۱۹ اشاره شد که در بیانیه سید ضیاء الدین مورخ هشتم اوت ۱۲۹۹ ضمن قسمت سیاست خارجی نیز برای بار دوم این قرارداد منحوس ملغی گردید ، اینک عین عبارت نقل میشود : ... و هیچ ملتی هر قدر قوی و نیرومند باشد نباید آزادی ما را محدود نماید ما آزادیم و آزاد باقی خواهیم ماند ، « بنام همین اصول و بخاطر همان اصول است که انقاع قرارداد ایران و انگلستان مورخه اوت ۱۹۱۹ را اعلام میدارم »

۲- تا بالنتیجه دیدیم که همین قرارداد توسری خورده و ملغی شده بخاطر همین اصول و همان اصول ، با تعویض قیافه برای مدت یکبر بع قرن مسیر تاریخ کشور ما را بسود دیگران بکلی عوض کرد ! و از اینرو چه رخنه ها و بل - که چه شکافهای عمیقی که در استقلال سیاسی بویژه اقتصادی کشور ما ایجاد نگردید ؟! ما حاصل ، با کشوری که در دوره جنک اول جهانی وسیله نفط خود و در دوره دوم جنگ جهانی علاوه بر نفط « شیره جان » وسیله راه آهن جوان ، راه های شوسه و هزارها وسائل دیگر ، آفاقی ، سعادت و سیادت او را حفظ کرد متأسفانه معامله ای مانند معاملات غالب با مغلوب انجام شده و میشود !

ما بدنیاء و مخصوصاً بکشورهای بزرگی که سنک حمایت ملل ضعیف را بسینه میزنند اعلام میکنیم : جای هیچگونه شك و تردیدی نیست که حق ملت ایران از نفط جنوب از آغاز عمل تا کنون و مخصوصاً بعد از تجدید قرار داد که آقای تقی زاده و مرحوم داور عامل مهم آن بودند ، بطور کمالاً عادلانه و منصفانه استیفان شده و ملت ایران حقوق حق خود را همواره از نفط جنوب مطالبه داشته و دارد و تا هنگامی که این حساب بر وفق عدالت تسویه و تصفیه نشود و حق واقعی ملت ایران تأدیه نگردد این مبارزه ادامه خواهد داشت و پیوسته صدا و ندای ملت ایران بگوش عالمیان خواهد رسید .

۳ - تعیین سن ، تاریخچه خدمات درجات کلنل محمد تقیخان پسیان

و نسب او

توضیح مفید : نگارنده در ضمن تألیف « سناریو » فیلم « زندگی فردوسی » سالها و قتم برای تعیین تاریخ حقیقی عمر حکیم ابولقاسم فردوسی شاعر بزرگ ایران و شخصیت برجسته بین المللی ، مانند عمر خود او تلف و عاقبت اینکار بدخواه من انجام پذیر نشد ، باین مناسبت برای رفع هر گونه زحمت و اتلاف وقت از آیندگان ، جهت تعیین سن و تاریخچه خدمات و درجات کلنل و نسب او این فصل مستقل را باز کردم .

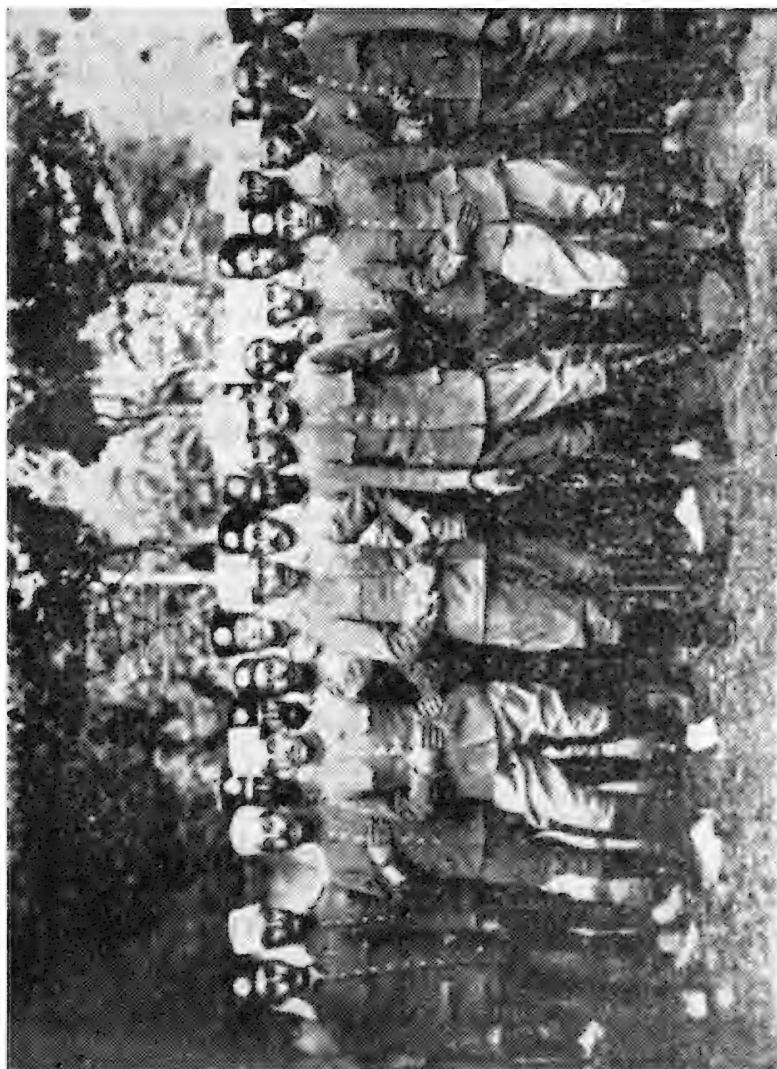
کلنل در ابتدای بیوگرافی خود نوشته است : « من خود در ۱۳۰۹ در تبریز متولد شده و از ۱۳۱۷ تا ۱۳۲۳ در آن شهر ابتدا در منزل و مکتب و سپس چند ماه در اولین مدرسه آن شهر که با اسم لقمانیه معروف بود به تحصیلات ... الخ »

اگر ذکری از ابتدای تحصیل نمیکرد ، ممکن بود تصور شود در رقم ۱۳۰۹ تولد اشتباه حروفی رخ داده است یعنی بگوئیم در مطبعه بجای ارقام کوچکتر از ۹ چیده شده ولی باز ذکر صریح ۱۳۱۷ تا ۱۳۲۳ در صحت رقم ۱۳۰۹ قمری هجری جای هیچگونه تردید و یا ابهام باقی نمی ماند . به لواست تاریخ آزادی ایران یعنی کلنل محمد تقیخان در سن هشت سالگی شروع به تحصیل نموده و هفت سال در تبریز اشتغال به تحصیل داشته است و در جای دیگر نوشته است :

« در ششم جمادی الثانی ۱۳۲۴ برای تکمیل تحصیلات تهران آمده و در ۱۸ جمادی الثانی همان سال داخل مدرسه نظام شدم » بنابراین وقتی بتهران برای ادامه تحصیل آمده ، پانزده ساله بوده . و باز نوشته است :

« مدت پنج سال در آن مدرسه تحصیل میکردم هنوز یکسال دیگر با ختم دوره مدرسه مانده بود که (رفرم) افواج قدیم شروع شد و وزارت جنگ من و نفر دیگر از رفقای مرا بر خلاف میل و رضای خودمان از مدرسه خواسته و بر تبه نایب دومی داخل خدمت نمود ۱۳۲۹ ... »

روح پدرم شاد که میگفت با استاد   فرزند مرا هیچ میاموز بجز عشق

حسینعلی پسیان

از چپ بر است : ۱- شیرازی ۲- اسماعیل بهادر ۳- سلطان داود خان ۴- باقر خان
 بمبئی ۵- غلامرضا خان پسیان برادر کلنل پدر حسینعلی پسیان ۶- فتحعلی خان نقفی
 ۷- حمیدقلیخان پسیان ۸- سرهنگ تورج امین ۹- محمود خان فولادی و عده دیگر.

وقتی نایب دوم میشود که دارای بیست سال عمر بوده و در طی مدت قلمی شاید کمتر از یکسال بر اثر بروز کفایت و لیاقت بدرجه سلطانی مفتخر میشود، در اول ربیع الثانی ۱۳۳۰ بنام صاحبمنصب داوطلب مدت ششماه در یوسف آباد بسمت معلم و مترجم خدمت میکرد و در دنباله همین جریان نوشته است که :

« بالینکه قرار نبود قبل از طی دوره مدرسه صاحبمنصبان ژاندارمری کسی از داوطلبان صاحب رتبه شود خدمات من دقت صاحبمنصبان سوئی را جلب کرد و در اول ماه ششم بدرجه ای که در قشون داشتم ... الخ » بر هیچکس پوشیده نیست که صاحبمنصبان سوئی بسیار سختگیر و کوچکترین تبعیض نمیکردند؛ هوش و ذکاوت و کاردانی این جوان بیست ساله باعث شد که آنها درجه سلطانی او را در اول ماه ششم دوره مدرسه برسمیت شناخته و بسمت آجودان مترجمی و ریاست گروهان سیراب مأمور همداش کردند، و در جای دیگر نوشته است :

«... در طول یکسال خدمت در این راه درجه یابوری پیشنهاد شد، لیکن بمناسبت عدم تناسب سن قبول نشد» در اینموقع بیست و یکسال داشته و خودش تلویحاً بژنرال بالمارسن سوئی رئیس کل تشکیلات ژاندارمری ایران، در باره عدم تصویب درجه یابوری حق میدهد. در جای دیگر نگاشته است :

«... پس از بهبودی زخم در اغلب جنگهای بروجرد شرکت داشته و در عرض دو ماه بطوری جلب دقت رئیس جدید خود را نمودم که مجدداً رتبه یابوری درخواست شد و مورد قبول افتاد ۱۷ ج دو ۱۳۳۲»

باین حساب، این عنصر ژنی در ۲۳ سالگی دارای درجه یابوری شد در ششم شعبان ۱۳۲۵ برای معالجه بآلمان رفت و در ۲۵ ذی حجه ۱۳۳۵ با وجودیکه معالجه اش ناتمام بوده بیاری افراد رشید خود در «دباله» بسوی موصل و حلب شتافت، در ۲۰ محرم ۱۳۳۶ باین مراجعت و در دهم شعبان ۱۳۳۶ داخل خدمت هوانوردی آلمان شده و پس از ختم شناسائی میکانیکی و طیرانهای مکرر بمناسبت کسالت بیشتر، درسوم شوال ۱۳۳۶ بقسمت پیاده قشون آلمان منتقل گردید و شاید در همین موقع با هندنیرک تصادف و رهسپار فرونت لهستان شده باشد، تا زمان متار که جنگ بین الملل اول مستمراً در خدمت قشون آلمان بوده و بتحصیل ریاضیات عالیه و فنون دیگر از قبیل موسیقی و ادبیات نیز پرداخته است.

قریب سه سال در اروپا بوده و در ۲۹ ربیع الثانی ۱۳۳۸ وطن عزیز

خودایران معاودت کرد و پس از ورود بتهران، مدتی بیکار میماند! و انتظار داشت لااقل بخاطر برادر و پسر عموی شهیدش از او دلجوئی میشد، راجع برادر و پسر عمویش بموثقی مراجعه کردم، اظهار داشت غلامرضا خان برادرش با کلنل علیقلی خان پسر عموی کلنل، متفقاً در جنگهای فارس شرکت داشتند، جنگ بین الملل اول رفته رفته پایان میرسید، این دو تن از لحاظ اینکه بدست سواران قوام شیرازی اسیر نشوند کشته شدن را بر اسارت ترجیح داده و تصمیم میگیرند رو بروی یکدیگر ایستاده بهم شلیک کنند (۱) گلوله غلامرضا خان در قلب علیقلی خان جایگیر و بیدرنگ میافتد، ولی گلوله علیقلی خان بچشم غلامرضا خان اصابت میکند، هنوز نیمه جانی داشته و در صورت معالجه امکان بهبودی میرفته است، اما متأسفانه با همان حال اسیر میشود و بآمیون او رادر مریمضخانه شهید میکنند!

۱ - مآثر علیقلی خان رئیس ژاندارمری فارس که طرفدار قیام چا کوتاهی و تنگستانیها بر علیه انگلیس بود؛ در جنگ دوم چا کوتاهی ها «در ماه شوال ۱۳۳۳» که بفاصله يك هفته پس از جنگ اول شروع و پس از دو سه ماه از وشهر بشیراز نیز سرایت کرد رسماً بر علیه انگلیسها قیام و کنسول انگلیس موسوم به: «کلنل ا کونور» و چند نفر دیگر را دستگیر و نزد دشتستانیها فرستاد تا در زندان آنها توقیف باشند و چون ژاندارمری فارس قوام شیرازی را وابسته بانگلیسها میدانست بخانه وی حمله کردند، میرزا حبیب الله خان قوام تاب مقاومت نیاورده از راه لارستان به بندر لنگه و از آنجا بوشهر فرار کرد و در بوشهر انگلیسها اسلحه و مهمات و نفقات باو دادند که بشیراز مراجعت نماید، در مراجعت قوام بشیراز چون عده ای از ژاندارم های ژاندارمری شیراز بقوام پیوسته بودند و راه فرار بر علیقلی خان و پسر عمویش غلامرضا خان «برادر کلنل محمد تقیخان» از هر سو بسته شده بود باقدام مذا کوره در بالا مبادرت ورزیدند.

قوام شیرازی نیز بکیفر خود رسید باین معنی که در چند کیلو متری شیراز از اسب در غلطید و مرد.

اودر گذشت و این خبر بغلامرضا خان و علیقلی خان رسید. باوجودی که در میان باغی بمحاصره افتاده بودند باز هم مقاومت میکردند. متأسفانه

بقیه باورقی در صفحه ۲۶۱

از چپ براست نشسته ۱- کلنل علیقلیخان ۲- سرانگر کوپال

بموجب حکم ۱۷۶ مورخ غرة ذیقعدة ۱۳۳۸ بریاست ژاندارمری خراسان منصوب و در ۴۵ ذیحجه ۱۳۳۸ در مشهد کرسی ایالت خراسان بالاین سمت مشغول خدمتگذاری میشود و در این وقت سی ساله بوده است. واما نسب او :

بطوریکه از کلیشه نسب خانواده پسیان «بعد از مهاجرت از قفقاز» ملاحظه و مستفاد میفرمائید جد بزرگ کلنل محمد تقیخان مرحوم رسم بیک مهاجر

اصلی بوده که بنا به گفته و نوشته کلنل پس از انتزاع ۱۷ شهر قفقاز از ایران زیر بار رعیتی روسها نرفته مانند خانواده بهمن میرزای بزرگ و سایرین مهاجرت را بهمه چیز ترجیح و اصالت ذاتی و مصمیمیت خود را نسبت بوطن مألوف «ایران» ثابت نمودند .

مرحوم مهدیقلیخان یکی از فرزندان رستم بیگ و دارای سه اولاد ذکور بنامهای ۱ - محمد علی خان میر پنج ۲ ژنرال حمزه خان ۳ - یاور محمد باقر خان عنایت السلطان پدر کلنل محمد تقیخان و غلامرضا خان بوده است .

از رستم بیگ مهاجر اصلی فرزندی بگری بنام عباسقلیخان مظهر بوجود آمده بود که یکی از شعرای نامی ایران محسوب میشود همانطوریکه که در در کلیشه شجره نسب خانوادگی نیز مندرج است این شاعر بزرگوار نیز در خراسان بدست اشار آران سامان در سالیان دور کشته شده .

از غزلیات مظهر که عموی عنایت السلطان پدر کلنل محمد تقیخان محسوب میشود سه غزل بدست مؤلف رسیده است که بملاحظه سلاست و روانی ، درج آنرا بعاشقان ادبیات ایران هدیه ای تلقی و امیدوارم مطبوع نظرو طبیع صاحبان ذوق قرار گیرد .

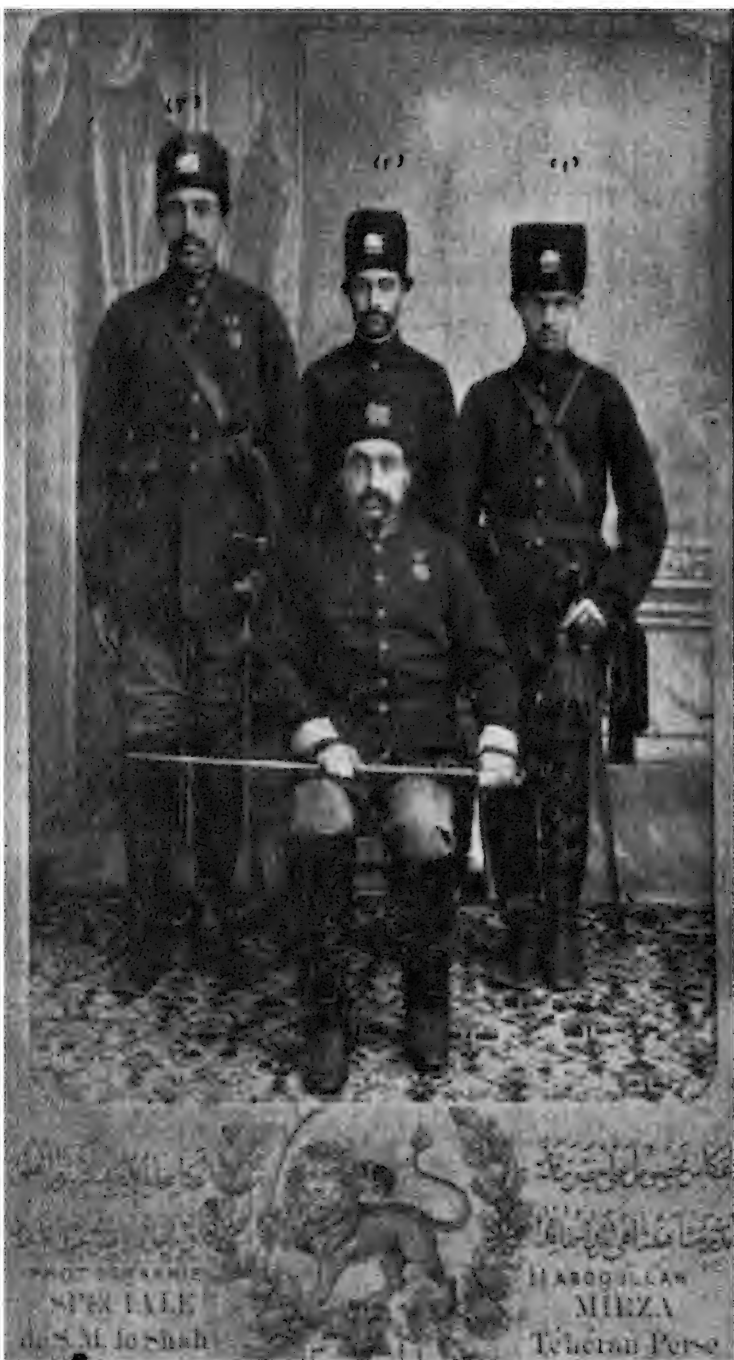
بقیه باورقی از صفحه ۲۵۹

چون راهها از هرسو بسته شده بود برای این مقاومت اثری مترتب نبود ناگزیر سعادت را در خود کشتی تشخیص و مانند امان الله میرزا جهانبانی که در تبریز خود کشتی کرد و با کلنل فضل الله خان که شرح خود کشتی او گذشت در این تصمیم قویدل شدند . اینکار هنگامی بمرحله عمل در آمد که ابراهیم قوام پس از در گذشت پدر وارد شیراز شده و چند نفر از ژاندارمری وعده ای از ملیون احرار و آزاد بخوانان فارس را اعدام نموده است! در کتاب های: فارس و جنگ بین الملل، دایران تنگستانی تألیف آقای آدمیت نام شهدائی مانند سلطان مسعود خان و سلطان معاضد وعده دیگر برده شده .

اینها هستند که اکنون جزو رجال صدر مشروطیت در جلوفرنندان شهداء راه آزادی هر روز رژه میروند !

اینها و امثال اینان بودند که انقلاب مشروطیت مارا متوقف و نارس ساختند ؟!

ای آزادی بنام مقدس تو ، چه ها که نشده و نمیشود ؟!

نشسته : مرحوم محمد باقر خان «غیاث السلطان» پدر کلنل محمد تقی خان استاده از چپ بر است: ۱- مرحوم محمد علی خان میر بنیچ رئیس
 سلسله ذبیحیه تبریز ۲- مرحوم ابراهیم بنیان پدر سرهنگان، قاسم بنیان ۳- مرحوم مهدی یاقی خان فوزند ارشد ژنرال حمزه خان

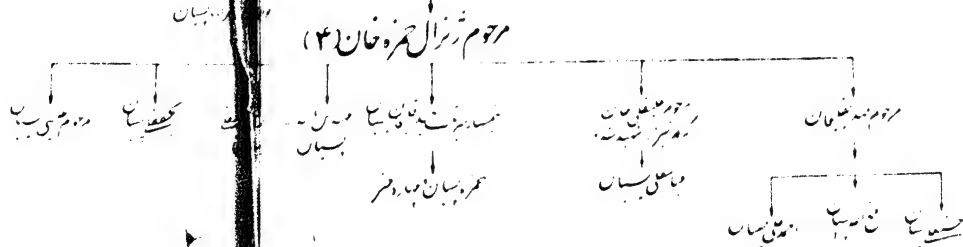
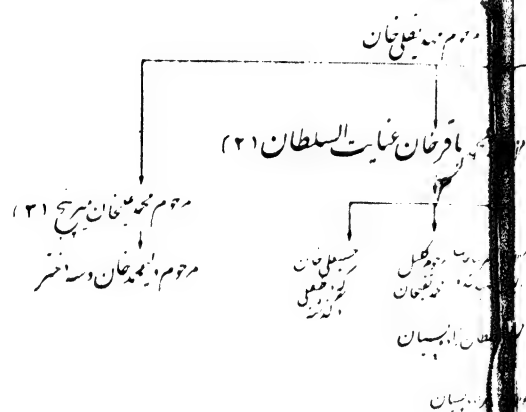
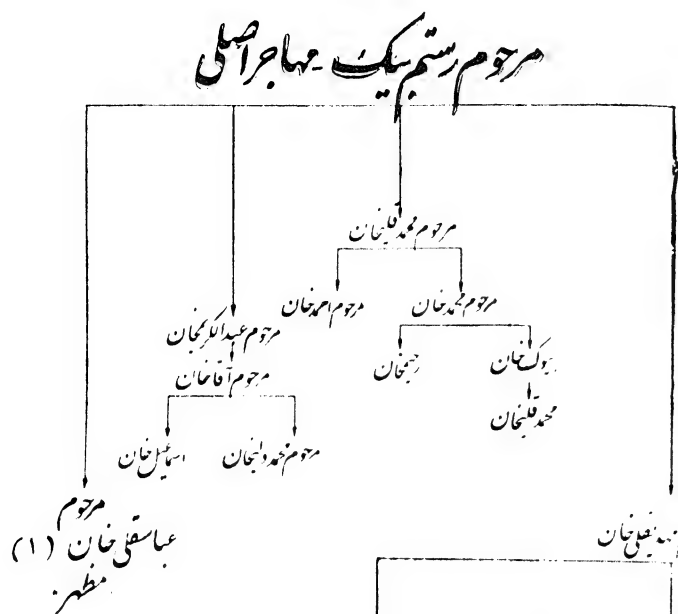
غزل اول

ای بسا ناله که در پیش طبیبان کردم
تا دل خونشده را قابل درمان کردم
هرگز از تیر ملامت مژه برهم نزنم؛
تا که دل را هدف ناوک مژگان کردم
ناله مرغ سحر قوت تأثیر نداشت
آه از آن ناله که من در شب هجران کردم
در ره کعبه مقصود بجای گیل وصل
دامن خویش پر از خار مغیلان کردم
تا بجمعیّت خطا طر کنند عمر عزیز
دست در حلقه آن زلف پریشان کردم
خار بر چشم من ای گلبن تر دور از تو؛
بیتو گر عزم ته اشای گلستان کردم
مظہرا طفلم و نادانم و بیخود لیکن
ای بسا خاک که بر دیدهٔ بیران کردم

غزل دوم

نه غم از کمر و نه اندیشه زایمان دارم
بار عشقت کشم ای مغیبه تاجان دارم
کودکان از پس وزنجیر کشان اندر پیش
طرفه جمعیّت از آن زلف پریشان دارم
ای عمارتگر ویرانه دلها، من نیز؛
اندر این شهر یکی کلبه ویران دارم
در یکی حقهٔ دل مهر دوصد خیل پری
من جم مملکت عشقم و پنہان دارم
من و با خاطر مجموع نشستن هیأت؛
که سروکار بدان زلف پریشان دارم
بخت برگشته و لغت جگر و چشم پر آب
بهواداری آن صف زده مژگان دارم
من و از بندگی خواجه گذشتن مشکل
در سر بند گیش بر همه فرمان دارم
کاش روزی سر زلف تو بدمت افتادی
گفتمی آن گله ها که شب هجران دارم

قمار

۱- جاسقنی خان ساجو نامی بود. بیل دولتی نیر، اشته است و مستبد است. اهل آن کوچه یکی شغل بر قمار و غایات دارد که چاپ شده است.

۲- مرحوم بامرشد باقر خان علوی و بر سر پسر ارادی و دختر خود که مرده و گفته شده که او ده دی از آن بانی فامه منجوق علی اکبر جویشیر، محمد قلی جویشیر.

۳- مرحوم محمد علی خان میرزا شده بعد از پسر نیر و ارادی جمع شده بود. است. صفاتی از کشتن بطبع رسیده است.

۴- مرحوم نیرزال علوی و برادر او، اکو دست و دختر نیر دارد که بهر دو حال جانشین.

مظهر این طرفه غزل خواند چو معشوقه شنید
گفت من نیز یکی گفته بدینسان دارم :
من بت اشکریم خنجر و خفتان دارم
بافته طره و بر تافته مژگان دارم
عاشقان را کشم و باردگر زنده کنم
که بکف تیغ و بلب چشمه حیوان دارم
مظهِرا رقص کنان رو بدر شاه و بکو
که چنین لبت شیرین غزلخوان دارم

غزل سوم

تا چند در شکجه هجران گذاریم
ای آفت قرار بین بی قراریم
با مال باغبانم و سرکوب عندلیب
آخر ترحمی بکن ای گل بخواریم
منصور دار عشقم و ترسم که عاقبت
در پای دار می کشد این پایداریم
اسبم رمید پیل اجل شاه مات شد
بگریست صد پیاده بحال سواریم
یاری نکرد بخت که بینم جمال یار
وقت است ای اجل که بیانی بیاریم
ایسیل اشک رو که حالات نمی کشم
الا بکوی دوست اکر میگذاریم
گفتی که مظهر از چه بنالی بروز وصل
ترسم که یار بر شب هجران گذاریم

دلیل محمد تقیخان نیز طبع شعر را از مرحوم مظهر ارث برده بود ، آقای حسینعلی پسیان دریکی از یادداشت‌هایی که بنام مؤلف ارسال داشته اند چنین می نویسند : «یکه طبعه شعر که بخط مرحوم کلنل و اثر طبع خود ایشانست و باید درس ۱۷ یا ۱۸ سالگی آنرا سروده باشند تقدیم حضور می دارم غزل مذکور در مدح مرحوم مجدالاشراف رئیس سلسله ذهبیه است . و شرح لازم را خود مرحوم کلنل در ذیل ورقه مرقوم داشته اند.»

با توضیحی که در ابتدای این فصل در باره هوش سرشار فراست و کیاست کلنل دادم ، هیچ بعید نیست که در همان سنینی که آقای حسینعلی پسیان نوشته اند اشعاری را که کلیشه آن در صفحه ۲۷۶ درج است ، سروده

نقص

سماع

اس سید والدہ سرائی نسخ محمد ثریف
 اہم جسم و ہم جانم تو نے اہم جان و خانم کو
 من عاشق نہ تو ام ان خدایتہ و لرام
 قسم زہم نہایت لکھو تر ب کو
 برکس یاد تو نے مادرہ ہر دور تو نے
 حق جہل تو جہل بستر تو انجھال
 جس نہایت تو زیادت حق کا تو
 حق جہل مائے درد جہل مائے تو
 مانع و نہایت کج چھت مانع نامی
 کن کھنڈ در دسرا ای سہ جہل اندھا

و نوشته باشد .

علاقه کلنل بادبیات فارسی فوق العاده بود، در کاغذی که شاهزاده یحیی میرزا ایرانیور نوشته چنین مینویسد : «فارسی زبان شعر و ادب است و با آن هر دل سخت رامیتوان نرم کرد» (۱)
سرود زیر را که شاگردان دوره اول و دوم مدرسه داندامری خراسان غالباً بحال افراد و یا بطور دسته جمعی و در حال عبور از خیابانها میخواندند اثر طبع کلنل و حتی نت آنرا نیز خودش ساخته بود.

گر ماننداریم شمشیر و تفنگ دشمن برانیم بامشت و باسنگ
دیگر بس است این همه مدارا دشمن برانیم از ملک دارا
دیگر بس است عیش و نوش و مستی ... الخ »

قدر مسلم این است که نسبت بادبیات فارسی و موسیقی ایران بسیار علاقه داشت و اگر طناب عمرش بانیفقداران و نابکاران بریده نمیشد ممکن میبود برای تکمیل هنر کوشاشود .

۴ - آخرین مصاحبه نگارنده

در اواسط تابستان سال ۱۳۰۰ که کلنل دارای ۳۱ سالواندی عمر و در عنوان جوانی و شادابی بود ، مجدداً بوی تکلیف شرکت در اجتماع و اختیار تأهل شد ، این بار پیشنهاد کننده اسدآقازوار بود .
در آن موقع نگارنده ۱۸ ماه میشد که وارد خدمت اداره فواید عامه ، تجارت و فلاحات ایالتی خراسان شده و در ساختمان های ادارات دولتی منجمله اداره ایالتی و انبار غله ، طبق قانون نظارت داشتم .
در آنصورت هر گاه نام قانون ، در نزد طرفداران قانون و آنانکه بمشروطیت ایمان باطنی داشتند برده میشد ، اگر اغراق فرض نشود گوینده و شنونده با احترام این کلمه مقدس برمیخواستند ، با وجودیکه تشکیلات قانونی تحت الشعاع والی ایالت و دستگاه او قرار داشت ، مع الوصف آزادبخواهان و بعضی از اشخاصی که کوره سوادى داشته و روزنامه خوان بودند برای قانون فوق العاده احترام قائل و قانون را نیز مانند وحی آسمانی مقدس مینداشتند ، آری در آنزمان قانونی که با خون پاک جوانان وطن نوشته شده بود ، خیلی تازگی داشت و مانند امروز بتحلیل نرفته و یا تعضیف نشده بود !

آری بحکم قانون در ساختمان و تعمیرات اداره ایالتی خراسان نظارت داشتم ، کلنل محمد تقیخان هم با وجودیکه در کوران قیام بود و کار فراوان

داشت اغلب بسر کشی میآمد، بکرات با کلنل تماس حاصل و بزبان مادری با هم مذاکره کرده بودیم، من نیز مانند او بموسیقی و فن تأثیر و تأثر نویسی علاقه مند بودم.

یکروز عصر که در همانجا اشتغال بوظیفه داشتم، از دور هویدا و رفته رفته بمحل کارگاه نزدیک شد، من برعایت ادب چند قدمی جلورفته از روی خلوص عقیدت سلامی کردم که تاحدی توأم بتعظیم بود پس از احوال پرسی گفتم: من عقیده دارم اداره ایالتی را از اینجا بمحل دیگری که تازه ساز باشد منتقل کنند؛ چه درمیتوان بمرمت این ایوان پی شکسته پرداخت! مضافاً باینکه؛ از این محیط ایالتی بوی استبداد میآید، گویی در اینجا جنایاتی رخ داده است و ارواح مقدسی را عذاب کرده اند! روح منم در عذاب و مدام در حال تلاطم هستم، آنی راحت نمیشوم، این اضطراب ناشی از تأثیر محیط استبدادی اینجااست، گفتم تأثیر محیط؟ گفت آری تأثیر محیط مگر شما باصل تأثیر محیط معتقد نیستید؟ گفتم محیط چه تأثیری در انسان میکند، نظرم این بود که استفاده واستغاضه کنم و واقعا من از مصاحبه با او لذت میبردم و بر معلوماتم افزوده میشد، گفت معلوم میشود در این رشته یا فاقد اطلاعات هستید و بااطلاعات کاملی ندارید، اجمالاً میتوان اینطور توجیه کرد:

مثلاً اگر یک نفر انگلیسی در هندوستان با یک زن هندی ازدواج کند و یا با زن هم نژاد خود در هندوستان مدتی نشو و نما نماید، قطعاً محیط هند در طفل او اثرات لازمه همان محیط را باقی خواهد گذاشت و بالعکس اگر یک نفر هندی در لندن، در همین ایران عزیز خودمان مردمانی که در ساحل دریا، با کوهستان، و با نقاطی که دردشت های وسیع واقع شده اند سکونت دارند از حیث روحیه و اخلاق و هوش و فراست کاملاً متفاوتند تلاقی آفتاب در هر یک از این نقاط یکسان نیست، هوا و فضای آسمان نیز در همه جا یک نواخت نمیشود؛ در همین خراسان از طوس حکیم ابوالقاسم فردوسی بر میخورد و حماسه سرای بزرگی میشود، که حماسه های او بویژه در هر مرد سلحشوری ایجاد روح شجاعت؛ شهامت، رشادت و غیرت مندی میکنند، از نه شاهپور خیام بوجود میآید، که عالم رباضیات را مرقوم تدقیقات و تحقیقات خود میسازد، حافظ و سعدی از آسمان ادبیات شیراز طلوع میکنند و درس زندگی را بابناء انسان میآموزند، از مراغه آذربایجان شمس تبریزی پدیدار میشود که روح خود را در مآورد آجوب جولان آورده سیارات را پس و پیش وزیر و رو میکند و در زیج خود مینشیند و انقلابی در عالم

نجوم بوجود میآورد تا کار او بجائی میکشد که ملای دومی با آنهمه فضائل و کمالات مریدش شده بسویش میشتابد تا ببیند آنکسی که کار زمین را ساخته و بکار آسمان پرداخته ، چه وجود خارق العاده ای است ، از همدان بوعلی سینا بیرون میآید و عالم فاسفه و طب را مدیون خود و آن-ارش میسازد ، این راد مردان ایران در نزد ملل دیگر هر يك روی ذائقه اهالی و اثرات همان محیطها ، دارای احترام ویژه ای میباشد ؛ مثلاً خیام را ملل انگلو- ساکسن دوست میدارند و جزوه های کوچک رباعیاتش را در « پوشش » خود روی قلبشان جامیدهند ، خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی ، طرف علاقه سرشار « گوته » شاعر و نویسنده بزرگ آلمان است سعدی استاد زندگی را نژاد ژرمن میپرستند ، فردوسی در يك ششم خاک جهان یعنی روسیه مورد تکریم و تعظیم خاصی است و قس علیهذا .

کم کم غروب میشد ، کارگران با احترام او هنوز دست از کار نکشیده بودند من با تمام دل بسخنان او گوش میدادم ، پس از لحظه ای ، مجدداً آغاز سخن کرد و گفت : همین خراسان که مهد دانش و ادب ، خانه فردوسی و خیام و جامی و عطار است ؛ محیطی است که ؛ علاوه بر دانشپوری محیط ساجشوری و موجود سرداران نامی است ، از این سامان همیشه مردان غیور و سلجشور برخاسته و پرچم استقلال ایران را بدوش کشیده اند ، اینها همه ناشی از اثرات محیط است و وقتی خوب دقت کنیم می بینیم خراسان محیط بسیار مستعدی است ، از این سامان پهلوان سرداران و سلاطینی مانند ابو مسلم خراسانی ظاهر ذوالیمینین ، یعقوب لیث صفاری ، اسمعیل سامانی ، سبکتگین غزنوی ، ابی ارسلان سلجوقی ، جلال الدین خوارزمشاهی و نادر شاه افشار برخاسته اند .

بنا بر آنچه گفتیم ، اگر من دعوی کنم که از این محیط اداره ابالتی همین محیط کوچک بوی استبداد میآید خطا نگفته ام ، این محیط کوچک سالیان دراز محل جلوس حکام استبداد بوده ، ولی خراسان بنوعی اعم موطن شعرای نامی و سرداران جلیل القدری است که يك يك اسم بردم .

گفتم مشغله زیاد هم ۰۰۰۰۰ کلامم را قطع و انظار داشت :

- نه ! مشغله زیاد بجای خود محفوظ ، با وجودیکه مزاجم سلامت است احساس خستگی روحی میکنم . بدرختی که ؛ نزدیکش بود تکیه داد ، کلاهش را از سر برداشت ، با دستمال عرق پیشانی و صورت را خشک کرد و چنین گفت :

- شما مناهل هستید ؟

- خیر .

- چند سال دارید ؟
- نزدیک به ۱۹ سال
- کی وارد خدمت شدید ؟
- از حوت ۱۲۹۸
- چرا ترك تحصیل کردید ؟
- بمناسبت فوت پدر و ناگزیر از، تكفل مادر و برادر كوچك
- در این صورت حق دارید ، اما با وجود اشتغال می توانید ادامه تحصیل بدهید .
- در ساعات خارج از سرویس ادامه میدهم .
- طاهراز می گفت شما بومسیقی و تصنیف تا ترهم علاقه دارید همینطور است ؟
- آری .
- از آثار « شیلر » چیزی که ترجمه شده باشد خوانده اید ؟
- خیر ، تا کنون ندیده ام .
- یکی از آثار شیلر بنام « خدعه و عشق » ترجمه شده میدهم آنرا بخوانید بدنست .
- بطرف دفتر خود روانه شد ، منم پشت میزی که نزدیک کارگاه بود رفته بتنظیم صورت کار گران پرداختم ؛ دیری نپائید که بشتاب برگشت و کتابی را که گفته بود بمن هدیه کرد ، درموقع مراجعت گفت پس از تعطیل کار صورت های کار کرد را مانند هر روز بیاورید ببینم .
- پس از رفتن کلنل، کار گران دست از کار کشیده و بشتشوی دست و صورت پرداخته بودند ، صورتهای کار کرد را مانند همیشه چند نفر بنا و نجار و آهنگر مهر و سایر کار گران عموماً انگشت زدند .
- اوراق راجعه آوری کرده بطرف دفتر کلنل روانه شدم ، پس از تحصیل اجازه وارد دوصورتها را تسلیم کردم . از صدر تا ذیل تا بل هارا بدقت و ارسی کرد و گفت: در میان این جمعه یکنفر باسواد نبود ؛ باز هم همه مهر کرده و با انگشت زده اند ، افسوس چند سال از مشروطیت ما میگذرد هنوز معارف واقعی نداریم ، اگر همین صورتهای را مقیاس قرار دهیم تصور می رود شاید پنج درصد جمعیت ایران باسواد باشند ، باید قبل از هر چیز بفکر بالا بردن سطح معارف بود .
- دراینموقع اسدآقا زوار اجازه خواست ، بمن هم اجازه جلوس داد درفاصله نسبتاً دوری نشستم ، اسدآقا وارد شد و پس از تعظیم بمحلی که کلنل هدایتش کرد نشست ، يك تسبیح شاه مسعودی ریز در دست داشت ،

کلنل پس از احوالپرسی بزبان مادری باو گفت : بشما نگفتم این تسبیح وقت شما را تلف میکند دور بیندارید ، اسد آقا فوراً خود را جمع و جور کرد و گفت : ببخشید فراموش کردم ، عادت شده است ، چشم ، اطاعت میکنم ، تسبیح را در جیب گذاشت ، اسد آقا غافل از اینکه منم آذر بایجانی هستم شروع به صحبت کرد ،

- قربان در باره صبیّه ... چه تصمیمی اتخاذ فرمودید . بطوریکه تحقیق کردم دوشیزه ای است بسیار زیبا ، فاضله ، باهوش ، خوش اخلاق و از همه مهمتر اصیل .

- در اینکه ماهم مانند پدرانت خود مدیون جامعه هستیم ، حیرتی نیست ، همانطوریکه در اوائل ورود به مشهد در منزل حاج رحیم آقا بایشان و خانمشان گفتم اصولاً سرباز باید در اختیار تأهل تعمق کند ، از شما میپرسم آیا اینکار حالا برای من زود نیست ؟

- خیر قربان گمان کنم قدری هم دیر شده .

- منظور مرا درست تفهیم نکردید ، میگویم با وضع فعلی که من در خط آتش هستم ، اینکار چه صورت رچه ضرورتی دارد ؟

- منافات ندارد .

- عجب ؛ چطور منافات ندارد ، سربازی که حساب عمرش را باو

بطور تقریب هم نمیتواند حدس بزند ، چگونه میتواند بچنین کار

مهمی دست بزند .

- شیده ام گاهی در فرونت ها هم از دو اجهائی رخ داده است ، آنها

چه عیبی داشته اند ؟

- آنها به قیده من مرتکب جنایت شده اند و اینکارشان منطبق با اصول

اخلاق نبوده است ، بهرحال آقایان در اینکار باید بیشتر بیندیشید .

- چشم ، ولی اینکار خیر ، محتاج بفکر زیاد نیست ، بنده افکار

میکنم که مانند برادر بزرگ حضرت اجل با تحصیل اجازه مقدمات این امر

خیر را فراهم سازم ، آرزو دارم ، آرزو !

کلنل بطور منفی سر را بالا برد ، سپس زنک زد ، چای خواست ، اندکی

باوراق دروی ، میز خود را برداشت ، با تلفن صحبت کرد تا چای آوردند پس از صرف

چای حرکت کردم ؛ گفت سخنان مرا شنیدی ؟ فوراً منظورش را دریافته

گفتم خیر ؛ گفت آفرین باز شما را خواهم دید خوش آمدید ، تا بلهارا گرفته

از حضورش مرخص شدم

ه - عروسی کلنل

بطوریکه قبلاً از نظر خوانندگان گرام گذشت ، کلنل محمد تقیخان نسبت به پیشنهاد حاج رحیم آقا بادالائی که بیان نمود ، تسلیم نشد . پیشنهاد اسد آقا را نیز بنحویکه ملاحظه فرمودید رد کرد ؛ رفته رفته این اندیشه در مغز رفقای نظامی اورسوخ یافت و چند نفر از آنها در صدد انجام امر خیری برآمدند که در رأس همه کلنل اسمعیل بنان قرار داشت و ایشان کلنل را وادار نمود که حتماً باید تأهل اختیار کند .

چون کلنل ، برخلاف سلف خود جوانی بسیار با انضباط ، خشن و شاید بزعم بعضی ها گوشت تلخ هم بود ، تصور میرفت با اختیار تأهل تسکینی در روحیه او ایجاد گردد و اگر در اندک خشونت او زوالی پدید نشود لااقل تخفیفی حاصل خواهند شد ، سخت گیریهای او در امور و حسن انتظام کارهای مربوط براندازمری شدت مییافت ؛ اکثرأ معتقد شده بودند که او را باید متأهل ساخت و در انجام اینکار نیز خیلی مصر شده بودند .

از آقای اسمعیل بهادر در حضور آقای عبدالقادر آزاد نماینده مجلس شنیدم با اصرار زیاد دختر یکی از خانواده ها را برایش عقد میکنند و بطور غیر رسمی و خیلی خصوصی جشن گرفته میشود و ایشان در این شادی « بشکن » میزده اند . گفتند « دو سه ساعت از شب گذشته کلنل را با طاق عروس هدایت کردیم ، از رفتن امتناع میورزید ؛ تصور کردیم ایشان هم مانند همه داماد ها اگر رفتار خجالت شده و یا حضور ما مانع و رادع شده است ، لذا من و یکی دو نفر از همه قطاران با تحصیل اجازه مرخص شدیم .

هنوز وارد طاق خواب خود نشده بودم ، عباس پیشخدمت کلنل آمد و اظهار داشت : احضار فرمودند ؛ بشتاب نزد کلنل رفتم و گفتم :

دوشیزه ای است بسیار زیبارو ، آثار اصالت و مصومیت از صورتش هویداست ، ممکن است اخلاق او هم مانند قیافه اش خوب باشند اما افسوس ، من بطور اضطرار بگفتم :

- افسوس که چه ؟

- افسوس که ، هر چه فکر میکنم ، بادر نظر گرفتن آینده بر اضطرار و وحشتناک نمیتوانم خود را راضی کنم که برای فرو نشانیدن آتش شهوت ، سرمایه اولیه دوشیزه بیگناهی را بربایم .

- این دوشیزه شرعاً بشما تعلق دارد ، اگر بخواهید در این موقع و این مورد بخصوص تحت تأثیر عواطف و احساسات قرار بگیرید ، نه برای

شما و نه برای دختر و خانواده او ، خوش آیند نخواهد بود ، گفت بشینید موضوع مهم است . در کنارش نشستم بگفتار خود ادامه داد :

- اتفاقاً همان احساسات و عواطف رقیق است که در این وقت شب مرا وادار باندیشه کرده است . من وقتی وارد اتاق دوشیزه شدم ، جنك عقل و شهوت درگیر شد ، با خود گفتم من فعلاً در خط آتشم ، معلوم نیست زنده بمانم و یا کشته شوم ، بنا بر این انسانیت اجازه نمیدهد سرنوشت یکدختر عقیقی را بحدوث بسیارم و احیاناً بادت خود بآبرو و شرافت سر بازی خود لطمه بزنم ، نه ! با ملاحظه این نکات دقیق تنها زیستن بهتر و اولیتر است عقیده دارم او ؛ خانواده اش را راضی کنید ، از این وصلت که هر آن بوی فصل الزامی از آن است شمام میشود ، انصراف حاصل کنند و از این زحمت که بر اثر اصرار و فشار همقطاران بآنها داده ام پوزش بطلبید .

بالاخره آقای بهادر ، فامیل دوشیزه را راضی میکند که عجالاً با پیشنهاد کلنل موافقت کنند و ضمناً وعده میدهد که هرگاه موفقیت نهائی حاصل و کلنل فراغت بدست آورد البته تجدید عقد ممکن خواهد بود ، با دادن این وعده و امیدوار کردن آنها با پرداخت تقریباً دو بیست تومان مهریه همان شب این دوشیزه را مطلقه و بمقتضای جوانمردی عمل میکند .

۶- واید ادارات

رفتار بامردم

قطع رابطه با تهران کوچکترین تأثیری در گردش چرخهای ادارات دولتی ننموده بود. هر يك از ادارات بوظایف قانونی خود عمل میکردند. مالیه خراسان که زیر نظر مسیو دبوا اداره میشد، همچنان بجمع آوری مالیات و پرداخت مخارج ادارات برطبق بودجه های مصوب مشغول و دیناری علاوه بر بودجه بهیچکس نمیداد، اختلاف نظر او هم باقوام السلطنه بر سر این بود که در مقابل دریافت وجوه بودجه ژاندارمری حسابی داده نمیشد و طبعاً رئیس مالیه در مقابل قانون مسئول و هیچگونه خرجی را بدون مجوز قانونی نمیتوانست تعهد کند، برای هر وجهی قاعداً سند خرج واقعی و حقیقی مطالبه میکرد. چون در این مورد قیلا بحث شده بی نیاز از توضیح بیشتر. اگر مسیو دبوا بکامل ارادت داشته از لحاظ قدرت و سلطه او بود بلکه از نظر احترام بقوانین، خاصه قوانین دخل و خرج مملکت بود. کمنل در دادن حساب واقعی تسلیم محض و بلکه در مصرف همان بودجه اختصاصی ژاندارمری هم کمال صرفه جوئی را ملحوظ میداشت.

صحت این موضوع پس از خاتمه کار و عزیمت مفتشین اعزامی از مرکز فی الجمله آقای اشتری کاملاً معلوم و مسلم شد که جز حقوق دیناری اضافه برداشتی وجود نداشته است؛ زیرا نه آنهائی که در اطراف کمنل بودند اهل اخذ عمل و نه دبوا کسی بود که پول دولت را هدر بدهد. پس از ختم قیام به خوشکیش رئیس مباشرت ژاندارمری گفته بودند بیش از یکمیلیون تومان قبض های علی الحساب ژاندارمری بامضاء مرحوم کمنل بحساب رفته چنانچه موافقت کند اسناد مربوط به آنرا هم مجدداً بحساب می گذاریم و پول آن را الوطی خور میکنیم. او جواب داده بود همانطوریکه در در زمان حیات آن فقید خیانت نکردیم حالا هم آبرو و احترام امضاء او را حفظ خواهیم کرد.

رفتار بامردم؛ خوب حرف زدن و با احساسات وطن پرستانه سخنرانی کردن و تحجیب مردم از خصائص ذاتی کمنل بود. جماعتی که دوستش داشتند، او را اهل درد وطن تشخیص داده و در

آقاخان خوشکیش

گفتمار او اوانرنیک دریافته بودند و همین مردم کاملاً میدانستند که کلنل نه دزد است و نه دزد پرور؛ سختگیر است و شدیدالعمل، مخالف راهم البته حبس میکرد. بدیهی است هر کس جای او بود نمیتوانست جز این بامخالف و دشمن و حتی باشاعری که برخلاف سنن ادبی بناموس او ناسزا گفت رفتار نماید ادیب باید شرط ادب نگهدارد - نه هر چه لایق ریشش بود کند تفریر (۱)

۱ - از گفتار عارف بسلیمان نظیف شاعر و نثر نویس ترك .

سر موقعیت کلنل در طریق پیشرفت کارهای نظامی و حسن جریان ادارات و مهمتر از همه جلب قلوب توده های ستمدیده ناشی از: (گر بود» بهر وطن» صد نوحه گر - آه صاحب درد را باشد اثر) بود!

۷- جنگهای محلی

اردوی گاه و چریک

دردوران قیام ضرب شصت کلنل را عده ای از اشرار بنام که اسامی آنها قبلاً گذشت و همچنین عده ای از خوانین محلی خراسان که با قوام و سوری داشته و در ولایات بساط خان خانی را گسترده و در واقع یکنوع ملوک الطوائفی ایجاد کرده بودند، چشیدند.

برخی از این خوانین با وجودیکه بی بقدرت و رشادت ذاتی کلنل برده بودند باز هم دست از لجاجت برنداشته، برای حفظ ثروت ایلقاری، حفظ مقام و زندگی مجلل بتجهیز قوای محلی علیه کلنل اشتغال داشتند!

استدلال آنها در این باره این بود که اگر کلنل از بین نرود، منافعه ما بمخاطره خواهد افتاد. این استدلال آنها با منطق خود آنان ممکن بود جور در آید زیرا بعضی از آنها که فهم و فراستی داشت، دانسته بودند که اگر کلنل حملاتش ادامه یابد و نیاتش یکی بعد از دیگری با مرحله عمل گذارد آنها نخواهند توانست بزندگی اشرافی خود با آنوصفی که حتی در قرون وسطی هم معمول نبود ادامه دهند.

آری! با آن تشکیلات منظمی که در خراسان بوجود آمده و میآید، دیگر ممکن نبود الیستهای مانند شجاع الدوله، خان و فرمانفرمای مطلق قوچان، طفل معصومی را بقتل شیرینداز دتا در طعمه شدن طفل و درندگی شرارتی نصیب حان شود!

کلنل میخواست این بساط ظلم را درهم نورد و بجای آن عدل و مساوات و برابری و بالاخره قانون را برقرار سازد.

برای تکمیل این نیات مفید و مقدس در یک قسمت از ولایات خراسان صاحب منصب عالمی مانند مازور علی رضا خان شمشیر «مؤلف کتاب پیامبر» و حاج عباس خان سالار شجع را انتخاب کرده بود.

جنگهای محلی این نقاط ابتدا منحصراً وسیله اردوی گاه و چریک می شد ولی پس از آنکه یکی یکی از افسرهای اصیل چریک محلی نیز با قوای خود باین اردو افزوده شد. اینک تفصیل الحاق قشون چریک محلی را برای روشن شدن اذهان خوانندگان و برای تکمیل گوشه ای از تاریخ این

قیام ذکر میکنم :

بین طایفه تیموری دوتیره وجود داشت ، یکقسمت از این ایل پارتی شوکت السلطنه کلالی بودند و بمناسبت اینکه اوداماد شجاع الملك هزاره بود طبعاً در ردیف هزاره ها قرار گرفته و بر علیه کلنل در برابر اردوی کوه بفرماندهی مازرعلیرضا خان شمشیرصف آرائی کرده بودند .

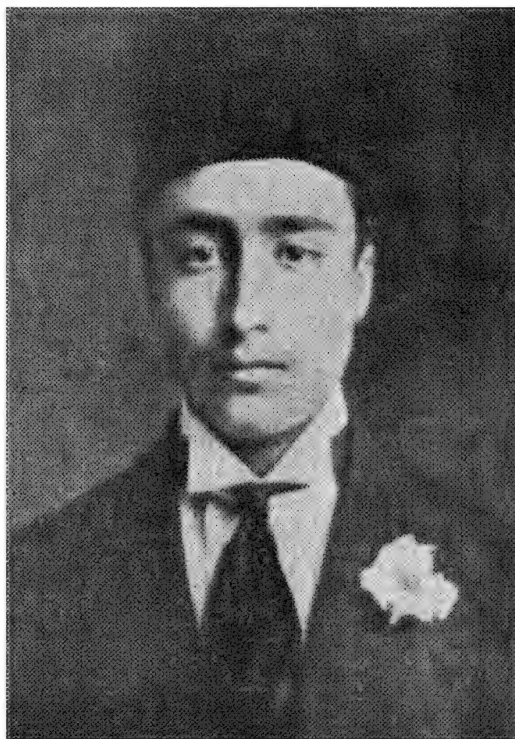
قسمت دیگر دسته مرحوم حاج عباسخان سالاراشجع « پدر آقای دکتر تیمور کلالی طبیب وزارت فرهنگ و انحصارخانیت » بود که از مخالفین سرسخت حاج شجاع الملك هزاره بشمار میرفت . این سالار مرد بسیار شجاع و بی باک و در عین بی باکی مدبر و سیاست نیز بود . در آن موقع که همسایه جنوبی ما به تشکیل دولتهای کوچک قفقاز ، ارمنستان ، ترکمنستان و ترکستان اشتغال داشت ، سالاراشجع باغتنام فرصت دست بکار مهمی زد

این کار سهم و این اقدام شجیم سالاراشجع هنگامی آغاز و انجام گردید که نامبرده در بدو ولایت قوام السلطنه ، حاکم سرخس بود .

حکومت سالاراشجع در سرخس مصادف با انقلابات روسیه و زد و خورد بولشویکها با اقوای دینیکین ، و کلچاک ، وورانگل و غیره شده و بهوس میافند که او هم قسمتی از روسیه را تصاحب کند . با تشکیل یک اردواز سوارهای چریک محلی بدون اطلاع و دستور مقامات بالاتر بمرز روسیه حمله و سرخس روس را تصرف میکنند و بصوب تاشکند رهسپار میگردد . پس از تصرف سرخس و استقرار نظم در آنجا فقط وسیله تلگرافی قوام السلطنه را مضامین ساخت که : سرخس روس را متصرف و انتظامات را برقرار نموده اکنون بصوب تاشکند رهسپارم . »

این تلگراف مانند بمبی در مشهد کرسی ایالت خراسان منفجر شد و قضیه کسب اهمیت نمود . کنسول انگلیس باشتاب نزد قوام السلطنه رفته و اعاده سالاراشجع را جداً خواستار شد و نیز از عواقب وخیم این اقدام قوام السلطنه را مستحضر ساخت ؛ قوام السلطنه فوراً وسیله تلگراف و حتی اعزام یک ویژه ای سالاراشجع را از پیشروی متصرف و بهرنجوی بوده او را بسرخس ایران بازگشت میدهند . این بود یکی از هنرنماییهای این سلحشور محلی خراسان .

سالاراشجع پس از آغاز قیام بملاحظه سوء ظنی که با او میرفت به - دستور کلنل محمد تقیخان دستگیر و در زندان بود . از زندان بکلنل محمد تقیخان پیغام فرستاد که بی جهت مرا زندانی کرده اید ، من بایراد نام نسبت

مرحوم حاج عباس خان سالار اشچم؛ هنگام تحصیل در بیروت

بیارنی شجاع المالك هزاره مخالف و بلکه دشمنی داریم اینک موقعی است که من خدمتگذاری کنم . بوسیله ملک ایرج رکنی که شوهر خواهرش بود ارتباط گرفت و جلب اطمینان و اعتماد کلنل را کرد و از زندان رها شد . نامبرده با سالار امجد افشار فرمانده پیاده نظام قبل از قیام هم‌زمانجیر و این دو تن بملاحظاتى بایکدیگر جداً قهر بودند ، شوهر خواهر سالار اشچم که وسیله التیام بین سالار و کلنل شده بود، هنگام خروج سالار اشچم از زندان آن دو تن را در همان زندان آشتی داد .

پس از رهائی از زندان، کلنل حکومت خواف ، تربت جام و باخرز را با و محول و اجازه داد که اردوئی تشکیل و از راه تربت حیدر به خواف به شجاع المالك حمله نمایند تا با حملات گازانبری که از یکطرف اردوی

کاوه «بفرماندهی ماژرعلیرضا شمشیر» از طریق فریمان، محمودآباد و تربت جام و از یکطرف سالاراشجع از طریق تربت حیدریه، علیک، خواف و باختر تشکیل میشد، بقلع و قمع قوای مخالف بپردازند.

سالاراشجع نیز کامیابانه حملات خود را از تربت حیدریه آغاز و تا یوسفآباد «باخزر» مرکز شجاع الملک هزاره انجام داد که منتهی بفرار شجاع الملک بخاک افغانستان گردید.

آخرین جنگها را، سالاراشجع در حال چهل درجه تب انجام و بمحض ورود بیوسفآباد که مصادف با خروج قوای هزاره از خاک ایران گردیده بود، «دارفانی را وداع گفت» روحش شاد.

سالاراشجع در آخرین لحظات زندگی وسیله دکتر جوادخان کسه طبیب اردو بود بکلنل محمد تقیخان پیغام فرستاد که «من مأموریت مرا انجام دادم تقاضایم این است که جنازه مرا درخور احترامات نظامی تشییع فرمائید».

کلنل نیز طبق تقاضا «وصیت» او عمل کرد. پس از حمل جنازه سالار از یوسفآباد بمشهد، چندین دسته موزیک و متجاوز از دوهزار ژاندارم، نمایندگان خارجی، عموم کارمندان ادارات دولتی، تجار، پیشه وران، شاگردان مدارس در تشییع جنازه سالاراشجع شرکت نموده با تجلیل شایانی جنازه را بحرم مطهر رسانده و در آنجا بخاکش سپردند.

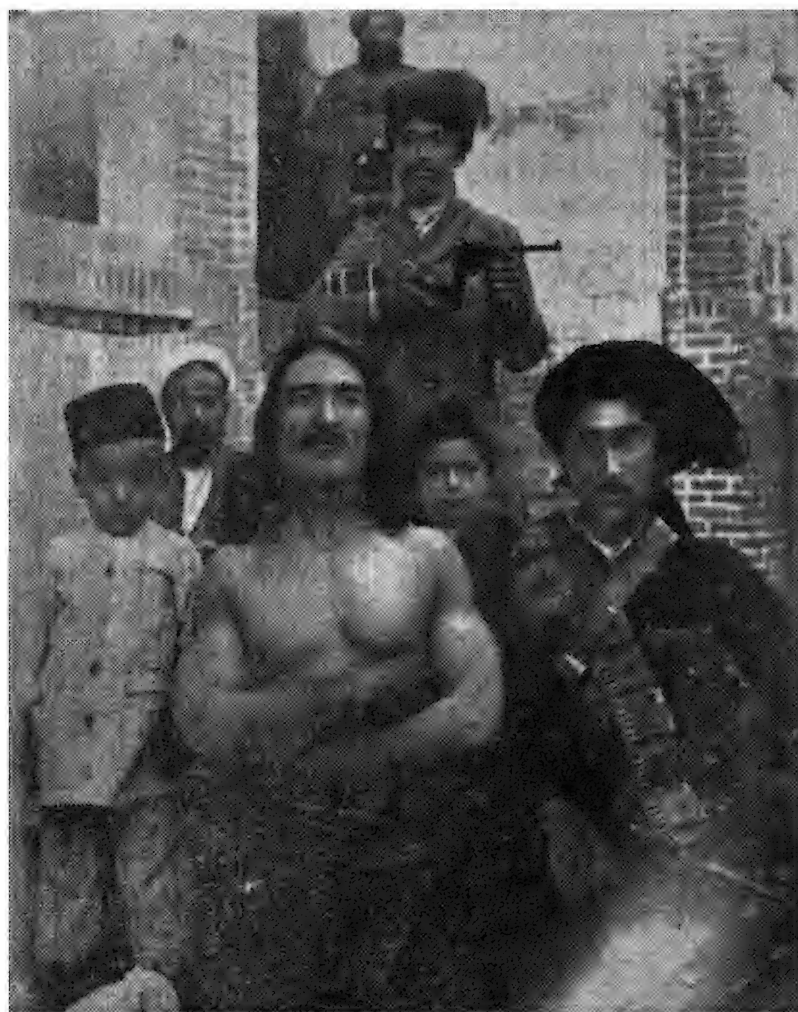
این تجلیل در تشییع جنازه سالاراشجع بعقیده مؤلف بعد از تشییع جنازه مرحوم کلنل محمد تقی خان بزرگترین تجلیل و تشییعی بود که در مشهد بعمل آمد.

فتوحات سالار از یکطرف و فتوحات ماژرعلیرضاخان از طرف دیگر امیرشوکت الملک علم را سخت بلرزده درآورده بود.

هنگامی که امیرشوکت الملک علم والی قاضیات و سیستم بود در همان هنگام جنگهای محلی اردوی کاوه و چریک سالاراشجع کار حاج شجاع الملک هزاره را یکسره ساخت.

رشادت و شجاعت این اردوها در تاراندن پنجهزار سوار چریک شجاع الملک هزاره که بسرکردگی ابن اشخاص تشکیل میشد: محمد رضاخان رئیس ایل هزاره، سالارخان بلوچ، شوکت السلطنه تیموری داماد شجاع الملک هزاره، سالار شجاع، سیدحیدر «پهلوان» رئیس ایل بربری بگوش امیر شوکت الملک علم رسید. متعاقب این فتوحات ژاندارم

سید حیدر «پهلوان» بربری

وقوای چریک، گزارش شکست طوایف قرائی در قلعه «سنگان» و همچنین شکست سالارخان بلوچ فراری از فرونت باخزرو تر بت جام در قلعه «علیک» بدست علم رسید بخوبی دریافت که بر خلاف دستور ۸۴۲۵ قوام السلطنه بایستی با کفیل بامسالت رفتار و گول بلف‌های قوام و مواعید میان تهی‌اوران خورد

امیر شوکت الملک مرد معارف پرور و با وجدانی بود، از ابتدای این پیش آمد کاملاً در جریان وارد و نیک تشخیص داده بود که کلنل محق است و قوام زور میگوید. علم میدانست که از روی غرض و مرض پیشنهادات حق و حسابی کلنل در مرکز، متممداً واقعی گذارده نمیشود؛ کوشا بود که شاید بتوان اقدامی کرد که هم غائله بخوابد و هم این جوان وطن دوست فدای مطامع و اغراض و کین توزی نشود. بهمین جهت بود که آیه الله زاده خراسانی و حاج حسین آقا ملک را به بیرجند دعوت کردند تا بمشارره پرداخته راه حلی بیابند.

در همان ایام کلنل نیز برای سرکشی بار و هادر گناباد متوقف بود برای روز هفتم میزان ۱۳۰۰ یعنی ۳۴ روز بعد از تلگراف قوام مبنی بر تجهیز قوا علیه کلنل که از نظر خوانندگان گرام در فصل نهم خواهد گذشت قرار ملاقاتی بین امیر شوکت الملک علم و کلنل، مخدوم تقیخان در «گدار سلیمان» گذاشته شد.

چنانچه ملاقات آنها عملی میشد امید میرفت کار بمسالمت بر گذار شود اما افسوس سردار معزز بجنوردی که فاقد بختگی و کاردانی امیر شوکت الملک علم بود با شتاب دستور قوام را بکار بست و پشت پا بقول و سوگند قرآن مجید زد و برای ابد ننگی در تاریخ جبهه خود و خاندانش ذخیره کرد!

سردار معزز بجنوردی که دستش را بخون کلنل محمد تقیخان آلوده ساخت؛ دست مکافات ناسردار مجازات، او را تعقیب کرد. در پایانی کتاب بکار او فصل انتقام؛ مراجعه شود.

۸ - نشان پرچم کاوه

ماژر علیرضاخان شمشیر نیز، در جنگهای تربت جام، خواف و باخرز رشادت های شایان توجهی بخرج داد، در فصل پیش نوشتیم پنجهزارقوای چریک و تاحدی جنگنده ایل هزاره - ایل بلوچ ایل تیمور و ایل بربری را شکست داد و تاسرحد تاراند که آنها ناگزیر بخاک افغانستان پناه بردند. در یکی از جنگهای محلی باخرز یک نفر از ژاندارمها کشته شده و ۱۱ نفر بسختی مجروح و بستری گردیده بودند.

شمشیر علاوه بر روحیه سلحشوری، دارای عواطف رقیق و قریحه شاعرانه نیز بود، نامه ای از جریان زد و خورد را در لافافه ادب و بنحویکه کلنل را زیاد متأثر نسازد را پرت نمود و نسبت باین ژاندارمهای رشید علاقه فراوان نشان داده و تلویحاً استدعای تشویق آنان را کرده بود. باوجودیکه شمشیر باختصار نامه کوشیده و طوری نوشته بود که خواننده زیادتأثر حاصل نکند، معیناً در کلنل اثر سوزانی کرد، زیرا که مزه سوزش گلواله را بکرات چشیده بود؛ در همین حال این جواب را توأم با سرشک دیدگان خود بشمشیر نوشت:

و الخیل و اللیل و الییداء تعرفنا
السيف والضیف والقرطاس والقلمی

برادر عزیزم بدت مباد گزندت مباد و درد مباد، ساعت ۱۰ بعد از ظهر ۲۶ برج است در میان توده کاغذهای متفرقه سرشک چشمم با که از اثر عبارت مکتوب خصوصی شما روان شده بود پاک کردم میخواهم جواب بگویم آه چه در ناگوار است که نمیتوانم عملیات نظامی باره های قلب خود را برآی العین مشاهده کرده و در پهلوی همقطاران با شرفم روی زمینهای لم یزرع خراب دراز کشیده و بهر صدای آخ که از اصابه گلواله دشمن غارتگر تولید میشود یکی هم بالاخره مردا گئی کرده بمن مصادف شود.

افسوس هزار افسوس که مشهود طبقه ممتازة آن مانع نیل این آرزو است. چنانچه اگر چند ساعت دیر رسیده بودم دیگر کار از کار گذشته بود رسیدم و بمثل معجزه سحرها را باطل نمودم. و شکر الله ثم شکر الله ما هدانا لشکر الانعم.

قربانت شوم یوسف گم گشته باز آید بکنعان غم مخور - کلمه احزان شود روزی گلستان غم مخور، بلی شرافت و سعادت دیر یازود بر میگردد. ایرانی نمیبرد و محو نمیشود اگر ما هم نبینیم اخلاف ما خواهند دید بر ما

است که آنها را از تنگ ذات خلاص نمائیم . آری ما باید جان بازی کنیم ما باید با هر کس که خائن وطن است بجنگیم و او اکثریت تامه داشته باشد ، بی شبهه مادر این راه بموانع سهمگینی بر خواهیم خورد ، ما باید در شبه های تنگین خیانت را از جا کنده اصول اریستو کراسی را از مملکت نابود سازیم ، عزم آهنین ماسلاسل و قیودات ارتجاعی را از هم گسسته و تمام موانع و عوائق را برهم شکند اتکال و اتکاء ما بیاری خدا و ائمه اطهار است و بس . و اما عزیزم شما نخواهید مرد نه دزدان باخرزی را قدرت و بیاری آنست که تو را هدف گلوله قرار دهند و نه گلوله را آن اجازه است که خط سیر خود را بسمت وجود نازنیت امتداد دهد نه ، نه ، فقدان تو بر من خیلی دشوار و ناگوار است و جبرانش غیر ممکن . تو بهمان ای آنکه جز تو پاک نیست . خواهشمندم قبول زحمت نموده از کلیه افراد من و از زخمی ها خصوصاً از طرف من دلجوئی و احوالپرسی نمائید .

محمد تقی

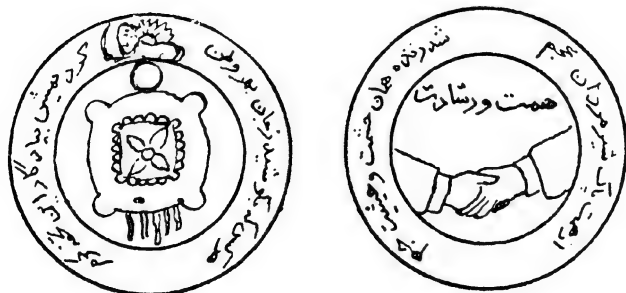
پس از اختتام نامه نایب آقاخان خوشکیش رئیس مباشرت قشون را که او نیز دارای قرجه ای بدی باضافه ذوق نقاشی است احضار و میگوید می خواهم نشانی ترسیم نمائید تا از روی آن مدل بدسیم یک زرگر ما هر چند عدد از طلای لیره بسازد و برای اینکه ذوق نقاشی خوشکیش را تحریک کرده باشد می گوید این نشانها را میخواهم برای ماژر علیرضاخان شمشیر بفرستم تا زیر سینه ۱۱ نفر ژاندارمی که بر اثر رشادت و فداکاری زخم برداشته اند بنماید . آقاخان همان آن نشانی را که در صفحه بعد کلیشه شده روی کاغذ ترسیم و بکامل میدهد . کلنل از سرعت انتقال و ابتکار این جوان باقریحه و پر استعداد خورسند شده اظهار میدارد ، گرچه «پری» های من تا کنون از دوربال نقره تجاوز نکرده ولی برای ابتکار و سرعتی که در ترسیم نشانی و سرودن شعر آن بخرج دادی یک لیره پری باید بتو داد ، بگیر .

فرمای آنشب زرگر نسبتاً ماهری را آقاخان معرفی کرد ، و نشانها طبق دلخواه ساخته شد . هر یک از این نشانها دارای پنج لیره عیار طلا بود ، ضمن حکم نظامی (آرم کلاه) که نمونه آن را در صفحه بعد ملاحظه می فرمائید بیاخر زر فرستاده شد .

ماژر علیرضاخان شمشیر از وصول این نشانها خیلی مسرور و با رعایت تشریفات نظامی نشانها را از طرف کلنل محمد تقیخان بسینه ژاندارمها نصب کرد .

در دوران قیام احکام نظامی با این آرم صادر میشد

نشان ویژه قیام خراسانی

۹ = تلگراف قوام السلطنه به علم

از تهران به بیرجند

جناب مستطاب اجل آفای امیر شوکت الملك حکمران قائمات و سیستم دام اقباله از رفتار اخیر کلنل محمد تقیخان مطلع شده و میدانید با وجود مساعی دولت (۱) در اینکه مشارالیه از طریق اطاعت خارج نشود حرکات بیرویه و مجنونانه خود را دوام داده بنای خودسری و تمرد گذارده اسباب اختلال اوضاع خراسان گردیده است. بر حسب امر قدرت بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی ارواحنا فداه (۲) اردوی قزاق مرکب از پنج هزار نفر (۳) رهسپار خراسان است. بدیهی است در اینموقع وظیفه دولتخواهی و شاهپرستی سرکردگان و رؤسای خراسان و سیستم جزایر نیست که باتمام قوا بر ضد محمد تقیخان متمرده (۴) اقدام و خدمات

۱ - کلنل صرفاً مضیع بود، تلگرافات او حاکی است از توضیح بیشتر بی نیازیم.

۱ - اعلیحضرت شاه قطعاً مطلع نبود زیرا قبلاً پیشنهادات کلنل را که وسیله شش نفر نمایندگان بعرض خاکبای همایونی رسید تمام مواد آن باستثناء خروج کلنل از ایران مورد قبول شاهانه واقع و کلنل را هم بمراحم و عنایات شاهانه مستظهر ساخته بودند.

۳ - این رقم باصطلاح بلغ بود زیرا که قبلاً از زبان بهرامی نوشتیم دولت بسیلی صورت خود را سرخ نکه میداشت و نتوانست هزار نفر قشون با تجهیزات لازم در آنموقع بشاهرود بفرستد و خزاعی هم که بمشهد وارد شد فقط عده اش ۷۰۰ نفر قزاق و ۲۰۰ نفر ژاندارم رژیم ۱۰ استرآباد بود و از شخص موثق شنیدیم وقتی چشمش بچهار هزار نفر ژاندارم کاملاً مجهز و نونوار باقی مانده قشون کلنل افتاد، بقشون اعزامی گفته بود: « قدر این برادران ژاندارم خود را بدانید آنها اگر تف میانداختند

مارا از شریف آباد آب میبرد »

۴ - او خود بگواهی تاریخ هیچوقت شاهپرست نبوده و نیست و منظور او در اینجا از عنوان شاهپرستی و اینکه نام اعلیحضرت شاه را با آن آب و تاپ برده، ارباب و از طرفی هیچ علم بوده و باصطلاح هندو و انیزیر بال او گذاشته بود.

صادقانه خود را بمنصب ظهور رسانند لذا حسب الامر بجناب عالی مقرر میشود (۱) که محمد تقیخان نایب سرهنگ (۲) را متمرّد شناخته و بهیچوجه به اقدامات و اظهارات او اعتبار ندهید و قوای خود را هر چه ممکن شود حاضر و عملیات خود سرانّه او را قویاً جلو گیری نمائید و م- راقبت کامل نمائید که عمال محمد تقیخان بهیچوجه در عایدات مالیاتی حوزه حکومتی جناب عالی مداخله نکرده و نگذارید دیناری از نقد و جنس عایدات دولتی بمشهد ارسال گردد و باید اردوی کامل از سوار و سرباز و توپخانه تهیه نموده حقوق آنها را به موجب این تلگراف از عواید مالیاتی و غیره (۳) مأخوذ داشته و يك عده کافی بخواف فرستاده از تجاوزات ژاندارم بآنحدود (۴) قویاً جلو گیری نمائید ، از افراد ژاندارم و صاحب منصبان هر کدام باردوی جناب عالی ملتجی شوند بآنها تأمین بدهید والا در قلم و قمع آنها اقدام کنید سواد این تلگراف را با سوار مخصوص بفوریت برای جناب حاج شجاع- الملک (۵) ارسال دارید .

د سنبله نمره ۸۴۲۵ قوام السلطنه رئیس الوزراء

۱ - بمیل خودش بوده زیرا مشار الملک گفته بود: درمن اینقدر خیانت که تو میخواهی نیست - شاه را هیچ از اعمال تو آگاهی نیست - لیک تا چند توان مسئله را پنهان کرد - شاه را غافل و يك ناحیه را ویران کرد
۲ - بعد از کلنل گاروپ اولین کسی که بدرجه سرهنگ تمامی در ژاندارمری ایران مفتخر شد کلنل محمد تقیخان بود و دیگر در ژاندارمری بجز گاروپ سرهنگی وجود نداشت و در تصویب نامه شماره ۳۲۴۵ مورخ ۲۸ نور ۱۳۳۹ هجری قمری این عبارت « به کلنل محمد تقیخان پرداخته شود » صحت گفتار ما و بطلان عبارت تلگراف مزبور را ثابت میکند .

۳ - از کلمه « و غیره » درست چیزی دستگیرم نشد ، شاید منظورش برای تجهیز قشون چریک چپاول مردم و یا مصادره اموال آنها بوده است !

۴ - منظور سلامی و سده املاک شخصی او بود که از تعرض ژاندارم مصون بماند والا دلش بجال خوافی و باخرزی نسوخته بود .

۵ - حاج شجاع الملک ؛ ضرب شصت کلنل را با حملات مازر علیرضاخان شمشیر و سالار اشجع چشیده و با پنجهزار قشون چریک خودش کشت خورده و تاسرحد فرار اختیار و بخنک افتان پناهنده شده و ناتوان گردیده و دیگر محلی برای امتثال امر قوام باقی نمانده بود .

۱۰ - ژنرال حمزه خان کی بود؟

این مرد بزرگ یکی از شخصیت های وطن پرست لشگری ایران و از مهاجرین قفقاز بود که اجدادش پس از عقد معاهده قریه گلستان ، واقع در قره باغ ، محل زاد و بوم خود را بمناسبت کثرت علاقه بایران ترک و با تمام ایل و تبار بایران کوچ نموده و در تبریز سکونت اختیار کرده بودند ، کلنل محمد تفیخان باین معنی اشاره صریحی در نگارش خود کرده است . نسب ژنرال حمزه خان در کلیشه شجره خانوادگی پسیان هویدا است . ژنرال حمزه خان و سایر مردان جنگجوی خانواده پسیان تحقیقاً از یکصد و چهل سال (۱) پیش همه در خدمت لشکر ایران فداکارها کرده اند موافقی گفت پدر بزرگ ژنرال حمزه خان در جنگ روس و ایران رشادتهای خارق العاده ای بخرج داد و عباس میرزا کمکهای مهمی کرد ، بطوریکه قشون روس و سردار بنام او سی سیانف را خسته کرده بود .

پس از کشته شدن سی سیانف بدست حاکم ایرانی باد کوبه و برقراری سردار دیگری بنام کود رویچ بجای سی سیانف ، فتوحات و رشادتهای لشکر ایران بملت سازش روس و انگلیس در اروپا تا اندازه ای از سرعت و شدت عمل اولیه افتاد ، زیرا انگلیس ها قبل از سازش قشون ایران را بچنگ با روسها تحریس و ترغیب میکردند و برای اینکه ضدیت عملی هم کرده باشند در قشون ایران عده ای از صاحب منصبان انگلیسی را گمارده بودند ، بعضی اجداد سازش بین آنها از حمايت قشون ایران عیب و بیپوده شده و مهمتر از آن ۱۷ شهر قفقاز بوجه المصالحه انگلیس و روس قرار گرفت و بصاحب منصبان انگلیسی نیز دستور عدم ادامه جنگ با روسها صادر گردید !

از چند قرن قبل و مخصوصاً پس از خاتمه همین جنگ مورد بحث ، مقدرات مملکت و ملت ایران همیشه وجه المصالحه آقائسی و سود پرستی انگلیسها واقع شده و میشود ! باز هم بقصود قرار دادهای ما رجوع نموده شود .

همین موثق علاوه نمود که شکار عباس میرزا آنهم روزی که بر اثر حمله ناگهانی روسها بقشون ایران که در (اسلان دوز) کنار رود ارس تمرکز داشتند ، گویا شکار مصنوعی و مبتنی بر تباری بود و هنگامی که عباس میرزا مصمم شد بتبریز عقب نشینی کند ، همان صاحب منصب ایران پرست ، یعنی جد ژنرال حمزه خان مانع از اجرای این تصمیم شد و معتقد بوده است که یا حمله را ادامه دهند و یا بدفاع پردازند ، زیرا قشون

۱ - بمآخذ ۲۹ شوال ۱۲۲۸ هجری قمری تاریخ امضاء عهدنامه شوم

گلستان

ژنرال حمزه خان

کودروبیچ را قادر بمقابله نمیدیده و بطور کنایه گفته بود در اینموقع چه شکاری بهتر از غلبه بردشمن .

متأسفانه جاسوسان سازش کنندگان در داخله قشون ایران و بویژه بین بعضی از سران لشکر نفاق و اختلاف انداختند تا دامنه این « اختلاف بینداز و حکومت کن » منتهی بهرج و مرج شدیدی در بین قشون ایران شد و نتیجه نهائی عبارت از منهزم شدن توپخانه و متواری گردیدن قشون بود و ناگزیر باقی مانده قشون بتبر بزعقب نشینی کرد !

تأمید دولت روس برای نیابت سلطنت عباس میرزا و ابقاء سلطنت در اخلاف او تاحدی وجود تبانیها و نیرنگهای سازش کنندگان را در شکست سپاه ایران و انتزاع ۱۷ شهر مهم قفقاز مدلل میسازد !

مقصود از ذکر گوشه تاریخ ، بملاحظه فداکاریهای این خانواده قدیمی بود که اخلاقاً بایستی در باره اخلاف آنان ، آنهم در مواقع حساس بی تأثیر نباشد ، ولی برخلاف انتظار این سرباز پیر که از آن خانواده غیور و سنجشور بود ، و این شخصیت پنجاه سال سربازی کرده ، نتیجه معکوس گرفت ، باین معنی که مصمم شد برای استخلاص جان برادرزاده اش کلنل محمد تقیخان و جان سایر فرزندان وطن وجهه رفیع هر گونه سوء تفاهمی که بطور عمد در دربار اعلیحضرت احمد شاه ایجاد کرده بودند ، استدعای تشریف کند ، پس از اینکه بعرض رسید ، او را نپذیرفته و نزد شخص اول مملکت (قوام السلطنه) هدایتش مینمایند !

ژنرال حمزه خان چون میدانست از ملاقات قوام نتیجه ای حاصل نخواهد شد ناگزیر برای اسقاط تکلیف سربازی و وظیفه وجدانی خود عریضه ای بشرحی که در زیر از نظر خوانندگان میگذرد باعلیحضرت احمد شاه تقدیم داشت :

بعرض خاکپای اقدس همایونی میرساند

دو چیز قیرۀ عقل است ؛ دم فرو بستن

بوقت گفتن و گفتن بوقت خاموشی

بعد از اینکه از تشریف بخاکپای همایونی و تظلمات حضوری (توسط شاهزاده شهاب الدوله رئیس تشریفات درخواست کرده منوط بامر اجازه شخص اول دانستند) مأیوس شدم برای حفظ سربازی اسلاف و اخلاف و افتخار بشفل سربازی پنجاه ساله خود بوسیله قلب پاک و امیدواری بحکمگزاری اقدس ملوکانه بعرض تظلم و دادخواهی مبادرت مینماید .

اعلیحضرت ! کلنل محمد تقیخان که از پسران باسارت رفته در مرو

جان بازی کرد در واقعات ایران در جنگ روسیه و هرات و تمام سرحدات برای دولت یادگار مانده در مقابل وظیفه شناسی و اجراء او امر امر دولت (در کابینه سابق) دچار مشکلات گردیده و میخواهند او را متهم و متکی با جانب معرفی نمایند.

اعلیحضرتا! این هنك ناموس که از یک نفر سر باز ایرانی میشود يك نوهین معنوی از نوامیس مقدسه اسلام است.

اعلیحضرتا! کلنل محمد تقیخان برای تثبیت عرایض حقّه خود در پیشگاه اقدس باشخاص درجه اول مملکت از قبیل آقایان مستوفی الممالک و مشیرالدوله و مؤتمن الملک و غیر هم متوسل گردیده اهالی خراسان که خدمات و ایرانیت و صداقت سر بازی کلنل محمد تقیخان را در خاکهای همایونی بوسیله همان اشخاص و آقایان علماء تصدیق نمودند معذک مورد هیچگونه توجه واقع نشده اند.

اعلیحضرتا! خدمات کلنل محمد تقیخان از قزوین و همدان و بروجرد و کرمانشاهان تا اسلامبول و برلن مدت و روز نامجات «تیمس لندن» و «نویه رومیای بطرو گراد» ناظر است.

اعلیحضرتا! کلنل محمد تقیخان فرزند پدران مهاجر است که بنام اسلامبول و ایران بدولت علیه جانبازیها کرده در هرات و مرو و فتنه سالار و زنجان همه جا کشته شده اند هرگاه بارضایت خاطر و ترفه به حال عامه نسل خراسان ایالت مهمی بصداقت و خدمتگزاری کلنل محمد تقی خان مدحایت نداشته و اصلاح دولت و استقلال مملکت مقتضی قتل و اضمحلال يك نفر سر باز مهاجر خانه زاد باشد در مذهب خانزادان و سروجان را نتوان گفت که مقداری هست اینکاش امر ملوکانه صادر و این چاکر پنجاه سال سر بازی کرده مأمور میشدم پسر یا برادر زاده خود را برای تصدق خاکهای همایونی حاضر و بخود میبایدم که خدمت رصداقت را بیابان رسانیده و اگر اجداد در راه دولت کشته شده و با فرزند سیمی را بامر ولینعمت تاجدارم سر میبردیم تا دولت قوی شوکت در چنین روزی امر بسوق الجیشی و حمله عشایر و ایلات سرحدی ایالات معظم خراسان نموده ابتداء وطن مقدس و برادران اسلامی دچار خسارت جانی و مالی شوند.

اعلیحضرتا! بحق سر بازی چاکرت بنظر رحم و عنایت نگریسته خدمات دویست ساله فدویان را الفاء شبهات دیگران محو و نابود نفرمائید . برتست پاس خاطر بیچارگان و شکر بر ما و بر خدای جهان آفرین جزا سر باز پنجاه ساله و اقامی ایران سنبله ۱۳۰۰ ژنرال حمزه پسیان

متأسفانه با این عریضه را بنظر شاه نرسانیدند و یا اگر بسمع اعلیحضرت
اصمد شاه رسید با اربابی که قبلاً بوجود آورده بودند بلا اثر ماند !

۱۱ - این عکس

عصر روز دهم محرم ۱۳۴۰ «عاشورا» کلنل در باغ ایالتی قدم میزد و غرق در
اندیشه بود ، در نزدیکی چنار بزرگی که سر بآسمان کشیده و یادگار اعصار
کهن بشمار میرفت ، فدائی کلنل ایستاده و کاملاً متوجه قیامه پسمان میشود
که در ضمن اندیشه گونه های گلگونش سرختر و گاهی گامهایش کوتاه
و بلند برداشته میشده است .

فدائی ؛ این حالت و برافروختگی کلنل را حاکی از اضطراب درون
او دانسته و مصمم میشود که در آمدی مناسب کند و در وضع فعلی او تحولی
ایجاد نماید ، اندکی جلو رفته میگوید : رئیس ؛ امروز بطرز بسیار خوبی
بر گذار و خوشبختانه برخلاف سنوات پیش دستجات سوگوار تلفاتی ندادند
کلنل میگوید :

مگر سالهای پیش تلفات داده میشده ؟ ... سوگواری برای حسین بن
علی (ع) مستلزم دادن تلفات نیست . افسوس که مردم را آنچنانکه باید از
فلسفه شهادت این فداکار بی مانند مستحضر نساخته اند ، بمرم نگفته و
نمیگویند که برای هفتاد و چند نفر ، چرا آن قشون چندین هزار نفری
تجهیز شد ، پیروان ساده دل و بی آرایش او نهمانندند که یزید و سایر
اعراب بنی امیه از ترس قرابت نزدیک حسین بن علی با ایرانیان و امکان
کمک ایرانیان باو ، با شتاب آغاز پیکار کرده و آن ننگ ابدی را برای
خاندان خود بیادگار گذاشتند ، این جنگ پیکار حق با باطل بود ، (۱) یزید
و اعوان و انصارش که از بانیان اولیه استعمارند ؛ تصور میکردند با کشتن
فرزند علی بن ابوطالب علیه السلام بر مراد خود استوار خواهند شد ؟ بعکس
امروز هزار و چند صد سال از آن وقعه ناگوار میگذرد و هنوز که هنوز
است نام او که در راه حق و آزادی شهید شد ورد زبانها است ، آنمرد
فداکار میخواست درس شهادت ، اخلاق ، تقوی ، پرهیزکاری ، درستی و

۱ - وقت رفتن گفت :

میروم آنجا که رنج و درد نیست	زندگی با ننگ کار - مرد نیست
رنجه شد روح من از این خاکیمان	میروم در خلوت افلاکیان
پیشه ما دست حق بگشادن است	درس جاث بازی ، عالم دادن است
سر نهادن در بر شمشیر تیز	بهتر است از دیدن اهل ستیز

وطن پرستی را بمردم بیاموزد ، او کشته شدن را بر زیر بار زور رفتن ترجیح داد ؛ او می گفت : حق را باید گرفت ولو بیبهای جان شیرین خود و فرزندان و اسارت خانواده و هرگونه زجر و ستم تمام شود فلسفه فداکاری و جان بازی فرزندی علی (ع) اینهاست که متأسفانه اکثریت مردم از آن بی خبرند و بجرات میتوان گفت در عدم تشریح این موضوع مهم که آنرا بصورت راز نهفته ای درآورده اند مقصود و منظوری است و من گمان میکنم حفظ منافع استعمار چنان صد درصد متضمن بیخبری مردم است زیرا آنها از عوامل مختلف بسود خود استفاده کرده و میکنند یکی از مهمترین عوامل پیشرفت سیاست آنها آمیختن سیاست بامذاهب و ادیان مختلف است و یکی دیگر اشاعه و ترویج خرافات در بین ملل مستعمره و نیمه مستعمره میباشد ، اختلاط مذهب و سیاست و ایجاد تشقت در این دوازده شاهکارهای آنها محسوب میشود ، در حالیکه انسان ها بخوبی میدانند که سیاست و مذهب دو تاو کاملاً از یکدیگر مجزا و مداخله یکی در دیگری بچرخهای اجتماع را از گردش واقعی باز و تولید هرج و مرج میکند ، در مملکت ما هم آنها از این حربه مهم حداقلی استفاده را نموده و در تضعیف و یا تقویت هریک که لازم دانسته اند بسود خود اقدام و در مواقع ضرورت سیاست را بر مذهب و باروحانیت را بر سیاست تفوق داده اند ! بنا براین روح حسین بن علی علیه علیه السلام از این طرز سوگواری « قمه زنی و گردش دادن کتل های متعدد » ناراضی و شاید بیزار باشد ، اما چه میشود کرد ، جامعه ضعیف ناگزیر از تسلیم است و چون این روش بسود دیگران تمام میشود اگر کسی بگوید ترکش اولیتر و تعویض نحوه سوگواری بطریق مستحسن شایسته تراست ، حربه تکفیر را مطابق میل همان معرکه گردانها بمغزش فرود می آورند ! آنها بخود حق میدهند که این رویه نامعقول را ادامه دهند زیرا همین عادات مخالف قواعد انسانی است که پایه های سعادت و سیادت آنها را مستحکم میسازد ؛ بپرو عاظ شرافتمند فرض و واجب است که فلسفه حقیقی این ماجرای تلخ را آنطوری که روح آن فدا کار بی نظیر مایل است برای مردم شرح دهند تا روح خفته شهامت و درستی و وطن پرستی و سایر صفات ممدوح درجامه ما بیدار و از زیر بار رقت و بندگی جدا شانه خالی کنند .

در اینجا چون اشک در چشمانش حلقه زده بود مجدداً بپدم زدن مشغول و سپس بفدائی میگوید : تصمیم دارم عکسی از من گرفته شود در این نزدیکیها عکاس هست ؟

صبر بسیار بیاید پدر پیر فلک را تاد گر مادر گیتی چو تو فرزند بزااید
 فدائی میگوبد : بالای منازة آرسن خان عکاسی است که از خود من عکس
 گرفته و بدن نیست ، میل دارید احضارش کنم ، کلنل اجازه میدهد .
پس از چند دقیقه گاراگین موسیسیان (۱) که پابه و دوربین را
۱ - گاراگین موسیسیان اکنون در قزوین عکاسی میکنند .

بردوش داشت وارد باغ شده سلام می‌کنند ، اندکی باطراف نگاه کرده می‌گویند بهلولی همین درخت بسیار مناسب است ، لذا در همان نزدیکی درخت چنار که کلنل بآن تکیه داده بود سه پایه را جابجا و دور بین را منظم کرده می‌ایستند ، کلنل باین شرح با کاراگین مصاحبه می‌نماید :

- شما اهل کجا هستید ؟

- ایران ، در ارومیه متولد شدم .

- کجا بودید ؟

- عشق آباد .

- کی آمدید ؟

- اواخر جنگ بین الملل .

- تنها هستید ؟

- خیر ، زن و دو دختر کودک دارم .

- کار و بارت چطور است ؟

.. خوب نیست ، بسیار بد است ، زندگی سخت است .

- افسوس در این موضوع کمتر بهما فرصت داده اند ، با این حال من

برای بهبود زندگی مردم با وجود مشکلات فراوان کاملاً کوشا بوده و هستم امیدوارم توفیق حاصل شود ، خوب من حاضرم .

کلنل بهلولی همان چنار ایستاده عکس گرفت ، طبق دستور یک‌شیشه

عکس دیگر قرار شد مصرف شود ، کاراگین فوراً شیشه اولی را از دور بین خارج و شیشه دوم را جایگزین ساخت و عکس دوم را هم گرفت ، کلنل ده تومان

پا و داد رچنین توصیه کرد :

این شیشه عکس مرا خوب حفظ

کن ، آنرا آینده نزدیکی عایدی نسبتاً

خوبی از آن نصیب تو خواهد شد (۱)

کاراگین جواب داد من که بدون

اجازه صاحبش نمیتوانم بفروشم .

کلنل می‌گوید اگر صاحبش مثلاً

در قید حیات نبود چه خواهی کرد ؟ در

اینجا کاراگین که جوان باهوشی

بود سر بر زیر انداخت و بفکر فرو

کاراگین عکاس

۱ - متأسفانه این پیش بینی را در عصر دهم محرم ۱۳۴۰ کرد و در اول صفر ۱۳۴۰ یعنی پس از ۲۱ روز به مرحله عمل رسید .

رفت .... کلنل درخواست اورا بیش از این معطل کرده باشد میگوید :
 بهر حال من بتوا اجازه میدهم اگر کسی مراجعه کرد و از این عکس
 خواست بفروش .

۱۲- واکنش مرکز

قرارداد شوم ۱۲۹۸-۱۹۱۹ هر گونه حق حیات را از ایران سلب کرد ، منجمه قشون و تشکیلات آنرا ؛ در بیش نو شتم که انتحار شرافتمندانۀ کلنل فضل الله خان حاکی از مخالفت وضدیت عملی با همین قرارداد خانه بر انداز بود ، چه آنکه یکی از اعضاء برجسته و کارشناس فنی کمیسیون قشون آینده ایران و در نقشه ای که انگلیسها برای قشون ترتیب داده بودند وارد ومآل کار را هم تشخیص داده بود ، لذا قبل از تصویب و امضاء آن نقشه خود کشی کرد ، و این خود کشی او تاحدی بسود مملت ایران تمام شد زیرا این کمیسیون از این پیش آمد مرعوب و نتوانست نیت شوم خود را دنبال کند بنا بر این ، قشون مرکزی شیراز هاشمچنان از هم پاشیده و قادر به نبرد با هشت هزار قشون منظم ژاندارم خراسان نبود . در تاریخ مختصر احزاب سیاسی از قول آقای فرج الله خان بهرامی درباره قشون مرکزی چنین نوشته اند :

«وزارت جنگ نتوانست عده هزار نفری با اسلحه همراه حسین آقا خزاعی بشاهرود بفرستد و بسببلی صورت خود را سرخ نگماهداشت» و همین قشون مدتها در شاهرود متوقف و جرأت تخطی از حدود شاهرود را نداشت زیرا نیک در یافته بودند که تشکیلات ژاندارمری خراسان شالوده اش بدست يك صاحب منصب لایقی مانند کلنل محمد تقی خان که آینده درخشانی برایش پیش بینی میشد ، ریخته شده و برای مقابله با قشون اعزامی مرکز کاملاً آماده و مخصوصاً که صاحب منصب رشید و با وفائی مانند ماژراسمعیل خان بهادر بفرماندهی ستون اعزامی در سبزوار تمرکز داشت و این سرباز رشید یادگار انقلاب مشروطیت که خوشبختانه حیات دارد صمیمانه کار میکرد و کلنل را هم از جان و دل دوست میداشت .

در اینصورت با نبرد شرافتمندان و جوانمردانه حریف کلنل پسیان نمیشدند ، بطوریکه در فصل گذشته نوشتیم بخدعه و تزویر متشبث و مجرمانه و علنی با امیر شوکت الملك علم ، سردار معزز بجنوردی ، تاج محمد خان قوچانی و فرج الله خان و امثالهم دره گزی سروسری پیدا کرده مکاتبات مجرمانه با آنان در حال مبادله و قاصد نیز در رفت و آمد بودند ، نوذری هم از ابتدا دودوزه بازی میکرد و کار را بجائی رساند که بجعل آن تلگراف کذائی ها از طرف کلنل بنام خود مبادرت و يك چنین قیامی را که آنهم مولود قرارداد ۱۹۱۹ و نتیجه

عناد و لجاج قوام بود و صرفاً بموازات ایرانیت و وطن پرستی بوجد آمده بود میخواست با این عبارات تهی از حقیقت مخدوش و اذهان را مشوب و مورخین را دچار اشتباه سازد کلنل را طرفدار جمهوری خراسان قلمداد و بیرق آنرا هم بدوش او گذارد :

اشخاصیکه بطرز املاء و انشاء کلنل محمد تقیخان آشنا هستند بایک مراجعه و توجه ساده بسباق عبارت کاملاً بجعل آن تلگراف پی خواهند برد، در مقابل یک چنین گناه نابخشودنی نگارنده برای نوزدی طلب مغفرت میکنم تا روح مقتول چه خواهد .

سران اکراد بادستور قوام السلطنه و تشخیص خودشان، نقطه ضعف تشکیلات ژاندارمری را در همان قسمتهای قوچان، بمنورد، شیروان، دره گز، دانسته و تا بقوچان حمله ور شده بودند، سلطان سید حسن خان میرفخرائی خائن شماره ۲ نیز پس از آنکه موجبات انهدام ژاندارمری قوچان را فراهم نمود فرار را بر قرار ترجیح داده و تا میرآباد قوچان بطرف مشهد عقب نشینی اختیار کرده بود !

در پایان فصل جنگهای محلی - اردوی کوه و چپیک، چاپ اول بنا بر اظهار اطلاع یکی از دوستان چنین نوشته شد: «بهمین جهت بود که آیه الله زاده خراسانی و حاج حسین آقا ملک بنا بر دعوت امیر شوکت الملک علم بیرجند رفتند الخ ..» در این باره دوست من که در سرآغاز این چاپ نام ایشان ذکر شد نامه ای بنگارنده نوشته اند که برای صحت جریان تاریخ درج آنرا ضروری تشخیص و اینک عین نامه را در زیر چاپ میکنم تا رفقه هر گونه ابهام بعمل آمده باشد :

دوست دانشمند ارجمند و باوفا مرقوم محبت آمیز با کتاب نفیس انقلاب بی رنگ چندی قبل واصل گردید آنروز از آذرتب گریپ می سوختم و آذرمحبت آذری قلب گداخته ام را روشنی بخشید و بهبودی حاصل شد، پدرم هم که چندیست برای دیدن ماها تشریف آورده اند، بودند و مدتها بایکدیگر وصف قلب پاک و بی آلاش آن دانشمند محترم داشتیم بفرمایش سعدی چنان ... که دامنم از دست رفت، چنان مشغول خواندن کتاب شدم که از تقدیم جواب مرقومه و عرض تشکر باز ماندم و باز بر اثر یک غفلت مجدد گرفتار تب شد بدشدم و اکنون که مشغول تحریرم پس از یک هفته اندکی تخفیف حاصل شده و فريضه خود دانستم از این فرصت که ممکن است یکی دو ساعت دیگر دیر باز دزد دست برود استفاده جواب مرقوم شریف عرض کنم .

کتاب انقلاب بی رنگ را که از شوق در سلامت و بیماری فقط یکدفعه توانستم بخوانم بسیار خوب تهیه شده و نمایانده احساسات پاک و بی آرایش مؤلف و صاحب و پهلوان آن هر دو میباشد چون بخاطر من مانده که نظر تجدید چاپ دارید البته از باب اطلاع و بصورت نظریات خود را خواهند نوشت و کمک خواهند فرمود که این مجموعه جامعتر بشود بنده هم بمدد مراجعه نظریاتی که فعلاً خیلی مختصر و محدود است تکمیل و عرض میکنم: چنانچه خیلی دقت نکرده بعضی اغلاط هنوز هست. در بعضی قسمتها هنگام تحریر اشتباه رخ داده مثلاً محمد و دصارم در گزی در آنجائی که کردها بقوچان وارد میشوند محمود اوغازی نوشته شده و امثال اینها.

یک مسئله دیگر که قابل توجه میباشد مربوط بمرحوم آیت الله زاده است که لازم است هم اکنون آنچه میمانم عرض کنم که شاید بعد توفیق نیافتم و این مطالب بر خلاف واقع در آن تاریخ زنده باقی بماند.

در کتاب انقلاب بی رنگ نوشته شده مرحوم علم آقا زاده و حاج حسین آقا را دعوت نمودالی آخر در صورتیکه آنچه بنده شنیده ام و علی الظاهر صحیح و منطقی است خلاف این میباشد و گرچه آیه الله زاده علم و آنکه سندی اطلاع بنده است امروز در قید حیات نیستند ولی خوشبختانه حاج حسین آقا زنده مانده و یقیناً جریانرا بخاطر دارند و اگر تا بحال در این باب یادآوری نکرده اند بعمل روشن شدن موضوع ممکن است بمعظم الامر مراجعه فرمائید. روزی بر حسب اتفاق با مرحوم آیه الله آقا جعفری عمو که مسجوفید با مرحوم آقا زاده روابط صمیمانه ای داشتند صحبت از مرحوم آقا زاده شد و ایشان ضمن بیان اوصاف و وقایع برجسته زندگی اجتماعی آقا زاده فرمودند آقا زاده را گذشته از درایت و علم و دانش فوق العاده بحث و اقبال مساعد بود و موفقیتش را بیشتر مرهون تقدیر موافق باندیر باید دانست و چه وقایع برجسته ای که نزدیک بوده آقا زاده از بین برود و تصادف بنفع آقا زاده تمام شده از آنجمله خود آقا زاده تعریف میکردند: طرز تفکر و خود مختاری قوام السلطنه، خرابی اوضاع مرکز که واقفاً بآس آور بود آمدن کلنل یک جوان بفرماندهی قشون خراسان موقعیتی که من در خراسان حاصل کرده بودم و نمیتوانستم از این جریان خود را بکلی بر کنار بگیرم و امیدی هم باصلاح نداشتم، صلاح را در این دانستم بقصد زیارت مکه از مشهد و خراسان بروم و این تصمیم را عملی کردم و تصور مینمودم تا مراجعت کنم وضع روشن خواهد شد اما در مراجعت که اتفاقاً از طریق زاهدات مشهد می آمدم وقتی بپیر جند رسیدم از اوضاع مشهد و قضایای کلنل مسجوق و درست خود را مواجه

باشدت بحران واغتشاش دیدم و یکروزی که مهمان علم بودم فکرم این بودمقدر آنچه هست میرسد وتدبیر بی نتیجه است. مرحوم علم اصرارداشت در بیرجند بمانم و ورود مرا با سابقه دستوری که باورسیده بود و او هم بفکرخودش از کلنل برای مذاکره دعوت کرده بود، حسن تصادفی میدانست و عقیده داشت درمذاکرات شرکت کنم و وجود نظر یاتم در اتخاذ طریق مسالمت آمیز بین کلنل و قوام مؤثر خواهد بود، خودم فکر میکردم با جوانی و تعصب کلنل ولجاجت قوام شاید راه حلی بدست نیاید، آنوقت اگر کلنل تکلیف رفتن مشهد کند و بروم بلااراده اسباب اجرای مقاصد او ممکن است واقع شوم و وجودم موجب زبان و زحمت مردم ودوات گردد و روم او دلتنگ میشود عائله دوستان و بالاخره مشهد در تحت سلطه و اقتدار اوست و دیگر عفو و اغماض نخواهد کرد. علم هم وجود مرا در این صفحات ناگزیر اسباب تحریک و تقویت مسلمین برای جنگ برادر کشی ناچار قرار خواهد داد در این تشویش و نگرانی وتردید بودم وجواب قاطعی نمیتوانستم بدهم و بالاخره آنروز را که بطور مهمان مانده بودم جوابی نداده بصبح موکول کردم که صبح تلگراف مراجعت کلنل و بعد از آن خبر قلنل رسید (و اینطور بخاطر دارم که آقا زاده فرموده بودند پس از آنکه خبر مراجعت و جریان اوضاع قوچان رسید تصمیم بر حرکت گرفته باشند) باشتاب مشهد آمدم و وجودم برای حفظ خراسان مؤثر واقع شد (این جریان صحیح است زیرا اگر آقا زاده مشهد میبود کلنل نمی گذاشت بدعوت امیر شوکت الملت علم بیرجند بروند و شاید آقا زاده اگر مشهد بود با آن اقتدار نمیکذاشت کار بان وضع بکشد. دوست عزیزم در بستر بیش از این نشد بنویسم و خسته شدم ...

۱۳- آخرین ملاقات کلنل پریداکس ژنرال

کنسول انگلیس با کلنل محمد تقیخان پسیان

در فصل آینده زیر عنوان « خیانت مأثر محمود خان نوذری » نسبت بجوابی که او بتلگراف رفرا ندوم کلنل محمد تقیخان داده است شرح لازم نگاشته شده ولی ضرورت دارد بنویسم که چرا کلنل محمد تقیخان بصورت آن تلگراف مبادرت کرده بود.

کلنل محمد تقیخان ظاهراً تحت تأثیر ژنرال حمزه خان عموی خود قرار گرفت. ژنرال باو نوشت که عریضه من متأسفانه تأثیری نبخشید! صلاح در این است شما عازم اروپا شوید. طبق این دستور بمخابره آن تلگراف اقدام کرد و نوشت :

«تحت تأثیر امر ژنرال حمزه خان و بیانات دوستان آماده حرکت از ایران هستم نظر خود را بگوئید و هر کس عکس مرا بیاد کار می‌خواهد بگوید» ولی علت دیگر که کلنل را بمخابره آن تلگراف بیشتر وادار نمود شرحی است که در زیر مینگارم :

کلنل پریدا کس ژنرال کنسول انگلیس مقیم مشهد بمعیت ملک ابرج رکنی که در آن زمان آفر ژنرال کنسولگری بود. بملاقات کلنل محمد تقیخان میروند و بیغام دولت را باین طریق اعلام میدارد :

«بهتر است برای ختم غائله و جلوگیری از وقوع پیکار بهر نقطه ای از اروپا که مایلید بروید و دولت برای شما هر ماهه مستوری خواهد فرستاد».

کلنل پریدا کس علاوه میکند ؛ ماهم که قبلاً از شما درخواستهای مشابه دستور دولت را کردیم نپذیرفتید ، چون شما معتقدید که با پول دولت خودتان بایستی زندگی نمائید و پول دولت انگلیس را حرام میندازید . دولت انگلیس هم حرفی ندارد ولی رساندن این مستوری را تضمین می نماید .

کلنل محمد تقیخان چنین جواب میدهد : چرن من در معنی نسبت به فرماندهان خود دیکتاتور نبوده و سمت رفاقت دارم شخصاً نمیتوانم نسبت به این موضوع تصمیمی بگیرم جز بامشورت آنها بنا بر این پاسخ این پیشنهاد شمارا موکول بفردا میکنم .

فردا صبح عین تلگرافات واصله را که شرح آن در فصل « خیانت نوذری درج میشود » بکلنل پریدا کس ارائه داده و میگوید بالاینوصف از قبول آن پیشنهاد معذورم .

پس از این ملاقات رابطه بکلی قطع و مبارزات آنها درگیر و روز بروز شدت یافت تا عاقبت عمال و مزدور بیگانگان کاری را که نباید صورت دادند . و یک ضایعه مهمی در تاریخ معاصر ایران بوجود آورده و تنگی در تاریخ ایران برای خود ذخیره کردند !

۱۴- خیانت ماژور محمود خان نوذری

نسبت بکلنل محمد تقیخان

ماژور محمود خان نوذری که چند سال پیس باطرز بسیار رقت باری در همین طهران در گذشت ، یکی از صاحبمنصبان مورد اعتماد کلنل محمد تقیخان بود ، اما سایر نزدیکان کلنل آنقدرها باو خوشبین نبودند و حتی بعضیها او را خائن شماره ۱ ملقب ساخته بودند .

هنگامیکه کلنل در گناباد متوقف و امیر شوکت الملك را تلگرافاً بگناباد دعوت نمود و علم؛ هم دعوت اورا پذیرفته و معصوم بود بمحل ملاقات « گدار سلیمان » حرکت نماید، خبر شورش اکراد قوچان را دریافت کرد، کلنل میدانست از طرف قوام السلطنه نامه و تلگرافی به امیر شوکت الملك علم و نظیر آن بسردار معزز بجنوردی و شاید بعضی از خوانین دیگر ارسال و مغایره شده است.

ابتدا تصمیم گرفت بگناباد عزیمت نموده با علم ملاقات و اورا از مخالفت با خود منصرف سازد، سپس بقوچان عزیمت و سردار معزز را هم تاجای ممکن بانصیحت از مخالفت منصرف و در غیر اینصورت بنحو علامتی چاره دیگری بیندیشد، چه آنکه سردار معزز بجنوردی قبلاً قرآنی را که وسیله بهاء دفتر « زین العابدین خان دفتری » یکی از خویشاوندان نسبی آقای دکتر مصدق، از طرف کلنل برایش برده بود، مهر کرده و نوشته بود « من با کلنل هیچگاه مخالفت نخواهم کرد ».

چون کلنل تجارب تلخی از صفحات لرستان آموخته بود، از برادر کشی پرهیز داشت، پس از دریافت خبر طغیان اکراد قوچان، دیگر بانتظار امیر شوکت الملك توقف نکرده معجلاً بمشهد رهسپار و در اداره ابالتی پیاده میشود.

بدو در صدد کسب اطلاع بر میاید ولی اطلاعاتی که در این باره بکلنل داده شد مغایر و ضد و نقیض و پیدا بود تبانیهای وجود دارد و با وقت کم و تعجیلی که کلنل داشت، ممکن نمیشد حقایق کشف شود، ولی مصاحبه کلنل با نوذری تا حدی وجود تبانی را آشکار میساخت.

کلنل ابتدا از نوذری « فرمانده اردوی نادری » گله مانند سؤال کرد که چرا بمحض وصول چنین خبر با قوای لازم بمقر مأموریت خود « قوچان » عزیمت نکرده است ؟

جواب داده بود که اولاً بنده مریضم ! ثانیاً پس از ماهها انتظار تازه خانم از تهران رسیده ! ثالثاً پول ندارم، کلنل دو عذر کسالت و ورود خانم اورا قابل اهمیت ندانسته ولی عذر سوم اورا موجه تشخیص و بلافاصله به ابوالقاسم خان پسیان فرزند مر حوم ابراهیم پسیان « عکس پدرش در صفحه ۲۶۲ نمودار است » که در حال احترام ایستاده بود، میگوید : این کلید را بگیر، برو اطاق دفتر من کشومیز را باز کن، ششصد تومان پول که بابت دوماه حقوق دریافت کرده ام بیاورید تحویل آقای نوذری بدهید.

نوذری دیگر عذری برای حرکت نداشت و لای باز بهانه جوئی را

درشکه‌ای که از مشهد تا میرآباد حامل کلنل محمد تقی خان
بود نفری که در جلو ایستاده مؤلف این کتاب می‌باشد .

ادامه میدهد ، این بار تقاضا کرده بود که لااقل اجازة فرمائید امشب را در مشهد مانده فردا حرکت کند ، در همین اثناء نامه‌ای بدست کلنل میدهند که حاکی از اشاره بتبانی و سلب اعتماد از نوذری بوده و مخصوصا در آن نامه قید شده بود که یا خود بقوچان بروید و یا اجازة بدهید ماژور اسماعیل خان از اقصا فاصله بجملة پردازد ، پس از اندکی فکر تصمیم گرفت خود بقوچان عزیمت نماید ، زیرا صدور دستور بکلنل اسماعیل خان مبنی بر حمله با دراد قوچان ، باوجود قوای مرکز در مقابل او کار عاقلانه‌ای نبود ، لذا دستور فوری صادر کرد که در اعزام قوا تسریع شود و خود باتفاق مرد آزاده وطن خواه «آزاد بیک» پیاده برآه میافید .

تا واسطه بالا حایبان پیاده میروند ، در آنجا پدرشکه اسدالله بیک که از بهترین درشکه‌های مشهد بشمار میرفت و دارای اسبهای خوبی بود ، تصادف میکنند ، این درشکه کویا حامل یکی از اعضاء مالیه خراسان موسوم به «دانش» رئیس مالیات غیرمسقیم مالیه بوده است ، که برای بازرسی بقوچان میرفته ، کلنل از او تقاضا میکند درشکه را با اختیار او بگذارد دانش هم فوراً جامه‌دان خود را برداشته و پیاده میشود ، کلنل باتفاق آزاد بیک و یک نفر ژاندارم ، سوار این درشکه شده راه قوچان را در پیش میگیرند . یکی از موثنین از قول آزاد بیک که در جعفرآباد از او شنیده بود چنین گفت :

نوی درشکه بکلنل عرض کردم نوذری شانش بیدار بود ، کلنل جواب داد آری ! اگر بیدار نبود از مملکه‌ای که خود در ایجاد آن دل‌مهم را بازی کرده است رهایی نمییافت و اضافه نمود که مدرکی بدست آمده است که خیانت او را ثابت میکند و اگر از این جنک زنده برگردم او را تسلیم محاکمه صحرائی خواهم نمود .

این مدرک حاکی از ارسال يك نامه از طرف او بوزارت جنك مینی را این بوده است که اگر قوای اعزامی پیشروی کنند من بایک گردان ژاندارم تسلیم خواهم شد !

از تهرات نامه‌ای بستون اعزامی ؛ بشاهرود صادر میشود که اگر محمودخان نوذری با قوای تحت فرمان خود تسلیم شد ، باو محبت کنید و در عین حال مواظب باشید ، این شخص مرد بسیار محبلی است .

در اینجا نظر خوانندگان گرام را بر فراندوم کلنل معطوف میسازم . آقای قدرت منصور می‌نویسد : «باردوی بهادر وارد نیشابور شده و چند روزی در آنجا ماندیم تا یکروز که کلنل فرمانده و افسران اردو را

بتلگرافخانه احضار کرد و چنین گفت :

تحت تأثیر ژنرال حمزه خان و بیانات دوستان ، آماده حرکت از ایران هستم نظر خود را بگوئید هر کس عکس مرا بیادگار میخواهد بگوید این مطلب را بسیار اردوها نیز مخابره کرده بود و اردوی مأمور قوچان تحت فرماندهی کلنل محمودخان نوذری قبل از هر جا چنین پاسخ داده بود: صبر بسیار بیاید پدر پیر فلک را ، تادگر مادر گیتی چو تو فرزند بزاید و پس از شعر در حدود این معنی ابراز نظر شده بود که شما نباید از ایران بروید و اگر بروید دور از آئین فتوت است مازیر دستان شما و جان نثاران شما هستیم .

نظر به اردوی قوچان به ما هم اعلام شد و کلنل خواست که افراد این اردو نیز ابراز نظر کنند .

امام صاحب منصبان اردو که در تلگرافخانه نیشابور حضور داشتند گفتند ما هم بر این عقیده هستیم ، مگر چه چیز ما از افراد اردوی اعزامی بقوچان کمتر است .

من نظر آقایان را نوشتم و برای همه خواندم ، ناگهان یکی از افسران بر من بالحنی خشن چنین گفت : « ماشنیده بودیم تو نویسنده هستی ، این چه قسم نویسنده گی است ؟ طوری بنویس که کلنل بفهمد ما آماده ایم خون خودمان را در راه او نثار کنیم . »

من همچنان که او گفت و دیگران هم تصدیق کردند به همین مضمون مطالبی نوشتم و مخابره شد و کلنل فوری جواب داد : « من تسلیم نظر شما شدم ولی امیدوارم این ساعت ودقیقه را فراموش نکنید . »

همینکه از تلگرافخانه بیرون آمدم من بر رئیس اردو گفتم : « متأسفانه بعضی از آقایان همین حالا گفتار خودشان را فراموش میکنند . »

رئیس اردو بمن گفت : تو خیلی بدبین هستی .
زمانی گذشت و برای شخص من حوادثی پیش آمد که مرا بسده لیز مرک آورد ، اما نجات یافتم ، ضمن جریان بسیار سخت زندگی شکفت انگیزم که خود داستانی مفصل است ، روزی فهمیدم که همان افسر متعرض برتحریر من نخستین کسی بوده است که راه فراموشی را میپیموده !

بعدها نیز « چنانچه همه شنیده اند » شنیدم کلنل محمودخان نوذری نخستین موافق باقیام کلنل محمد تقی ختانی سر پیچی از اوامروی نمود .

بعدها در تهران روزی خدمت مرحوم ژنرال حمزه خان بودم و صحبت از حوادث گذشته بود ، مرحوم ژنرال باوضعی بسیار تأثیر انگیز ولی دلیرانه

با ابهت و شکوه يك سرباز پیر چنین گفت :

«ما برای ایران تا توانسته ایم و تا داشته ایم کشته داده ایم»

از خوانندگان عزیز معذرت میطلبم الزاماً اندکی از مطلب دور شدم، هنگامیکه در شگهٔ حامل کلنل بنزدیکی میرآباد میر سدر، بسطان سید حسنخان میرفخرایی که بایکعده ژاندارم غیر منظم در حال عقب نشینی و عبارت صریحتر در حال فرار بوده! تصادف میکند، سلطان میرفخرایی و ژاندارمها را بطرف جبهه امر بعودت داده و باهمان در شگهٔ براه خود ادامه میدهد ..

جنگ در :

شیروان، قوچان، جعفر آبان، و طاس تپه‌های
داودلی معروف به : نادری

۱

جنگ اول

لیوتنان کلنل نوذری «خائن شماره ۱» که در قوچان سمت فرماندهی
«اردوی نادری» و ضمناً حکومت نظامی را هم به عهده داشت، طبق تلگرافی
که کلنل محمد تقیخان پسیان، مبنی بر اینکه عازم گناباد است، باومخابره
کرده بود، بمشهد احضار شده بود.

نوذری کفالت قوای قوچان را در غیبت خود باوجود سلطان کاظمی که
از هر حیث ارجح بوده، به عهده سلطان سیدحسن خان میر فخرائی که در ابتدای
دوره ریاست وزرائی قوام السلطنه، بمشهد منتقل و گویا دستورات خاصی
داشت، محول میسازد!

روز ۱۲ محرم ۱۳۴۰ از شیروان اطلاع دادند که عده‌ای از اکراد بسر
کردگی فرج‌اله خان پیرانلو مسلحانه طغیان کرده و ژاندارمری شیروان
را که عده آن از سی نفر ژاندارم تجاوز نمیکرد و تحت سرپرستی نایب دوم
مهدیخان رفعت بود، خلع سلاح کرده اند!

باوجودیکه قوای متمرکز در قوچان بیش از هزار نفر بود، معیندا
سلطان سیدحسنخان میر فخرائی برای اینکه قدرت قوای ژاندارم تضعیف
و در عین حال بقدر کافی اسلحه بدست اکراد بیفتد، بجای اینکه جهت سرکوبی
شخصت الی هفتاد نفر کرد، دو بهادران سوار و بادگروهان پیاده اعزام دارد
همه روزه در حدود پنجاه نفر صبح و پنجاه نفر نصف شب جهت سرکوبی اکراد
ژاندارم اعزام داشت تا در نتیجه این اقدام مخالف تا کتیک ژاندارمری،
چون عده‌های اعزامی در مقابل نفرات اکراد قلیل بودند، در هر تصادفی که
بین قوای اعزامی و اکراد، در اطراف شیروان رخ میداد، کردها در خلع
سلاح آنها توفیق حاصل میکردند!

این تضعیف عده قوای بیست و ششم محرم ادامه داشت روز
۲۶ محرم کردها به «فاروج» حمله کردند، نایب حاجی خان تفرشی و نایب

محمد خان که هر دو در قسمت مسلسل کار می کردند و بعداً (در رکاب کلنل شربت شهادت نوشیدند) بدو در فاروج دلیرانه مقاومت نموده بودند اما بعداً بر اثر کثرت عده اکراد ، ناگزیر از عقب نشینی میشوند .

در طول این مدت قلیل و ادامه عملیات خائنانه سلطان سید حسن خان میر فخرائی در اعزام قوا بنحویکه در بالا اشاره کردم ، عده قوای کرد که با تجهیزات و ساز و برگ ژاندارمهای اعزامی و مخلوع ، مسلح شده و میشدند بیش از ششصد نفر شد .

برای اینکه ذهن خوانندگان عزیز خوب روشن شود ؛ لازم میدانم مختصر توضیحی در بارهٔ سربازخانه های ژاندارمهای قوچان داده باشم : ژاندارمری قوچان دارای دوسر بازخانه ، آنهم در طرفیت بل دروازه عشق آباد بود ، کلیهٔ عدهٔ ژاندارم حاضر در این دوسر بازخانه متمرکز بودند ، ولی بر اثر تفرقه و تشمتی که سلطان سید حسن خان میر فخرائی بمناسبت آن طور اعزام قوا بشیروان ایجاد کرده بود ، قوای موجوده در قوچان رو بتحلیل رفت وعده حاضر بخدمت ژاندارمری در قوچان از دوست نفر تجاوز نمی کرد !

در همان موقعی که ژاندارمپهارجیهٔ سرکوبی اکراد شیروان اعزام می داشتند ، میرزا محمود صارم در کزی هم که بعداً بر اثر شرکت در قتل کلنل از طرف قوام السلطنه ملقب بصارم الملک شد و در ژاندارمری دارای درجهٔ سلطانی افتخاری شده و دوست نفر از قوای چریک محلی خود را با اخذ حقوق ، در ژاندارمری استخدام نموده بود ؛ طبق مقررات دستور داده شد با قوای خود بسرکوبی اکراد شیروان عزیمت نماید ولی نامبرده بمعاذیر غیر موجهی که بسوی تبانی از آن استشمام میشد متعذر و از رفتن خودداری کرد !

روبروی سربازخانه ها دو عمارت وجود داشت که یکی متعلق بدبیر السلطان و دیگری مال گورکلف بود ، میرزا محمود صارم در جزی این دو عمارت را برای سکونت خود و نفراش با وجودیکه مجاز نبود ، در اختیار گرفت و با اینکه باو تذکر دادند که این اقدام شما مخالف دستور کلنل است زیرا که از طرف کلنل محمد تقیخان قبلاً دستور صادر شده بود که کلیهٔ صاحبمنصبان و نفرا باید شب و روز در سربازخانه بمانند ، اعتنا نکرده بود . برای اجرای دستور کلنل محمد تقیخان ، تاج محمد خان که بعداً : «اوهم بواسطهٔ شرکت در قتل کلنل از طرف قوام السلطنه ملقب بسطوت الملک شد » و دارای درجهٔ سلطانی افتخاری و اونیز دوست نفر از قوای

مجلسی خود را با اخذ حقوق در اختیار ژاندارمری گذارده بود؛ تعبداً در سر باز خانه باقی ماندند.

شب ۲۷ محرم ۱۳۴۰ نزدیک سحرا کراد ابواب جمعی فرج الله خان، فرهاد خان و محمد حسین خان اوغازی بطور محرمانه وارد قوچان شده سر باز خانه ها را محاصره و پس از کمی فاصله شروع به شلیک میکنند؛ لازم بتوضیح است که: در سر باز خانه مقدار آذوقه لا اقل برای مدت یکماه

از هر حیث فراهم و مهمات نیز بقدر کافی موجود بود. اولین کسی که باقوای اکرادی که از شیروان بشهر وارد و سر باز خانه ها را بیاد شلیک گرفته بودند، هم آهنگی نمود و بطرف ژاندارمها آغاز شلیک کرد، همان میرزا محمود صارم در جزی بود که عمارت رو بروی سر باز خانه ها را باختیار خود گرفته بود؛

این جنگ تا ساعت ده و نیم صبح با ضعف و شدت ادامه داشت. صاحب منصبان شریف مانند میرعلیق خان، کاظمی، تفرشی، محمد خان، آذر خشی و امثال آنها بی بخیانت خائنین برده بودند ولی افسوس که خنجر از پشت بکثرت فرو رفته بود؛

تاج محمد خان که در واقع پس از شروع جنگ صورت «گرو» رانزد ژاندارمها پیدا کرده بود، هرچه سعی نمود از سر باز خانه خارج نشود زیرا همان افراد شریف مانع از خروج او شدند و بطوریکه استنباط شده بود سلطان سید حسن خان میرفخرانی که دستورات مخصوصی از تهران برای انهدام ژاندار مری داشت در صدد بود باتفاق تاج محمد خان به بهانه مذاکره صلح با اکراد از سر باز خانه خارج شود، از آغاز شروع جنگ نیز تمام هم این دونفر بوادار کردن تسلیم نعرات مصروف میشد؛ با آنها تذکر داده شده بود که بقدر کافی آذوقه و مهمات در سر باز خانه موجود است و بمقتضای شرافت سر بازی باید مقاومت کرد تا از شهید قوای امدادی برسد، متأسفانه با وجود این تذکر بسیار بمورد، باز هم این دونفر خائن زیر بار حفظ شرافت نرفته وعده ژاندارمها را که در انبارهای سمت غربی سر باز خانه مشغول دفاع بودند بسمت شرقی سر باز خانه، بنام اینکه قوای کرد از سمت شرقی شدیداً حمله مینماید انتقال دادند؛

بعداً معلوم شد که این انتقال قوا از سمت غربی بسمت شرقی طبق نقشه فائنانه ای بوده است که قبلاً سلطان میرفخرانی و تاج محمد خان طرح کرده بودند؛

با این ترتیب سمت غربی سر باز خانه از قوای ژاندارم تخلیه شد تا

در نتیجه کردها بتوانند باشکافتن دیوار وارد سر باز خانه شوند ، بدبختانه نقشه آنها صورت عمل بخود گرفت !

يك قسمت از عده ژاندام که روی پشت بامها مشغول دفاع بودند ، دفعتاً متوجه شدند که کردها وارد سر باز خانه شده و تمام راهرو ها را تصرف کرده اند!

در این موقع تاج محمد خان میخواست بکردها ملحق شود ولی از طرف سه تن از افراد غیور ژاندارم تهدید بقتل شد و باو گفتند اگر شما بکردها ملحق شوید نتیجه این خواهد شد که تمام عده ژاندارم حاضر در سر باز خانه ها بقتل خواهند رسید ، در این صورت مرك شما نیز حتمی است .

تاج محمد خان برای حفظ جان خود ! ناگزیر با کراد دستور داد ، از قتل ژاندارمها خودداری و بخلع سلاح آنها اکتفا شود .

پس از اتمام خلع سلاح ! صاحب منصبان با تاج محمد خان با عده ژاندارم مخلوع بمنزل تاج محمد خان رفتند ، بلافاصله غارت سر باز خانه از طرف اکراد شروع شد و بیش از دوهزار تنگ یازده تیر و سایر لوازم و مهمات و آنچه آذوقه موجود بود ، بیغما رفت .

منزلهای شخصی صاحب منصبان را نیز غارت کردند ، در این بیغماگری اهالی و کسبه قوچان هم شرکت داشتند حتی بعد از خاتمه غارت که کردها از شهر قوچان خارج شدند ، دیده شد که شخص نانوائی پشت ترازو ایستاده و مشغول فروش نان است در عین حال یکی از تفنگهای بغارت رفته ژاندارم را پهلوی دست خود گذارده بود .

این کردها تا ظهر روز ۲۸ محرم در حومه شهر قوچان متوقف بودند .

میرزا محمود صارم در جزی ظهر روز ۲۷ محرم پس از تسلیم قوای ژاندارم با عده اکراد ابواب جمع خود بسمت درجی برای بدست گرفتن زمام امور غارتگری حرکت نمود .

ظهر روز ۲۸ محرم معلوم نشد بچه علت ؛ دفعتاً تمام قوای مسلح کرد از حومه و شهر قوچان خارج شدند ، صاحب منصبان مخلوع که در منزل تاج محمد خان سکونت داشتند ، بمحض حصول اطلاع از خروج اکراد ، از این پناهگاه خارج و باشتاب قوای خلع سلاح شده ژاندارم را که در شهر متواری بودند جمع آوری نمودند ، دو ساعت بغروب آنروز خونین با بدست آوردن چند قبضه اسلحه از کسبه قوچان در حدود یکصد و پنجاه

نفر از ژاندارمهارا با وسائط نقلیه از قبیل درشکه و گاری که بدست آمده بود ، بسمت مشهد حرکت دادند .

این عده ، شب را در میرآباد بسر آورده بود ، تصادفاً ابوالقاسم عارف شاعر ملی که اوهم در قوچان غارت شده بود و فراراً بمشهد میرفت ، در گوشه قهوه خانه میرآباد بطور وحشت زده و متفکر و درحالی که دستهای خود را بز انوی غم پیچیده بود دیده میشد ، این مرد آزاده و شاعر آسیب دیده انقلاب ، در قوچان منزل آقای سلطان سید محسن خانب کاظمی که خوشبختانه اوهم از کید حادثات زمان رسته و فعلاً در ارتش درجه سرهنگی دارند ، (۱) مهمان بود .

صبح روز ۲۹ محرم ۱۳۴۰ عده ای از قوای ژاندارم متواری پیاده و سواره بسمت مشهد در حرکت بودند ، مقارن ظهر با عده ژاندارم اعزامی از مشهد که پس از مراجعت کلنل محمد تقیخان از گناباد بمشهد ، بشتاب دستور اعزام این ستون را صادر کرده بود ، بنحویکه قبلاً اشاره شد در نزدیکی طاس تپه ها تماس حاصل کردند .

عده اعزامی تحت سرپرستی سلطان حسن خان پلتيك . سلطان علی خان کوه سرحی ، نایب مظفرخان ، قاسم خان معروف بعروس قاسم ، مهدی خانب صدوقی و یک عده دیگر از صاحب منصبان بود ، این عده با عده ای که بطور متواری بمشهد میآمد بیکدیگر ملحق و بسمت میرآباد حرکت کردند .

بکفر از مراجعت با آنها امتناع ورزید و آن احسان آذرخشی بود ، این جوان دل پر خونی از دست خائنین داشت و خود را موظف میدید که ماجرای تلخ و ناگوار خلع سلاح ژاندارم قوچان ، همچنین خیانت صاحب منصبان را بعرض کلنل که در راه بود برساند .

باین بیت اسب خود را سوار و راه سعیدآباد را پیش گرفت پس از ورود بآن دهکده پیاده شد و از قهوهچی چای خواست ، مشغول نوشیدن چای بود که کلنل محمد تقیخان بدرشکه وارد سعیدآباد شد ، قیلاهم اشاره شد که فقط آزاد بیت مردوار رسته و آزاد بخواه در این سفر همراه کلنل بود .

راپرت آذرخشی بکلنل محمد تقیخان

۲

بعرض ورود کلنل ، آذرخشی پیش رفته پس از اداء احترامات نظامی

۱ - این سر باز شریف یکی از فدائیان خاص کلنل بود .

جریان خیانتی را که سلطان سید حسنخان میر فخرائی «خان شماره ۲» ، تاج محمدخان و میرزا محمود صارم در جزی نسبت بانهدام قوای ژاندارم ، تسلیم ژاندارم که ناشی از خیانت آنها بوده و همچنین غارت مهمات انبارها و تسلیم اسلحه ژاندارم را به اکراد ، مرتکب شده بودند ، از ابتدا تا انتها کاملاً بعرض کلنل میرساند .

کلنل بازاد بیک میگوید : ایادی تخریب و خائنین بقیام یکی بعد از دیگری خودشان را معرفی میکنند . از آذرخشی می پرسد :

اکنون قوای ما در کجاستند ؟

- قوای اعزامی از مشهد با قوای متواری قوچان در طاس تپه ها بایکدیگر تماس حاصل کردند ، بنده برای عرض راپرت از رفتن امتناع ورزیدم و تصور میکنم عدم عزیمت بنده با آنها حمل بترس و جبن من شده است .
- سوء تفاهم شده من شمارا سر باز رشید و صمیمی تشخیص داده ام ، بعد از چند دقیقه حرکت میکنیم .

پس از ده دقیقه کلنل با حالت خستگی بسمت میرآباد حرکت و نزدیک غروب وارد میرآباد میشود .

بسیج اکراد

۳

بعد از حرکت قوای ژاندارم متواری از قوچان ، اکراد هم بسیج کرده بسمت جعفرآباد عزیمت و آنجا را تصرف میکنند ، فاصله جعفرآباد تا میرآباد که اکنون قوای کلنل محمد تفیخان در آن قلعه متمرکز است بیش از هفت کیلومتر نیست .

حسن خان پلتيك ، بمحض ورود بمیرآباد بدون کسب اطلاعات لازمه و بدون اینکه مطلع باشد کرد ها جعفرآباد را در تصرف دارند عده ای از ژاندارم ابواب جمعی خود را بسمت جعفرآباد اعزام میدارد .

بمحض ورود کلنل بمیرآباد و حصول اطلاع از اعزام ژاندارم بجعفرآباد ، فوراً دستور عقب نشینی ژاندارمهای اعزامی را بمیرآباد صادر کرد و نسبت بحسن خان پلتيك اندکی متغیر شد و گفت : چرا بدون مطالعه و بدون اینکه اطلاعی حاصل نمائید قوای کرد در جعفرآباد هست یا خیر و اگر هست عده آنها چه میزان است ، شبانه عده ژانداران را بسمت جعفرآباد اعزام داشته اید ، وای بسا ممکن است ، بر اثر کثرت قوای دشمن و عدم اطلاع ستون اعزامی ، ژاندارمها بکلی از بین بروند ، بعداً معلوم شد که این اقدام هم تعمدی بوده است !

در نتیجه صدور دستور فوری عقب نشینی ، ژاندارمهای اعزامی سلطان حسنخان پلتيك دوساعت از شب گذشته بدون اینکه تماسی با اكراد گرفته باشند ، بمیرآباد عودت کردند .

مصاحبه کلنل باخائن شماره ۲

۴

کلنل ، پس از صدور دستور عقب نشینی ستون مذکور ، سلطان سید حسنخان میر فخرائی را احضار و با حضور جمعی از صاحب منصبان اورا مورد بازجویی شفاهی قرار داده و میگوید :

چرا پس از حصول اطلاع از قیام مسلحانۀ اكراد شیروان ، از عده قوای موجود در قوچان بطور کامل استفاده نکردید ؟ و چرا دفعۀاً عده کافی برای سرکوبی اشرار اعزام نداشتید ؟..

عده ای که اعزام داشته اید بطور متفرق و از دستجات كوچك تشكيل ميشده و بهمین جهت قوای کرد موفق شده اند با هر قسمتی که تماس گرفتند ، خلع سلاح نمایند ؛ و هنگامی که اطلاع حاصل نمودید کردها بسمت قوچان می آیند چرا در اطراف شهر پستهای ژاندارم برای جلوگیری از ورود قوای مهاجم بشهر نگماردید ؟ که شبانه بدون اینکه قوای ژاندارم كوچكترین اطلاع داشته باشد (۱) اكراد وارد شهر شده سر بازخانه ها را محاصره نمایند و بعداً چرا در سر بازخانه مقاومت نمودید تا قوای امدادی برسند و بر فرض که قوای دشمن قوی و ناچار از تسلیم بودند چرا اسلحه و مهمات را از بین نبردید ؟ تصور میفرمائید در مقابل تمام این چراهای کاملاً منطقی ، سلطان سید حسنخان میر فخرائی پاسخ معقولی داشت ؟ ابدأ بسکوت محض بود ، رنگ چهرۀ خائنش پریده و شاید در دل می لرزید ، آخرین حرفی که کلنل باو زد این بود : برای شما باید محکمۀ صحرائی تشکیل داد و اعدا متان نمود متأسفانه امشب من از انجام این امر صرف نظر میکنم و اگر از این جبهه زنده برگشتم تکلیف شمارا تعیین خواهم کرد .

با اینکه بیش از سه ساعت اربش نمیگذشت ، بر اثر خستگی و بی خوابی زیاد که فوق العاده قوای اورا بتحلیل برده بود ، بدون خوردن غذا ، در اطاق سمت غربی در ، ورودی کاروانسرای میرآباد روی تخت سفری كوچکی دراز کشید و با استراحت پرداخت .

۱- سلطان سید حسن خان میر فخرائی کاملاً مطلع بوده و شاید هم بر حسب دستور خود او اكراد شبانه وارد قوچان شده بودند ؛

« از شمار دو چشم يك تن كم »

« رود كی »

وز شمار نبرد ملیون بیش

مؤلف

چنگ دوم

صبح دوشنبه اول صفر ۱۳۴۰ برابر

دهم میزان ۱۳۰۰

۵

قبل از طلوع آفتاب ؛ کلنل محمد تقیخان باقوای ژاندارم موجود در میرآباد بطرف جعفرآباد حرکت نمود .

پیش قراولی اردورا علی الرسم شخصاً و باین ترتیب :

پنجاه نفر ژاندارم از عدهٔ پیش قراول جناح راست را ، پنجاه نفر جناح چپ را ، کلنل با بیست نفر ژاندارم پیش قراولی قسمت مرکزی را بحال پیاده عهده دار شد .

دردو کیلومتری جعفرآباد ، زدنو خورد بین کردها رقوای پیش قراول درگیر شد ، پس از یکساعت تیر اندازی ، کلنل بدون اینکه اعتنائی به بکملوله های دشمن داشته باشد ، بانهایت رشادت وارد باغات جعفرآباد شد و پیشروی خود ادامه داد ؛ بدون اینکه تلفاتی داده باشد ، « سرپرست رشید و حافظ جان سر باز مهمترین وظیفه اش در پیش قراولی ندادن تلفات است . این صفات رشادت در کلنل جمع شده بود » (۱)

قوای کرد که از اینهمه رشادت مرعوب شده بودند ، باعجله بنخلیه جعفرآباد اقدام و فراراً بسمت تپه های داودلی روانه شدند .

قوای ژاندارم ، بتدریج وارد جعفرآباد شد ، عدهٔ پیش قراول بمحض

---

۱ - شجاعت يك شرط مهم موفقیت است ، هر کس از مرك نترسد هر گز نمیبرد ، تصمیم مرد شجیم این است : چون نباید بترسم نمی خواهم بترسم و نمی ترسم ، نترسیدن کافی نیست ، باید جرئت و شجاعت داشت ، باید پردل بود .

خیابانی

مشاهده فرار و عقب نشینی کردها ، شروع بشلیک نموده و تلفات سنگینی بآنها وارد آوردند .

پس از رسیدن قوای ژاندارم ، کلذل فرماندهی قسمت جعفر آباد را بمعهده سلطان حسن خان پلتيك « خائن شماره ۳ » گذارده و سلطان محسن خان کاظمی را بمسمت آجودان خود برای حفظ ارتباط انتخاب نمود .

کلذل با همراه برداشتن يك قبضه مسلسل تحت فرماندهی نایب محمد خان ويك قبضه پنجاه تیر تحت فرماندهی نایب حاجی خان تفرشی که : « همانروز هردو در رکاب کلذل شهید شدند » باعده قلیلی ژاندارم که احسان آذر حشی نیز جزو آنها بود ، بمسمت تپه داودلی حرکت و شروع به تعقیب اکراد نمودند .

در اینموقع سلطان میرعلیق خان نوپچی که در جنگ اول قوچان مورد غارت اکراد واقع شده و حتی گوسواره زن او را از گوشش بشدت خارج نموده بودند ، فرماندهی قسمت توپخانه را عهده دار و دهکده هائی را که اکراد همراه برای خود پناهگاه قرار داده بودند ، زیر آتش توپخانه گرفته و در نتیجه قوای مسلح کرد ناگزیر دهات را تحلیه و بتپه ها پناه میبردند ، رشادت این سرباز پیر بود که باعث نجات کشاورزان شده ، و از دست غارتگران موقتاً خلاص شدند .

از قسمت مرکزی کلذل محمد تفيخان باعده ای که قبل از ذکر شد شروع به تعقیب اکراد نمود و در نتیجه تماس باترای کرد ، جنگ خونینی در گیر و تلفات سنگینی بقوای کرد وارد میسازد .

این جنگ ، این زد و خورد خونین ، و این عقب نشینی کرد ها ، تا يك بعد از ظهر بشدت ادامه داشت ، کردها بحال عجز در آمده و از طرفی چون قدرت مقاومت در خود نمی بینند ، از تپه های داودلی ، از راه « هی هی » که نزدیکترین راه بقوچان و بیش از شش هفت کیلو متر فاصله ندارد با اعزام قاصد تقاضای کمک از قوچان مینمایند .

در این جبهه فملی تمام خوانین قوچان : از قبیل فرج الله خان ، تاج محمد خان ، فرهاد خان ، غلامرضا خان « که بعداً ملقب به رشید نظام شد » ناصر خان که « ملقب بناصر لشکر گردید » محمد حسین خان اوغازی و سایر سران کرد شرکت داشتند ، فقط محمد ابراهیم خان که بعداً بیاداش شرکت در قتل کلذل بلقب « ظفر السلطنه » متخیر گردید ، در قوچان سگونت داشت تا بتواند در موقع خود قوای کمکی با اکراد برساند

و در عین حال از موقع استفاده نموده بطور خود سرانه ؛ خود را باهاالی
قوچان حکمران معرفی نموده بود .

همان موقعیکه قاصد اعزامی بقوچان رسیده و تفاضای اعزام کمک
میکند ، عده زیادی از اکراد شادلو حسب دستور سردار معزز بجنوردی
که قبلاً از بجنورد حرکت نموده بودند بقوای کرد های ایل زعفرانلو
ملحق و بسمت مشهد حرکت نمایند ، بقوچان رسیده بودند .
این عده ، تحت سرپرستی میراخور سردار معزز بود (۱) ، بمحض
رسیدن قاصد ، بلافاصله برای کمک بقوای کرد بطرف تپه های داودلی
حرکت مینمایند .

پس از عزیمت قاصد اعزامی کردها بقوچان ؛ تپه هایی که در تصرف
اکراد بود ، از دست آنها خارج و بتصرف کلنل محمد تقیخان درآمد .
قاصد اعزامی سمت راهنمایی قوای مسلح اعزامی سردار معزز
بجنوردی را نیز داشت ، بتصور اینکه تپه ها هنوز در تصرف کردها باقی
است قوای سردار بجنوردی را بطرف همان تپه ها هدایت میکند .

کلنل که گاه باتفنگ یازده تیر و گپی بامسلسل در جنگ شرکت
مینمود متوجه میشود که از سمت عقب عده ای کرد ، بنزدیکی جبهه ژاندارم
ها رسیدند ، بلافاصله فرمان داد که مسلسل ها را بسوی این قوا متوجه
نمایند و بباستن آتش مسلسل ، بمیان تقریباً چهار صد نفر سوار سردار معزز
که بطور دسته جمعی حرکت و تقریباً غافلگیر شده بودند ، تلافات سنگین
بآنها وارد آمد ، کرد ها در حال تفرقه پی بخیط خود برده ناگزیر از
سمت شمال تپه ها دور زده خود را بقوای اکراد قوچانی ملحق میسازند .
چون دامنه جنگ ادامه یافته و فوق العاده شدت حاصل مینمود و از
طرفی فشنگی که کلنل با قوای خود همراه آورده بود ، برای انانامه جنگ کافی
بنظر نمیرسید ، لذا بسلطان کاظمی آجودان خود دستور صادر کرد که فوراً بجعفر
آباد رفته بدو بقدر کافی نوار مسلسل و صفحه پنجاه تیر و فشنگ برای او برساند
و بعداً بسلطان حسن خان پلنیک دستور دهد که عده متمرکز در جعفر آباد را پس
از برقراری ساخاورد آنجا بسه قسمت تقسیم و از جناح راست و چپ و هر کز
شروع بعمله نماید که در واقع بتواند کردها را که قوای منظمی نبودند
محاصره نماید .

۱ - این میراخور باتفاق سردار معزز و پنج نفر دیگر بدستورجان
محمد خان شب اول محرم ۱۳۴۳ در ارك مشهد بدار مجازات و مكافات
آویخته شدند . گراور آنها در فصل انتتام چاپ شده است .

فرار صاحب‌منصبان خائن؟

۶

متأسفانه! موقعی که سلطان کاظمی بجعفر آباد وارد میشود، مشاهده مینماید که حسنخان پلتيك «خائن شماره ۳» سید حسنخان میر فخرانی «خائن شماره ۲» علی خان کوه سرخی، مظفرخان، قاسم خان معروف بهروس قاسم و سایر صاحب‌منصبان «باستثناء صاحب‌منصبانی که تحت سر -

برستی سلطان میرعلیق خان توپچی بوده و پس از جنگ اول برای شرکت در جنگ دوم خود را آماده نموده بودند» بدون اینکه زد و خوردی در اطراف جعفر آباد بوقوع پیوسته باشد، قوای ژاندارم را بدون سرپرست و بلا صاحب گذارده و تحت عنوان اینکه ما صاحب‌منصبان میخواهیم تپه های اطراف را رسیدگی و تفتیش نماییم، همگی فرار را برقرار ترجیح و بطور دسته جمعی گریخته اند؟!

سلطان کاظمی برای اینکه بتواند نوار مسلسل و صحنه پنجاه تیر در درجه اول، بکلنل برساند شروع بتخلیه کاربهای حامل فشك و مهمات می نماید، و چون این نقشه فرار خائنه قبل از وسیله سلطان حسن خان پلتيك و همداستان او طرح ریزی شده بود جعبه های نوار مسلسل و پنجاه تیر را طوری در گاربهای مهمات قرار داده بود که فقط خود او میدانست کجا واقع شده و برای بدست آوردن این جعبه ها ناگزیر از تخلیه کلیه

سلطان حسنخان پلتيك

گاربها میشود از طرفی چون جنگ در تپه های داودلی معروف به «نادری» بر اثر رسیدن قوای کمکی با کرا د به متها درجه شدت رسیده بود کلنل ناگزیر از

فشنگ قلبیلی که در اختیار ۱۱ نفر باقی مانده نفرات خود بود، شروع بمصرف میکنند.

آخرین لحظات !

۷

کلنل فشنگ های قلیل باقیمانده را با کمال احتیاط و تأنی بمصرف میرساند .

رفته رفته ، دیو مهیب مرك ، باین جبهه فاقد فشنگ سایه افکن میشد ! تمام دقایق را بامید رسیدن فشنگ و قوای کمکی ، در انتظار بسر میبردند ؛ اما افسوس ! بر اثر خیانت پلتيك و میر فخرائی باتمام کوشش و جدیتی که سلطان کاظمی بعمل آورد ، موفق نگردید فشنگی برساند، چه آنکه نقشه خیانت پلتيك بدستور « خائن شماره ۱ » نوذری قبل از حرکت در مشهود طرح ریزی و نوارهای مسلسل و صفحات پنجاه تیر را از يك گاری بطور محرمانه در مشهود و در حین شتاب جبهه اعزام قوا ، تخلیه کرده بودند !

تقریباً ساعت دو و نیم بعد از ظهر بود که فشنگ عده همراهان رو بخاتمه گذارد و چون در تیراندازی که بسمت کردها میشد ، نقصان کاملی بدیدار گشت ، کردها بر تجری خود افزوده و پی برده بودند که فشنگ ژاندارمها ، بر حسب اطلاعی که از نقشه قبلی آن داشتند رو باتمام گذاشته است !

تا این دقیقه و قبل از اتمام فشنگ از همراهان کلنل کوچکترین تلفاتی داده نشده بود، بعضی اتمام فشنگ چهار نفر از ژاندارمهای با وفایش شربت شهادت را نوشیدند ، و چند تیر فشنگ باقی مانده هم بکلی تمام شد ، در این موقع نایب حاجی خان تفرشی از کلنل محمد تقیخان استدعا نمود که : عقب نشینی نموده و خود را پزاندنرمهای جعفر آباد ملحق و پس از برداشتن فشنگ و عده ژاندارم کافی مجدداً بجبهه عودت نماید زیرا بانداشتن فشنگ و شلیک شدید دشمن جان کلنل و سایرین در خطر است .

جوابی که کلنل داد این بود :

حاجی خان من میدانم صاحبمنصبان من ، به من خیانت نمودند اگر امروز در جنگ کشته نشوم ممکن است فردا در رختخواب مرا بکشند ! بنا بر این مرك را بر عقب نشینی ترجیح میدهم و من غیر از مادر پیر برای خود کس دیگری را سراع ندارم ، ولی زن و فرزندان در انتظار شما و سایرین میباشند ، عقیده دارم شما ها عقب نشینی نموده بجعفر آباد بروید من در اینجا باقی خواهم بود .

نایب حاجی خان تفرشی مجدداً عرض کرد : رئیس ! خون ما از خون شما رنگین تر نیست ، اگر قرار باشد کشته شویم همه باهم خواهیم بود و اگر بنا باشد زنده بمانیم باز باهم خواهیم بود بنا براین هیچیک از ماها از این معرکه خارج نخواهیم شد .

کلنل در جواب حاجی خان برای آخرین بار در عمر خود چنین گفت : از این وفاداری متشکرم ، گرچه قطع دارم کسی از این مهملکه جان سلامت در نخواهد برد ، ولی احیاناً اگر یکی از شماها سلامت ماندید .
بگوئید : باخون من روی کفنم بنویسند «وطن» و برای مادرم بفرستید .
 پس از این اظهار دردناک که اگر دشمن هم شنیده بود داش آتش می گرفت ، حاجی خان و محمدخان نیز شربت شهادت را نوشیدند .

احسان آذرخشی نیز تا این موقع سه تیر بیدنش اصابت کرده بود ، در اصابت تیر چهارم و بر اثر بریدن عصب پای چپ و بی حس شدن پادر غلطید و از تپه بر اتری افتاد !

حملهٔ اکراد با کشیدن هلهله و قیقه که مخصوص خود آنها است شدت کرد ، بقیهٔ نفرات کلنل نیز شهید شدند .

اکنون در این جبهه فقط یک نفر ، آنهم کلنل محمد تقیخان باقی مانده است ، مسلسلها ، پنجاه تیرها ، یازده تیرها ، همه آلات جامدی بودند که بدون فشنگ کوچکترین اثری بر آنها مترتب نمیشد . کلنل با حسرتی باین آلات جنگ نگاه میکرد ، از چپ دراستش مانند باران گلوله میبارید این گلوله ها همان گوله هائی است که از انبارهای سربازخانهٔ قوچان بغارت رفته بود !

ناجساد کشتگان ، رفقای باوفای خود که یکی بعد از دیگری در پیش چشم او شهید شدند ، با نوحهٔ نزاره میکرد ، که ناگهان يك گلوله «دم، دم» با ستخوان لیکن خاصره اش اصابت نموده و با یکدنبال آمال و آرزو جام شربت شهادت را در راه وطن جانانه نوشید (۱)

اکراد این تپه را اشغال و شروع بغارت کردن لباس مقتولین و یک نفر مجروح «احسان آذرخشی» میکنند . خوانین اکراد چون غائلهٔ تپه های داودلی را خاتمه یافته می بینند ، با عدهٔ سوار سرعت بجعفر آباد حمله و پس از دو خوردی که شاید بیست دقیقه بیش طول نکشید جعفر آباد را متصرف و ژاندارمهارا خلع سلاح نموده و «آزادبیک» را بایکمهٔ ژاندارم بجزیران تلفات سنگینی که داده بودند ، پس از اسارت ، شش نفر ، شش نفر بخط

۱ - مردن در راه يك امل بزرگ عین موفقیت است . خیابانی

کرده و تیر باران شان میکنند !

در همین موقع که خوانین اکراد از تیر باران اکراد لذت میبردند ، برات محمد بیک و قلیچ خان نوکرهای شخصی تاج محمد خان مشغول اخت کردن جسد کلنل و اجساد سایر شهدا بودند ، لباس مرحوم کلنل را برداشته و برای اینکه بتوانند غذای بیشتری از غارتگری جعفر آباد نصیب خود سازند ، سمت جعفر آباد عزیمت میکنند .

تاج محمد خان در زیر اشعه پایان آفتاب ملاحظه میکند ، فرنج صاحب منصبی در تن قلیچ است که پاگن های آن میدرخشد ، قلیچ را احضار و پس از مختصر نگاهی تشخیص میدهد که پاگن ، پاگن کلنل محمد تقی خان پسیان است ؟

بسایر خوانین کرد میگوید : این لباس متعلق بکلنل است که گویا در جبهه شرکت داشته و شهید شده است ، قلیچ محل قتلگاه کلنل را در بالای تپه های داودلی نشان میدهد ، فرج الله خان که بعداً از طرف قوام السلطنه ملقب به : «ضیغم الملک» شد بقلیچ دستور میدهد که برود سر کلنل را بریده بیاورد !

قلیچ و برات محمد بیک با اتفاق دو نفر از سواران سردار بجنوردی برای بریدن سر مرحوم کلنل مجدداً بپته های داودلی مراجعت میکنند

سر بریده کلنل

پس از این که سر را از قفا میبرند ، بین دو نفر سوار سردار بجنوردی و قلیچ و برات محمد بیک نزاع رخ میدهد ، زیرا هریک از آنها در نظر داشتند که سر را برای ارباب خود برده و پاداشی دریافت دارند . نتیجتاً قلیچ و برات محمد بیک سواران سردار بجنوردی را از پای درآورده و خود آنها موفق به بردن «سر بریده کلنل» شدند .

غروب آفتاب ، ابتدا سر کلنل را بقوچان بردند و بعداً جسد را نیز بقوچان حمل نمودند .

تلگراف حضوری با سر بریده !

سر بریده کلنل روی میز رئیس تلگرافخانه

قوچان !؟

۸

پس از اینکه جسد و سر کلنل را بقوچان آوردند . قبل از هر اقدامی فرج الله خان با سایر خوانین که در آن جنایت عظیم شرکت داشتند ، یکسر باداره تلگرافخانه قوچان رفتند .

شاهزاده حسام الدین میرزا رئیس تلگرافخانه قوچان که هم اکنون در خدمت وزارت پست تلگراف باقیست ، پشت میز اداره خود نشسته و از ریختن دسته جمعی خوانین مسلح بتلگرافخانه و اطاق کار او بسیار متوحش میشود .

فرج الله خان از میان خورجین تر کش که در دست داشته سر بریده کلنل را بیرون آورده بایک تبختر فاختانه ای ، روی میز تحریر حسام الدین میرزا میگذارد .

از مشاهده یک چنین منظره ای معلوم بود چه حالی بر رئیس بینوای تلگرافخانه دست میدهد ، حالش بکلی دگرگون میشود و با همان حالت متقلب میپرسد . این چه وضعی است ؟ این سر بریده را چرا اینجا آوردید ؟ این سر کیست ؟ ...

فرج الله خان دستی بسبیل های خود کشیده میگوید : خوب دقت کن ببین ، سر کنی باشد خوب است ؟ سر کلنل محمد تقیخان است .

حسام الدین میرزا مانند بید بلرزه می افتد . شنیدم آن آتاب میکند و در حال ترس و لرز و تب میگوید : برای چه اینجا آوردید ؟

فرج الله خان در پاسخ میگوید : اینجا آوردیم که شما همین الان حضرت اشرف قوام السلطنه را در تهران بیای سیم و بخواهید و عرض کنید . قربان تمام خوانین و همچنین میراخور حضرت سردار در تلگرافخانه قوچان حاضر و پس از سلام و عرض بندگی بسمع مبارکتان میرسانیم که دشمن شما کلنل محمد تقیخان را کشتیم اگر نشانی خواست بگو سر بریده کلنل محمد تقیخان همین الساعه روی میز رئیس تلگرافخانه «خودتان» گذاشته و حاضر است ، فهمیدی !

برای این اینجا آورده‌ام. زود عجله کنید. نشانی دیگر اینکه فردا عکس سررا که با خود خواهیم گرفت معجلاً با پیک مخصوص حضور مبارك تقديم خواهیم نمود.

حسام الدین میرزا بامشاهده یکمده از خوانین مسلح و مخصوصاً میراخور سردار معزز که از چشمان او بیشتر شراره خون هویدا بوده ناگزیر میشود جریان را حسب گفتار فرج الله خان بتهران مخابره نماید.

پاسخ این تلگراف توأم با القابی بود که در فصل جنک‌ها نوشته شد فردای آنشب فرج الله خان سررا بر نیزه زده و خود با در دست داشتن موزر لخت رو بروی سراستاده و موزر خود را بطرف سر بریده گرفته و در حال هدفگیری عکس گرفت!

خیلی بمورد و بجا است که شعر خود کلنل را در اینجا بنویسم:

ترسم آخر که، شود ناله‌ها داور ما؛

که شود زینت سر نیزه دشمن سر ما!

عکس دیگری، هم از سر گرفته شده، اینطریق که تمام سران اکراد غالب، ایستاده و سررا زیر پای خود گذارده عکس میگیرند و بنا بوعده تلگرافی حضور حضرت اشرف (!) میفرستند.

چند روز بعد از انتشار چاپ اول این کتاب، روزی منزل دوست قدیمی خود آقای حسین عاملی بذاهار دعوت داشتم آقای بهادری که از اهالی قوچان میباشد نیز در آنجا بود، از زبان تاج محمدخان چنین بیان نمود: «آقای حاجی خان (منظور تاج محمدخان سطوت الملك است) پیغام دادند یا گفتند که در روز جنک تپه‌های داودلی از وجود کلنل در جنک بی اطلاع و هنگامی که فرنچ او را در تن «قلیچ» می‌بیند تصمیم میگیرد که وسیله فراهم نماید کلنل را بمریضخانه ای برساند! زیرا در آن موقع فقط گلوله پهای کلنل اصابت و بطوری که فلیچ گفته بود در جوی آبی افتاده و در حال حیات بوده ولی متأسفانه با تمام کوشش‌هایی که کرده نتوانسته بود سایر خوانین و میراخور سر کرده قشون اعزامی سردار معزز بجنوردی و بویژه فرج الله خان را قانع سازد و آنها بدون موافقت او بیک چنان جنایت بزرگ، بریدن سر کلنل آنهم از پشت سر تا زیر چانه مبادرت میورزند»؟

اولاً این گفتار عذر بدتر از گناه است؛ ثانیاً بفرض صحت ما موقعی می‌توانیم گفتار ایشان را مورد بررسی قرار دهیم و صحت و سقم آنرا بسنجیم که دو قطعه از عکسهای مندرجه در بالا را برای ما بفرستند و خودشان نیز

ماجرای آنروز تاریخی و با در نظر گرفتن حق و حقیقت بما بنویسند تا در تاریخ ضبط شود.

ضمناً تذکر می‌شوم که : جریان جنگ اول و دوم همانست که من نگاشتم و در این باره جای هیچگونه ابهام باقی نمانده است زیرا یکی از بهترین اسنادزنده نگارنده آقای احسان آذرخشی است که خوشبختانه در حال حیات باقی و حافظه اش نیز مانند قلبش ابداً تکان نخورده است.

احسان آذرخشی تنها کسی است که با برداشتن پنج گلوله بنحوی که در سر نوشت او نوشته شده نیمه جانی از آن مهلکه بدر بوده و جا دارد شرکت بیمه ایران قلب پولادین او را مجاناً بیمه نماید.

ما برای اثبات قسمتی از پیغام حاجی خان «سقوط الملك سابق» نیاز بسندی داریم که واقعا مدال سازد ایشان در جریان بریدن سر کلنل فقید شرکت نداشته است و برای اثبات پیغام خود نیز مدرک و یا مدارکی باضمام عکسهای مذکور برای مؤلف بفرستند بدیهی است با این اقدام نه تنها بنام خود بلکه بنام اعقاب خود نیز خدمتی خواهند کرد. لاغیر.

این سر که واقعا نشان سرپرستی بود، علاوه بر عکس برداری چند روز نیز در کوچه و خیابانهای قوچان گردش داده شد.

باشهید شدن کلنل محمد تقیخان پسیان فرزند رشید ایران دوران این قیام که میتوان آغاز آنرا از ۱۳۰۰ حمل و انجام آنرا اول صفر ۱۳۴۰ برابر دهم میزان ۱۳۰۰ بحساب آورد؛ پنج ماه و بیست و هشت روز بیش نبود.

ناگفته نمیگذارم؛ سردار معزز بجنوردی، تاج محمد خان قوچانی، فرج الله خان در گزی صارم در گزی و امثال آنها اگر میدانستند خود کلنل در این فروتن است نه تنها جنگ نمیگردند بلکه تا سر حد هودان فرار اختیار مینمودند؛ زیرا آنها بی بر شادت و ایمان بوطن پرستی و تهور این صاحب منصب شریف در قلم و قلم سا بر اشار خراسان برده و شاید خود تلویحاً ضرب شصت و اوهام چشیده بودند؛ اگر بلتیک و یا ببارت ساده تر خدعه و تزویر حسنخان بلتیک و سایر افسران خائن بکار نرفته بود و از طرفی کمک لازم را بسرعت از جعفر آباد و مشهد باو میرساندند. امکان نداشت چنین ضایعه مهمی در تاریخ معاصر ایران رخ بدهد. افسوس ! شخصیتی که بزور تقوی و مکارم اخلاق آراسته بود؛ شخصیتی که از دانش و بزرگی و شرف بهره کافی داشت ناروا کشته شد و جای بسی افتخار و مباهات است که :

قیام خود را فقط با خون خود رنگین ساخت و با همان خون بنا بقعیده خود نام وطن را ترسیم کرد.

۹ = سفر نوشت آذرخشی

این جوان ، با برداشتن چهار گلوله ؛ در پای تپه های داودلی افتاده بود ، شب را در همانجا با آن وضع رقت بار و خطرناک و سرمای سوزان آن سامان که برای شخص در حال عادی طاقت فرسا است ، بسا زحمتی بسر برد !

قبل از اینکه روز جنگ پایان برسد و پیش از اینکه آفتاب آنروز مخوف غروب نماید ، چند سوار کرد بالای سرش آمدند و لباس او را از تنش درآوردند و جز يك زیرشواری چیزی باقی نگذاشتند ، احسان بآنها گفته بود که این پیراهن سوراخ سوراخ و پر خون بچه درد شما میخورد . بگذارید در تنم باقی بماند ، دشنامش داده و موقعی که سوار اسبهای خود شده بسمت جعفرآباد روانه میشوند ، برای اینکه بزند گانی رقت بار او خاتمه داده باشند ، از بالای سر بفاصله ده قدم ، از روی اسب با تفنگ شلیکی بطرف سر آذرخشی نمودند که گلوله از سمت ابروی راست ، چشم راست و بینی را از بین برده و بر اثر فوران خون از سر ، کردها بتصور اینکه نتیجه قطعی گرفته و او را کشته اند ، سمت جعفرآباد روانه شدند ؟ !

همانطوریکه در بالا اشاره کردم ، آذرخشی آنشب را در بیابان سرد و بین شهدا تا صبح بزحمتی گذراند ، تصادفاً اندکی از غروب آنروز گذشته و هنوز بدنهای شهدای وطن گرم بود که برای ۶ یا ۷ دقیقه باران بارید گویی این باران برای شستشوی اجساد فرزندان وطن نازل شده بود .

صبح ؛ بعد از طلوع آفتاب که رعایای قریه داودلی برای انجام کارهای زراعتی خود از دهکده خارج شده بودند آذرخشی احساس میکند که دو سه نفر زارع از نزدیک او در حال عبورند ، فریاد میزنند ، امداد میطلبند ، زارعین سراغش میروند ، از عطش مینالیده ، یکی از رعایا از چشمه ای که نزدیک او بود با بیل خود اندکی آب آورده بخلقش میریزد ، یکی از رعایا موسوم بحضرتقلی دلش بحال او میسوزد و پوستینش را بروی او میاندازد و باتفاق دو نفر دیگر او را بقلعۀ داودلی حمل و از ترس اینکه مبادا مورد تجاوز و تعرض خوانین قوچان واقع شوند ، در گوشۀ طویله ای بطور نهانی از او نگهداری میکنند .

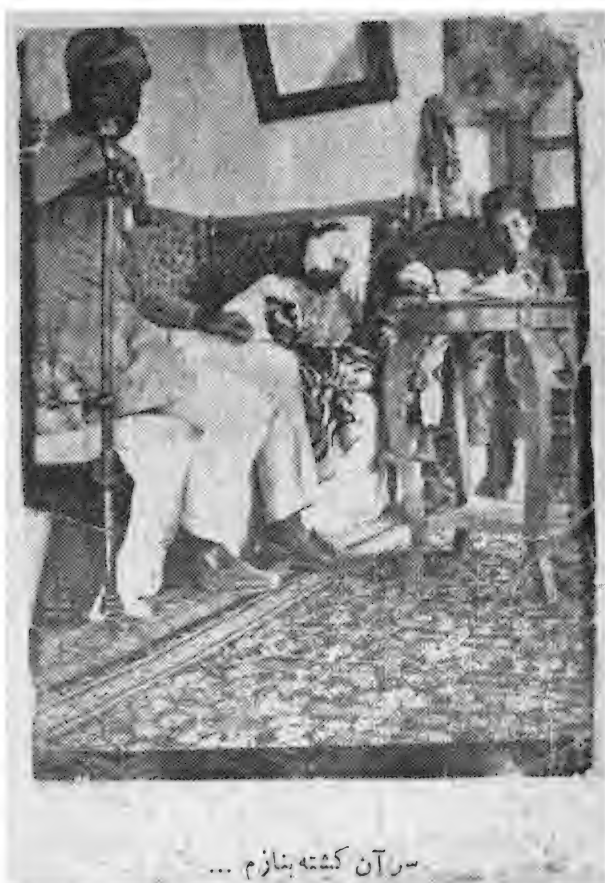
با این حال خطرناک ، چهار شب در همان طویله بسر میبرد! شب پنجم نزدیک صبح بر اثر اصابت ضربت شدید ، پپای مصدوم خود ، ملاحظه میکند دو نفر کرد مسلح بالای سرش ایستاده و باز خواست مینمایند ، اینجا چه میکنی و چه کاره هستی ؟ وقتی توضیح میدهد که از همراهان مرحوم کلنل بوده ام ، کردها ایند کی نجوا نموده از طویله خارج میشوند. پس از ساعتی حضرتقلی بسراغ مجروح میرسد ، آذر خشی جریان آمدن کردها را بحضرتقلی میگوید ، با وجود ترس شدیدی که از خوانین داشت بمهدا آذر خشی را بکول گرفته و بمنزل خود میبرد .

احسان آذر خشی ، خاطره ۱۲۹۷ ،

سه سال قبل از قیام خراسان
بر اثر اقدامات شاهزاده خانم فروغ آذر خشی (مادر احسان آذر خشی) که یکی از زنان معارف پرور خراسان و تنها بانویی است که در آن عصر تیره طرفدار تجدد بود ، نجد السلطنه وزیر را وادار میسازد که تلگرافی بتاج محمدخان مخابره نماید که کشته یا زنده آذر خشی را باید فوراً پیدا کرده بمشهد بفرستد .

تاج محمدخان بواسطه تماسی که با نجد السلطنه داشته (!) در صدد جستجو برآمده و نشانی میدهند که شخصی با این مشخصات در بای تپه داودلی مجروح دیده شده و بوسیله رعایا بقلمه داودلی حمل شده است ، علی خان برادر خود را با یکدستگه دوشگه و چند نفر سوار بسراغ آذر خشی بقلمه داودلی روانه میسازد .

جسد آذر خشی را که با اصابت پنج گلوله فوق العاده خطرناک بوده بقوچان حمل و پس از دوروز نگهداری بمشهد روانه مینماید و چون کردها تا چنانرا پیشروی کرده بودند ، برای عدم مزاحمت چهار نفر از سواران خود را بمعیت آذر خشی اعزام میدارد تا از حدود متصرفی اگراد خارج و نگذارند

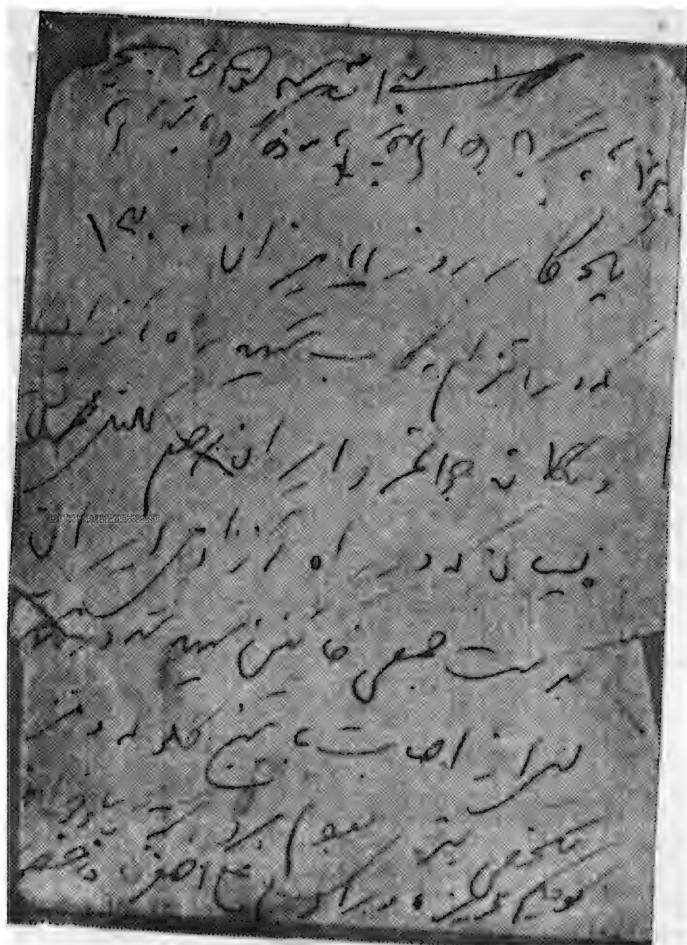
سر آن کشته بنازم ...

کسی متمرّض او شود .

در این سفر سلطان سید محسن خان کاظمی برای دومین مرتبه به اسارت کردها درآمده و از هستی ساقط شده بود ، باتفاق آذر خشی بمشهد عزیمت و در بین راه منتهای محبت و پرستاری ازاومینمایند .

پس از یکشب توقف در راه ، ساعت چهار بعد از نصف شب ، در واقع بعد از نه روز مجروح بودن و بدون طیب معالج وارد مشهد و صبح دهم زخمهای او بانسمان شد ؛

این جوان رشید و پر دل ، - از آن زمان تا کنون و از آن کنون تا هنگامیکه

مطالب پشت عکس بیماری آذرخشی

شرح نوشته پشت عکس آذرخشی

باد کارروز ۱۹ میزان ۱۳۰۰ که درالتزام رکاب شهید راه آزادی و
 یگانه جوانمرد ایران مرحوم کلنل محمد تقی خان پسیان که در راه آزادی
 ایران بدست جمعی خائنین شهید شد. در مشهد پس از اصابت با پنج گلوله
 در منزل شخصی بستری بودم برداشته شد. و خواهر کوچکم عزیزه و برادرم
 علی اصغر خان حضور دارند و آقای جامه دار خداداد خان نیز در پایین تخت
 خوابم نشسته اند.

که زنده است ، هر روز صبح ، پس
از شستشوی دست و رو هنگامی که
پای آئینه ابستاده موهای سر خود را
باشانه مرتب و چشم مصنوعی خود را
جایجا میکند بیاد خاطرات آن جبهه
مخوف میافتد ، روان پاک فرزند
وطن - برست ایران ، کلنل محمد
تقیخان پسیان را در برابر خود جسم
و بروانش درود میفرستد .

جای بسی خورسندی است
که یکنفر از آن ممر که باقیمانده نا ،
تاریخ و حقایق آنطوری که باید
آشکار و در معرض افکار عمومی قرار
گرفت .

احسان آذر خشی به ساز اصابت پنج گلوله

وایام های کوتاه وقایع گونه گون بعد :

۱ - در مشهد چه غوغائی است؟

روز ۱۲ میزان ۱۳۰۰ برابر ۴ صفر ۱۳۴۰ خبر شهید شدن کلنل بطور علنی در مشهد منتشر شد. اولین کسی که از این خبر استفاده نمود محمود نوذری بود ، که معجلاً به منزل آیه الله زاده رفت و باتفاق ایشان عازم تلگرافخانه شده و حکومت وقت را از قتل کلنل محمد تقیخان و اینکه خاطر مبارک حضرت اشرف آسوده باشد ! آگاه ساخت و پاسبان این مؤده مسرت بخش (!) کلمات ایات موقناً باو محو گردید.

خبر این ضایعه اسف انگیز در همه جای خراسان یافت ، بسبزواری نیز اطلاع دادند ، اسمعیل خان بهادر رفیق قدیمی و صاحب منصب وفادار او با اردوی خود شایان بمشهد رهسپار گردید.

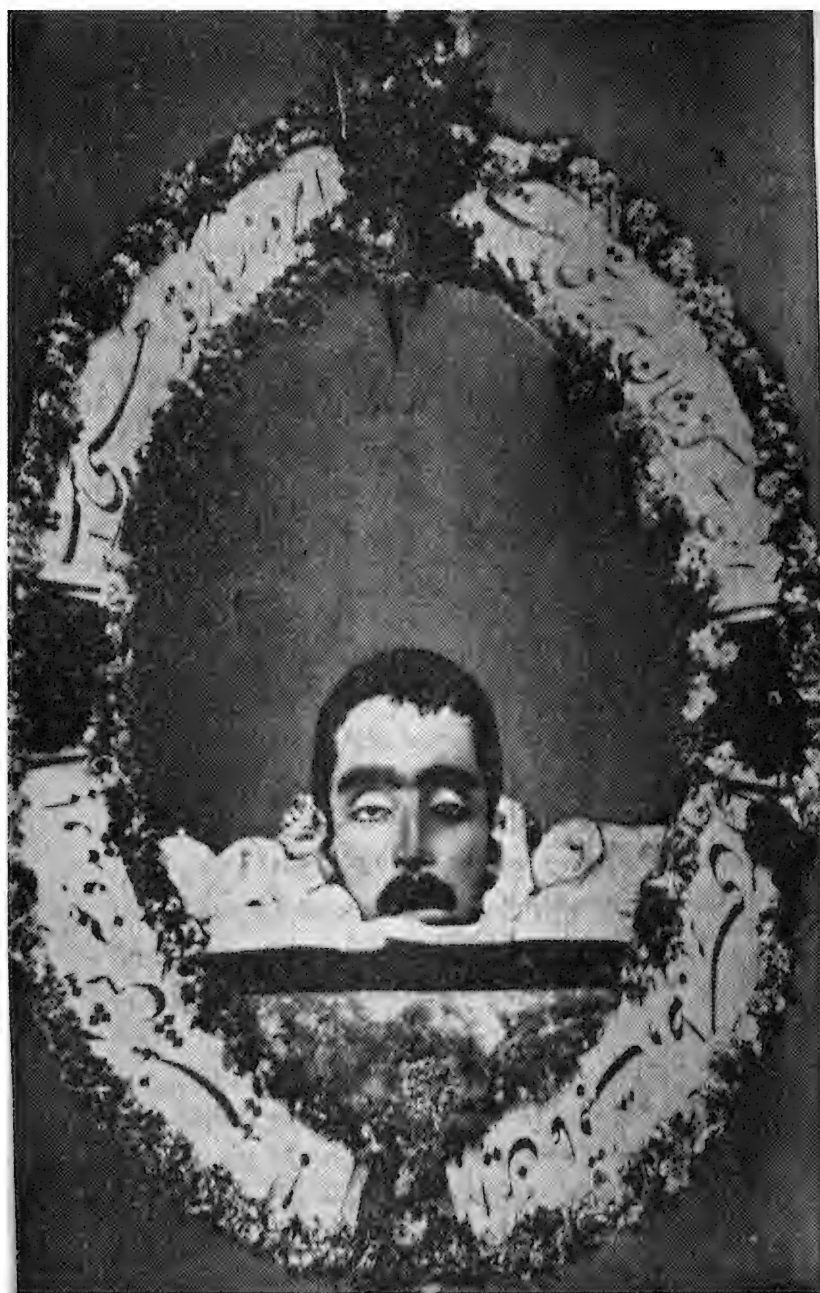
اوضاع مشهد فوق العاده بد شده و اکثر مردم برآشفته بودند ، طرفداران کلنل خون گریه میکردند ، و کار کم کم میرفت که بوخامت بیشتری گراید ، موافقیت سر و جسد کلنل را خواسته بودند ، بقوچانیها نصیحت داده شد که جسد و سر کلنل را محترمانه تحویل بدهند و در غیر این صورت جث در کبر و برادر کشی تجدید میشود ، توافق حاصل شد و آقا خان خوشکیش برای حمل جنازه عازم قوچان گردید ، باچه سرعتی رفت و باچه شتابی برگشت باور کردنی نبود !

روز ۱۵ میزان ۱۳۰۰ برابر ۶ صفر ۱۳۴۰ در ارك مشهد غوغای عجیبی برپا شده بود.

مدارس عموماً تعطیل ، تجار و کسبه نیز بازار را عموماً بسته بودند ، عده صاحب منصبان و افراد ژاندارم نیز با تجلیل و احترام شایان توجه برای تشییع جنازه حاضر شده بودند.

در مغازه آرسن ، هر چه عطر بود خریداری و بروی جنازه پاشیدند اینکار هم از اقدامات خوشکیش بود.

از سر کلنل قبل از الحاق بجسد عکس برداری شد ، عارف شاعر ملی از کثرت گریه چشمانش خون آلود و بسر و صورت خود مشت میزد

ناله و فریاد میکشید، نفرین و ناسزا میگفت، هر کار میکرد و هر چه ناسزا بمسبب اصلی این جنایت فجیع میگفت، حق داشت و کاملاً حق داشت. سروجسد را با آب «سن آباد» که معروف است حضرت رضا «ع» را هم با همان آب غسل داده بودند، شستشو دادند، موهای سر را شانه زدند و بمطر ساختند و باز عکس برداشتند.

عارف بینوا و ستم دیده، آن شاعر انقلابی که با آرزو و آمال فراوانی باین قیام گرویده بود، با چشمان خون بار، هنگامیکه میخواستند سر را بجسد ملحق و بر روی توپ بگذارند، باضار کبسته ملی و چند نفر دیگر، يك رباعی «که در کزاورم مخصوص ملاحظه میفرمائید» ساخت و بر روی پارچه سفیدی بخط درشت نوشته بالای توپ الصاق کردند.

در این موقع جنازه برای حرکت آماده میشد. جنازه را کجا خواهند برد و در کجا دفن خواهد شد؟ بر من مجهول بود و چون مجهولی بود که در ظرف چند دقیقه و با ساعتی معلوم میشد، در صدد تحقیق بر نیامدم.

۲- تشییع جنازه

جسد را بر روی توپ گذارده و روی آرا مملو از گل کردند؛ جمعیت مشایخ فوق العاده بود، من تا کنون يك چنان جمعیتی را در هیچ تشییعی ندیده‌ام. موزيك ژاندارمری در عزای این سرباز رشید و فرزند خلف ایران، در پیشاپیش جنازه بانوای مجزون و جگر خراش مقرر بود.

مردم؛ حقیقتاً زردی خلوص عقیدت و ایمان آنان فزید، اکثر آدرحال گریه و ناله، آهسته آهسته در حرکت بودند، هنگامیکه جنازه بنزدیکی اداره پست و تلگراف رسید سید علیخان مدیر «مسعودی» روی توپ قرار گرفت و در ضمن اراد مختصر نطق، این جنایت را شدیداً تهنیت کرد و بر روح این سرباز معصوم درود فرستاد و سپس جنازه مجدداً بحرکت درآمد.

پیرمرد و ارسته، حاج محمد رحیم آقا طاهباز، این مرد جهان دیده و ستمکشیده در حال غیر قابل وصفی پیشاپیش جنازه حرکت میکرد تسلیمش گفته و تسلیش دادم، از محل مزار جويا شدم، گفت اکثریت قریب باتفاق مقبره نادرشاه را انتخاب کرده اند. در این موقع جنازه از صحن مطهر خارج شد و کم کم بمقبره نادرشاه نزدیک میشدیم، یکی دو جای دیگر جنازه را متوقف کردند، نطق های مهیجی از طرف محصلین ایضاً شد، یکی از محصلین میگفت: خوت او نیز مانند خون سیاوش در جوش و از هر

قطره خونش هزاران لاله وطن پرستی خواهد دمید دیگری گفت :
 معارف بیش از همه داغدار و ماتمزه است زیرا کلنل محمد
 تقیخان بمعارف بیش از هر چیز اهمیت میداد ، سو می روی کرسی خطابه
 رفت و با حرارتی هر چه تمامتر چنین ایراد سخن کرد :
 مردم ! ما محصلین گوهر گرانبھائی را از دست دادیم این سرباز
 شریف و قهرمان تجدد و آزادی ، پدر مربی ما بود ، فقدان او بیش از مرگ
 هر عزیزی بر ما محصلین تأثیر بخشید ، ما حس انتقام او را از مسبب اصلی
 و مسببین غیر مستقیم و محرك واقعی قتل او در دل نگه میداریم ؛ تا اگر
 عوامل وقت و زمان ما را موفق بگرفتن انتقام او نساخت ، این وظیفه
 حتمی را بعهده نسل آینده واگذار میکنیم .

عده‌ای زن نیز در بین تشییع کنندگان دیده میشدند ، یکی از آنها
 باتمام سوز دل گریه میکرد ، ضجه و ناله سوزنده او دلها را میسوزاند و
 کانون هر شنونده را آتش میزد ، یکی میگفت حق دارد برادرش بود ،
 دیگری او را خواهر کلنل مینداشت ، آن دیگری میگفت « مادر » این فقید
 است دادن نسبت‌ها تنوع داشت ، در حالیکه غرابت نسبی در کار نبود ،
 پس از استفسار معلوم شد که این بینوای گریان دوشیزه‌ای است که در صورت
 عدم فقدان کلنل ، امکان داشت در زندگیش شرکت کند ، زیرا بطوریکه
 در فصل عروسی نوشته شد ؛ ماژر بهادر بخانواده او نویسنده داده بود در
 اینصورت او حق داشت با سوز و گداز شیون کند ، این دوشیزه فلک زده که
 بامید موفقیت نهائی کلنل در حال انتظار بسر میبرد ؛ چه نویدها که در دل
 بخود نداده بود ، افسوس رشته آمال و آرزوهای احتمالی او را در خیمن
 کرد قطع و حیات آینده او را بیرونق و بدست حوادث سپردند ؟!

در اینموقع ، بدر مقبره نادر رسیدیم ، جنازه را از روی توپ پیاده
 کرده بدرون مقبره بردند تا شب دفنش کرده و بجوارت نادر شاه افشار
 مفتخرش سازند .

خاتمه تشییع جنازه اعلام و جمعیت رفته رفته متفرق میشدند ، منهم از
 فرط خستگی و اندوه بسوی منزل که فاصله بسیار کمی بامقبره نادر داشت ،
 آهسته روانه شدم .

درین راه باخود میاندمیدم که وضع مملکت و بالاخص ایالت خراسان
 از چه قرار و بکجا منتهی خواهد شد ، مدتهاست از مرکز مملکت بمناسبت
 قطع رابطه بنحوی که باید و شاید اطلاع در دست نیست تا بتوان بپیش آمد
 ناگوار اخیر سنجید و نتیجه‌ای ولو با حدس از آن سنجش بدست آورد ، با

خود میگفتم آیا کلنل اسمعیل خان بهادر بدون قید و شرط تسلیم خواهد شد یا قیام را تا قبول پیشنهادات صدر صدر مشروع کلنل فقید ادامه خواهد داد؟ نه! قیام بافندگان کلنل، بافندگان آن مرد عالیقدر و عالم و پیشوای تجدید و آزادی ادامه پذیر نبود زیرا آن شخصی که سبیل مظلوم و طرف دشمنی و عناد و اجاج بود با خدعه و تزویر از بین رفت، برای کلنل بهادر بهانه و محملی در دست نبود که قیام را ادامه دهد، و اینکه کلنل پسران در بیکار با قشون اعزامی مرکز کشته شده او بدست یکمده مردم شرور از بین رفت و واقعا فله شد؛ قشون مرکز در این قتل فجیع شرکتی نداشته است.

با این افکار پریشان بمنزل رسیده و با حال تأثر روی تخت افتادم و باز با همان اندیشه های گونه گون گلاویز شدم، بهیچ عنوان نمیتوانستم خود را قانع سازم، بوژه وقتی آخرین مصاحبه با او بپایم آمد و چشمم بکتاب «خدعه و عشق» شیلر که در کنار میز دیده میشد و یادگار آن فقید بود افتاد، بغض گلویم را گرفت و بی اختیار گریستم و در همین حال قطعه کوتاهی بمناسبت حسن انتخاب محل مدفن و ماده تاریخ اوساختم.

باسی از شب گذشته بود، حرکت کرده بمقبره نادر رفتم تا هنگام دفن او بخار حشورداشته باشم، وقتی که وارد باغ شدم، صدای گریه آن دوشیزه باز بگوشم رسید و دغم را تازه کرد.

جسد این جوان را در یک صندوق آهنی گذارده و این صندوق را در صندوق چوبی دیگر قرار داده بودند، چون کلنل فقید رشیدالقامه بود کورکن ها، کور را برای جسد عادی گنده بودند؛ با گزیر صندوق چوبی را کنار گذاشته و با همان صندوق آهنی جسد این جوان ناکام را با هزاران آمل و آرزوی وطن پرستانه بخاک سپردند.

حاجی طاهراز قیافه میهوت و متعجیری داشت، زنها و مخصوصاً آن دوشیزه محروم، شیونی بر او انداخته بودند.

در حین خروج از مقبره و هنگام خدا حافظی اشعاری را که ساخته بودم، بحاج محمد رحیم آقا تقدیم کردم، اینک چند بیت از آن را که در حافظه دارم درج میکنم:

همجواری نادر شاه

ماده تاریخ

تا زند بر دل ستمگر؛ نیش	نادر او را کشید در بر؛ خویش
مرحمی بود بر قلوب پریش	خفتنش در کنار نادر شاه

مفتخر شد بهمجواری شاه ؛ آنکه حب الوطن و را بد، کیش.
 کلنل زنده شد از این کردار ؛ گرچه بودش، جداسرا از تن ربش؛
 تنك بر آن سه تن خیانتكار (۱)؛ خاصه آن نودری نادر ویش! (۲)

آذری بادوچشم اشك آلود ؛ ماده تار یخ را کشید به پیش
 ده میزان هزار و سیصد شمس؛ قمری داشت چار، ده زان بیش.
 سال شمسی ۱۳۰۰ سال هجری قمری ۱۳۴۰

۲- حرکت قوای مرکز

روز ۱۲ میزان ۱۳۰۰ قوای اعزامی مرکز بسر پرستی حسین آقا
 خزاعی میر پنج از شاه رود حرکت کرد ، اردوهای ژاندارمری که در تمام
 ولایات خراسان پراکنده بودند وقتی مطلع شدند که سرداران نامی آنان در
 جنگ باا کردها بقتل رسیده ناگزیر دست از عملیات جنگی کشیده عقب نشینی
 مینمودند ، عده ای از اردوی ژاندارمری دچار تفرقه و عده ای هم با کمال
 رشادت بمشهد بازگشت میکردند ، با این احوال روحیه آنها قوی بنظر
 میرسید ، این ژاندارمها اکثراً از طبقات روشنفکر و اغلب از خانوادهای
 منور بودند که با کمال از خود گذشته گی و با طیب خاطر بخدمت قشون خراسان
 مفتخر و صمیمانه خدمت میکردند .

۱ - خیانت در نبشتن صورت جنایت دارد ، خیانت و جنایت هر دو
 یکی است ، مرد خائن همیشه خائف است ، و بیشتر خائنان مکافات خیانت
 خود در این جهان یافته اند و از عقوبت عاجل رسوا شده .

«محمد عوفی»

۲ - دیدم اوزا هزار و سیصد و ده ؛ مضطرب ، مسخ ، ناتوان و پریش
 بار دیگر که دیدم مش بسد تر ؛ شده بود او نحیف ، بیش از پیش

قیام کلنل اسماعیل خان بهادر ۱- بعد از کلنل محمد تقی خان پنج کلنل

باقی مانده بود

یکی مرد جنگی به از صد هزار !

بطوریکه خاطر خوانندگان عزیز را مستحضر ساختیم ، یکی از صاحبمنصبان بالایمان نسبت به قید و مرام کلنل محمد تقی خان پسیان ، کلنل اسماعیل خان بهادر بود .

این صاحبمنصب با وفا ، بخاطر حفظ آزادی و رهایی مملکت از قید اسارت بیگانگان ، از درجه و مقامی که در تهران بنا بود در صورت عزیمت بصفحات ارستان بوی اء- طاء شود ، صرف نظر و در خدمت کلنل عازم خراسان شد .

این دوتن از زمان جنگهای غرب و دوران مهاجرت بایکدیگر دوست شدند و این مودت و یگانگی همچنان مداوم بود ، گوئی این دوفرنسندوطن یکروح دردوقالب بودند ، کوچکترین اختلاب نظری از آنها شنیده و با دیده نشد ، و در تمام امور باهم توافق نظر داشتند و باوجود صمیمیتی که کلنل بهادر نسبت بکلنل پسیان داشت جانب انضباط را از دست نمیداد و در مقابل مافوق خود یعنی کلنل پسیان مطیع محض بود ، واقعاً بهادر در دوران قیام دلاوریها بخرج داد و ابراز فداکاری نمود .

بمحض وصول تلگراف کلنل نوذری مبنی بر خبر قتل کلنل پسیان ؛ اردوی تحت فرماندهی خود را با کمال نظم و آرامش از سبزوآرحرکت داد . دو یا سه روز بعد به : « قریه طرق » واقع در دوازده کیلومتری مشهد وارد شد .

اردوی خود را در آنجا متوقف و دستور داد چادرهای اردو را بزنند و تادستور ثانوی اردو رفع خستگی نماید . پس از اینکه چادر فرمانده اردو را زدند ، کلنل بهادر ساعتی باستراحت پرداخت و سپس دستور داد کلیه صاحبمنصبان ارشد اردو به چادر او حاضر شوند . صاحبمنصبان ارشد ، از قبیل مآثر علی اصغر خان معروف بسرتیپ ، لیوتنان کلنل غلامحسین خان معروف ببدر ، مآثر قاسم خان پسیان ، مآثر احمدخان معاون الایاله ؛ مآثر بوشهری

یکمده صاحبمنصب دیگر که نام آنها در نظرم نیست ، در چادر کلنل حضور مییابند . کلنل بهادر بآنها چنین میگوید :

کلنل محمد تقی خان بعد از خود ، پنج نفر کلنل باقی گذاشته ، من و سایر کلنل ها که باز منندگان فداکار آن فقیه هستیم باید باهم متحد شده قیام اورا ادامه دهیم ، ما باید بخونخواهی او برخیزیم و انتقام اورا بگیریم . قرار است سایر فرماندهان باز دوهای خودشان باینجا وارد و متمرکز شوند ، فعلاً بانظار رسیدن سایر اردوها هستم و بعد از ورود فرماندهان شورائی در همینجا تشکیل و تصمیمات مقتضی اتخاذ خواهد شد .

در همین موقع محمود زندی رئیس صندوق اردو و متصدی رموز و سانسور ، تلگرافی را که از تهران بکلنل نوذری متخبره و در همانجا سانسور شده بود ، بدست کلنل بهادر داد .

پس از ملاحظه تلگراف گفت : بموجب این سند یکی از کلنل های باقی مانده ، بیش از بیش رفوزه شد ؛ «منظورش نوذری بود» زیرا در این تلگراف بکلنل نوذری دستور داده بودند بمحض ورود کلنل بهادر او را دستگیر و محبوس سازد . تلگراف را برای حضار خواند ولی غافل از این بود که در بین همین جمع که در حضور او ایستاده اند جاسوسهائی وجود دارد و نمیبایستی آنها را از مضمون تلگراف آگاه میساخت بهر حال کاری که نباید ، شد ؛ صاحبمنصبان را برای استراحت مرخص و پس از چند دقیقه تأمل و اندیشه مآثر علی اصغر خان سر تیپ و مآثر قاسم خان و مآثر بوشهری و محمود زندی را که بیشتر مورد اعتمادش بودند احضار و بآنها چنین میگوید :

نظر باعتمادی که بشماها دارم از تصمیمی که در باره نوذری خان گرفته ام مستحضرتان میسازم . من اورا دستگیر کرده تحت الحفظ باینجا خواهم فرستاد ، اورا در همین چادر من زندانی و شخصاً مراقب باشید تا معاکه صحرائی برای او و سلطان سید حسن خان میرفخرائی و سلطان حسن خان پلتيك نابکار ، تشکیل داده شود . فردای آنشب بمشهد عزیمت کرد و مستقیماً بآرامگاه ابدی کلنل شتافت .

۲ - ورود کلنل بهادر بمشهد

خبر آمدن اردوی بهادر در شهر شایع شده بود ، بمحض شنیدن این خبر ، فوراً بمقبره نادر رفتم ، بهادر بادرشکه بتهنائی آمد ، فوق العاده متألم و در عین حال خشمگین بنظر میرسید ، آشفتهگی مجدد احساس میشد زیرا کثراً بروحه بهادر آشنائی داشتیم و مترصد بودیم که ؛ ممکن است بخونخواهی کلنل برخیزد .

ازراست بچپ ۱ - سلطان حسنخان جلیلووند ۲ - مازر اسماعیلخان بهادر
 هنگام مراجعت از مهاجرت ۳ - نایب سید مهدی خان

وقتی مردم دیدند و شنیدند بهادر بمزار کلنل آمده ، سیل جمعیت بمقبره نادرشاه روانه گردیده و در مدت خیلی کوتاه مقبره مملو از جمعیت شد . بهادر برای مردم باختصار سخن گفت ، نطق او خیلی مهیج و در عین حال غیرتمندانه و شرافتمندانه بود . در ضمن سخنرانی و در تحت تأثیر احساسات ، بامشت خود نه تنهاتهران بلکه زمین و آسمان را تهدید میکرد ، از کثرت خشم بزمه چیز ابراز بدبینی مینمود . نگاهش بکلنل نوذری که در وسط سخنرانی او آمد ، معانی بسیاری را دربر داشت و شاید دردل باو ناسزا میگفت .

نطق تند و شاید بزعم بعضی ها گفتار زنده او بضرر خودش تأثیر بخشید باین معنی که رونود زود پیاپی سیم تلگراف رفتند و سخنان او را بتهران تلگراف فوری و خیلی هم فوری کردند !

معنی رشادت و حق شناسی همان بود که بهادر از خود بمنصه ظهور رساند ، بمردم اعلام کرد که من در وفا داری نسبت بمرام و عقاید کلنل مانند کوهی روی پای خود ایستاده ام ، مثل بعضی ها که دچار تزلزل خاطر شده و حالت نوسان بخود گرفته اند ، نیستم . من انتقام او را « اشاره بمزار کلنل » خواهم گرفت .

او در حال خشم و غضب سخن میراند اما گفتارش بسیار جامع و کوچکترین لغزشی در بیاناتش مشهود نبود . صدایش غرا ، شمرده شمرده سخن میراند ، سخنانش باهمان لهجه شیرین و دلنشین در مردم تحریک احساسات و غیرتمندی میکرد .

در بایان سخنانی خود ، تصمیم نهائی را موکول ببعد کرد و گفت : هر گونه تصمیمی اتخاذ شود بعرض آقایان خواهم رساند .

پس از خاتمه سخنرانی کلنل بهادر و پراکنده شدن مردم ، سخنان او تعبیر و تفسیر میشد . نطق او بیم و هراسی تولید کرد ، با آنکه مردم را باظهار تصمیم نهائی وعده داد ، باز در دلها هیجان و اضطرابی تولید و تقریباً بوی ضایع شدن کار بمشام میرسید .

عصر فردا تلگرافی از وزیر جنگ مبنی بر خروج بهادر از خراسان با ضرب الاجل ۴۸ ساعت رسید و در تلگراف قید شده بود که : « در صورت عدم اطاعت حکم اعدامش صادر میشود » .

این تلگراف تأثیر نا مطلوبی بخشید باین معنی که چون کلنل بهادر برای دستگیری نوذری در پی فرصت بود و وصول این تلگراف باعث شد که بلا درنگ تصمیم گرفت و شروع بفعالت کرد .

۲- دستگیری کلنل نوذری

کلنل بهادر شب ۱۵ ماه صفر ۱۳۴۰ برابر ۲۴ میزان ۱۳۰۰ با یکمده ژاندارم مسلح ساعت ۱۱ شب غفلتاً به اداره ایالتی وارد شده کلنل نوذری را زیر چکمه له و له کرده ساخت و سپس او را تحت الحفظ باردو فرستاد تا طبق دستور توقیف شود.

نوذری با اتومبیل روانه اردو شد، پس از ورود باردو، بمائز علی اصفرخان وقاسم خان پسیان تحویل گردید و طبق دستور کلنل بهادر آن دو نفر تا صبح بنوبت در دورچادر توقیفگاه نوذری پاس میدادند.

۳- ملاقات کلنل بهادر با آیت الله زاده

کلنل بهادر، صبح آنشب با یکمده ژاندارم بخانه آیت الله زاده رفت و چون ایشان قبلاً با کلنل نوذری متفقاً بتلگرافخانه رفته خبر قتل کلنل را به تهران اطلاع داده بودند، او را مورد بیمه‌ری قرارداد، تبانی نوذری و آیت الله زاده را هم کاملاً احساس کرده بود.

میان جماعتی که در منزل آیت الله زاده بود از جای برخاسته و چنین گفته بود: همه آقایان از نیات کلنل فقید مسبوق هستند و محتاج بتکرار نیست، اینکه نوذری در سر مقبره کلنل اظهار داشت که:

«ما اطاعت دولت را خواهیم کرد، گذشته گذشته» بنظر من صحیح نیست زیرا کلنل فقید جز اصلاحات و خدمتگذاری بملت و دولت ایران هیچگونه اندیشه‌ای نداشت. نوذری میخواست سوء تفاهم ایجاد نماید؛ ما از همان روز اول مطیع بوده و اکنون نیز مطیعیم، نهایت دولت مرکزی بایستی تأمین بدهد و شرایط ما را که شرایط شرافتمندانه و کاملاً عاقلانه است، بپذیرد، در این باره کومک آقایان به ویژه آقای آیت الله زاده ضروری است زیرا اینجا پای شرافت در کار است؛ بعرض توجه فرمودید؛ پای شرافت. من برای جان خود اهمیتی قائل نیستم، بعد از شهید شدن آن جوانمرد رشید، حیات و ممات برای من وامثال من یکسان است.

بنابر آنچه عرض کردم انتظار ندارم تیانیهادوام یافته و خدعه و تزویر نیز همچنان ادامه یابد...

۴- تسلیم اردو بنوذری

با اطلاعاتی که بخوانندگان گرامی داده شد، کلنل بهادر در توقیف

نوذری خود را کاملاً محقق میدانست ولی از آنجائی که الیاف جاسوسی همه جایچیده بود، سلطان احمدخان معاون الایاله، همان شبی که کلنل نوذری در چادر کلنل بهادر توقیف بود، بجادر صاحبمنصبانی که مانند او منحرف بودند رفته و برطبق دستوری که داشت آنها را آماده و مساعد ساخت که صبح زود باتفاق او نزد نوذری رفته و اردو را بوی تسلیم کنند!

صبح زود، هنگامیکه مائژ علی اصغر خان سرتیپ میخواست پاس چادر را بقاسم خان پسیان تفویض کند، احمدخان معاون الایاله، با صاحبمنصبانی که بانظر او موافقت کرده بودند بجادر نوذری آمده و را بخارج احضار مینمایند، نوذری ابتدا بتصور اینکه میخواهند او را تیر باران نمایند، مانند بیدمی ارزیده، احمدخان باواظهار میدارد که از این ساعت اردو تحت فرماندهی شما است، نوذری از این اقدام بسیار خوشنود و با ابراز تشکر بدو دستور توقیف قاسم خان و علی اصغر خان و محمود زندی رئیس صندرن اردو و - متصدی رمز را صادر و سپس فرمان میدهد اردو برای عزیمت بشهر آماده شود.

۶ - عزیمت بهادر باردو

پس از اینکه بیانات کلنل بهادر در منزل آقا زاده خاتمه یافت، وعده مساعدت با و داده میشود، کلنل بهادر با خاطری نسبتاً آسوده! با همان عده ژاندارم اسکورت خود بقصد عزیمت باردو از منزل آیت الله زاده خارج و تا «گل خطمی و باقر آباد» هم رفته بود.

اردو چادر را برچیده و منتظر فرمان حرکت شد، احمدخان معاون - الایاله بسایر صاحبمنصبان اینطور وانمود ساخته بود که نوذری طبق دستور کلنل بهادر آزاد و عازم مشهد است، برای آنها وقتی چیه تحقیق صحت و سقم اظهار احمدخان باقی نبود زیرا قسمت اعظم اردو بحرکت در آمده بودند ناگزیر سایر افسران بدون اطلاع از جریان کور کورانه بآنها تاسی می جویند.

۷ = يك راز نهفته!

خیانت اندر خیانت!

در جنگ بین الملل اول بریکادی بود موسوم بر یکاد «۱۰۶ هزاره پیونر» (۱) افراد این بریکاد در فرونتهای مختلفه جنگ با کمال شجاعت انجام وظیفه نموده بودند .

پس از خاتمه جنگ بزرگ اول ، انگلیسها نامبردگان را بسافلوی کویته مرکز بلوچستان انگلیس گماردند ، تقریباً یکسال قبل از کودتای ۱۲۹۹ این بریکاد رامنحل و قسمت اعظم از بریکاد مز بود که کلیه بربری و شیعه خالص بودند ، از خراسان و بویژه از مشهد سر در آوردند .

پس از انحلال تیپ مز بور ، انگلیسها درباره افراد آن حقوق تقاعد برقرار کردند ، برقراری مستمری باین ترتیب بود :

بیک عده حقوق تقاعد پرداختند ، عده ای دیگر حقوق تقاعد ماهیانه مقرر داشتند . آنها بیکه حقوق تقاعد بکجا دریافت کرده بودند ، در اطراف مشهد بویژه بلوک سرجام ، پیوه ژن ، مزنگان بنام خورده مالک بزراعت پرداختند . عده ای که حقوق تقاعد ماهیانه میگرفتند ، چون محل پرداخت آن در قسمت مالی سر کونسولگری انگلیس بود ، هر ماه از آنجا دریافت و لیست تقاعد را مهر یا امضا مینمودند .

نظر باینکه در آن دوران کاپیتولاسیون برقرار بود ، نامبردگان تبعه با تحت الحمايه انگلیس بودند و از هر حیث در زندگی آنها کومکهای لازمه از طرف ژنرال کونسولگری انگلیس منظور میگردد . این بود مقدمه اجمالی رازهای نهفته . اکنون وارد اصل مطلب میشوم .

در بدو کودتای ۱۲۹۹ هم میدانیم که عمال کودتا و انگلیسها بایکدیگر کاملاً موافق و در ابتدای کتاب و در فصول «دوران قیام» صریحاً باین موضوع اشاره شد و این مطلب نیز خود مؤید نگارش ماست . پس از کودتا در مرکز و قبضه شدن امور خراسان بدست کلنل محمد قیخان ، کلنل شروع بتوسعه ژاندار مری خراسان کرد .

بمنظور توسعه ژاندارمری طبق دلخواه اولیای کودتا تقریباً دو نلث از صاحب منصبان ، درجه داران و افراد تیپ ۱۰۶ را کلنل پریدا کس ژنرال کونسول انگلیس کتباً بژاندارمری معرفی نمود و کلنل هم با همان درجاتی که داشتند هر کدام را در هر يك از صنوف مختلفه نظام که کار کرده بودند پذیرفت و بکار گمارد .

منظور این بود که این عده متقاعد بر بودجه صندوق دولت ایران تحمیل و حقوق دریافت نمایند اما در حقیقت کمافی السابق نوکر انگلیسها بوده مطیم و فرمانبردار آنها باشند.

درجه های هندی این بر بریها بدین ترتیب بود :

هر کدام « صوبه دار میجر » بودند بسلطانی ، هر کدام « صم به دار » بودند به نایب اولی ، هر يك « جمعه دار » بودند به نایب دومی پیاده و هر کدام « رساله دار » بودند بنایب دومی سوار ، هر کدام « حواله دار » بودند بو کیل باشی گری و هر يك « نائیک » بودند بو کیل راستی و هر کدام « لانس نائیک » بود بو کیل چپی و سر بازان را بسر بازی گمارد .

این قسمت بطوریکه میگفتند از بهترین و مرتب ترین قسمتهای ژاندارمری خراسان محسوب میشد و اتفاقاً این عده کلیتاً در اردوی بهادر جمع و تحت فرماندهی ماژراسمعیل خان بهادر که مأمور فرونت تهران در سبزوار بود مستقر گردیدند و بطوری که از نظر خوانندگان گرام گذشت توسط عده ای از همین قسمت بود که در شریف آباد تحت فرمان ماژر بهادر ، کلنل گلرپ و همراهانش خلع سلاح شدند .

پنجوی که در اواخر فصول دوران قیام متذکر شدم پس از کشته شدن کلنل پسیمان ، بهادر با کلیه این عده بطرف مشهد حرکت و در طرق متمرکز شد .

کلنل بهادر چون یکفرید وطن پرست و در عین حال ساده دل و بی آلاش بود ، عده ای از صفای ضمیر او سوء استفاده کرده و چون دیدند او مستعد ادامه قیام است ، اولاً برای تأمین مالی اردوی او یک فقره معامله گندم با همسایه شمالی نموده و مبالغه چرونس بدست آوردند ثانیاً طرح کودتایی در کودتا رار بخته و شروع آنرا باین نحو در نظر گرفتند که در مشهد با اصطلاح تصفیه ای را قائل شده و عده ای را بقتل برسانند ، بطوریکه موافقی اظهار داشت یکی از اشخاصی که در لیست ترور منظور شده بود کونسول انگلیس بوده . بعضی اینکه زمزمه کودتا و باقیام ثانی در شهر ساری و جاری شد کلنل پراید کس فوراً قریب سیصد نفر از نفرات بریگان ۱۰۶ را که بژاندار-

مری معرفی نشده و سرگرم زراعت بودند ، بکونسولگری احضار و برای محافظت خود و کونسولخانه آنها را کاملاً مسلح ساخت .

رعب و وحشت عجیبی در دل‌های مخالفین کلنل ایجاد شده بود ، راه فرار هم نداشتند و الا فرار را بر ماندن در مشهد ترجیح میدادند ، کمیته هم که عبارت از مرحوم میر مرتضی ، مرحوم اسد آقا زوار ، مرحوم طاهربازو عده دیگر بود پس از انتشار بیانیۀ « کلنل محمد تقیخان نموده است » جداً بغایت پرداخته بودند . قضیه میرفت که صورت عمل بخود گیرد که کونسول انگلیس اندیشه تازه‌ای بخاطرش میرسد . به ایرج رکنی میگوید برای جلوگیری از این انقلاب لازم است بهر نحوی شده امشب خودت را باردوی طرق رسانده و صوبه دار احمد علیخان را که فرمانده گردان بربری است نزد من هدایت کنید . بطوریکه شایع بود این شخص از شجاعترین و باهوشترین صاحبمنصبان بریگاد ۱۰۶ میبود که در آن موقع تحت فرماندهی کلنل بهادر ، در اردوی بهادر انجام وظیفه میکرد ؛

ایرج رکنی برای اینکه بتوان باردو وارد و منظور خود را عملی سازد چنین طرح ریزی میکند که بعنوان ملاقات دوستانه ، دوست قدیمی خود مرحوم مآثر علی اصفرخان سپهبدی معروف بملخ که فرمانده قسمتی از اردوی بهادر بود ، باردوی طرق بیود بنابراین در شبکه شخصی خود را آماده نموده و مقداری شیرینی ، میوه و آج و بادام داشته و بسوی قریه طرق که دیگران هم بهم خود در آنجا برای امحاء اقتدار کلنل بهادر دست اندر کار بودند ، میشتابد .

در نزدیکی طرق در شبکه‌چی خود را مأمور میسازد که پس از ورود چادر مآثر سپهبدی بهر نحوی هست یک نفر از درجه داران بربری را پیدا کرده و بنزدیکی چادر بیاورد و سپس در ضمن آوردن سوغاتی ها بداخل چادر قضیه را با ایماء و اشاره بوی گوشزد نماید .

در شبکه‌چی طبق دستور عمل و در نتیجه بین ایرج میرزا با «حواله دار» « خدارحم » تماس حاصل میشود . بلافاصله وسیله خدارحم ، بصوبه دار احمد علیخان پیغام میفرستد که فوراً پیاده از اردو خارج و بطرف شهر روانه شود تا در راه ملاقات حاصل گردد .

در ساعت یازده شب ایرج رکنی بارفقا و افسران خدا حافظی کرده و بشهر مراجعت میکند ، در بین راه بصوبه دار احمد علیخان رسیده و نامبرده را یکسر نزد کلنل برآید کس سر کونسول انگلیس میبرد .

بریدا کس ، از ملاقات صوبه دار احمد علیخان بسیار مسرور و اظهار

میدارد : صوبه دار این نشانی که بکلاه تو است متعلق بکدام دولت است ؟
 او جواب میدهد بدولت ایران ، سپس چشمش بنیت مدالهاییکه در جنک
 بیت الملل اول باو اعطاء شده و در سینه اش نمایان بود ، افتاده میگویی :
 صوبه دار صاحب ، این « بیلله » (۱) ها متعلق بکدام دولت است ؟
 نامبرده پاسخ میدهد بدولت انگلیس .

سپس کلنل پرایدا کس اظهار میدارد آیا میدانید در اردوئی که تو
 مشغول خدمتی نه بصاحب آن نشان تعلق دارد و نه بصاحب این مدالها ؟ !
 صوبه دار میگویی خیر اطلاع ندارم .

کلنل پرایدا کس میگوید ، برای اینکه نزد صاحب آن نشان و دهندۀ
 این مدالها سر فراز باشی بایستی دستوری را که بتو میدهم بطور کامل
 اجرا کنی . میخ-واست تلویحاً بصوبه دار احمد علی خان بفهماند که
 این اردوئی که تو در آن خدمت میکنی مطیع دولتی که بدست ما روی کار
 آمده نیست .

صوبه دار احمد علیخان در حال خبردار پاسخ میدهد صمیمانه حاضریم
 او امر شمارا اجرا کنم !

پرایدا کس باو میگوید ، گرچه وضع از دو همین امشب و تا صبح متشتت
 و دگر گونه خواهد شد ولی لازم است شما هم بسهم خود در اجرای دستور
 من جدیت بخرج دهید ، همین الساعه بار دو مراجعت کرده شبانه تا فردا
 ساعت ۸ صبح از بهترین افراد خودت را با اسلحه انتخاب و بگل خطمی
 روانه میسازی و در کوچه باغها موضع میگیری ، فردا هنگامیکه کلنل بهادر
 با اسکورت خود بار دو مراجعت مینماید قبل از اینکه بار دو ، که در حال
 حرکت بسمت مشهد خواهد بود ملحق شود ، نامبرده واسکورتش را حلقه
 سلاح و توقیف مینماید و نتیجه را از رباط با با قدرت بمن گزارش میدهد .
 فردای آن روز وضع اردو بصورتی در آمد که قبلاً از نظر خوانندگان
 عزیز گذشت . کلنل بهادر در گل خطمی تقریباً بمحاصره افتاد .

موثقی گفت قبل از رسیدن اردو بگل خطمی صوبه دار مزبور در
 اجرای دستور کونسول انگلیس اقدام و مراتب را تلفناً گزارش میدهد سپس
 وسیله تلفن پرسش میشود که کلنل اسمیل خان در کجا میخواید تحت نظر
 باشد کلنل بهادر تقاضا میکند بمنزل مرحوم آیه الله زاده برود ، بنابراین
 نامبرده بمنزل آیه الله زاده رفته و از آنجاهم با او تمیل عبدالحسین خان برنده
 که عازم بیرجند بوده ، بنابر مصلحت باتفاق مصباح دیوان اسدی پیشکار علم

به بیرجند عزیمت میکند و از بیرجند نیز که تحت نظر در آمده بود بایکمه سوار چریک محلی اسب سوار رجمازه سوار که در حدود ۸۰ نفر میشدند ، بفرماندهی یاور حسینقلیخان معروف به «سبیل» به سبزوار عزیمت میکند .
در سبزوار کلنل بهادر را تحویل ده نفر از «آمورین» کریش خان ارمنی میدهند ، «آمورین» کریش خان او را بتهران آورده و تحویل زندان قشون می کنند .

توضیحاً علاوه میشود : آقای بهادر در ضمن چاپ اول حضور اظهار داشتند ، پس از ورود بتهران و زندانی شدن ، بعدا که دعوت نشد و نیز در ضمن چاپ حاضر موثقی که عضو کمیسیون رسیدگی بود بمن اظهار داشت اگر بعد از قیام کلنل بهادر ، قیام نوذری شروع نمیشد ، بنا بود پس از انتشار بیانیه مفصلی که در منزل میر مرتضی مدیر مطبعه طوس تحت عنوان اینکه «کلنل محمد تقیخان نموده است» چند نفر از مخالفین ترر شوند ، نجات نوذری از زندان «قریه طرق» مانع از این اقدام شد .

۸ - آقای معتصم السلطنه فرخ

ورود خانه تیمس لندن

در یکی از مسافرتها که معتصم السلطنه فرخ کار گذار ماقبل قیام و معاون کلنل محمد تقیخان فقید در دوران قیام به بیرجند نمود با کلنل بریدا کس سر کونسول انگلیس ملاقات میکند ، در ضمن مذاکره و بمناسبت بطور شوخی گفته بود هر وقت ورود خانه تیمس چهار متر ارتفاع بگیرد ، دنیا روی راحتی و آرامش خواهد دید .

پس از کشته شدن کلنل و قبل از ورود قوای مرکز ، بدیدار کونسول رفته و تقاضای ملاقات میکند ، بریدا کس ملتفت میشود که منظور فرخ از این ملاقات چیست قاه قاه میخندد .

فرخ گفته بود اگر خنده بریدا کس برای حرفی است که در بیرجند زده ام بگوئید هنوز بآن عقیده باقی هستم ، اتومبیلش را بدهد تا مرا به بیرجند برساند . این تقاضا پذیرفته شد و فرخ هم با اتومبیل کلنل بریدا کس عازم بیرجند گردید .

۹ - توی دلها خالی شده بود

نوذری باغواهی صاحب منصبانی که دست نشانده دیگران بودند پس از خلع سلاح کلنل بهادر وسیله صوبه دار احمد علیخان بربری و پناهنده شدن او بآیه الله زاده

با اردوی بهادر بمشهد وارد و زمام امور را بدست گرفت. موافقین و حتی طرفداران پروپا قرص کتل و فدائیان او را خوب میشناخت، شروع بتنظیم لیست سیاهی کرد و اسامی تقریباً ۷۵ نفر از آنها را در این لیست نوشت؛ راه فرار را هم در همه جا بروی آنها بست ولی خود بدستگیری آنها اقدام نکرد این خبر در شهر و مخصوصاً در محافل آزادیخواهان و کمیته ملی شایع گردید بعضی معتقد بفرار بودند ولی راهپای فرار قبلاً مسدود شده بود بعضی دیگر ارتکاب بچنین عمل را ننگ میدانستند و خود را تسلیم آینده ساختند و این طریقه را بهترین راه شرافتمندانه تشخیص و بانتظار ورود قوای مرکز شدند.

۱۰ - ورود قوای مرکز

قوای مرکز که عبارت از ۷۰۰ نفر قزاق و دو یست نفر ژاندارم رژیم ۱۰ استرآباد بود، بفرماندهی حسین آقا خزاعی میرپنج وارد شدند، نوذری ضمن دادن گزارش؛ آن لیست سیاه را تسلیم و بلافاصله دستگیری عده ای شروع شد و بطوریکه در فصل یازدهم ملاحظه خواهید فرمود چند اطاق در محل توپخانه ارك مملو از مجوسین آزادیخواه و روشنفکر گردید!

۱۱ - آغاز فعالیت در اداره نظمیه

ایالتی خراسان

هنگامی که قوای مرکز بمشهد وارد شد، مآثر جعفرخان ثقفی بجای عالم الدوله رئیس نظمیه دوران قیام، عهده دار تصدی اداره نظمیه ایالتی خراسان بود.

يك یا دوزن بعد از ورود قوای مرکز سرهنك کریش خان ارمنی باطناً بسمت ریاست نظمیه و ظاهراً بتصدی رسیدگی بامور مربوطه بداره نظمیه اعزام میشود.

عصر روز آمدن کریش خان بداره نظمیه، آقابان مآثر جعفرخان و حسین عاملی در خاتمه سرویس اداری عازم خروج از در اداره میشوند ولی قزاق قراول مانع از خروج آنها شده میگوید بدون اجازه سرهنك کریش خان نمیتوانید خارج شوید. ناگزیر هر دو برگشته و باطاق کار خود میروند.

ساعت ۹ یا ۹ و نیم بعد از ظهر خبر میرسد که مآثر جعفرخان از اداره نظمیه خارج شد و بمنزل خود رفت.

ساعت ۱۰ بعد از ظهر آقای عاملی باطاق سرهنك کریش خوانده

میشود، گفتند وقتی وارد شدم، میر پنج خزاعی هم در آنجا بود، پس از احوالپرسی و ابراز محبت تلگرافی بدستم دادند که دارای امضاء قوام السلطنه و حاوی دستور دستگیری هفتادش نفر و نام خودم نیز جزء این عده تصریح شده بود البته من حق داشتم ملتفت شوم، خزاعی وقتی چهره ام را برافروخته دید گفت در نام شما تأمل داشتیم تلگراف کردیم اینک جواب داده اند که منظور شیخ حسین آرائی است نه عاملی اضافه کرد که شما مأمور هستید این هفتاد و شش نفر را همین امشب وسیله مأمورین مخصوص خودتان دستگیر کنید. عاملی میگوید همین امشب؟ خزاعی جواب میدهد آری همین امشب به پلیس هم اعتماد نداریم، مأمورین مخفی شما هر یک با اتفاق چند نفر قزاق باید در دستگیری آنها اقدام نمایند.

صبح آنشب این عده در اداره نظامیه زندانی و برای مقدمات محاکمه آنان اقداماتی در جریان بود، آقای عاملی روی اطلاعات شخصی خود از لحاظ دارا بودن ریاست تأمینات نظامیه ابالتی خراسان همه را بخوبی می-شناخت و بنحوه اعمال هر یک از کارکنان دوران قیام آشنا بود که اطلاعات کافی و وافی داشت ولی صلاح در این میبیند که سه نفر از صلحجاری بخزاعی پیشنهاد کند که در محکمه عضویت پیدا کنند و نیز در پیشنهاد اضافه میکنند که چون زندان نظامیه گنجایش ندارد بهتر است موافقت شود این عده باطاق های توپخانه که نقطه مقابل نظامیه بود منتقل شوند پیشنهاد آقای عاملی با حذف اسم بکفر از سه نفر تصویب و بمورد اجرا گذارده شد.

۱۲ - محاکمه مجوسین

خوشبختانه ریاست کمسیون رسیدگی بمهدیه شخص شریف بی طرفی مانند فعل الله آل داود بدایع نگار آستان قدس رضوی رئیس فواید عامه ابالتی خراسان و مدیر مجله (الکمال) (۱) محول شده بود. اعضاء این کمسیون عبارت بودند از آقا سید عبدالعظیم مدعی العموم شیخ حسین عاملی - سید محمد تجدد (۲) سرگرد نصرالله خلعت بری،

۱ - ایرج اینجا لطیفه ای دارد که آن اینست :

البدایع نگار را دیدم   پشت المیز الاداره خویش
الحقیق را گرفته در دست   الکمالی نهاده در پیش

۲ - در پیشنهاد آقای حسین عاملی سه نفر یعنی آقایان بدایع نگار سید عبدالعظیم و سید محمد تجدد پیشنهاد شده بود ولی سر لشکر خزاعی دو نفر اول را قبول سومی را نپذیرفته بود.

وسرگرد احمد حکیمی .

رسیدگی با اتهامات ، همه روزه جریان داشت ، میرزا حسن خان قزل اباغ بس از یک هفته مرخص شد ، چند نفر دیگر متعاقب او مرخص شدند این محبوسین اکثراً از آزاد بخوانان ، مردان دانشمند و از روشنفکران بودند ، اسامی چند تن از آنها را بمدد حافظه برای اطلاع قارئین گرام درج میکنیم ،

حاج محمد رحیم آقا طاهباز - شیخ احمد مدیر روزنامه بهار ، بدیع - الملك ، علی اکبر خان طاهباز - میرزا حسن خان غزل اباغ ، میرمهدی ، میر مرتضی مدیر مطبوعه طوس - حاج محمد ابراهیم میلانی - سید مصطفی سرابی (۱) - غلام معروف دواخانه - سید مهدی خیاط مدیر روزنامه شرق - مشهدی عبدالله تاجر باشی - رحیم زاده طاهباز - رضا معروف بملت - سید حسن طبسی - بهاء دفتر - اسد آقا زوار - محسن قریب رئیس فرهنگ ، آقا سید حسین خرازی و صفدر بیک . مشهدی عبدالله سرزرنگی بنام سلیمان داشت او همه روزه تعدادی سیگار بزدان جهت پدرش تحویل و هر گونه اطلاعی که در خارج کسب میشد در بعضی از موشو کهای سیگار گزارش میداد ، چون در بین این عده زندانی باز چند نفر جاسوس وجود داشت ! کنترل سیگار ها خیلی محرمانه صورت میگرفت .

یکی از روزها که رحیم زاده ، غلام دواخانه ، مشهدی عبدالله و بهاء دفتر مشغول سوا کردن سیگارهای مخصوص گزارش بودند ، ناگهان حال بهاء دفتر منقلب و گزارشی را که میخوانده از دستش بزمین میافتد ! غلام دواخانه که مرد متهور و شجاعی بود کاغذ را از زمین برمیدارد و میخواند این گزارش را بخط قرمز نوشته بودند ، خبر موحشی را متضمن بود ، غلام و طاهباز او را دلداری داده و میگویند مهم نیست باید خودتان را خوب حفظ کنید و مواظب باشید حتی از قیافه شما چیزی مفهوم مخالفین و جاسوسهایی که در بین زندانیان هستند ، نشود .

مضمون گزارش این بوده است ۱۲ نفر عده زیر :

مشهدی عبدالله تاجر باشی ، اسد آقا زوار ، حاج محمد رحیم آقا طاهباز بهاء دفتر ، رحیم زاده طاهباز ، غلام دواخانه ، رضا بملت ، سید حسن طبسی

۱ - سید مهدی خیاط و میر مهدی در چاپ اول جزء محکومین باعدام نوشته شده بود ولی در تحقیقات بعدی معلوم شد که بجای این دو نفر حاج محمد ابراهیم میلانی و سید مصطفی سرابی محکوم باعدام شده بودند .

میر مرتضی مدیر مطبعه طوس ، حاج محمد ابراهیم میلانی ، میرزا مصطفی سرابی (۱) شیخ احمد بهار ، محکوم باء-دام شده بودند ! مخصوصاً برای محکومیت بهار ۱۹ شماره سلسله مقالات «لرد کرزن» را بهترین مدرک دانسته و محاکمه ای برای ایشان ضرور تشخیص نشده بود .

بنا بر مشورت ؛ این گزارش ، باستثناء حاج رحیم آقا به بقیه آقایان ابتدا با ایاماء و اشاره و بالاخره بطور صریح گوشزد میشود .

متعاقب این گزارش خانم حاج رحیم آقا برای ملاقات پسرش میآید با وجودیکه قراول ایستاده بود و شاید بزبان آذر بایجان ایران آشنائی داشت مادر رحیم زاده جریان را پسرش میگوید و از او درخواست میکند که پدرش را از این ماجرای تلخ آگاه سازد و نیز گفته بود ممکن است تو را با سایرین بدار بیاورند و یا تیر بداران کنند اگر بخواهی که من شیرم را بتو حلال کنم نباید جزع و فزع کنی ، مانند برادرت صادق (طاهار مجاهد معروف) در راه وطن بایستی مردانه جان بدهی ، تنها آرزویی که باقی مانده دامادی تو بود . بگیر این قلها را بپر تقسیم کن ... اینهم بکجور دامادی است ، در عوض این مادر و پسر ، اشد از دشمنان قراول جاری میشود و باز بسختیانش ادامه داده میگوید زن بهاء دفتر امروز صبح منزل ما آمده چه حالی داشت خدامیدانند ! بمن میگفت برویم با سایر خانمهای محکومین با عداوت در کنسولخانه انگلیس پناهنده شویم و از کونسول بخواهیم که جان این عده را از هلاکت نجات بدهد ، اما من با او گفتم که برای تحصیل در حرم حضرت رضا (ع) حاضرم ولی پناهنده شدن در خانه بینگان نیک است ، پسرش مادر آفرین گفته بود .

۱۲ - شب !

ساعت دوازده شب گذشته این عده ۱۲ نفری بخارج زندان احضار می شوند ، در چه حالی بوده اند معلوم است ، ابتدا آنها را سوار یک کامیون گراهم کرده بجمام ارك مشهد میبرند ، رنك از صورت همگی پریده از همه بدتر اسد آقا زوار روحیه اش را بکلی باخته و از قرار معلوم قادر بتکلم نبوده است ، قدمها را در صحن حمام خیلی بزحمت برمیداشته .

رحیم زاده من باب شوخی باو گفته بود ، آقا جان بازی اشکنك دارد سرشکستك دارد ، کسی که حریزه میخورد پای ، لرزش هم میایستد ، چه خبر شده ! انسان یکمرتبه میمیرد - میخواستی آزاد بخواه نشوی غلط کردی

۲- شخصی است که اغلب در رادپوسخترانی مذهبی میکنند .

توی جرگه آزادبخواهان وارد شدی ، مرد آزادبخواه باید جرأت و شهامت داشته باشد : معلوم نیست خون من و تو از خون کلذل رنگین تر باشد خجالت بکش ... برو خودت رازود تطهیر کن مرك در انتظار ما است ! همانطوریکه ، بو شتم اسد آقا اساساً قادر بتکلم و جواب گوئی نبوده است ، بزحمت اورا صابون میزنند زیر بالش را گرفته بسر حمام میاورند و لباسش را میپوشانند .

مجدداً این عدد را با همان اتومبیل بزندان توپخانه اعاده میدهند بدیهی است با این ترتیب اعدام آنها حتمی و آن بآن در انتظار مرك بودند.

۱۴ - شاهکار کمیته ملی خراسان

حسین آقا میر پنج بجمعی وارد شده است که شیرازه انتظامش از هم دررفته ، ژاندارمهای بعضی تسلیم و برخی مخفی گردیده اند ، کریش خان ارمنی بریاست نظمیة منصوب و برای برقراری نظم و آرامش کوشش میکند ، از این عده زندانی بسیار بیمناک و وقت و بیوقت بسر وقت آنها میآمده ، در اطراف این زندان پستهای متعدد گذارده و پشت بام زندان راهم با يك عده قزاق محافظت مینمود ، کار این کریش خان بجائی رسید که از توهین و ناسزا بزندانان فرو گذار نکرد ، خواب و خوراک را بزندانانها حرام کرده بود . خزاعی محکومیت این عده را بتهران گزارش کرد و گویا از مرکز هم تأیید شد و بهمین لحاظ بر حسب مرسوم دوازده نفر محکومین باعدام را حمام برده و مشغول نصب دار بودند .

کمیته ملی اتمام حجتی برای خزاعی تنظیم و وسیله عباسم آشپز او ، که از ژاندارمهای فدائی کلذل بود شبانه بروی تخت خوابش گذاردند ، در این اتمام حجت نوشته بودند : اگر موئی از سر رفتای ما کم شود همان طوری که این نامه را در اطاق خواب روی سینه شما گذاردیم ، شما را معدوم خواهیم ساخت ، ضمناً بدانید این عده ایکه طبق لیست سیاه نودری گرفتار شده اند فقط يك گناه دارند و آن آزادبخواهی است .

صبح آنشب خزاعی سراسیمه بستاد ارتش آمده و تلگرافی بوزیر جنگ مبنی بر اوضاع و احوال شهر و حومه مشهد و همچنین عدم تکمیل خلع سلاح ژاندارمهای متواری و مخفی ، عدم برقراری نظم کامل در مشهد ، مخایره و علاوه میکند که اوضاع و احوال اجازه اعدام این ۱۲ نفر را نمیدهد و این جانب معتمد موافقت فرماید آنها را بتهران اعزام نمایم تا در آنجا هر طور صلاح باشد دستور فرمایند با آنها رفتار شود و همان روز عصر پاسخ مساعد

رسید و حاکی از موافقت باتبعید آنها بود (۱)
 فوراً این خبر وسیلهٔ سلیمان پسر مشهدی عبدالله تاجر باشی به سلام
 دواخانه اطلاع داده شد، و او نیز بازده تن رفقای خود را از این خبر مسرت
 بخش آگاه ساخت، چند روز بعد این عده از مشهد بنقاط نامعلومی تبعید
 شدند و بقیهٔ مجبوسین هم رفته رفته مرخص و این کمسیون پس از اتمام کار
 منحل گردید.

۱۵- ریاست وزرائی قوام و نبش قبر کلنل

همه دیدیم که چه نتایج شومی از ریاست وزرائی قوام به بار آمد،
 بر خوانندگان گرام مسلم و مسلح شد که این کین توز بیگذشت، تا این
 جوان پاک سرشت را بکشتن نداد راحت ننشست؛ و گویا قتل فجیع کلنل و

۱- آقای عاملی گفتند که در خلال رسیدگی تلگراف، اعدام این دوازده
 نفر بامضای قوام السلطنه رسید، عواقب وخیم اعدام دسته جمعی را
 با حضور سرهنگ محمد حسین خان خراسانی گوشزد و اضافه نمودم که شما تحت
 امر وزیر جنگ هستید و این تلگراف بامضاء قوام السلطنه میباشد، هنوز
 ژاندارمری در شهر نو متوقف و خلع سلاح نشده اند. ممکن است اعدام
 این جمع باعث بلوا و آشوب گردد و ای بسا که مخاطرات جبران ناپذیری
 ایجاد نماید، شما اگر بخواهید در این ایالت مهم کار کنید و توفیق حاصل نمائید
 از آغاز عمل بایستی بمسألت رفتار و تحجیب قلوب کنید، بعقیده من بهترین
 راه موفقیت این است.

خراسانی پس از چند دقیقه فکر میگوید، سخنان شما در من تأثیر نیکو
 بخشید، من تسلیم مصلحتم، روید با سرهنگ محمد حسین خان تلگرافی بوزیر
 جنگ تهیه نمائید تا متخایره شود.

این تلگراف بنا بر اظهار خود ایشان بیش از هزار کلمه بود و نزدیک
 طلوع آفتاب تبدیل رمز آن بامام میرسد. پس از امضاء سرلشکر خراسانی
 آقای عاملی خود حامل آن شده و در تلگرافخانه به برهان مأمور کشیک
 تلگرافخانه تسلیم و قبض رسید رسمی دریافت میدارد.

جواب را در بالا ملاحظه فرمودید، بعد از یکسال چندتن از تبعید-
 شدگان بمشهد بازگشت کرده و هنگامیکه از زبان سرلشکر خراسانی می
 شنوند که، یکی از عوامل بقاء حیات آنان عاملی بوده صبح روز عید نوروز بمنزل
 ایشان رفته آشکر میکنند.

حتی بریدن سراو بدست قلیچ نو کرتاج محمدخان و برات محمد بیک (۱) بازهم آبی بآتش سوزان درویش نپاشید ، درصدد اقدام دیگری برآمدو آن نبش قبر کلنل بود !

کلنل بمناسبت علاقه فوق العاده مردم و جاهتیی که در بین عموم طبقات پیدا کرده بود در جوار نادر مدفون شد .

قوام بادستور نبش قبر بافکار عمومی و مهمتر از آن بمذهب اسلام که نبش قبر را حرام نموده است توهین وارد ساخت ! حتی مجتهدین فعلی و قاضین اسلام نبش قبر را برای حمل بعثت عالیات هم بدون وصیت متوفی جایز نمیدانند و حرام میدانند .

اجرای دستور باوجود کثرت طرفداران کلنل امکان پذیر نبود ، با وجودیکه اقتدار در دست مخالفین و بر همه چیز تسلط داشتند انجام این امر مشکل و بلکه غیر ممکن بنظر میرسید ، وبطوریکه استنباط میشد حتی بعضی از مخالفین هم از نظر رعایت قوانین شرع بانیش قبر موافقت نداشتند و گویا این اصل مهم را در مرکز هم باو کوشزد کرده بودند معینا گوش باین حرفهای قانونی نداده و در اجرای دستور اصرار ورزیده بود !

مأمورین اجرای این دستور کمیسیونها تشکیل و تبادل افکار کرده و خود را در بن بست عجیبی مشاهده کرده بودند ، زیرا همانطور که در بالا اشاره شد دوست و دشمن با اجرای این عمل مخالف شرع و انسانیت جداً ابراز بدبینی میکردند ، پس چه باید کرد ؟ او مصر است و خیلی هم مصر ، بالاخره باین نتیجه رسیدند که نبش قبر بایستی خیلی محرمانه صورت پذیرد ، سامانها که زربار چنین معصیت بزرگی نمیرفتند ، صلاح در این دیدند که انجام اینکار را بعهده کریش خان ارمنی که در رأس نظمیة خراسان بود محول سازند ، بکریش خان پیشنهاد میشود او جواب داده بود که چون من بامردم در تماس نزدیک هستم وبمقتضای شغلی که دارم موظفم برای حفظ آرامش و برقراری انتظام در تحبیب مردم کوشش کنم وبطوریکه کاملاً محسوس است افکار عمومی با این اقدام جداً مخالف است ، بنابراین قبول این مسئولیت را بصلاح خود تشخیص نمیدهم ، گفته بودند چون شما ارمنی هستید مانع قانونی برای شما در بین نیست ، باز جواب داده بود همانست که گفتم من باین شغل نمیتوانم بافکار عمومی پشت پا بزنم ، خوبست بدیگری مراجعه کنید .

بجستجوی دیگری پرداختند و متأسفانه پیدا کردند ، این عنصر حق

ناشناس (!) رضاخان رفعت نظام بود .

این شخص کسی بود که از محبتهای کلنل برخوردار و از مقام کوچک بمقام حساسی گمارده شده بود ، داوطلب شد و با چند نفر مانند دزدان نیمه شب بمقبره نادررفته قبر را شکافت و صندوق آهنین را که کلنل برای ابد در آن خفته بود (۱) از زیر خروارها خاک بیرون کشید و همان شبانه به کورستان بیرون دروازه سراب انتقال و در آنجا بخاک سپردند ؟

اصیل زادگان از این جریان اطلاع داشتند و هرگونه مقاومتی را بمناسبت عدم خونریزی صلاح نمیدانستند ، لذا قبلاً با کمک چند نفر کوره پز ، سنگ بزرگی که حاوی اسم ، رسم ، تاریخ شهادت و محل وقوع قتل بود حاضر و آماده نموده بودند ، صبح تاریک روشن این سنگ را بروی قبر دوم کلنل گذاشتند .

۱۶ - پذیرائی شیرزن در تبریز

عزت الحاجیه مادر کلنل

کلنل قبل از مرگ بمادر داغ دیده اش نوشته بود ، هر وقت خبر شهادتم بتو رسید بسط شیرینی و جای «رسمپسین» را بچین و از مدعوبین بخواه تا بتو تبریک بگویند ، یعنی همان پذیرائی را که در شهادت برادرم بعمل آوردید کاملاً تجدید کنید ، بدوستان خود نیز نوشته ام در کارت پستال های گلدار با حاشیه گلریز رنگ بتو تبریک بنویسند ، مادر جان شما هم باید معامله بمثل کنید کشته شدن در راه آزادی و تحصیل آبرو برای وطن بعقیده من با گفتن تسلیت منافات دارد .

من خود در زمان جنگ و توقف در اروپا ، شاهد یک چنین مناظر بوده ام ، وقتی از ارکان حرب پیدرومادری کتباً یا تلگرافاً شهید شدن فرزندی را ابلاغ میکردند و چنانچه این خبر در یکی از مجلات و یا جراید هم منتشر میشد ، سیل تلگراف و نامه های تبریک بود که بسوی آن خانه روانه میشد و احياناً اگر یکی از نزدیکان در ارسال تبریک متعمداً غفلت میورزید مادر و یا پدر شهید حق گله داشت .

مردن ، پرروی تخت خواب خیلی عادی است و بعقیده من چندان ارزشی ندارد ، وقتی برای چنین مردنی آغاز شیون میشود من این سوگواری را از آن لحاظ تلقی میکنم که : بازماندگان در گذشته باین نوع مردن عزیزشان

---

۱ - این صندوق بدستور نایب آقاخان خوشکیش همکار قدیمی ارستان و رئیس مباشرت دوران قیام کلنل محمد تقی خات ساخته شده بود .

متأثر هستند .

چون متن یکی از نامه های کلنل که به آقای کاظم زاده مدیر ایرانشهر دوست خودمقیم بران نوشته مؤید نگارش فوق است . عین آنرا به ما سببت «تبریک بر مرك» در زیر مینگارم :

«دوست عزیز من کارت مورخه ۱۶ و مراسله ۲۲ ژوئن زیارت گرید از ۱۳ حمل تا ۱۳ جوزا حاکم نظامی ایالت خراسان و ریاست کلیه قوای این ایالت را داشتیم ، پس از تغییر کابینه از حکومت منفصل ؛ لیکن مجبوراً بریاست قوای نظامی برقرار شدم ، مایل خدمت نبودم یعنی کسی را طالب خدمت نمی دیدم .

بالاخره در ۱۵ ، اسد مجدداً بخواهش اهالی و بامر وجدان خود امورات حکومتی را نیز عهده دار شدم لیکن بفرض رئیس الوزراء و دولت تقاضای اهالی را تاکنون قبول نکرده و آقای مصمصام السلطنه را بایالت تعیین کردند که در تهران هستند و ایشان بنده را کفیل فرموده اند .

خلاصه بامر مرکز رئیس کل قوا و بخیال اهالی و خودم فرمانفرمای ایالت خراسان و عهده دار امورات لشگری و کشوری میباشم و دیشب آخرین تلگراف اتمام حجت را بمجلس و وزراء مختار و تمام جراید مخابره کرده ام و انشاء الله همانطوریکه يك نسخه از رد دادخواهی فرستاده ام و البته تا وصول این مراسله خواهد رسید . يك نسخه دیگر نیز از مجابرات که قریباً بطمیم خواهم رساند ارسال میدارم .

همسایه جنوبی و دولت فشار میآورند که من بخارجه مسافرت کنم لیکن من تا ممکن است دست از وطن نخواهم کشید و در همینجا بگور خواهم رفت ، این بود مختصر از تفصیل و انشاء الله اگر سلامتی باقی ماند - چیزی که گمان نمیکنم - مشروحاً صحبت خواهم کرد و در غیر این صورت این آخرین باد گار من خواهد بود .

بنده فعلاً برای خاراندن سرهم وقت ندارم . يك اردوی چهار هزار نفری بدون کمک و تنهای تنها ، اداره کرده ضمناً حکومت ایالتی را نیز عهده دار میباشم و افلا روزی بکصد کاغذ و لایحه مینویسم و دو بیت مراسله خوانده و جواب میدهم ، رجز خوانی نیست حقیقت دارد و این فقط محبت شما است که مرا در اینوقت ، تنها ، در میان تل کاغذها بآن و امیدارد که باین تفصیل بجز بنویسم ، بجان خودت شق القمر است و باید قدر این دوست را بدانید که خیلی نادر است بلکه هیچ نیست .

خدمت آقای تقی زاده سلام رسانده ؛ عرض کنید کمک کنید ، کمک

کنید ایراف را از تحت نفوذ همسایه جنوبی خلاص کرده ریشه اشراف پوسیده را از بیخ و بن بکنیم اگر حالا استفاده نکنیم کی استفاده خواهیم کرد (۱) همه ایرانیها سلام برسانید و بگوئید خواهش دارم اولاً پس از شنیدن خبر کشته شدن من در راه وطن هر کدام يك كاغذ تبريك بدارم عزت الحاجیه در تبریز و يك تبريك نامه دیگر به مویم ژنرال حمزه خان در تهران بنویسند ، خوب میفهمید تبريك نه تعزيت .

دور كاغذ نباید سیاه باشد بلکه گلی ، رنگ خوب ، حال دوباره خواندن را ندارم امیدوارم بتوانید بخوانید و اگر کلمات افتاده و عبارات نامفهوم داشته باشد عفو فرمائید . خدمت آقای طاهرزاده سلام دارم . مشهد لیله هفتم سنبله ۱۳۰۰ نورشیدی قربانت محمد تقی

عزت الحاجیه بحسب عادت و بنا بر وصیت فرزند دلبدش مجلس جشنی برپا نمود و در ضمن پذیرائی ناگهان بیادش آمد که دیگر این پذیرائی تجدید نخواهد شد ، زیرا کلنل آخرین فرزندی بود که در راه آزادی و مبارزه با دشمنان استقلال ایران تقدیم کرد ، عنان اختیار از دستش در رفت همانطور که نقل هارا بطرف مدعوین میپاشید؛ میگفت :

بخورید ، نوش جان کنید ، بمن تبريك بگوئید ، هیچانی در مهمانان ایجاد کرد ، غوغائی برپا نمود ، شیون و ضجه ای برآه انداخت ، بچند نفر از نزدیکان خود میگوید :

چرا سیاه پوشیده اید ، من که مادر او هستم سفید پوشم ، اما خدا از درویش آگاه بود .

این شیرزف سالخورده میخواست تعادل خود را حفظ کند ، ساعی بود که در مقابل مهمانان اشك نریزد ، قیافه خود را مصنوعاً متبسم نشاند میداد ، خنده میکرد اما زهر خند بود ، کوشا بود که در مهمانان نشاطی ایجاد کند ، اما بالاخره نشد ، ناگهان فریادی از دل سوزانش برآمد و اشك از دیدگانش روان گردید و بر زمین افتاد . . .

این شب سوزناك و این بیتابی مادر و افتادن او بر زمین ، مقارن همان شبی بود که جسد فرزند اواز كنار نادر بگورستان سراب انتقال داده میشد؛ شرحی كه آقای كاظم زاده مدبر ایرانشهر در زیر نامه کلنل نوشته (۲)

۱- ای ساده دل و نيك سير، روح شاد .

۲- صفحه ۱۱ شماره ۲۰ «از انتشارات ایرانشهر» چاپ برلین مورخ اردی بهشت سال ۱۳۰۶ شمسی برابر سال ۱۹۲۷ میلادی.

برای مزید اطلاع خوانندگان اقتباس میشود :

« این مرقومه اخیر کلنل بهترین گواه احساسات و افکار و مقاصد عالیه آمرحوم است و بر هر يك از افراد ایرانی و بخصوص نظامیان ایران که حارسان حیثیت و ناموس ایرانند يك نمونه قابل امتثال میباشد.

برای اینکه امثال اینگونه رجال فداکار در میان جامعه ایرانی زیاد شود و برای اینکه این قبیل فرزندان رشید و باغیرت در آغوش محبت این کشور بتواند نشو و نما و پرورش یابد آیا چه باید کرد ؟ البته وسائل متعدد میباشد و یکی از آنها اجرای قانون مجازات و مکافات است یعنی جزا دادن بدان و گرامی داشتن نیکان ، لیکن اینهم کافی نیست . بخصوص برای ملتی که در درکات پست فساد اخلاق غوطه و راست بلکه باید در نهاد افراد ملت يك حس قدردانی و حق شناسی نسبت ب بزرگان و فدائیان و نیکوکاران تولید کرد . یعنی يك مجازات و مکافات اجتماعی بوجود آورد که همیشه ریشه درخت فضیلت و شهامت را آبیاری کند !

اگر شما قادر بکندن ریشه فساد اخلاق نیستید و اگر جرئت آنرا ندارید که جزای خائنان و مفسدان را بدستشان بگذارید و اگر ترس و حرس و آلودگی خودتان اجازه نمیدهد که دست دزدان و غارتگران و خونخواران را از دامن فلك زده ملت کوتاه سازید اقلاً میتوانید درستکاران و فدائیان و صاحبان لیاقت را محترم شمارید و از آنان قدردانی کنید و بخصوص از گذشتگان با کدامن که خود را فدای راه نجات و سعادت شما ساخته اند این تعظیم و حق شناسی امروزی شما درباره آنان مانع منافع شخصی و هوسات نفسانی شما نخواهد شد و آن مردگان نان شما و مقام شما را از دستتان نخواهند گرفت بلکه برعکس ، این قدردانی و حق شناسی از یکطرف دلالت بنجات و شرافت شما کرده ببلندی مقام و عظمت شما خواهد افزود (۱) و از طرف دیگر برای نژاد آینده نمونه تشویق برای پیروی و مایه توت قلب و محرک احساسات و استعدادات قوی خواهد گشت .

امروز در میان هر يك از طبقات ملت رجال معدودی پیدا می شوند که

۱- خیابانی را با آوضع فجیع گشتند و جسدش را هم روی نردبان کوچکی گذاشته در شهر گردانند و سپس بدستور و آلی ایالت (مختبر السلطنه) « بردند و یگجوری دفن کردند » و همین مسئله باعث بلندی مقام و عظمت جناب او شد ؟! قدردانی و حق شناسی از يك رجل سیاسی ، علمی و آزادیخواه ایران بهتر از این میشود ؟...

هر يك در رشته ای مخصوص و مسلک خود استعداد و لیاقت فوق العاده را دارا می باشند ولی از نداشتن مشوق و ندیدن قدردانی و حق شناسی در گوشه نسیان و خمودگی خزیده و یا در زیر دست رجال کمتر از خود گرفتار شکنجه روحی هستند! اگر شما چشم بینا و دور بین و قوه تمیز داشته این قبیل مستعدین را از آغوش خمودت و دل شکستگی و نومیدی بیرون بکشید و استعدادات آنها را بکار بیندازید در اندک زمان عدد نیکان و با هنران و مستعدان بر زمره خائنان و بی هنران و فرومایگان غالب می آید (۱) و این زمره خود کم کم از میان می رود و جای خود را بدسته اول میگذارد و بدین طریق بدون کشتار و خونریزی و انقلاب که بعضی از متفکرین آخرین چاره در دابران میدانند ریشه فساد اخلاق کنده و محیط اجتماعی ایران پاک میشود!

بلی، تشویق و حمایت از علم و هنر و فضیلت، محور تکامل استعدادات ملت و بنیان متین عظمت و مدنیت است و تذکار نام نیکان وادی حقوق بزرگان یکی از وسائل زنده کردن اینگونه احساسات قدردانی و حق شناسی است.

امروز قریب بیست و دو سال از تاریخ مرقومه آقای حسین کاظم زاده مدیر ابرانشهر میگذرد و هنوز که هنوز است آب از آب تکان نخورده و بلکه بر اثر بی کفایتی زمامدارانی مانند قوام السلطنه اجتماع ماسیر تدنی و انحطاط کرده است!

مسیر تاریخ ما از روزی که پای قرارداد ۱۹۱۹ بمیان آمد کاملاً عوض شد و برای یک ربع قرن موجبات، بندگی، بیچارگی، آوارگی و بالاخره درماندگی ما ملت ایران فراهم شد! آنانکه بر موزسیاست آشنائی دارند اگر ترتیب وقایع را که من در این تألیف دنبال کرده ام بدقت از نظر تیز بین خود، سان بدهند، بیدرنك تصدیق خواهند کرد که در این گفته خطائی نشده.

... پس آنوقت کی قراردادهای را بزبان کشور و ملت ایران اداره خواهد نمود؟!...

۱۷ = دارائی کلنل فقید

پس از چند روز که کلنل در خواب ابدی، جا بجا میشد؛ ناجائیکه در حافظه دارم، این عده آقایان مأمور شدند دارائی کلنل فقید را صورت مجاس نمایند :

۱- شیخ محمد کاظم طهرانی .

۲- سید محمد تجدد .

۳- زین العابدین دفتری (بهاء دفتر)

۴- سلطان ابوالقاسم خان پسیان

۵- نایب احمد آقاخان اسدالله زاده (داد فرعلی)

۶- علی رحیم زاده طاهباز .

۷- وچند افسر دیگری که در نظر من نیست .

قبلاً بایستی اذهان خوانندگان گرام را باین نکته متوجه سازم که: شایعات عجیب و غریبی درباره کلنل وجود داشت ، میگفتند او در دوران قیام ملیونها ثروت اندوخته است ، گویندگان بخود حق میدادند که اینطور قضاوت نمایند زیرا کلنل چندین ماه فرمانفرمای ایالت خراسان بود و بنا باظهار گویندگان در طول این مدت لااقل یکمليون تومان ذخیره نگرده باشد قطعاً خرج چندین سال توقف در اروپا را که بطور مجمل زندگی کند، اندوخته است ، اما غافل بودند که طرز تشکیلات و بینظری او چرخهای ادارات را بهمان نحوه قبل از قیام میچرخاند ، نمیدانستند که کلنل فقط به حقوق ژاندارمری قانع و حتی از دریافت هفت هزار ریال کمک خرج اداره کردن ایالت و همچنین از قبول سه هزار ریال طبق تصویبنامه هیئت دولت که تفصیل آن گذشت صرف نظر کرده است، آنها نمیدانستند وقتی قوام السلطنه روی خصومت با اداره پست و تلگراف دستور داد بر خلاف تمام ادارات از قبول مرسولات و تلگرافات مجانی ژاندارمری خودداری نمایند . او مجبور شد دستور بدهد مقداری تبر پست بخرند و بپاکت ژاندارمری الصاق نمایند . یکرور آقاخان خوشکیش از همان تبر، سی دینار پاکت مقصد تهران بنام ژنرال حمزه خان الصاق کرده بود ، کلنل شدیداً او را ملامت و گفته بود ؛ مگر شما نمیدانید حساب جیب من با صندوق دولت دوتا و کاملاً از هم سوا است ؟ سی دینار را بخوشکیش پرداخته بود .

آنها هر چه حدس میزدند تا حدی محقق بودند زیرا مخالفین کلنل و همان جاسوسها که قیلا ذکرى از آنان شد ، دروغهای شاخدار و فراوانی در بین مردم ساده دل شایع ساخته بودند .

صورت برداری از دارائى او خط بطلان بر روی تمام این اراجیف کشید ، و گویندگان علاوه بر اینکه در دل از روح فقید او معذرت خواستند طلب مغفرت هم برایش کردند .

اینک صورت اثائیه و دارائى او :

- ۱- دیوان فردوسى طوسى یکجلد .
  - ۲- دوصندوق چوبى محتوی کتب السنه فرانسه - آلمانی - ترکی - عربی .
  - ۳- قالیچه ترکی منى يك تخته (همان قالیچه ششصد ریالی)
  - ۴- لباس سلام ژاندارمرى یکدست .
  - ۵ - لباس معمولی ژاندارمرى یکدست .
  - ۶ - چکمه یکجفت .
  - ۷ - استکان سه عدد .
  - ۸- قوری بندزده یکعدد .
- علی طاهراز باحالت گریه فریاد میزند ، آقا شیخ کاظم ! مرقم فرمائید بند زده ، قوری بندزده !

آقا شیخ کاظم عینک خود را زده و قوری را میگیرد و بدقت نگاه می کند و پس از آن بادست مشتى بمنز خود کوبیده میگوید : وای بر من که با يك چنین عنصر شریفی مخالفت می کردم ! من در حضور شما از روح او معذرت میطلبم ...

کلیه اثائیه کلنل ، ببلخ نویست و هناد تومان تقویم و صورت مجلس شد و بر مخالفین او مسلم گردید که این اصیل زاده حقیقتاً يك ومنزه بود و این شایعات ناروا درباره اش عاری از صحت و تهی از حقیقت است و قطعاً در نزد وجدان خود نیز شرمنده شده بودند .

۱۸- نایب احمد خان

پس از مراجعت از سیبری ، سیبری زندان آزادیخواهان ایران شده بود!

رجال و اتمى صدر مشروطیت ایران که فقط معدودی از آنها در قید حیاتند ، نیک مستحضر و بخاطر دارند که سیبری در زمان تزارها نه تنها زندان

آزادیخواهان روسیه بود بلکه عده بسیاری از هم میهنان عزیز ما هم بچرم داشتن عقیده مشروطه خواهی و مملکت حریت و مساوات در زندانهای سیبری باحال رقت باری بسر میبردند !

دولت استبداد ایران نه تنها از تابعین خود طرداری نمیکرد، بلکه خود را در دامن امپراطور روس انداخته و بقاء سلطنت استبدادی خود را در امحاء آزادیخواهان دانسته و بهترین زندان را همان سیبری تشخیص داده بود !

قبل از واژگون شدن تاج و تخت محمدعلی میرزا ، شهرهای سیبری مخصوصاً «ابر کوتسک» سیبری مملو از آزادیخواهان تبعیدی از ایران شده بود؛ در اوایل و اواسط جنگ ۱۸-۱۹۱۴ نیز هر کس با تزارها مخالفت میکرد بلا درنگ دستگیر و سیبری اعزام میگردد؛

یکی از مجاهدین صدر مشروطیت، احمد آقا اسدالله زاده اهل آذربایجان عزیز ایران ، بر اثر مبارزه شدید با روسهای تزاری وسیله قشون تزارها که برخلاف سنن و قواعد بین المللی بیطرفی ایران را نقض کرده و در سرتاسر ایالات و ولایات شمال و شمال غرب ایران براکنده شده بودند ، دستگیر و چند سال در زندان «ابر کوتسک» روزگار تلخ و ناگواری را گذراند ، یکی از عکسهای زمان تبعید سیبری این مجاهد که به شهید قریستاده شده حاوی ده کلمه بشرح زیر است :

«مشهد مقدس افراسیاب خان سرتیپ سلامت هستم التماس دعا دارم ۱۵ ذی قعدة ۱۳۳۵» بدست نگارنده رسیده بود و ای قبل از استفاده آقای دادفر گرفت؛ این مجاهد ، پس از رهائی از زندان سیبری و مراجعت بایران سر گذشت اسارت و شرح ماجرای تبعید سیبری و ضرر زندگی آنجا را ، در یکی از جراید آن عصر منعکس و پس از مدتی بیکاری وارد خدمت ژاندارمری میشود .

بر اثر ابراز صمیمیت و حسن خدمات جلب اعتماد کرده بود لذا برای شرکت در جنگهای خواف و باخرز داوطلبانه اعزام میشود .

در اوایل اسد ۱۳۰ که قشون شجاع الملك هزاره مغلوب و بسرحد افغان گریخته و در آنجا پناهنده شده بودند ، چند نفر از ژاندارمهای اردوی کاوه تحت فرماندهی مائزعلیرضا خان شمشیرزخمی میشوند که شرح آن در فصل «نشان پرچم کاوه» گذشت نایب احمد آقا خان نیز در آن جنگ بر اثر اصابت گلوله بسختی زخمی شده و بیم هلاکتش میبرد .

چون زخم او خطرناک بوده ، در تاریخ ۲۶ سنبله ۱۳۰۰ نامه

بکلنل نوشته و استدعای اعزام طبیب جراح میکند ، البته قبل از اورتیس اردو بنا بر وظیفه جریان را مشروحاً راپورت داده و اعزام طبیب جراح را تأکید کرده بود .

کلنل ، فوراً دکتر شیخ حسن خان عاملی را احضار و با سه درشکۀ خالی بفرونات خواب اعزام داشت و پاسخ نامه احمد آقاخان را هم بخط خود چنین نوشت :

ایالت خراسان و سیستان

بتاریخ لیلۀ ۳۰ سنبلہ ۱۳۰۰

نمرہ -

برادرم قربانت شوم - مراسلۀ مورخ ۲۶ سنبلہ واصل قلباً متأثر و متالم شدم البته زخمی شدن و یا کشته شدن در راه وطن شرافت بزرگی هست لیکن نه از تیر دو ناف و غارتگران ، بمحض وصول راپورت رئیس اردو بیک دکتر منخصص فن جراحی و سه درشکۀ خالی فرستاده ام و امیدوارم تاکنون رسیده باشد چنانچه عدۀ زخمیها لازم بفروستادن شهر باشد همراه خواهید آورد ، عوض را خرد رئیس اردو تعین میکند . بیش از این زاید دانسته شما همه را بخدا میسپارم از قول من از تمام افراد و زخمیها احوالپرسی فمائید .

محمد تقی

در همان اوقاتی که کلنل برای سرکشی اردو در گناباد متوقف و باشوکت الملك علم مخبرۀ حضوری داشتند (۱) دکتر شیخ حسن خان عاملی

۱ - در مخبرۀ حضوری علم ، نورالدین میرزا قهرمانی رئیس مایه بیرجند در تلگرافخانۀ بیرجند حضور داشته ، علم ، بکلنل میگوید افکار و عقاید اصلاح طلبانۀ شما قابل تقدیس است ولی برای مملکت ایران هنوز زود است ، بهتر است با دریافت همان بیست هزار تومان برای تکمیل اطلاعات اعزام اروپا شوید ، کلنل گفته بود در اینصورت پس چرا اصرار دارید مرا از خدمت بوطن منصرف سازید . من اگر باید به یرم خاک وطنم مرا بهتر در آغوش خواهد گرفت ، بیگانه خاکش هم بیگانه است .

بقیه باورقی در صفحہ ۳۶۲

ایالت خراسان و سیستان

لازم است
اینکه تمام اینها

قد تقرر بانهم هم

نہایت سے زیادہ کلمہ درجہ اول و دوم

والله المستودع

فصل اول در بیان احوال و حال

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

و نه لا و نه را نند امیام

عنہما احوال و سیرت و غیرہ

در انجام وظیفه خود نهایت جدیت و تسریع را بکار برد، احمدخان و سایر ژاندارم هائی را که زخمه‌شان خطرناک و میبایستی در مریم‌بخانه بستری شوند بمشهد آورد و همه را بستری ساخت و بمعالجه آنها پرداخت .

هنگامیکه کلنل از گناباد بمشهد مراجعت کرد ، احمد آقاخان سه روز بود که وارد مشهد شده و در خانه خود بستری و تحت معالجه بود. وقتی میشوند که کلنل وارد مشهد شده برخلاف دستور طبیب معالج بر اثر تحریک احساسات خود ، بی درنگ بادی و عصای زیر کتف‌ها بهر زحمت و جان‌کدنی بود سوار درشکه شده خود را باداره ایالتی میرساند و موقعی که بدیدار کلنل نائل میشود ، تعادل را از دست داده بیای کلنل بیافتد .

کلنل ، پس از دلجوئی و استمات بطور نصیحت باو میگوید: بعد از این تا طبیب معالج اجازه ندهد حق ندارد از بستر خارج شود و چون عازم فرونت جعفرآباد بوده دیگر صحبت نمیکنند همینقدر برای آخرین بار باو گفته بود فوراً بخانه خود مراجعت و باستراحت پردازد .

این ملاقات و مصاحبه کلنل با این صاحب منصب وفادار نیز ، آخرین ملاقات بود، پس از کشته شدن کلنل و نبش قبر او نیز یکی از اشخاص شدیداً معترض بر عمل نبش قبر بود ، بهمین مناسبت حسین آقا میر پنج نامبرده را بتهران تبعید و بوزارت جنگ نوشت :

این شخص از فدائیان واقعی کلنل است و چون نسبت بمرام و عقاید کلنل با برجا و مزاحم تشخیص شد ؛ او را بتهران تبعید کردم تا در آنجا هر طور شایسته باشد با او رفتار نمایند ؛

بنیه پاورقی از صفحه ۳۶۰

بآنها بگوئید و با وسیله مصباح دیوان اسدی پیشکار خودتان که رابط بین شما و کونسول است (!) پیغام بدهید ، اگر بگذارید ، ایرانی قادر باداره مملکت خود هست بهتر است ما را بحال خود گذارند و در فکر هندوستان که ما بترکش آن شده ایم ، باشند زیرا دیر باز هندوستان هم بحقوق خود پی برده شانه از زیر بار استعمار خارج و استقلال واقعی خود را بدست خواهد آورد و من امیدوارم آنروز نزدیک شود .

چون از مخایره حضوری مطابق دلخواه علم نتیجه ای حاصل نمیشود لذا از کلنل تمنا میکنند که در « گذار سلیمان » با حضور آقای آیه الله زاده و حاج حسین آقا ملاقات و مشروحاً بمذاکره پردازند . خوشبختانه و یابد بختانه این ملاقات رخ نداد .

نایب احمد آفاخان

با وجودیکه زخمهای او کمالاً بهبودی نیافته ، بحال تبعید مدتی در تهران سرگردان بود ، نابراثر اقداماتی اورا بعضویت ادارهٔ نظمیہ ایالتی خراسان اعزام داشتند .
این فدائی باوفا و پابرجا ، یعنی سروان احمد آقا دادفر ، خوشبختانه

از کید حادثات مصون مانده و در چاپ اول از طرف شهر بانی کل کشور، رئیس نگهبانی وزارت دارائی معرفی شد اکنون رئیس نگهبانی بانک انگلیس است. همکاران، دوستداران و یاطرفداران کلنل که در طول این ۲۸ سال و اند، دچار نوسان نشده اند قابل تمجیدند و بیاس حق شناسی و وفاداری آنها، در این تاریخ، تا حد ممکن نسبت به تجلیل آنان اقدام و نگارنده به پروپا قرصی، استقامت در وفاداری و همچنین عدم انحراف آنها احترام قائل و بفرد فرد آت ذوات شریف درود میفرستم.

در باره عملیات یکفر از اشخاصی که مقام نزدیک با کلنل داشت و با پوشیدن لباس یکی از نوکران مصباح السلطنه اسدی بمعیت او برای دادن راپرت نزد کونسول انگلیس مقیم مشهد رفت، هنوز مشغول مطالعه هستم، پس از تکمیل اطلاعات، در چاپ بعد او، و عملیات او را برای ضبط تاریخ خواهم نگاشت.

۱۹- داود خان طوسی و کلنل

مسجد سپهسالار و پشت بامهای مطبعه مجلس را سنگربندی کرده و در حال مدافعه حمله و هجوم قزاقان کلنل و. لیاخوف روسی بودند.

مجاهدینی که تمکن و قدرتی داشتند، هر یک پنج، ده، پانزده تا بیست نفر مجاهد را در اختیار خود گرفته و هزینه آنها را از جیب فتوت خود میپرداختند. در انجمن آذربایجان و انجمن مظفریه از این قبیل مجاهدین پر گذشت فراوان بود، طوسی فرزند میرزا مسیح خراسانی نیز یکی از سر دسته های مجاهدین سنگرهای مسجد سپهسالار و ده نفر مجاهد را با پول خود اداره مینمود.

این سر دسته ها کشتیک داشتند، یکشب در میان بخانه های خود رفته خواب و استراحت مینمودند. فردا شب برگشته از اول شب ناصبح که آفتاب نیش میزد مدام بیدار و در حفظ آزادی تحمل رنج میکردند!

شیخ احمد سلطان العلماء خراسانی مدیر روزنامه روح القدس و شیخ محمد جواد تربتی عموی او (۱) که در آن اوقات برای معالجه چشم خود در نزد دکتر حسینخان استاد آقای دکتر حسنخان فاضل فرزند ملای و ارسته فاضل خراسانی، بمداوای چشم مشغول و در عین حال در زیر سلاح برای حاکم است آزادی

در تاریخ کسروی بخش سوم صفحه ۱۱۳ ضمن اسامی بیست و دو نفر نام شیخ محمد جواد تربتی را «شیخ ابراهیم و نسبش را نسبت به سلطان العلماء «پسر عمو» ذکر کرده اند و این مبنی بر اشتباه است.

بدسته طوسی گرویده بود.

سلطان العلماء و شیخ محمد جواد تربتی در محله عربها منزلی داشتند که طوسی هم در آنجا ساکن بود - و این خانه در حوال و حوش قهوه - خانه معروف به «عرش» بود. غروب روز دوشنبه اول تیر ماه ۱۲۸۷ برابر ۱۲ جمادی الاول ۱۳۲۶ سلطان العلماء چون مهمان داشت با حصول اجازه از امیر اعظم و حشمت نظام که در آن شب مسئول کشیک بودند از مسجد خارج می شود.

چند دقیقه بعد شریف صحاف که جزء مجاهدین دسته طوسی بود از منزل روح القدس آمده و می گوید مهمان شما نیز آمده و در انتظار است - طوسی نیز از امیر اعظم اجازه حاصل و با اتفاق شریف صحاف عازم منزل میشود. اسلحه این سه تن عبارت بود از دوش لول آئینه ای کمر شکن متعلق بشیخ محمد جواد تربتی با نضام در حدود ۲۵۰ دانه فشنگ يك تفنگ و رندل متعلق به طوسی و دارای پنجاه شصت فشنگ، يك تفنگ مکنز متعلق به روح القدس که آنهم همانقدرها فشنگ داشت. نزدیک سحر صدای پای اسب و صدای تاق تاق گلوله او را از خواب بیدار میسازد چون مترصد بوده است که قزاقها خیال حمله بجای دارند، سراسیمه رفقای خود را از خواب بیدار و در همان تاریکی شب به رصوبت و دشواری بوده خود را بیالای قهوه - خانه عرش میرسانند و همانجا راسنکر قرار میدهند.

از همان لحظه شروع بتیراندازی میکنند (۱) فاصله آنها با خیابان چند قدمی بیش نبوده است. تیرهای آنان اکثراً بآماج اصابت نمیکرده، نوع اسلحه مختلف و صدای گلوله های آنها رعبی در قزاقان ایجاد و تصور کرده بودند در این سنگرها لااقل پانصد ششصد تن مجاهد وجود دارد. سنگر عرش، بمنتهای درجه کوشش و فداکاری کرده جلو قزاقان را از خیابان چراغ گاز «برق» گرفت، قزاقان ناگزیر راه خود را عوض و از توپخانه و خیابان باغ وحش «اکباتان» امروزی بطرف مجلس روانه ولی از بیکار بالاین سنگر نیز صرف نظر نکردند و عده ای را در آنجا گذاردند تا کار این سنگر را بسازند.

فشنگ های مجاهدین رفته رفته روبه اتمام میگذاشت. فشنگ یکی از تفسکها نیز بکلی تمام شد دومی هم در حین فرود آمدن از سنگر قنداقش

اظهار مرحوم کسروی مبنی بر این که از اداره روزنامه روح القدس نارنجکی بطرف قزاقها برتاب شده صحیح نیست.

شکست از فشنگ شش لول هاهم فقط در هر يك سه دانه باقی بود .
طوسی میگوید حالا باید سنگر را خالی کرد و بهرنحوی هست خود را
بمجلس رسانیم .

در اینموقع پسر پهلوان بزدی به پشتیبانی قزاقان آمده و انبوهی از
جمعیت جلو قهوه خانه عرش گرد آمده اند یوز باشی نایب محله عربها که
یکی از مشروطه خواهان میبود، پسر پهلوان بزدی میگوید مجاهدین سنگر
را مدتی است تخلیه و رفتند . او و جمعیت باور نمیگرفته اند بهرنحوی بود
آنها را متفرق میسازد . این سنگر پس از پنج ساعت پیکار جوانمردانه
بمناسبت فقدان فشنگ ساکت میشود .

شیخ محمد جواد و طوسی با زحمت و مشقت خود را بمسجد سپهسالار می
رسانند .

روح القدس و شریف صحاف در یکی از کوچه محله عربها بدست
پسر پهلوان بزدی و قزاقها گرفتار و از آنجا یکسر بیابغ شاه جلب می
شوند .

در مسجد سپهسالار شیخ محمد جواد بطوسی میگوید من تازه واردم
و کسی مرا نمیشناسد اما تواز مجاهدان بنامی ، حتی از توی خیابان برق
شنیدم که تو و روح القدس را مردم بنام میخواندند بهتر است از من سوا
شوی ، طوسی آن جا را رها ساخته بمسجد صدر پهلوی مسجد شاه بهجرحه آقای
آقا سید احمد زنجانی که «اکنون یکی از قضات شریف دادگستری است»
پناه میبرد . قزاقها که با اصطلاح زاغ سیاه چوب میزدند بآنجا رفته بسید
احمد پیغام میدهند که اگر چنین کسی در هر حجره ای یافت شود آنجا را
خواهیم کوبید . ناگزیر طوسی از پشت بام آن مدرسه و مسجد شاه و پشت
بامهای بازار خود را بمحلات جنوبی بمنزل یکی اردوستان میرساند تا صبح
آنجا بوده ولی صبح که از خانه بیرون میآید قریب شصت هفتاد نفر قزاق
و لوطی های مستبد او را دستگیر کرده بیابغ شاه میبرند . جریان رسیدگی
بکار مجاهدین را در باغ شاه بتفصیل در فصل قرارداد ۱۹۰۷ نگاشته ام و
ملاحظه فرموده اید . در صفحه ۱۱۷ اعضاء هیئت رسیدگی را هشت نفر
نامبرده ام ولی در خلال چاپ کتاب و تحری حقایق باین نتیجه رسیدم که علاوه
بر باقرخان پدر محقق شهر بانی ۱۳ نفر مستنطق دیگر در آن محکمه بنوبت
مشغول کار بوده اند . شرح مظالم سلطان باقرخان را نیز گوشزد کردم علاوه
بر او و نفر دیگر نیز رباست زندان مجاهدین پیرامون بیابانی و طباطبائی
را بهمه داشتند و آن دو نفر جعفر آقا سلطان و حسین آقا سلطان (خزاعی)

بوده اند.

در شبهای کشیک جعفر آقا سلطان، زندانیان چندان در مزاحمت نمی‌بودند در شبهای کشیک حسین آقا خزاعی گویی شب جشنشان بود زیرا آواز نوازش و مهربانی در یخ نمی‌ورزید، مخصوصاً از موثق که خود در آنجا زندانی بود شنیدیم یکی از زندانیان فوق العاده گرسنه بود خزاعی پشقای برنج و خورش می‌آورد چون دست زندانی از پشت قفل و کلید آن هم در نزد زندان بان مخصوص قل و زنجیر بود حسین آقاخان با دست لقمه بدهات او می‌گذاشه است. شبهای کشیک باقرخان در عوض هر چیز شلاق سیمی بسرو روی زندانیان نواخته میشده، این نواختن و نوازش را اخلاف آنان بخوانند و مقایسه کنند.

میرزا باقرخان پدر، که از فرط مهربانی معروف پیدر شده بود بر اثر سعایت بعضی از اعضاء کمیسیون از ادامه این کار ممنوع و از قرار معلوم چون کار او را دیگری نمیتوانست انجام بدهد مجدداً بکمیسیون دعوت می شود ولی او همواره از نیکی زندانیان دست برداشته بود، دیگری میگفت آقای صدرالاشراف نیز بدهات ما حرف می‌گذاشت و در باطن مانند میرزا باقرخان پدر، میداشت.

روح القدس و شریف صحاف در پایان محاکمه محکوم زندان انبار شده و در آنجا، جان خود را در راه آزادی دادند، اما طوسی بر اثر فعالیت و بشکار کامران میرزا حکم آزادیش صادر و پس از رهایی یکسر بری رفت و بمشروطه خواهان بستی، با قاسید علی آقا پدر آقای سید ضیاء الدین طباطبائی که در اواخر جداً بمشروطه گرائیده بود ملحق و فداکاریهای پر بهائی در ادامه تخصص و کار مشروطه خواهان نمود. محمد علی میرزا بکامران میرزا گفته بود تو؛ از یک چنین سید بی پروا و ساطت کردی والا او هم بانبار می رفت و مراحمت میشدیم،

ابن طوسی که در صفحه ۱۱۸ کتاب او را بنام و لقب هائی که داشته و خدماتی که انجام داده و میدهد معرفی کرده ام، در اواخر حکومت قوام - السلطنه در قوچان ظاهر آ در اداره مالیه مشغول ولی باطناً تبعید بود. پس از گرفتاری قوام و آغاز قیام از قوچان بمشهد حاضر و پس از ورود سمت نایب - الا بالکی را بعهده او واگذار کردند کلنل و طوسی غالباً با هم ناهار صرف و بر تق و وفق امور می‌پرداختند.

یکی دو ماه از دوران کوتاه حکومت آقای سید ضیاء الدین می‌گذشت

طوسی بر آن شد که به تهران عزیمت و فرزند آقا و دوست صمیمی و قدیمی خود یعنی آقا سید علی آقا یزدی را که از لباسی بلباس دیگر در آمده و مکتلا شده از نزدیک ببیند تلگرافی تهیه و برای مخایره مهیا ساخته و بکلنل ارائه می دهد کلنل میگوید :

با کار فراوان نمیتواند با رفتن طوسی به تهران فعلاً موافقت کند .
لحن تلگراف چنین بوده : خیلی مایلم آقا زاده مولای قدیمی خودم را با کلاه ببینم و تمنا دارم اجازه داده شود برای بیست روز تهران عزیمت کنم پس از چند روز بدون اطلاع کلنل تلگراف را برای مخایره ب تلگرافخانه می فرستد .

طوسی تصور میکرد که است با آن همه سوابق دیرین قطعاً پاسخ تلگراف او را لااقل تا غریب روز مخایره ، خواهد داد ولی آن روز پاسخی نرسید و روزهای متوالی دیگر نیز گذشت باز هم پاسخی نیامد رفته رفته طوسی نا امید میشد و در این اندیشه بود که آیا تغییر کلاه موجب تغییر ماهیت نیز تواند شد ؟ در شکفت بود که آیا او دوستان قدیمی خود را در مقام صدارت فراموش کرده ؟ در این قضاوت دودل بود ، گاهی میگفت ممکن است فراموشی باعث تأخیر پاسخ شده باشد ، گاهی باین خیال میافتاد که کثرت کار و مشغله « صدارت » مجالی برای صدور دستور تهیه پاسخ نداده است و ...

روزی از روزها که مصادف با اواخر حکومت آقای سید ضیاء الدین بوده ماجرای این تلگراف را در سر میز نهار بکلنل محمد تقیخان عرض می کند . کلنل از جیب فرنج خود عین صورت تلگراف طوسی را در آورده باز میدهد و با قیافه بشاش و خندان میگوید : من بشما گفتم با فراوانی کار فعلاً نمیتوانم موافقت کنم .

طوسی فوراً در میابد که صورت تلگراف او را از سانسور جهت کلنل فرستاده اند و او در نزد خود نگه داشته است ، بکلنل عرض میکند موافقت فرمائید این تلگراف مشروطاً مخایره شود من قول میدهم که پس از بیست و پنج روز مراجعت کنم . چون لحن طوسی بسیار تضرع آمیز بوده کلنل با مرخصی بیست و پنج روزه ابراز موافقت کرده و میگوید من تصور نمیکنم دیگر هم دیگر را ببینیم . بروید ، سلامت .

روزی که این تلگراف با آقای سید ضیاء الدین رئیس الوزراء وقت مخایره شد . عصر آن روز پاسخ موافق رسید و طوسی به تهران عزیمت کرد . حدس کلنل در عدم بازگشت آقای طوسی با قنصلی پیش آمدهای بعدی صائب درآمد زیرا حکومت موصوف ساقط شد ، قیام شروع گردید ، قوای

مرکزه رده‌ننه زیدر متمرکز و تمام این عوامل باعث شد که طوسی نتوانست برای دیدار کلنل و ادامه همکاری با او بمشهد مراجعت کند .

در یکی دو مصاحبه که با آقای داود طوسی معاون اداری مجلس شورای ملی بعمل آوردم ضمن مذاکره دریافتیم او هنوز که هنوز است بکلنل محمد تقیخان صمیمی و ارادش پابرجاست .

پس از خاتمه قیام ، طوسی بهمان سمت معاون اداری پارلمان انجام وظیفه میکرد ، نیک بخاطر دارم در دوره چهارم تهران آمده و ضمن تماشای چنان مجلس رفته بودم و رفتن من بمجلس همان بار بود و دیگر تا کنون تجدید نشده است اعتبارنامه تیمورتاش مطرح بود ، ناصر الاسلام ندامانی معترض و بهر صورت اوقات تیمورتاش بسیار تلخ و گوتی در پی بهانه‌ای بودنا گه‌ان بطوسی حمله ور شده چنین گفت : « در مجلسی که دست راست کلنل محمد تقی خان « یعنی طوسی » نشسته باشد آنجا ، جای ما و جای کار کردن نیست او و منتعبه‌اش باصطلاح « ابستر کسیون » کرده از مجلس خارج شدند

فردای آنروز مؤتمن الملك ، طوسی را بمنزل خود خواست و باو گفت مصلحت چنین است که معتمد المالک معاون اداری و شما فعلاً بمسئولیت منشی انجام وظیفه نمائید .

پس از چندماه که افلیت بلیدری مدرس در مجلس فعالیت میکرد ، مدرس بحریبان افشاء اسرار بمجلس اشاره و علاوه نمود که در چندماه پیش اسرار مثلاً بفلان سفارتخانه نفیرفت ولی از وقتی که تغییر در کار معاون داده شده موجبات عدم رضایت ما فراهم گردیده است . بعد از این اعتراض مجدداً طوسی را به معاونت اداری برقرار ساختند .

در اواخر سلطنت احمد میرزا وزیر جنگ طوسی را احضار مینماید ، وقتی طوسی وارد اطاق وزیر جنگ « سردار سپه » میشود سردار محترم و عزیز السلطان در آنجا بوده‌اند ، بشتاب آنها را مرخص و بسردار محترم میگوید بشاه عرض کنید چشم چشم ترتیبش را میدهم . سپس در جای خود نشسته بطوسی میگوید شما که از کبابه کش‌های صدر مشروطیت و درد وطن دارید چرا در این موقع که بکنفر برای خدمت بمملکت قد علم کرده کمک و مدد نمیکنید ؟ طوسی ساکت میماند ، مجدداً بهمان وتیره آغاز سخن میکند ، میگوید چرا جواب نمیدهید همین شماها که چوب باغ شاه بتنتان خورده باید در این موقع با من همنفسی کنید ..

طوسی میگوید قربان من یکی دو عیب دارم و آنها را عرض میکنم

اگر با همان عیوب خدمات مرا لایق بدانند حاضرم. می گوید چه عیبی من عیبی در شما ندیده و سراغ ندارم بهترین حسن شما این است که پولی را که جهت کمک خرج شما فرستادم قبول نکردید. بنابراین من باشخصی که در مقابل پول کاری انجام میدهند دیگر دینی ندارم ولی اشخاصی مانند شما بگردن من اخلاقاً حق پیدا میکنند، خوب بگو ببینم چه عیبی داری؟ طوسی میگوید اولاً من هنگامی که از باغشاه بیرون آمدم یکسر بمتخصصین ری پیوسته و با مرحوم آقا سید علی یزدی پدر آقا سید ضیاءالدین که جداً برای اعاده مشروطیت گروهی را دور خود جمع کرده بود همکاری کردم اکنون نسبت باو و نسبت پسر او که شاید مغضوب باشد حقشناسم و نمیدانم با این عیب چگونه میتوانم با حضرت اشرف همکاری کنم.

عیب دوم من این است که از آغاز قیام خراسان با فقید شهید، کلنل محمد تقیخان برای استخلاص وطن صمیمانه همکاری کردم و تا زمانی که زنده بود مانند مریدی که بمراد خود خدمت کند، در خدمتش بودم و اکنون که متأسفانه شهید شده «خاکش را دوست دارم» و برای حقشناسی و دوستداری او بود که در مجلس مورد بیمهری تیمورناش واقف شدم. و البته از این جریان استحضار دارند.

طوسی گفت سخن من که باینجا رسید دفعه‌ای از جا بلند شد. و این طرز حرکت کردن او رعبی در من ایجاد کرد، تصور کردم الان مرا خورد و مضحک خواهد ساخت. آمد جلو و دودستش را روی دوشم گذاشت و بفشار مرا نشانید و گفت: اتفاقاً من از یک چنین مردان حقشناس خوشم میآید، من دنبال امثال (تو) میگردم و ضمناً بتو بگویم. قسم میخورم که در گذشته شدن آن افسر شریف من ذره‌ای دخالت نداشته‌ام و قسم میخورم که کلنل محمد تقیخان را قوام السلطنه بکشتن داد.

۲۰. کلنل وسید حسن صاحب الزمانی!

جشن برای کشته شدن کلنل

در کلاته سرکار

کلنل با وجودیکه سرگرم جنگهای محلی و مشغول مبارزه با طرفداران قوام بود پروژه های اصلاحی خود را هم تدوین میکرد، همانطوری که در فصول گذشته قیام از نظر خوانندگان عزیز گذشت، او در درجه اول معتقد بود که سطح معرفت عمومی را باید بالا آورد، یک نلت از بودجه مملکت را بایستی اختصاص بمعاف داد و در درجه دوم عقیده مند بود که با هر گونه

وسایل پیشرفت استعمارطلبان ، باید جداً مبارزه کرد من جمله باتریاک .
 تریاک ، بهترین عامل پیشرفت مقاصد آنها است ، در بودجه اتلیجنت
 سرویس روبریک ویژه ای برای بسط و توسعه افیون وجود دارد !
 این سرویس یگانه عامل موفقیتش در ممالک مستعمره و نیمه مستعمره
 ترویج تریاک و مبتلا ساختن مردم باین سم خانه برانداز است !
 میگفت یکی از نمایندگان کانولیک مجلس مبعوثان انگلستان مسافرتی
 به هندوستان کرد و در ضمن سیاحت و مطالعه دریافت که ملت هند اکثر آبتلا
 بتریاک است ! هنگامی که بلندن مراجعت نمود ، در مجلس مبعوثان نطقی
 مبنی بر مشاهدات و مطالعات خود در هندوستان ، ایراد و در ضمن اظهار داشت
 که این سم مهلك ، سمی که قاطع عواطف انسانی است در هندوستان رواج
 کامل دارد و حضرت مسیح شمارا نفرین خواهد کرد . در مجلس عانی کسی
 با جواب نداد ولی در مجلس خصوصی باو گفته بودند : کدو چون ! اگر این
 سم هم مهلك نباشد مامجبوریم برای نگهداری هندوستان و سایر مستعمرات
 خود چندین کردار مه قشون داشته و هزینه سنگین آنرا بردوش ملت انگلیس
 تحمیل کنیم ! همین سم مهلك است که مارا بینای از نگهداری قشون فراوان
 در مستعمرات کرده است !

در مملکت ما هم این سیستم را رواج داده و میدهند ، این سم بغیرت ،
 شهامت ، و هر گونه صفت مدوح و بالاخره عواطف انسان را از بین میبرد
 این سم ! معتادین را در مقابل هر گونه ظلم و ستم حاضر بسلامت میکنند ، این سم
 احساسات وطن پرستی را میکشد . لذا نخست با کشت تریاک باید شدیداً
 مخالفت کرد و بعد معتادین را اگر نشود ترك داد معلوم نمود ، زیرا
 اینها ، نه تنها دشمنان خود هستند بلکه بر تعداد صف بد بختان مملکت
 میافزایند ، تعجب در اینجا است که بیشتر معتادین اهل ذوق و قریحه و اغلب
 در میان آنان اشخاصی یافت میشوند که در صورت عدم اعتیاد باین سم مهلك
 امکانت داشت وجودی مؤثر برای جامعه بار آمده و باری از دوش مردم
 بردارند . ظریفی گفته بود مثلاً ؛ جواب داده بود مثلاً ، سید حسن صاحب
 الزمانی ، این شخص هم مشروب میخورد و هم تریاک میکشد و شاید مخالفت
 او بامن بر سر همین مسئله باشد . حتی یکروز خود حضوراً اورا ملاقات کردم
 و بترك تریاک دعوتش نمودم ؛ جواب داد اگر نکشم میمیرم ، گفتم : من
 شمارا با اعتیاد باین سم انسان کش جز عمووات محسوب میدارم خوشش نیامد ؛
 پس از کشته شدن کلنل ، مجلس جشن مفصلی در اکبر آباد - امیر شوکت
 الملک معروف به : « کلانہ سرکار » تشکیل یافته بود ، همین صاحب الزمانی

که زیر بار نصیحت کلنل گرفت و از بیانات سودمند او هم منزع شد ، در آن موقع بیرجند بود ، اشعاری بمناسبت فقدان کلنل و خوشوقتی از این پیش آمد ساخته بود که در آن مجلس جشن ! خوانند ، من چند بیت از آن را بخاطر دارم و برخلاف میل خود و بادرخواست معذرت بدرج آن مبادرت میورزم :

یکی ترك نادان زخیره سری	پنداشت خود درخور سروری
گروهی بگردش همه تندخوی	ستمکاره وزشت و ناشسته روی
اگر چه بد او زشتکار و شقی	ولای مام ناماش نهاده تقی
چه زنگی که کافور ناماش نهی	ویا زشت و بدکاره ای را بهی
پی دهم او لشکران تاختند	بیك حم له ای کار او ساختند
کشیدند درخون همه پیکرش	جدا شد ز پیکر سر پرشرش

صله این اشعار که از يك مغز تیره و ضمیر آلوده تراش کرده بود ، اعطاء ریاست کنایه خانه آستان قدس رضوی باو بود ! اکثر آ میدادند که این شخص عنصری بود متلعن ، بی عقیده و بی مسلک !

۲۱-چهارم

روز چهارم کلنل ، روی وزارت بطرز زیبایی تزئین یافته و مملو از گل شده بود . محیط نسبتاً بزرگی باقالیهای بسیار سنگینی مفروش و طبقات مختلف برای اداء احترام بآرامگاه ابدی کلنل آمده بودند ، ابتدا جمعیت خیلی قابل ملاحظه نبود ، ولی رفته رفته کثرت جمعیت اداره نظمیه ابالتی را ملزم بمداخله و حفظ انتظامات ساخت .

معروف است که ایرانیها مرده پرستند ! یعنی تا عنصر مفیدی وجود دارد برایش اهمیت قائل نمیشوند ، وقتی مردسینه درانی و نوحه سرائی را بعد اعلا میروسانند ، این ضرب المثل در باره کلنل مصداق نداشت زیرا او طرفدارانی داشت و هم اکنون دارد که بوجود او فخر و مباهات میکردند اکثر قریب باتفاق این جمعیت را اشخاصی تشکیل میدادند که از فضلا ، دانشمندان ، نویسندگان و ارباب ادب و آزادبخواهان مدفن فردوسی و جامی و خیام و عطار بودند .

اشخاصی که برای اجرای تشریفات «چهارم» حضور یافته بودند ، نيك میدانستند که کلنل محمد تقیخان نه تنها سرباز و ضابط قانون و دارای علم الاجتماع بود ، بلکه از ادبیات و موسیقی و هنرهای زیبا نیز بهره مند بود بعضی از آنها تبحر کافی داشت ، مثلاً اغلب سرودهای ملی و موزيك را خود

تصنیف و با «نت» آن تسلیم رئیس موزیک مینمود ، اشعار سرودهای او هیچان انگیز و مرشنونده‌ای را تکان میداد ، احساسات وطن پرستی رادر او تحریک میکرد ، این جمعیت با علم باین فضائل بر سر مزارش گردآمده بودند ، بنابراین همیشه آنها را برده پرستی متهم ساخت .

من در گوشه‌ای که بامزار کلنل چندان فاصله نداشت به تنظیم یادداشت های خود مشغول بودم ، گویا مأمورین متوجه شده از چند نفر سؤال کرده بودند که کی هاصحبت خواهند کرد ؟ منهم معرفی شده بودم ، پس از اتمام یادداشتها ، آقای عبدالحمین میرزا قهرمانی که در آنوقت مستوان و امروز سرهنگ تمام و در شهر بانی کل کشور است ، بمن نزدیک و اظهار داشت از صورت نطق خودتان يك نسخه برای اداره نظمیۀ ایالتی خراسان بدهید ، موکول بخدمت مجلس تذکر کردم .

پهلوی مزار ایستاده بودم تا هلهله جمعیت تسکین بیابد . کم کم توجه مردم جلب و این محیط مملو از جمعیت چند هزار نفری را سکوت مطلق فرا گرفت ، شروع بصحبت کردم .

خواهران و برادران گرام سلام بر شما ! بدو لازم میدانم از احساسات باك و بی آلاش شما و مخصوصاً از تهوری که برای اجتماع در مزار سردار نامی ایران بخرج داده اید ، از طرف خود و عموم آزادیخواهان و بالاخص از طرف آذربایجانیان مقیم مشهد و کمیۀ ملی تشکر کنم . واقعاً تصور نمیرفت با وجودیکه دشمن نامی این سردار مظلوم بر سر کار صدارت است اینطور سیل جمعیت بآرامگاه ابدی او روانه و درسوگواری شرکت نمایند ، این اقدام متهورانۀ همگانی در جای خود شایان تحسین و قابل تمجید است .

قطعاً در بین خواهران و برادران گرامی اشخاصی یافت میشوند که از ماجرای جانگداز این قتل فجیع بی اطلاع مانده اند ، من اجمالاً آنها را در جریان میکذارم تا زوی انصاف و مروت و جوانمردی چه قضاوت کنند ؟ یکی از بهترین اسناد مظلومیت این سردار نامی نوشته خود اوست در جواب رد ، داد خواهی محبوسین تهران نوشته و در روزنامۀ نیم رسمی ایران بچاپ رسیده ، اجمالاً آن را برای جمعیت خواندم و به تفسیر آن پرداخته و گفتم :

اعزام کلنل محمد قتیخان بخراسان کار عاقلانۀای نبود زیرا کلنل سر بازی بود تحصیل کرده ، اهل منطق ، عاری از هرگونه عیب و نقص اجتماع کنونی ، او بمعیطی وارد شد که آغشته از کدورتها ، بغضها کینه‌ها ، حساب سازیهابود ، او بمعیطی وارد شده بود که کانون مقامات حساس آن

فاقد صمیمیت بودند ؛ بدیهی است که در هر کجا صمیمیت نباشد منطق در آنجا ابداعاً نمیتواند کار کند ؛ روی همین اصل مبارزه شدید او باعمال اهریمنی دیگران در گیر شد و سر انجام این رسوائی تاریخی را بیار آوردند ؛ کلنل میگفت بحقوق و لباس ناچیز ژاندارم که در مقام اجرای قانون ضابط تشخیص شده و مقام شامخی را داراست تجاوز دور از عدل و انصاف است ، اگر دیگران بحقوق این ضابط قانون تجاوز کنند او نیز خواه و ناخواه از اجرای وظیفه منحرف و خدای نا کرده ممکن است او نیز بمال دیگران تجاوز نماید .

او جداً باحساب سازی و تعدی بحقوق افراد ژاندارم مخالف و عمل گذشته دیگران را در نزد مسیود و بواپیشکار مالیه آفتابی کرده و کوس رسوائی آنها را بر سر هر کوی و برزن زد و عده ای دشمن مادی برای خود ذخیره نمود .

او میگفت : باید معارف را توسعه دهیم ، چشم مردم را مداوا کنیم زیرا هر فردی که فاقد سواد خواندن و نوشتن است در حقیقت نابینا است ، کسی میتواند حق را از باطل تمیز دهد که چشم داشته باشد ، اما متأسفانه ۹۵٪ از جمعیت مملکت ما کور و نابینا هستند و تاملت ایران دارای دید معنوی نشود نمیتوانند بفهمند حق یعنی چه ؟

او میگفت تهران مرکز ثقل مملکت آلوده فساد شده بهر قیمتی هست باید تصفیه شود و با اجرای این نیت او از خراسان شروع کرد . داعیه او صرفاً داعیه ایران پرستی و اصلاح کلیه شئون مملکت بود ، بایک چنین عنصری چنین رفتار سبانه آیا ناروا نبود ؟

بعضی از مخالفین او ، که شاید در بین این جمعیت نیز وجود داشته باشند ، معتقدند که : کلنل خوب پرمیکرد ولی بدخالی میکرد ؛ این منطق بدلائلی صحیح نیست ، بتصدیق شواهد زنده تاریخ ، مستر مورگان شوستر امریکائی هم خوب مالیات جمع آوری میکرد و خوب وزارت مالیه را اداره مینمود ، ولی میخواستند که او بدخرج کند .

چون مستر شوستر حاضر نشد بیت المال ملت را بدخرج کند و بدخواه دشمنان استقلال مالی ایران دور بریزد زیر آتش راز زدند ؛

میرزا تقی خان امیر کبیر ؛ موجد و مؤسس دارالفنون که در حقیقت معارف ایران هم با ایجاد این مدرسه توأم بود ، تفنگ علم ، ادب و هنر را بسینه بدخواهان و دشمنان استقلال فرهنگی ایران هدف گیری کرد ، ولی نخواستند آن فشنگی که محتویش از وسایل بیداری ملت هر کیب یافته بود ،

خوب خالی شود . در صدد سعایت برآمدند و دشمنی با این مرد معارف دوست را آنقدر ادامه دادند تا در حمام فین کاشان شاهرك حياتش را بامر شاه زدند !

آقا سید جمال الدین اسدآبادی استاد حریت و آزادی ایران ، فشنکی را که محتوی آن ندای آزادی بود خوب پر کرد و استثنائاً بادست میرزا رضا کرمانی سر سلسله مجاهدین آزادی ایران خوب بهدف خالی شد ، گرچه این ندارا موقتاً خاموش ساختند ولی آهنگ خواستاری عدالت و آزادی با انفجار این گلوله ، در سرزمین ایران نواخته شد . این نوای دلکش رفته رفته سرود جات بخشی شد و در دل های جان بر خیان آزادی ایران نشست ، ولی باز هم دشمنان آزادی ایران دست از فعالیت خود نکشیدند و پیوسته چاه عمیقی در پیش پای آزادیخواهان ایران حفر نمودند که در نتیجه اعلام مشروطیت بتأخیر افتاد و سرانجام مشروطیت ما را بآن صورت درآوردند !

اعلیحضرت احمد شاه قاجار سنبل مشروطیت ایران و دشمن سرسخت قرارداد ۱۹۱۹ با سرکار آوردن مشیرالدوله ، اولاً ضربه مهلك را بر مغز آن قرارداد فرو داد و ثانیاً وسایل کار و حمله بر صف دشمنان ایران را بدست این کابینه ، خوب پر کرد ولی بدبختانه با کنار گیری مشیرالدوله بدخالی شد !

آیا تقصیر اعلیحضرت شاه بود یا مشیرالدوله ؟ بعقیده من هیچکدام دشمنان قوی ایران بدند و بده بیسندند ! دشمنان ایران برای حفظ منافع و سود سرشار خودشان طوری ظالمانه با ما عمل کرده اند که اینگونه رفتار آنان را در خورشون يك ملت متمدن نمیتوان بحساب آورد ! و تا ما از طریق تحصیل علم و معرفت و بویژه درس تحصیل آزادی و نحوه نگهداری آن و عدم تمکین در مقابل زورمندان قائم بالذات نشویم ، هر چه خوب پر کنیم آنها موجبات بدخالی شدنش را با تمام قوا فراهم خواهند ساخت ! من لازم میدانم از روی مدارك زنده ثابت کنم که او مطیع صرف دوات بود ، اکنون یکی از تلگرافات او را که بصمصام السلطنه مخابره کرد ، جهة حضار محترم قرائت میکنم :

از مشهد بتهران ۴۱۴ مورخ ۱۰ اسد ۱۳۰۰

حضور مبارک بندگان حضرت مستطاب اشرف آقای صمصام السلطنه والی معظم خراسان دامت شوکته ، پس از تقدیم عرض بندگی و فدویت اینك عرایض خود را عرضه داشته و استدعای توجه مخصوص رامینماید :
پس از یکمرتبه تلگرافات متقابله در تحت شرایط و اطمینان باینکه

هیچ حاضر خدمت نبودم و یقین داشتم هیچکس در خیال استفاده از خدمات من نیست فقط و فقط با احترام امر ملوکانه در تاریخ ۱۳ جوزا از امورات حکومتی کناره گرفته و بر ریاست قوای نظامی خدمات صادقانه خود را ادامه دادم اینک همانطوریکه پیش بینی شده بود از روز اول در هر دو مورد نا - مساعدتهائی محسوس که شرحش موجب اطالة کلام است مرا از کار باز داشته و بزرگترین قسمت وقت خود را که بایستی با اصلاحات قوای نظامی مصروف شود بدفاع گذراندم .

کفیل ایالت با اینکه در سایه قدرت قوای نظامی فرمانفرمائی کرده و با کمال گرمی بزل و نصب حکام و گرفتن تقدیمی مشغول بود (۱) از ادب و انسانیت و اطاعت فوق العاده من سوء استفاده نموده بعنوان مختلف طعن لمن مردم را بسوی قوای نظامی دراز نموده و از دادن راپرتهای غلط و معمول خودداری نمینمود .

جواب پیشنهادات و مستدعیات از مرکز همه بطوری بود که هر طفل شیر خواری مخالفت تامه را احساس نموده و بایستی خود را در هر آن دچار مخاطرات و صدمات بداند ؛ بالاخره آنچه در مدت این دوماه در خراسان شده به مبتنی بر نظریات خصوصی شخص آقای رئیس الوزراء و حسن انتقام بود لا غیر .

پس از یأس کامل از موفقیت در ۲۸ سرطان ۱۳۰۰ رهزأ استدعا کردم که با از خدمت معافم فرموده و با این ترتیبات را خاتمه دهند جواب قاطعی داده نشد .

خلاصه حیثیت و شرافت خود و زیردستانم ، و امنیت ایالت مهمی را در خطر دیده پس از آنهمه استغاثه ها بر حسب تقاضای اهالی پس از کناره گیری کفیل ایالت داخل عملیات مستقیم شدم و چون بکلی از حضرت اشرف رئیس الوزراء « یعنی قوام السلطنه » و آقای کفیل کل تشکیلات « یعنی یکی از ۲۳ تن افسران سویدی » مأیوس بودم با فدویت خانوادگی که بحضرت اشرف آقای مشیر الدوله داشتم در لیلۀ هفتم اسد توسط حضرت معظم له مراتب را بمعرض خاکپای همایونی رسانده و بدیختانه بصدر دستخط جوابیه نائل نگردیدم ؛ « یعنی اعلیحضرت احمد شاه که کلنل برای بی احترامی بتمثال همایونی او ، آنطوریکه درانی کرد و برای حفظ و حراست و نگهداری او ،

۱ - در اینجا سنگی بر تاب شد ولی من بخواندن تلگراف ادامه دادم .

قسم یاد نمود» غرض از استدعای تشریف فرمائی «یعنی حضور یافتن صمصام السلطنه بتلگرافخانه مرکزی تهران جهت مخابره حضوری»... این است که علاوه بر اینکه عملیات دولت حاضر و شخص آقای رئیس الوزراء اقلاً آنقسمتی که در خراسان شده منافی با مصالح مملکتی است بنده شخصاً هیچ اعتماد و اطمینان بحضرت ایشان ندارم و بهمین دلیل حاضر قبول هیچ خدمتی نیستم و نمیتوانم باداشتن اقتدار ظلم را دیده و چشم پوشی کنم.

از حضرات معظم «آقای منصورالملک کفیل وزارت داخله نیز دو پای سیم تلگراف حضور داشته اند» استغاثه و استرحام میکنم و سائل معافی از خدمت بنده را فراهم فرموده و یا اینکه با مستدعیات همراهی فرمایند. من آنچه تکلیف سر بازیم بود عمل کردم و در مقابل هر پیش آمد ناگواری خود را بکلی بیگناه میدانم و حاضر در هر محکمه از روی عدالت قضاوت شود اظهارات خود را با اسناد مثبتة بشوت برسانم.

امضا محمد تقی

کامل نمیتوانست تعدیات و مظالم عمال حکومتی را در کفالت نجد - السلطنه نادیده انگارد. حق داشت، زیرا در دوره تصدی اوریش راشی و مرتشی از بیخ و بن کهنه شده و کانون ارتشاء را بکلی واژگون کرده بود، مردم و مخصوصاً رعایا میرفتند تازه نفس راحتی بکشند، حتی بعضی از آقابانی که بمنظور جلو گیری از اخلال در انتظامات حبس شده بودند، با طیب خاطر حاضر شدند پنجاه، شصت هزار تومان باو داده عازم نجف اشرف شوند، قبول نکرد و دامن خود را آلوده نساخت و اعلانی که در این مورد بروزنامه بهار داد، هنوز مر کبش خشک نشده است.

رو نوشت سایر تلگرافات را جستجو میکردم، چون در جمعیت احساس تألم فراوان و خستگی پدیدار بود؛ با اشاره بزرگان مجلس تذکر مخصوصاً حاج محمد رحیم آقا بکوتاهی مطلب پرداخته و گفتم.

مفاد همین تلگراف نیز میرساند که کلنل ذره ای تقصیر نداشت و مبرا از هر گونه اتهام و عاری از نسبت طغیان بحکومت مشروطه بود، عین این مطلب را کلنل در دعوتی که از اجله علما، اعیان، تجار و نمایندگان اصناف و طبقات مختلف کرده بود، باز بان خوبی بیان و اظهار داشت:

«من بخراسان خدمت کرده ام، من مردی خدمتگذار دولتم و اگر روزی قوام السلطنه را توقیف کردم بامردوات مرکزی بوده است، حتی بن امر شد که او را تلف کنم ولی من این امر را اطاعت نکردم زیرا قوام السلطنه در هیچ محکمه رسمی محکوم بمرک نشده بود و کشتن او را

وظیفه خود نمیدانستم و تحت الحفظ و یرا بمرکز فرستادم، تا خودشان هر چه میخواهند بکنند. غرض آنستکه من تاجائیکه ممکن بود اطاعت امر دولت را فرض ذمه خویش دانسته و اکنون نیز مطیع دولت اما شنیده میشود که دولت بقوام السلطنه واگذار شده است و من سوء ظن دارم که مبدا احساسات ایشان داعی انتقام شود و طرز رفتاری که هم اکنون بامن شد و بدون اینکه بخود من تلگراف کنند و تکلیف مرا معین نمایند بدون هیچ اعتنائی مرا از کار منفسل و دیگری را بجای من تعیین کرده اند این سوء ظن مرا تأیید میکند»

«آقایان بدانند که هرگاه قصد دوات توهین و آزار و تمام کردن من باشد در صورتیکه من مضیع دولت بوده و هستم کمال ظلم خواهد بود. من حاضر نیستم که خونی از بینی يك ایرانی بریزد و راضی تردارم گلوله بسینه من بخورد، تا آن گلوله بدیوار قلعه ای از قلاع ایران اصابت کند، معذور صورت بی لطفی دولت و قصد انتقام و تصمیم بر تمام کردن من، ناچار خواهم بود با قوائی که در اختیار دارم مقاومت نمایم، اکنون آقایان را از قضایا آگاه کردم باقی خود دانید»

در همان شب شش نفر از بین مدعوین انتخاب شدند (۱) که بتلگرافخانه رفته و شرایط اطاعت و انقیاد کلنل را بسمم مبارک اعلیحضرت شاه برسانند شرایط بسیار ناچیز و همه حاکی از علوهت و نیکی فطرت کلنل و از اینقرار بود:

۱- بودجه ژاندارمری خراسان مطابق آنچه فعلا هست باقی بماند و نقصانی در آن روی ندهد.

۲- درجات افسران ژاندارم مطابق آنچه پیش بینی گردیده و در کابینه قبلی (۲) بتصویب رسیده اعطا شود.

۳- اسب و اسلحه شخصی قوام السلطنه که بژاندارم تعلق گرفته و اسبها داغ ژاندارمری خورده اند متعلق باین اداره باشد و مسترد نگردد

۴- ابقاء مسیود بوا پیشکار مالیه.

۵- دولت بکلنل محمد تقیخان دوساله مرخصی با استفاده از حقوق

۱- حاج فاضل مجتهد طاب ثراه بدر آقای دکتر فاضل - میرزا

مرتضی قلیخان - حاج شیخ محمد کاظم تهرانی - سردار نصرت امیر تیمور کلالی - حاج حسین آقا ملک - حاج رحیم آقا طلها.

۲- کابینه آقای سید ضیاء الدین.

بدهد که در فرنگستان نواقص تحصیلات خویش را تکمیل کند .

۶- يك اسكورت ژاندارم کلنل را تا سرحد مشایعت نماید .

خوشبختانه باسخی که آقایان دریافت کردند حاکی از موافقت اعلیحضرت همایونی با پیشنهادات کلنل بود فقط اجازه مرحمت نشده بود که کلنل از این خارج شود و فرموده بودند با امیدواری کامل و استظهار بمنایات شاهانه در سرکار خود ابقاء و مشغول باشند .

بعد از نصف شب جواب دربار بکلنل اعلام و کلنل خیلی خوشنود و سپاسگذار شد که بامر مسئولیت سنگینی را از دوش او برداشتند ، بلافاصله نجده السلطنه را از زندان آزاد و کفالت ایالت را با و تفویض و از اداره ایالتی خارج گردیده یکسر بباغ خونی رفت .

کلنل خدمات خود را در اداره ژاندارمری ادامه میداد ولی در خلال این جریان چه سفسطه ها و مغالطه کاریها بکار رفت و چه عوامل تخریبی باعث بدبختی این جوان شد ، بحثی است بسیار طولانی و ذکر يك يك آنها خیلی بدرازا خواهد کشید ، از آنجائیکه با همین اجمال میتوانیم کاملاً بی تفصیل این جریان اسف آور بپریم بیش از این در درسمیدهم ولی ناگفته نمیگذارم که دشمن کلنل آنقدرها حس اغماض و گذشت نداشت و بهترین دلیل این است که او را در قبر هم راحت نگذاشت و دستور داد جسدش را از کنار نادر باینجا انتقال دهند .

برای جسد بیروح او چه تفاوتی؟ (۱)

دشمنان کلنل بایستی بدانند که سردار پاك و وطن پرستی که در زیر این خاک نهفته است ، محبت و دوستداری و حق شناسی نسبت با و تا ابد در

۱- در مسافرت کوتاهی که در اوائل مرداد ۱۳۲۸ به نه شاهپور پیش آمد ، آنجا شنیدم علی رغم تمایل آزادیخواهان و دوستداران آن فقید ، از بیرون دروازه سراب و مخصوصاً از محل مدفن کلنل ، خیابان احداث و عبور نموده است ! و این اقدام در زمان استانداری پاکروان بعمل آمده ؛ و باز موثق گفت صندوق محتوی استخوانهای جسد کلنل را مجدداً بمقبره نادر اعاده داده اند ، اگر چنین باشد موجب مسرت است و در غیر اینصورت از رجال واقعی صدر مشروطیت بویژه از آقای مستشارالدوله صادق خواهانیم که برای روشن شدن مطلب و تعیین محل مشخص آرامگاه این سرباز آزادیخواه فقید بنحوی مقتضی اقدام شایسته مبذول و از نتیجه حاصله نگارنده را مستحوصوفرمایند . « چاپ اول »

دل‌های آزاد یخواهان ابران و بالاخص در صفحات تاریخ بر افتخار باقی و جاوید خواهد بود.

زنده و جاوید ماند هر که نکونام زیست

کز عقبش ذکر خیر زنده کند نام را

۲۰ عقرب ۱۳۰۰ برابر ۱۳ ربیع الاول ۱۳۴۰

✽✽✽

مطالعات در چاپ دوم بجائی رسید که انتقال بمقبره نادر صحت ندارد و پس از احداث این خیابان مقبره مرحوم کلنل یادر جوار دیوار باغ منبع و یا میان باغ افتاده است. در اینصورت از روشنفکران آزادیخواه مقیم مشهد و مخصوصاً همشهریهای ففید شهید خواهانیم که قبر او را لا اقل از روی استیل پشت جلد این کتاب که متضمن هزینه قلیلی است بسازند و نام نیکی از خود بیادگار گذارند.

۲۲ = ایرج میرزا و کلنل محمد تقی خان فتوای ایرج موجد انقلاب ادبی دربارهٔ سجایای اخلاقی کلنل

ایرج شخصیت ادبی ایران، کلنل را دوستدار ایران خطاب کرده است بهترین مشاور و معاضد کلنل ...
دانشمندان، ادباء، وارجمندان فن ادب، خوب آگاهند که ایرج شیرین سخن طرز و سبک بدیعی در ادبیات پارسی پدید آورد، سلاست و روانی شعرو ساده سرائی را ایرج با شیوهٔ مطبوع و دلپسندی از خود بیادگار گذاشت.

ایرج مکتب نویسی را در عالم ادبیات ایران بنیان گذاشت و با اطمینان کامل می‌توان گفت که در عصر حاضر مانند ایرج شاعری در آسمان سخنوری ایران طلوع نکرده است.

افول این ستارهٔ بسیار درخشان ضایعه‌ای جبران‌ناپذیر در عالم علم و ادب ایران بشمار میرود، فقدان این شاعرزبردست بقول رودکی:
«از شمار دو چشم یکتن کم
وز شمار خرده‌زاران یش»
بود.

ایرج با طبع مواج خود، روش سخن سرائی و مسیر شعر گفتن را بکلمی تغییر داد و ثابت کرد که:
واقعا در انقلاب ادبی استاد بسیار ماهری است.

ایرج و احیاناً سایر سخنوران مانند او، چون گلهای معطری بوده و هستند که در گلستان و بوستان ادب ایران شکفته و با عطر خوش بوی خود مشام دلباختگان ادب را معطر و نازک از دلهای خسته زدوده اند.

اشعار ایرج بقدری سلیس و باندازه ای دلنشین است که هر يك بيت از اشعار او را هر كند حافظه ای يك یا دوبار بخواند از بر میشود. كمتر طفل دبستانی است که قطعه معروف :

«گویند مرا چو ز ادمادر» را از بر نباشد.

راز موفقیت او را باید در ساده گوئی او جستجو کرد.

انقلاب ادبی ایرج در این خلاصه میشود که : وی سبکهای معمول شعرای ایران را که تا آنروز مرسوم هر شاعر فارسی زبان بود، کنار گذاشت و خود برای بیان مقاصد و مضامینی که آنروز، هیچیک از شاعران معاصر در شعر خود نمیآوردند، شیوه خاصی ابداع کرد که نظیر آنرا قبل از ایرج شاید تنها در اشعار نظامی میتوان دید، و در بین شعرای ترك زبان نیز تنها کسی که از این شیوه بهره مند بود، صابر شیروانی است.

این شیوه، که بسادگی و سلاست ممتاز است، شعر را در عین روانی و استحکام، لایق و مستعد آن میسازد که عادی ترین مسائل و معانی زندگی روزمره را با لباس دلنشین نظم درآورند و هر چه را که بفرم میرسد، به آسانی و روانی بپیان شعر ابراز دارند.

ایرج تنها پهلوانی است که درد نیای جدید ادب، با وجود مشکلات فراوان بچنگ خرافات رفته و پیروز برگشته است، ایرج برای زن و بالاخص جهت «مادر» مقام منیمی قائل و حق زنانی را که در جهات و نادانی غوطه ور بودند، با فعالیت و کوشش خستگی ناپذیر، در چنگ با خرافات و در ضمن انقلاب ادبی خود بیک ادا کرده است او معتقد است که :

« زن رو بسته را ادراك و هوش نیست

و گریه رستوران ناموس کش نیست »

« چو زنت تعلیم دید و دانش آموخت

روان جان بنور بینش افروخت »

« بهیچ افسون ز عصمت بر نگردد

بدربا گر بیفتد تر نگردد . . . »

بدیهی است، این ابتکار تا کنون اختصاص بخود او داشته و دارد. امید است اهل ذوق و قریحه نیز باو تاسی بسته این سبک نو بنیاد را توسعه دهند.

ایرج، کاخ رفیم و عظیمی برای «مادر» ساخته است که منحصرأ جایگاه نزول اجلال مادرست و بس. از گفتار او در این باره من چنین استنتاج میکنم که اگر عشقی در عالم وجود داشته و دارد تنها عشق مادر بفرزند است در «رنج مادر» میگوید:

«مادر بیچاره هر چه طفل کند بد   راندن او را ز خویشتن نتواند»
«شیره جان گر بود بکاسه مادر   زان نچشد تا بطفل خود نچشاند»
در قطعه دیگر چنین سروده:

«این چنین می کند حراست طفل   مادر مهربان مهر بان مهر آور»
«بس روا باشد ار کنند اطفال   جان بقریان مهربان مادر»

این معنی در قطعه بسیار معروف ایرج: داد معشوقه به عاشق پیغام -
که کند مادر تو با من جنک. و در مقطع آن قطعه از زبان مادری که بدست
پسرش و بخواهش معشوقه فرزند نابکارش در خون میغلطد، هنگامی که
پسرش در دهلیز در زمین میخورد، میگوید:

آه دست پسرم یافت خراش   و اخ پای پسرم خورد بسنگ
بیشتر آشکار و هویداست.

نگارنده خود ماجرای تلخی را که اندک شباهتی باین تراژدی دارد
باین تفصیل دیده ام:

بهار سال ۱۳۱۴ بود، که در ناحیه راه آهن جنوب عضویت داشتیم،
همه روزه عصرها با «موتور بوت» بشهر «ناصری» جهت گردش و یا هوا -
خوری میرفتم، عصر یکی از روزها که نم نم باران شروع شده بود در
روی اسکله کوچک رود کارون، پدر، مادر و طفل پنج شش ساله ای زادر
کنار آن اسکله مانند خود و دیگران، بانتظار رجعت «موتور بوت» از
شهر مشاهده میکردم، کودک آنها طفلی بود بسیار زیبا و ملیح، نه تنها من
بتماشای زیبایی این دوشیزه کوچک پرداخته بودم بلکه تمام جمعیت مات و
مبهوت و واله زیبایی او شده بودند، یکی از دوستان که او هم تماشاچی
بود، گفت: اگر استاد ترین نقاش ایتالیائی بهترین صورت زیبایی
دختری را ترسیم کند باز هم زیبایی و خوشگلی این طفل نخواهد
بود! در این اثنا باران شدید شد، ناگاه این طفل پایش لغزید و برودخانه
کارون که پر از ماهی «کوسه» میباشد افتاد، اولین کسی که باشتاب برای
نجات طفل، با وجود خطر ماهی کوسه، خود را در آب انداخت؛ مادر
طفل بود.

نگارنده باغتمام فرصت استفاده و شاید آنطور بیکه باید نتوانم در

باره این شخصیت ادبی اظهار نظر کرده و حق استاد بزرگ را؛ آن چنان که باید ادا کنم، ولی قدر مسلم این است که مکتب تجدد ادبی ایرج حقیقتاً قابل پیروی و ترویج انقلاب ادبی او از اهم فرایض ادباء و دوستان سبک اوست.

این شخصیت بزرگ که از حیث نجابت و اصالت خانوادگی نیز دارای مقام شامخی است و در اداره مالیات ایالتی خراسان سمت معاونت نیز داشته، به پهلوان شرافتمند تاریخ ما، کلنل محمد تقیخان پستیان ارادت میورزید. پس از ورود کلنل بخراسان «مشهد» این دون شریف بایکدیگر دوست صمیمی شدند چه آنکه هر دو وطن پرست بیون تظاهر بودند.

ایرج بمنویات کلنل کاملاً پی برده و در یافته بود که این جوان واقعاً خادم وطن و از هر گونه آلایش مبرا است، و وجودی است فاضل و دانا و سلحشوری است بسیار بی باک و دلیر، عنصری است پاکیزه و منشأ تأثیرات نیک. ایرج میرزا، میدانست که دعوی کلنل مبنی بر اینکه اجداد او از سوگلیهای میرزا تقیخان امیر کبیر و امیر نظام گروسی بوده اند، صحیح است زیرا او خود در تبریز از منشی های مخصوص امیر نظام، وزیر دست یک چنین شخصیت بزرگی تربیت یافته و چون امیر نظام مشوق بزرگی بگفتن اشعار ترغیب و تحریصش مینموده، او از دوستان پدر کلنل بود و نسبت بفامیل پستیان آشنائی و معرفت داشت.

کلنل از مصاحبت ایرج استفاده و استفاده میکرد، ایرج نیز در هدایت و ارشاد او اهتمام داشت، مخصوصاً پس از قطع رابطه با طهران، ایرج بهترین مشاور و نیکوترین معاضد او بشمار میرفت، کلنل هم نسبت باو احترام بسیار قائل بود، چنانکه در شب کنسرت معروف دوران قیام در «باغ ملی» غزلی را که مطلع آن از:

«سپاه عشق تو ملک وجود ویران کرد

بنمای هستی عمرم بخد بکسان کرد»

شروع و مطلع آن به:

«چو جغد بر سر ویرانه های شاه عباس

نشست عارف و لعنت بگور خاقان کرد»

ختم میشود، از زبان عارف، به همراهی پیانوی استاد هنرمند، مشیر همايون شهر دار خوانده شد. کلنل را عصبانی و آزرده ساخت، باور چه فر خان تقی آجودان خود را در پی ایرج که بحال تعرضی از سالن نمایش خارج شده بود، فرستاد، ولی چه سود، کلام عارف تأثیر خود را در ایرج بخشود

و هفته ای بیش نگذشت که برای شاعر انقلابی يك تحفه ادبی ، ضمن انقلاب ادبی ایرج اهدا شد !

ایرج میرزا میگفت : کلنل در رویه فعلی خود کاملاً محق است ، زیرا که ایرج از اوضاع آشفته مرکز کاملاً مستحضر و بهمین لحاظ قضاوتش در قطع رابطه کلنل با تهران از این ابیات که من آنرا فتوای ایرج نام نهاده ام ، بخوبی پیداست .

خبیانت کرده و برداشته مزد	چو دیده مر کزبها را همه دزد
کمر شخصاً با اصلاحات بسته	زم - مرکز رشته طاعت گسته
که دنیا را بر از غوغا نموده	یسکی ژاندارمری بر پا نموده
منظم مکتبی از بهر تدریس	در آن ژاندارمری کردست تأسیس
در این ژاندارمری تحت السلاحست	بهر جا يك جوانی با صلاحست
بیفتد لرزه بر اندام افلاک	چوبك گویند و پا کوبند برخاک

ایرج ، کلنل را دوستداران ایران خطاب و در رثاء کلنل اشعاری سروده است که در فصل « تراوش دلسوختگان » از نظر خوانندگان گرام کتاب خواهد گذشت ، مقام صمیمیت و ارادت ایرج و بویژه قضاوت صریح او در باره این شخصیت مسلحشور و وطن پرست ؛ در آن اشعار کاملاً نمایان و مشهود است . در اینجا بمناسبت ، مطمئن و مقطوع آن ، جهت خوانندگان گرامی ، درج میشود :

دلم بحال توای دوست دار ایران سوخت
که چون تو شیر نری را در این کنام کنند
سزد که هر چه ، بهر جا وطن پرست بود
پس از تو تا باید جامه مشکفام کنند
ملخص فتوای این استاد بزرگ در باره پهلوان تاریخ ما چنین است :

رشید الفد ، صبیح الفعل والقول ، مؤدب ، باحیا ، عاقل ، فروتن ، مهنذب ، پا کدل ، پاکیزه چشم ، خلیق ، مهربان ، راست گفتار ، توانا ، کم آزار ، بی اعتناء بشهوت ، بخلوت پاکدامن تر از جلوت .
ایرج شاعری بود که هر چه احساس میکرد ، همانرا براستی میگفت
اهل تصنع و خودسازی نبود ، بنا بر این فتوای او در باره کلنل محمد تقیخان فقیه کاملاً صادق و من بروانش درود میفرستم .

۲۲- عارف و قیام خراسان

اوپس از فقدان کلنل محمد تقیخان دیوانه وار ، راه صحرا
در پیش گرفت !

ضمن روشن شدن علت اختلاف ایرج و عارف ، در یکی از شماره های مجله ترقی اجمالا اشاره کردم که ابوالقاسم عارف شاعر انقلابی و ملی ایران در هر کجا که نفقه آزادی واقعی بلند میشد و بوی استخلاص میهن از یوغ ستم و ستمگران بمشامش میرسید ، بآنجا رو میآورد و بالشعار و حماسه های ملی خود به پیشرفت آن نهضت کمک میکرد .

یکی دو ماه از دوران قیام خراسان گذشته بود که عارف باتفاق دو نفر از دوستان که سناً از خود او بزرگتر بودند ، تهران مرکز ناکامی هارا ترک و بمشهد حرکت کرد .

چون عزیمت او بمشهد ، بدون اطلاع قلبی انجام شد ، دشمنانش از موقع استفاده کرده و شایع ساخته بودند که عارف باتفاق دو نفر ترور بمشهد روانه شده و بییداست که از جانب چه دسته ای مأمور و منظور او چیست ! در مشهد با حصول اطلاع از این جریان ، توجهی باین شایعه نداشتند زیرا کاملاً معلوم بود که این خبر آمیخته بفرس است . چند روز بعد عارف باتفاق آن دو نفر که یکی از آنها قصد زیارت و مراجعت داشت بمشهد وارد و بدون درنگ ، یکسر بباغ خونی حضور کلنل محمد تقیخان شتافت و از شنیدن آن خبر خیلی غمناک بود ، ولی کلنل و ماژور اسمعیل خان باو گفته بودند : وقتی این شایعه را شنیدیم ، خندیدیم زیرا بخوبی معلوم بود که عارف شاعر ملی ترور نمیشود و بفرصت قصد آزادیخواهان را نخواهد کرد . جریان این شایعه ، هنگام ورود عارف توسط یک دوست باو اطلاع داده شد ، و همین شایعه خنک و بیمزه بود که عارف را ملزم ساخت خود را شدیداً کنترل و از باغ خونی کمتر خارج شود .

روحیه عارف در این سفر بکلی تغییر یافته بود ، وضع قیام و حسن انتظام امور ، جدیت صاحب منصبان و اطرافیان کلنل ، ابراز صمیمیت و فداکاری آنان در پیشرفت امر قیام ، بویژه صفای ضمیر کلنل ؛ در عارف تأثیر فراوانی بخشوده و کاملاً امیدوار شده بود که پروژه اصلاحات خوب تهیه شده و این قیام کار مملکت را علی رغم بدخواهان و برهه خواهد کرد . عارف باندازه ای در نیل بموقعیت نهائی این قیام اطمینان داشت و بقدری امیدوار بود که گویی از اصل لغت « یأس » در قاموس او وجود نداشته است !

عارف ، در مجامع عمومی و حتی خصوصی هم کمتر دیده میشد ، دوست دیرین تهرانش ایرج میرزا هم بمناسبت همین رفتار ، تا قبل از شب کنسرت از او رنجیده بود ، بعد از آن شب بیشتر از پیش رنجیده خاطر شد !

عارف از زمان مهاجرت ، با کلنل آشنا و دوست شده بود ، تا اندازه ای هم با افکار ، عقاید و روحیه کلنل پی برده و فهمیده بود جوانی است بر حرارت کار آمد ، ضعیف نواز ، و از همه مهمتر دارای احساسات عالیّه و وطن پرستی است ، دانسته بود که کلنل نه تنها سر بازی است بسیار سلحشور بلکه وجودی است فاضل و با کمال و وقت

خود را در عالم تحصیل ضایع ساخته و بقرا گرفتن دانش از جان و دل پرداخته است .

در این مسافرت و استفاده ممتد از حضور کلنل کاملاً مجذوب او شده و با کمال خلوص ، عقیدت و ایمان راسخ کمر به خدمت و همکاری بسته و واقعاً مانند مریخی نسبت برادر شده بود . حق داشت زیرا برای دردهای بی درمان ملت ایران ، او را یگانه طبیب معالج تشخیص و از شوق و شغف در پوست خود نمیگنجید .

روحیه اش بسیار قوی و نشاط تازه ای پیدا کرده بود ، از اینکه تقریباً جنبه مشاور و احرار نموده بیشتر خورسند بنظر میرسید ؛ در نتیجه ابراز صمیمیت و حسن رفتار ، کلنل را مجذوب خود ساخته و کلنل از مشورت با او در بعضی از مسائل نسبتاً معضل دریغ نمیورزید و شاید میخواست تلویحاً اینطور وانمود کند که از وجود عارف استفاده میکند و با واقعاً نیت استفاده داشت زیرا عارف چکیده انقلاب و سرد و گرم زمانه بر فسانه را چشیده بود ، از این نظر میتوان مطمئن شد که اگر بسمت مشاور مورد استفاده کلنل قرار گرفته بود از لحاظ تجارب هم شایستگی داشت که اینک روز تشییع جنازه کلنل با خود میگفت : ای کاش برای دیدار سلطان سید محسن خان کاظمی بقوچان نرفته و شب مراجعت کلنل از گناباد ، در اداره ابالتی بودم و مانع

عزیمت او میشدم شاید هم اگر عارف در مراجعت کلنل بمشهد و در موقع مصاحبه بانوذری حضور داشت ، کلنل را از جریان تبانی و اهمیت خطر کاملاً آگاه و از عزیمت فوری کلنل باتداییری جلوگیری میکرد . ولی مراجعت کلنل از گناباد ، و حرکت از مشهد و اعزام فوری قوا خیلی سریع انجام گردید و دیدار آنها دیگر تجدید نشد !

عارف ؛ پس از شهید شدن کلنل روحیه اش را بکلی باخت و راه صحرا در پیش گرفت و پس از چندی از کردستان سردر آورد ؛ سوگند بزرگ عارف « بروان پاك كلنل » بود . در دره مراد بيك همدان دیدارش کردم ، خیلی پیرو ناتوان شده بود بنکارنده گفت دو چیز مرا پیر کرد ، یکی توهین ابرج و دیگری فقدان کلنل .

آثار ادبی عارف ، که در رثاء کلنل ؛ از سوز دل سروده و مؤید گفتار نگارنده است . در فصل « تراوش دلسوختگان » از نظر خوانندگان گرامی خواهد گذشت .

۲۴- کلنل محمد نقیخان چرا بهتران فتاخت

ماجرای يك تلگراف مجهول !

اشتباهی که تاریخ نویسان معاصر کرده اند

در یکی از کتابهاییکه اخیراً در پیرامون تاریخ معاصر نوشته شده بطور اجمال ، ذکری از این وقایع بمیان آمده است و باتکاء تلگراف مجعولی کلنل را بجمهوری خواهی و تجزیه خراسان متهم ساخته اند ؛ در صورتیکه تنها چیزی که بمخیله کلنل محمد تقی خان خطور نمیکرد همانا جمهوری خواهی خراسان بود .

و اما چرا کلنل با آن ضعفی که در همه شئون مرکز کشور هویدا بود بهتران فتاخت ؟ بعضی است بسیار جالب و نگارنده نتوانستم آنرا مسکوت و تاریخ را در اشتباه باقی بگذارم .

کلنل در فکر حمله بر مرکز بود ، شتاب کمبسیون قزوین و اصرار آقای سید ضیاء الدین در عدم اعتنا بدستور سلطان احمد شاه مبنی بر اینکه قزاقها بنهران نیابند ، تا حدی از قدرتیکه در خراسان بوجود میآمد سرچشمه می گرفت و از آن قدرت در توهم بودند و آن استادی که این جریانات را پدید آورده بود ، بهمجا توجه داشت زیرا در آن موقع سیاست منحصر ادر شمال و شمال غرب و شرق ایران متمرکز شده و از نقاط جنوبی چندان واهمه ای در بین نبود .

این سیاست پس از تخلیه با کوو عقب نشینی برشت همچنان ادامه داشت، حیات اقتصادی همسایه جنوبی مخصوصاً از نقاط شمالی ایران بادر نظر گرفتن شکست قرارداد ۱۹۱۹ جداً تهدید میشد. الیاف نفوذ انتلیجنت سرویس که سیاست بریتانیای کبیر مدیون فعالیت‌های او است و با پول نفت ایران اداره میشود، بسرتاسر شمال و شرق ایران پیچیده و باین لحاظ در خراسان هم این سرویس دارای فعالیت شدیدی شده بود.

یک قسمت مهم از اوقات کلنل صرف مبارزه با این قدرت جاسوسی میشد و از طرفی بجهانی نمیتوانست باین اقدام خطیر یعنی حمله بتهران دست بزند.

اولاً هیچک از سیاستهای خارجی از او پشتیبانی نمیکرد و بلکه جداً در تخریب او کوشا بودند.

ثانیاً او از جلب حمایت بیگانگان ننگ داشت و معتقد بود ایران بایستی صرفاً بدست ایرانی اداره شود. ثالثاً روابط خود را با کنسولگری انگلیس روی مبارزه با جاسوسهای انتلیجنت سرویس و کنترل شدید سانسور، حتی سانسور مرسلات بانک شاهي مشهد بکلی تیره ساخته بود. شمه ای از جریان سانسور را اجمالاً مینگارم:

در کنسولخانه انگلیس شخصی بود موسوم به «خان بهادر» که فارسی را نسبتاً خوب حرف میزد، یکروز در اداره پست و تلگراف آقای علی طاهباز، مأمور سانسور توهین میکند. جریان را فوراً صورتمجلس کرده و بعرض کلنل می رسانند. کلنل برای حفظ حیثیت مأمور و شاید از نظریات دیگری هم بوده یادداشت شدیدالحنی بکنسول انگلیس میفرستد و حتی شنیدم امر بخروج کنسول از مشهد کرده بود. کنسول سراسیمه روحش زده بداره ایالتی میرود و در نتیجه مذاکرات کار به تری خواهی میکشد و خان بهادر باتفاق آقای ایرج رکی آفر ژنرال کنسولگری، بمنزل آن مأمور رفته حضوراً معذرت میطلبد.

این خان بهادر، رلهای عجیبی بازی میکرد. تعداد جاسوسهای او زیاد شده بود. میگفتند در حدود هشتصد نفر میشده، مخصوصاً روزهای جمعه و اعیاد که جمعیت برای گردش و هواخوری در ارك و باغ ملی اجتماع می کردند، این خان، خودی بداره ایالتی رسانده بدون اینکه بسا کسی صحبت کند، قدری در باغ ایالتی دور از انظار، قدم میزد و بر میگشت. جاسوسهایی که در بین مردم پراکنده بودند بهم دیگر میگفتند: ارباب، بداره ایالتی رفت، دستورات را داد و بانحاء دیگر توجه مردم را برفت

و آمد خان بهادر جلب میکردند و منظورشان این بود که رنگی بکلنل بپسین بزنند و اینطور وانمود سازند که او هم نوکر ماست !

وقتی این موضوع را بکلنل گفتند ، رفت و آمد خان بهادر را با آنجا جداً قدغن کرد ولی مگر او از رومیرفت ؟ ابدأ ، راه دیگری در پیش میکرد بالاخره به کلنل گفته بودند عاقبت خسته و یا از بین خواهی رفت .

بهرتر است بنا بر خواهش کونسول مبلغی پول نسبتاً کافی دریافت و به هندوستان بروی . وسائل آسایش و تنعم برای شما از هر حبث تضمین میشود ، اما آن صاحب منصب شریف زیر بار چنین تنگی نرفت .

در مقابل این حریفهای پرزور و پرزور و در برابر سایر مخالفین که بعداً متأسف و متأثر شدند ، بکلی اوقاتش مستغرق شده بود .

شخص موفقی اظهار داشت بوسیله کمیته‌ای که اسامی چند تن از آنها عبارت از آقایان مشیرالدوله ، موتمن الملک ، سید کمره‌ای ، مستوفی الممالک و چند نفر صاحب منصب سویل که بطور سری در مقابل کمیسیون ویا کمیته قزوین که کودتا زائیده آنست متشکل شده بودند توسط مستعان الملک چهار انگیر بکلنل اشاره شد که بتهران تاخت بیاورد ولی متأسفانه کلنل بعلمی نتوانست این پیشنهاد کاملاً بمورد را فوراً بپذیرد ، زیرا علاوه بر گرفتاریهای روز افزون و مشکلاتی که در کارها متعماً ایجاد میکردید ، میگفت حرکت دادن شش هزار قوا بتهران آنهم بیاده و سوار مستلزم لا اقل هشت نه روز صرف وقت و هریک ژاندارم هم لا اقل روزی يك تومان خرج دارد ، بنا بر این برای حرکت این قشون کاملاً مجهز ، چهل پنجاه هزار تومان پول لازم است و ما فاقد چنین سرمایه‌ای هستیم . از طرفی عملیات سفسطه و مخالفه کاریهای طبقه ممتازة مشهد فعلاً مانع از خروج من از خراسان است .

باو گفته بودند اینکار مهم در این موقع باریک محتاج بیک چنین حسابهای دقیق نیست بگو بید و بروید و بعداً جبران کنید . باز هم زیر بار نرفت زیرا همان روز ژاندارمی را که بعنف يك هندوانه از جالیز زارعی برداشته بود صد ضربه شلاق زد !

و باز گفته بود اگر اینکار برای ترفیه حال مردم و تأمین حقوق ملت است صحیح نیست که از ابتدا قشون من متجاوز بحقوق ملت شناخته شود و این عمل اخلاقاً هم پسندیده نیست تأمل کنند تابئیه مالی ژاندارم خوب قوی شود و از خوانین محلی نیز اطمینان کامل حاصل گردد آنوقت برای حمله بتهران مانعی نخواهد بود . و در خاتمه اظهار میدارد : شجاعت معنوی که

عبارت از حاکمیت و تسلط مرداست بدون شجاعت مادی کامل نیست و این درس را از گفتار خیابانی آن مرد متجدد و آزادبخواه آموختم.

علت عدم تاخت بهران که باعدهٔ قلیلی قزاق تسخیر شد؛ اینها بود نه آن علتی که فقط متکی بیک تلگراف معجول است که نوذری باچند نفر دیگر بعد از قتل آت مرحوم ساختند تا خودشان را در پناه یک چنین اقدام زشتی محفوظ نگه دارند و بگویند ما از ابتدا پی بنیت نهایی کلنل برده بودیم و بهمین جهت نمیتوانستیم خودمان را راضی کنیم که صمیمانه با او همکاری نمائیم و بهمین سبب بود که با سرداران اکراد برای از میان بردن اوتبانی کردیم!

کسانیکه این تلگراف معجول را ساختند و قبلا هم باهمدیگر علیه کلنل تبانی ها کرده بودند از چنگ مکافات نتوانستند بگریزند، یکی از آنها باصورت مسخ و تن بسیار غلیل در پشت دکان سمساری و در همین تهران دیده شد و باوضع بسیار بدی مرد، سلطان سید حسنخان میرنورائی دچار مرضی شد که چهار بار او را بگورستان برده و چون تصور حیات میرفت بمنزلش اعاده دادند تا در دفعهٔ چهارم معلوم نشد زنده و یا مرده بگورش کردند؛ دیگری را که سردار معزز بنجوردی می باشد پس از مدت کوتاهی با چشمان خود در میدان ارك مشهد باشش نفر برادر و اعوان و انصارش بر سردار دیدم و در فصل انتقام ملاحظه بخواهید فرمود که آقای جان محمد خان مأمور اجرای این مکافات بود.

بنابراین از نویسندگانیکه دچار سوء تفاهم شده اند خواهش میکنم در اصلاح نگارش خویش اقدام و ذمهٔ اخلاقی خودشانرا بری سازند.

۲۵ - انتقام!

در چاپ اول و نیز در صفحهٔ ۲۸۲ همین کتاب گفتیم که چون سردار معزز بنجوردی دستش را بخون کلنل محمد تقیخان آلوده ساخت، علی الرسم دست مکافات تا سردار مجازات، او را دنبال کرد.

این ماجرا را نگارنده خود در ارك مشهد دیدم ولی نمیتوانستم که از این صفحهٔ انتقام عکسی هم گرفته شده. پس از انتشار چاپ اول ضمن ارسال بعضی مدارك و عکس ها، عکس صفحهٔ انتقام را برای اینجانب فرستادند.

در اواخر اسفند برای تهیه گراور عکس صفحهٔ انتقام عازم گراورسازی بودم و در دروازهٔ دولت از اتوبوس ۳۳ پیاده شده سوار اتوبوس ۹ شدم، دفعتاً چشمم با آقای جانت محمدحان افتاد که در صندلی ردیف دوم و شخصی

صحنه بازار مکافات

از راست بچپ : بر «دار منفرد» سردار معزز» بجنوردی دیده میشود - بردار شش نفری «نفر چهارم شخص چاقالو» که کت سفید بر تن دارد میراخور «سردار» است - بقیه برادرها و خویشان سردار معززند

هم پهلوی دستش نشسته بود. بر آن شدم که با او داخل گفتگو شوم، با تقاضا از شخصی که پهلوی وی نشسته بود صندوقها تعویض گردید. با این اقدام پیدا بود که با ایشان کار دارم. سؤال کرد بمن فرمایشی داشتید گفتم بله و دنباله مصاحبه باین شرح ادامه یافت:

- چه فرمایشی؟

- کتابی در بمن سال حاضر بنام «انقلاب بیرنگ یا قیام کلنل محمد-تقیخان پسین» تألیف اینجانب منتشر شد و نامی از شما در آن کتاب برده شده، آیا آن کتاب را مطالعه فرموده اید؟

- خیر. کتاب را نخوانده ام ولی جسته گریخته درجراید و مجلات شما بچشم خورده است. در کجای کتاب و چه منظورا سم مرا بردید؟

- نام شما در فصلی برده شده است که گراور سردار معزز بنجوردی را چاپ و نوشتم مجری انتقام و مأمور مکافات جان محمدخان بود. چون در آن موقع عکس صحفه انتقام بدست من نرسیده بود مردم اطمینان دادم که: «من با دو چشمان خود سردار معزز و میرا خور یکی از قاتلین کلنل محمد تقیخان را بر سردار مکافات دادم» اکنون عکس این صحفه را میخواهم بدهم برای چاپ دوم گراور نمایند، عکس را از میان کیف در آورده به ایشان ارائه نمودم. بدو بکه خورد و سپس گفت:

- از ما اجرای این صحفه انتقام مستحضر هستید؟

- بی اطلاع نیستم.

- در این باره و خلع درجه من مجلات و جراید چیزهایی نوشته اند ولی هیچکدام بی بحقیقت مطلب نبرده اند و حقایق ۲۹ سال است همچنان در دل من مانند رازی نهفته باقی است.

در این موقع میدان مخبر الدوله رسیده و پیاده شدیم چند دقیقه ای هم پهلوی کتابخانه این سینما مذاکره کردیم اجمال این بود که: در فروردین من بمنزل شما میآمم مذاکره خود را هم همراه میآورم پس از ملاحظه مذاکره حرفهای مرا قطعاً باور خواهید نمود، حالا هر چه بگویم ممکن است باور نکنید.

نشانی منزل را روی کارت اسم خود نوشته بایشان دادم و گفتم منتظرم حتماً شریف باورید. هنگام خداحافظی گفت: کلنل افسر شریفی بود حیف تلف شد.

متأسفانه ایشان وعده خود وفا نکردند. با وجودیکه از شرط خستگی نیاز مبرم مسافرت و استراحت داشتم، برای خاطر ایشان از این تصمیم منصرف

و تا روز ۱۲ فروردین ۲۹۰۵ هـ روز ه در انتظارش بودم . بهر تقدیر ماجرای انتقام آنچه من در مشهد شنیده و دیده ام این است :

صحرای تر کمن نیازم برم با تنظیم و امنیت داشت . دهنه زبدر ، میان دشت ، عباس آباد راه خراسان شاهد صحنه های خونینی از چپاول ، زارین ارض اقدس بدست اکراد و تر کمنها بود !

در دوران قیام ، این قطاع الطریق ها از ترس کلنل محمد تفتیخان شمشیرهارا غلاف کردند بمحض از بین رفتن آن افسر شریف ، باغی و طاغی های کرد و تر کمن دوباره شروع بغارت مردم نمودند .

جان محمدخان بقول خودش تصمیم گرفت این بی نظمی و شرارت را از ریشه بخشکاند . سردار معز و داماد او ، برادرانش و همچنین میرآخور او را دستگیر و بمشهد آورده در اداره نظمی زندانی نمود .

روزی بدستور اوسردار معزز را وادار نمودند جلو در توپخانه را جارو کرد ، منسوبان ، دوستان و طرفداران سردار بتکاپو افتاده و برای استخلاص سردار فعالیت میکردند . از قرار معلوم با علیحضرت رضاشاه متوسل میشوند .

روز اول محرم سال ۱۳۴۳ یعنی دو سال بعد از کشته شدن کلنل در ارك مشهد برای هفت نفر دار برپا میشد .

يك دار تك اختصاص بسردار و يك دارشش نفری ویژه بنی اعمام و انصار سردار بود . در این اقدام خیلی سرعت بکار رفت . یعنی ظهر روز اول محرم حکم اعدام آنها صادر و در ساعت دو بعد از ظهر نه تنها دارها نصب گردید بلکه این عده هفت نفری بسردار مکافات دیده میشدند .

چرا در اعدام آنها این همه سرعت بکار رفت ؟

گویا دستور تلگرافی از مرکز وزارت جنگ رسید که در اعدام آنها تأمل نماید . جان محمدخان با تشکیل محکمه صحرائی فوری موجبات اعدام آنها را فراهم و هنگامی که آنها بسردار بودند بر مرکز جوابداد تلگراف دیر رسید و وقت گذشته بود .

عبدسی خان مصدر و محرم جان محمد خان حقایق امر را برکز گزارش داد ، این مسئله باعث شد که اعلیحضرت رضاشاه سر بجا بمشهد آمد و لدی الورد جان محمدخان را خلع درجه کرد . نگارنده بچشم دیدم که او با گنهای خود را بشدت هرچه تمامتر کند و دور انداخت . میگویند و حتی نوشتند که شمشیر خود را هم شکست و دور انداخت چنین چیزی صحت ندارد . زیرا وقتی برای اینکار دیگر باقی نبود .

نگارنده باز هم مأیوس نشده ام، آقای جان محمد خان مطالب بالا را خواهند خواند. چنانچه مقرون بحقیقت دیدند لطفاً بما موقوف دارند تا در پرونده کتاب ضبط و اگر توفیقی جهت چاپ سوم حاصل شد. برای تکمیل تاریخ چاپ خواهیم نمود مدیهی است اگر بسکوت برگذار نمایند در صحت گهزار ما نردیدی باقی نخواهد بود.

عقاید و انشعبدان معاصر

در باره :

کابل محمد نقی خان فقید

آثار ادبی

تراوش دلسوختگان!

قضاوت يك مرد بلژيكي و يك بانوي آلماني

پایان!

۱- آثار ادبی

قضاوت آقای شیخ احمد بهار - تأیید ایرج

اشعار زیر از نوادر افکار استاد فقید ، ایرج میرزا شاعر شیرین سخن در تأیید اشعار «داش غلم» آقای شیخ احمد بهار مدبر روزنامه «بهار» که در مشهد طبع و منتشر میشد ، بهلاوه تجلیلی از اوضاع سیاسی آن زمان تراوش کرده است .

این اشعار در شماره ۱۳ بهار مورخ سه شنبه ۱۱ میزان ۱۳۰۰ برابر دوم صفر ۱۳۴۰ یعنی روز دوم شهادت کتل ، با ذکر این شرح مختصر : «ادبیات ذیل را شخصی متکراً از پشت در اداره بیکی از کارکنان اداره مرحوم میرزا احمد عظیمی - مؤلف داده و خودش با بفرار گشوده است» درج گردیده ، اینک پنج «تابلو» از اشعار آقای شیخ احمد بهار را (که بمناسبت مخالفت با قرارداد ۱۹۱۹ سروده بودند) قبلاً درج و سپس بدرج اشعار ایرج مبادرت میشود :

شوخی!

باصطلاح خراسان

۱۲۹۸-۱۹۱۹ء

I

داش غلم اینجه ۱ نگا کن مو ۲ کجایم تو کجا
ترك ای ۳ جور و جفا کن مو کجایم تو کجا
گماهیم رونه ۴ بما کن مو کجایم تو کجا
از خودت ماره ۵ رضا کن مو کجایم تو کجا

کار ماره رو برا کن مو کجایم تو کجا
داش غلم اینجه نگا کن مو کجایم تو کجا

II

ای بهار جان چره ۶ سال سه گرت ۷ بسته مری
چره داش توی کوك ای دسته و او دسته مری

۱- اینجا ۲- من ۳- این ۴- رویت را ۵- مارا ۶- چرا ۷- سه بار

چره راهای ضرر دیده و دانسته مری
 رك مگو راسته مباح عاقبتش خسته مری

فكر تزوير و ربا كن مو كجايم تو كجا
 داش غلم اينجه نگا كن مو كجايم تو كجا

III

داش غلم رفتم و يكدوره تيرونه ۹ ديدم
 مر كز فتنه هر گوشه ايرونه ۱۰ ديدم
 لوطيای پرطمع و دزدای نيم جونه ديدم
 هتل و ماشين و رستوران و واگونه ديدم

تام ۱۱ بيا اينجا صفا كن مو كجايم تو كجا
 داش غلم اينجا نگا كن مو كجايم تو كجا

VI

داش غلم قريون اولاتاي ۱۲ و يلون مشد ۱۳
 تيرون و هرچه دره ۱۴ يکجا قريون مشد
 اي قريون همو ۱۵ مله ۱۶ نوغون مشد
 اي فدای همو داشای خل نادون مشد

برشاي ۱۷ جونه فدا كن مو كجايم تو كجا
 داش غلم اينجه نگا كن مو كجايم تو كجا

V

روز ما ملت بي همت نادون تمومه ۱۸
 دوره عزت ما مشد مسلمون تمومه
 اسم آزادی و حرف و گب قانون تمومه
 داش غلم جان کار ما مردم ايرون تمومه

برو تابوته صدا كن مو كجايم تو كجا
 داش غلم اينجه نگا كن مو كجايم تو كجا

۸- ميروى ۹- تهران ۱۰- ايران ۱۱- توهم ۱۲- لات هاى
 ۱۳- مشهد - ۱۴- دارد ۱۵- همان ۱۶- محله ۱۷- برايشان ۱۸-
 تمام است.

تذکر: درياسه تر کيب بندهاش غلم را در حافظه ندارم، اميد داشته
 اين نقيصه با معاضدت دوستان در چاپ دوم مرتفع شود. متأسفانه نشد!

استقبال ایرج

داش غلم مرك توحظ كردم از اشعار تو من
 متلنذ شدم از لذت گفتار تو من
 آفرین گفتم بر طبع کهر بار تو من
 بخدا مات شدم در تو و در کار تو من
 وصف مرکز را کس مثل تویی پرده نگفت
 رفته و دیده و سنجیده و پی پرده نگفت
 هر چه در نمره ده بود منزله دیدم
 گرتو يك حسن در آن دیدی من ده دیدم
 قابل محمديت و درخور به به دیدم
 نظم تو متقن و نثر تو موجه دیدم
 هيچيك از نمرات تو چنین خوب نبود
 يك فرازی که در او باشد معیوب نبود
 غیر تو پیش کسی اینهمه اخبار کجاست
 اگر اخبار بود جرأت اظهار کجاست
 بنیدند آن دگران لوطی پادار کجاست
 آنکه لوطی گریت را کند انکار کجاست
 آفرینها به ثبات و بوفاداری تو
 پروپا قرصی ورك گوئی و پاداری تو
 که گمان داشت که این شورپا خواهد شد
 هر چه دزد است ز نظمیه رها خواهد شد
 دزد کت بسته رئیس الوزراء خواهد شد
 مایه رنج تو و زحمت ما خواهد شد
 مملکت باز همان آتش و همان کاسه شود
 لعل ما سنك شود لؤلؤ ما ماسه شود
 این رئیس الوزراء قابل فراشی نیست
 لایق اینکه تو دل بسته او باشی نیست
 همتش جز پی اخاذی و کلاشی نیست
 در بساطش بجز از مرتشی و راشی نیست
 گر جهان را بسپاریش جهانرا بخورد
 و وطن لقمه نانی شود آنرا بخورد

از بیانات رئیس الوزراء يك دو سه تن
 کرده يك رند ، تیاثری وفرستاده بمن
 منهم الساءه دهم شرح بابناء وطن
 که کند دیده ابناء وطن را روشن

تا بدانند چه نیکو امنائی دارند

چه وطن خواه رئیس الوزرائی دارند

رئیس الوزرا ((قوام السلطنه)) به پیشکار

خود «میرزا قاسم خان» میگوید:

يك دوروز است دگر دست بكار نزاری
 لیره مییره از گدوشه کنماری نزاری
 دشت و فتحی نکنی ، دخل و قماري نزاری
 نرووی مارخ و دزدیده شکاری نزاری

چه شنیدی که بدینگونه هراسان شده ای

مگر آشفته اوضاع خراسان شده ای

این وطن مایه نك است بی دخلت باش

هرچه گویند چفتك است بی دخلت باش

بای این قافله لنگ است بی دخلت باش

شهرما شهر فرنگ است بی دخلت باش

دست و پا کن که خرید چمدان باید کرد

فکر کالسکه و راه همدان باید کرد

میرزا قاسم خان پیشکار جواب میدهد

دم نزل قافیه تنك است بیا تا برویم

قصه توپ و تفنگ است بیا تا برویم

کمانل بر سر چك است بیا تا برویم

نه دگر جای درنگ است بیا تا برویم

هرچه از مردم بیچاره گرفتیم بس است

بش از این فکر مداخل شدن ماهوس است

اولی جواب میدهد.

ول مگو گوش بگفتار تو نادان زهم

من سلامی رسده را ز کف آسان زهم

اسب و اسباب بژاندارم خراسان ندهم
من بژاندارم اگر جان بدهم نان ندهم

زنده باشم من و قالیچه من ضبط شود
میزنم تا همه جا گر همه جا ضبط شود

سی و شش اسب گرانمایه ز من کلذل زد
سی و شش داغ بر افروخته ام بردل زد
پاک بر روزنه دخل خراسان گل زد
بر جراحات من از بن نمکی فلقل زد

با چنین حادثه گر من نستیزم چکنم ؟
خون سر تا سر این ملک نریزم چکنم ؟

تو مپندار که نه پول و نه لشکر باقیست
نه دگر روح و رمق در تن کشور باقیست
عاقل آسوده بود تا بجهان خر باقیست
تا دو سر کرده بسکان و بلنکر باقیست

میکنم حکم همه حکم مرا گوش کنند
از شمع مصلحت خویش فراموش کنند

من بهر حيله بود مقصد خود صاف کنم
بخوانین خراسان دو تلگراف کنم
دستخطی دوسه بر تربت و بر خواف کنم
و عده از جانب شه رتبه و الطاف کنم

همه دیوانه صفت قوه خود جمع کنند
ریش ژاندارمری و ریشه خود قم کنند

یک نفر دوست در آنجا بوده میگوید :

گوش کن عقل من از خست تو بیشتر است
اینقدر جوش مزین جوش زدن بی ثمر است
چنانکه باقیست ضایرهای دگر مختصر است
شکر نه که ترا در همه جاسیم و زر است

خیز هر جای فرهنگستان خواهی تو برو
بیش از این باعث خون ریختن خلق مشو

آتش فتنه ز هر گوشه بر افروخته شد
خرمن هستی مسکین و غنی سوخته شد

بار گیهای خراسان تو هم دوخته شد
هر قدر پول که میخواستی اندوخته شد

بیش از این صرفه از این ملک خراسان نبری
غیر بد نامی و آشوب خراسان نبری

مشار الملك بمجلس وارد و از قضیه مستحضر:

شده میگوید :

امشب اوقات شریف تو چرا خندان نیست
راست است اینکه ضرر بابدل انسان نیست
از سلامی و سده صرف نظر آسان نیست
لیک این مایه ضرر را عظمت چندان نیست

که بکشتن بدهی خیل مسلمانان را

دشمن خویش کنی قاطبه ایران را

وانگهی کیست که فرمان ترا گوش کند

کیست آن خر که مر این نکته فراموش کند

زن و فرزند براه توسیه پوش کند

از برای دل تو جام بلا نوش کند

که بچنگیده و نشانده فرو کینه تو

ناگهان سر برسد دوره کابینه تو

در من از تفویت کار تو کوتاهی نیست

لیک از این بیشرم قوه همراهی نیست

در من اینقدر خیانت که تو میخواهی نیست

شاه را هیچ از اعمال تو آگاهی نیست

لیک تا چند توان مسئله را پنهان کرد ؟

شاه را غافل و یک ناحیه را ویران کرد ؟

بکن آنکار که کرده است وثوق الدوله

نه دگر چت شود از بهر وطن نه چوله

در هتل پاك كند سبليت خود با هوله

والس میرقصد با ماد موازل زالوله

برده پولی و کنون بادل خوش خرج کند

متصل قر دهد و فرزند و خرج کنند

حالیا وقت فر نيك است بجنبان تنه را

بسا خودت نیز بیر معتمد السلطه را

از تن مالیه ملک بکن این کنه را
 نیست در خارجه لذت سخن يك نکته را
 بگذار آتش افروخته خاموش شود
 ضرر اسب و سده نیز فیراموش شود

۲- تراوش دلسوختگان !

از ایرج میرزا قاجار

دوست ایران - کلنل محمد تقیخان

دلم بحال توای دوستدار ایران سوخت
 تمام خلق خراسان بجیرتند اندر
 بچشم مردم این مملکت نباشد آب
 مخالفین تو سر مست باد کلمت
 نظام ما فقط از همت تو دایر بود
 رسید نوبت آن کز برای خونخواری
 دروغ و راست همه متهم شدند بچین
 مرام تو همه آزادی و عدالت بود
 کسان که آرزوی عزت وطن دارند
 بجسم هیئت ژاندارمری روانی نیست
 تو را سلامت از آن دشت کین بیاوردند
 پس از تو بر سر آن میزهای مهمانی
 پس از تو بر سر آن اسبها سوار شوند
 سبیل هارا تا بزرگ چشم تاب دهند
 خدا نخواست که این مملکت شود آباد
 از این سپس همه مردان مملکت باید
 سزد که هر چه بهر جا وطن پرست بود
 پس از تو تا باید جامه مشکفام کنند (۱)

❦ ❦ ❦

از شاهزاده مرتضی میرزا «شکسته» مدیر رور نامه خورشید :
 رفتی و در ایران چو تو سرهنگی نیست با خصم وطن ستیزه و جنگی نیست
 سر دادی و نام نیک بردی ، آری در راه وطن دادن سر تنگی نیست .

---

(۱) پس از فقدان کلنل ایرج میرزا قاجار چند ماه مخفی بود .
 عوض او ایرج رکنی را گرفتند پس از یکروز رها شد .

ازابی القاسم عارف شاعر ملی

زنده بخون خواهیت هزار سیاوش
عشق بایران بخون کشیدت و این خون
داردا گر خالق پاس خون تو زبید
همسری زادت کشاند بجائی؛

گردد از آتق طره خون که از تو زنده چوش
کی کند ایرانی ار کس است فراموش
گردد ایران هزار سال سیه پوش
کار، که تا نادت کشید در آغوش

عارف شاعر ملی

از پی کسب شرف کشید شرافت   تا نفس آخر از تو غاشیه بردوش
 شعله شمع دلاوری و رشادت   گشت در این مملکت ز بعد تو خاموش
 جامه تنگین لکه دار بتن کرد   دوخت هر آن بی شرف بقتل تو پا پوش
 سر ز سر خود بخاک بردی و برداشت   از سر و سر تو بیش قبر تو سر پوش
 قبر تو گر نبش شد نه پاک ببادت   ریخته در مغزها مجسمه هوش
 مست شد از عشق گل بنغمه درآمد   بلبل، و عارف ز داغ مرگ تو خاموش

***

هشتم ماه محرم ۱۳۴۱ این غزل را در شهر سمنندج پیادگار شهادت
 خداوندگار عظمت و ابهت مجسمه شرافت و وطن پرستی دلیر بی نظیر دوره
 انقلاب، مقتول محیط مسموم و مرد کش و قوام السلطنه پرور سر بریده عهد
 جهالت و نادانی، بقیمت سه قران و ده شاهی، بدست شمر ایرانی یکنفر قوچانی
 بامر تلگرافی حضرت اشرف قوام السلطنه و بدستور سردار بجنوردی،
 نیکام الی الابد سردار با افتخار ایران کلنل محمد تقیخان که نام مقدسش
 برنگ خون برجسته ترین کلمه است برای او حسینه های پاک و چاک چاک
 هر ایرانی وطن پرست بطهران فرستادم که روز دورسنوی اول یعنی غره
 صفر در روز نامه هادرج گردید .
 عارف

۲

بگو چنان نکندم گریه گریه کار من است   کسیکه باعث اینکار گشته بار من است
 مثلاً گریه بیزار از عشق رایج و اشک   برای آبرو و قدر اعتبار من است
 شده است کور ز دست دل جنایتکار   دودیده من و دل هم چریحه دار من است
 جو کوه غم بس زان بر سابه اشک   نشسته منظرة اشک آبخار من است
 به تیره روزی و بدروز کاریم یکمهر   گذشت و بگذرد اینروز کار من است
 میان مردم تنگین، آقا قدر تنگین؛   شدم که تنگ من اسباب افتخار من است
 تکرک مرکب گوسیل خون بهار و بهار   تورنگ ننگ که آن فصل خوش بهار من است
 مدام خون دل خویشتن خورم زین ره   همیشه من و از این مرم مدار من است
 بر چه خاک بجز خاک عزت ریزم   بکشوریکه مصیبت ز ما مدار من است
 بدان محرم ایرانی اول صفر است   که قتل نادر ناکام نامدار من است
 فشار مرک که گویند بهترین بس مرک   بمن چه من چکنم روح در فشار من است
 تدارک سفر مرک دید عارف و گفت   در این سفر کلنل چشم انتظار من است

۳

میان سر و همسر کسی که از سر خویش گذشت، بگذرد از هر چه جز کشور خویش
 هزار چون من بی بار و سرفدای سری   که در سرا سرا بران ندیده همسر خویش

تنم فدای سر داد گستری کز خون
بگو بخصم بداندیش این گوی این میدان
سر و سران سپه جامه ها درند بر آن
ز سر نوشت تو و سر گذشت خویش بدست
بقبر نادر ای نادر زمان بهردی
چو دیدنادر از جان گذشته تراز خویش
به ننگ همسر و همدوش بودنش خوشتر
بیار باده که تا سرخوشم، خوشم؛ بیند
نداشت عارف جز این دو چیز و قف تو کرد
مدام سینه سوزان و دیده تر خویش

از میرزا علی اکبر خان گلشن

مدیر روزنامه آزادی

ریخته شد تا که خون پاک تو در طوس
مرک تو ماتم سرای روی زمین کرد
خانه آن خائنی خراب که از کین
بعد تو باید که از ترقی ایران
با همه جان بازی ای دریغ ندیدیم
خاک قدوم کسی که مهر تو دارد

۲

قوام السلطنه کاری که با خراسان کرد
تو کافری بشکر، کان یهود کافر کیش
چه فتنه ها که برانگیخت تا ز سر، سر کین،
سرم فدای شهیدی که لاله رنگ از خون
صبا بهر شد دزدان ملک . . .
تیر غیب شود کشته آن کسی که بعد
اساس مملکت ما خراب باد خراب
بوستان وطن از درونت دل گلشن
هزار ناله بسان هزار دستان کرد

«»»

از آراسته بهرامی

این اشعار، سال سوم کلنل در آرامگاه ابدی او خوانده شد.

ز بعد مرك توای افخار ایرانی
فراق روی توای نونهال کشور کی
ز کینه تا که بنا کام کشته گردیدی
کسیکه ریخت تو را خون پاك در قوچان
بزم راسخ و طبیم غیور و حب وطن
ز شخص بیشر فی چون ۰۰۰۰۰ دزد
بگانه عنصر کامل تو بودی ای کلنل
بیاد عشق تو آزاده گفت این اشعار

چوشام گشته سیه روزگار ایرانی
ز کف ربوده دل و اختیار ایرانی
شد از غم تو خزان نو بهار ایرانی
از اوست تا با ابد انزجار ایرانی
ز جان گذشتی و کردی نثار ایرانی
نبود بهتر از این انتظار ایرانی
دریغ رفتی و رفت اقتدار ایرانی
بسال سومت ای یادگار ایرانی
۱۰ میزان ۱۳۰۳

« » • « »

از مدیر روزنامه ایران آزاد

دستی کجاست تا بکشد انتقام ما
بوی شهید عشق رسد بر مشام ما
ایام قتل کلنل عالی مقام ما
بر خاک پاك او بدمید این پیام ما
قرنی عقب فتاد در ایران قیام ما
حافظ سروده است چه حاجت کلام ما
ثبت است در جریده عالم دوام ما

زد بشت پای دست فلک بر مرام ما
گل در چمن خزان شد و بلبل خموش گشت
گشته صفر محرم ثانی از آنکه هست
یاران اگر بسوی خراسان گذر کنید
درهم شکست بعد توصف های انقلاب
آزاد در شهادت مردان پاک پیاز
هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق

« » • « »

از آقاخان خوشکیش

سردر کف ایستاده دهن حاضر سخن
کی شاد از مقال توجان و روان من
کردم غبار خاک وطن تربت کفن
کردند نعل مجلس و تفریح انجمن
گاهی نشان طعنه دیوان اهرمن
در زیر تیغ تیز بدادار ذوالمن
افزای تاب سو زدم این مانده جسم و تن
راضی شود ز زاده خود مادر وطن
یارب بلطف خود ز میان برده بر فکن

دیدم بخواب دوش که آن نو گل وطن
گما رسان پیام بازاد نیک رای
انداختم ز عشق وطن سر بر زیر پای
قوچان بن سیر بر درد عشق را
گاهی چو گوی بر سر هر کو بر زیر پای
میگفت پیاره پیاره رک گردنم هنوز
یارب شراب عشق وطن در درون دل
قبر بنایم قبول نماید خدای عشق
خوش کیش را رسیده بلب جان ز هجر دوست

« » • « »

از نگارنده این تاریخ

درمیزان «مهرماه» ۱۳۰۰

خوشکیش گفت قطعه نغزی بنام ما شیرین نمود از ادب او تلخ کام ما
خوددیداو که ما تم کلنل بما چه کرد؛ زین رو نمود ، پر زمی لعل جام ما
گفت او که رفت کلنل از این سرزمین ولی؛ بهتر طریق رفتن و خوش انهدام ما ؛
دلخوش نیم ز مردم صدر و ورنگ من شاعر رسان باهل خرد این پیام ما
مارا دلی است پرز مجبت برای دوست اما کجا است دوست که بیند مقام ما ؛
تا رفت از بر من و تو نوکل وطن افتاد دست دشمن ایران مهام ما ؛
جان برخی دلی که تراوتر نموداز او؛ این بیت شاهکار ز طبعش بنام ما
«درهم شکست بعدتوصنهای انقلاب» «قرنی عقب فتاد در ایران قیام ما»

از روزنامه (ایران آزاد)

قسمتهائی از این روزنامه که ؛ بشماره ۹۳ سال اول مورخ ۳ سوم صفر
۱۳۴۱ برابر دوم میزان ۱۳۰۱ یعنی در «تاریخ اولین سال قتل کلنل» منتشر
شده برای خوانندگان این کتاب انتخاب کرده و در زیرمینگارم:

مدتی بود که میخواستیم یکبار دیگر نام فقید ، میدکلنل محمد تقیخان
را در صفحات ایران آزاد ذکر نموده و باز چند قطره اشک حسرت برای او
بیاریم ..

فقید سمید در کتابچه ای که اشاعه داده است سوانح عمری خود را بیان
و در قسمت خانوادگی و همچنین تحصیلات خویش را نگاشته است ولی برای
اینکه کسی گمان خودستایی بوی نبرد از اظهار بیباری از خصال و صفات خود
امساک نموده است .

مرحوم کلنل محمد تقیخان مجموعه از اخلاق فاضله و سجایای کریمه و
مجسمه غفل و دانش و هیکل شجاعت و مردانگی بود .

یکی از مزایای اخلاقی مرحوم کلنل این بود که در شرح قسمتهای
زندگانی خود مطلقاً دروغ نمیگفت و فوق العاده از اشخاص دروغگو و اظهار
انزجار میکرد و از آنها احتراز میجست . در حفظ عهد و میثاق راسخ و در راه
دوستی ثابت قدم بود . تقویت و طرفداری از مرکزیت را یکی از وظائف
وطنپرستی میدانست . در طرز زندگانی و تعیش قانع و بی اندازه مأخوذ به
حجب و حیاب بود . مداهن و متملق را بیشرافت میخواند احترام را دوست می
داشت . جسارت و شهادت و جذایت او نظیر نداشت .

بنظامیان و افراد زیر دست و تایین خود فوق العاده رؤف و مهربان

بود .

بعد از شکستن فروات «بید سرخ» و تهاجم سپاه روس بضرط کرمانشاه مرحوم کلنل مأمور شد با عده از ژاندارم سوار از پیشروی روسها جلو گیری نماید ، در بیستون با روسها تلافی کرد و جنگ سختی نمود و چون همیشه آن مرحوم در معارك جلو صف بود خاصه در آن جنگ یکنفر ژاندارم که در سمت راست او واقع بود گلوله خورد صدا زد رئیس جان «گوله بدم» گلوله خوردم ، فوراً کلنل از اسب پائین آمده ژاندارم را بغل کرده بزمین گذارد و بسمت مریضخانه سپرد و پس از آن جنگ را ادامه داد و بواسطه بروز شجاعت فوق العاده با عده قلیلی از قوای عظیمه روسها آتقد ر جلو گیری نمود تا قوا و عناصر مرملی کرمانشاه را تخلیه نمودند و خود او هم با کمال متانت عقب نشینی نمود در قصر شیرین چون نظم ژاندارم بکلی گسیخته شده بود بر حسب پیشنهاد و تقاضای یکنفر کلنل آلمانی و تصویب رئیس قوای ملی ریاست و فرماندهی قوای ژاندارمری بمرحوم کلنل محول گردید .

در اندک وقتی دست تالاب صاحب منصبان طماع را از دخالت در کار ژاندارمری قطع و بایک مهارت فوق التصوری قوای ژاندارم را نظم و نسق جدیدی داد که موجب حیرت و شگفت صاحب منصبان آلمانی و عثمانی گردید . همین مهارت تشکیلاتی مرحوم کلنل باعث شد که مدت مدیدی از تهاجم و پیشرفت روسها جلو گیری بعمل آمد .

***

روزنامه خورشید

بمدیریت مرحوم مرتضی میرزا «شکسته» قهرمان

مختصری از شماره ۴۸-۸۹ ورخ پنجشنبه ۲۵ مهر ۱۳۴۳ شمسی . که در سال سوم قتل مرحوم کلنل در مشهد منتشر شده است اقتباس میشود :

مرحوم شکسته پس از درج مقدمه مقاله چنین نگاشته است : « . هر کس جوان است و در این مملکت بوده و دیده است که مرحوم کلنل محمد تقیخان بعد از طبع کتابچه شرح حال زندگانی خود که صراحتاً قتل خود را وعده میدهد ، شهید شد و هیچ دارائی نداشت و در موقعیکه نام کلنل محمد تقیخان و از بان جاری میکنند باو احترام نکنند من باو آدم خطاب نمیکنم .

هر جوانیکه در روز قتل او از آمدن سر خاک و مرقد او مضایقه کند من او را وطنپرست نمیدانم و هیچ عنری را نمیتوانم قبول کنم زیرا بر همه

ثابت و مدلل شده است که این جوان مجسمه شهامت و صداقت و وطنپرستی بود .

در ضمن مقاله يك رباعی اثر طبع خود را درج نموده است و ما آن رباعی را که قبلاً نیز در آثار ادبی چاپ شد در اینجا بار باری شیخ ابوسعید ابوالخیر (۱) درج میکنیم :

از شکسته :

رفتی و در ایران چو تو سرهنگی نیست   با خصم وطن ستیزه و جنگی نیست
سردادی و نام نیک بردی ، آری   در راه وطن دادن سر تنگی نیست
از شیخ ابوسعید ابوالخیر :

سرتا سردشت خاوران سنگی نیست   کز خون دل و دیده بر آن رنگی نیست
در هیچ زمین و هیچ فرسنگی نیست   کز دست غمش نشسته دلنگی نیست
آرزوی شکسته این بود که : خداوند بچوانان ما آن قدرت بدهد
که یا مقبره آن مرحوم را ضمیمه باغ منبع کرده و یادگاری که سزاوار است
بر قبر او بنا نمایند یا موفق شوند او را بمقبره نادری عودت دهند .
متأسفانه هیچ يك از این دو آرزو یا پیشنهاد مرحوم شکسته تا کنون
عملی نشده است .

دستچین از شماره ۱ سال ۲ خورشید مورخ ۶ ربیع الثانی ۱۳۴۳
و مختصری از خطابه میرزا تقی خان قفانی که بر سر مزار کلنل جهت جمعیت
خواند .

آقایان ! امروز که یازدهم میزان است سه سال تمام از کشته شدن
صاحب ابن قبر شهید سعید ، صاحب منصب رشید مرحوم کلنل محمد تقیخان
بسیان طاب ثراه میگردد و ملاحظه میکنید که سال بسال عقیده ها درباره
او را سخت و اجتماع اهالی در سر مزار این کشته راه وطن زیاده تر میشود .
... همه اینها برای این بود که آن فقید سعید يك نفر نظامی غیور و

صاحب منصب رشید و ایرانی وطن پرستی بود که سعادت ایران و ترقی ایرانیان
را طالب بود و آن اوضاع نا ملایم آن عصر را نمیتوانست با خون سردی

۱- مزار شیخ ابوسعید ابوالخیر در محله روسیه میباشد و مرحوم شکسته
نوشته است . «تا چشم من بمزار شیخ قدس سره افتاد و ایام قتل مرحوم
کلنل بود گویی در نظرم مجسم شد که این رباعی را برای ایران سروده .
اگر مزار فایض الانوار شیخ را ندیده بودم با بودن تواریخ و مسموعات مزار
شیخ را در محله محولات تربت میدانستم .

ملاحظه کند .

اومیل داشت که ایران هم مثل سایر ممالك متمدنه عالم باشد نه میدان تاخت و تازا شراد شهری و بیابانی. حضرت امیر مؤمنان و مولای متقیان که از مقصد قاتل خود مطمئن بود ، میفرمود «ارید حیات و برید قنلی» یعنی من زندگانی اورا میخواهم و اوطالب قتل من است . مرحوم کلنل هم وقتی که سرش را بالای نیزه کرده ، محض خوشنودی يك نفر خائن غدار که بالاخره پرده از مقاصد شومش برافند آن سرپرشور را با آت وضع اسف خیز از اینطرف بآنطرف میبردند بعید نیست که از عالم بالا نظری بآن مردم نادان و بایست حرکات وحشیانه کرده فرموده باشد من طالب سعادت و ترقی این گروه جهال بوم و اینها سر مرا بالای نیزه زده میگردانند، من زندگانی اینها را میخواستم و اینها خون باک مرا ریختند ، من دوست اینها بوم و اینها با من دشمنی کردند ، نظر بنیک نفسی و خوش فطرتی و نجابت ذاتی که ، در آن مرحوم نشان داریم ، شاید در همان حال بدرگاه خدای متعال نالیده و گفته باشد خدایا ، اینها کفره بگیر که نادانند و از روی جهالت این حرکات را مرتکب میشوند خدایا اگر انتقام مرا خواهی گرفت ، از آنها بی بگیر که عالماً عامداً این مملکت را ذلیل و این مردم را نادان و فقیر می خواهند و اما اینها این گروه نادان که دوست از دشمن تمیز نمیده و صلاح و فساد خود را نمیدانند اینها را هدایت کن و وسائل ترقی و تربیت اینها را فراهم فرما که ایران وطن عزیز من است و هرگز بذات آن راضی نمیشوم . سپس جناب آقای صدر المدرسین مدبر روز نامه مینو شروع بنطق کرده و با آن بیان و منطق عالی خود چنان احساسات جمعی را بهیجان آورده طوری خدمات و نیات آن مرحوم را تشریح کردند که بی اختیار حضار دست زده و طوری دست زدن ها متوالی و مکرر بود و زنده باد و مرده باد بلند بود که نمیتوان توصیف کرد .

از آقای دکتر شفق

عقیده آقای دکتر رضا زاده شفیق درباره کلنل، درد بیچاره ای که بر ساله ایران شهر نوشته اند اندک کی مفصل است و ما باختصار از نکات ایشان کماچنین میکنیم :

«در عالم ، خدائی و حقانیتی هست !»

... وقتی سر کردگان روم برای اینکه میلشان بر این بود که ثروت مملکت «کارناز» را خود مالک باشند به تکبر امر کرده اند تا زمین «کارناز»

باخاك يكسان كرده آيد و كسى بزنى و پيرى و بچه‌اى وقع ننگذارد و رحم نياورد «نرون» امپراطور روم دهر روان دين مسيح را به مستى زير چنگال و دندان بپروپلنك داده و خود بتفتن تماشا ميكرد .

يزيد براى رياست و كامراني خود پاكترين و صالحترين مردان روزگار را طعمه تير و شمشير كرده و خانه و خرگاه آنها را نهت و غارت نموده نام آنها را بزشتى بر زبان آورده و دوستان آنها را مخدوب و منكوب مينمود . وقتى زنى در ايران بناله از خونخواران مغول درخواست ميكرد كه از سرخون او در گذرند تا او نيز گوهر گرانبهايى را كه از كلو فرو برده بود بآنها ارزاني دارد ولى آنها در مقابل به تنها شكم اين زن را بلكه شكم هزاران زن ديگر را نيز بهوى جواهر پنهان پاره كرديد .

بيايم بزمان خودمان و ايران : دو سال تمام سر كردگان جلا دروسى در آذربايجان اجراى مقاومت كردند و مردان ابرار را از پير و جوان و عارف و عامى در ميان ناله ها و ضجه هاى زن و بچه شبانه از دار و ديار بيادار كشيده و اختناق نمودند . شماره بزرگى از پيشوايان آزادى ايران هدف تير و قربان كين تيره دلان گرديده و رفتند و امروز باز ماندگان آنها بى كس و بدبخت حتى ملوم و محكومند !

اين ستمها كه بگروه رفته بافرد نيز رفته است . سقراط كه حق گفته و حق رفته بود و ادار شد كه در زير فشار نامردان كه حيات صدهاتن از آنها قيمت يكمه‌وى اين مرد نامدار را نداشت از دست آنها جرعه زهر گرفته بنوشد عيسى نشانه كين كينه و رزان يهود گرديد . على ساليه ان دراز خانه نشين كشت و لب پرست و ميدان را بياز بگران دغلى نااهل باز گذاشت «ژاندراك» قشك كه پروانه عشق هانف غيبى بود در ميان شمله‌هاى آتشى كه فروزندگان آن جز تعصب جاهلانه دليلى نداشتند بسوخت و «آسوخته» راجان شد و آواز نيامد !» همچنين است حال هزاران هزار امثال اينها !

.... دو هزار سال زياتر است كه سقراط را كشتند امروز اسم اغلب قاتلين گمنام او از ميان رفته و آنچه مانده به لعنت ياد ميشود ولى صورت و سيرت سقراط بآنها تأثير انقاس آسمانى او بحدت روز افزون باقى است .
.... بر جوانان پاك انديش اى انست كه دل خود را از همان روزگار جوانى از او و بآس پاك دارند و همواره بآئين نيكي و درستي بگروند .
.... البته آرزوى حسرت آميز ما اين بود كه كلنل محمد تقىخان و امثال او جسم نيز در اين دنيا نزنده ميمانند و كام از حيات اين جهان ميگرفند ، آنها نيز ميخواستند خانه‌اى و استراحتى داشته باشند ولى اكنونكه بزيمر

خاك رفتند واتومبیل وجاه وجلال را به قاتلین باز نهادند نبایستی ، ما دل شکسته باشیم وازیاس دادز نیم که » اندراین ساحت گیتی حق نیست ! « بلکه بایقین قطعی باور نمائیم که حق همیشه کار خود را خواهد کرد .

.... خود آثار غلبه حق در جبهه تاریک و بی عصمت حقشکان نیز هویدا است و دزدان و راهزنان نیز برای خود حس حق و گاهی حس توبه ای دارند . امروز شماره بزرگ دزدان ایران امروز خواهند گفت آنچه آنها میکنند از ناچاری است والا حق بایدار است . کلمه « الحق لمن غلب » رانه آنها اسکندر و بخت النصر و چنگیز و نیکلای روس نتوانستند اجرا دارند و در اندک مدتی دستگاه سلطنت جهانگیر آنها عرصه گرد باد گردید بلکه جنگجویان چند سال قبل نیز که ملیونها سر باز مسلح با انواع اسلحه نوین بجان همدیگر انداخته بودند نیز نتوانستند و از همان دم اعلان جنگ تا امروز رجال و نویسندگان هر ملت میکوشند که نوعی خود را شریک حق و سهمی درستی و راستی بشمار دهند . معاهده ها و فشارها و اشغال و تهدیدها همه مانند برقی درخشنده می گذرد و چرخ تیز گردون میگردد و حق را بحقدار میرساند ، بسیار جالب دقت است که امروز عدّه زیادی از فرمانداران و شاهان و وزیران سابق دول مخاصمه کتابهایی از یادداشت های خود طبع و نشر کرده و جمله میکوشند گناه را بگردن طرف اندازد و حق را بجانب خود چرا که زور حق را از زور توپ و تفنگ بسیار فزونتر میابند و می بینند که توپها شکسته و مملکتها خراب شده و شاهان معزول گشته و پهلوانان مقتول میگرددند ولی حق باقی میماند...

اگر کار و تأثیر این حق نبود من که کلنل محمد تقیخان را ندیده و شخصاً نشناخته ام امروز در این گوشه بیگانه جهان نشسته و این را بنام روح باك و زنده اونمی نوشتم و بموجب خواهش بلید فلان امیر یا وزیر رفتار میکردم که قاتل او بود و « زنده » اند و جاه و جلال دارند و او « مرده » و تنها مادر پیر در میان اشکهای حسرت ازو مانده . و اداره ایران شهر که در همین اواخر « ۲۳ سال پیش » در فشار احتیاج مالی از پای افتاده و قلم را بزمین نهاده است این چنین رساله فقر آورود دشمن تراش را دوباره نشر نمیداد ، بلی اگر تأثیر حق نبود بکزن بیگانه آلمانی حس تأثیر را در زنده داشتن نام کلنل جوان نمی نوشت که او را در همه عمر چشم داشتی و انتظاری از ایران و ایرانی نیست . پس عزیزان دل داشته باشیم و بر ضد تیرگی و ستم و پستی و زبونگی بجنگیم و نام شهیدان راه راستی را زنده داریم و باروان آنها همیشه در راز و نیاز باشیم و هر گز افسرده دل نگردیم . اینک این نوشته را تقدیم روح باك کلنل

محمد تقیخان کرده و جمله معلومه وفادار آلمانی او را که در اول نوشتن در آخر نیز تکرار میکنم : «در عالم ، خدائی و حقانیتی هست »

برلین - سلخ ژون ۱۹۲۷
 رضا زاده شفق

عقیده يك مرد بلژیکی و يك زن آلمانی

در باره کلنل محمد تقیخان

تهران ۲۹۲۶

حضرت آقای س . علی آذری پس از عرض سلام و ثنا اینک مرسله دبا را با ترجمه آن و يك قطعه شعر که بخط مرحوم کلنل و اثر طبع ایشانست و باید در سن ۱۷ یا ۱۸ آنرا سروده باشند (۱) تقدیم حضور میدارم . غزل مذکور در مدح مرحوم مجدالاشراف رئیس سلسله ذهبیه است و شرح لازم را خود مرحوم کلنل در ذیل ورقه مرقوم داشته اند .
 ارادتمند

حسینعلی سلطانزاده پسیان

در تاریخ ۲۸ سپتامبر ۱۹۲۲ میلادی نامه ای از طرف مسیو دباو پیشکار مالیه خراسان بنام آقای حسینعلی پسیان برادرزاده کلنل اهداشده است که ما بدو آیین نامه را بفراغه درج و سپس بچاپ ترجمه آن مبادرت میورزیم :

Teheran le 28 Septemabre 1922

Mon Cher Ami,

jesuis tres heureux de recevoir votre lettre et votre Photographie. Vous savez l'amitié qui me liait avec le pauvre colonel, j'en reporte - rai une part sur vous.

J'avais demandé de Mechhed des photographies de votre oncle, mais je ne les ai pas

encore reçues, je dois donc vous envoyer simplement ce que j'ai Pour le moment, avant mon départ qui aura lieu dans quelques jours: ci joins la mienne.

Mon adresse en Belgique est :

37 Avenue Voltaire

Schaerbek - Bruxelles

J'aurai peut être l'occasion de vous écrire, parce que j'ai l'intention de préparer une brochure contre l'assassin du colonel, Gavamos Saltaneh. J'veux recevoir toujours avec le plus grand plaisir de vos nouvelles.

Recevez mes bonnes amitiés

Deboi

ترجمه نامه: تهران ۲۸ سپتامبر ۱۹۲۲

دوست عزیزم از وصول مراسله و عکس شما نهایت خوشوقتی را دارم. لابد از دوستی فیما بین من و کلنل بی آزار اطلاع دارید. قسمتی از این دوستی و محبت شما نیز متعلق خواهد بود از مشهد خواسته بودم چند قطعه از عکسهای عموی شما را برای من بفرستند از آنجائیکه هنوز عکسهای مزبور نرسیده ناچار آنچه را که فعلاً در دسترس دارم قبل از حرکت خودم که چند روزه بعمل خواهد آمد بضمیمه یک قطعه عکس خودم (۲) جهت شما میفرستم. آدرس من در بلژیک بقرار ذیل است.

۴۷- خیابان ولتر شر بک بروکسل

شاید بتوانم در آینده نیز با شما مکاتبه نمایم زیرا که قصد دارم رساله ای برضد قاتل عموی شما یعنی برضد قوام السلطنه تهیه کنم. وصول نامه اخباری از طرف شما همواره مایه خوشوقتی فوق العاده خواهد بود. با تقدیم مراتب محبت و دوستی

دبوا

یکجلد از این کتاب را بنام مسیو دبوا بهمان آدرسی که خود تعیین نموده خواهیم فرستاد. متقابلاً نگارنده از ایشان خواهشمند است: در صورتی که رساله موعود را چاپ و منتشر نموده اند. یکجلد از آنرا برای ما بفرستند البته ممنون میشویم و اگر فرصتی برای چاپ آن بدست نیآورده باشند عین یاد داشتهای خود و یا مجموعه آنها را ارسال دارند تا ما بچاپ آن اقدام کنیم.

اینک بدرج ترجمه و تلخیص یاد داشتهای مادام فراو کنایر آلمانی بانوی کریستیان کنایر آموز کار موسیقی کلنل می پردازیم.

نجیب ترین ایرانی

رساله یادداشتهای مادام کنایر ترجمه و تلخیص آقای د کتر شفق که در ضمن یکی از انتشارات ایران شهر بچاپ رسیده توجه نگارنده را جلب کرد. گرچه صفحات این کتاب نسبت بچاپ اول که در ۲۴۵ صفحه منتشر شد، الزاماً نزاید یافت باین حال نگارنده نتوانستم از رساله مذکور فقط با انتخاب قسمتهایی از آن اکتفا کنم زیرا قضاوت یکزن آلمانی درباره سنجایی اخلاقی کلنل و صفات ممدوح فقید سعید شایان توجه است. بنابر این؛ با حذف مطالبی که آنها نیز تا حدی حائز اهمیت بودند، جای رساله مختصر آت زن باوجدان را باز کردم تا در این مجموعه تاریخی بنام حق شناسی از بانوی مزبور تقدیر بعمل آمده باشد.

بعقیده من اگر دیدن و شناختن مردمان بزرگ در دور زندگانی بکسی نصیب گردد عنایت مخصوص خدا بر او شامل گشته است. من نیز از همین نقطه نظر معارفه آن ایرانی اصیل فداکار از جان تنرس وطن دوست یعنی کلنل محمد تقیخان سلطنت زاده را برای خودم چنین عنایت مبیندارم. چقدر خوشبخت هستم که دست تقدیر مرا بشناختن این مرد بزرگ راهنمایی کرد.

با اینکه این شخص سه سال تمام است در راه وطن که آنرا باجان دوست میداشت شهید شده با اینهمه یاد او در دل ما و دوستان آلمانی همیشه زنده است.

چون افتخار جمع آوری اسباب و متروکات مرحوم و فرستادن آنها به

ایران بهت محمول شده بود بدین فرصت توانستم اوراق اورا ببینم و از درجه کارو کوشش های اوتا باندازه خبردار گردم .

اهمیت این شخص را از خود او فهمیدن هرگز دسترس نبود چوٹ همیشه متواضع و اغلب اوقات خاموش بود و گاهی هم که بهوس میآمد و بیخود میشد و میخواست از درون خود خبر دهد و لب بسخن باز میکرد آنکاه نیز بطوریکه لازم بود افکار خود را نمیتوانست در زبان آلمانی ادا نماید .

قدر و قیمت اورا لازم بود حس کرد و هر که هم دل داشت حس میکرد در مدت معارفه مایک دفعه باو گفتم « روزی شما را در وطن تان مانند پیامبر احترام خواهند کرد » .

مرک ناپهنگام او مانع اقدامات او شد ولی قبر او مانند احرام مقدس سالهای سال نور باش فضای وطن ایران او که آ را بهتر از جان خود دوست میداشت و تمام افکار و کردارش وقف سعادت آن بود ، خواهد گردید . باشد که نژاد آینده ایران کاریرا که او آغاز نموده و از نبودن اسباب نتوانست انجام بدهد ، اکمال خواهد نمود .

خیال و آرزوی کلنل محمد تقیخان در حق وطنش چه بود ؟ گمان می کنم ما آلمانها که درجه کوشش های بی آرام و تحصیلات اورا با چشم دیده ایم بهتر میدانیم که چه اقتدار بزرگی که منبع قوه بزرگی برای ایران بود باعش تقیخان زیر خا کهای سیاه رفت . تمام وقت و قوای این جوان ، با وجود ضعف مزاجی که بتأثیر جنگ مستولی حال او شده بود ، مانند زنبور عسل صرف کار میشد . کوشش اش این بود که اسباب مادی و معنوی تمدن آلمان را که بسی تقدیر میکرد ، فهمیده و یاد گرفته برای وطنش محل استفاده سازد .

آرزوی او این بود که نه تنها وطن و ملت خود را از زبر فشار بیگانگان رها سازد بلکه سوبه علمی ، اخلاقی ، صنعتی و اقتصادی ایران را بمرتبه عالی رساند . این است وظیفه که او را بایک حس مقدس از درون دلش مأمور مینمود ،

بادقت وجدیت که امثالش کمتر دیده میشود ، عزمش این بود که آنچه از علوم نظری و عملی ممکن بود یاد گیرد و در این راه بسی آم - و خنه بود که از بسیاری کوشش تنش رنجور شده بود و همواره احتمال بیماری ناگهانی میرفت . يك روز دريك کاغذ مورخه ششم مه ۱۹۱۹ خودش چنین نوشته بود : « دیگر زیاد بر این نمیتوانم بنویسم تقریباً باحالت بیوشی خودم را مجبور کردم که این کاغذ را که دیروز شروع کرده بودم به پایان برم » بهمان

اندازه که مرحوم نسبت بدیگران مهربان و ملاحظه‌کار بود بهمان درجه نیز بخودش سخت می‌گرفت .

هر دقیقه وقت خود را با کار و استفاده و جمع مصالح معنوی و مادی برای وطن محبوبش می‌کرد و در این راه شرایط صحت بدن را هرگز مراعات نمی نمود.

اکنون می‌خواهم شرحی راجع به تحصیلات اوداده باشم که شعبه‌از آن یعنی موزیک و ریاضیات در بارهٔ معارفهٔ ماعدۀ مؤرخ و شفولیت او بود. آشنائی ما با او در ژانویه ۱۹۱۹ شد که برای تحصیل درس پیانو بخانهٔ مادر و شوهر من او را بشاگردی قبول کرد.

درجهٔ کوشش او در یاد گرفتن پیانو و مخصوصاً سعی او در ترتیب انگشتان که برای پیانو چندان آراسته نبودند اسباب حیرت ما میشد آنچه در استعداد او کم بود با عزم و اراده جبران می‌کرد و چون پیانو مناسبترین آلات موسیقی است برای یاد گرفتن آثار استادان نوای آلمان از این رو به تکمیل آن می‌کوشید. خیالاتی باز خدمت بزرگی بایران از این راه بود و همواره با تأسف از اینکه در ایران هنوز اشارات موسیقی معمول نبود یاد می‌کرد و وقتیکه فهمید که استادش «کریستیان کنار» خود نه تنها معلم موسیقی زن بلکه هم نواز دراز است و از این جهت آرزو و نقشه‌های شاگرد را خوب می‌تواند درک نماید ، بسیار شاد و خوشوقت گردید . اگر بعد از مراجعت بایران خیالاتش انجام مییافت یقیناً در تجدید موزیک ایران و معمول کردن «نت» سعی بزرگی می‌کرد . در مقدمهٔ همین خیال بود که تقی خان دو قطعه دفتر موزیک را نشر کرد .

کوشش و پشت کار تقی خان در علوم ریاضی از این کوشش وی در موسیقی کمتر نبود . افسوس که در این معلم ریاضیات او را نتوانستم بشناسم تا ستایش شاگرد را شخصاً از او بشنوم ولی از قراریکه از اشخاص دیگر شنیده‌ام این جوان در ریاضیات استعداد خوبی داشته است و در مرقه جمع کردن کتابهای او تألیف زیاد یافتیم که نه تنها در علوم ریاضی از حساب و جبر و هندسه و مثلثات بود بلکه در هر علم و از این راه به شوقمندی و ذوقمندی او بی‌بردم همچنین گذشته از کتابهای فارسی و ترکی ، کتب فرانسوی و انگلیسی نیز داشت .

فرانسه را در کوچکی در ایران شروع کرده بود و خوب می‌خواند و تکلم می‌کرد . و در اینجا یعنی «اشتوتگارت» انگلیسی و آلمانی تحصیل می‌کرد و در آلمانی بجائی رسیده بود که مقدمهٔ کوچک دفتر «نوت» ایرانی را (که

چاپ شده است) خودش نوشت و ما تغییرات مختصری در آن دادیم. در میان اوراق صد ها صحیف لغت پیدا میشد که در آنها لغات آلمانی در مقابل فارسی آنها را نوشته بود. اصلاً بطوریکه از کاغذهای ایران او معین میشد بعدها خیال نوشتن يك لغت آلمانی و فارسی را داشت.

با يك خانم آلمانی كتاب «زردشت چنین دفت» تألیف «نیچه» را می خواند و مقصودش البته تنها زبان یاد گرفتن نبود بلکه بر آن بود که كتاب با پیامبر ایران علاقه داشت در هر صورت بهر وسیله میکوشید خویشتن را بیاراید.

به تیاتر و کنسرها با علاقه و عشق بخصوصی میرفت. مانیز بهمراهی شوهرم اغلب با او به «ایرا» میرفتیم. تمام دوره «نیپلونگ» اثر «واگنر» را با ما شنید و از این دوزيك بی اندازه خوش بود. همچنین «ایرا» موسوم به «آپیدا» اثر «وردی» ایتالیائی را با او دیدیم و از آواز و آهنگ مأوس شرقی مانندی که در این بارچه بگوش او بر میخورد بی اندازه شاد و متهیج شد. این نوای مؤثر، ایران را بخاطر او آورد و در همانجا شروع کرد و از مادرش یاد نمود و از ایام گذشته خود حکایت نمود.

زادگاه خود تبریز را در عنفوان جوانی ترك کرده برای تحصیل بتهران رفته و از آن تاریخ تا کنون که پانزده سال زیاده است مادر خود را که بسیار گرمی داشت ندیده بود و میگفت یقین دارم که مادرم هر روز در فراق من گریه میکند.

نگرانی واضطرابی که از مادرش داشت بسیار بود نمیدانم حال این جوان وطن دوست در شنیدن دخول سربازهای روس بآذربایجان که مادرش در آنجا اقامت داشت، چه بود؟

در موقع جنگ عمومی سرآمدهای زیاد داشت، چندین بار زخم خورده و حتی نزد يك مرك بوده روزی خودش خبر مرك خود را در روزنامه های روسی خوانده بود و این خبر البته در تبریز نیز اشاعه شده بود در صورتی که او برای تکذیب این شایعه و تسکین مادرش وسایل مخایره نداشت. اصلاً گاهی از زنده یا مرده بودن مادر و متعنتان شبهه میکرد و تمام روز و شمش بانگرانی میگذاشت. این غم و درد بعد از آنکه آلمان مغلوب شد و کار روس و انگلیس پیش گرفت به مراتب زیاده تر گردید زیرا در این صورت پیش آمد سیاسی ایران را بد میدید. دیگر بآینده خودش نیز امیدی نداشت و نمیدانست اگر بایران برگردد در دست رجال بیگانه پرست ایران و بتحریر انگلیسها حبس یا قتل خواهد شد و اغلب میگفت اگر حبس بروم تار خود

را با هم خواهیم برد .

وضع وزندگانانی تقی‌خان در آلمان غیر از تسلی اینک که چیز باد می گرفت ، دیگر از هیچ جهت خوب نبود . با اینکه اینجا دوستان زیاد داشت که او را تقدیر میکردند ولی او نیز مجبور بود از حیث مضایق مادی فشاری را حس کند که تمام آلمانها دچار شده بودند .

صحتش با اینکه در سابق بسیار قوی و زورمند بوده است بواسطهٔ جنک و خصوصاً کمپابی در آلمان و نیز بواسطهٔ طیرانهای زیاد در طیاره بسیار عقب رفته و کبدش نیز علت کرده بود که اقامت نماید . در اینجا مناسب می بینم را جم با قامت «هومبورک» از کاغذ خود تقی خان که از آنجا نوشته است اقتباس نمایم :

هومبورک - هومه - ۲۰ اوت ۱۹۱۹

آخرا اینجا رسیده و مأوایی گزیده در نتیجهٔ معاینهٔ کامل معلوم شد توسع کبد دارم این معاینه که از طرف دکتر معروف ب . به عمل آمد البته مصرف زیاد خواهد داشت دیروز تنها بیک نسخه ۷۵، ۷۷ مارک دادم اقلاً از این که علت ناخوشی خود را فهمیدم با اینکه امید به بودی نیست و باید همانطور برگردم که آمده ام .

در شروع سفر خبرهای دلخراشی از ایران شنیدم و بتأثیر آن اشعاری نوشتم . از قراریکه عموزاده ام نقل میکند حال من در این موقع جلب نظر مسافری دیگر را کرده بوده است ولی من بیخبر بودم و مانند زنبوری با خودم زمزمه میکردم خدمت خانم شما کارت علیجده فرستاده ام در اینجا با پیانوزن قابلی آشنائی کردم و آنها تسلی و شغل من شنیدن نواهای او است .

ارادت و سلام - مخلص شما

م - ت - سلطانه زاده

محمد تقی خان بهمان درجه که صاحب فکر بود ، نیز شوخ و ظریف بود و گاهی از ته دل میخندید و طرز صمیمی خندهٔ طفلانه او بر دل راحتی می داد .

در این موقع کتابی بعنوان «جهاد در سفر ایران» اثر سر کردهٔ آلمانی «اردمان» (۱) بدست ما افتاد و از اینکه در این کتاب باسم تقی خان برخوردیم شگفت کردیم : و بخیال اینکه بی خبر است فوراً یابو نوشتم و در برگشت او البته کاری که کردم این کتاب را ناچلوی چشمش گرفتم و او در مقابل بکلی خونسردی نشان داد و من از امید که داشتم و او را خوشحال کردن میخواستم افنادم . بعد گفت محتویات این کتاب در روزنامه ها چاپ شده بود ولی تمام

مطالبی که در آن ذکر شده صحیح نیست. در هر صورت حس کردم که صحبت در خصوص این کتاب را دوست ندارد و بکنار گذاشتم ولی در عمر خود آدمی بدین درجه شکسته نفس ندیده‌ام. اما قاعده هم بر این است: دلیران همیشه بزرگ‌اند خواه معروف باشند خواه نباشند. و سلطان زاده از جمله دلیران بوده در هر صورت تعریف جسارت و شجاعت او در کتاب اردمان خوانده و دیدم آنچه من حس کرده بودم تماماً درست بوده.

اینک مطالبی را که در این کتاب در خصوص محمد تقیخان است بطور خلاصه ذکر میکنم:

«و گواردمان» شرح رشادت سلطانزاده را که چگونه از پشت سر سربازان روس که قلعه کوه مصلارادر همدان گرفته بودند بهمراهی ژاندارمهای خود هجوم نموده و قلعه را گرفته بود، داده و بعد چنین گوید: «قسمت بزرگی افتخار این روز عاید باین فرزند توانای ایران بود که در میان هموطنان خود نفوذ بزرگی داشت و جنک را با مهارت تمام اداره میکرد و شخصاً دارای شجاعت بزرگی بود و همین استعداد بود که چندین بارها جنک را بر نفع مآختم داد».

باز مؤلف در جای دیگر شبی را که يك جنك سخت و تعب‌آور فرا رسیده بود چنین تصویر میکند: شبانگاه صدای مهیب و مؤثر مارش ژاندارمری ایران بلند شد که خود محمد تقیخان، آن دلیر دلیران در حضور سرکردگان ایران میخواند. برای شنیدن این آواز که حزن مرك می‌آورد و باین همه تأثیر قوت و سطوت داشت و گلوله ریزان و مرك شیرین یاد می‌کرد و زمان و مکان موافق بود و این آوازه را يك ایرانی میخواند که صفات شجاعت و شجاعت را باین وطن پرستی آتشین جمع کرده بود صدای تقیخان در سینه این شب هولناک فرو پیچید و مرك را برای کشتنگان و زنده‌گان مقدس و آسان نمود.

مرگی که خود او چندین بار خود را بکام او انداخت و ماها را در سخت‌ترین مواقع نجات داد،

اینک يك نامه تقدیر دیگری را نیز که از طرف يك سرکرده آلمانی نوشته شده است و آنرا از خانمی که تقیخان در اواخر در خانه او منزل داشت بدست آورده‌ام ذکر میکنم.

بتاریخ ۱۲ نوامبر ۱۹۱۹

تقی خان عزیز هن! قبل از آنکه آلمان را ترك کنید لازم میدانم یکبار دیگر بشما از خدمات شایانی که شما در مدت فرماندهی ژاندارمری

ایران که رئیس آن من بودم و خصوصاً از صداقتی که نسبت بآلمان نشان دادید ممنونیت‌های صمیمی خود را بیانت دارم.

مخلص شما - مازور ا. ابرهارد

با اینکه تقی خان در آلمان دوستان زیاد داشت و حتی بعضی علایقی پیش آمد که او را در آلمان پابند می‌توانست نماید باز او همواره فکرش در نزد وطن خود بود و قبل از آنکه برای تهیه باین سفر بسوی برلین حرکت نماید باز او کوشش بعضی آوازه‌های ایرانی را با «نوت» آنها چاپ و نشر نمود که از آوازه‌های اساسی او بود. قسمت اولی بعنوان «سه آوازه ملی ایرانی» اصلاح در اوایل ۱۹۱۹ نشر شده بود.

تقی خان فکراً احترام و قدرشناسی دیگران را کرده و خود را فراموش می‌نمود چنانکه در همین اوان کاغذی فرستاده و فوراً از شوهر من تقاضا نمود که در مقدمه آلمانی کتابچه تشکر از وی «از شوهر خانم کنایه» و آقای میکده باید بشود که زحمت در تکمیل و تحریر او کشیده اند.

در این موقع بواسطه نتایج جنگ و مغلوبیت آلمان امور مالی تقی خان و عمو زاده اش بسیار بد شد و تنها خوشی او در این فشار احتیاج از رسیدن کاغذ خانواده اش بود که بعد از سالها نگرانی از شنیدن خبر زندگی مادر و خویشان خود خرسند گردید.

در ماه سپتامبر ۱۹۱۹ تقی خان برای فراهم آوردن اسباب حرکت بایران، سفر برلین نموده و خیالش این بود که باز برای يك چند روز استراحت قبل از مسافرت به «اشتوتگارت» برگردد ولی افسوس که اقامتش در آنجا طول کشید و يك کارت نوشته ده نسخه از کتابهای نوت خواسته و در کارت دیگر (۱۶ کتیر) چنین نوشت: «حالم عموماً خوب نیست بسیار عصبانی شده ام نه میتوانم کار کنم و نه میتوانم بخوابم. در کارم هنوز کامیابی دیده نمیشود شاید در اول دسامبر یا با نتیجه و یا بی نتیجه به «اشتوتگارت» برگردم.»

کلنل را باندازه ای دوست داشتم که این یکماه غیبت او از جمعیت ما برای ما بسی غم‌آور بود. این خود مقدمه غم بزرگتری بود که بایستی در جدائی دائمی او دچار آن گردیم. امروز عکس او را بانظرهای محزون دیده و از آن روزها یاد می‌کنند. تقی خان از سرتا پا اصیل زاده بود و با اینکه بسی دوستهای آلمانی داشت و با فامیلهای بزرگ که در میان آنها شهزاده نیز بود رابطه داشت باز ما «فقیران» را فراموش نمی‌کرد و از افتخارهای ما آنست که روزی در سفره خانه ما بعموزاده اش گفت: این خانه را

من از همه بهتر دوست دارم اینجا راحتی و انسانیت است . و در کتابچه یادگاری خانه ما باز این مغوله سخن گفته و از میل و محبت طبیعی خود نسبت به فقیران و درویشان صحبت کرده است .

بحکم همین عقیده در زندگانی خود نیز سادگی را دوست میداشت ولی لباسش همیشه پاك و خوب بود . رفتارش در کوچه آرام و سرپائین و همیشه متفکرانه بود .

موقع مسافرت تفی خان داشت بتدریج نزدیکتر میشد تا روزی بناگاه در صورتیکه ما هر دو مشغول تدریس بودیم بخانه ما آمده و معلوم شد برای وداع آمده است چون حال من قبلاً نیز خوب نبود در این موقع از هیجان خودداری نتوانستن کردن و بی اختیار اشک از دیدگانم سرازیر شد ولی او در صورتش اثری نشان نداد و آنچه در دلش پنهان بود بظاهر نیاورد .

در موقع وداع عکسی از شوهرم درخواست نمودن نیز یکی از عکس خودم دادم و در پشت آن نوشتم : «یادگاری است بخوش اخلاقتر و اصیلتر قهرمانیکه در عمرم دیده ام»!

آخرین کلمات من با او این بود : «امیدم برای شما اینست که در عالم ، خدائی و حقانیتی هست !» و یکبار دیگر دستش فشردم و لرزان از اطاق بیرون رفتم و گوئی در دل حس میکردم که این آخرین دفعه است که از یک مرد بزرگ که در عمرم دیدم و با اخلاق و صفات عالی خونده تنها مرا بلکه هر آن کسی را که با او مراوده داشت فریفته کرده بود و وداع میکردم در ۲۲ نوامبر ۱۹۱۹ با هموزاده اش از «اشتوتگارت» حرکت کرده شماره از دوستان برای وداع آخری در ایستگاه حاضر بودند و برای توشه راه مسافر گلهای آورده بودند!

چند روز بعد کاغذها و کارتها از ایتالیا و اسلامبول از وی رسید و بالاخره در ۱۹ مارس ۱۹۲۰ کارتی بدین مآل از ابران رسید :

طهران - ۶ فوریه ۱۹۲۰

فامیل محترم کنایر

سفر ما تمام شصت و چهار روز امتداد یافت. از اینکه آخر این چارسیده ام شادم . عموی مهربان من مرا پذیرائی میکند . مادرم را هنوز نمیتوانم زیارت نمایم . خواهش دارم سلام مرا بتمامی دوستان برسانید .

مخلص شما - م . ت . سلطان زاده

طهران - ۲۰ ۱۹۲۹

فامیل محترم کنایر!

رسیدن کارت شما در جواب اولین نوشته من اسباب شادی گردید . جدائی ششماهه از شما و سایر دوستان آلمانی در هر حال مؤثر است . در خدمت دولتی نیستم و در خانه نیز بواسطه داد و بیداد بچه‌ها نمیتوانم آرام داشته باشم . با اینهمه بنوشتن لغت بزرك كه در سه زبان باشد شروع کرده‌ام و نیز يك اثر حزن‌آور از « لامارتین » ترجمه نموده ام . حالا خواهید گفت چرا باز بحزن می‌پردازم . ولی غم تنها موافق ذوق من نیست بلکه موافق ذوق تمام اهل شرق است تسلی ما در گریه است . در حقیقت گریه بزرگترین فرح قلبی ماست و آنچه گریه نیاز دارزش ندارد و هر روز برای گریه تجزیه ها و منظره های تازه در این دیار موجود است .

شغل سوم من گفتن بعضی اشعار غم‌آمیز و نوشتن گاه‌گاهی مقالات در روزنامه ها است . با سیاست نمی‌خواهم ابد آشفول کردم .

افسوس كه اینجا نه پیاوندارم و نه معلم تا مشق نمایم .

انشاء الله در آینده بهتر گردد فرموده اند « لكل عسر أيسر » .

مخلص شما - م . ت . سلطانزاده

طهران - ژون ۱۹۲۰

خانم کنایر محترم !

كاغذ محبت آمیز شما رسید از اینکه کسالت دارید دلگیر شدم .

امیدوارم وقتی نیز تیره بختان نیکبخت خواهند شد .

هنوز انجام کار من معلوم نیست و توكل بخدا نموده كه هر چه او

خواهد چنان باد . هنوز پیش عمویم هستم و هنوز بیدارم در نایل نشده ام

اگرچه كاغذها از ارم‌تب میرسد و حالش خوب است .

مطلب برای نوشتن زیاد است ولی اغلبش سیاسی و من از سیاست

بدم می‌آید . باقی ارادت و سلام

م - ت . سلطانزاده

مشهد ۱۲ اوت ۱۹۲۱

خانم کنایر محترم

مرقومه محبت آمیز ۷ ژون شما را كه معلوم می‌سازد از این خاموشی

دراز من دلنك شده اید ، با كمال تشكر دریافت كردم .

علت ننوشتن من زیادی كار است . این او آخر روزی ۱۸ تا ۱۹ ساعت

كار می‌كردم . باندازه ای لاغر شده ام كه اگر مرا ببینید نخواهید باز شناخت

در رتبه خود ترقی کرده و حاكم نظامی ایالت خراسان شده ام . شب و روز

كار می‌كنم در ضمن مقاله‌هایی نوشته و نشر کرده ام برای تنظیم امور ابالتی

آنچه از دست برآید میکوشم .

افسوس کابینه که من با آن کار میکردم سقوط کرد و کار من ناقص ماند حتی برای این کارها در معرض سیاست واقع شده ام . بهمت سربازان با وفای خودم حکومت را مجبور کردم حقوق مرا بشناسند اگر این آرزو اجرا نمیکردید قرارم این بود که دوباره ایران را ترک کرده بخارجه روم . بعد از دو ماه مراسلات باز حکومت دولت مرا حاکم ایالت شناخت و در هر صورت من مرك را بتحمل ظلم ترجیح خواهم داد ...

باور کنید که من هیچگاه و در حق هیچ کس نمی توانم ستمکاری کنم در این اواخر مقاله دراز برضد بعضی مبرزین و در تاریخ حیات خودم نوشته و نشر کردم و اگر شما آنرا بخوانید مرا بهتر خواهید شناخت .

الان که اینرا مینویسم موزیک بربگاد من آوازه های ایرانی می زند . دیروز خودم از این آوازه ها برای صاحب منصبان خواندم . با اینکه من رئیس کل هستم باز دوست دارم همیشه با صاحب منصبان جوان خود یکجا باشم . خیلی مایل بودم که تاریخچه حیات خودم که در شکل رساله ای چاپ شده بود بشما بفرستم . در این رساله تشکر از دوستان آلمانی را فراموش نکرده ام . مادرم در تبریز بر حیات است و من هنوز او را ندیده ام ! گمان میکنم در این کاغذ بقدر کافی نوشتم . بار دیگر باز نوشته و کمی

نیز فلسفه بافی خواهم کرد

افسوس مطبوعاتى که میخواستم برای من بفرستید ، گران است و پول برای خرید آنها ندارم . اگر میخواستم میتوانستم هزاران تومان پول گیر آورده باشم ولی خود میدانید که من پول پرست نیستم . تنهامقدار کمی وجه که بتوانم از آنت زندگانی کنم برای من کافی میآید ببخشید که مستعجل و غلط نوشتم آلمانی را دارم فراموش میکنم . روی میز من هزاران کاغذ و اوراق موجود است که باید بخوانم و جواب دهم .

باقی سلام بشما و تمام دوستان

م ، ت . سلطانزاده

بعد کاغذ دیگری از تقی خان رسید و من در ۲۶ دسامبر ۱۹۲۱ باین کاغذ جوابی فرستادم ولی بعد از چندین ماه این جوابنامه من نگشوده بر گشت و در روی آن نوشته بودند :

il est mort dans la guerre

یعنی او در جنگ کشته شده است .

پایان !

« بیار باده که تاسرخوشم ، خوشم بیند ؛ »

« قوام سلطنت از روزگار کیفر خویش »

«عارف»

در صفحه ۱۸۵ فصل «تشکیل قوا از طرف قوام السلطنه» قول دادیم که در جای مقتضی نسبت بهریضه سرکشاده مورخ ۲۸ اسفند ۱۳۲۸ آقای قوام و پاسخ وزارت دربار بایشان ، بحث خواهیم کرد . ولی چون صفحات این چاپ افزایش قابل ملاحظه یافته و از طرفی ، کلیه نامه سرکشاده و نیز تمام پاسخ آنرا بهمان لحاظ نمیتوان اقتباس کرد . چنانچه در این مورد وعده ای بخوانندگان نداده بودم اساساً از درج اختصار نامه و پاسخ نیز صرف نظر می کردم اما چون اخلاقاً موظف بایفاء عهد و بایبند حفظ شرافت قوالم مختصری از پایان نامه و چند سطر از ابتدا و انتهای پاسخ رادر زیر درج و قضاوت در گفتار این دوسال خورد را بدو ق افراد سلیم و گذار و ضمناً ناگفته نمی گذارم : نگارنده درباره ماهیت قوام ، نظرم را در بعض از فصول این کتاب تلویحاً و در برخی از موارد تصریحاً نگاشته ام ، در اینجا کافی است ابراز شکفتنی شود که با وجود تمام آلام و محن و با وجود تمام مصائب و دشواریهای فوق التصور که از حکومتهای قوام برای دولت و بویژه برای ملت ستمیده ایران ناشی شده و اکنون ملت ایران وارث بسی ناکامی ، حرمان و خسارت است باز هم می بینیم دست غیبی (!) از گوشه و کنار بیرون آمده او و امثال او را با دادن غل غل و تعمید و تظہیر سیاسی بر ملت ایران تحمیل کرده و میکنند ! این تحمیل های سیاسی و بویژه تضاد و تضادم دوسیاست استعماری خارجی بی شک برای ملت ایران هم موجب خسران مایه شده و هم باعث شمات همسایه ! امیدواریم هر گونه ایادی تخریب در سایه همت و رشادت و استغناء طبع و بالاخره در پرتو مبارزه مداوم ملت قطع شود ؛ تا ملت ایران بتواند درباره سرنوشته خود ، خود بیندیشد .

اینک قسمتی از نامه و پاسخ :

اقتباس از نامه سرکشاده

.... و این حقوق فقط و فقط ناشی از ملت ایران است که از دسترنج و محرومیت های خود پرداخته و تمامی این حقوق را در محیط اختیار و اقتدار نمایندگان خود گذارده است که از طرف نمایندگان ملت یعنی مجلس شورای ملی و سنا بوسیله رأی نمایل و اعتماد به وزراء تفویض میشود و بدیهی است در غیر این صورت مشروطیت یعنی

حکومت ملی و مسئولیت و زمام مفهوم خارجی نخواهد داشت چه اگر شخص پادشاه مداخله در امور مملکت کند و حکومت فرماید طبقاً مورد مسئولیت و اقامه می شود و طرف بغض و عناد عامه واقع میگردد و چنین نتیجه ای نقض منظور قانون گذار را مینماید و سنجش اختیارات رئیس جمهور امر یکا یا سوتیس با پادشاه ایران غیر وارد است زیرا آنها را اگر از حدود خود تجاوز کنند در آینده انتخاب مجدد محروم و محاکمه میشوند در صورتیکه طبق قانون اساسی سلطنت ایران مقامی ثابت و از تغییر و تبدیل مصون و محفوظ است چنانکه در کشور بزرگ انگلستان و سوئد و بلژیک که نمونه بارز این نوع سلطنت هستند هیچگونه حقی از این قبیل برای شخص پادشاه منظور نشده است.

با توضیحات معروضه استدعا دارد بگفته های مغرضین و متملقین توجه نشود و از چنین تصمیم خطرناک تازود است انصراف فوری حاصل فرمائید زیرا قوانینی که از مجلس شورای ملی می گذرد بمجلس سنا خواهد رفت در سنا که اعضای آن از طرف اعلیحضرت تعیین میشود مراقبت لازم را نسبت به حدود مسئولیت خود خواهند نمود فدوی مکلف است بعرض برساند و خاطر مبارک را متوجه کند که تغییر اصل ۴۹ قانون اساسی که عملاً انشاء قانون گذاری را موقوف و بدست قوه مجریه می سپارد کار ساده و آسانی نیست و بیشترین خطای ملی و گناه سیاسی را منتخبین سنا نمایندگان مجلس شورای ملی مرتکب نخواهند شد زیرا این فکر در حکم بازگشت حکومت مطلقه در ایران است که در زمان محمد علی میرزا نیز جرئت پيشهاد تصویب آن را نداشته اند و این تعطیل مشروطیت هنگام بسط توسعه آزادی دنیا نتایجی را در بر خواهد داشت که از مشاهده دورنمای وحشتناک آن لرزه بر اندام دوستداران مقام سلطنت میافتد. در موقع تشکیل مجلس مؤسسان بنده در ایران نبودم و الا در توضیح کامل و اقدام بانصراف اعلیحضرت همت می گماشتم و در ایام اخیر هم به نیت اینکه توضیحات لازمی را بعرض برسانم با شدت مرض بطهران آمدم ولی مسافرت اعلیحضرت مانع انجام وظیفه شد از طرف دیگر ناخوشی بنده مجال امداد در تهرانت توقف نمایم ناچار اکنون وظیفه خود را نسبت بمصلحت ملک و ملت و شخص اعلیحضرت باین وسیله انجام میدهد در صورتیکه بر اریس صادقانه فدوی ترتیب اثر ندهند و باز مجدداً مصر بر چنین اقدام باشند دیری نخواهد گذشت که ملاحظه خواهند فرمود این عمل موقتی و زودگذر و نتایج آن بسیار وخیم و بی شبهه بخشم و غضب ملی مقاومت شدید عامه منتهی خواهد گردید و آن روز است که سر-

نیزه و حبس و زجر مدافعین حقوق ملت علاج پریشانیه را نخواهد نمود .

معروضه ۲۶ اسفند ۱۳۲۸

احمد قوام

اقتباس قسمتی از پاسخ

جناب آقای احمد قوام

عریضه سرگشاده ای که بپیشگاه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی تقدیم داشته بودید وصول داد و مطالعه مندرجات آن در پیشگاه ذات شاهانه با تعجب و تأسف تلقی گردید.

تعجب از اینجا ناشی است که چرا نخست وزیر سابق که قسمت اعظم مشکلات موجود کشور از دوران زمامداری او بیادگار باقی مانده و جریان نامطلوب فعلی اکثراً نتیجه طبیعی و منطقی عملیات خودسرانه و مغرضانه آن زمان است حال بخود اجازه میدهد که بعنوان دلسوز ملت و غمخوار مردم همان مردم و ملتی که در مدت زمامداری او دستخوش مطامع و اغراض خود و اطرافیانش بوده و آشفتنگی اوضاع و بیچارگی عمومی را در نتیجه ترویج رشاء و ارتشاء و توسعه فساد در تمام شئون کشور موجب و مسبب بوده اند و حقاً میبایستی حال بکیفر سیئات اعمال خود در پنجه عدالت مقهور و گرفتار باشند و بقیه ایام زندگانی پلید خود را در گوشه ای از زندان سپری نمایند اکنون مجدداً از فراموشی و جنبه رأفت و شفقت مردم سوء استفاده نموده و در میدان سیاست اسب تازی و با ریختن اشک تمساح بحال عموم دلسوزی و بتزلزل خیالی ارکان مشروطیت نوحه سرائی نمایند.

اگر خود شما فراموش کرده اید و یا اظهار فراموشی مینمائید عواقب سوء سیاست و بنا بقیقه پاره ای خیانت ورزی شما در امور کشور باین کیفیت داشت تجلی مینماید. الخ ...

ضمناً بشما نصیحت میکنم که در عوض تشبث باین حیل و طرح فتنه در کشور بهتر این است که بگذارید دست زمانه برده فراموشی را بر روی اعمال شما بیافکند و خود بدست خود خاطرات گذشته حکومت خود را با آن همه مفاسد و معایب که مرور آن رعشه بر اندام وطن پرستان مستولی میسازد تجدید نموده و یا اینکه اگر فعالیتی میخواهید در مقام برائت ذمه خود از اتهامات و اعلام جرمها برائید .

در خاتمه ازوماً توجه میدهد که در آتیه باید از عرض این قبیل عرایض که گاهی جنبه تملق و تضرع دارد و گاهی رنگ ریا و تزویر بکلی خودداری نمائید زیرا بر مفسدین نمیزد در امور کشوری که بآن درجه بی علاقه گی

بتمامیت واستقلال آن نشان داده اند عنوان نظری نمایند و سالکان طریق خدمتگذاری کشور را بخواهند با این عناوین از صراط مستقیم بازدارند و چون خود موجب شده اید که پرده از روی اعمال و افعال مفسدت آمیز شما برداشته شود و بالطبع صلاحیت داشتن خطاب جناب اشرف را فاقد می شوید بدین جهت بر حسب فرمان مطاع مبارك از این تاریخ عنوان مذکور از شما سلب میشود.

وزیر دربار شاهنشاهی

ابراهیم حکیمی

اولین ہوائی و دایرانی

در آن دورانی کہ از آثار صنایع و اختراعات حیرت انگیز و شگفت آور، اروپا، فقط معدودی انومبیل در کشور ما راہ یافتہ و در آن موقع کہ از تعمیرات جزئی آن ع-اجز بودیم، کلنل محمد تقیخان پسیان فرزند لایق ایران کہ نبوغ در سیمای آن پدیدار است، در صفوف لشکریان آلمان با طی ادوار صنوف مختلف، کار زمین را نا حد ممکن ساخت و با عظمت روحی بکار آسمان پرداخت.

گویا او در یکی از پروازهای آسمان بران یکی از انگشتان خود را سخت مجروح و با از کف داد؛ و بہر حال از کار زمین خستہ و بایک شغف و انبساط و افری خود را بآسمان بستہ بود.

در تمام پروازها نگاہش را بسوی آسمان ایران معطوف ساختہ و آرزو داشت میکائیزم ہوانوردی را کہ خود طی کردہ بود در کشور خود آموزش دادہ و ہنر ہواپیما بری را در آسمان کشور خود نمایان و جوانان وطن را در این کار آموزش و پرورش دہد. متأسفانہ دشمن او قوام السلطنہ نگذاشت آنچنان شود!

آقای کاظم زادہ مدیر مجلہ ایرانشہر در بارہ او و قبول خدمت خطر-ناک ہوانوردی چنین نوشتہ است: «حسن وظیفہ شناسی و عشق مملکت کاملاً در نہاد وی تمکن داشت..» و تا کسی این عشق را درک نکند خود را بمقام ہوای نفس و جانت بازی نمیتواند برساند. ہمین عشق است کہ زہر مرگ را در کام مرد گوا اثر از شہد پیمازد و یک قوہ فوق بشری بوی میبخشد! کلنل محمد تقیخان را در یکی از نالما ہایش از قبول این خدمت خطرناک بر حذر ساختہ و منعش کردہ و باو نوشتہ بود: «از دخول شما در خدمت ہوانوردی آلمان در شگفت شدم، و جود شما برای ایران لازم است، چرا این خدمت سخت و خطرناک را کہ ہر روز جراید تلف شدن چند ہوا نورد را خبر میدہند قبول کردید؟»

پاسخی کہ کلنل باو دادہ بنا بر تصدیق کاظم زادہ حاکی از صفت

شجاعت و مردانگی و عشق فداکاری آمرحوم بوده و من چند سطری از آمرقومه را در اینجا مینگارم: « اما چرا فوداً قبول کردیم و ممکن بود رد کنیم چند علت داشت ۱ - بیکارنماندن ۲ - خود را به بطالت معرفی نکردن ۳ - امید یاد گرفتن چیزی که در مملکت نو بر و از جمله متاعها و سوقاتهای بر قیمت است . هنوز هم امید از بنده قطع نشده زیرا که تا کنون هر چند در زمین گفته اند همه را فهمیده ام اگر در هوا هم توانستم عمل نمایم زهی سعادت و شرف ... »

روح آن شادروان در آسمانای ایران در جولان است و دشمن کین تو را و قوام دسترسی بروحش ندارد والا در صدد سقوط آن نیز بر میآمد !

صفحه شگفت آور

فتنه !

هنگام بستن آخرین صفحه بنام : «اولین هوانورد ایرانی» پاسخ آقای معتمد السلطنه فرخ بآقای تدین سناتور خراسان که در صفحه اول شماره ۷۲۳۷ روزنامه اطلاعات مورخ نهم خرداد ۱۳۲۹ چاپ شده بود، توجه نگارنده را جلب کرد .

نگارنده نطق آقای تدین را چند شب پیش خوانده بودم ، آن قسمت از نطق ایشان را جمیع مردم کلنل محمد تقیخان که با این عبارت ادعا شد : «این شخص (فرخ) در دوره چهارم محرک فتنه خراسان بود و کلنل محمد تقیخان در اثر تحریک این مرد شهید شد» در من تولید شگفتی کرد . این بیان را متکی بنامه مورخ ۲۸ میزان ۱۳۰۰ آقای احمد قوام که ۱۷ روز پس از شهید شدن کلنل محمد تقیخان بمجلس شورای ملی مبنی بر شرکت آقای فرخ در قیام خراسان نوشته بود، کردند ، در صورتیکه این نامه در آن تاریخ جز داعی انتقام بچیر دیگری نمیتواند تعبیر و تفسیر شود .

آقای تدین یک قیام وطن پرستانه را «فتنه» نام نهاده اند این امر بیشتر موجب شگفتی شد !

این جانب که در باره قیام خراسان مطالعات دقیق و عمیق دارم نه در چاپ اول و نه در چاپ دوم سند ، مدرک و با دلیلی مبنی بر صحت اظهار آقای تدین بدست نیآورده ام و با وجودیکه بکرات در جراید و مجلات وزین تهران برای ارسال مدارک خواستار مدد شدم حوشبختانه و یا بدبختانه از بین تمام مطالبی که برای چاپ دوم رسید له یا علیه آقای فرخ مطلبی دریافت نشد .

نگارنده سی سال است آقای فرخ را ندیده ام ، آقای تدین را هم فقط از ردیف وقایع تاریخ معاصر میتوانم بشناسم ، حتی بقیافه ایشان نیز آشنائی ندارم بنا بر این تنها چیزی که محرک افتتاح این صفحه شد عبارت «فتنه خراسان» ! است ..

ما آذربایجانیان ایران عزیز هیچکس ولو در هر مقامی که باشد

اجازه نمیدهم نسبت بمفاخر آزادی و شهدای حریت و دشمنان سر سخت استعمار چیهایی مری و رزیده و باقیام هائی را که صرفاً برای اعتلاء مشروطیت ایران بوجود آمده اند در مقامات رسمی بنام «فته» قلمداد نمایند. اگر این قبیل نهضت های پاك و وطن پرستانه را فتنه نام نهند؛ پس تغییر مسیر تاریخ و ایجاد دوران دیکتاتوری و اختناق مشروطیت را بچه نامی باید نامید؟

اینك نامه آقای فرخ را درج و ضمناً از پرو باقر صی و حق شناسی ایشان نسبت بمرحوم کلنل و عقاید مقدس او ابراز خورسندی میکنم.

پاسخ آقای تدین از طرف رئیس تشکیلات شهر بانی کل کشور
آقای تدین سناتور خراسان، در جلسه اخیر مجلس سنا در باره انتصاب اینجانب بر ریاست شهر بانی کل کشور مطالبی ایراد کرده بودند و در تاریخ طولانی خدمتگذاریم تلگراف و نامه ای را که آقای احمد قوام در باره وقایع ۱۳۳۹ بمجلس نوشته در جلسه علنی قرائت نمودند.

کسانیکه با اعلام جرمهای اینجانب بر علیه آقای تدین در دوره چهاردهم قانونی گذاری آشنا هستند، مرا از دادن جواب تفصیلی باظهارات سناتور محترم معذور خواهند داشت و شاید گرا از موضوع قیام کلنل محمد تقیخان سخنی بمیان نیاورده بودند کلمه ای جواب گفته نمیشد.

کلنل شهید راه وطن پرستی امروز دستش از دنیا کوتاه است و در راه اعتلای وطن سر خود را بحکومت آقای احمد قوام داد و حیث است که برای تصفیه حسابهای شخصی، يك نهشت پاك ایرانیت را قیام بر علیه حکومت مشروطه بخوانند.

آن قیام برای تأمین مشروطیت و اجرای قانون و برضد شخص قوام السلطنه بود. چنانکه دشمنی شخص قوام بمرحوم کلنل آ تقدیر شدید بود که پس از دفن آن فقید را در مرد نبش قبر کردند و آرامگاه او را از مقبره نادر بجای دیگر انتقال دادند. امروز تاریخ ایران جنبش کلنل محمد تقیخان و باران او را درك کرده است.

اگر برای من این شبهه پیش نیامد که نسل جوان از ماجرای گذشته پیران ممکنست در اشتباه بیفتد، اظهارات آقای تدین را محتاج بجواب نمی دانستم و در باره يك حادثه مهم تاریخ توضیحی نمیدادم.

رئیس شهر بانی کل کشور

سید مهدی فرخ

تقدیر از هنرمندان

آقای فریدریک تالبرک که یکی از افسران لایق و کارآمد
بنگاه راه آهن و همکار نگارنده می باشد . در چاپ دوم کمک های
شایان توجه نموده اند ، کلیشه دورنگ جلد و پشت جلد از آثار صنعتی
این مرد هنرمند ، نقاش و کاریکاتوریست بی مانند است . آلبوم
کامل نیز با سلیقه ایشان مرتب شده درباره موارد فنی دیگر
نیز اعمال نظرهای مفید کرده اند .

بنام حقیقت شناسی بدنوسیمه از ایشان تقدیر میشود .

کارگر باهوش و کوشا

آقای یدالله امیری فرم بند این کتاب ، که کارگری است
بسیار باهوش و با حسن سابقه ، تصدی چیدن حروف و بستن
فرمهای کتاب را از ابتدا تا انتها به عهده داشت .

تاکنون فرم بندی با این هوش و ذکاوت و پشتکار در مطابع
تهران کمتر دیده ام . این معنی را بارها با آقای نور صادقی
مدیر چاپخانه نقش جهان تذکر داده و خواهان تشویق او شده ام .
من بنوبه خود زحمات این کارگر کوشا را مورد تقدیر قرار

مؤلف

میدهم

مآخذ و شواهد

- ۱ - تاریخ قرن ۱۹ تألیف آلبرماله فرا نسوی
- ۲ - تاریخ مختصر احزاب سیاسی تألیف آقای ملک الشعراء بهار
- ۳ - تاریخ بیست ساله ایران جلد اول تألیف آقای حسین مکی
- ۴ - تاریخ قرارداد ۱۹۰۷ تألیف آقای وحید مازندرانی
- ۵ - سه جلد تاریخ انقلاب مشروطیت تألیف مرحوم کسروی
- ۶ - رساله چاپی ایرانشهر طبع برلن آقای حسین کاظم زاده
- ۷ - مراحل انقلاب نوشته؛ آقای احمد دوست من که در بند است
- ۸ - روزنامه بهار چاپ مشهد مدیریت آقای حاج شیخ احمد بهار
- ۹ - مجاهد بزرگ تألیف آقای ا. حسابی
- ۱۰ - فارس و جنگهای بین الملل تألیف آقای آدمیت
- ۱۱ - دلیران تنگستانی تألیف آقای آدمیت
- ۱۲ - اختناق ایران تألیف مستر مورگان شوسر امریکائی
- ۱۳ - تاریخ زندگانی من تألیف آقای عبدالله مستوفی
- ۱۴ - تاریخ حدیقه الرضویه تألیف آقای محمد حسین هروی خراسانی
- ۱۵ - از مجلدات کتاب آبی نیز استفاده شده *

